

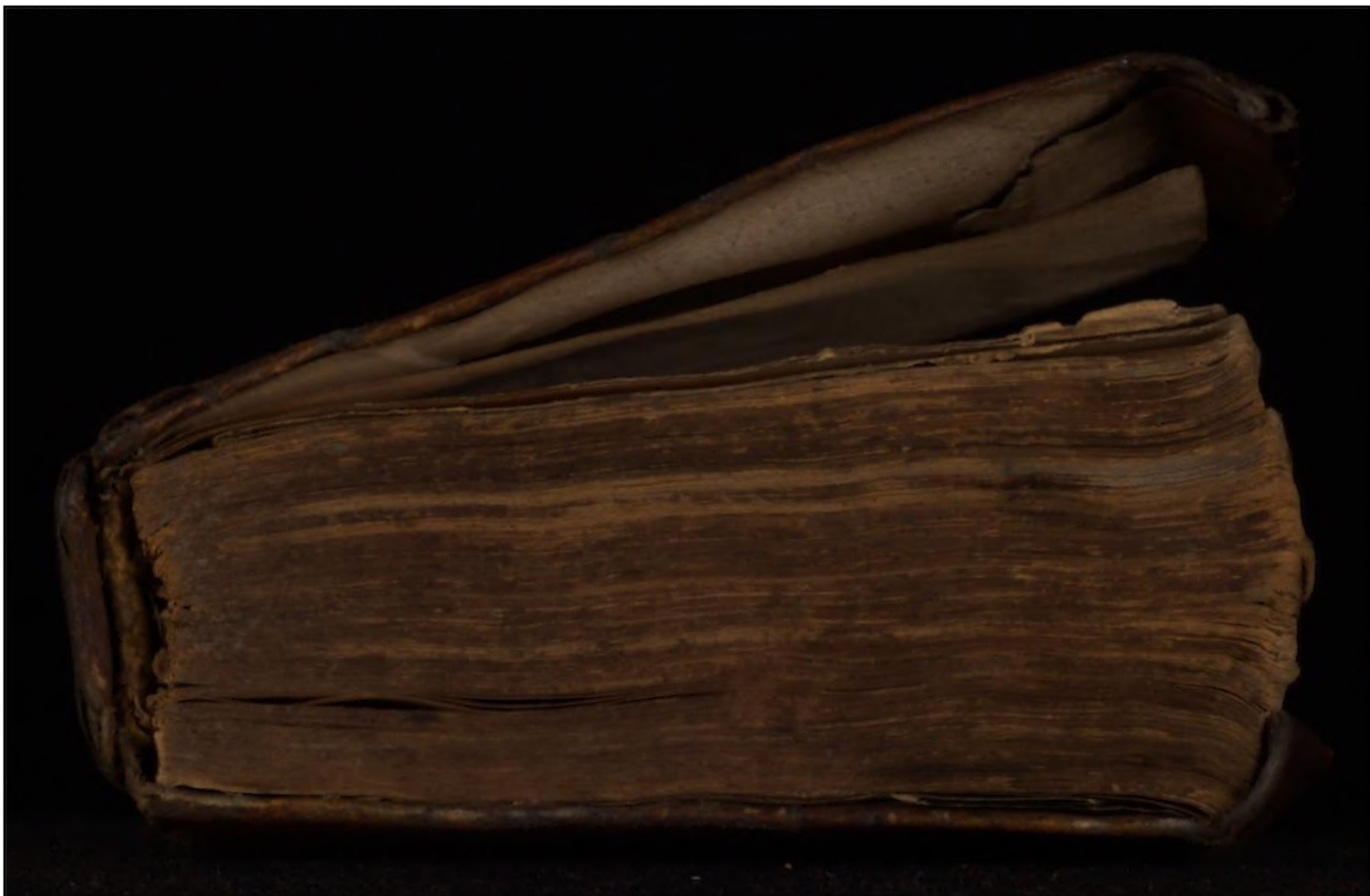

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3198/A/3

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3198/A/3

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3198/A/3

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3198/A/3

A. x. 8

Brub

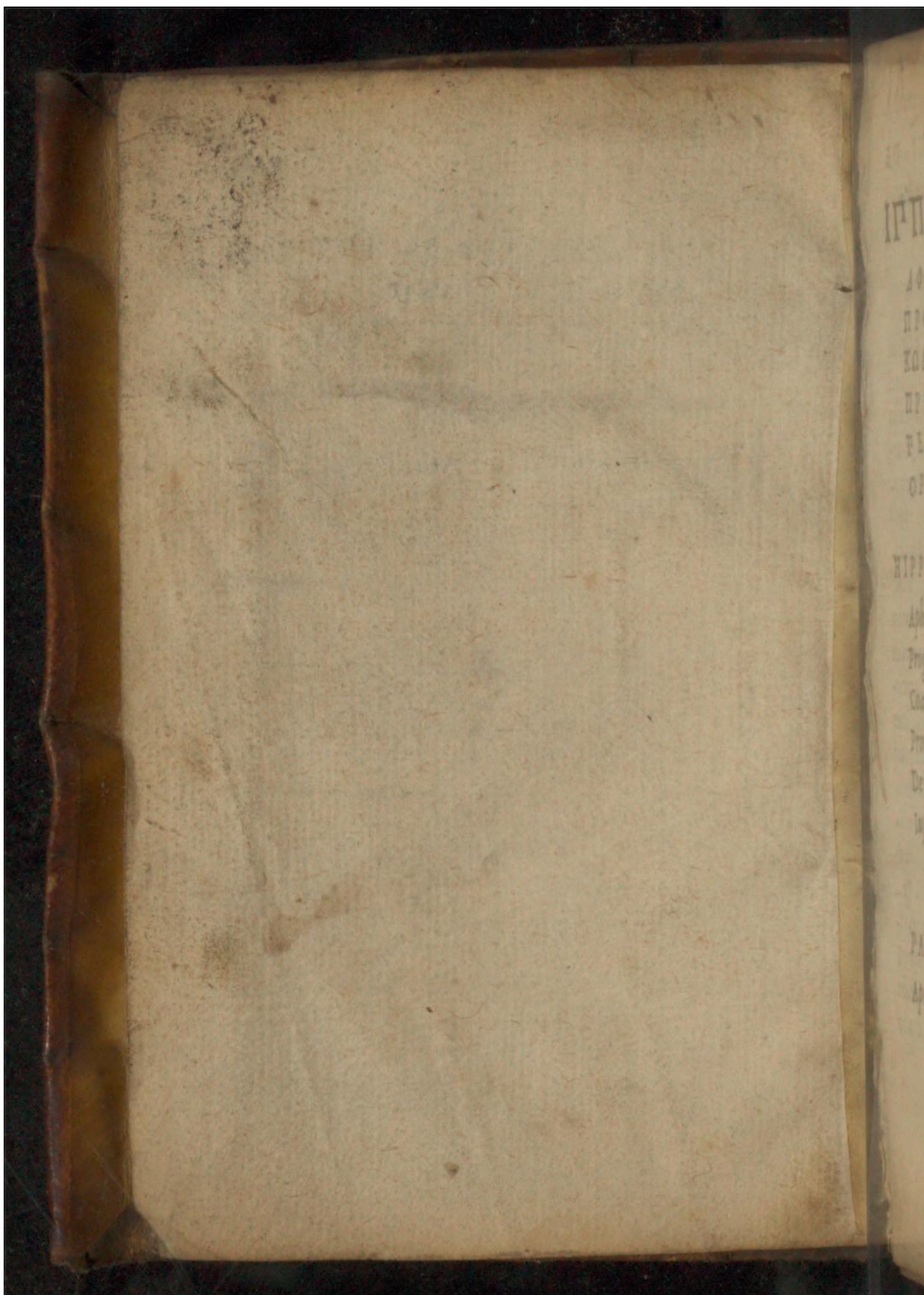
3198⁽⁵⁾
A

ex libris
Geo. H. Powell

du/s

1891.

[Hippocrates 460 - 361 B.C.]

DE TOM. VII.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ βιβλ. ζ.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ.

ΚΩΑΚΑΙ ΠΡΟΓΝΩΣΕΙΣ.

ΠΡΟΡΡΗΤΙΚΩΝ βιβλ. β.

ΠΕΡΙ ΕΝΥΓΝΙΩΝ.

ΟΡΚΟΣ.

HIPPOCRATIS

Aphorismorum lib. VII.

Prognostica.

Coacæ prænotiones.

Prorrheticorum lib. II.

De insomniis.

Iusiurandum.

PARISIIS. M. D. LVII.

Apud Guil. Morelium in Græcis

typographum Regium.

49
EX LIB. IAC. SYLVII DE
*Ordine & ordinis ratione in le-
gendis Hippocratis &
Galenī libris.*

Medicum in curatione, vel etiam
ante curationem, coram egro vel
ægri parentibus & amicis præsen-
tire ac prædicere oportet, præsentia, præte-
rita, & futura (de his enim tribus tempo-
ribus utrunque dicitur Hippocrati, ut do-
cet Galenus initio Prorrheticorum & Pro-
gnosticorum) & quæ æger prætermittit,
ut morbi naturam, & ægri conditionem
agnoscere credatur, & ob id se audentius
medico committat. Ut etiam victus ratio-
nem, atque adeo totam curationē feliciter
instituat: ut salutem quoque certam possit
promittere, vel mortem futuram prænun-
ciare, non ex astris, & astronomicis qui-
busdam schematibus nugacissimis, sed ex
ipsa rei natura, hoc est, morbi essentia, ge-
nere, quantitate, more, tempore, & ægri vi-
ribus contra morbum talem ac tantum pu-
gnantibus robustis, & ob id morbum victu-
ris: vel imbecillibus, & propter id morbo

cessuris. Quæ res medicum admirabilem
& propè diuinum, & à calumnia de ægri
morte liberum reddit. Hanc in rem vtilis
sunt libri omnes physiologici, præcipuè om-
nes de Pulsibus, quos inter prognosticos,
post eos qui de Criticis diebus, & Crisibus
recenset Galenus in libris suis, & ordine: &
de Dyspnœa, & aliis actionibus. Ad Hy-
giinæ pertinentes, pathologici, ætiolo-
gici, semiotici: præcipuè Locorum affecto-
rum: Epidemij: Therapeutici item omnes.
Præter hos verò in id præstantissimi sunt,
De Coacis prænotionibus, lib. 1. Hipp.

Prognosticorum Hip. lib. 3. cum Gal. cõ-
mentariis tribus.

Prorrhetica, id est, prædictiones Hipp.
cum Galeni cõmentariis tribus, Hæc pror-
rhetica vt prognostica in tres diuiserunt li-
bros, fortasse ob tres Galeni cõmētarios.
Caluus prorrhetica tantum in duos libros
diuisit. Vtrunque opus, & Aphorismos ex
Epidemiis videtur Hippocrates collegisse,
tanquam ex particularibus experimentis
vniuersales sententias, Galen. lib. primo de
diebus criticis.

De prænotione 1. Gal. pulcherrimus.

Præfagia ex insomniis vnus Hippoc. &

alter Galeni.

De languentium insomniis Hipp.

De decubitu prae notiones ex mathemati-
ca scientia, Galeno ascriptus.

Aphorismorum lib. 7. Hippocratis, licet
septimus sit anceps, cum Galeni commen-
tariis. In his enim plurima sunt ad prae-
tionem praedictionemque maximè idonea:
quædam ad Therapeuticas partes, diætetici-
cen, chirurgicen, pharmaceuticen: alia non
paucæ ad alias medicinæ partes pertinent
(ut doctè exploranti manifestum est) in
quos omnes veluti epitome est Ars medi-
ca, quam etiam totam constituere docet li-
bro de ipsius constitutione.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α - ΑΡΗΟΡΙΣΜΟ
ΤΟΥΣ ΑΦΟ - ΡΥΜ ΗΙΡΡΟ -
ΡΙΣΜΩΝ, C R A T I S,

Τμήμα πρῶτον.

Sectio prima.

1. **Ο**ΒΙΟΣ βρα-
χύς, ἢ δὲ τέ-
χνη μακρὴ,
ὁ δὲ κερὸς ὀξύς, ἢ δὲ
παίρα σφαλέρη, ἢ δὲ
κρίσις χαλεπή. δεῖ ὅ-
ς μόνον ἐν τῷ παρὲ
χειν τὰ δέοντα ποί-
οντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νο-
σέοντα, καὶ τοὺς πα-
ρέοντα, καὶ τὰ ἐξω-
θεν.

2. Ἐν τῇσι παρεχί-
σι τῇ κελίῳ καὶ τοῖς
ἐμέτοις τοῖσιν αὐτο-
μάτως σινομενίσιν,
ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαί-
ρειν καθαίρωνται, ἐν μ-
φύει τῇ καὶ αὐφύως
φύουσιν ἢν δὲ μὴ, τῇ
κακίῳ. οὕτω δὲ καὶ ἡ

VITA bre-
uis, ars verò
longa, occa-
sio autem præceptis,
experimētum peri-
culosum, iudicium
difficile. Nec solum
seipsum præstare o-
portet opportunam
cientem, sed & æ-
grum, & assidentes,
& exteriora.

In perturbatio-
nibus ventris, & vo-
mitibus spontaneis,
si talia purgentur
qualia purgari o-
portet, confert &
leuiter ferunt: sin-
minus, cōtra. Sic &

Λ

vasorū inanitio, si si
at qualis fieri debet
cōfert, & bene tole-
rāt: sin min⁹, cōtra.
Inspicienda itaq; &
regio, & tēpus, & æ-
tas, & morbi in qui-
b⁹ cōueniat, aut nō.

υ Habitus exerci-
tatorū qui ad sum-
mum bonitatis at-
tingunt, periculosi,
si in extremo con-
stituerint. neq; enim
possunt in eodē per-
manere, neq; quie-
scere. Cūm verò nō
quiescāt, neq; possit
ph̄cere in meli⁹, reli-
quū est vt decidant
in deteri⁹. His ergo
de causis bonū habi-
tū statī soluere expe-
dit, vt corpus rursus
nutriri īcipiat: neq;
cōpressiōnes ad ex-
tremū ducēde: peri-

κενιαν γαίη, ἢν ἢ οἶη
δεῖ γίγνεσθαι γίγνηται,
ξυμφορῆς, καὶ οὐ φό-
βως φόβου σιν. ἢν δὲ
μὴ, θύναυσιον. ὑπὲρ λεί-
πτειν ἔν δεῖ καὶ χῶρην,
καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην,
καὶ νέσσεσιν ἢ σι δεῖ.
ἢ δ'.

3. Εν τοῖσι γυμνασι-
κῆσιν αἱ ἐπ' ἀκρο-
υεξίαι σφαλεραί, ἢν
ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἔωσιν. ὁ
γὰρ δύναται μῆνιν
ἐν τῷ αὐτῷ, ὁ δὲ ἀβ-
μεῖν. ἐπὶ δὲ ἐκ ἀβ-
μέουσιν, ὁ δὲ πὶ δύναται
ὑπὲρ τὸ βῆπον ὑπὲρ δὲ
δύναται λείπει ὑπὲρ τὸ
χεῖρον. θυντῶν ἔν ἐν
κατὴν οὐεξίην λύειν
ξυμφορῆς, μὴ βραδεί-
ως. ἵνα πάλιν ἀρχὴν
αὐαθρέφιος λαμβά-
νῃ τὸ σῶμα. μὴ δὲ τὰς
συμπλώσιας ἐς τὸ ἔ-
χαιον ἀγειν. σφαλε-

ρόν γάρ· ἀλλ' ὁ κενὸν
 αὐτὴ φύσις ἢ τ' μέλ-
 λοντος ὑπομῖναι, εἰς
 ὅσον ἄγειν. ὡσαύτως
 δὲ καὶ αἱ κενώσεις αἰ
 εἰς τὸ ἔχατον ἄγειν.
 σαι σφαλεραί, καὶ πάλιν
 αἱ ἀνατρέφεις, αἰ
 εἰς τὸ ἔχατον ἐοῦσαι
 σφαλεραί. **Λεπτὸν**
 Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβεῖς
 διαίτης, καὶ εἰς τοῖσι μα-
 κροῖσιν αἰεὶ πάθει, καὶ
 εἰς τοῖσιν ὀξείσιν, οὐ
 μὴ ἐπιδέχεται, σφαλε-
 ραί. καὶ πάλιν αἰ εἰς
 τὸ ἔχατον λεπτότη-
 τος ἀεὶ γινώσκαι διαί-
 τας, χαλεπαί· καὶ γὰρ
 αἱ πληρώσεις αἰ εἰς
 τὸ ἔχατον ἀεὶ γινώ-
 σκαι χαλεπαί.

Ἐν τῇσι λεπτοῖσι δι-
 αίτησι ἁμαρτάνει
 νοσέοντες. δι' ὃ μάλ-
 λον βλάπτονται· παρ-
 γὰρ τὸ ἁμαρτήμα ὃ

culosū enī. Sed qua-
 lis natura fuerit ei⁹
 qui debet perferre,
 ad hoc ducere cōue-
 nīt. Sic & vacuatio-
 nes quæ ad extremū
 deducunt, periculo-
 sæ: & rurs⁹ refection-
 es, cū extremæ fue-
 rint, periculosæ.

Vict⁹ tenuis, atq;
 exquisit⁹, in morbis
 quidē longis sem-
 per, in acutis verò,
 in quibus non con-
 uenit, periculosus.
 Et rursus qui ad ex-
 tremū deuenit te-
 nuitatis, grauis est.
 Nam & repletiones
 quæ ad extremū de-
 ueniunt, graues sūt.

In tenui victu æ-
 gri delinquūt: quòd
 fit vt magis læ-
 dantur. Quicunque
 enim error cōmitti-

tur magnus, maior
in hoc fit, quàm in
paulo pleniori vi-
ctu. propterea etiam
sanis periculosus e-
xistit valde tenuis
ac exquisitus victus
& status: quoniam
errores grauius fe-
runt. Ob hoc igitur
tenuis victus,
atque admodum ex-
quisitus, eo qui sit
paulo plenior, ma-
gis periculosus.

Extremis mor-
bis, extrema ex-
quisite remedia o-
ptima sunt.

Vbi morbus pera-
cutus est, statim ex-
tremos habet labo-
res, & extremè te-
nuissimo victu vtē-
dū est. Vbi vero nō,
sed pleniorē victū
contingit adhibere,

αὐτὸ γίνηται, μέγα, γίνε-
ται μᾶλλον ἐν τοῖσι λι-
πῆσι, ἢ ἐν τοῖσι πλεί-
ον ἀδροτέρεσι διαί-
τησι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν
τοῖσι νηστεύουσιν σφα-
λεραί αἱ παῖν λιπαῖ
καὶ δεσμηταὶ καὶ ἀκρι-
βέες διαίτη, ὅτι τὰ ἀ-
μαρτανόματα χαλε-
πώτερον φέρουσι. δι-
ὰ τοῦτο ἐν αἰσιν λιπαῖς καὶ
ἀκριβέσιν διαίτη σφα-
λεραί ἐς τὰ πλείεστα τῶν
συμμετρῶν ἀδροτέρων.
Ὅτις δὲ τὰ ἔλαττα
νόσηματα, αἱ ἔλαττα
διερχομένης ἐς ἀκρι-
βεῖν χρᾶται.
Ὅθεν καὶ οὐκ ἔστι κατὰ
τὸ νόσημα, αὐτὴ καὶ
καὶ τὰς ἐλαττοτέρας πόνας
ἔχει, καὶ τὴν ἐλαττοτέραν λι-
ποτάτην διαίτην αἰσιν
κατὸν χρᾶται. ὅθεν δὲ
μὴ, ἀλλ' αὐτὴν αἰσιν
ἀδροτέως διαταῖν,

5

tantum cibi indul-
gendum est, quan-
to morbus remissi-
or extremis fuerit.

Quando morbus
in suo vigore con-
stituerit, tunc victu te-
nuissimo vtendum.

Cōiectari autem oportet, an ager eo victu sufficiat vsq; ad morbi vigorem: & nunquid prius ille deficiat, & impar ne futurus sit ei victui, an morbus antea deficiat atque hebetescat.

Quibus igitur statim morbus consistit, ijs statim tenuis victus adhibendus est: quibus vero posterius debet consistere, in ipso tempore vigoris, & paulo antè cibis sub-

trahendus. prius ve-
rò vberius agendū,
ut aeger sufficiat.

In accessionibus
abstinere oportet:
nā cibū dare, nocuū
est & quib⁹ p circui-
tū fiūt accessiones,
in ipsa accessione
abstinere oportet.

Accessiones verò
& constitutiones,
morbi iudicabūt, &
anni tempora, & cir-
cuituum successua
incrementa, siue quo-
tidie, siue alternis
diebus, siue per ma-
iora intervalla fiāt.
Sed & ex his quæ
mox apparēt, idicia
sumūtur: quæadmo-
dum in morbo late-
rali, si circa initia
statim sputū appareat,
morbum breuiat: si
verò postea appa-

πὺν. ἔμπροσθεν ἢ πο-
τέρως διαταῖν, ὥς αὐ-
τὴν ἐξαρκέσῃ ἐνοσέων.

·ii· Ἐν τοῖσι παροξύν-
σιν οἷσιν ἄποσι λελυ-
θῆναι ἢ ποσὶ πέναι ἢ
βλάβῃ. καὶ ὁ κύκλος
περίοδος παροξύνει
ἐν τοῖσι παροξύνσιν οἷ-
σιν ἄποσι λελυθῆναι
καὶ τὰς παροξύνσεις
καὶ τὰς καταστάσεις
δηλώσκειν αἰνῶσαι,
καὶ αἰνῶσαι τοῖς ἔτερος,
καὶ αἰνῶσαι τῶν περιόδων
ποσὶν ἢ ἡμέρας ἐπιτό-
σεις, ἢν τὴν καὶ ἡμέραν,
ἢν τὴν παρ' ἡμέραν, ἢν
τὴν καὶ διὰ πλείονος
χρόνου γίνων. ἢ τὰς
καὶ τοῖσιν ἐπιφανομέ-
νοισιν, οἷον ἐν πλυν-
τικῇσι, πύελον αὐ-
τῶν ἢν ἐπιφαίνει. ἢ τὰς
χορδαῖς ἢ βραχύνει,
ἢν δ' ὑστερον ἐπιφαί-
νεται, μόνιμῶς καὶ

ἔρεα καὶ ἀποχωρή-
ματα, καὶ ἰδρώτες,
καὶ ὀκρίτα καὶ δύσκρι-
τα καὶ βροχίαι καὶ μα-
κρὰ τὰ νοσήματα ἐπι-
φαινόμενα δηλοῖ.

13. Γόροντες ἀφορώ-
τατα νησὶν φέρον-
σι, διύπερον οἱ κατε-
σκηότες, ἥκιστα τὰ
μειράκια, πάντων δὲ
μάλιστα παιδία. Ἰου-
πέων δὲ αἰπέων, ἃ
αἰ πύχη αἰτὰ ἐων-
τῶν προθυμότερα ἐ-
όντα.

14. Τὰ αἰξανόμματα
ὅτε θερμὸν ἔχει πλεῖ-
στον ὅτε ἐμφυτον πλεί-
στη οὐκ αἰτὰ βρο-
φῆς. ἢν δὲ μή, ὅτε σῶ-
μα ἀναλίσχεται. γέ-
ρονσι δὲ ὀλίγον τὸ
θερμὸν. διὰ τοῦτο ἄρα
ὀλίγων ὑπεκκαύμα-
των δέον. ἢ ἀπὸ πολ-
λῶν γὰρ ἀποσβέννυ-

reat, producit. Et v-
rinae, & alui excre-
menta, & sudores,
quæcunq; apparue-
rūt, vel bonā morbo-
rū iudicationē, vel
malam, vel breues,
aut lōgos fore mor-
bos ostendunt.

Senes facillime ie-
iuniū ferūt: secundo
loco, qui ætatem cō-
sistētē habēt: min^o a-
dolescentes: omniū
minimè pueri, præ-
sertim qui inter ip-
sos sunt viuidiores.

Qui crescūt pluri-
mū habēt calidi in-
nati: plurimo igitur
egēt alimēto, alio-
qui corpus absumi-
tur. Senibus verò
parum calidi innati
inest: paucis, ppter ea
fomitib^o egēt, quia
à multis extingui-

tur. Hanc etiam ob
causam febres seni-
bus nō similiter acu-
tæ fiunt: frigidum
enim eorū corpus.

Ventres hyeme &
vere natura calidis-
simi sunt, & somni
lōgissimi: quare per
ea tēpora alimenta
copiosiora sunt ex-
hibenda. Etenī tunc
calor innatus pluri-
mus est: vnde & plu-
ribus egent alimē-
tis. indicio sunt æta-
tes & athletæ.

Vict^o humidus fe-
bricitantibus omni-
bus cōfert, maximè
verò pueris, & alijs
qui tali victu vti cō-
sueverunt.

Et quibus semel
aut bis, & quib^o plu-
rā ne an pauciora,
particulatim opor-

ται. διὰ ὅσον καὶ οἱ
πυρετοὶ τοῖς γέρον-
σιν ἄχ' ὁμοίως ὀξεί-
ες. ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶ-
μα.

15. Αἱ κηλίδαι χαμῶ-
νος καὶ ἥρος θερμό-
ταται φύσει, καὶ ὕ-
πνοι μακρότατοι. ἐν
πάντησι οὖν ἡσι ὥ-
ρησι καὶ τὰ προσάερ-
ματα πλείω δοτιόν.
καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον
θερμὸν πολὺ. τρο-
φῆς οὖν πλείονος δι-
ονται. σημεῖον, αἱ ἡ-
λικία καὶ οἱ ἀθλη-
ταί.

16. Αἱ ὑγραὶ δια-
ταί πασι τοῖσι πυ-
ρεταίνουσι ξυμφέρον
σι, μάλιστα δὲ παιδίοι-
σι, καὶ τοῖσιν ἄλλοι-
σι τοῖσιν οὕτως εἰσι-
σμεῖοισι διαταί.

17. Καὶ οἷσιν ἄπαξ ἢ
δύς, ἢ πλείω, ἢ ὕψω,

ἢ καὶ μέρος. δοπεῖον
δὲ π καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ
τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλι-
κίῃ, καὶ τῷ ἔθει.

·18· Θέρους καὶ φθι-
νοπώρου σιλία δυσπο-
ρώτατα φέρονσι· χει-
μῶνος ὅ, ῥήϊστα· ἡρος
ὅ δ' ἄντερον.

·19· Τοῖσιν ἐν τῇσι πε-
ρίοδοις παροξυνο-
μεύουσιν μηδὲν διδόν-
ναι, μηδ' ἀναγκάζειν,
ἀλλ' ἀφαιρῆν τὴν
προσθεσίαν πρὸ τῆν
κρίσιν.

·20· Ἐκρινὸν μὴ ἀκί-
νειν, μὴ ἀκίως, μὴ
κινεῖν, μηδὲ νεώτερον
ποιεῖν, μήτε φαρ-
μακίῃσι, μήτ' ἄλ-
λοις ὀρεστροῖς,
ἀλλ' ἑαυτῷ.

·21· Ἀδεῖ ἄγειν, ὅκως αὖ
μάλιστα ῥέπη ἢ φύσις,
διὰ τὴν ξυμφέροντων
χωρίων πάντῃ ἄγειν.

teat afferre, cōfide-
randum. Condonā-
dū autē aliquid tē-
pori, & regioni, & e-
tati, et cōsuetudini.

AEstate, & autū-
no cibos difficillimè
ferunt: hyeme, facil-
limè: secundum lo-
cum ver habet.

His qui per circui-
t^o accessionem ha-
bēt, nihil dare oportet,
neq; cogere, sed
subtrahere adiectio-
ni aīe iudicationes.

Quæ iudican-
tur, & iudicata sunt
integre, neq; moue-
re, neq; nouare ali-
quid, siue medica-
mentis, siue aliter
iritando, sed sinere.

Quæ ducere oportet,
quò maxime na-
tura vergit, per loca
cōferētia eò ducere.

Cōcocta medica
 Tī, atq; mouere, non
 Cruda, nec in prīci
 Pijs, modò non tur-
 geant: plurima verò
 non turgent.

Deiectiones non
 multitudine sunt e-
 stimādę, sed si qualia
 deijciātur qualia cō-
 ueniūt, & ægri faci-
 lè tolerant. Atq; vbi
 vsq; ad animi defe-
 ctionē expedit duce-
 re, faciendum, si æ-
 ger possit tolerare.

In acutis morbis
 rarò, & in princi-
 pijs medicinis pur-
 gantibus vti, & hoc
 cum præmeditati-
 one faciendum.

Si qualia oportet
 purgari, purgentur,
 confert, & facilè fe-
 runt: si contrà, diffi-
 culter.

• 12 Πίπωνα φάρμακον
 καύειν, καὶ κινεῖν,
 μὴ ὥμα, μηδὲ ἐν ἀρ-
 χῇσιν, ἢν μὴ ὀρεῖται.
 τὰ δὲ πλεῖστα ἐκ ὀρ-
 γῶν.

• 13 Τὰ χωρίοντα, μὴ
 τῷ πλήθει τι κρού-
 ρεσθαι, ἀλλ' ὡς αὐτὸ χω-
 ρίη οἷα δεῖ, καὶ φέ-
 ρει ἀνφόρως· καὶ ὅ-
 κεν δεῖ ἄχρι λειπο-
 θυμίας ἄγειν, καὶ
 ποῖτο ποιεῖν, ἢν ἐξαρ-
 κέσῃ ὁ νοσέων.

• 24 Ἐν τοῖσιν ὀξείσι
 παθήσιν ὀλιγάκις,
 καὶ ἐν ἀρχῇσι, τῇ-
 σι φαρμακείησι χρέ-
 εσθαι, καὶ ὅσον προ-
 ἐξουκρινήσαντας ποι-
 εῖν.

• 25 Ἦν οἷα διττὰ καθαί-
 ρεσθαι καθαίρωνται,
 ξυμφέρει τε καὶ ἀνφό-
 ρως φέρουσι· τὰ δ'
 ἐναντία, δύσχευς.

APHORISMORVM II
ΤΜΗΜΑ ΔΕΥ ΣΕΚΤΙΟ ΣΕ-
ΤΕΡΟΝ. CVND A.

1. **Ε**Ν ὧ νοσήματι
πύπνος πόνον
ποιείει, θανάσιμον· ἢν δὲ ὕπνος
ὠφέλιμος, ἔστι θανάσιμον.

2. Οὐκ παρὰ φροσύνην
ὕπνος πάντη ἀγαθόν.

3. Ὑπνος, ἀγρυπνία,
ἀμφοτέρω μᾶλλον ἢ
μετρίᾳ γινόμενα κα-
κῆν.

4. Οὐ πλεονασμὸν, ἔ-
λιμὸς, ἔδ' ἔστιν ἄλλο
ἀγαθόν, ὅτι αὐτὸ μᾶλ-
λον τῇ φύσει ἡ.

5. Κοπῶν αὐτὸ μαχί, φε-
ράζουσι νόσους.

6. Οὐκ οἱ πονέοντες
πὶ τοῦ σώματος τὰ
πολλὰ τῶν πόνων μὴ
αἰσθάνονται, τοῦτί οἱ
σιν ἡ γνώμη νοσέει.

7. Τὰ ἐν πολλῷ χρό-
νῳ λεπυνόμενα σώ-

IN quo morbo
somnus laborē
facit, mortale: si
verò iuuat nō mor-
tale.

Vbi somnus deli-
rium sedat, bonum.

Somn⁹ atq; vigi-
lia, vtraq; si modū
excesserint, malū.

Nō satietas, nō fa-
mes, neq; aliud quic-
quā quod modū na-
turæ excesserit.

Spōtanæ lassitu-
dines, morbos præ-
nuntiant.

Quicunque dolē-
tes parte aliqua cor-
poris, omnino dolo-
rem nō sentiunt, his
mens ægrotat.

Quæ lōgo tempo-
re extenuatur cor-

pora, lentè reficere
oportet: quæ verò
breui, breuiter.

Si à morbo cibū
assumens quis non
corroboratur, pluri
alimēto corpus vti
significatur: quod si
non assumente ci-
bum hoc accidat,
scire oportet id in-
digere vacuatione.

Corpora cū quis
piam purgare volu-
erit, oportet fluida
facere.

Non pura corpo-
ra quantò plus nu-
tries, tanto magis
lædes.

Facilius est refi-
ci potu, quàm cibis.

Quæ relinquun-
tur in morbis post
iudicationem, reci-
diuas facere consue-
uerunt.

ματα, νωθρῶς ἵπνια
ῥίφειν δεῖ· τὰ δὲ εἰ ὀ-
λίγω, ὀλίγως.

·8· Ἦν καὶ νόσον τρο-
φήν λαμβάνων πε-
ρὶ ἰσχύη, σημαίνει ὅ-
τι τὸ σῶμα πλείονι
τροφῇ χρεῖται· ἢν δὲ
τροφὴν μὴ λαμβάνον
περὶ ὅσον γίγνηται· χρεῖ
εἶδέναι ὅτι κενώσιος
δεῖται.

·9· Τὰ σώματα χρεῖ
ὄκρου αὐτῆς βέλῃ κα-
θαίρειν, ὅσον ποι-
εῖν.

·10· Τὰ μὴ καθαρεῖ-
τῶν σωμάτων, ὀκρῶσον
αὐτῆς· ἤτις, μάλλον
εὐλαφείας.

·11· Πᾶν πληροῦν
ποτοῦ, ἢσιπῶν.

·12· Τὰ ἐγκαταλιμ-
παρόμενα εἰς τῆσι νό-
σοισιν μὴ κρίσιν, ὑ-
ποτροφῶς ποιεῖν εἰω-
θεῖ.

·13· Οκείσοισι κρίσις ἴ-
νεπ, θυπέοισιν ἡ νύξ
δύσπορος ἢ πρὸ τοῦ
παροξυσμοῦ· ἢ δ' ἐ-
ποῦσα ἀφορωπείη
ὥς ἐπιτοπλύν.

·14· Ἐν τῇσι τῆς κυλί-
ης ἐύσεισιν αἱ μετα-
βολαὶ τῶν διαχωρη-
μάτων ὠφελέουσιν,
ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ
μεταβάλλῃ.

·15· Οκεν φάρυγγος
σείει, ἢ φύματα ἐν τῷ
σώματι ἐκφύεται,
σχίπτει δὲ καὶ τὰς ἐκ
κρίσιος· ἢν γὰρ χο-
λώδεις ἐῷσι, τὸ σῶ-
μα ξυνοσείει· ἢν δ' ὁ-
μοίαι βίῃς ὑγιαίνου-
σι γίγνωνται, ἀσφα-
λὲς δὲ σῶμα τρέφειν.

·16· Οκεν λιμὸς, ὃ δέῃ
πονείειν.

·17· Οκεν αὐτὸ τροφὴν πα-
ρὰ φύσιν πλείων ἐ-
σέλθῃ, πλὴν νόσον ποι-

Quibuscūque cri-
sis, id est iudicatio
fit, his nox gravis
ante accessionem:
quæ verò subsequi-
tur, magna ex parte
leuior existit.

In pfluuijs alui
mutationes excre-
mentorum iuuant,
nisi ad mala muta-
tio fiat.

Vbi fauces egro-
tant, aut tubercula
enascūtur in corpo-
re, excretiones in-
spicere oportet. Nā
si biliosæ fuerint,
corpus vnà ægro-
tat: si verò similes
sanis, tutū est cor-
pus nutrire.

Vbi fames, labo-
randum non est.

Vbi cib⁹ præter na-
turam plus ingestus
est, hic morbum fa-

Est: quod ostendit
sanatio.

Eorum quæ con-
fertim & velociter
nutriūt, veloces quo-
q; fiūt e: cretiones.

Acutorū morborū
nō omnino sunt cer-
tæ prædictiones aut
mortis, aut salutis.

Quibus adhuc iu-
uenibus, alius hu-
meda est, ijs sene-
scentibus exicca-
tur: quibus verò
iuuenibus adhuc al-
ius sicca est, ijs se-
nescentibus hume-
tatur.

Famem vini po-
tio soluit.

Quicunq; morbi
ex repletionē fiunt,
vacuatio curat: &
quicunq; ex vacua-
tione, repletio: & ex
alijs, contrarietas.

ἰα· δηλοῖ ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ

18· Τῶν βροφόντων ἀ-

θρόως καὶ ταχέως, τα-
χῆσαι καὶ αἱ διαχωρή-
σεις γίγνον.

19· Τῶν ὀξείων νοσημά-
των ὅτι πάντως ἀσφα-
λές αἱ τοῦ διαφορῶ-
σεις, ὅτι τὸ θάνατον,
ὅτι τὸ ὑγίαιεν.

20· Οἱ νεώτεροι νεώτεροι εἶ-
σιν, αἱ καὶ ἡλικία ὑγίαιεν
αἱσι, ὅτι νεώτεροι ἀποψή-
ρασθαι ξηραίνον.

21· Αἱ μὲν δὲ νεώτεροι εἶ-
σιν, αἱ καὶ ἡλικία ξηραίνον

22· Αὐτὸ πλεονασμὸς
μόνης ὁκόσα αὐτὸ νοσή-
ματα γίνονται, καὶ ὡς
ἰατρικὴ, ὁκόσα ἀπὸ κα-
τὰ τὸν πλεονασμὸν καὶ
τῶν ἄλλων ἡ ὑπερβολή-
τις.

23 Τὰ ὀξεία τῶν νοση-
μάτων κρίνεται ἐν ταῖς
πενταετηρίδα ἢ
μέρησι.

24 Τῶν ἐπὶ ἅ τινι πεντα-
τη ἐπίδηλος. ἑτέρως
ἑβδομάδος ἢ ὀγδόῃ
ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἢ
ἐνδεκάτη. αὐτὴ γὰρ
ὅτι πεντατητὶ ἑτέρως
ἑβδομάδος. θεωρητὴ
δὲ πάλιν ἢ ἐπεντα-
δεκάτη, αὐτὴ γὰρ ὅτι
πεντατητὶ μὲν ἀπὸ τῆς
πενταετηρίδος, ἑβδομάτῃ δὲ
ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης.

25 Οἱ θερινοὶ πεντα-
ταῖοι, τὰ πολλὰ γί-
νοντι βραχέες· οἱ δὲ
φθινοπωρινοὶ, μα-
κροὶ, καὶ μάλιστα οἱ
πρὸς τὸν χειμῶνα συ-
νάπτοντες.

26 Πυρεθρὸν ὑπὸ πα-
ρασμῶν ἢ πονηρῶν, ἢ
παρασμὸν ὑπὸ πυρεθρῶ.

Acuti morbi in
quatuordecim die-
bus iudicantur.

Septenorum, quar-
tus est index. Alte-
rius septimanæ o-
ctauus principium.
Est autem & unde-
cimus contemplabi-
lis. Ipse enim quartus
est alterius septima-
næ. Rursus verò &
decimus septimus cō-
templabilis. ipse siquī-
dē est quartus, à quar-
to decimo: septimus
verò, ab undecimo.

Æstivæ quartanæ
magna ex parte bre-
ves: autumnales,
longæ, & maximè
quæ hyemem attin-
gunt.

Febrem conuul-
sioni superuenire
melius est, q̃ febri
conuulsionem.

His quæ nō extra-
tione leuius acci-
dunt, non oportet fi-
dere, neque multū
formidare mala
quæ præter rationē
eueniunt. Plurima
enim talia stabilia
nō sunt, neque mul-
tum durare, & per-
manere cōsueuere.

Febricitantiū nō
omnino leuiter per-
manere corpus, &
nihil minui, vel etiā
plus quā ratio po-
stulat, contabesce-
re, malum. illud enī
morbi longitudi-
nem, hoc vero imbe-
cillitatē significat.

Quum morbi in-
choāt, si quid mouē-
dum videtur, moue:
quum verò cōsistūt
ac vigēt, melius est
quietem habere.

27 Τῶσι μὴ χεῖρ λόγον
κενφίζουσιν ὁ δὲ πι-
εῖν, ὁ δὲ φοβεῖ-
ται λίην τὰ μοχθη-
ρὰ γινόμενα πα-
ραλόγως. τὰ γὰρ
πολλὰ τῶν ζιούτων
ὅτιν ἀβέβαια, καὶ οὐ
πάνυ π. διαμείναι,
οὐδὲ χρονίζειν εἰω-
θε.

28 Τῶν πυρετώντων
μὴ πάντα πισιν, ἐπι-
πλάως, τὸ διαμέ-
νειν καὶ μηδὲν ἐ-
διδόναι τὸ σῶμα, ἢ
καὶ συντήκειαι μᾶλ-
λον τοι χεῖρ λόγον, μο-
χθηρόν. τὸ μὲν γὰρ
μᾶλλον νόσον σημαί-
νει, τὸ δὲ ἀσθένειαι.

29 Ἀρχομένων τῶν
νούσων, ἢν ἡ δοκίμη
κινεῖν, κίνει. ἀκμα-
ζουσιν δὲ, ἢ συ-
χίνην ἔχειν βέλπην
ὅτιν.

30. Πόρι τὰς ἀρχὰς ἢ
τὰ τέλη, πάντα ἀσθε-
νέσθρα· πῶς δὲ τὰς
ἀκμὰς, ἰσχυρότερα.

31. Τῷ οὐσιπέοντι ἐξ
ἀρεῶσις, μηδὲν ἐπι-
διδόναι τὸ σῶμα, μο-
χθηρόν.

32. Ὡς τὰ πολλὰ πινύ-
τες οἱ φαύλως ἔχον-
τες, κατ' ἀρχὰς μὲν
οὐσιπέοντες, καὶ μηδὲν
ἐπιδιδόντες, πρὸς τῷ
τέλει πάλιν ἀσιτέσ-
σιν· οἱ δὲ κατ' ἀρ-
χὰς μὲν ἀσιτέοντες
ἰσχυροῦς, ὑσέρον δ' οὐ-
σιτέοντες βέλπον ἀ-
παλλάσσουσιν.

33. Ἐν πάσῃ νόσῳ τὸ
ἐξέφαθ' ἢ τὸ δίκνοι-
αι, καὶ οὐ ἔχειν πρὸς
τὰς προσφορὰς, ἀγα-
θόν, τὸ δ' ἀναλίσκειν
κῆν.

34. Ἐν τοῖσι νόσοισιν,
ἥσσον κινδυνεύουσιν

Circa initia & fi-
nes, omnia imbecil-
lora: quū verò cōfi-
stunt, fortiora.

Ei⁹ qui in egritudi-
ne bene cibatur, ni-
hil proficere corp⁹,
malum.

Omnes ferè qui
malè se habēt circa
initia bene cibati,
neq; quicquam pro-
ficiētes, circa finem
rursus cibum nō ap-
petūt: qui verò circa
initia cibū valde nō
appetunt, postea be-
ne appetentes, ii me-
lius euadunt.

In quouis morbo
mente cōstare, & be-
ne se habere ad illa
quæ offeruntur, bo-
num: contra verò se
habere, malum.

In morbis mi-
nus periclitantur,

B

quorum nature, aut
ætati, aut habitui,
aut tempori magis
cōgruit morbus, q̄
quibus secundū ni-
hil istorū congruit.

In quouis morbo
partes ad vmbilicū
& imū vētrem atti-
nētes, crassitudinē
habere melius est:
multum verò exte-
nuari, ac contabef-
cere, prauum. Sed &
hoc quoque ad infe-
riores purgationes
periculosum,

Qui salubritatē
corporis habent,
per medicamēta e-
uacuati, citò exol-
untur, & qui prauo
vtūtur cibo.

Qui bene se ha-
bent corpore, dif-
ficulter ferunt me-
dicationes.

οἷσιν αὖ οἰκείη τ̄ φύ-
σις, ἢ τῆς ἡλικίης,
καὶ τῆς ἐξίως, καὶ τ̄
ώρης ἢ νοῦσος ἢ μάλ-
λυν, ἢ οἷσιν αὖ μὴ
οἰκείη κατὰ πινυ-
νών.

35. Εν πάσῃσι τῇσι
νοῦσοισι, τὰ πρὸς τὸν
ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἡ-
περον πᾶχος ἔχειν,
εἰλπὸν ἔστι· τὸ δὲ
σφόδρα λεπτὸν καὶ
ἐκτετηκὸς, μοχθη-
ρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ
ποιοῦτον ἢ, πρὸς τὰς
κάτω κατάρσιας.

36. Οἱ ὑγιανῶς ἔχον-
τες τὰ σώματα, αὐτῇ
σι φαρμακίῃσι κα-
ταρρόμενοι, ἐκλύ-
ονται ταχίως, καὶ
οἱ πονηρῶς βροφῇ χρε-
όμενοι.

37. Οἱ δὲ τὰ σώματα
ἔχοντες, φαρμακεί-
ας ἀγνώδεις.

38. Τὸ σμικρὸν καὶ πικρὸν καὶ σι-
ζόν, ἥδιον δὲ τῶν
βελπόνων μὲν, ἀν-
δρείων δὲ, μᾶλλον
αἰρετέον.

39. Οἱ πρεσβύτεροι τῶν
νέων τὰ μὲν πολλὰ
νοσίουσιν ἡσυχάζον-
τες δὲ αὖ αὐτοῖσι
χρόνια νοσήματα ἴε-
νται, τὰ πολλὰ ξυ-
ναποθνήσκουσι.

40. Βραγχοὶ καὶ κρ-
εναὶ τοῖσι σφοδρε-
στερὺν τῶν ἄλλων πει-
παίνοντο.

41. Οἱ ἐκλυόμενοι
πολλὰκις καὶ ἰσχυ-
ρῶς αὖθις φαιδρῆς
προφάσιος, ἐξαπί-
νης τελευτῶσι.

42. Λύσαν ἀποπληξί-
αν, ἰσχυρὴν μὲν ἀδύ-
νατον, ἀσθενέα δὲ ὁ
ἐκίειν.

43. Τὸν ἀπαρχομέ-
των καὶ καταλνομέ-

Paulo deterior po-
t^o aut cib^o, suavior
autē, meliorib^o qui
dē, sed min^o suavi-
bus, est preferendus.

Seniores iuveni-
bus plurimum egro-
tant minus. Qui ve-
rò morbi ipsis acci-
dunt longi, maxi-
ma ex parte comi-
tantur ad mortem.

Raucedines, &
grauedines in val-
de senibus coctio-
nem nō admittunt.

Qui frequēter ac
vehemēter absque
causa manifesta e-
xoluuntur derepē-
te moriuntur.

Soluere morbum
quē apoplexiam vo-
cant, fortem impos-
sibile: debilem ve-
rò, non facile.

Strangulati at-
que dissoluti, at

nōdum mortui, nō
referūtur quib⁹ spu
ma circa os fuerit.

Qui natura ad-
modum crassi sunt,
citius intereunt q̄
qui graciles

Qui cūque iuue-
nes morbo comitia-
li laborāt mutatio-
ne maximē ætatis,
& temporum, & lo-
corum, & victuum
quoque liberātur.

Duobus dolori-
bus simul nō eundē
locum infestantib⁹
vehementior alte-
rum obscurat.

Dum pus con-
ficitur, dolores ac
febres accidunt ma-
gis quā iam con-
fecto.

In omni corporis
motu vbi laborare
coeperit, quies statī

νων, μηδὲ πω ἢ πθνή-
κτων ἢ ἀναφύσ-
σιν, οἷσιν αὖ ἀφ' ὧς ἢ
πρὸς τὸ σῶμα.

44 Οἱ παχέες σφό-
δρα κατὰ φύσιν τα-
χυθάνατοι σίγνονθ',
μᾶλλον τ' ἰχθύνων.

45 Τῶν ἐπιληπτικῶν
ποῖσι νέοισιν ἀπαλλα-
γὴν, αἰ μεταβολαί
μάλιστα τ' ἡλικίης, καὶ
τῶν ὡρέων, καὶ τῶν
ἔστων, καὶ τῶν βίων
ποιέουσι.

46 Δύο πόνων ἅμα σι-
νομήτων μὴ εἶναι τὸν
αὐτὸν ἔσπον, ὁ σφο-
δρότερος ἀμαυροῖ ἐν
ἑτέρῳ.

47 Περὶ τὰς γυναικῶν
τοῦ πύθ. οἱ πόνοι καὶ οἱ
πυρετοὶ συμβαίνουσι,
μᾶλλον ἢ γυναικῶν.

48 Ἐν πάσῃ κινήσει τὸ
σῶμα, ὁπόταν ὥρ-
χῃ πονέειν, τὸ δια-

να πάντων ἀθὺς ἀκρ-
πων.

49. Οἱ εἰσπρέμειν οὖν
σιωπίας πόνους φέ-
ρειν, καὶ ὥσιν ἀσθε-
νέες ἢ γέροντες, τῶν
ἀσιωπῶν, ἰχνυῶν τῶν
καὶ νέων ῥᾶρον φέ-
ρσι.

50. Τὰ ἐκ πολλοῦ χρό-
νου σιωπίας καὶ ἢ
χείρω, τῶν ἀσυνήθων
ἢ πονεῖν ἀποχλαῖν εἴωθε.
δεῖ οὖν καὶ ἐς τὰ ἀσυν-
ήθως μεταβάλλειν.

51. Τὸ χεῖρ πολὺ καὶ
ἐξ ἀπίνης κενουῶν, ἢ
πληρουῶν, ἢ θερμαί-
νειν, ἢ ψύχειν, ἢ ἄλ-
λως ὁκωσοῦν τὸ σώ-
μα κινεῖν, σφαλδρόν
καὶ ἢ πᾶν τὸ περὶ τῆς
φύσεως πολέμιον. τὸ δὲ
κατ' ὀλίγον ἀσφαλές,
καὶ ἄλλως, ἢν τις ἐξ
ἐπερουῖς ἐπερον με-
ταβάλλῃ.

lassitudinē aufert.

Qui cōsueti soli-
tos labores ferre, et
si fuerint imbecilles
& senes, nō cōsuetis,
fortib⁹, atq; iuueni-
bus facilius ferunt.

Quæ ex lōgo tē-
pore cōsuetæ sunt,
et si deteriora sūt,
insuetis min⁹ mole-
stare solēt. Oportet
igitur ad insuetæ
permutari.

Plurimum atque
repētē euacuare, vel
replere, vel calefa-
cere, vel refrigera-
re, siue quouis alio
modo corpus mo-
uere, periculosum:
quonia omne nimium
est naturæ inimicum:
sed quod paulatim fit
tutum est, tum aliàs, tum
quam ab altero ad
alterum transitus fit.

Omnia secundū
rationem facienti,
si non succedat se-
cundū rationem, nō
est transeundū ad
aliud, stāte eo quod
à principio visū est.

Quicunque aluos
humidas habent, si-
quidem iuvenes fu-
erint, melius com-
mutant his qui sic-
cas habent: ad sene-
ctam verò deterius
commutāt. nam se-
nescentibus magna
ex parte exiccātur.

Magnitudo corpo-
ris iuuentē quidem
nec indecens, neque
illiberalis: senectæ
verò inutilis, dete-
rior paruitate.

52. Πάντα κατὰ λόγον
ποιέοντι, μὴ γυνομέ-
νων τῶν κατὰ λόγον, μὴ
μεταβαίνειν ἐφ' ἑπε-
ρον, μένοντες τὸ δό-
ξαντος ἐξ ἀρχῆς.

53. Οἱ κρῖνοι τὰς κρι-
λίας ὑγρὰς ἔχουσι, νέ-
οι μὲν ὄντες, ἐξ ἡπιοῦ
ἀπαλλάσσουσι, τὰς
ξηρὰς ἔχόντων· ἰς
δὲ τὸ γῆρας, χεῖρον
ἀπαλλάσσουσι· ξη-
ραίνονται γὰρ ὡς ἰ-
σχυρὰν ὄψιν ἀπο-
γνησκούσι.

54. Μεγέθει δὲ σώ-
ματος, ἀνιᾶσαι μὲν,
ἰλαυτέριον καὶ ἀκ-
αίδης· ἐγγησάσαι δὲ,
δύσρητον, καὶ χεῖ-
ρον τῶν ἐλαττόνων.

APHORISMORVM 23
ΤΜΗΜΑ ΤΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΤΟΝ. ΤΙΑ.

1. **Α**Ι μεταβολαὶ τῶν ὥρῶν μάλιστα ζυγίζουσι τὰ νοσήματα· ἢ, ὡς τῆσιν ὥρησιν αἱ μεταβολαὶ ἢ φύξις, ἢ θάλασσις, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ λόγον οὕτως.
2. Τῶν φυσίων, αἱ μὲν πρὸς θέρος, αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα οὗ ἢ κακῶς πεφύκασιν.
3. Τῶν νόσων ἄλλαι πρὸς ἄλλας οὗ ἢ κακῶς πεφύκασιν· ἢ ἡλικίαι πνέουσες πρὸς ὥρας, καὶ χῶρας, καὶ διαίτας.
4. Ἐν τῆσιν ὥρησιν ὅταν τὸ αὐτὸ ἡμέρης, ὅτε μὲν θάλασσις, ὅτε δὲ φύξις γίγνηται, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα πρὸς δέχεται χεῖρα.

ΜUTATIONES tēporū potissimū pariūt morbos: & in quibusdam tēporibus magnæ mutationes, aut frigoris. aut caloris, & alia pro ratione eodem modo.

Naturarum, hæc quidē ad æstatē, hæc verò ad hyemē bene malē se habēt.

Morbi quoq; alij ad alia bene vel male se habent: & quedam etates ad tempora, & loca, & vitus genera.

In tēporibus quādo eodē die modò calor, modò frigus fit, autūnales morbi expectandi sunt.

Austri auditum
hebetates, caligino
si, caput grauantes,
pigri, dissoluentes.
quando huiuscemo
di tempestas praua
luerit, talia in mor
bis patiuntur. At si
aquilonia fuerit, tus
ses, fauces, alui du
ræ, difficultates vri
næ, horrores, costarum
dolores, & pe
ctoris. quando hæc
tempestas praua lue
rit, talia in morbis
expectare oportet.

Quando æstas fit
veri similis, sudo
res in febribus mul
tos expectare oportet.

In siccitatibus fe
bres acutæ fiunt: &
si annus magna ex
parte talis fuerit,
qualem fecerit cō-

5. Νότοι βαρύνουσι,
ἀχλυνώδεις, καρυβα
σι καὶ νωθροί, διαλυ
πκσι. ὁκότεν οὗτος
δυνασάη, ζιαῦτα ἐν
τῇσιν ἀρρώσεισι πά
χουσιν. ἢν δὲ βό
ρειον ἢ, βῆχες, φά
ρυγγες, κριλίας σκλη
ραί, δυσουρίαι, φι
κώδεις, ὀδυνοὶ πλυν
ρέων, σπυγέων. ὁκότεν
οὗτος δυνασάη, ζι
αῦτα ἐν τῇσιν ἀρ
ρώσεισι προσδέχε
σθαι χρῆ.

6. Οκότεν θέρος ἔ
νιται ἢ ἡ ὁμοίον, ἰ
δρωτάς ἐν τοῖσι πυ
ρετοῖσι πολλὰς πρὸς
δέχεσθαι χρῆ.

7. Ἐν τοῖσιν αὐχμοῖ
σι πυρετοὶ ὀξείες γί
νονται. καὶ ἢν μὲν
ἐπιπλέον ἢ τὸ ἔτος
τοιούτον ἰδόν, ὁκρίν
πλὴν καὶ τὰς αἰσιν ἐπὶ

ησεν, ὡς ὑπὸ τῷ πο-
λὺν κ, τὰ νοσήματα
τοιαῦτα δεῖ προσδέ-
χεσθαι.

8. Εν τοῖσι καθεσῶσι
καρτεῖσιν, ἢν ὠραίως
τὰ ὠραία ἀποδιδώ-
σιν, εὐσταθεῖς κ, εὐκρι-
νέες αἱ νοῦσοι γί-
νον. ἐν δὲ τοῖσιν, ἀκα-
ταστατοῖσιν, ἀκατά-
στατοι καὶ δύσκριτοι.

9. Εν φθινοπώρῳ ὁ-
ξύντα ἡ αἱ νοῦσοι, καὶ
θανατωδέστα ὡς ἐ-
πίπαν. ἢς δὲ ὑγιεινό-
ταται, καὶ ἥκιστα θανα-
τωδές.

10. Τὸ φθινόπωρον
τοῖσι φθίνουσι κακόν.

11. Πρὶν δὲ τῶν ὠρέ-
ων, ἢν μὲν ὁ χειμὼν
αὐχμηρὸς κ, ἱόρρειος
γῆν, τὸ δὲ ἔαρ ἑπομ-
ερον καὶ νόπον, ἀνάσ-
κῃ τὸ θερεος πυρετὸς
ὀξεῖας, κ, ὀφθαλμίας,

stitutionem, tales
plurimum morbos
oportet expectare.

In cōstantibus tē-
porib⁹, quum tēpe-
stive tēpestiua red-
duntur, morbi con-
stantes, & boni iudi-
cij fiunt: in incon-
stantibus autem, in-
constantes, & mali
iudicij.

Autumno morbi
acutissimi, atque e-
xitiales maxima ex
parte. Ver verò salu-
berrimum, & mini-
me exitiale.

Autumnus tabi-
dis malus.

De tēporibus, si-
quidē hyems sicca,
& aquilonia fuerit,
ver verò pluuiosū,
& australe, necesse
est estate febres acu-
tas, & lippitudines,

& intestinorum difficultates fieri, præcipuè verò mulieribus, et viris qui natura sunt humidiores.

Si verò hyems australis, & pluuiosa, & serena fuerit: verum autem siccum, & aquilonium, mulieres, quibus partus in ver incidit, ex quacunque occasione abortiunt: quæ verò par iēt, imbecilles, & morbidos infantes pariūt: quare vel statim intereūt, vel tenues & valetudinarij viuūt. Cæteris verò mortalibus difficultates intestinorū, et lippitudines sicce fiūt: seniorib⁹ autē distillationes quæ citò interiment.

Si verò æstas sic-

καὶ δυσεντερίας γίνεσθαι, μάλιστα δὲ τῇσι γυναιξί, καὶ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγρὰς ἔχονσι τὰς φύσεις.

12. Ἦν δὲ νόσος ὁ χειμῶν, ἢ ἑπομβριος, ἢ αὐθιγὸς γέννηται· τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν, ἢ βορειον, αἱ μὲν γυναῖκες ἡσιν οἱ τοῖσι παρὸς τὸ ἔαρ, καὶ πύσης φοβήσιντο, καὶ πύσης φοβήσιντο· αἱ δὲ αὐτὰς πύσης, ἀκρατία ἢ νοσώδεια τὰ παῖδιά τεκνοῦσιν· ὥστε ἢ παραυτίκα ἀποβῆναι, ἢ λεπία ἢ νοσώδεια ζῆν ἔχοντα. τοῖσι δὲ ἄλλοις δυσεντερίας καὶ ὀφθαλμιαξίνων γίνονται· τοῖσι δὲ περὶ τῶν πύσιν καὶ τὰ ἄλλα σιμωτῶν ἀποβῆναι.

13. Ἦν δὲ τὸ θέρος αὐ-

χυμὸν καὶ βόρειον
 ἄνῃ, τὸ δὲ φθινόπω-
 ρον ἑπομβριον καὶ νό-
 πιον, κεφαλαλγία εἰς
 τὸν χειμῶνα γίνον-
 ται, καὶ βήχες, καὶ
 βράγχοι καὶ κήρυ-
 ξαι· αἰίοις δὲ καὶ φθί-
 σις.

·14· Ἦν δὲ βόρειον ἢ ἡ
 ἀνυδρον, τοῖσι μὲν ὑ-
 γροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύ-
 σιας, καὶ τῇσι γυναι-
 ξὶ ἐνυμφορὸν· τοῖσι δὲ
 λοιποῖσιν ὀφθαλμί-
 αι ἔσονται ξηραὶ, καὶ
 πυρετοὶ ὀξείες, καὶ κή-
 ρυξαι χρόνιαι· αἰίοις
 δὲ μελαγχολία.

·15· Τῶν δὲ καταιγισί-
 ων τῇ αἰαυτῷ, τὸ αὐτὸ
 ὅλον· οἱ αὐτοὶ τῶν ἐ-
 πομβριῶν εἰσὶν ὑγίαι-
 νόπεροι, καὶ ἡ ὑπόστα-
 νατώδεις.

·16· Νοσήματα δὲ ἐν
 τῇ ἡσίν ἐπομβρίῃ·

ca fuerit, & aquilo-
 nia, autumnus ve-
 rò pluuiosus, & au-
 stralis, dolores capi-
 tis ad hyemem fiūt,
 tussēs, raucedines,
 atque grauedines:
 quibusdam autem
 & tabes.

Si verò aquilo-
 nius sit & siccus, his
 qui natura sunt hu-
 midiore, & mulierī
 b^o cōferet: reliquis
 autē erunt lippitu-
 dines sicce, et febres
 acutæ, & grauedi-
 nes diuturnæ: nō-
 nullis & atræ biles.

Ex anni autē cō-
 stitutionibus, quod
 in totum dixerim,
 ficcitates imbribus
 sunt salubriores &
 minus mortiferæ.

Morbi pluuiar-
 um multitudine,

magna ex parte fiūt
febres longæ, alui
profluuia, putredi-
nes, morbi comiti-
ales & attoniti, &
anginae. In siccitati-
bus autem, tabitudi-
nes, lippitudines, ar-
ticulorum dolores,
stillicidia vrinae, &
difficultates intesti-
norum.

Quotidianæ autē
cōstitutiones, a qui-
loniæ quidem cor-
pora defant, confir-
mant, & bene mobi-
lia, coloratiora, &
melius audientia fa-
ciunt, & aluos exic-
cant oculos mor-
dent, & si pectus do-
lor aliquis obsede-
rit, dolorem augēt.
Austrinae dissoluūt
corpora & hume-
ctant, capita aggra-

σιν ὡς τὰ πολλὰ γί-
νεται, πυρετοί τε μα-
κροί, καὶ κριλίνες ἔν-
σιες, καὶ σιτωδόνες,
καὶ ἐπιληπτοί, καὶ
ἀποπληκτοί, καὶ κυ-
νάσχα. ἐν δὲ τοῖσιν αὐ-
χοῖσι, φθινώδεις, ὀ-
φθαλμοί, ἀρτηρί-
δες, σπυγγοῦραι, καὶ
δυσεντερίαι.

17 Αἱ δὲ καὶ ἡμέ-
ρην καταστάσεις, αἱ
μὲν βόραιοι τὰ τε σώ-
ματα ξηραίνουσι, καὶ
ὀΐονα, καὶ ὀκίνη-
τα, καὶ ὀχρεα, καὶ
ὀνηκώτερά ποιεῖου-
σι, καὶ τὰς κριλίδας
ξηραίνουσι, καὶ τὰ ὀμ-
ματα δαίνουσι, καὶ πρὸς
τὸν θώρακα ἀλγυμα-
ῖόν τι περὶ πᾶσιν, μέλ-
λον ποιεῖουσιν. αἱ δὲ νό-
τοι διαλύουσι τὰ σώ-
ματα καὶ ὑγραίνουσι,
καὶ σπληνίτιδας, καὶ βα-

ρηκτίας, καὶ ἰλίγ-
ρους ἐμποιέουσιν, ἐν-
τε δῖσιν ὀφθαλμοῖσι
καὶ ἐν δῖσι σώμασι
δυσκινήσιν, καὶ τὰς
κηλίας ὑγραίνουσι.
18. Κατὰ τὴν τὰς ὥρας,

τῷ μὲν ἥρος καὶ ἁ-
κρῶ τῷ θέρους, οἱ παῖ-
δες, καὶ οἱ ποντέων
ἐχόμενοι τῇσιν ἡλι-
κήσιν, ἀριστὰ τε διά-
γουσι, καὶ ὑγιαίνου-
σι μάλιστα. τῷ δὲ θέρε-
ος καὶ τῷ φθινοπώ-
ρος, μέχρι μὲν πνός
οἱ γέροντες· τὸ δὲ
λοιπὸν φθινοπώρου
καὶ χειμῶνος, οἱ μέ-
σοι τῇσιν ἡλικίῃσι.

19. Νόσήματα δὲ πάν-
τα μὲν ἐν πάσῃσι τῇ-
σιν ὥρῃσι γίνεται,
μᾶλλον δ' ἐνία κατ'
ἐνίας αὐτέων καὶ γί-
νεται καὶ παροξύνε-
ται.

uant, auditum ob-
tundunt, & vertigi-
nes faciunt, oculis
atq; corporibus dif-
ficilem motum præ-
stant, & aluos hu-
medant.

Per tempora an-
ni, vere quidem &
prima æstate pueri,
& qui hos sequuntur
ætate, optimè de-
gunt, & sani sunt
maximè. Aestate
verò & autumnò
aliquò usque senes,
reliquum autumnì,
& hyemis, qui me-
diam ætatem ha-
bent.

Morbi omnes
quidem in omni-
bus temporibus fi-
unt, quidam verò
magis in quibusdā
ipsorum & fiunt &
excitantur.

Vere enim furo-
res, & atre biles, &
morbi comitiales,
& profluua sanguinis,
& aginæ, & graue-
dines, raucedines,
lepre, tusses, impeti-
gines, vitiliginæ,
& pustulæ ulcerosæ
plurimæ, & tuber-
cula, & articulorū
dolores.

Æstate autem
nonnulli horum &
febres continuæ, &
ardentes, & tertia-
næ plurimæ, & quar-
tanæ, & vomitus, &
alui profluua, & lip-
pitudines oculorū,
& aurium dolores, &
oris ulcerationes,
genitalium putre-
dines, & sudamina.

Autumno verò,
& plurimi æstivi
morbi fiunt, & fe-

70. Τοῦ ὑπὸ ἥρος, τὰ
μαινικὰ καὶ τὰ νε-
λαρχολικὰ, καὶ τὰ
ἐπιληπτικὰ, καὶ αἵ-
ματος ῥύσεις, καὶ πυ-
νάγχαι, καὶ κώρυ-
ξαι, καὶ βρογχί, καὶ
βύχαι, καὶ λέπραι, καὶ
λειχήνες, καὶ ἀλφοί,
καὶ ἐξαιθήσεις ἐλκώ-
δεις πλεῖται, καὶ φύ-
ματα, καὶ ὠφθητικὰ.

71. Τοῦ ἡμέτερος, ἐνι-
ὰ τε ζυγίων, καὶ πυ-
ρετοὶ ἐκνεχίαι, καὶ
καῶσοι, καὶ τριταῖ-
οι πλεῖστοι, καὶ τεταρ-
ταῖοι, καὶ ἑμῆτοι,
καὶ διάρροια, καὶ ο-
φθαλμίαι, καὶ ὤπων
πόροι, καὶ σωματῶν
ἐλκώσεις, καὶ ση-
πεδόνες αἰδοίων, καὶ
ἰδρώα.

72. Τοῦ δὲ φθινοπω-
ρου, καὶ τῶν χειμερινῶν
τὰ πολλὰ, καὶ πυρε-

ρεῖδι περταῖοι, καὶ bres quartana, & er
 πλαῦντες, ἢ σπλῆ- raticæ, lienes, aque
 νες, καὶ ὕδρωπες, inter cutem, tabes,
 καὶ φθίσεις, ἢ σφαῖ- stillicidia vrina, le
 γουρίαι, καὶ λειντε- uitates & difficul-
 ρίαι, καὶ δυσεντερί- tates intestinorum,
 αι, καὶ ἰσχιάδες, coxendicum dolo-
 καὶ κυνάγχαι, καὶ res, & angina, &
 ἀσθματα, καὶ εἰλε- āhelationes, & ilei,
 οι, καὶ ἐπιληψίαι, & morbi comitia-
 ἢ τὰ μαινὰ, ἢ τὰ les, & furores, & a-
 μελαγχολικά. træ biles.
 23. Τοῦ ὃ χειμῶνος, Hyeme verò, mor-
 πλυνρίπιδες, πει- bi laterales, & pul-
 πνόνμονίαι, λήθαργ- monis inflammatio-
 γοι, κέρνυλαι, βεράγ- nes, lethargi, graue
 χοι, βῆχες, πόνοι ση- dines, rancedines,
 δέων, καὶ πλυνρέων, tusses, dolorespecto-
 καὶ ὀσφύος, κεφα- ris & laterū, ac lum-
 λαλγίαι, ἱλιγγοι, ἀ- borum, capitis dolo-
 ποπληξίαι. res, vertigines & a-
 24. Ἐν δὲ τῇσιν ἡλι- poplexiæ.
 κήσιν ζιανῶτα συμ- In ætatibus autē
 βαίνει, τοῖσι μὲν συμ- talia contingūt, par-
 κροῖσι καὶ νεογνοῖσι uis & nuper natis pu-
 παιδίοισιν ἀφθαι, erulis, oris vlcera,
 ἔμετοι, βῆχες, ἀγρυ- vomit⁹, tusses, vigi-

liae, pauores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.

In progressu vero quum iam dentire incipiunt, gingivarum pruriginos, febres, conuulsiones, alui profluvia, & maximè quum caninos edunt dentes, & his praesertim pueris, qui crassissimi sunt, & aluos duras habent.

Quum verò iam magis adoleuerint, tōsilla, & vertebrae quae in occipitio ad interiora luxationes, crebri abhelitus, calculi, lubrici rotundi, ascarides, verrucae, satyris, strumae et alia tubercula, sed praecipue antedicta.

πνίαι, φόβοι, ὀμφαλοῦ φλεγμαναί, ὥπαν ὑπερόπνιες.

75. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυεῖν προσάχθουσιν οὐλῶν ὀδοντισμοί, πυρετοί, παρσμοί, διὰ ῥέοιαι, καὶ μάλιστα ὅταν αὐὰ ζωσι τοὺς κινώδοντας, καὶ τοῖσι παχυτάτοισι τῶν παιδῶν, καὶ τοῖσι τὰς χειλίας πληθεύουσιν.

76. Πρὸς ἐντέροις ὅτι γιγνομένοις παρῖσθια, σπονδυλῶν καὶ τὸ νῖον αἰσώωσις, ἀσθματὰ, λιθίασις, ἑλμινθες, στρογγύλαι, ἀπεστίδες, ἀκροχόρδονες, σατυριασμοί, χόρδαδες, καὶ τὰ διὰ φύματα, μάλιστα ὅτι προσενηδυῖα.

Τοῖ-

27. Τοῖσι δὲ πρεσβυ-
τέροισι καὶ πρὸς πλὴν
ἡβην προσάγουσι, θύ-
πνων τε τὰ πολλὰ, καὶ
πυρετοὶ χρόνιοι μάλ-
λον, καὶ αἵματος ῥύσι-
ς ἐκ ῥινῶν.

28. Τὰ δὲ πλεῖστα βί-
σι παιδίοισι πάρεα
κρίνεται· τὰ μὲν γὰρ
πεπραγκνύοντα ἡμέ-
ρησι, τὰ δὲ γὰρ ἐπὶ ἡ-
μισί, τὰ δὲ γὰρ ἐπὶ ἑ-
πτεσὶ, τὰ δὲ καὶ πρὸς
πλὴν ἡβην προσάγου-
σιν. ὅσα δ' αὖ διαμέ-
νη τοῖσι παιδίοισι πά-
ρεα, καὶ μὴ ἀπολυ-
θῇ πρὸς τὸ ἡβασκεῖν,
ἢ βίοισι θήλεισι πρὸς
τὰς τ' κατὰ μηνίων
ῥήξεις χρόνιζαν εἰ-
σε.

29. Τοῖσι δὲ νεανίσκοι
σιν αἵματος ἰσχυρίαι,
φθίσεις, πυρετοὶ ὀ-
ξείας, ἐπιληψία, καὶ

Grandioribus au-
tē & iā accedētibus
ad pubertatē pluri-
ma ex his, & febres
diuturnæ magis, &
ex naribus proflu-
uia sanguinis.

Plurimæ autem
ægrotaones pueris
iudicātur: nonnullæ
quidē in quadragin-
ta diebus, nonnul-
læ in septem men-
sibus, nonnullæ ve-
rò in annis septem,
quæ verò perman-
ferint nec in puber-
tate finierint, pue-
rulis aut fœminis
quum menstrua erū-
punt, consenescere
consueverunt.

Adolescentibus
autem sanguinis
spuitiones, tabes,
febres acutæ, mor-
bus comitialis &

C

alij, sed, precipuè an-
tedicti.

Ultra hanc æta-
tē creber anhelitus,
morbi laterales, pul-
monis inflammatio-
nes, lethargi, phre-
netides, ardores, diu-
turna profluvia, cho-
leræ, difficultates
intestinatorum, leui-
tates intestinatorum,
hæmorrhoides.

Senibus spirandi
difficultates, destil-
lationes cum tussē,
urinæ stillicidia, v-
rinę difficultates, ar-
ticulorū dolores re-
nū passionēs, ŷtigi-
nes, apoplexiæ, mali
habit⁹, prurit⁹ toti⁹
corporis, vigiliæ, a-
lui, oculorū & nariū
humiditates, visus
obtus, glaucedi-
nes, auditus graues.

τὰλλα νοσήματα, μά-
λιστα δὲ τὰ προειρη-
μένα.

30. Τοῖσι δὲ ἐπὶ πλεῖ-
στον ἡλικίαν πάντων, ἄσ-
θματα, πλυνήτιδες,
πνευμονονίαι, λή-
θαργι, φρενίτιδες,
καύσοι, διάρροιαί, χρο-
νοίαι, χολέραι, δυσου-
ρίαι, λευκοίτιδες, αἱ-
μορροΐδες.

31. Τοῖσι δὲ πρεσβύ-
τησι, δύσπνοια, κα-
τάρροι βηχώδεις,
σπασμοί, δυσου-
ρίαι, ἄρθρων πόνοι, νε-
φρίτιδες, ἰλιγγοί, ἀ-
ποπληξίαι, καχεξίαι,
ἐν τοῖσι τοῖσι σώματι
ὅλον ἀρενιπία, κρι-
λίνης, ὀφθαλμῶν κ-
ρίων ὕψοιτιδες, ἀμ-
βλυωπία, γλαυ-
κώσις, βαρηχοΐαι.

APHORISMORVM
ΤΜΗΜΑ ΤΕ- SECTIONE
ΤΑΡΤΟΝ. QVARTA

35

ΤΑς κνόνσας
φαρμακύνειν
ἢν ὀρθῶς, πε-
ρὰ μιν καὶ ἄλλοις ἐ-
πὶ μιν ὡν ἡσυχον δὲ
πάντας. τὰ δὲ νήπια
καὶ τὰ πρεσβύτερα
ἀλλὰ βίεσθαι χρὴ.

2. Ἐν τῇσι φαρμα-
κείῃσι τοιαῦτα ἄγειν
ὡς τὸ σῶμα τοιοῦτον
ἢ αὐτὸ ματαῖον ὄντα,
χρήσιμα· τὰ δὲ ἐν
ὡς ὄντα, πάντων.

3. Ἐν οἷα δὲ καθαίρει
αὐτὰ καὶ δαίρων, συμ-
φύει τε καὶ ἐν φό-
ρῳ φέρονται· τὰ δὲ ἐ-
ναντία, δυσχερῶς.

4. Φαρμακύνειν, ἐν-
δεος μὲν· μάλλον τὰ
αὐτῶν, χειμῶνος δὲ, τὰς
κάτω.

5. Ὑπὸ κύνεα, καὶ πρὸ

VTerros gerētes
sunt medican-
dæ, si materia
turgēt, quarto men-
se, & usq; ad septimū:
sed has minus. Iunī-
ora autē & seniora
vereri oportet.

In medicationib;
talīa educere ē cor-
pore, qualia & spōte
prodeuntia, vtilia:
quæ verò contrario
modo prodeunt, co-
hibere oportet.

Si qualia oportet
purgari purgantur,
confert, & leuiter fe-
runt: contraria ve-
rò, grauitur.

Medicari, estate su-
periores magis, hye-
me verò inferiores.

Sub cane, & ante

C 2

canē, difficiles sunt
medicationes.

Graciles & facile
vomentes purgare
superiora, cauentes
hyemem.

Vomentes verò
difficulter, & medio
criter bene carno-
sos, per inferiora, ca-
uentes astatem.

Tabidos verò, ca-
uentes ad superio-
res purgationes.

Melancholicos
plenius p inferiora,
eadē ratione cōtra-
gia apponentes.

Medicari ir, val-
de acutis, si ma-
teria turget, ea-
dem die. tardare e-
nim in talibus ma-
lum est.

Quibus tormina
& circa vmbilicum
labores, & lumborū

κωδός, ὀρθώδεις αἱ
φαρμακείαι.

6. Τοὺς ἰσχνοὺς ἢ
ἀνήμεας αὐτῷ φαρμα-
κεῖν, ὑποσελλομέ-
νους χειμῶνα.

7. Τοὺς δὲ δυσήμε-
ας ἢ μέσως ἀσάρ-
κους κάτω, ὑποσελλο-
μένους θερος.

8. Τοὺς δὲ φθινώ-
δεις, ὑποσελλομέ-
νους τὰς αὐτῷ φαρ-
μακείαις.

9. Τοὺς δὲ μελαγχό-
λικους ἀδροπέως
τὰς κάτω, τῷ αὐτῷ λα-
γισμῷ τὰ ἐναντία
προσπιδέντες.

10. Φαρμακεῖν ἐν ζῳί-
σιν λίην ὀξείσιν, ἢν ὀρ-
γᾶ αὐθιμυρόν· χρόνι-
ζειν δὲ κακὴν ἐν ζῳίσι
ζιούτοισιν.

11. Οὐκ ὅσοισι σφόδρῃ ἢ
ποδὲ τὸν ὀμφαλὸν
πόντοι, καὶ ὀσφύος

ἀλγῆμα μὴ λυόμε-
νον μήτε ὑπὸ φαρ-
μακείης, μήτ' ἄλλως
εἰς ὑδρωπαξιδόν ἰ-
δρύνει.

12. Οἱ οἱσι κηλίαι
λαίω περιώδεις χαμῶ-
νος, ἄνω φαρμακύναν,
κακὴν.

13. Πρὸς τοὺς ἐκτεβό-
ρους τοῖσι μὴ ἐνιδίως
αὐτὸ καὶ σαρομεύοισι
πρὸ τ' ὑποσίου πρὸν-
χρᾶναι τὰ σώματα
πλείονι βοφῇ ἢ ἁ-
ναπαύσει.

14. Ἐπὶ πῆψις ἐκτε-
βόρον, πρὸς μὲν τὰς
κινήσεις τῶν σωμά-
των μάλλον ἄγειν,
πρὸς δὲ τοὺς ὑπνους
καὶ μὴ κινήσεις, ἥσ-
σον. διηλοῖ δὲ καὶ ἡ
ναυπλῖν, ὅπ' ἡνι-
στὶς τὰ σώματα τα-
ράττει.

15. Ἐπὶ βούληι μάλ-

dolor, qui neque à
medicamento, neq;
aliter soluitur, in a-
quam intercutē sic-
cam firmatur.

Quorum alui in
testinorum laxita-
te laborant, hyber-
no tempore supra
purgari, malum.

Ad helleboros
qui non facilè supra
purgantur, eorum
corpora ante potio-
nem pluri cibo, atq;
quiete humectanda
sunt.

Quñ biberit quis
helleborum, ad mo-
tiones quidē corpo-
rū ducere magis, ad
somnos verò atque
quietē minus. Indí-
cat autem naūga-
tio, turbari motio-
ne corpus.

Quñ volueris ma-

gis ducere hellebo-
rum, moue corpus:
quum verò sistere,
somnum facito, &
non moueto.

Carnes sanas ha-
bētibus, helleborus
periculosus: facit e-
nim conuulsionem.

Si quis febrem nō
habens, abstinet à
cibo, & cordis mor-
sum, seu vertiginem
patitur, & oris ama-
ritudinē sentit, pur-
gatione indigere p
superiora significat.

Supra præcordia
dolores, purgatione
indigere p superiora
significat: quicunq;
verò inferiora mole-
stant, per inferiora.

Qui in medica-
mentis purgati, non
sitiunt, non quiescūt
priusquam sitiant.

λὼν ἄγαν τὸν ἑλλί-
βορον, κίνει τὸ σῶ-
μα· ἐπὶ δὲ παύσαι,
ὑπνόν ποιεῖ, καὶ μὴ κί-
νει.

16 Ἐλλίβορος ἐπικίν-
δυνος τοῖσι τὰς σὰρ-
κας ὑστέρας ἔχουσι· πα-
σμὸν γὰρ ἐλ ποιεῖ.

17 Ἀπὸ γὰρ ἐν πύλιν, καὶ καρ-
διωγμὸς, καὶ σκοτό-
δινος, καὶ σῶμα ἐκ-
πικρυνόμενον, ἄνω
φαρμακείης δεῖσθαι
σημαίνει.

18 Τὰ ὑπὲρ τῆς φρε-
νὸς ὀδυνημὰτα, ἄνω
φαρμακείης δεῖσθαι
σημαίνει· ὀκῆσαι δὲ
κάτω, κάτω.

19 Ὀκῆσαι ἐν τῇ τι φαρ-
μακῷ ποσίησι μὴ δι-
ψῶσι καὶ διψήμονες,
ὃ πάνοντα, πρὶν ἢ
διψήσωσιν.

20. Απυρέτοιςιν ἰσθίν
ἢν γίνονται σφόδρα,
ἢ γνάτων βάρος, ἢ
ὁσφρέως ἀλγυμα, κα-
τω' φαρμακείης δεῖ-
αδ σηκίνοι.

21. Υποχωρήματα με-
λαινα, ὁκρίον αἷμα με-
λαινα, ἀπὸ ταυτομάτου
ἰόντα, ἢ ξυὺ πυρετῶ
ἢ αὐτῷ πυρετῶ, κακί-
σαι ἢ ὁκρίον αὐτῷ
ματα πλείω ἢ κακίον.
ξυὺ φαρμάκῳ δὲ ἀ-
μεινον, καὶ ὅσῳ αὐ-
τῷ πλείω χρώματα, ὅ-
πως νερῶ.

22. Νοσημάτων ὁκρί-
σων ἀρχομένων ἢν
χολή μέλαινα, ἢ ἀνω
ἢ κάτω ἐπὶ λήθῃ, δα-
τάσιμον.

23. Οκρίοισιν καὶ νο-
σημάτων ὁκρίων, ἢ πο-
λυχρονίων, ἢ καὶ βω-
μάτων, ἢ ἄλλως λελε-
πνησμένων, χολή μέ-

Nō febricitātibus
si tormina accide-
rint, & genuū graui-
tas, & lūborū dolor,
purgari inferi⁹ oport-
tere significatur.

Deiectiones ni-
græ, qualis est san-
guis niger, spōte ve-
nientes, siue cum fe-
bre, siue sine febre,
pessimæ: & quanto
colores fuerint plu-
res, peius: cum medi-
camento verò me-
lius, & quanto colo-
res plures nō prauī.

Morbis quibuscunq;
bet incipiētibus si atra-
bilis, vel supra, vel
infra exierit, letale.

Quibuscunq; ex
morbis acutis, aut
diuturnis, vel ex vul-
neribus, siue quo-
uis alio modo ex-
tenuatis, bilis ni-

gra, siue uti sanguis
niger de subter exie-
rit, postridie moriū-
tur.

Difficultas intesti-
norū, si ab atra bile
incoeperit, letalis est.

Sanguis quidem
supra, qualiscunque
fuerit, malus: infra
autē, si niger exeat,
bonus est.

A difficultate in-
testinorum vexato,
si veluti carunculæ
exceant, letale est.

Quibus in febri-
bus sanguinis fluxe-
rit multitudo, qua-
cunq; ex parte, quā
reficiuntur, alui his
humeantur.

Quibus biliosæ
deiectiones, super-
ueniente surditate
cessāt; & quibus sur-
ditas, superuenien-

λαίνα, ἢ ὁποῖον αἷμα
μέλαι ὑπὲλθῃ, τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἢ ἀποθνήσκουσι.

24 Δυσεντερία, ἢν ἀ-
πὸ χολῆς μελαίνης
ἀρξῇται, θανάσιμον.

25 Αἷμα αὖτ' ἢ ὁποῖ-
ον αὖ εἴη, κακὸν· κα-
τὰ δὲ, ἀγαθὸν μέλαι
ὑποχωρεῖον.

26 Ἦν ἂν ἀπὸ δυσεντε-
ρίης ἐχομένῳ ὀκταῖ
αὖ σάρκες ὑποχωρή-
σωσι, θανάσιμον.

27 Ὀκίσσοισιν ἐν θύσει
πυρετοῖσιν αἵμορ-
ρα γέει πλῆθος ὀκ-
θενδ' ἐν τῇσιν αἰά-
λῃσι, θύτῃσιν αἰ-
κιλίαι καὶ πυρεταί-
νον.

28 Ὀκίσσοισι χολώ-
δια τὰ διαχωρήμα-
τα, κωφώσιος ἐπιγι-
νομένης, πάνοντα· ἢ
ὀκίσσοισι κωφώσις,
χολωδίων ἐπιγνομέ-

νων πάνονται.

29. Οκόσοισι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐκταῖοισιν ἐσσι ξίγεια γίνεθ, δύσκριτα.

30. Οκόσοισι παροξυσμοὶ ῖνονθ, ἢν αὐτῶσιν ἀφῇ ὁ πυρετός, ἐς πλὴν αὐτίον πλὴν αὐτίον ὥσιν ἢν λάβη, δύσκριτα.

31. Τοῖσι κρηπώδεσιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς ἄρθρα καὶ παρὰ τὰς γνάθους μάλιστα αἱ ἀποσάσεις γίνονται.

32. Οκόσοισι δὲ ἀνίσταμένοισιν ἐκ τῆς νύκτων ἡ πονία, ἐν ταῦτα αἱ ἀποσάσεις γίνονται.

33. Ἀτὰρ ἢν καὶ προπνευκός πῃ τῷ νοσήειν, ἐν ταῦτα σιρῖξαι ἢ νοῦσος.

34. Ἦν ἔτι πυρετὸς ἐχομένοσ, οἱ δὲ ἡματος μὴ ἰόντος ἐν τῇ φάσινγι,

tibus biliosis, cessāt.

Quibus in febribus sexto die rigores fiūt, iudicatio difficilis sequitur.

Quibus accessiones fiunt, quacūque hora febris dimiserit, si eadem postero die occupauerit, iudicatio difficilis.

Qui in febribus lassitudinē sentiunt, ijs ad articulos, & iuxta maxillas potissimū abscessus fiunt.

Quibus ex morbis cōualescentibus pars aliqua laborat, eò abscessus fiunt.

Sed etsi ante morbum pars laborauerit, ibi morbus firmatur.

Si febre detento, suffocatio repētè superuenerit, nullo in

faucibus apparente
tumore, letale.

Si febre detento
repēte collum per-
uertitur, ac vix de-
uorare potest, si-
ne ullo tumore, le-
tale est.

Sudores febrici-
tantibus boni, qui
manare cœperit die
tertio, quinto, se-
ptimo, nono, vnde-
cimo, decimoquar-
to, decimosextimo,
vicesimoprimum, vice-
simosextimo, tricesi-
moprimum, & tricesi-
moquarto. ij enim
sudores morbos iu-
dicant. Qui vero
non ita fiunt, laborē
& morbi longitu-
dinem, aut eiusdem
recidivam signifi-
cant.

πνίξ ἐξ αἰφνης ἐπιγί-
γνεται, θανάσιμον.

35· Ἦν ἂν ὁ τ' πυρετοῦ
ἰχομένῳ τράχηλος
ἐξ αἰφνης ἐπιστραφῇ, καὶ
μόγισ κατὰ πίνειν δύ-
νηται, οἱ δ' ἥματος μὴ
ἰόντος, θανάσιμον.

36· Ἰδρωτες πυρεταί -
νυκτι ἢ ὀρῶνται, ἀ-
γαθοὶ τριταῖοι, καὶ
πενταταῖοι, καὶ ἑβδο-
μαῖοι, καὶ ἐνναταῖοι,
καὶ δέκαταῖοι καὶ πε-
σκαριαδεκάταῖοι, καὶ
ἑπτακαδεκάταῖοι, καὶ
μή καὶ εἰς 15ῃ, καὶ
ἑβδόμη καὶ εἰς 25ῃ,
καὶ τριακστῇ παρ' ὧ-
τη, καὶ τριακστῇ περὶ τὰς
τῆς 30 τοῦ 10 οἱ ἰδρωτες
νόσους κρίνουσιν. οἳ δὲ
μὴ ἔτις σινόμενοι, πόν-
τον σημαίνει, καὶ μὴ-
κρος νόσον, καὶ ἂν πο-
τεσπασμούς.

37. Οἱ ψυχροὶ ἰδρώ-
τες ξυὼ μὲν ὀξεί πν-
ρετῶ γιγνόμενοι. δα-
νατον ξυὼ πρὸς τὴν
δὲ, μήκους νόσου ση-
μαίνουσι.

38. Καὶ ὅπου ἐν τῷ σώ-
ματι ἰδρῶς, ἐν ταῦτα
φραζέται πρὸς νόσον.

39. Καὶ ὅπου ἐν τῷ σώ-
ματος θερμὸν ἢ ψυ-
χρὸν, ἐν ταῦτα ἢ νό-
σος.

40. Καὶ ὅπου ἐν ὅλῳ τῷ
σώματι μεταβολαί,
καὶ ἢν τὸ σῶμα κα-
ταψύχεται, ἢ αὖτις
θερμαίνεται, ἢ χρω-
μα ἑτέρον ἐξ ἑτέρου
γίνεται, μήκους νόσος
σημαίνει.

41. Ἰδρῶς πολλὸς ἐξ ὕ-
πνου αὐτὸν πνὸς φανε-
ρῆς αἰτίας γινόμε-
νος τῷ σώματι, συ-

Frigidi sudores,
cum febre quidem
acuta, mortem: cum
mitiori autem, mor-
bi longitudinem si-
gnificant.

Qua corporis par-
te sudor est, ibi signi-
ficat morbum.

Et qua parte cor-
poris inest calor aut
frigus, ibi morbus.

Et ubi in toto cor-
pore mutationes, &
si corpus refrigeretur,
vel vicissim cale-
fiat, vel color alius
ex alio oriatur, lon-
gitudinem morbi
significant.

Sudor multus ex
somno factus absq;
aliqua causa ma-
nifesta copiosiore
cibo corpus uti

significat. Quod si cibum non accipienti hoc accidat, quod egeat vacuatione significat.

Sudor multus frigidus calidusve semper fluēs, frigidus maiorem, calidus minorem morbum significat.

Febres quæ nō iter mittentes die tertio vehemētius affligūt, periculosiores: quoquo modo autē intermiserint, periculū abesse significāt.

Quibus febres longæ, ijs tubercula ad articulos, vel labores fiunt.

Quibus tubercula ad articulos vel labores à febribus fiūt, ijs cibis pluribus utuntur.

μαίνει ὅτι πλείονι τροφήν χρεΐται ἢ ἡ τροφήν μὴ λαμβάνοντι τὸ γίγνηται. σημαίνει ὅτι κενώσιος δέεται.

43 Ἰδρὼς πολὺς ψυχρὸς ἢ θερμὸς αἰεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μέγιστος, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάττω νοσον σημαίνει.

43 Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείπντες διατρίτης ἰσχυρότεροι γίνονται, μακρόν ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' αὖ ῥόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνος.

44 Ὀκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τοῦ πείοισι φύματα εἰς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγγίνονται.

45 Ὀκόσοισι φύματα εἰς τὰ ἄρθρα ἢ πόνοι οὐκ πυρετῶν γίνονται, ὅτοι σίλοισι πλείοσι χρεΐονται.

46. Ἡν εἶγος ἐμπίπῃ
πυρετῶ μὴ διαλεί-
ποντι, ἢ δὴ ἀσθενεῖ ἰόν
τι, θανάσιμον.

47. Αἱ ἀποχρέμψις αἱ
ἐν τοῖσι πυρετοῖσι μὴ
διαλείπουσιν περὶ
δυσκί, καὶ αἵματώδεις,
καὶ δυσώδεις καὶ χολώ-
δεις, πᾶσαι καὶ ἀ-
ποχωρεῖσθαι δὲ καλῶς,
ἀγαθαί, καὶ κατὰ τὰς
διαχωρήσεις, καὶ κατὰ
τὰ ὅρα. ἢν δὲ μὴ πῶς
συμφερόντων ἐκκρίνῃ
ταὶ διὰ τὸ πῶς τῶν
τῶν, καλόν.

48. Ἐν τοῖσι μὴ διαλεί-
πουσι πυρετοῖσιν, ἢν
τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἢ, τὰ
δὲ ἐνδον καίμη καὶ δι-
ψνὴν ἔχῃ, θανάσιμον.

49. Ἐν μὴ διαλείποντι
πυρετῶ, ἢν χάλος, ἢ
ὀφρὺς, ἢ ὀφθαλμός,
ἢ εἰς διαστροφῇ, ἢν μὴ
βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούῃ,

Si rigor incidat fe-
bre nō intermittēte
in agrum iam debi-
lem, letale est.

Excreationes in fe-
bribus non intermit-
tētibus liuidæ, cruen-
tæ, foetidæ, biliosæ,
omnes malæ: bene-
ramen si exeant, bo-
næ, siue per alui ex-
creationem, siue per
vrinas bonæ. Si quid
verò quod nō iuuat
per hæc loca excer-
natur, malum.

In febribus nō in-
termittētibus si par-
tes externæ frigidæ,
internæ vruntur &
sitiunt, lethale est.

In febre non inter-
mittente si labrum,
aut supercilium, aut
oculus, aut nasus per-
uertatur, si nō videt,
si non audit, debili

iam corpore, quic-
quid horum euene-
rit, in propinquo
mors est.

Vbi febre nō in-
termittente diffi-
cultas spirandi &
delirium acciderit,
letale est.

In febribus ab-
fcessus qui ad pri-
mas iudicationes nō
soluuntur, longitu-
dinem morbi signi-
ficant.

Quibus in feбри-
bus vel in alijs mor-
bis sponte illachry-
mant oculi, nihil
absurdum est: qui-
bus verò non spon-
te, absurdus.

Quibus in feбри-
bus circa dentes len-
tores quidā nascun-
tur, ijs vehementio-
res fiunt febres.

ἢ δὴ ἀσθενέος ἰόντος
τοῦ σώματος, ὅ, τι αὐ-
τοῦ τῶν χύηται, ἐγ-
γὺς ὁ θάνατος.

50. Οὕτως αὖ ἐν τῷ πυ-
ρετῷ, μὴ διαλείπον-
τι δι' αἰσιοῖα χύηται
ἢ παρὰ φροσύνῃ, θά-
νάσιμον.

51. Ἐν τοῖσι πυρετοῖ-
σιν ἀποσήματα μὴ
λυόμενα πρὸς τὰς
πρώτας κρίσεις, μὴ-
κρὲς νέου συμαίνει.

52. Οὕς οἱ σὶν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσιν ἢ ἐν τῇσιν
ἄλλῃσιν ἀρρώσῃσι
καὶ προαίρῃσιν ὀφθαλ-
μοὶ διακρύουσιν, ἔδὲν
ἀποπῶν· οὕς οἱ σὶν δὲ
μὴ καὶ προαίρῃσιν,
ἀποπῶπρον.

53. Οὕς οἱ σὶν ἢ ἐπὶ τῇ
ὀδόντων ἐν τοῖσι πυ-
ρετοῖσι πρὸς ἑλίκρα
γίνεται, ἰσχυρότεροι
γίνονται οἱ πυρετοί.

54. Οἱ ὁμοιοῖσιν ἐπὶ πο-
λὺ βῆχες ξηραὶ, βαρ-
χίαι ὁρεδίζουσαι, ἐν
πυρετοῖσι καυσώδε-
σιν, ἔσονται διψώ-
δεις εἶσιν.

55. Οἱ ἐπὶ βαρύνει πυ-
ρετοὶ, πάντες κακῶι,
πλήν τῶν ἐφημέ-
ρων.

56. Πυρετὸν πῖδεν
ἐπιγνώμενος, μὴ ἐκ-
λείπων ἐς τὸ πυρετοῦ,
κακῶν μὴ κινῶν γὰρ ἡ
νόσος, καὶ ὑπερσίνην
πλείω σημαίνει.

57. Ὑπὸ σπασμοῦ ἢ τε-
τάνου ἐν ὁλοκλήρῳ
πυρετὸς ἐπιγνώμε-
νος, λύει τὸ νόση-
μα.

58. Ὑπὸ καύτης ἐχομέ-
νω ἐπιγνώμενος ἑί-
γος, λύσις γίνεται.

59. Τριταῖος ἀκριβὴς
κρίνει, ἐν ἧς περὶ

Quibus plurimū
tusses, leuiter iritan-
tes, in febris ardē-
tibus fiūt, ij nō mul-
tum siti infestātur.

Ab inguinum tu-
moribus febres om-
nes male, præter di-
arias.

Febricitanti su-
dor superueniens,
febre non deficien-
te, malum, proroga-
tur enim morbus,
& plus humiditatis
in esse significatur.

Spasmo aut teta-
no laboranti febris
si accesserit, morbū
solvit.

Febre ardente la-
borāti rigor si sup-
ueniat, solutio fit.

Tertiana febris
exquisita septenis
ad summum cir-

cuitibus iudicatur.

Quibus febricitantibus aures obsurderint, ijs sanguis e naribus profluens, aut alius turbata soluit morbum.

Febricitantem nisi diebus imparibus febris reliquerit, sollet reuerti.

Quibus febricitantibus morbus regius supuenerit ante diem septimū, malū.

Quibus in febris quotidie rigores repetunt, quotidie febres soluantur.

Quibus in febris morbus regius die septimo, vel nono, vel vndecimo, vel decimoquarto, supuenerit, bonum, nisi dextrum hypochondrium obdu-

δοισι τὸ μακρότατον·
64· Οκόσοισιν αὖ ἐν ζῷ
σι πυρετοῖσι τὰ ὦτα
κωφωθῇ, αἷμα ἐκ ῥι-
νῶν ῥυέν, ἢ κηλὶν ἐκ
ταρσυχθεῖσα λύει τὸ
νόσημα.

65· Πνεύμωντι ἢν μὴ
ἐν πλείωσιν ἡμέρη-
σιν ἀφῇ ὁ πυρετός, ὁ
πορροπιάζειν εἴωθεν.

66· Οκόσοισιν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσι ἱκτεροὶ ἐπι-
γίνονται πρὸ τῆς ἑπτά-
ἡμερῶν, κακόν.

67· Οκόσοισιν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσι καθ' ἡμέ-
ρην ῥίγησιν γίνεται, κα-
θ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ
λύονται.

68· Οκόσοισιν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσι τῇ ἑβδό-
μῃ, ἢ τῇ ὀγδόῃ, ἢ τῇ
ἐνδεκάτῃ, ἢ πενταε-
σκαδεκάτῃ ἱκτεροὶ
ἐπιγίνονται, ἀγαθόν,
ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑπο-
χόνδριον

χόνδριον σκληρόν ἢ
ἢν ὃ μὴ, ἐκ ἀγαθόν.

65. Εν τοῖσι πυρετοῖσι
πρὸ πλὴν κριλίν κεν-
μα ἰχυρόν κ, κερδω
μὸς, κενόν.

66. Εν τοῖσι πυρετοῖσι
τοῖσιν ὀξείσιν οἱ πα-
σμοὶ, ὃ πρὸ τὰ σπλά-
χνα πόνοι ἰχυροὶ, κεν-
κόν.

67. Εν τοῖσι πυρετοῖσιν
οἱ ἐκ τῶν ὑπνων φό-
βοι ἢ πασμοὶ, κενόν.

68. Εν τοῖσι πυρετοῖσι
τὸ πνεῦμα προσκό-
πτον, κενόν· πασμόν
γὰρ σημαίνει.

69. Οὐόσοισιν ἔρα πα-
χέα, θρομβώδεα, ὀλί-
γα ἐκ ἀπυρέτοις, πλῆ-
θος ἐπελθὼν ἐκ του-
τέων λεπτῶν, ὠφείλει.
μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦ-
τα ὁρᾷται, οἷσιν ἐξ
ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέως
ὑπόσασιν ἰχτα.

ruerit: alioqui, mini-
mè bonum.

In febribus circa
ventriculum vehe-
mens æstus & cordis
morsus, malum.

In acutis feбри-
bus conuulsiones,
& circa viscera ve-
hementes dolores,
malum.

In febribus ex som-
nistimores, vel con-
uulsiones, malum.

In febribus spiri-
tus offendens, ma-
lum: conuulsionem
enim significat.

Quibus urine sunt
crassæ, grumosæ,
paucæ, si ex ijs copia
tenuis veniat, iu-
uat. Maximè verò
tales veniunt, qui-
bus ab initio, vel
paulo post sedimen-
tum inest.

D

Quibus verò in febris vrinæ turbatæ, quales iumentorum, ijs dolor capitis vel adest, vel aderit.

Quibus die septimo iudicatur, ijs vrina rubra die quarto nubeculam habet, & alia ex ratione.

Quibus pellucidæ & albæ sunt vrinæ, malæ: quæ maxime in delirantibus apparent.

Quibus ilia suspensa murmurant, lumborum superueniente dolore, ijs alui humectantur, nisi infernè flatus erumpant, aut vrinæ multitudo pueniat: atque hæc in febribus.

70 Οκθ'οισι δὲ εἰ παρ-
ρητοῖσι τὰ ἔργα αἰα-
πιταρῶν, μελὴ αἰὼν ὑ-
ποζυγίς, τουτ'οῖσι
κεφαλαλγίαι ἢ πά-
ρσις, ἢ παρῖσονται.

71 Οκθ'οισιν ἐξ ὁ-
μαία κρίνεται, του-
τ'οῖσιν ἐπιτέφελον ἴ-
χα τὸ ἔργον τῆς τάρ-
της ὀνδρῶν, καὶ τὰ λ-
λάχι λῆρον.

72 Οκθ'οισιν ἔργα δια-
φανέα, λευκὰ, πονη-
ρὰ· μάλιστα δὲ εἰ τοῖσι
φρενιτικῶσιν ἐπι-
φαίνεται.

73 Οκθ'οισιν ἄποχον-
δρια μετ' ὥρα δια-
βορβορῶντα, ὁ-
σπύος ἀλγύματος ἐ-
πιγλυμνῶν, αἱ κρι-
λῖαι τουτ'οῖσι καθυ-
γραίνονται, ἢν μὴ φύ-
σαι κατὰ ῥῆσιν, ἢ
ἔργα πλήθος ἐπὶ λή-
ει πυρετοῖσι ἢ ταῦτα.

74. Οκόςοισιν ὅς πρὸς τὰ ἄρθρα ἀφίσταται, ῥύεται τὸ ἀποστάσιος χρόνον πολὺ καὶ παχὺ καὶ λευκὸν γινόμενον, οἷον ἐν τοῖσι καὶ πῶδεσι πυρετοῖσι πεταρταίοισιν ἀρχῇ ἐνίοσι γίνεσθαι. ἢ καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἰμορραγίῃ, καὶ πάλιν ταχὺ λύνεται.

75. Ἡν αἷμα ἢ πῦρ δρῇ, τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστιος ἐλκῶσιν σημαίνει.

76. Οκόςοισιν ἐν τῷ ὀρώ παχὺ ἐόντι σαρκίᾳ μικρᾷ, ἢ ὡσπερ βίχες ξυμειχόμεναι, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

77. Οκόςοισιν ἐν τῷ ὀρώ παχὺ ἐόντι πικρῷ δὲ στυγερόντι, τουτέοισιν ἡ κύστις ἴσως ἔσται.

Quibus speratur ad articulos abscessum futurū, abscessu liberatvrina multa crassa & alba redita, qualis in febribus laboriosis quarto die quibusdā fieri incipit. si verò etiam ex naribus sanguis fluxerit, breui admodū solutio fit.

Si sanguinē aut pus meiat, id renū, aut vesicæ exulcerationem significat.

Quibus in vrina crassa parvæ carunculae, aut veluti capilli vnâ exeunt, ijs à renibus excernitur.

Quibus in vrina crassa furfurea quædam simul exeunt, his vesica scabie laborat.

D 2

Qui sponte sanguinem meunt, ijs a renibus venulam ruptam esse significatur.

Quibus in vrina subsident arenosa, ijs vesica calculo laborat.

Si sanguinem, aut grumos meiat, aut stillicidium vrinae habeat, & dolor ad imū ventrem & femē incidat, circa vesicam labor est.

Si sanguinem, aut pus, aut squamulas meiat, & grauis odor adfit, vesicae exulceratio significatur.

Quibus in fistula urinaria nascitur tuberculum, ijs suppurato eo & erupto, solutio fit.

ΘΟΚΟΙ ΑΠΟ ΤΑΩ
ΤΟ ΜΑΤΟΥ ΑΙΜΑ ΕΡΕΟΝ-
ΣΙ, ΤΟΥΤΙ ΟΙΣΙΝ ΑΠΟ Τ
ΝΕΦΡΩΝ ΦΛΕΒΙΣ ΕΞΙΝ
ΣΗΜΑΙΝΑΙ.

79 ΟΚΟΙ ΟΙΣΙΝ ΕΝ ΤΩ Ε-
ΡΩ ΨΑΜΜΩΔΙΑ ΥΦΙΣΤΑ-
ΤΑΙ, ΤΟΥΤΙ ΟΙΣΙΝ Η ΚΥ-
ΣΙΣ ΛΙΘΙΑ.

80 ΗΝ ΑΙΜΑ ΕΡΕΗ, ΚΑΙ
ΕΡΟΜΒΟΥΣ, ΚΑΙ ΣΤΑΨ-
ΖΟΥΡΙΝ ΕΧΗ, ΚΥ ΟΔΩΝΗ
ΕΜΠΙΠΗ ΙΣ ΤΟ ΠΥΟΓΑ-
ΣΡΙΟΝ ΚΑΙ ΙΣ ΤΟ ΠΕΙ-
ΝΑΙΟΝ, ΤΑ ΠΕΙ ΠΩ ΚΥ-
ΣΙΝ ΠΟΝΕΙ.

81 ΗΝ ΑΙΜΑ Η, ΠΥΟΝ
ΟΥΡΕΗ, ΚΑΙ ΛΕΠΙΔΑΣ,
ΚΑΙ ΟΣΜΗ ΒΑΡΕΗ Η,
ΤΗΣ ΚΥΣΙΟΣ ΕΛΚΩΣΙΝ ΣΗ-
ΜΑΙΝΑΙ.

82 ΟΚΟΙ ΟΙΣΙΝ ΕΝ ΤΗ
ΟΥΡΗ ΕΡΗ ΦΥΜΑ ΦΥΕ-
ΤΑΙ, ΙΣ ΤΙ ΟΙΣΙ ΔΙΑΠΥΗ
ΣΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΡΑΓΜΗ-
ΤΟΣ, ΛΥΣΙΣ.

3. Οὐρησις ⁸³ νύκτωρ
πολλὴ γινομμένη, σμι-
κρὴν πλὴν ὑποχώρη-
σιν σημαίνει.

Mictus noctu mul-
tus si fiat, parua de-
iectionem signifi-
cat.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜ-
ΠΤΟΝ.

SECTIO
QVINTA.

1. Σ Πασμὸς ἐξ
ἐκτεβορου,
θανάσιμον.

C Onuulsio ab
helleboro, le-
talis.

2. Ἐπὶ τραύματι πα-
σμὸς ἐπιγινόμενος,
θανάσιμον.

Conuulsio à vul-
nere, letalis.

3. Αἵματος πολλοῦ
ἐνέοντος, πασμὸς ἢ λυ-
γμὸς ἐπιγινόμενος,
κακόν.

Vbi copiosus san-
guis fluxerit, con-
uulsio aut singul-
tus superueniens,
malum.

4. Ἐπὶ ὑποδριᾷ δαΐσσει
πασμὸς ἢ λυγμὸς
ἐπιγινόμενος, κακόν.

A purgatione im-
modica, conuulsio,
aut singultus super-
ueniens, malum.

5. Ἦν μεθύων ἐξαί-
φνης ἄφωνός τις γέ-
νηται, πασθεὶς ἀπο-
βήσκει, ἢ μὴ πυρε-
τος ἐπὶ λάβῃ, ἢ ἐς πλὴν
ὥρην ὑθῶν καὶ ἢν

Siebrius quispiā
repentē obmutē-
scat, conuulsus mo-
ritur, nisi febre cor-
ripiatur, aut vbi ad

horam pervenerit
qua crapulae soluū-
tur, vocē recuperet.

Qui distentione
corripiuntur, intra
quatuor dies inter-
eunt: si verò has ef-
fugerint, sani fiunt.

Comitiales mor-
bi quibus fiūt ante
pubertatē, mutatio-
nem recipiūt: quib⁹
autem post vicesi-
mum quintum an-
num, ferè, comitan-
tur ad mortē vsque.

Qui morbo late-
rali laborāt, nisi in-
tra dies quatuor de-
cim repurgentur, ij
ad suppurationē ver-
tuntur.

Tabes ijs maxi-
mè ætatibus fit, à
decimooctavo an-
no ad tricesimum-
quintum.

αἱ κραυγαὶ λήνον-
ται, φθέγγεται.

Β' Οκόσοι ἅπὸ τε-
ταίνε ἀλίσκονται, ἐν
τίμησιν ἡμέρησιν
ἅπὸ λυγρῶν ἢ τῶν
ταῖς διαφύγῳσιν, ὑ-
γίαιες γίνονται.

Γ' Τὰ ἐπιληπτικὰ ὁκό-
σοισι πρὸ τῆς ἡβῆς γί-
νεται, μετὰ τὰς σιν ἱ-
σχαῖ ὁκόσοισι ἔτι πίν-
τε καὶ εἴκοσιν ἐπίων
γίνονται, τουτέοισι τὰ
πολλὰ ξυμπαροθνή-
σκει.

Δ' Οκόσοι πλανητι-
κοὶ γλυόμενοι, ἐκ αἵα
καθαίρονται ἐν πε-
σσεσκαίδεκα ἡμέ-
ρησι, τουτέοισιν ἐς ἑμ-
πύημα μεδίσαται.

Ε' Φθίσις γίνεται μά-
λιστα ἡλικίῃσι τῆσιν
ἅπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐ-
πίων, μέχρι πέντε καὶ
τριάκοντα.

10. Οὐδὲν οἱσι κυνὰς-
χην διαφάγουσιν ἐς
τὸν πνεύμονα τρέψι-
ται, ἐν ἑπτὰ ἡμέραι-
σιν ἀποθνήσκουσιν·
ἢν ἑταύτας διαφύγω-
σιν, ἔμπροσθεν γίνονται.

11. Τοῖσιν ἅπῃ φθι-
σίῳν ἐνοχλοῦντοί-
σιν, ἢν τὸ πνεύμα ὀ-
περὰν ἀποβήσῃσι,
βαρὺν ὅζον ἐπὶ τοὺς
αὐτράκτους ἐπιχέμε-
νον, καὶ τρίχες ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς ῥέωσι,
θανάσιμον.

12. Οὐδὲν οἱσιν αὖ φθι-
σίῳσιν αἱ τρίχες ἀ-
πὸ τῆς κεφαλῆς ῥέ-
ωσιν, ἔπειτα διαρροίης
ἐπιχρομένης ἀπο-
θνήσκουσιν.

13. Οὐδὲν οἱ αἷμα ἀ-
φρώδεις ἀναπνέουσιν,
τοῦτέοισι καὶ τὸ πνεύ-
μονος ἢ τοιαύτη ἀνα-
γωγὴ γίνεται.

Quibus ab angina ad pulmonē mali fit cōversio, ij intra dies septem moriuntur: si verò hos effugerint, suppurantur.

Qui tabe instantur, si sputum quod extulsiunt, olet graniter carbonibus iniectum, & capilli à capite defluunt, letale.

Quibus tabe laborantibus capilli defluunt à capite, ij alui profluvio superueniente, moriuntur.

Qui spumofum sanguinē expuunt, ijs ex pulmone editio eiusmodi fit.

Tabes laboranti . 14 Ὑπο φθίσιος ἔχον
 profluvium alni su- μένῳ διάρροια ἐπιθε-
 perueniens, letale. νομένη, θανατώδης.

Qui ex morbo la 15 Οκτώστοι καὶ πλαν-
 terali suppurantur, εἰπιδος ἔμπανσι γίνον-
 si intra dies qua- ται, ἢν αὐτὰς διαβῶ-
 draginta ex quo e- σιν αὐτὰ παραρρέκονται
 ruptio facta est, re- ἡμέρησιν ἀφ' ἧς αὐ-
 purgentur, liberan- ἡ ῥῆξις γίνῃ, πάντων
 tur: sin minus, trans- ται· ἢν ὅ μὴ, εἰς φθί-
 eunt ad tabem. σιν μετέσαιται.

Calidū vtentibus 16 Τὸ θερμὸν ἐλάττει
 frequētius, hæc ad- ταῦτα ζωῆσι πλεονά-
 fert incōmoda, car- κες χειροπόδοις, σαρ-
 nium effceminatio- κῶν καὶ θήλωσιν, νού-
 nem, neruorum in- ρων ἀκράτεια, γνῶ-
 continentiam, men- μης γάρκωσιν, αἰμορ-
 tis torporem, proflu ῥαγίας, λειποθυμίας,
 uia sanguinis, ani- ταῦτα οἷσι θανάτος.
 mi defectiones: hæc 17 Τὸ δὲ ψυχρὸν, πα-
 quibus mors. σμονς, πετάνους, με-
 λασμονς, καὶ εἰγία
 πυρετώδεια.

Frigidum verò, 18 Τὸ ψυχρὸν πολέ-
 cōuulsiones, disten- μον ὁσίοισιν, ὁδοῦ-
 tiones, liuores, & ri- σι, νούροις, ἐκ κεφάλω,
 gores febriles.

Frigidum inimi- cum ossibus, dentibus, neruis, cerebro,

νοπαίω μνελῶ. τὸ δὲ
θερμὸν ὠφέλιμον.

14. Οκόσα κατέφυ-
κη, οὐ θερμαίνεν δ' εἰ,
πλήν οκόσα αἵμορ-
ραγία, ἢ μέλας.

15. Ἐλκεσι τὸ μὲν φυ-
χρὸν δακνῶδες, δέρ-
μα πρὸς σκληρώει, ὁ-
δυνήν ἀνέκπυήτων
πορείει, μελασμοὺς, ῥί-
σια πυρετώδεια, παρ-
σμούς καὶ τεταίνους.

16. Ἐστὶ δὲ ὅκως ἐπὶ τε-
ταίνος αἰὲν ἕλκος νέω
ὡς σάρκα, θερμὸς μέ-
σος, φυχρὸς πολλὰ κα-
τάχυσις ἐπ' ἀνάκλη-
σιν θερμῆς πορείεται,
θερμὴ δὲ ταῦτα ἐνέ-
ται.

17. Τὸ θερμὸν οὐκ ἐπὶ παντὶ ἔλ-
κει, μέγιστον σημεῖον
εἰς ἀσφαλείην· δέρμα
μαλάσσεται, ἰσχναίνει,
αἰὲν ὠδυνόν, ῥιγέων,

spinali medullæ: ca-
lidum verò amicū.

Quæ refrigerata
sunt, excalfacere o-
portet, exceptis ijs
quib⁹ sanguis fluit,
aut fluxurus est.

Frigidum vlceri-
bus quidē mordax,
cutem obdurat, do-
lorem insuppurabi-
lem facit, liuorem
obducit, rigores fe-
briles, cōuulsiones,
& distensiones.

Est autem vbi in
distēctione sine vlce-
ratione iuueni cor-
pulēto, æstate medi-
a, frigide multe, pfu-
fio calorē reuocat,
calor autem soluit.

Calidū nō ī omni
vlcere, saniē faciēs,
magnum ad securita-
tem indicatiū: cutem
mollit, extenuat, do-
lorē sedat, rigores,

εὐουλσiones, & distē-
tiones mitigat: capi-
tis gravitatē soluit:
ossiū fracturis pluri-
mū cōfert, sed nudis
præcipuè, eóq; ma-
gis si in capite vlce-
rahabet. ijs etiā que
moriūtur aut vlce-
rātur à frigore. her-
petib⁹ deniq; exedē-
tibus, sedi, pudēdis,
vtero, vesicē: his om-
nib⁹ calidū amicū,
& iudicās: frigidum
inimicū & perimēs.

Frigido verò in
ijs vti oportet, vnde
fluit aut fluxur⁹ san-
guis est, non quidē
ad ipsa, sed circa ea
loca vnde influit: &
si quæ inflāmatio-
nes aut deflagratio-
nes ad rubrū sub-
cruētūve colorē tē-
dunt, recēti efflore-
cēte sāguine, ijsdē

πασμῶν, πταίνω
παρηγηρικόν· πλὺ δὲ
ἐν τῇ κεφαλῇ χρη-
σάμεν λῦει. πολλῶν
ἢ διαφέρει ὁσίων κα-
τὰς μασσί, μάλιστα δὲ
τοῖσιν ἐφιδωμένοις·
τοῦτέων ἢ μάλιστα τοῖ-
σιν ἐν κεφαλῇ ἔλκεα
ἔχουσιν, ἢ ὁκόσα ἔκασ-
τῳ ὑξίος θνήσκῃ ἢ ἕκασ-
τῷ· καὶ ἀποσιν ἐσθιομέ-
νοισιν, ἔδρη, αἰδοίω,
ὑσέρη, κύσα· τοῦτέστι
τὸ θερμὸν ἑλίου, ἢ
κρίνον· τὸ δὲ ψυχρὸν
πολέμιον ἢ κπῖνον.
Ζῆν τοῦτέοισι ἢ δει-
τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι,
ὁκόθεν αἰμορραγίαι
ἢ μέλαι, μὴ ἐπὶ αὐ-
ταῖς, ἀλλὰ πόρῃ αὐτῶν
ὁκόθεν ἐπιρρεῖ· καὶ
ὁκόσαι φλεγμαῖαι ἢ
ἐπιφλογίσματα ἐς
τὸ ὀρυθρόν ἢ ὑφαί-
μον ῥέποντα νεαρῶν
αἰματι, ἐπὶ ταῦτα. ἢ

πρὸ πάγε παλαιὰ με-
λαίνει, καὶ ἐρυσσιπέλας
τὸ μὴ ἔγκυμον ὠφέ-
λει· ἐπὶ τὸ γε ἔλκε-
μον βλάβη.

24 Τὰ ψυχρὰ οἶον χι-
ῶν, χρύσαλλος, τῶν σή-
δει πολέμα, σιχέων
κίνητικα, αἰμορροϊ-
κά, καὶ ταξροϊκά.

25 Τὰ δὲ ἐν ἄρθροις
οἰδήματα καὶ ἀλγύμα-
τα ἅπερ ἔλκεος, καὶ πο-
δαγρικά, καὶ πᾶσι μα-
τα, τῶν πλεῖ-
στα τὸ ψυχρὸν πολλὸν
καὶ ταχέως ἐκί-
σι καὶ ἰσχυαίνει, καὶ ὁ δὲ
νὴν λύει. νάρκη δὲ μὲν
βίη ὁδυνῆς λυτική.

26 Ὑδὼρ τὸ ταχέως
θερμαίνον καὶ τα-
χέως ψυχόμενον
κρυφότερον.

27 Οἱ σφοδρῶς πεινῶντες
ἐν νύκτι, τοῖσι πα-
ντοῦ ὡσιν ἢ ἐπικύ-
μωσιν, ἀγαθόν.

ipsis adhibito. nam ve-
teribus nigredine ad-
fert, erysipelas etiam
non ulceratum iuuat: si
quod ulceratum laedit.

Frigida qualis nix
& glacies, pectori
inimica, tussis mo-
nent sanguinis flu-
xiones, & destilla-
tiones efficiunt.

Articulorum tumo-
res atque dolores abs-
que ulcere, atque etiam
podagricos, & con-
uulsa magna ex parte
aqua frigida largè
effusa leuat, & exte-
nuat, soluitque dolo-
re. nam modicus tor-
por dolorē soluit.

Aqua quæ citò ca-
let & citò refrigera-
tur, leuissima est.

Qui noctu bibere
appetunt, ijs admo-
dum sitiētibus odor
miscere, bonum est.

Suffitus aromatu. 28. muliebria ducit: sepius vero & ad alia utilis esset, nisi capitis faceret grauitatem.

Grauidas purgare conuenit, si materia turget, à quarto mēse ad septimum usque, sed has minus. iuniorē autem aut seniore foetu, uereri oportet.

Mulier uterū gerens secta uena abortit, eoque magis si sit foetus grādiōr.

Mulierem grauidam morbo quopiam acuto corripi, letale est.

Mulierī sanguinem euomēti mēstruis erūpentibus, solutio fit.

Mulierī mēstruis

28. Τυναικίων ἀρωγὴν ἢ ἐν ἀρώμασι πυρὴν. πολλαχοῦ δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησίμη αὐτὴ ἦν, εἰ μὴ κεφαλῆς ἐνὶ ποσὶ.

29. Τὰς κνέσας φαρμακόνειν, ἐν ὁρῇ τε τράμηναι, καὶ ἀχρεῖ ἐπὶ τὰ μηνῶν. ἡσυχον δὲ ταύτας· τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα οὐ λαβέειν.

30. Τυνὴν εἰ γαστρὶ ἔχουσα φλεβομυθεύουσα ἐκπερώσκει, καὶ μᾶλλον εἰ μείζον αἶν τὸ ἔμβρυον.

31. Τυναικὶ εἰ γαστρὶ ἔχουσα ἢ ἐπὶ πνεύματος τῶν ὀξέων νεσημάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

32. Τυναικὶ αἷμα ἐμύσσει, τῶν κατὰ μνηστῆρας λύσις γίνεται.

33. Τυναικὶ τῶν κατὰ

ταμινίων καλιπόν -
των, αἷμα τ' εἰνὼν εὔη
ναι, ἀγαθόν.

34 Γυναικὶ εὖ γαστρί
ἐχούσῃ ἢν ἡ κοιλίη
πολλὰ εὔη, κίνδυνος
κατεῖναι.

35 Γυναικὶ ἅπὸ ὑπε-
ρικῶν εὐοχλουμένη
ἢ δυσκοινοῦσα πλεονέκτημα
ἐπιγυρόμενος, ἀγα-
θόν.

36 Γυναικὶ τὰ κατὰ
μήνια ἄχροα, ἢ μὴ
κατὰ αὐτὰ αἰεὶ γι-
νόμενα, κατὰ εὐσιν
δείδει σημαίνει.

37 Γυναικὶ εὖ γαστρί
ἐχούσῃ, ἢν οἱ μαστοὶ
ἐξαίφνης ἱχνοὶ γέ-
νωνται, κατεῖναι.

38 Γυναικὶ εὖ γαστρί
ἐχούσῃ ἢν ὁ ἐπερο-
μαστός ἱχνὸς γυῖν-
ται διδύμα ἐχούσῃ.
δαίπερον κατεῖναι -
σται. καὶ ἢν μὲν ὁ δε-

deficientibus, san-
guis è naribus pro-
fluens, bonum est.

Mulieri vterū ge-
renti si alius multū
profluat, periculum
est ne abortiat.

Mulieri quæ vte-
rinis infestatur, aut
difficulter parienti
sternutamentum su-
perueniēs, bonum.

Mulieri menses
decolores, nec eodē
semper modo & tē-
pore prodeūtes, pur-
gationem indicant
esse necessariam.

Si mulieri vte-
rum gerenti mam-
mæ graciles fiant,
abortit.

Mulieri geminos
gerenti, si altera
mamma fiat graci-
lis, alterū abortit:
& siquidem dextra

māma gracilis fiat,
marem : si verò si-
nistra, foeminam.

Si quæ mulier ne-
que grauida, neque
peperit, lac habet,
ei menstrua defe-
cerunt.

Quibus mulieri-
bus ad māmās san-
guis colligitur, fu-
rorem significat.

Si velis noscere
an mulier conce-
perit, cum dormi-
tura est aquam mul-
sam ei propinato, &
si ventris tormina
patiatur, concepit:
sin minus, non con-
cepit.

Mulier grauida
si marem concepit,
bene colorata est: si
foeminam, male co-
lorata.

ξίος ἰσχνὸς γήνηται,
τὸ ἄρσεν ἢν δὲ ὁ ἀρσεν-
εὖς, τὸ θῆλυ.

39 Ἡν γυνὴ μὴ κύου-
σα, μηδὲ τετοκῆα γά-
λα ἔχη, τάντη τέ-
κετα μήνια ἐκλείου-
σι.

40 Γυναιξὶν ὁ κρῖσις
σιν ἐς αὐτὴν πλθύνει αἵ-
μα συστέφεται, μα-
ρίνην σημαίνει.

41 Γυναιξὶ ἢν δέλτης
εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὶ τὴν
καθάρειν μέλαι με-
λικρητον διδόναι πι-
εῖν, καὶ ἢν μὲν σοφρον
ἔχη πρὸς πλὴν γαστέ-
ρα, κύει ἢν δὲ μή, οὐ
κύει.

42 Γυνὴ ἔγκυος, εἰ
μὲν ἄρσεν κύει, ὀ-
χρεὺς ὅστις ἢν δὲ θῆ-
λυ, δύσχερος.

43 Ην γυναικὶ κυδῶσιν
ἐρυσιπέλας ἐν τῇ ὑσέ-
ρῃ γρόντῃ, θανατῶδες.

Si grauidę mulie-
ri fiat in vtero erysi-
pelas, letale.

44 Οκόσαι παρὰ φύ-
σιν λεπταὶ ἐσσαι ἐν
γαστρὶ ἔχουσιν, καὶ π-
τρώσκουσι ὡς ἴνῃ πα-
χωθῆναι.

Quę præter na-
turam tenues vte-
rum gerunt, ab-
ortiunt donec cras-
fescant.

45 Οκόσαι ἃ μεζῖως
τὸ σῶμα ἔχουσιν καὶ
πτρώσκουσι διμηνᾶ
καὶ τρίμηνᾶ ἄτερ
ὡφίσιος φανερώς,
ταύτησιν αἱ κενὴ
δόνας μύξης μεσκαί-
εσι, καὶ ὁ δῶκεται
κρατεῖν ἅπὸ τῆ βά-
ρους τὸ ἐμβρυον, ἀλ-
λ' ἀπερρέηνωται.

Quę verò medi-
ocriter corpulentę
abortiunt secundo
mense, aut tertio si-
ne occasione ma-
nifesta, ijs aceta-
bula mucoris sunt
plena, nec præpon-
dere fœtum con-
tinere possunt, sed
disrumpuntur.

46 Οκόσαι παρὰ φύ-
σιν παχεῖαι ἐσσαι μὴ
ἐνλαμβάνουσιν ἐν τῇ
γαστρὶ, ταύτησι τὸ ἐ-
πίπλον τὸ σῶμα τῶ
ὑσέρεων ἀποπέσσει,
καὶ ὡς ἴνῃ λεπτοῦθῃ-
ναι, ὁ κύνουσιν.

Quę præter na-
turam crassę quum
sint, non cōcipiunt,
ijs os vteri ab o-
mento comprimi-
tur: & priusquàm
extenuentur, non
concipiunt.

Si vterus coxæ
adiacens suppurave-
rit, linamentum
recipiat necesse est.

Fortus mares in
dextra vteri parte,
fœminæ in sinistra
magis gestantur.

Vt secundæ proci-
dant, sternutatorio
immissio, nares & os
apprendito.

Mulieri si velis
menstrua cohibere,
cucurbitulamquàm
maximam ad mam-
mas appone.

Quæ vterum fe-
runt, ijs vteri os cõ-
primitur.

Mulieri gravidæ
si lac multum è mam-
mis effluat, foetum
imbecillum signifi-
cat: si verò solidæ
mamme fuerint, fœ-
tum saniozem si-

47 Ην ὑτέρι ἐν τῷ ἰ-
χίῳ ἐσκευυῖη δια-
πύση, αἰΐσκη ἑμμο-
τον ἡνέαθ.

48 Εμβρυα, τὰ μὲν ἄρ-
σενα ἐν τοῖσι δεξιόισι,
τὰ δὲ θήλια ἐν τοῖσιν
ἀριστεροῖσι μάλλον.

49 Ἐς ὑτερίων ἐκπύωσι
αἱ πτερμικὰν ἐπιπι-
θεῖς, ἐπιλαμβάινουσι
μυκτῆρας καὶ τὸ σῶμα.

50 Γυναικὶ τὰ κατὰ
μήνια ἢν βέλῃ ἐπι-
χέειν, σικκύνει ὡς μεγί-
στην πρὸς αὐτὴν πλεονέ-
κτος ὁσβαλλεῖ.

51 Οκόσαι ἐν γαστρὶ ἔ-
χουσι, τουτέων τὸ σῶ-
μα τῶν ὑτερίων συμ-
μέμνηται.

52 Ην γυναικὶ ἐν γα-
στρὶ ἐχέσῃ γάλα πο-
λὺ καὶ τὰ μαζῶν ῥυτῇ,
ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον
σημαίνει ἢν δὲ στερεοὶ
οἱ μαστοὶ ἔχουσιν, ὑγιει-
νότερον

νόπρον τὸ ἔμβρυον significant.
σημαίνει.

53 Οκῶσαι διαφθεί-
ρειν μέλλουσι τὰ ἔμ-
βρυα, πάντησιν οἱ πη-
θοὶ ἰχνοὶ γίνονται· ἢ
δὲ πάλιν σκληροὶ γέ-
νωνται, ὁ δὲ ὤν ἔσται ἢ
ἐν τοῖσι πηθοῖσιν, ἢ
ἐν τοῖσιν ἰχνοῖσιν, ἢ
ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖ-
σιν, ἢ ἐν τοῖσι ρύνχ-
σι, ἢ ἐν διαφθεύουσιν.

54 Οκῶσθαι τὸ σῶμα
τῷ ὑστερίῳ σκληρὸν
ᾧ, πάντησιν ἀνάγκη
τὸ σῶμα τῷ ὑστερίῳ
ξυμμεῖν.

55 Οκῶσαι ἐν γαστρί
ἔχουσαι ἅπασαν πυρετ-
λαμβάνον, ἢ ἰχνο-
ρῶς ἰχναίνον, ἢ αὖν
προφάσιος φανεῖς,
ζήκονσι χαλεπῶς, ἢ
ἐπικινδυνῶς, ἢ ἐκπι-
πῶσθαι κινδυνού-
ουσιν.

Quæ foetus sunt
corruptur, ijs mā-
me extenuantur: cō-
trā verò si duræ fi-
ant, dolor aut mam-
mas, aut coxas, aut
oculos, aut genua
infestabit, nec fœ-
tum corrumpunt.

Quibus os vte-
ri durū est, ijs com-
primatur os vteri
necesse est.

Quæ gerētes vte-
rum à febris cor-
ripiuntur, aut vehe-
menter sine manife-
sta causa extenuan-
tur, ex difficulter &
cum periculo pa-
riunt, aut abortien-
tes periclitantur.

E

Si muliebri profluuio conuulsio & animi defectus superueniant, malum.

Si menstrua plura fiant, morbi accidunt: etsi non fiant, ab utero morbi contingunt.

Recto intestino, & utero inflammato, purulentisque renibus, urinae stillicidium succedit: iecori vero inflammatione laboranti superuenit singultus.

Si mulier non concipit, & scire vis an sit conceptura, vestibus circumtectam subter suffito: etsi odor per corpus irre videatur ad nares & os usque, ipsam non sua culpa sterilem esse, scito.

Ἐπὶ ῥέῳ γυναικείῳ παροσμὸς καὶ λαιποθύμην ἢ ἐπιγύνηται, κακόν.

Καταμηνίων γινόμενων πλειόντων, τοῦτοί ξυμβαίνεισι καὶ μὴ γινόμενων, ἀπὸ τῆς ἐξ ἑξυμβαίνεισι νόσοι.

Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι καὶ ὑπὸ ὑστέρα φλεγμαινούσῃ, καὶ ὑπὸ νεφροῖσιν ἐμπύοις, σφαγγοῦρην ἐπιγίνεται. ἡ δὲ ἥπατι φλεγμαίνοντι λυγρὴ ἐπιγίνεται.

Τιμὴ ἢ μὴ λαμβάνει ἐν γαστρὶ, ὅλη ἢ εἰς δύο εἰς δύο, περιχαλύνεται ἡ μάστιξι θυμὸς καὶ πᾶσι τοῖς ὀρεῶν εἶναι τοῖς ὀρεῶν ἢ ὀδὸν καὶ τὸ σώμα εἰς τὰς εἴνας καὶ εἰς τὸ σῶμα γίνωσκε ὅτι αὐτὴ ἔστι αὐτὴν ἄγονός ἐστιν.

60. Ην γυναικὶ ἐν γα-
στρί ἐχέσῃ αἰκιδάρε-
σις πρῶτονται, ἀδύ-
νατον τὸ ἔμβρυον ὑ-
γιαίνειν.

61. Ην γυναικὶ αἰκιδάρε-
σις μὴ πρῶτονται,
μήτε φρίκης, μήτε πυ-
ρετοῦ ἐπιγνομήνουν,
ἔσται δὲ αὐτῇ, προσπι-
πῶσι, λογίζεσθαι τὰν-
την ἐν γαστρί ἔχειν.

62. Οὐδέσσι ψυχρὰς
ἢ πυκνὰς τὰς μήτρας
ἔχουσι, ἢ κυήσασιν ἢ
οὐδέσσι καθύπερθε ἔχου-
σι τὰς μήτρας, ἢ κυή-
σασιν· ἀποβῶν δὲ ἐν τῇ
πᾶσι τὰς ὁ γόνος, ἢ
οὐδέσσι ξηρὰς μάλλον
ἢ περικαίους ἐν δεινῇ πᾶ-
σι βροφῆς φθείρεται τὸ
πρόμα. οὐδέσσι δὲ ἐξ
ἀμφοτέρων πλεονέχου-
σιν ἔχουσι σύμμε-
τρον, αἱ τοιαῦται ἐπι-
πύκνοι γίνονται.

Si mulierī gra-
uidæ purgationes
excant, benè vale-
re fœtum est impos-
sibile.

Si mulieri pur-
gationes cessent,
neque rigor, neque
febris superueniāt,
fastidiâque accidāt,
gravidam esse cen-
seto.

Quæ frigidos &
spissos vteros ha-
bent, nō cōcipiunt:
& quæ præhumi-
dos vteros habent,
non concipiunt: ex-
tinguitur enim in
eis genitura. & quæ
ficciores & aduren-
tes: nā alimēti d'efe-
ctu corrumpitur se-
mē. Quæ verò ex v-
trisq; mediocrē ha-
bent temperationē,
tales fœcundæ sūt.

E 2

Similiter quoque
& in maribus: aut
enim propter cor-
poris raritatem, spi-
ritus foras dissipa-
tur, ita ut geni-
ta transmittere ne-
queat: aut propter
spissitudinem, hu-
mor non exit foras:
aut propter frigidi-
tatem non calcit, ut
eò loci cogatur: aut
propter caliditatem,
hoc idem accidit.

Lac dare capite
dolentibus, malum:
malum verò & fe-
bricitatibus, & qui-
bus illa suspensa mur-
murent, & siticulo-
sis: malum item &
quibus biliosa deie-
ctiones, & ijs quib⁹
sunt febres acutæ, &
quibus copiosa san-
guinis deiectio fa-

63 Παρεμπλησίως δὲ
καὶ τῶν τῶν ἀρρίνων
ἢ δὲ δι' ἀραιότητα τῆς
σώματος, τὸ πνεῦμα
ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ
μὴ παραπίμπειν τὸ
σπέρμα· ἢ διὰ τὴν πνι-
κρότητα, τὸ ὑγρὸν οὐ
διαχωρεῖται ἔξω· ἢ διὰ
τὴν ψυχρότητα ἐκ
καταρσιᾶται, ὥστε ἀ-
πορίσθαι πρὸς τὸν
τόπον τοῦτον· ἢ διὰ
τὴν θερμασίην, τὸ αὐ-
τὸ τοιοῦτον γίνεσθαι.

64 Γάλα διδόναι κα-
φαλαγγίσσει, καὶ κύν-
κακὸν ἔσται, καὶ πυρεταί-
νυσσι, καὶ οἷσιν ἀποχόν-
δρια μετώρεα δια-
φοβερίζοντα, καὶ πῶ-
σι διψώδισι· κακὸν
δὲ καὶ οἷσι χολώδεις
αἱ διαχωρήσεις, καὶ ἐν
πίσιν ὀξείσι πυρετοῖ-
σιν ἴσσι, καὶ οἷσιν αἵ-
ματος πολλοῦ διαχω-

ρησις γίγνεν. ἀρμό-
ζει ὅ τοῖσι φθινώδι-
σι, μὴ λίην πολλὰ πυ-
ρεῖσσι διδόναι γά-
λα, καὶ ἐν πυρετοῖσι
μακροῖσι ἢ βληχροῖ-
σι, μηδενὸς τ' ὑποει-
ρη, δυνάμειων πα-
ρεόντος, παρὰ λόγον
δὲ οὐκ ἐπιτελεῖται.

65. Οὐκ ὁσοῖσιν οἱ δὴ μα-
κρὰ ἐφ' ἑλκεσι φαί-
νεται, ὁ μάλιστα πῶν-
ται, ὁ δὲ μακρόν. τὸν
πῶν ὁ ἀφανισθέντων
ἐξαίφνης, τοῖσι μὲν
ὁ πῶν ἀσπασμοί, τῇ
ταυνοῖ τοῖσι ὁ ἐμψο-
σθεν μανία, ὁ δυνάμει
πλευρῶν ὁξείαι, ἢ ἐμ-
πύησις, ἢ δυσεντε-
ρίη, ἢν ὁρῶνται ἢ τὰ
οἱ δὴ μακρὰ.

66. Ἦν τε αὐτὰ πῶν ἰ-
χυρῶν ἰόντων ἢ πῶν
νερῶν, οἱ δὴ μακρὰ μὴ
φαίνηται, μέγα κακόν.

ita est. Conuenit ve-
rò tabidis, non val-
dè multum febrili-
tibus, & in fe-
bribus longis & lan-
guidis, si nullum ex
suprà dictis signis
adfuerit, & præter
rationē tabefactis.

Quibus tumores
in vlceribus appa-
rent ij non valde cō-
uellūtur, neq; insa-
niūt: verū his eua-
nescētibus repentē,
quibuscūq; à tergo cō-
uulsiones & distē-
siones accidūt: quibus-
cūq; à frōte, insania,
lateris dolor acu-
tus, empyema & dy-
senteria, si rubicun-
di fuerint tumores.

Si in magnis vul-
nerib⁹ & prauis tu-
mor non appareat,
ingens malum.

E 3

Molles tumores boni, crudi vero mali.

Partem capitis posterioriorem dolentem, in fronte recta venam incisa, prodest.

Rigores incipiunt, mulieribus quidem ex lumbis magis, & per dorsum ad caput: sed viris parte corporis posteriore magis quam anteriore, veluti femorum & cubitorum: cutis nempe ijs rara est: indicio est pilus.

A quartanis correpti, non admodum convulsionibus capiuntur: si vero prius capti fuerint, deinde supervenerit quartana liberantur.

Quibus arida & dura cute, circum-

67 Τὰ χαῖνα χρεῖα,
τὰ σῶμα κτλ.

68 Τὰ ὀπισθεντὶ κεφαλῆς ὀδυνημένα, ἢ ἐν μετώπῳ ὁρῶν φλέγῃ τμηθεῖσα ὠφελεία.

69 Πίγεια ἀρχεται, γυναιξὶ μὲν ἐξ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ τὸν ἐς κεφαλὴν αὐτῶν δρόμον διὰ μᾶλλον ὀπισθεν ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος, οἷον ἀπὸ πτυχέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιόν. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ θρίξ.

70 Οἱ ὑπὸ πτεταγμένων ἀλισκόμενοι, ὑπὸ πασμοῦ ἔπαινον πάλιν ἀλίσκων. ἢ ἡντὶ ἀλίσκωνται πρὸ ὅλθρον, εἴτε ἐπιχρόνται πτεταγταῖος, πάνονται.

71 Οὕτοισι δέρματα περὶ πίνετα κερφα-

λεα καὶ σκληρά, αἵον
ιδρώτων πλυνώσιν.
ὁκόσοις ἡ χαλαρά
καὶ ἀραιά, σὺν ιδρώτι
πλυνώσιν.

Τοὶ ἰκτερώδεις οὐ
πάνυ πινυμένα
δεῖς εἶσι.

tenduntur, sine fu-
dore moriuntur :
quibus vero laxa &
rara, cū sudore mo-
riuntur.

Qui regio mor-
bo laborāt, nō mul-
tum ventosi sunt.

ΤΜΗΜΑ Ε-
ΚΤΟΝ.

SECTIO
SEXTA.

1. **Ε**Ν τῇσι χρο-
νίσιν ἡ λειω-
πείη σιν ὀξυρεῖ μὴ
ἐπιχνομένη, μὴ χρο-
μένη πρότερον, ση-
μεῖον ἀγαθόν.

2. Οἷσι εἶναι ὑγρότε-
ραι φύσει, καὶ ἡ γονὴ
ὑγρότερη, ὑγιανέουσι
νοσηρότερον. οἷσι ἡ τὰ
ναίλα, ὑγιανότ' ὄν.

3. ΕΝ τῇσι μακρῇσι
δυσεντερίῃσιν αἱ ἀ-
ποσιτίαι, καὶ ἡν, καὶ
συν πυρετῶ κακίον.

IN diuturnis læui-
tatibus intestino-
rū si ruit^o acid^o sup-
ueniat, qui prius nō
erat, bonū est signū.

Quib^o nares natu-
ra humidiores, & ge-
nitura humidior, ij
valetudine mala
sunt : quibus verò
contraria, bona.

In lōgis intestino-
rū difficultatib^o ine-
diæ ex fastidio ma-
lū, & cū febre peius.

Circūglabra vlce-
ra, & traua sunt.

Dolores & late-
rum, & pectorum,
ceterarūque par-
tium, an multū dif-
ferant, perdiscendum
est.

Renum vitia, &
quicunque vesicam
obscident dolores, in
senibus difficulter
sanantur.

Dolores ven-
tris sublimes, le-
uiiores: non subli-
mes, vehementio-
res.

Aqua inter cutem
laborantibus vlcera
in corpore nata, dif-
ficulter sanantur.

Latae pustulae nō
admodum prurigi-
nosae.

Caput dolenti &
vndique laboranti,

¶ Τὰ περιμάδνεια
έλκεα, κακῆδεα.

§ Τῶν ὀδυνῶν καὶ
ἐν πλευρῇσι, καὶ ἐν στή-
θεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλ-
λοισιν, ἢν μέγα δια-
φέρει, κατὰ μαθη-
τίον.

§ Τὰ νεφρικά, καὶ ὁ κό-
σας χεῖρ πλὴν κύνειν ἁλ-
γύματα, ὅς γ' ὡς ὑ-
γιαίνεται τοῖσι πε-
σόντοισι.

¶ Τὰ ὀλγύματα τὰ
χεῖρ πλὴν κοιλίην γινό-
μενα, τὰ μὲν μετ' ὥρα
καφίερα, τὰ δὲ μὴ με-
τ' ὥρα, ἰσχυρότερα.

§ Τοῖσιν ὑδρωπικοῖ-
σι τὰ γινόμενα ἐλ-
κία ἐν τῷ σώματι, ὅ
ἐκιδίως ὑγιαίνεται.

¶ Τὰ πλατὰ ἐξ αν-
δύματα οὐ πάννη
κνησιμώδια.

¶ Κεφαλὴν πενίον-
τι καὶ περὶ ὀδυνῶντι,

πῶνον, ἢ ὕδωρ, ἢ αἷμα
ἐκ τῆς τῆς εἰναι, ἢ
τῆς τοῦ σώματος, ἢ τῆς τῆς
τοῦ λυγροῦ τοῦ νόσημα.

10. Τῶσι μελαγχολικοῖ
σι καὶ τοῖσι νεφριτικοῖ
σι αἱμορροΐδες ἐπιγι-
νόμεναι, ἀγαθόν.

11. Αἱμορροΐδας ἐκ τῆς
πυλῆος, ἢ ἐκ τῆς
φυλάξης, κίνδυνος
ὑδρωπαῖ ἐπιγινώσκει,
ἢ φθίσειν.

12. Ὑπὸ λυγροῦ ἐχο-
μῶ πικροὶ ἐπιγινώ-
μενοι λυγροὶ τὸν λυ-
γρόν.

13. Ὑπὸ ὑδρωπὸς ἐχο-
μῶ, τῆς τῆς τῆς φλέ-
βας ἐκ τῆς κοιλίης ὑ-
δατος ἐκ τῆς, λυγροῖς.

14. Ὑπὸ διαρροΐας ἐχο-
μῶ μακρῆς, ἀπὸ
ταυτομάτου ἔμετος
ἐπιγινώμενος λυγροῦ
διαρροΐης.

pus, vel aqua, vel san-
guis per nares, aut
os, aut aures efflu-
ens, morbum soluit.

Atra bile vexatis
& renū morbis hæ-
morrhoides super-
uenientes, bonum.

A diuturnis curato
hæmorrhoidib⁹, ni-
si vna seruetur, peri-
culū est ne aqua in-
ter cutem vel tabes
superueniant.

Singultienti ster-
nutationes superue-
nientes singultum
soluunt.

Aqua intercutē la-
borāti, si aqua è ve-
nis in vētrē defluxe-
rit, soluitur morb⁹.

Longo alui proflu-
vio laboranti spon-
taneus vomitus su-
perueniens, morbum
soluit.

Pleuritide aut peripneumonia detento, alui profluuiū superueniens, malū.

Lippientē profluuiū corripī, bonum.

Discissaf vesica, aut cerebro, aut corde, aut septo trāsverso, aut aliquo ex tenuibus intestinis, aut ventriculo, aut iecore, letale est.

Cū discissū fuerit os, aut cartilago, aut nervus, aut genū tenuis particula, aut preputiū, neq; augeatur, neq; coalescit.

Si in ventrem sanguis præter naturā effundatur, suppuretur necesse est.

Infanientibus si varices, vel hæmorrhoides supervenerint, isaniæ solutio.

¶ Ὑπὸ πλῆθει πύθους ἢ ἀπὸ πῦρ πνευμονίης ἰχθυόμενος, διαξέροι ἐπιγαστρομελὴ κακόν.

¶ Ὁ φθάλμιων τὰ ὑπὸ διαξέροις λιφθῆναι ἀγαθόν.

¶ Κύνειν διακρωπίν, ἢ ἐμφάλας, ἢ χερσίν, ἢ φρενάς, ἢ τῶν πτέρων πτέρυγας, ἢ κοιλίην, ἢ ἡπαρ, δανατῶδες.

¶ Ἐπὶ διακρωπὶ ὁ στίον, ἢ χόνδρος, ἢ νῆρον, ἢ γνάθον τὸ λεπτόν, ἢ ἀκροποσθίην, οὔτε αὔξεται, οὔτε συμψύεται.

¶ Ἡ ἐς πλὴν κοιλίην αἷμα χυθῆναι πρὸς φύσιν, ἀνάσκηται πνεύματα.

¶ Τοῖσι μαινομένοις κισσῶν ἢ αἰμορροῖδων ἐπιγαστρομελῶν, τῶν μαινῶν λύσις.

21. Οκόσκα ῥήγματα
ἐκ τῶ νώτου ἐς ὧν
ἀγκῶνας καταβαί-
ναι, φλεβοζομὴν λύνει.

Ruptiones, quæ ex
dorso ad cubitos de-
scendunt, venæ se-
ctio soluit.

22. Ἦν φόβος καὶ δυνά-
θυμιν πολλὴν χρό-
νον διατελεῖν, με-
λαγχολικὴν τὸ τοι-
στὸν.

Si timor atq; mœ-
stitia longo tempo-
re perseverent, ex
eo atrabilis signifi-
catur.

23. Ἐν πέρων ἢν διακρη-
τῇ τῷ λεπτῶν πι, οὐ
ξυμφύεται.

Si quod graciliū
intestinorū discissū
sit, non coalescit.

24. Ερυσιπέλας, ἔξω-
θεν μὲν εἴσω τρέπει-
ται, ἐκ ἀγαθόν· ἔ-
σωθεν δὲ ἔξω, ἀγα-
θόν.

Erysipelas ab ex-
teriorib⁹ ad interio-
ra verti, non est bo-
nū : ab interioribus
ad exteriora, bonū.

25. Οκόσοισιν αὖτ' ἐν ζῳ-
σι καὶ νύκτι βόμοι γί-
νονται, παρὰ τὴν πύλιν.

Quib⁹ ī febrīb⁹ ar-
dētibus tremores fi-
ūt, delirio solvuntur.

26. Οκόσοι ἔμπροσθεν ἢ
ὕδρωπικοὶ καίον-
ται ἢ πέμνον, ἐκ-
θεν εἴτε τὸ πῦρον καὶ
τοῦ ὕδατος ἀφρόον,
παύτως ἀπόλλυν-
ται.

Quicunque suppu-
rati aut intercute la-
borantes vruntur,
aut secantur, si pus
aut aqua vniuersim
effluerit, omnino
moriuntur.

Eunuchi neque
podagra laborant,
neque calui fiunt.

Mulier podagra
nō laborat, nisi mē-
strua ei defecerint.

- Puer podagra nō
laborat ante vene-
ris vsu m.

Oculorū dolores
meri potio, aut bal-
neum, aut fomentū,
aut medicamētum
potum, soluit.

Balbi longo alui
profluuiio maximè
corripiuntur.

Qui acidū ructāt,
nō valde morbo la-
terali corripuntur.

Qui calui sunt,
ijs varices magni
non fiunt: quibus
verò caluis vari-
ces superueniunt,
ij rursus capillati
fiunt.

27 Εὐνῆχοι δ' ἀπὸ δα-
 χριῶσιν, οὐδὲ φάλα-
 κροὶ γίνονται.

28. Γαυὴ οὐ ποδα-
χρῖα, ἢ μὴ τὰ κετα-
μήνια αὐτὴν ἐκλίπῃ.

29 Παις δ' ἐπιδειχθεὶς
πρὸ τοῦ ἀφροδισια-
σμοῦ.

30 Οὐσίας ὀφθαλ-
μῶν ἀκριτεωσίη,
ἢ λυττόν, ἢ πν-
ρίη, ἢ φαρμακείη
λύει.

Β' Τραυλοὶ ὑπὸ Διαβό-
λοις μάστιγι ἀλί-
σκονται μακρῆς.

22 Οἱ ὀξύρρητοι μὴ δέσ-
τευτε καὶ τὴν ψαλμωδικὴν
ἐκτελέετε.

ὅσοι φαλακροί,
πομπήσιν κίρσοι με-
γάλοι ἐ γίνοντο ὅσοι
σοις ἂν φαλακροί
σιν ἔβουλον κίρσοι ἔπι-
γινώσκονται, πάλιν οὗτοι
γίνονται δασύς.

34 Τοῖσιν ὑδρωπικοῖς
ἐν βῆξι ἐπιγινώσκουσα,
κακόν.

Aqua inter cutem
laborantibus tussis
superueniens, malū.

35 Δυσχερὴν φλεβο-
τομήν λύνει πέμνειν
πρὸς εἶσω.

Difficultatē vrinæ
vena secta soluit: se-
cādē verò interiores.

36 Ὑπὸ κυστέως ἐ-
χομένῳ οἴδημα γει-
νὸν ἐν τῷ τραχή-
λῳ, ἀγαθόν· ἐξω δὲ βέ-
πται τὸ νόσημα.

Angina correpto,
si tumor oriatur in
collo, bonum: foras
enim morbus dedu-
citur.

37 Οἱ σφοδρῶς κρυπτοὶ
καρκίνοι γίνονται, μὴ
δεσφύειν βέλπον
δεσφυνόμενοι γὰρ,
ἀπὸ πύου παχέως
μὴ δεσφυνόμενοι
δὲ, πλείω χρόνον δια-
πύουσι.

Quibus occulti
cancri oriuntur, nō
curare melius est.
curati enim citius
intereunt: non cu-
rati verò, longius
tempus perdurant.

38 Σπασμὸς γίνε-
ται, ἢ ἀπὸ πλεονέ-
σσης, ἢ κενώσεως. οὐ-
τως δὲ καὶ λυγμὸς.

Convulsio fit, aut
ex repletionē, aut
ex inanitione, ita
verò & singultus.

39 Οἱ σφοδρῶς πρὸς τὸ
ἀποχρίσειον πένοντες
γίνονται ἀπὸ φλε-
βμοιῆς, τὸν πένοντα.

Quibus circa iliū
dolores fiunt sine
inflammatione, ijs
febris superueniens

dolorem soluit.

ρετὸς ἐπιγλυόμενος
λύει τὸ πόνον.

Quibus in corpo-
re pus delitescens
nō innotescit, ijs ob
crassitudinem pu-
ris, aut loci, non in-
notescit.

¶ Οκόςοισι διαπύον
πὶ ἐὼν ἐν τῷ σώματι
μὴ διασημαίνει, τὸ-
τέοισι διὰ παχύτητα
τῆς πύσης, ἢ τῆς τοῦ πυ-
ρὸς ἀποσημαίνει.

Regio morbo la-
borantibus, si fiat
hepar durum, ma-
lum.

¶ 41. Ἐν τοῖσιν ἰκτερι-
κοῖσι τὸ ἥπαρ σκλη-
ρὸν γινέσθαι, πονη-
ρὸν.

Qui lienosi diffi-
cultate intestinorū
corripiuntur, ijs su-
perueniente longa
intestinorum diffi-
cultate, aqua inter-
cutem, aut intesti-
norū læuitas super-
uenit, ac moriūtur.

¶ 42. Οκόςοι ἀπλην-
θες ἀπὸ δυσεντερίας
ἀλίσκονται, οὐτέοι-
σιν ἐπιγλυόμενης μα-
κρῆς τῆς δυσεντε-
ρίας, ὕδρωι ἐπιγί-
νεται, ἢ λαεντε-
ρίῃ, καὶ ἀπὸ πλυν-
ταί.

Quibus ex stillici-
dio vrinæ ileos su-
peruenerit, intra se-
ptē dies moriūtur, ni-
si febre superueniente
satis vrina fluxerit.

¶ 43. Οκόςοισιν οὐ σφαι-
ρικής εἰλεος ἐπιγίνα-
σθαι, ἐν ἑπτὰ ἡμέραις
ἀπὸ πλυντῶν, ἢν μὴ πυ-
ρετοῦ ἐπιγλυομένου
ἄλλως τὸ ἔξον ἐνῇ.

44. Ἐλκεα ὁπόσα ἐν αὐ-
 διαγίνεσθαι, ἢ μακρό-
 πρὸν χρόνον ἔχον-
 σιν, ἀνὰ ψκὴν ὁσέου ἀ-
 φίστασθαι, ἢ, τὰς ἑλκας
 κηίλας γίνεσθαι.

Ulcera si an-
 nua aut etiam diu-
 turniora fiunt, os
 abscedere est neces-
 se, & cicatrices ca-
 uas fieri.

45. Οκόσοι ὕβοι ἐξ ἄ-
 σθματος, ἢ βηχὸς γί-
 νονται πρὸ τῆς ἡβῆς,
 ἀποψύχονται.

Qui gibbi ex
 asthmate, aut tussi
 fiunt ante puberta-
 tem, moriuntur.

46. Οκόσοισι φλεβο-
 τομία ἢ φαρμακείη
 ξυμφέρει, ποντίους
 προσήκοντες ἢ ἑρος φλε-
 βοτομαίει, ἢ φαρμα-
 κείῃ.

Quibus venæ se-
 ctio vel purgatio cō-
 fert, eis conuenit ve-
 re venam secare, &
 medicamentum pur-
 gans dare.

47. Τοῖσι σπληνῶδεσι
 δυσεντερίῃ ἐπιγρο-
 μὲνῃ, ἀγαθόν.

Lienotis difficul-
 tas intestinorum su-
 perueniens, bonum.

48. Οκόσα ποδαγρί-
 κα νοσήματα γί-
 νεται, ταῦτα ἀπο-
 φλεγμύναντα ἐν
 πενταετηρίῃ ἢ μέ-
 ρησιν ἀποκαθίστα-
 ται.

Qui morbi po-
 dagrici fiunt, ij se-
 data inflammatio-
 ne intra dies qua-
 draginta conquie-
 scunt.

Quibus præcisum
est cerebrum, ijs ne-
cesse est febrē & bi-
lis vomitum super-
venire.

Qui sani cum
sint capitis repen-
tē doloribus corri-
piuntur, & statim
muti fiunt, & ster-
tunt, intra septem
dies intereunt, ni-
si febris apprehen-
derit.

Speciare etiā opor-
tet quæ per somnū
in oculis subappa-
rent: nam si quid
commisisis palpe-
bris ex albo appa-
reat, neq; alui pro-
fluvio, aut medi-
camenti potione id
accidat, malum si-
gnum est, & val-
de letale.

Deliratio quæ cū

¶ Οκόσοισιν αὖ ὁ ἐφ'
κεφαλῆς δια πά,
τουτέοισιν αὐτὰς κη πα-
ρετόν ἐχ χολῆς ἐμε-
τον ἐπιγίγνεται.

§ Οκόσοισιν ὑγιαί-
νουσιν ὁδυνῶσαι γίνον-
ται ἐξαίφνης ἐν τῇ κε-
φαλῇ, καὶ παρεχρῆ-
μα ἄφωτοι γίνονται, καὶ
ἐξέρχονται ἀπὸ λυ-
γῆς ἐν ἡμέρῃ
σιν, ἢν μὲν παρετόν ἐ-
πιλάβει.

¶ Σχεπῶσι δὲ καὶ ἐν
ταῖς ὑποφάσαις τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν
ὑπνοῖσιν ἢν γὰρ πύ-
ρρον φαίνεται ἐν μὲν
λεμνῶν τῶν βλεφά-
ρων τοῦ λευκοῦ, μὲν
καὶ διακρίσεις ἰόντι, ἢ
καὶ φρεμακροπόσεις,
φλαῦρον τὸ σημεῖον
καὶ θανατικῆς σφο-
δρῆς.

§ Αἱ παρεφροσύναι,
αἱ μ

αἱ μὲν μὲν γέλωτος
γινόμεναι, ἀσφαλεί-
εσται αἱ δὲ μὲν ἀσθενείας,
ἐπισφαλείεσται.

53. Εν ζῶσιν ὀξείσι πα-
θεσι ζῶσι μὲν πυρετῇ
αἱ κλαυθώδεις αἱ ἀ-
πνοαὶ, καὶ καλῆ.

54. Τὰ ποδαγρικὰ τοῦ
ἡρος καὶ τοῦ φθινοπώ-
ρος κινεῖται ὡς ὑπὸ τὸ
πολὺ.

55. Τοῖσι μελαγχολι-
κοῖσι νοσήμασιν ἐς τὰ
δε ἐπικίνδυνοι αἱ ἀ-
ποσκήψεις, ἢ ἀπε-
πληξίην τῷ σώματι,
ἢ πασμοδόν, ἢ μανίην,
ἢ τύφλωσιν σημαίνει.

56. Ἀπὸ πηκτοῦ ἡ μά-
λισα γίνονται ἡλικίῃ
τῇ ἀπὸ τεσσαρῆκον-
τα ἐπὶ ἄχρις ἐξή-
κοντα.

57. Ἡν ἐπὶ πλοῦτον ἐκπί-
σῃ, αἰσθητικὴ ἀπὸ σα-
πῆναι.

rifu fit, tutior : quæ
verò serio, periculo-
fior.

In morbis acutis
qui cum febre sunt,
luctuosa suspiria,
mala.

Dolores podagri-
ci vere & autumnō
plurimum mouen-
tur.

Morbis melācho-
licis ad hæc periculo-
si humorum decubi-
tus, vel stupor cor-
poris, vel cōuulsio-
nē, vel furorē, vel cæ-
citatem significant.

Apoplexiæ au-
tem fiunt maximè
à quadragesimo an-
no ad sexagesimum
vsque.

Si omentum ex-
cidat, necessario pu-
trescit.

F

Quibus à lōgo co-
xendicum dolore ve-
xatis, coxa excidit,
rursūmq̃ue recidit,
ijs mucores superue-
niunt.

Quibus à diutur-
no dolore coxendi-
cū vexatis, coxa exci-
dit, ijs crus tabescit,
& claudicāt, nisi vrā
tur.

ὅσοι σισιν ἄπο ἰ-
χιάδος εὐοχλουμέ-
νοισι χρονίης ἐξίσα-
ται τὸ ἰχίον, καὶ πάλιν
ἐμπίπῃσι, ποντί-
οισι μῦξα ἐπιγίνον-
ται.

ὅσοι σισιν ἄπο ἰ-
χιάδος εὐοχλουμέ-
νοισι χρονίης, τὸ ἰχίον
ἐξίσαται, ποντίοισι τῇ
κατὰ τὸ σκέλος, καὶ χω-
λῶται, ἢν μὴ καυθῶσι.

SECTIO SEPTIMA.

ΤΜΗΜΑ ΕΒ- ΔΟΜΟΝ.

IN morbis acutis
Frigus partiū extre-
marum, malum.

In osse ægrotanti
caro liuida, malum.

A vomitu singul-
tus & oculorum ru-
bor, malum.

ΕΝ ζῴσιν ὀξείαι
νοσήμασι ψύ-
ξις ἀκρωτηρί-
ων, κακόν.

Ἐπὶ ὀστέῳ νοσέον-
τι σάρεξ πελιδνὴ, κα-
κόν.

Ἐπὶ ἐμέτῳ λυγρῷ
καὶ ὀφθαλμοὶ ἱερ-
δρῶν, κακόν.

4. Ἐπὶ ἰδρῶτι φρίκη,
καὶ χρηστόν.

A sudore horror,
non bonum.

5. Ἐπὶ μανίᾳ δυσεν-
τερία, ἢ ὕδρωψ, ἢ κῆσα-
σις, ἀχάθον.

A furore dysen-
teria, aut aqua inter-
cutem, vel mentis a-
lienatio, bonum.

6. Ἐπὶ νόσῳ πελ-
λονίᾳ ἀποσιτίμη καὶ
ἀκρητοὶ ἀποχωρήσι-
ες, κακόν.

In morbo diutur-
no f. stidium cibi, &
deiectiones syncerae,
malum.

7. Ἐκ πελυνπεσίης ῥί-
γος καὶ παραφροσύνης,
κακόν.

A multa potatione
rigor, & desipientia,
malum.

8. Ἐπὶ φύματος αἵτω
ῥήξεως, καὶ λυσις, ἔμε-
τος, καὶ λατοφυχίη
γίνεται.

A tuberculi intus
eruptione, exolutio,
vomitus, & animi de-
fectio fit.

9. Ἐπὶ αἵματος ῥύσει
παραφροσύνη, ἢ καὶ
σπασμός, κακόν.

A sanguinis pro-
fluio desipientia, aut
etiam convulsio, ma-
lum.

10. Ἐπὶ εἰλεῶ ἔμετος,
ἢ λυγξ, ἢ σπασμός,
ἢ παραφροσύνη, κα-
κόν.

Ab ileo vomitus,
aut singultus, aut con-
vulsio, aut desipien-
tia, malum.

11. Ἐπὶ πλωρίπιδι π-
ριπνομονίᾳ, κακόν.

A morbo laterali,
inflammatio pulmo-
nis, malum.

A pulmonis inflammatione phrenitis, malum.

Ab æstibus vehementibus conuulsio aut distictio, malum.

A capitis ictu stupor, aut desipientia, malum.

A sanguinis sputo, puris expuitio, malum.

A puris sputo, phthisis & fluxio: quum verò sputum retentum fuerit, moriuntur.

Ab hepatis inflammatione singultus, malum.

A vigilia conuulsio, vel desipientia, malum.

Ab ossis denudatione erysipelas, malum.

Ab erysipelate putredo, aut suppuratio.

11. Ἐπὶ πνεύμονι φρενίτις, κακόν.

12. Ἐπὶ καύμασιν ἰχνηροῖσι σπασμὸς, ἢ πτετανος, κακόν.

13. Ἐπὶ πληγῇ ἐς πλὴν καφαλήν ἐκ πληγῆς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

14. Ἐπὶ αἵματος πύσει πύου πύσις, κακόν.

15. Ἐπὶ πύσει πύσει, φθίσις καὶ ῥύσις· ἐπὶ δὲ τὸ πνεύλον ἰχνηρα, ἀποθνήσκουσιν.

16. Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος λυγξ, κακόν.

17. Ἐπὶ ἀχρηπνίᾳ σπασμὸς ἢ παραφροσύνη, κακόν.

18. Ἐπὶ ὀστέου φιλώσει ὀρυσιπέλας, κακόν.

19. Ἐπὶ ὀρυσιπέλατι σηπιδὼν, ἢ κάπνισις.

κακόν.

20 Ἐπὶ ἰχυρῶ σφυγμῶ
ἐν ὁῖσιν ἐλκεσιν αἱ-
μορῶ ἀγία, κακόν.

21 Ἐπὶ ὁδυῶν πολυ-
χρονίῃ τ' ὡς πλεονέκ-
την κακόν.

22 Ἐπὶ ἀκρήτῳ ἄπο-
χωρήσει δυσεντερία,
κακόν.

23 Ἐπὶ ὁσέου διακωπῇ
παρεφροσύνη, ἢν κε-
νέον λάβῃ, κακόν.

24 Ἐκ φαρμακωποσίης
πασμὸς, θάνατος -
δης.

25 Ἐπὶ ὁδυῶν ἰχυρῇ
τῇ ὡς πλεονέκτην
ἀκρωτηρίων ψύξις,
κακόν.

26 Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐ-
χέσῃ ταινασμὸς ἐπι-
γυόελνος, κατὰ τὴν
ἐξέσιν.

27 Ὁ, πᾶν ὁσέον, ἢ χόν-
δρος, ἢ νῆρον ἀποκ-
τῇ ἐν τῷ σώματι, ὅ-

tio, malum.

A forti in vlceri-
bus pulsu profluuiū
sanguinis, malum.

A diuturno ven-
tris dolore suppara-
tio, malum.

A syncera deieccio
ne difficultas intesti-
norum, malum.

Ab ossis præcisione
desipientia, si vacuū
apprehēderit, malū.

A medicamēti po-
tione conuulsio le-
talis est.

A vehementi dolo-
re ventris partium
extremarum algor,
malum.

Mulierī grauidæ
si tensio superue-
nerit, abortum fa-
cit.

Siue os, siue carti-
lago, siue nervus ab-
scissus fuerit in cor-

pore, neq; augetur,
neque coalescit.

Si alba pituita de-
tento fortis ventris
fluxus superuenerit,
morbum soluit.

Quibus in alui
profluuijs spumosa
sunt excremēta, ijs à
capite ea defluunt.

Quibus febricitā
tib⁹ in vrinis sedimē
ta veluti farina cras
sior fiunt, lōgā a gri
tudinem significāt.

Quibus in vrinis
biliosa sedimēta, su-
prā verò tenuia, acu
tum morbum signi-
ficant.

Quibus diuersæ
sunt vrinæ, ijs vehe-
mens fit in corpore
turbatio.

Quibus in vrinis
bullæ supernatāt, re
num morbum, eum.

πε αὐξῆσαι, ὅτι συμ-
φύεται.

28. Ἦν ἁπὸ λευκῆ φλέ-
γματος ἐχομένου διάρ-
ροια ἐπιβλήνται ἰσχυ-
ρῇ, λύει τὸν νόσον.

29. Οὐκ ὁσοῖσιν ἀφρώ-
δια τὰ διαχωρήματα
ἐν τῇσι διαρροίησι, τὸ
τέοισιν ἀπὸ τῆ κεφα-
λῆς τὰ ὅλα καὶ τὰ ἑξῆς.

30. Οὐκ ὁσοῖσι πυρεταί-
σιν ἐν τοῖσιν ὕδασι κρι-
μνώδεις αἱ ἁποτάσεις,
ἐς τὴν ὄντην μακρὴν τὴν
ἀρρώσιν σημαίνει.

31. Οὐκ ὁσοῖσι ἡ χολώ-
δεις αἱ ἁποτάσεις, ἅ-
νωθεν ἢ λεπταί, ὅξιν
ἀρρώσιν σημαίνει.

32. Οὐκ ὁσοῖσι δὲ διεσπ-
κότα τὰ ὕδα γίνεσθαι,
τὸ τέοισι ταραχὴν ἰσχυ-
ρὴν ἐν τῷ σώματι ὀδιν.

33. Οὐκ ὁσοῖσιν ἐν τοῖσιν
ὕδασι βύσσινος πομ-
φολύφες, νεφριτικὰ ση-

μαίνονται, καὶ μακρὴν
πλὴν ἀρρώστειν ἔσονται.

340 Οὐόσοισι ἡ λιπαρὴ
ἢ ἐπίσασις ἢ ἀθρόν,
τουτέοισι νεφριτικὰ,
ἢ ὀξεία σημαίνει.

35 Οὐόσοισι ἡ νεφριτι-
κοῖσιν ἔσσι τὰ προει-
ρημύκ συμβαίνει ση-
μεῖα, πόνοι τε πρὸς αὐ-
τῶν ἢ ῥαχιαίος γί-
νον, ἢν αὐτὸ πρὸς αὐ-
τῶν τὸ πρὸς γλῶσσῃ, ἀ-
πόσημα πρὸς δέχσιν ἐ-
σόμνον ἔξω ἢν ἡ μάλ-
λον οἱ πόνοι πρὸς αὐ-
τῶν τὸ πρὸς γλῶσσῃ,
ἢ ὁ ἀπόσημα πρὸς δέ-
χσιν ἐσόμνον μάλλον
εἶπω.

360 Κόσοι αἵμα ἐμέ-
σιν, ἢν ἢ αὐτὸν πυρετῶν,
σωτήριον εἶ ἡ ξυνὸν πυ-
ρετῶν κακὸν θεράπευ-
σιν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖ-
σι, ἢ τοῖσι συπλητικοῖσι.

37 Κατὰ ῥοίς ἐς πλὴν ἀ-

que longum signifi-
cant.

Quib⁹ adipalis su-
perficie & conglo-
bata, ijs renū & acu-
tū morbū significat.

Quibus verò è re-
nibus laborantibus
predicta accidunt si-
gna, dolorésq; circa
spinæ musculos fiūt,
siquidem circa loca
exteriora, extrinse-
cus abscessum quo-
que futurum expe-
cta: si verò circa in-
teriora magis fiant,
abscessum etiam in-
trinsecus potius fu-
turum expecta.

Qui sanguiné vo-
mūt, si sine febre salu-
tare: si cū febre, ma-
lū: carādū refrigerā-
tib⁹ & adstringētib⁹.

Destillationes in
vêtré superiorē sup-

purantur intra vigin-
ti dies.

Si quis sanguinem
& grumos meiat, &
vrinæ stillicidio la-
boret, ad imum ven-
tré, & in pectine, ad
vesicam loca male
habere significatur.

Si derepentè lin-
gua incontinens fiat,
aut aliqua corporis
pars stupore elangue-
scat, eiusmodi est me-
lancholicum.

Si senioribus supra
modum purgatis sin-
gultus supervenerit,
non bonum.

Si febris non ex bi-
le sit orta, multa a-
qua eaque calida ca-
piti superfusa, febré
soluit.

Mulier non fit am-
bidextra.

νώ κριλίην ἐκ ποταμῶν
ἐν ἡμέρῃσιν εἴκοσιν.

38. Ἦν οὐρεῖν αἷμα καὶ
θρόμβους, καὶ σφαῖρας
ρίνην ἔχει, καὶ ὁδὴν ἐμ-
πίπῃ εἰς τὸ πρὶναιον,
καὶ τὸ ὑποχάσσιον, καὶ
ὅν κτεῖνα, τὰ πρὶν πλὴν
κῦσιν νοσέειν σημαίνει.

39. Ἦν ἡ γλῶσσα ἐξαί-
φνης ἀκρατὴς γίνε-
ται, ἢ ἀποσπληκτόν-
τι τοῦ σώματος, με-
λαγχολικὸν τὸ τοιοῦ-
τον γίνεσθαι.

40. Ἦν ὑπὸ ῥα θαιρομέ-
νων τῶν πρὶν σβυπέρων
λὺγξ ἐπιγίνεται, ὅτι
ἀγαθόν.

41. Ἦν πυρετὸς μὴ ἀπὸ
χολῆς ἔχει, ὕδατος
πολλοῦ καὶ θερμῆς κα-
ταχειομένου καὶ τῆς
κεφαλῆς, λύσις τῆς πυ-
ρετοῦ γίνεσθαι.

42. Γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ
γίνεσθαι.

43. Οκόσοι ἔμπυροι καί-
ονται ἢ τέμνονται, ἢ
μὲν τὸ πῦρον καὶ θάλασσαν
ἐν ἢ καὶ λευκόν, περὶ γί-
νονται. ἢ δὲ ὑφαίμον
καὶ βορβορώδεις, καὶ δυ-
σώδεις, ἀπολλύονται.

44. Οκόσοι δὲ ἢ παρὰ διὰ
πυρὸν καίονται, ἢ γὰρ
τὸ πῦρον καὶ θάλασσαν ἐν ἢ
καὶ λευκόν, περὶ γίνονται.
ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πῦρον
πυττέοισιν ὅσιν. ἢ δὲ
οἶον ἀμόργη ἐν ἢ, ἀ-
πολλύονται.

45. Οδυνάει ὁ φθαλμῶν
ἀκνητον ποτῖσας καὶ
λευκὰς ποτῖσας θερ-
μῶς, φλεβοτόμει.

46. Ὑδροπῶντα ἢ
βῆξι ἔχει, αἰέλατος ὅς
ἔστι.

47. Στεγανὰ καὶ
δυσχερῆς διὰ τῆς καὶ
φλεβοτομῆς λύει. τε-
μνειν δὲ τὰς εἰσω-
φλέβας.

Qui suppurati v-
runtur aut secantur,
si purū & album pus
effluerit, euadunt: si
verò subcruentum,
fæculētūmque ac fœ-
tidum, intereunt.

Quibus suppara-
tum iecur aduritur,
si purum pus fluxe-
rit & album, euadūt.
in tunica enim ipsis
pus continetur: si ve-
rò qualis amurca
fluat, intereunt.

Dolores oculorū
post meri potum, &
aquæ multæ calentis
balneum, venæ se-
ctione curato.

Si hydropicus tuf-
fiat, desperatus est.

Vrinæ stillicidium
& meiendi difficulta-
tē vini potio & venæ
sectio soluit. Inciden-
dæ autē interiores.

Ab angina vexatis
tumor & rubor in pe-
ctore superueniens,
bonum. foras enim
cōuertitur morbus.

Quibus cerebrum
sideratum est, intra
tres dies intereunt:
si verò hos superaue-
rint, sani fiunt.

Sternutamentum
fit ex capite, cere-
bro excafacto, aut
humectato inani
quod in capite est.
Aer enim intus con-
tentus, foras erum-
pit. Strepit autem,
quia per angustum
ipsi est exitus.

Quibus hepar vn-
dique dolet, ijs fe-
bris superueniēs, sol-
uit dolorem.

48 Υπό κινάγχης ἐ-
χουμένῳ οἴδημα καὶ
ὀξύθημα ἐν τῷ στή-
θει ἐπιχρόμενον, ἀ-
γαθόν· ἔξω γὰρ τρέπον-
ται τὸ νόσημα.

49 Οὐκόσοισιν αὖ σπαστε-
λίσθη ὁ ἐγκέφαλος, ἐν
ῥισὶν ἡμέρησιν ἀπολ-
λωται· ἢν δὲ ταύτας
διαφύσωσιν, ὑγιέες γί-
νονται.

50 Πτερμὶς γίνεται
ἐκ τῆς κεφαλῆς, δι-
σπέρμανομένου τοῦ
ἐγκεφάλου, ἢ δι' ὑ-
γραίνουμένου τοῦ ἐν
τῇ κεφαλῇ κενοῦ. ὑ-
πάρχειται γὰρ ὁ ἀέρ
ὁ ἐνὶ ὧν ἔξω, φοφᾷ
δ' ὅτι διὰ στενοῦ ἢ
διέξοδος αὐτῷ ἐ-
στίν.

51 Οὐότοισιν ἡ παρὰ π-
ριουαῖα, τοῦ πτεροῦ
πυρεθρὸς ἐπιχρόμενος
λύει πλὴν ὀδυνῶν.

52. Οκόσοισι συμφέρει
αἷμα ἀφαιρῆαι ἀπὸ
τῶν φλεβῶν, τουτέστι
σι χρεὶ ἤσρος φλεβο-
τομείῃ.

53. Οκόσοισι μετα-
ξύ τῶν φρενῶν καὶ
τῆς γαστρὸς φλέγμα
ἀποκλείεται, καὶ ὁ δύν-
ηεν παρέχει ἐκ ἔχον
διέξοδον εἰς οὐδὲ τέ-
ξην τῶν κοιλιῶν, του-
τέστισι καὶ τὰς φλέ-
βας εἰς πλὴν κύστιν βα-
πταίτω τὸ φλέγμα, ὥς
λύσις γίνεῃ τῆς σκω-
ρῆς.

54. Οκόσοισι αὖ τὸ ἥ-
παρ ὕδατος πλησθεὶς
εἰς τὸ ἐπιπλωθῆναι ἡ
τουτέστισιν ἡ κοιλίῃ ὕ-
δατος ἐμπύμπλαται,
καὶ ἀποθνήσκουσιν.

55. Ἀλύκη, χάσμη, φρί-
κη, οἶνος ἴσος ἰσώπινος
μενος, λυγρὰ πλὴν ἔσσαν.

56. Οκόσοισιν ἐν τῇ
ἐξήδρῃ φύμα γίνεῃ,

Quibus sangui-
nem à venis mitte-
re confert, ijs vere
secare venam oportet.

Quibus interven-
triculum & septum
transuersum pituita
conditur, & dolo-
rem adfert, ad alte-
rutrū vētrem exi-
tum non habens, ijs
per venas ad vesicā
versa pituita, mor-
bi fit solutio.

Quibus hepar a-
qua plenum in o-
mētum eruperit, ijs
venter aqua reple-
tur, ac moriuntur.

Anxietudo, oscita-
tio, horror si adsit, vi-
num parpari potum
soluit egritudinem.

Quibus in meatu
vrinario tuberculū

gignitur, ijs suppura-
tione facta & eru-
ptione dolor solui-
tur.

Quibus ex occa-
sione aliqua cere-
brum fuerit cōcus-
sum, mutos ptinus
fieri est necesse.

Corporibus humi-
das carnes habenti-
bus, famē adhibere
cōuenit: fames enim
siccat corpora.

Vbi toto corpore
mutatio, & corpus re-
frigeratur, & rursus
calefit, aut colorem
aliū ex alio cōmu-
tat, morbi significa-
tur longitudo.

Sudor multus, ca-
lidus aut frigidus,
semper fluens humo-
rē, in robusto quidē
superne, debili verò
inferne significat.

παντίοισι διαπνήσαν
τος καὶ ἀεραγύτος,
λύεσθαι ὁ πόνος.

57. Οὐδόσοισι δ' αὖ
ὁ ἐγκέφαλος σεισθῆ
ὑπὸ πινός ποσοφά-
σιος, αἰάγκη ἀφώ-
νως γενέσθαι παρα-
χρημα.

58. Τοῖσι σώμασι τοῖ-
σιν ὑγρὰς τὰς σάρκας
ἔχουσι δεῖ λιμὸν ἐμ-
πειεῖν· λιμὸς γὰρ ξη-
ραῖει τὰ σώματα.

59. Οὐκ αὖ ἐν ὅλῳ τῷ
σώματι μεταβολαὶ, καὶ
ἂν σώμα κατὰ φύσιν,
καὶ πάλιν θερμαίνῃ,
ἢ χρωμα εἰς ὄρον ἐξ ἐπὶ
ἐκ μεταβάλλῃ, μήκους
γέσθαι σημαίνει.

60. Ὑδρὸς πολλὴς θερ-
μὸς ἢ ψυχρὸς ῥέων
αἰεὶ, σημαίνει ἔχειν πλη-
σμονὴν ὑγρῶ. ἀπώγειν
οὐκ ἔχει, τῷ μὲν ἰσχυ-
ρῶ, αἰώθεν τῷ δὲ ἀ-
σθενεῖ, κατὰ τὸ δεῖν.

Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ
διαλείποντες, ἢ νύχ-
ρὸ περὶ διὰ τρίτης γέ-
νωνται, ἐπικίνδυνοι· ὅ-
τω δ' αὖ τρέπω δια-
λείπωσι, σημαίνει ὅτι
ἀκίνδυνοι.

Οἱ Οκόσοισι πυρε-
τοὶ μακροὶ, πυντέοι-
σιν ἢ φύματα, ἢ ἐς
τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγ-
γίγονται.

Οκόσοισι φύμα-
τα μακρὰ, ἢ ἐς τὰ
ἄρθρα πόνοι καὶ πυ-
ρετοῦ γίνονται, οὐ-
τοι σιλίοισι πλείοσι
χέονται.

3 Ἦν τις τῷ πυ-
ρέοντι προφῆν δι-
δῷ, τῷ μὲν ὑγιαί-
νοντι ἰσχύς, τῷ δὲ
κείμενοντι ἔσος.

4 Τὰ διὰ τῆς κύστος
διαχωρέοντα ὀρεάνδι
εἰ οἷα τοῖς ὑγιαίνουσιν
ἄποχωρεῖται· τὰ ἢ κί-

Si febres quæcun-
que nō intermitētes
tertio quoq; die ve-
hemētiores fiūt, peri-
culosæ: quoquo mo-
do autem intermise-
rint, significāt se pe-
riculosas non esse.

Quibus febres lō-
gæ, ijs tubercula aut
in articulis dolores
fiunt.

Quibus tubercu-
la diutina, aut in
articulos dolores ex
febre decumbunt,
hi pleniore cibo v-
tuntur.

Si quis febricitanti
cibū dederit, valen-
ti quidem robur æ-
grotanti verò mor-
bus fit.

Quæ per vesicam
excernuntur inspi-
ce re oportet, an talia
sint qualia sanis ex-

cernuntur. nā quæ his
minimè sunt similia
ea morbosiora: quæ
verò sunt sanis si-
milis, minimè mor-
bosa.

Et quibus deie-
ctiones si stare sine-
ris, nec moueris, sub-
sistūt veluti strigme-
ta, & si pauca sint, par-
uus morbus est, si verò
multa, magnus, ijs
alui infernè purga-
ri cōfert: quod si al-
uo nō purgata sorbi-
tiones exhibueris,
quo plures dederis,
eo magis nocebis.

Quæ cruda deor-
sum secedunt, ab a-
tra sunt bile: si plura
maior: si pauciora,
minor morbus est.

Excreationes in fe-
bribus nō intermit-
tētibus liuidæ, cruē-

σα οὐδ' ὅμοια πυλῆσι
σι, ταῦτα νοσώδεις εἶναι·
τὰ δὲ ὅμοια πῖσιν ὑ-
γιαίνουσιν, ἢ κίσα νό-
σερά.

Καὶ οἷσι τὰ ἄποχω-
ρήματα, ἢν ἐάσης εἴ-
ναι, καὶ μὴ κινήσης, οἷο-
ναι ὑφίσταται ξυσμα-
τα, καὶ ἢν ὀλίγα ἢ ὀλί-
γη ἢ νῆσος γίνεθ'· ἢν
δὲ πολλὰ, πολλὰ, πυ-
λῆσι ξυμφέρει ἄπο-
καθῆραι πλὴν κριλίν·
ἢν δὲ μὴ καθαρὴν ποι-
ήσας διδῶς τὰ ῥο-
φήματα, ὅσοσα αὐ-
τῷ πλείω διδῶς, μᾶλλον
βλάψεις.

Ὅσοσα αὐτῷ κατὰ τὴν
διαχωρήσιν, ὅτι χολῆς
μελαίνης εἴεν, ἢν
πλείω, πλείων ἢν ἤλα-
σσω, ἤλαστων ἢ νῆσος.

Αἱ ἀποχρεμῆες αἱ
ἐν πῖσι περιπῖσι δι-
σι μὴ διαλείπουσιν αἱ

πελιδναί, ἢ, αίματώ-
 δεις, ἢ, χολώδεις, καὶ
 δυσώδεις, πῶσαι κα-
 καί· ἀποχωρέσαι δὲ
 καλῶς, ἀγαθαί, ἢ, χυ-
 κοιλίην, ἢ, κύσιν· ἢ, ὅκα
 αὖ π' ἀποχωρέον σῆ
 μὴ κεκαταρμύον, κα-
 κόν.

Τὰ σώματα χρεὶ ὅ-
 κα π' ἐξελίξῃ καθαίρε-
 αῖς, αὖ ῥοα ποιεῖν. καὶ
 ἢ αὖ ἑξελίξῃ αὖ ῥοα
 ποιεῖν, σῆσαι τὴν κοιλί-
 νι· ἢν ἢ κατὰ, ὑπερβαίνει.

Υπνος, ἀρεσπνίη, ἀμ-
 φότ' ὅρα μᾶλλον τ' με-
 ρίς γινόμενα, νῆσος.

Εν ζῷσι μὴ διαλεί-
 πσαι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ
 ἢ ἑξω ψυχρὰ ἢ, τὰ δὲ
 ἑξω καίη, ἢ, δὲ ψαν-
 ἑχῃ, θανάσιμον.

Εν μὴ διαλείπων π-
 πυρετῶ, ἢν χαλῶς, ἢ
 εἰς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ὀ-
 φρὺς διασφαφῇ, ἢν μὴ

tae, biliosae, foetidae,
 omnes male: cū verò
 bene excernūtur, bo-
 num est, & per ven-
 trem & pervescam:
 & vbi aliquid sece-
 dens steterit, nō pur-
 gatum, malum.

Corpora vbi quis
 purgare volet, flui-
 da faciat oportet: &
 si suprā, alius sisten-
 da: si verò infrā, hu-
 medanda.

Somnus & vigilia
 vtraque modū si ex-
 cesserint, morbus.

In febribus non
 intermittentibus, si
 exteriora frigēt, in-
 teriora vrūtur, & fe-
 bris adsit, letale.

In febre non in-
 termittente, si la-
 brum, aut nasus, aut
 oculus, aut supciliū
 peruertatur, si nō vi-

deat, si nō audiat: & iam debilis est, quicquid horū acciderit, in p̄p̄inquo morsest.

Albæ pituitæ aqua intercutem superuenit.

Ab alui profluvio, difficultas intestinum.

Difficultati intestinorū superuenit eorundem læritas.

A fideratione offis abscessus.

A sanguinis vomitu tabes, & puris supernè purgatio.

Qualia fuerint vesicæ aut alui excrementa, & ex carnibus, & sicubi corpus à natura exierit, spectare oportet. Nā si parū, parvus morbus est: si multū, magnus: si valde multū, letale.

βλίπῃ, ἢ μὴ ἀκρόνῃ, ἢ δὴ ἀσθενὴς εἶναι, ὅ, πᾶν τῶν πόνων γίνῃται, θανάσιμον.

Ἐπὶ λευκῇ φλέγματι, ὕδρωϊ ἐπιγίνεσθαι.

Ἐπὶ διαξέρῳ, δύσπερῃ.

Ἐπὶ δύσπερῃ λευκατέρῃ ἐπιγίνεσθαι.

Ἐπὶ σπασμῳ, ἀπόστασις ὀστέου.

Ἐπὶ αἵματος ἐμέτω, φθόνη καὶ τὸ πῦρ καὶ θάλασσις αὐτῶ.

Οκοῖα καὶ ἐν τοῖσι καὶ πλὴν κύνειν, καὶ τοῖσι καὶ πλὴν κοιλίῃν ἀποχωρήμασι, καὶ ἐν τοῖσι καὶ τὰς σάρκας, καὶ ἢν πᾶν ἄλλῃ τῇ φύσει οὐ βάλῃ τὸ σῶμα, ἢν ὀλίγον, ὀλίγῃ ἢ νῦσος γίνετῃ, ἢν ἢ περὶ τὸ πᾶν, πᾶν λή, ἢν πᾶν περὶ τὸ πᾶν, θανάσιμον τὸ τοῖσιν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ- HIPPOCRATE-

τους προγνωσι-
κόν.

tis prognos-
tica.

Τὸν ἰντὸν δὲ
κέει μοι ἄριστον
εἶναι, τὸν νοσίου
ἐπιτηδύειν προγινώ-
σκων γὰρ καὶ τὸν οὐλό-
γων παρὰ τοῖσι νοσεί-
ουσι, τὰ τ' ἀπεριόντα,
καὶ τὰ προγιγνόμενα, καὶ
τὰ μέλλοντα εἶσελθόντα,
ὅπως αὖτε παρελθόντων
σιν οἱ ἀσθενέοντες, καὶ
δὴν δὲ μένος, πρὸς αὐτοῖς
τ' αὖ μᾶλλον γινώ-
σκων τὰ τ' νοσούντων
ἐν γύμνασιν, ὥς τε ἐλ-
μαὶ ἐπιτρέψωμαι καὶ
καὶ τῶν σφίσις ἰών
καὶ τῶν ἰνδῶν.

Τὴν δὲ θεραπείαν ἄρι-
στα αὖ ποιήσας, τὸν νο-
σίου τὰ ἐσόμενα τ' ἀ-
σθενέων, ὅς τις μὴ γὰρ
ποιήσας ἀπαντᾷς αὐτῷ.

Medicū prae-
notionem
adhibere,
optimū esse mihi vi-
derur. Praenoscens e-
nim & praedicens a-
pud aegrotos, & prae-
sentia, & prae-
terita, & futura, & quae a-
grotos praetereunt ex-
ponens, fidem utique
fecerit, quod aegro-
torum res magis co-
gnoscat, quare au-
debunt homines se-
ipsos medico com-
mittere.

At verò curationē
optimè fecerit, ubi
praenoverit futuras
affectiones. Sanos
enim facere omnes

G

egrotos impossibile.
hoc enim præstati-
esset q̄ prænoscere in
posterum euētura.

Quoniā verò ho-
mines moriūtur, alij
priusq̄ medicū vocēt
præ violētia morbi:
alij accito etiā medi-
co, repētē vita dece-
dunt: quidā, vbi vnā
vixerunt diē: quidā,
tēpore paulò diutio-
re, antequām medi-
c^o arte singulis mor-
bis repugnet: itaque
noscedā taliū affe-
ctionū naturā, quan-
tum corporum vires
excedunt. Simul ve-
rò & si quid diuini in
morbo inest, etiā hu-
ius prænotionē edi-
scere. Ita enim meri-
tò mirabilis, & medi-
c^o bon^o fuerit. nā qui
superstitēs. mane.

σθένιον τὰς, ἀδυνάτων
ἔσται δὲ τὸ πρόγινώσκον
τὰ μέλλοντα ἀποθή-
σειας, καὶ πῶς αὐτὴν ἦν.

Ἐπεὶ δὲ οἱ αὐτοὶ φράσαι
ἀποθνήσκουσιν, οἱ μὲν
πρὶν καλεῖσθαι ἔνι ἰατρῷ
ἀπὸ ἰσχύος τὸ νόσος οἱ
δε, καὶ ἐσκαλεῖσθαι μέντοι,
παρὰ χρεῖμα ἐτελεύτη-
σαι. οἱ μὲν μέντοι μὴν
ζήσαντες. οἱ δὲ, ὅλιγα
πλέοντα χρόνον, πρὶν ἢ
ἐν ἰατρῷ τῇ τέλει πρὸς
ἑκάστον νόσημα αὐτὰ
ζωνίσασθαι. γινόντα δὲ
χρὴ τὸ παθεῖν τὸ ζῆν
πάντας φύσεις, ὁκό-
σον ὑπὸ τῆς δυνάμει
σι τῶ σώματος ἅμα καὶ
ἐπὶ θεῶν εἴσιν ἐν τῇσι
νόσοισι, καὶ ζῶντων πῶς
πρόνοιαν αὐτὰν θάνατον.
ἔπειτα δὲ αὐτὸν θαυμάζοις
δικαίως, καὶ ἰατρὸς ἀγα-
θὸς αὐτὸν εἶναι καὶ δὲ αὐτὸν
τὸ πρόγινώσκον, ζῶντων

PROGNOSTICA. 99

ἐπὶ μᾶλλον δυνάμει· καὶ
ὁρθῶς διὰ φυλάσσειν, καὶ
πλείονος χρόνου πρόθε-
λον ὁ μὲν πρὸς ἐκείνους·
καὶ πῦρ ἀποθανομένων·
καὶ ἡ σωτηρία αὐτῶν πρὸς
γένεσιν καὶ τῇ σωτηρίᾳ
ἐκείνων, καὶ αἰτίας αὐτῶν.
Σκέπτεσθαι τὴν ἡμετέραν
ἐν τοῖς ὁξέσι νοσήμα-
σι, πρῶτον μὲν τὸ πρὸς σω-
τηρίαν τῶν νοσούντων, καὶ ὁ-
μοίων ὅτι τοῖς τῇ ὑγια-
νόντων· μάστιξ καὶ, εἰς τὸ
τοῦ ἐκείνων, ὅτι καὶ αὐτῶν ἡ
ἀριστον· καὶ δὲ καὶ πῶς τα-
ῦτον τῶν ὁμοίων, δεινότη-
τες· ἡ δὲ αὐτῶν τῶν πίνον-
τες· καὶ ὁξεία, ὁφθαλ-
μοὶ κοῖλοι, κρόταφοί
ξυμπεπληκότες, ὥτα
ψυχρὰ καὶ ξυμπεπλη-
μένα, καὶ οἱ λαβοὶ τῶν ὠτων
ἀπετραμμένοι, καὶ τὸ δὲ
ματὶ πρὸς τὸ μέτωπον
σκληρόν καὶ ἡ ὤψις τα-
μνὸν, καὶ χαρφαλὸν ἐ-

repossunt, eos adhuc
magis recte conser-
uare poterit, ex mul-
to tempore antea cō-
filiū adhibēs ad sin-
gula: & tum moritu-
ros, tum seruandos
prænoscēs ac prædi-
cens, inculpat⁹ erit.

Cōsiderādū verò
fic: in morbis acutis,
primūm faciē egro-
ti, similisne sit faciei
sanorū, maximè ve-
rò ipsāne sibiipfi. Ita
enim optima fuerit,
sin illi d. ssimillima
fuerit, horrēdissima
est. Talis autē fuerit,
nāsus acut⁹, oculi ca-
ui, tēpora collapsa,
aures frigide ac con-
tractæ, & extremi-
tates aurium auer-
sæ, & cutis circa frō-
tem dura & circun-
tenta ac arida, & co-

lor totius faciei pal-
lidus, aut etiam ni-
ger, & linidus, aut
plumbeus. Si igitur
in principio morbi,
facies talis fuerit, &
nondū ex alijs signis
coniectura facere li-
euerit, iterrogare o-
portet, nū vigilaue-
rit homo, aut alui ex
cremēta valde liqui-
da sint, aut fames ali-
qua ipsum teneat. Et
si quidē horum ali-
quid cōfiteatur, mi-
nus graue esse putā-
dū est. Iudicantur
autē & cognoscūtur
talialia ī die ac nocte,
si ob has causas facies
talis fuerit. Si verò
nihil horum esse di-
cat, neque in prædi-
cto tēpore confidat,
nosse conuenit mor-
ti proximum esse. at

ον, καὶ τὸ χρώμα τὸ ξύμ-
παντος προσώπου χλω-
ρόν τ', ἢ καὶ μέλαν ἰόν,
καὶ πικρὸν, ἢ μοιχεύον-
τας. ἢν μὲν ἂν ἐν αὐτῇ τῇ
νόσῳ, τὸ πρόσωπον
λοιπὸν ἢ καὶ μέτωπον
τ' ἢ τοῖσιν ἄλλοις ση-
μείοις ζωτικαῖς εἰ-
σὶ, ἐπαυρόμεθα καὶ καὶ
μὴ ἡγεύνησεν ὡνδρῶ-
πος, ἢ τὰ τῇ κοιλίῃς ἐξ-
υγρασμένα ἢ ἰσχυρῶς,
ἢ λιμῶδες πικρὰ αὐ-
τῇ καὶ μὴ πικρὰ τῶν
ἐμολογῇ, ἢ σποννομί-
ξεν δεινὸν εἶναι κρίνειν
τὰ λοιπὰ αὐτῇ ἢ μέ-
ρη καὶ νυκτὶ, ἢν διὰ
ταύτας τὰς προφά-
σας τὸ πρόσωπον
τοιγᾶτον ἢ. ἢν δὲ μη-
δὲν τούτων φῇ εἶναι,
μηδὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ
προσημνίῳ κατὰ-
στῇ, εἰδέναι καὶ ἐγγὺς
εἶναι τῷ θανάτῳ. ἢ

PROGNOSTICA. 101

δι' ἢ παλαιότερον ἔον-
τος τῆ νοσήματος, ἢ τρι-
ημέρου, ἢ πενταήμερου, το
πρόσωπον τοῦτον ἢ,
πρὸς τοὺς ἰππύρε-
ας πρὸς ὧν ἢ πρότε-
ρον ἐκέλευσα.

Καὶ τὰλλα σημεῖα
σκέπτεσθαι, τὰ τε ἐν τῷ
ἐνὶ μὲντι προσώπῳ,
τὰ τ' ἐν τῷ σώματι, καὶ
τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖ-
σιν. ἢν γὰρ τὴν αὐτὴν
φύσιν ἔωσιν, ἢ διακρίνωσιν
ἀποσπείρωσιν, ἢ διασπεί-
ρωσιν, ἢ διατρίβωσιν, ἢ
πρὸς ἑαυτῶν γίνωσιν, ἢ
τὰ λευκὰ ἐρυθρὰ ἰχ-
ωσιν, ἢ περὶ φλέβια ἢ
μέλανα ἐν αὐτοῖς ἰ-
χωσιν, ἢ λευκαὶ φαί-
νωνται πρὸς τὰς ὀφθας,
ἢ καὶ ἐν αὐτοῖς ἰχ-
ωσιν, ἢ ἐξίχοντες, ἢ ἑσ-
κοι-
λοι ἰχθυόσιν γινόμε-
νοι, ἢ αἱ ὀφθαλμοὶ ἀν-
οισαὶ καὶ ἀλαμπύς,

si vetustiore existen-
te morbo, aut tridu-
ano, aut quatrídua-
no, talis fuerit fa-
cies, de his interroga-
re oportet, de qui-
bus etiā prius iussi.

Itémque alia si-
gna considerare, &
in vniuersa facie, &
in corpore, & in ocu-
lis. Si enim lucem fu-
giant, aut inuolunta-
riè lachrymentur,
aut distorqueantur,
aut alter altero mi-
nor fiat, aut albas
partes rubentes ha-
beāt, aut venulas liui-
das aut nigras in ip-
sis habeāt, aut lemæ
ac sordes circa ocu-
los appareāt, aut etiā
īstabiles, aut eminē-
tes, aut caui vehemē-
ter facti, aut squallē-
tes & obscuri fuerit,

aut color totius faciei alteratus fuerit: hæc omnia mala & pernicioſa eſſe putandum eſt.

Conſideráda verò & quæ in oculis ſubapparét in ſomnis. ſi enim ex albo quid apparuerit, palpebris non commiſſis, ſi id nõ exalui profluuiò, aut medicaméti portione fuerit, aut ægrotus nõ ita dormire cõſueuerit, malũ ſignũ & valde letale.

Si verò retorta, aut contracta fiat, aut liuida, aut pallida palpebra, aut labiũ, aut naſus, cũ aliquo ex alijs ſignis, morti proximum eſſe ſcito.

Letale eſt etiã habere labia reſoluta, & pãdentia, & frigida,

ἢ δ' χρωμα τ' ξυμπαντος προσώπου ἢ λοιωμλόν ἢ, ταῦτα πάντα καὶ νομίζεν καὶ ὀλέθρια εἶναι.

Συνοπτὴν δ' ἔχει καὶ τὰς ἑποφάσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσι ὑπνοῖσιν. ἢν γὰρ πᾶσι φαίνηται τοι λευκῶν, τ' βλεφάρων μὴ ξυμβαλλομένων, μὴ καὶ διαρροίας, ἢ φαρμακωποσίης ἐόντι, ἢ μὴ εἰς διημιένω οὐτα καὶ δευδεῖν, φλαῦρον δ' σημεῖον, καὶ θανατῶδης λίαν.

Ἦν δὲ καὶ μώλον ἢ ῥιχνόν γινῆται, ἢ πωλιδόν, ἢ ὠχρόν βλέφαρον, ἢ χεῖλος, ἢ ῥίς, μετὰ πνός τ' ἄλλων σημείων, εἶδέναι χρὴ, ἐγγύς ἐόντα θανάτον.

Θανατῶδης δ' ἢ καὶ χεῖλια ἀπολνόμενα, καὶ κρεμάμενα, καὶ ψυχρὰ,

ἢ, οὐλομένη γινόμενα.

Κεκλιμένον ὃ χρεῖα
Γαλαμβάειον ὅν νο-
σίουσα ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ,
ὡς τὸ πλευρὸν ὃ δὲ
ξίον, ἢ τὸ ὀπισθερὸν, καὶ
τὰς χεῖρας, καὶ τὸν τε-
χίλον, καὶ τὰ σκέλεα ὀ-
λίγον ἐπιπνευμμένα ἔ-
χοντα, καὶ τὸ ἐξυμπτωσ-
μα ὑγρὸν κείμενον. ὅτω
ἢ, ὡς οἱ πλείοι τῶν ὑγια-
νόντων κατὰ κλίνοντες.

Αἰσθα δὲ εἰσι τῶν
Γαλβίσεων αἱ ὁμοίαι τῇ
σι τῶν ὑγιαίνοντων ὑπὸ
ὅν δὲ κεῖται, καὶ τὰς χεῖ-
ρας, καὶ τὸν τεχίλον, καὶ
τὰ σκέλεα κατὰ γαλβία
ἔχοντα, ἢ αὐτὸν ἀσθενῶν.

Εἰ δὲ καὶ προσπιπὴς γέ-
νοιτο, καὶ κατὰ γέροντες ἀ-
πὸ τῆς κλίνης ὡς ἀπὸ
δασ, δεινότερόν ὄσιν.

Εἰ δὲ καὶ γυμνοὺς οὖν
ποδας εὐρίσχει ὅς ἔχων
μὴ θερμούς καὶ στε-

& albicantia facta.

Decumbentem æ-
grotum à medico
deprehendi conue-
niens, latus dextrum
aut sinistrum, & ma-
nus, & collum, & cru-
ra modicè inflexa ha-
bentē, & totum cor-
pus, flexibile situm.
Ita enim plurimi ex
sanis decumbunt.

Optimi autem sunt
decubit⁹ qui sanorū
decubitibus similes
existūt. At verò supi-
nū iacere, & manus,
& collū, & crura ex-
tenta habere, minus
bonum est. Si verò
etiam pronus fiat, &
de lecto ad pedes de-
labatur, magis hor-
rendum est.

Si verò nudos quo-
q; pedes habere cōpe-
riatur, nec admodū

calidos: & manus, & collum, ac crura in-
equaliter diffecta, ac
nuda, malum est. an-
xietatē enim signi-
ficat.

Letale autē est &
hiantem semper dor-
mire: & crura supini
iacentis valde incur-
uata esse ac compli-
cata. At in ventrem
decūbere, si quis nō
sit adfuetus dum sa-
nus fuit, ita dormi-
re, delirium signifi-
cat, aut dolorem lo-
corum circa ventrē.

Cæterū erectū
federe velle ægrum,
in morbi vigore, in
omnibus morbis a-
cutis malum est: pes-
simum autem in pe-
ripneumonicis

Detibus stridere in

ιόντας· καὶ τὰς χεῖ-
ρας, καὶ τὸν τράχη-
λον, καὶ τὰ σκέλια ἀ-
νωμάλως διεξέριμμέ-
να καὶ γυμνά, καὶ κεν-
ᾶ λυσμὸν ἢ σημαίνει.

Θάνατῳ δὲ, καὶ
τὸ κεχηνότα καὶ θέν-
δειν αἰεὶ, καὶ τὰ σκέ-
λια ὑπὲρ τοῦ κεφαλίου
ἐν γυμνασμίᾳ εἶναι ἰ-
σχυρῶς, καὶ διαπεπλε-
γμένα. ὡς γὰρ ὁρᾷ δὲ
κεῖσθαι, ὥς μὴ συνήθεις
ὄντι καὶ ὑγιαίνοντι ἄ-
νω κοιμᾶσθαι, παρὰ
φροσύνην πινὰ ση-
μαίνει, ἢ ὁδυνῶν τὸ ἀμ-
φὶ πῶς κοιλίσιν ὅσων.

Ἀνακαθίσθαι δὲ ἐλά-
σθαι τὸν νοσέοντα, τῆς
νόσου ἀκμαζούσης, πο-
νηρὸν μὲν ἐν πᾶσι θίς
ὀξείσι νοσήμασι, κακί-
στον δὲ ἐν τοῖσι πε-
ριπνευμονικοῖσιν.

Οδόντας δὲ πρίαν ἐν

πυρετοῖσιν, ὁμοῖοις
μὴ ξυμῆδες ὅτιν ἀπο
παύδων, μακρὸν καὶ
θανάτουδιν, ἀλλὰ προ-
λέγειν ἀπὸ ἀμφοῖν κίν
διωρον ἐπόμενον· ἢ ν
δὲ καὶ παραφρονέων
ὅσοι ποιεῖ, ὁλέθριον γί
νεσθαι κέρτα ἢ δὴ.

Ελαττος δὲ ἢν τε καὶ
προγεγεννός τυχὴ ἔ-
χων, ἢν τε καὶ ἐν τῇ νύ-
κτι γίνῃ, κατὰ μαν-
θάνειν δεῖ ἢν ἢ μέλ-
λη ἀποκινῇ ὁ αὖ-
θρως, πρὸ τοῦ θά-
νάτου, πελιδνόν τε
καὶ ξηρόν εἶσαι, ἢ ὠ-
χρόν τε καὶ ξηρόν.

Περὶ δὲ χειρῶν φο-
ρῆς, τὰ δὲ γινώσκω· ὁ-
μοῖοις ἐν πυρετοῖσιν
ὁξέειν, ἢ πειπλυνμο-
νίησιν, ἢ φρενίπιν, ἢ
ἐν κεφαλαλγίῃσι, πρὸ
τὸ προσώπου φερωμέ-
ναι καὶ θηροῦσας διὰ

febris, quibus nō
familiarē id est a
pueris, furiosum ac
letale est. Verūm
prædicere oportet ab
utrisque periculum
futurū. Si verò etiā
delirus hoc faciat,
perniciosum valde
iam existit.

Ulcus autem siue
prius factum fuerit,
siue in morbo acces-
serit, considerare o-
portet. Si enim mori-
turus est homo, ante
mortem liuidum ac
siccum erit, aut etiā
pallidum & siccum.

At verò de manu-
um motione ita sen-
tio. quæ in febris
acutis, aut peripneu-
monijs, aut in phre-
nitide, aut capitis do-
lore, ante faciem fe-
runtur, & frustra ve-

nantur, & festucas legunt, & floccos de vestibus euellunt, & de pariete paleas detrahunt, eas omnes malas & letales esse.

Spiritus densus dolorem significat, aut inflammationem, in locis supra septum transversum: qui verò magnus expiratur, & per multum temporis interuallum, delirium indicat. Si verò frigidus è naso & ore expiretur, valde iam perniciosus est.

Bonam autem spirationem valde magnam habere ad salutem, in omnibus acutis morbis putare conuenit, qui cum febribus sunt, & quadraginta diebus iudicantur.

Sudores optimi sunt in omnibus acutis mor

και τις αὐτὴ ἀποκαρφοῦται γέρας, καὶ κροκίδας ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀποπλέσσας, καὶ ἀπὸ τοῦ εἴχου ἄχνη ἀπ' αὐτῆς σπῆσας, πῦσας ἢ κηκας καὶ θανατιώδεις.

Πνεῦμα ὅ. πνεῦμα ἰόν, πόνον σημαίνει, ἢ φλεγμονήν, ἐν τοῖσιν ὑπὸ τῷ φρενὶ χεῖροι σι μέγα δὲ αὐτὸ πνεόμενον καὶ διὰ πολλὸν χρόνον, παρὰ φροσύνην δηλοῖ. Ψυχρὸν ὅ. κενόμεινον ἐκ τῶν εἰνῶν καὶ τῶν σώματος, ὀλίγον καὶ ἄρτα ἢ δὴ γίνεται.

Εὐπνοῖαι ὅ. χεῖρον νομίζαν καὶ ῥα μεγάλην δύναμιν εἶναι εἰς σωτηρίαν ἐν ἅπασιν ὄϊσιν ὁξεῖσι νοσήμασιν, ὅσα ξυὸν πυρετοῖσιν ὄντι, καὶ ἐν παραστάσιν ἢ μέρῃσι γίνεται.

Οἱ ὅ. ἰδρωτὲς, ἀριστοὶ μὲν εἰσι ἐν πᾶσι ὄϊσι

PROGNOSTICA. 107

ὁξεῖσι νοσήμασιν, οἳ
σοι ὡς ἡμέρησι τῶν χρισί
μοισι γίνονται, καὶ τελευ-
ως ὅν πυρετὸν ἀπαλ-
λάττουσιν· ἀγαθοὶ δὲ καὶ
ὁ κῆρσοι διὰ παντὸς τῶν
σώματος γινόμενοι, ἀ-
πὸ δειξάντων ἀνθρώπων
ἀντιπεύσθον φέρονται
ὅτι νόσημα. οἳ δ' αὖ μὴ
τοιαῦτα πύρρως, καὶ
ἐλυσί τελέει· καὶ κίσοι δὲ
οἱ ψυχροὶ καὶ καὶ μοῦνον
πρὸς πᾶν κεφαλὴν καὶ
ὅτι πρόσωπον γινόμενοι
καὶ ὅτι ἀνέχονται. οἳ τοὶ δὲ
ξυῶν καὶ ὁξεῖ πυρετῶν δαί-
νων προσσημαίνουσι·
ξυῶν δὲ πυρετῶν, καὶ
κῆρσος. καὶ οἳ καὶ
πᾶν τὸ σῶμα ὡς αὐτὸς
γινόμενοι, τοῖσι πρὸς
πᾶν κεφαλὴν. οἳ δὲ καὶ
χρῶσθαι, καὶ μὴ πρὸς
ὅτι βραχὺ γινόμενοι,
πονηροί. οἳ δὲ καὶ σα-
λαγμῶν καὶ ἀγμῶν
τες, ἀγαθοί, καὶ ταυνοῖν

bis, qui in dieb⁹ iudi-
catorijs fiūt, & febrē
pfecte submouēt. Bo-
ni verò sunt, qui p to-
tum corpus fiūt, & ho-
minē facilius morbū
ferre faciūt. Qui ve-
rò tale quid nō effe-
cerint, incommodi
sunt. Pessimi autem
sunt frigidi, & q tātū
circa caput & faciem
fiunt, & circa cerui-
cem. Hi enim cum
acuta quidem febre,
mortem præsignifi-
cant: cum mitiore ve-
rò, longitudinē mor-
bi. Et qui per totum
corpus fiunt, simi-
liter significāt ac ij
qui circa caput. At
verò milioformes,
& qui solū circa col-
lum fiunt, mali sunt.
Qui verò cū guttis
fiunt, & euaporāt, bo-
ni sunt. Cōsiderare

porro cōuenit sudores in sūma. sūt enim aliqui, ppter corporū exolutionem, aliqui propter inflātionis vigorem.

Præcordium optimum est doloris exors, & molle, & æquale, tum in dextra, tum in sinistra parte. At inflāmatiū, aut dolorē exhibēs, aut intentū, aut dextre partes īqualiter affectæ ad sinistras: hæc ōnia obseruare oportet. Si verò etiā pulsus inerit in præcordio, turbationē significat aut deliriū.

Verū oculos taliū insuper intueri oportet. Si enī oculi frequenter moueātur, furiosos hos fore timor est. Tumor in

δὲ ἤν τὸ σπύλον τῶν ἰδρώπων γίνονται ἢ, οἱ μὲν δὲ ἐκλυσιγασμάτων, οἱ δὲ διὰ σπυγμονῆς.

Υποχόνδριον δὲ, ἄριστον μὲν, αὐτὸν τὸν περὶ τὸν καὶ μαλθακὸν, καὶ ὁμαλόν, καὶ ὑπὸ δεξιᾶ, καὶ ὑπὸ ἀριστερᾶ. φλεγμαῖνον δὲ, ἢ ὁδυνήν παρῆχον, ἢ ἐντεταμένον, ἢ αὐτὸ μάλῃς διακείμενα τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά, ταῦτα πάντα φυλάττειν χρὴ. εἰ δὲ ἢ σφυγμὸς ἐνείη ἐν τῷ ὑποχόνδριῳ, θόρυβον σημαίνει, ἢ παραφροσύνην.

Ἀλλὰ καὶ ὁ φθαλμὸς ἐπὶ κατείδειν τῶν βλαπτικῶν ἢν ἢ αἰδοφίς των κινέων, μαρτυρεῖται τούτοις ἐλπίς. οἷδμα δὲ ἐν τῷ ὑπο-

PROGNOSTICA. 109

χονδρίω σκληρόν τι
 εὐν καὶ ἐπὶ δυνάμει καὶ
 κισόν μ, εἰ παρ' ἅπαν
 εἴη τὸ ὑποχόνδριον. εἰ
 δὲ εἴη ἐν τῷ ἐπὶ τῷ μέ
 ρει, ἀκινδυνόπρον ε-
 σιν ἐν τῷ ἐπὶ ἀριστερῷ.

Σημαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα
 οἰδήματα, ἐν
 ἀρχῇ μὲν θάνατον
 ὀλιγοχρόνιον ἴσμεν·
 ἢν δὲ ὑπερβάλλῃ εἴη
 σιν ἡμέρας ὅ, τε πυρε-
 τὸς ἔχων, καὶ τὸ οἶδη-
 μα μὴ κατὰ μέτρον,
 εἰς διαπύρρυν βέπει.

Γίνεται δὲ τοῦτο
 σιν ἐν τῇ πρῶτῃ πε-
 ριόδῳ, καὶ αἵματος ῥή-
 ξις ἐκ τῶν εἰνῶν, καὶ
 κάστα ὠφελεία.

Ἀλλ' ἐπινοῶνται
 ἄλλ' εἰ τὴν κεφαλὴν ἄλ-
 γισσιν, ἢ ἀμβλυωποῦ-
 σιν. ἢν γὰρ π τοῖστον
 εἴη, ἐν ταῦτα βέπει.

Si enim horū quid fuerit, ad eum locū repit.

precordio durus exi-
 stēs & dolorosus: per-
 sim^o quidē est si p to-
 tū fuerit precordiū:
 si verò fuerit in alte-
 ra parte, minus peri-
 culos^o est in sinistra.

Significāt autem
 eiusmodi tumores,
 in principio quidē,
 mortem breui affu-
 turam: si verò vigin-
 ti diestrāsgrediatur,
 tum febris detinens,
 tum tumor non cō-
 fidens ad suppurati-
 onem conuertitur:

Contingit autem
 his in primo circui-
 tu, etiam sanguinis
 eruptio ē naribus, &
 valde prodest.

Verū interrogare
 conuenit, an caput
 doleant, aut hebetē
 visum habeant. Si

magistamē in iunio
ribus v. ac xix. annis
sanguinis eruptionē
expectare conuenit.

Molles verò tumo-
res, & doloris exper-
tes, & digito cedētes
diuturniores iudica-
tiones faciūt, & min⁹
illis sunt horrēdi. Si
trāscreditur lx. dies
febris detinēs, & tu-
mor nō cōsedit, sup-
puraturū significat
& hūc & eū qui in re-
liquo vētre est eodē
modo. Qui igitur tu-
mores dolorosi sunt,
duri, & magni, peri-
culū mortis breuī af-
fore significāt: at qui
molles, & doloris ex-
pertes sunt, & digito
cōpressi cedunt, diu-
turniores illis sunt.

Cæterū tumores in
vētre minus faciunt
abscessus, ijs qui sunt

μαλλον ἢ ἑῶσι νεώτεροι
σι πίντε, καὶ τριήκοντα
ἡμέρας, ἢ ἑντὶ αἵματος ἔν-
θεν προσδεχέσθαι χρὴ.

Τὰ δὲ μαλθακὰ τὰ οἰ-
δημάτων, καὶ αἰώδυνα,
καὶ τὰ δακτύλῳ ἐπιεί-
κοντα, χρονιώτερας
τὰς κρίσεις ποιεῖται, καὶ
ἥσασιν ἐκείνων δεῖ ὅτε-
ρα ὀδύνη, εἰς ὑπερβάλλου-
σιν ἐξήκοντα ἡμέρας ὅ, τὸ
πυρετός ἔχων, καὶ ὅ οἰ-
δημα μὴ κατὰ τὴν ἐμ-
πνον ἐσεσθαι σημαίνει
καὶ ὅδ' καὶ τὸ ἐν τῇ ἄλλῃ
κεφαλῇ καὶ τῷ πύθῳ. ὅς
σα μὲν ἐν ὑπερδυνάτῃ
εἰ, καὶ σκληρὰ, καὶ μεγά-
λα, σημαίνει κίνδυνον
θανάτου ὁλίγου χρόνιον.
ὅς σα δὲ μαλθακὰ καὶ
αἰώδυνα, καὶ τὰ δακτύ-
λῳ ἐπιείκοντα ἐπιεί-
κη, χρονιώτερα ἐκείνων.

Τὰς δὲ ἀποστάσεις ἡσ-
σον τὰ ἐν τῇ γαστρὶ οἰ-
δήματα ποιεῖ, τὸ ἐν

PROGNOSTICA. III

τοῖσιν ἀποχορδαίοισιν·
ἥκιστα δὲ τὰ ὑποκώτω
τὸ μφιλὸς εἰς ἀποπύ-
ησιν βέπει. αἵματος δὲ
ῥῆξιν οὐ τὸ αὐτὸ ὕψων
μάλιστα προσδέχεται.

Απαύγων δὲ χρὴ τὸ οἰ-
δημάτων χρονοζόντων
πρὸ τῆς τῶν χωρίων,
ὑποκλίεται τὰς οὐκ ἐπι-
ήσιας. τὰ δὲ διαπυήμα-
τα ὡς δεῖ σκέπεται τὰ
ἐπιπύθιν. ὁμοῦσα μὲν ἔξω
βέπει. ἄριστά οὖν, με-
κράτ' ἐόντα, καὶ ὡς μάλι-
στα οὐκ κλίνειν τὰ ἔξω, καὶ ἐς
ὃ ἐξ ὑποκνυγέμενα τὰ
δὲ μεγάλα τ' ἐόντα καὶ
πλάτεια, καὶ ἥκιστα εἰς ὃ
ἐξ ὑποκνυγέμενα,
ἥκιστα ὅσα δὲ εἰσὼ ῥῆ-
σιν, ἄριστά οὖν, ἀμν-
δὲ τῶν ἔξω χωρίων ἐπι-
κρυνώεα. ἀλλ' ἐστὶν πο-
ταλμένα τ' καὶ αὐτὸς ὅ-
να καὶ παρ' ὃ ἔξω χωρί-
ον, ὁμοῦρον φαίνεται.

in præcordijs. Mini-
mè verò qui sub um-
bilico sunt, ad suppu-
rationē cōuertuntur.
at sāguinis eruptio,
ex supernis locis ma-
ximè expectanda.

Omnium autē tumo-
rū diuturnorū circa
hos locos, suppuratio
cōsiderāda. Sūt autē
suppurationes quæ
hinc sunt, hoc modo
cōsiderāda: quæ ex-
tra vertuntur, optimæ
sunt, eeq; paræ, & q̄
maximè foras emine-
tes, & in acutū fasti-
giatæ: quæ verò ma-
gnæ sunt, & latæ, &
minimè in acutū fa-
stigiatæ, eæ pessimæ,
quæ verò intro rūpū-
tur, optimæ sūt, quæ
nil cū externo loco
cōmunicāt, sed sunt
cōtractæ, & sine do-
lore, & tot⁹ externus loc⁹ cōcolor apparet.

At verò pus optimū est, si est albū & æquale, & læue, & q̄ minimè graueolēs: quod verò huic cō-
rariū est, pessimū.

Aquæ porrò inter cutē, ex acutis mor-
bis abortē, omnes ma-
læ sunt. neq; enim à
febre liberāt, & val-
de dolorosæ sūt, ac
letales. Incipiūt autē
plerēq; à laterū mol-
litie, et à lūbis: aliquæ
verò etiā ab hepate.

Quibus igitur à
laterū mollitudine
& lūbis, principia fi-
unt, his & pedes in-
tumesçūt, & alui pflu-
uīa diuturna ipso ste-
nent, quæ neque do-
lores ex laterū mol-
litudine ac lūbis sol-
uūt, et vētrē molliūt.
quib⁹ verò ab hepate

Τὸ δὲ πῦον, ἄριστον
λευκὸν τι εἶναι, καὶ ὁμα-
λὸν, καὶ λεῖον, καὶ ὥς ἡκι-
στα δυνάμεις τὸ δικάσαι
τὸν τουτέστι, κάκιστον.

Οἱ δὲ ὑδρωπῆς, οἱ
καὶ τῶν ὀξείων νοση-
μάτων πάτις κακοί.
ἔτι καὶ τὸ πυρὸς ἀπο-
λάττουσιν, ἐπὶ δυνά-
μιτι εἰσὶ κάστα καὶ δια-
νατώδεις. ἀρχονται δὲ
οἱ πλεῖστοι, ἀπὸ τῆς κε-
νεώων καὶ τῆς ὀσφύος.
οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἥπατος.

Ζ. Οἱσι μὲν οὖν ἀπὸ τῆς
κενεώων καὶ τῆς ὀ-
σφύος αἱ ἀρχαὶ γίνον-
ται, οἷ τε πῶδες οἱ δὲ ἔ-
στι, καὶ διάτρεσαι πο-
λυχρόνιοι ἔχουσιν, οὐ-
τε τὰς ὀδυνὰς λύου-
σαι τὰς καὶ τῶν κε-
νέων καὶ τῆς ὀσφύος,
ἔτι πλεονάζουσιν λα-
τύνουσιν. ὁμοίως οἱ δὲ
ἀπὸ τῆς ἥπατος ὑδρω-
πῆς

πρὸς γίνονται, βῆχες δὲ
καὶ θυμὸς τοῖς ποσὶν ἐφ-
γίνεται, καὶ ὁ δὲ ν. π.
ἀποπνίσσιν ἄξιον λυ-
γρον, καὶ οἱ πόδες οἱ δι-
στοί, καὶ ἡ γαστήρ ὁ δι-
χυσίαι, αἱ μὲν σκληροί
τε καὶ πόδες ἀνὰ σκληρὰ,
πρὸς πλὴν κοιλίην γίνον-
ται οἱ δὲ ἥματα, τὰ μ.
ἐν δεξιᾷ, τὰ δ' ἐν ἄ-
ριστερᾷ, ἰσάμενά τε καὶ
καταπαυόμενα.

3. Κεφαλὴ δὲ, καὶ χεῖρες
καὶ πόδες ὑγροὶ ἐόν-
τα, καὶ κρύα, τῆς τε κοι-
λίας, καὶ τῶν πλευρῶν,
θερμῶν ἐόντων ἄριστον
ἔστι καὶ ὅλον τὸ σῶμα, θερ-
μὸν τε εἶναι, καὶ μαλ-
λα κρῖν.

4. Σπρίφθαλμοι δὲ καὶ ὀφθαλμοὶ
δύοι τὸν ἀλγὺν ἔχοντα, καὶ
ἐν ἑῷσι μετεωρισμοὶ
εἰν ἡ ἀφρόν ἐστίν· ἐν δὲ
βαρὺς ἰὼν φαίνεται, καὶ
τὸ ἄλλο σῶμα καὶ πᾶς

aquæ inter cutem o-
riuntur, his tussis tuf-
fiendiq; proptitudo
accedit & nihil me-
morabile expuit, &
pedes tument, & ven-
ter nō egerit nisi du-
ra, & coactus: & cir-
ca alium fiūt tumo-
res, aliqui in dextra,
aliqui in sinistra par-
te, tum confiscentes,
tum confidentes.

Caput autē & ma-
nus, & pedes, si frigi-
da sunt, malum est,
vbi & venter, & late-
ra calida sunt: opti-
mum vero est & totū
corpus calidum esse,
ac molle.

Cōverti autem fa-
cilē conuenit agro-
tum, & in attollēdo
se leuem esse. Si verò
grauis esse appareat,
& reliquo corpore,

H

manibus, & pedibus, magis periculosum est.

Si verò supra gravitate ungues & digiti liuidi fiât, mors euestigio expectanda est: at si digiti ac pedes penitus nigrescât, minus perniciosi sunt quàm liuidi.

Verùm & alia signa considerare oportet. Si enim facile ferre videatur malum, & aliud quoddam ex salutaribus ad hæc signa subindicet, morbum ad abscessum verti spes est: ita ut æger quidē supstes māsurus sit, corporis verò partes nigrae factæ, casurae.

Testes & pudenda reuulsa, dolores fortes significant, &

χείρας ἢ αὐτὰ πόδας, ἐπικινδυνότερον.

• 5. Εἰ δὲ πρὸς τῷ βάσει καὶ αἱ ὀνυχες ἢ οἱ δάκτυλοι πελιδνοὶ γίνοντο, πρὸς θάνατον ὁ πάθος παραστήσει· μελανόμυλοι δὲ πάντες ὡς οἱ δάκτυλοι, ἢ οἱ πόδες, ἥσσον ὀλέθριοι τῶν πελιδνῶν εἰσιν.

• 6. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα σκέπτεσθαι χρή· ἢ γὰρ ἐν πλείω φέρων φαίνειτο κακόν, καὶ ἄλλο τι τῶν περὶ ἐσθίωνων πρὸς τοὺς τοιούτοις τοῖς σημεῖοις ἐποδεικνύη, τὸ νόσημα ἵσχυρότατον τρεπῆναι εἰς ἄλλῃ· ὥστε ὅν μιν αὐτῶν πρὸς πείραν, τὰ δὲ μελαιθέντα τὸ σῶμα τοῦ ἀποπεσεῖν.

• 7. Οἱ δὲ χεῖρες ἢ αὐτὰ ὀρεῖσθαι ἀνίστασθαι, πόνους ἰσχυροὺς σημαίνει, ἢ

PROGNOSTICA. 115

κίνδυνον θανάτω -
δεα.

• **Π**ερί ὧν ὑπνῶν, ὥς περ
καὶ φύσιν συνήδεις ἡ-
μῖν ὅτι, πῶς μὲν ἡμέ-
ρην ἐξηγορέαι καὶ ἡμέ-
ρην δὲ νύκτα, καθά-
ρως.

• **Η**ν ὅτι εἴη ὅτι μετὰ
βελήμιον, κάκιον.
ἡκιστα δ' αὖ λυπώοιτο,
εἰ καὶ μᾶλλον τὸ πρῶτον εἰς
τὸ τρίτον μέρος τῆς
ἡμέρας.

• **Ο**ἱ δὲ ἀπὸ τουτέων τῶν
χρόνων ὑπνοί, πονηρό-
τεροι εἰσι.

• **Κ**άκιον ὅτι μὴ καὶ μᾶλλον
αὖ, μήτε τὴν νύκτα, μᾶλλον
τε τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν
ὁδῶν τε καὶ πόνων ἀ-
ρευνήν, ἢ παρὰ φροσύ-
νην εἶναι ἀπὸ τουτέων τῶν
σημείων.

• **Δ**ιαχώρημα δὲ ὅτι
ἄριστον, τὸ μαλακὸν
καὶ ξυμεσικὸς, καὶ πῶς

periculum letale.

Quod verò ad so-
nos attinet, quemad-
modum secundum na-
turam consuetum no-
bis est, interdium vigi-
lare oportet, noctu
dormire.

Si verò hoc fuerit
transmutatum, peius
est. Minimè verò læ-
di eger poterit, si dor-
miam manè ad tertiã
partem diei.

Qui verò ab hoc
tempore fiunt somni,
deteriores sunt.

Pessimum autem
est non dormire, neq;
noctu, neq; interdium.
Aut enim præ dolore
ac laboribus vigiliæ
adsunt, aut delirium
aderit ab hoc signo.

Egestio alui opti-
ma est, mollis & co-
hærens, & secundum

H 2

PROGNOSTICA. 117

ῥίς ὅτι τῷ αἰσθῶ. - consuetudine est ho-
 πα. mini.

15. Πάχυνται δὲ χρεῖαι. Inspissari autem
 τὸ διαχώρημα, ἰσθῆς oportet egestionem,
 πρὸς κρίσιν τῆς νόσου. morbo ad iudicatio-
 ὡς περὶ ῥέον ὃ ἐστὶν, καὶ nem tendente: sit au-
 μὴ λίαν δυσώδης. tem subfulua, & non
 valde graueolens.

16. Εὐπιπείδειον δὲ καὶ ἑλ- Commodum est &
 μινθας στρογγύλας διε lumbricos rotundos
 ξιεύει μετὰ τὸ διαχω- cū egestionem prodi-
 ρήματος, ὡς ὅς κρίσιν re, morbo ad iudica-
 ἰούσης τῆς νόσου. tionem tendente.

17. Δεῖ δὲ εἰ παντὶ τῷ νο Oportet autem in
 σήματι, λαπαρὴν πλὴν omni morbo mol-
 κοιλίην εἶναι, καὶ αὐτο- lem esse ventrem, &
 κτην. ὕδαρες δὲ κάρτα iusta mole præditū.
 ἢ λευκὰν, ἢ χλωρὸν, ἢ at verò aquosum
 ἢ ερυθρὸν ἰχυρῶς, ἢ αἰ- valde, aut albū, aut
 φρωδὲς διαχωρεῖσθαι. pallidum, aut viride,
 πονηρὰ ταῦτα παῖ- aut vehementer ru-
 τα. fum, aut spumofum
 sterCUS egerere: haec
 omnia mala sunt.

18. Εἴπερ δὲ πονηρὸν, καὶ Malū insuper est
 σμικρὸν τε εἶναι, καὶ γλί- & quod exiguū est,
 χροῦ, καὶ λευκὸν, καὶ & viscosum ac albū,

H 3

aut subuérde ac la-
ue.

His verò magis le-
talia fuerint sterco-
ra nigra, aut pīguia,
aut liuida, aut erugi-
nosa, & malè olétia.

Quæ verò varia
sūt, diuturniora qui-
dem his sunt, nihilo-
minus autē pernicio-
sa. Sunt autē talia, ra-
mentosa, & biliosa
& cruēta, & prafina,
& nigra, aliquando
simul inter se exeun-
tīa, aliquando par-
ticulatim.

Flatum porrò sine
strepitu ac crepitu
prodire optimū est.
melius autem est &
cum strepitu exire,
q̄ isthic reuolui. &
qui sic progressus est
fatus, aut dolere qd
hominē significat,

ἀποχλωρον, καὶ λε-
ον.

19. Τῶν δὲ θανατω-
δίστα αὐτῶν τὰ μέ-
λαινα, ἢ λιπαρά, ἢ πῆ-
λια, ἢ ἰώδεια, ἢ κάρ-
σμα.

20. Τὰ δὲ ποικίλα, χρῶ-
νιώπερα μὲν τουτέων,
ὀλέθρια ἢ ὀδυνῶσα.
ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, ξυ-
σμαπνῖδια, καὶ χολώ-
δεια, καὶ πρᾶσσοειδία, καὶ
μέλαινα, ποτὲ μὲν ὁ-
μῶς διεξέρχόμενα ἀλ-
λῆλοις, ποτὲ δὲ χω-
μῆρος.

21. Φῦσαν δὲ αὐτῶν ἡ-
φε καὶ πρὸς δῆσιος διε-
ξίνααι, ἄριστον. κρείσ-
σον δὲ, καὶ συνὶ ἡ-
φῶ διελθεῖν, ἢ αὐτῶν
αἰελέεσθαι, καὶ ὅτι δὴ
ἡθῶσα, σημαίνει ἢ πο-
νείαν πρὸς αὐτῶν.

PROGNOSTICA. 119

ἢ παραφρονίειν, ἢ
μὴ ἐκὼν ὁ αὐτῶπος
ἔπω τῶν ἀφισιν τῆς
φύσεως ποιήσονται.

22 Τὸν δὲ καὶ τῶν ἁπλοῶν
χονδρίων πόνος πικρὸς
κνερτώματτα, ἢν ἢ νεα-
ρά, καὶ μὴ ξυῖ φλεγμα-
νῇ, λυταί βορβορυμὸς
ἐξ ἡμῶν ἐκ τῶν ὑπο-
χονδρίων καὶ μάλιστα
ἐκ διεξίων ξυῖ κνερτώ-
ματτα, καὶ ἔρω, καὶ φύσις
ἢν δὲ μὴ, καὶ αὐτὸς δὲ
ἀσφαλῆς, ὡφελίαι
ὡφελίαι δὲ καὶ ἁπλοῶν
καταβάς ἐς τὰ κα-
τὰ χωρία.

23 Τὸ δὲ οὖρον ἀρι-
στὸν ὅστιν, ὅταν εἴη λευ-
κὸν καὶ ἡ ἀπόστασις, καὶ
λαίη, καὶ ὁμαλὴ παρὰ
πάντα τὸν χρόνον, ἐς
τὸ αὐτὸ κριθῇ ἢ νεῖσος
σημαίνει ἢ ἀσφάλειαν
καὶ νόσημα ὀλιγώ-
χρονιον ἐσσεῖσθαι.

aut delirare: nisi sua
sponte homo ita fla-
tum emittat.

Caterum præcor-
diorū dolores ac tu-
mores, si fuerint re-
centes, & nō cum in-
flammatione, soluit
murmur in præcor-
dio obortum: & ma-
ximè quidem si per-
trāsierit cum sterco-
re, & vrina, ac flatu:
sin minus, etiam ip-
sum p se si trāsierit,
prodest: prodest itē
si subdescenderit ad
infernōs locos.

Optima verò est
vrina, quū fuerit al-
ba subsidentia, & le-
uis, & æqualis per to-
tum tēpus, donec iu-
dicatus fuerit mor-
bus. significat enim
& securitatē, & mor-
bum fore breuem.

H 4

Si intermiserit, & aliquando quidē pu-
ra meiatur, aliquan-
do verò subsidet al-
bum ac leue, diutur-
nior fit morbus, &
minus securus.

Si verò fuerit, & urina subrubra,
& subsidentia ipsius
similis, & lauis, diu-
turiorem quidē hęc
morbum q̄ prior si-
gnificat, sed valde fa-
lutare.

At subsidentiæ in
vrinis crassiores po-
lentæ partes referen-
tes, prauæ sunt. His
autem peiores sunt
laminosæ. Albæ ve-
rò & tenues valde
malæ sunt. Verū his
deteriores sunt fur-
furaceæ.

Nubeculæ quæ fe-
runtur in vrinis, al-

24 Εἰ δὲ διαλ-
ύσῃτι μὲν καὶ διαρρύνῃ
γίνεται, ποτὶ δὲ ὑψη-
λοῦ τοῦ λευκοῦ καὶ
λευκῶν, χρονιώτερον. 25
νιτὰς ὁ νοῦσος, καὶ
ἡσυχὴν ἀσφαλές.

25 ἢ δὲ οἷον τὸ, πῶς οὐ-
ρεῖται, ὑψηλόν, καὶ ἡ
διάρρυσις αὐτοῦ οὐ-
μοῖν, καὶ λεῖν, πα-
λευχρονιώτερον. 26
ἄλλοι τὸν αἰώτερον γί-
νεται, στυφίον δὲ
καρτεῖ.

26 Κριμνώδεις δὲ ἐν
τοῖσιν οὖροισιν αἱ ὑ-
περάσσεις, πονηραί.
Ποντίων δὲ εἰσὶ καὶ
κίους, αἱ πεταλώ-
δεις. αἱ λευγαὶ δὲ ἡ-
λεπταὶ, καὶ τα φλαῶ-
ραι. Ποντίων δ' ἐπὶ
κακίους εἰσὶν αἱ πε-
τρώδεις.

27 Νεφέλαι ἰμφορέουσιν
καὶ τοῖσιν οὖροισι, λευ-

P R O G N O S T I C A. 216

καὶ μὲν ἀγαθαί, μέ-
λαιναί δὲ φλαύραι.
ἔς αὖ δὲ περιέχοντι αὖ
τὸ ἔρον καὶ λιπρὸν
σημαίνει τὸ νόσημα
ἄπιπτον εἶναι. ἢν δὲ
καὶ πονηρὸν χρόνον εἴη
τοιοῦτον εἶναι. κίνδυν-
ος μὲν δὲ διακρίνεται ὁ
αὐτοῦτος διακρίνεται
ἔς αὖ περιέχοντι τὸ
αὐτόν.

28 Θανάσιμα δὲ
τῶν ἔρων. τὰ τε δυσώ-
δια, καὶ ὑδατοδία, καὶ
μέλαινα, καὶ ποχία.

29 Ἐπὶ δὲ τοῖσι καὶ αὐ-
τὰ καὶ πᾶσι γυναι-
ξί, τὰ μέλαινα τῶν ἔ-
ρων κακίστα· τοῖσι δὲ
παῖδι τοῖσι, τὰ ὑδα-
τοδία.

30 Οἱ ἄνθρωποι δὲ αὖ ἔρα
λεπτά καὶ ὠμαὶ οὐρε-
ται πονηρὸν χρόνον, ἢν
τὰλλα ὡς πρότερον μέ-
νοισι σημεῖα ἢ γὰρ τοῖσι.

bonæ quidē bonæ sunt,
nigræ verò malæ.

Quandiu verò ful-
ua fuerit urina & te-
nuis, morbum incō-
coctum esse signifi-
cat. Si verò & diutur-
na fuerit talis exi-
stens periculū est ne
sufficere homo pos-
sit, donec urina fue-
rit concocta.

Letaliores autem
sunt urinae, & forti-
dae, & aquosæ, & ni-
græ, & crassæ.

At tam in viris,
tam in mulieribus
nigræ urinae pessī-
mæ sunt, in pueris
autem aquosæ.

Quicumque uri-
nas tenues & cru-
das metant multo
tempore, si alia velu-
ti superstitionibus futu-
ris signa fuerint, ijs

abscessum expecta-
re oportet ad locos
infra septum trans-
uersum.

Sed & pinguedi-
nes supernè instātes,
araneorum telis si-
miles, dānare opor-
tet: sunt enim colli-
quationis signa.

Considerare verò
conuenit in vrinis in
quib⁹ nubeculæ sūt,
an supernè aut infer-
nè sint, & quales ha-
beāt colores. Et quæ
quidem deorsum fe-
runtur, cum colori-
b⁹ relatis, eas bonas
esse putare, ac lauda-
re: quæ verò sur-
sum ferūtur, cū colo-
ribus relatis, malas
esse, & tales dānare.

Nec verò decipiat
te, si vesica morbum
aliquē habens, eiuf-

σιν ἀπίσασιν δειπνῶσ
δίχιας ἐς τὰ κάτω τ
φρενῶν χωρία.

Καὶ τὰς λιπαρότη-
τας δὲ τὰς αἰῶν ἰσι-
σαμύδας, ἀραχνειδίας
μέμφεας· σιωτήξιος
γὰρ σημεῖα.

Σκεπτὴν ὅτι καὶ τῶν
οὐρῶν ἐν οἷσι αἰνεφέ-
λαι, ἢν τε αἰῶν, ἢν τε
κάτω ἵωσι, καὶ τὰς
χρώματα ἐκείνα ἴχου-
σι καὶ τὰς μὲν κάτω
φορομεύας ξυνὸν τοῖς
χρώμασιν, οἷσιν εἰρη-
ται, ἀγαθὰς εἶναι νο-
μίζειν καὶ ἐπαίνειν·
τὰς δὲ αἰῶν ξυνὸν τοῖς
σι χρώμασιν, οἷσιν εἰ-
ρηται, κακὰς εἶναι, καὶ
μέμφεας τὰς τοιαύ-
τας.

Μὴ ἰξάσθαι τὰ τῶν δε-
σι, ἢν γὰρ ἡ κένσις πὶ νό-
σημα ἔχουσα, τῶν δ-

ρων τὰ τοιαῦτα ἀπο-
διδῶ· ὁ γὰρ τῷ ὅλῳ
σώματι σημεῖον ὄζειν,
ἀλλ' αὐτῆς καὶ ἑω-
τῆς.

34· Εἰ μετὰ τὸ ὠφελιμώ-
τατος, ὁ φλέγματος
καὶ χολῆς ξυμμεμι-
γνῆτος, ἢ μὴ παχὺς
κάρτα, μηδὲ πολὺς ὡς
μάλισα· οἱ γὰρ ἀκρη-
πέτεροι κακίους εἰσίν.

35· Εἰ δὲ εἴη τὸ ἐμεύ-
μιμον πρᾶσοειδές, ἢ
πέλιον, ἢ μέλαν, ὃ π
αὐτῇ τὸν πέπον τῷ χρω-
μάτων, νομίζειν καὶ
πονηρόν εἶναι.

36· Εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ
χρώματα ὁ αὐτὸς αὐ-
τῶπος ἐμεί, κάρτα
ὀλέθριον ὄζει γίνεσθαι.
πάχισα γὰρ θάνατον
σημαίνει τὸ πέλιον τῷ
ἐμεσμάτων, εἰ ὅτι δι-
σώδεις.

37· Πᾶσαι δὲ αἱ ὑπόστα-

modivrinās reddide-
rit: nō enī totius cor-
poris signū est, sed ip-
sius per se vesicæ.

Vomitus cōmodis-
simus est, ex pituita
ac bile q̄ maximè p-
mixtus, & non cras-
sus valde, neq; mul-
tus: nā meraciores,
deteriores sunt.

Si verò id quod vo-
mitu reiectū est, pra-
fini fuerit coloris,
aut liuidum, aut ni-
grum: quicunque ho-
rum fuerit colorū,
malum esse putan-
dum est.

Si verò omnes colo-
res idē homo vomit,
valde perniciosum
hoc est. Celerrimā
enim mortē signifi-
cat liuidus vomitus
si graueolens fuerit.

Omnes verò subpu-

tridi ac foetidi e do-
ras, in omnibus vo-
mitibus mali sunt.

Sputū verò in om-
nibus doloribus, qui
circa pulmonem &
costas sunt, citò ac
facile expui conue-
nit, & flatum spūto
valde permixtū ap-
perere. Si enim lon-
gè postea post prin-
cipium doloris, ex-
perit quod flavum
est, aut fulvum, aut
quod multā tussim
inducit, & nō valde
permixtum est, dete-
ritus est. Nam & fla-
vum meracum, peri-
culosum est: & albū
& viscosum & rotū-
dum, inutile est. Ma-
lum est & quod viri-
de est valde, itēque
pallidū & quod spu-
mosum.

οἱ καὶ δυσώδεις ὀ-
σμαὶ, καὶ κατὰ τὸν πῶσι
πῶσιν ἐμεομελίαισιν.

Πύρετον χεὶρ τῶν
πῶσι τοῖσιν ἀλγύμα-
σι τοῖσι πρὸς τὴν πλά-
μονα καὶ τὰς πλά-
ρας, ταχέως πεία-
πνέει, καὶ ὁ πνέ-
ου· ξυμμεμυγμένον
τε φαίνεται τὸ ξαι-
θόν, ἰσχυρῶς τὸ πνέ-
ει· εἰ γὰρ περὶ τὸ ὕψος
ρον μὲν πῶς ἀρχὴν τῆς
ὀδυνῆς, αἶμα πνέειτο
ξαιθὸν ἰόν, ἢ πυρετόν, ἢ
πολλὴν βῆχα παρ-
χον, καὶ μὴ ἰσχυρῶς
ξυμμεμυγμένον, καὶ
κίον γίνεσθαι· τὸ τε δὲ
ξαιθὸν ἀκρὴν ἰόν, κιν-
δυνώδης τὸ ἔλαιον
καὶ γλίσχρον καὶ σφο-
γύλον, ἀλυσίτιλός. κα-
κὸν δὲ καὶ τὸ χλωρόν
ἰόν καὶ τα καὶ τὸ ἀ-
φρωδές.

Εἰ δ' ὅτι οὕτως αἵρη-
τον, ὥστε καὶ μέλαι
φαίνεισθαι, δεινότερόν
ὅτι ὁ αἷς ἐκείων.

Κακὸν δ' ἔτι ἢν μηδὲν
αἰματὶ διαίρηται, μηδὲ
προϊή ὁ πνεύμων, ἀλ-
λὰ πλήρης εἶναι ζέει ἐν
τῷ φάρυγγι.

Κορύζας δὲ καὶ πλε-
ρούς αὐτῶν πᾶσι τοῖσι
πρὸς τὸν πνεύμονα νο-
σήμασι, προγεγεννημένοι
ἢ ἐπιγεννημένοι, κακόν
ἀλλ' ἐν τοῖσιν ἄλλοις
νοσήμασι ὅτις θανατο-
δυσάτοις οἱ πλεροί
λυσιτελοῦσιν.

Αἷματι δ' ἐνυμμεμῆ-
μένον μὴ πολλῶν πνέ-
ων ξανθὸν ἐν τοῖσι πε-
ριπνεύμονι καὶ σιν, ἐν
ᾧ καὶ ἢ τὸ νύκτωρ πνέ-
μενον πρὸς ἐσπέρην καὶ
καὶ ἔτι ὡφελὲς εἶδός
μακρῶν δ' ἐόντων καὶ παλαι-
οτέρων, ἢ πρὸν ἀσπράγξ.

Si verò ita sit me-
racū, ut etiā nigrum
appareat, hoc ipsum
deterius est q̄ illa.

Malum etiam est
si nihil repurgetur,
neque emittat pul-
mo, sed plenus fer-
ueat in gutture.

Grauedines & ster-
nutationes in omni-
bus circa pulmonem
morbis, & antecessis-
se, & succedere, malū
est. At in alijs morbis
letalissimis sternuta-
tiones profunt.

Sputum autem fla-
uū sanguine pmix-
tum non multo, si in
pulmonis inflamma-
tione, in principio
morbi reiiciatur, sa-
lutare est, & valde
prodest. Si verò septi-
mo die, aut posteri-
minus securum est.

Omnia sputa mala sunt, quæ dolorē non sedant: pessima verò sunt nigra, velut descriptum est: quæ verò dolorem sedant, omnium optima existunt.

Quicunque dolores ex his locis non sedantur, neque ad sputorum purgationes, neque ad stercoreum alui subductionem, neque ad venæ sectiones, & victus rationem ac medicamentâ, eos ad suppurationem verti scito.

Ex suppurationibus quæcunq; dum sputum adhuc biliosum est, suppuratur, perniciosæ valde sunt. siue biliosum illud in parte, siue simul cum pure expuatur:

Παίττα δὲ πνέλα πνευρά ὄζιν, ὀκίσσα αὖ πλὺ ὀδυῖν μὴ πάνη· κἀκισα δὲ τὰ μέλαινα, ὥς διαγίγχα πλαι· τὰ ἃ πάνοντα ὀδυῖν, παίτων ἀμείνω αἰσπνύόμενα.

Οκίσσα δὲ τῶν ἀλγυμμάτων καὶ ποντέων τῶν χωρίων μὴ πάνηται, μήτε ὡρὸς τὰς τῶν πνέλων κατάρσιος, μήτε ὡρὸς πλὺ τῆς κυλίνης αἰσπρωσιν, μήτε ὡρὸς τὰς φλεβοτομίας τε καὶ φαρμακείας, καὶ διαίτας, εἰδέναι δεῖ ὁκπνήσοντα.

Τῶν ἃ ὁκπνυμάτων ὀκίσσα μὲν ἐπὶ χολώδισις ἐόντος τῷ πνέλει, ὁκπνίσκειται, ὁλέθρια κἀρτα, ἢν τε εὐμέρεσσι χολώδεις τῷ πνέλει αἰσπνέοιτο, ἢν τε ὁμοῦ.

PROGNOSTICA. 127

μάλιστά ὃ ἦν ἀρξήνται
χωρεῖαν τὸ ἱμῶνυμα,
ἀπὸ τοῦτον τὸ πνεύ-
λου, ἐβδομαίς ἰόντος
τὸ νοσήματος. ἰλπίς
δὲ ὅτι ἂν τοιαῦτα πύ-
οντα, ἀποθανεῖν πρὸς
σαρκοκατακταῖον,
ἢ μή τι αὐτῶ ἐπιγί-
νηται ἀγαθόν.

Ἐστὶ δὲ, τὰ μὲν ἀγα-
θὰ τὰδε· εὐπετίως
φέρειν τὸ νόσημα, εὐ-
πνοῦν εἶναι, τῆς ὀδύ-
νης ἀπὸλλάσθαι, τὸ,
τε πνεῦλον ῥῆιδίως ἀ-
ναβῆναι, τὸ, τε σῶ-
μα ὁμαλῶς φαίνεσθαι
θερμόν τε εἶναι καὶ μαλ-
θακρόν, καὶ δὲ φαῖναι μὴ
ἔχειν, ὅρα τε καὶ δια-
χωρήματα, καὶ ὑπνοὺς
καὶ ἰδρωταί, ὡς δια-
γέγραπται, ἕκαστα εἰ-
δέναι ἀγαθὰ ἰόντα ἐ-
πιγίνεσθαι· ὅτω μὲν ἢ
ἀπὸ τῶν ἐν τῶν ἐπι-

& hoc potissimum, si
morbo ad septimum
diem progresso, sup-
puratio ab hoc spu-
to procedere incipi-
at. Timor autem est
eū qui talia expuit,
moriturum esse de-
cimaquarta die, ni-
si aliquod bonum si-
gnum ipsi acciderit.

Sunt autem bona
hec: facile ferre mor-
bum, bene spirare, à
dolore liberatū esse,
sputū facile tussien-
do reijcere, corpus
æqualiter calidum
ac molle apparere,
sitim nō habere, vri-
nas & alui egestio-
nes, & somnos, & su-
dores, velut descri-
ptū est: hæc singula
nosse cōuenit accide-
re ut quæ bona sint.
Nā omnibus his sic

contingentibus ho-
mo non morietur.

Si verò aliqua ex
his accesserint, ali-
qua non, non amplio-
re tempore vita pro-
ducta, decima quar-
ta die homo peribit.

Porro mala signa
his contraria sunt:
egre ferre morbum,
spiritum magnū &
densum esse, dolore
non sedari, sputū vix
tussiendo rejicere,
valde sitire, corpus
inæqualiter à feбри
teneri, ventrem qui-
dem ac costas forti-
ter calidas esse, fron-
tem verò & manus
ac pedes frigidos.
Urinas autem & alui
egestiones, & som-
nos, & sudores, velut
descriptum est: hæc
singula nosse oport-

γινώσκων, ἐν αὐτῷ ἔτι
θαῖνοι ὁ αὐτοπρωτος.

Ἦν δὲ τὰ αὐτὰ πε-
ρὶ τῆς νύκτος ἰσχυρὰ, τὰ
δὲ μὴ, ὅτι πλεονάζει
νοστήσας ἢ τῶν γε-
σσιῶν καὶ ἡμέρας, ἀπὸ
λατ' αὐτῷ ὁ αὐτοπρωτος.

Κατὰ δὲ τὰ αὐτὰ
τῆς τουγίαν· δύναμι-
νός φέρεται πλεονάζει
σον, πνεῦμα μέγα, ἢ
πνεῦμα ἐλάττω, πλεονάζει
ἢ μὴ πνεῦμα ἐλάττω, πλεονάζει
ἢ μὴ μέλις ἀναβύσσει,
διψῆν κέρτα, ὅτι, πλεονάζει
μακρότερος αὐτομά-
τως ἔχειται, ἢ τὴν μέλι
καλῶς καὶ τὰς πλεον-
εῖας, θερμὰς ἐστὶν ἰσχυ-
ρῶς, τὸ ὅτι μέτεπον, ἢ
τὰς χεῖρας, ἢ τὰς πό-
δας ψυχροῦς· εὐρε-
θὲ καὶ διαχωρήμα-
τα, καὶ ὑπνοῦς, καὶ
ἰσχυρὰς, ὡς διαγέγρα-
πται, ἵνα καὶ εἰδέναι
κακὰ

καὶ ἰόντα· οὕτως δὲ
εἰ ἐπιχρόοιτό τι τῶ
πνεύματι τουτέων, ἀπόλ-
λοιτο αὖτ' ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος,
πρὶν ἢ εἰς τὰς πενταετίας
καὶ δεκά ἡμέρας ἀφί-
κεται, ἢ εἰναταῖος, ἢ ἐν-
δεκαταῖος. οὕτως δὲ
ἐν μὲν ἀλλοτρίᾳ, ὥς
τοῦ πνεύματος τουτέων
διακρίνωσιτος ἰόντος μά-
λα καὶ ὁ πρὸ ἀγνοίας
εἰς τὰς πενταετίας καὶ δε-
κά ἡμέρας.

Τὰ δὲ ἐπιχρόομενά
τε κακὰ καὶ ἀγαθὰ ἐν-
λογίζουμεν οὐκ ἐν-
τέων, ἀλλ' ἐν τοῖς προερέ-
σιαις ποσὶ λέγειν· ὅτι
καὶ αὐτὸς τις ἀληθεύει
μάλιστα.

Αἱ δὲ ἄλλαι οὐκ ἐν-
σιαις ἐν γένει αἱ πλεί-
σται, αἱ μὲν εἰς αἵται, αἱ
δὲ πεντηκοσταῖαι, αἱ δὲ πε-
σσεκαὶ ἑξήμεσοι, αἱ

tet mala esse. Si enī
ita accesserit horum
aliquid ad sputum,
peribit utiq; homo,
priusquam ad deci-
mum quartum diem
peruenerit, aut no-
no die, aut undeci-
mo. Sic igitur conie-
cturā facere oportet,
quod hoc sputū leta-
le sit valde, & non
perducatur ad decimū
quartum diem.

Proinde & mala &
bona signa expēden-
tem ex his, prædictio-
nes facere oportet:
ita enim potissimū
veritatem consequi
quis poterit.

At vero aliæ sup-
purationses rumpun-
tur, plurimæ quidem
vigesimo die, aliæ ve-
rò trigesimo, aliæ
quadragesimo, ali-

que verò ad sexaginta dies perueniunt.

Considerare verò futuræ suppurationis principium oportet, suppuratione facta ab ea die qua primum homo febricitauit, aut si fortè ipsum primum rigor apprehēdit: & si pro dolore grauitatē sibi factam esse dixerit, in eo loco in quo dolebat: hæc enim in principijs suppurationum fiunt.

Ex his igitur temporibus eruptionē suppurationum fore expectare oportet ad prædicta tempora.

Si verò suppuratio fuerit in altero latere solūm, vertere & considerare oportet in his, num aliquem

διὰ πρὸς τὰς ἐξήκοντα ἡμέρας ἀφαιρούνται.

Επισκέπτεσθαι δὲ καὶ πρὶν ἀρχὴν τοῦ ἱμνηματιοῦ ἵστασθαι λογίζομενον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ ὥρου ὃ ἀνδρῶς πᾶν ἔχει, ἢ εἴ ποτε αὐτὸν ὥρου ἔχοντος ἔλαβε· καὶ εἰ φαίνεται αὐτῷ τὸ ὀδυνηρὸν αὐτῷ βάρος γεννηθῆναι ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἥλγει· ταῦτα γὰρ ἐν ἀρχῇσι γίνονται τῶν ἱμνημάτων.

Ἐξ ὧν τὸν πῦν τῶν χρόνων πρὶν ἔλθῃ καὶ προσδέχεται τῶν ἱμνημάτων ἵστασθαι εἰς τοὺς χρόνους τοῦ προσρημῶντος.

Εἰ δὲ εἴη τὸ ἱμνηματὶ τὸν δάκτυλον, σφίγγαν τε καὶ κατὰ μακρὰν καὶ πρὶν τὸν πῦν, μή τι

ἔχη ἄλγυμα ἐν τῷ ἑ-
τέρῳ πλευρῷ, καὶ ἢν
θερμότερον ἢ τὸ ἑτε-
ρον τοῦ ἑτέρου, καὶ ἰακτι-
νομενὸς ὑπὸ τὸ ὑγιαί-
νον πλευρὸν, ἐρωταῖς
πρὸς αὐτῷ δοκίμα βαρὺ
ἐκκρέμασθαι καὶ τὸ αὐτὸ
θερμὸν καὶ εἴη ὅσον, ὑπὸ
δὲ ἰακτινὸν ὅτι τὸ ἐμπύη-
μα, ὑπὸ ὀκρίον αὐ-
πλευρὸν τὸ βάρος γί-
νηται.

Τοὺς δὲ ξύμπαντας
ἐμπύους γινώσκων
καὶ τοῖσι δὴ τοῖσι ση-
μείοις πρῶτον μὲν, εἰ
ὁ πυρετὸς καὶ ἀφίστην,
ἀλλὰ τὴν μὲν ἡμέραν
λεπὸς ἵσταται, πρὸς τὸ
καὶ πλείων.

Καὶ ἰδρώτες πολ-
λοὶ ἐπιγίνοι, βήχης
τε καὶ θυμὸς ἐγγίνε-
ται αὐτοῖσι, καὶ ἀπο-
πνέουσιν οὐδὲν ἄξιον
λόγου.

habeat dolorem in
altero latere, & an al-
terum altero sit cali-
dius: & reclinato æ-
gro in latus sanum,
interrogare ipsum,
an videatur ipsi gra-
ue quid ex superno
latere incumbere: si
enim hoc fuerit, in
altero est suppura-
tio, in quo grauitas
affuerit.

Cæterum omnes
suppuratos ex his si-
gnis cognoscere o-
porteret: primūm qui-
dem, si febris non di-
mittit, sed per diem
quidē tenuis est, no-
ctu verò amplior.

Et sudores multi
oboriuntur, tussēs-
que ac tussendi pro-
ptitudo ipsis adest,
& nihil memorabi-
le expuunt.

Et oculi caui fiūt,
& maxillæ ruborem
contrahunt.

Et vngues quidē
manuum curuātur,
digiti verò calescūt,
& potissimum sum-
mi: & in pedibus tu-
mores fiunt.

Et cibos non appe-
tunt, & pustulæ per
corpus enascuntur.

Quæcunq; igitur
suppurationes diu-
turnæ sunt, hæc si-
gna habent, & fidem
ipsis valde habere
oportet.

Quæ verò breues
sunt, ex his signis co-
gnoscere oportet, si
quid apparuerit ex
his, qualia in princi-
pijs fiunt. Simul autē
& si aliquanto diffi-
cilius spirauerit ho-
mo.

Καὶ οἱ μὲν ὀφθαλ-
μοὶ, ἐσκοιλεῖ γίνοντο·
αἱ δὲ γνάθοι, ἐρυθμήμα-
τα ἴχουσι.

Καὶ οἱ μὲν ὄνυχες
τῶν χειρῶν καμπυλῶ-
νται· οἱ δὲ δάκτυλοι, θερ-
μαίνονται, καὶ μάλιστα
ἄκροισι. καὶ ἐν τοῖσι πο-
σὶν οἱ δῆματα γίνονται.

Καὶ σιτίων οὐκ ἐπι-
θυμέουσι, καὶ φλύ-
κταιναι γίνονται αὐτῶν
τὸ σῶμα.

Οἷός τε μὲν ἐν ἴσχυρο-
νίᾳ τῶν ἐμπνημά-
των, ἔχει τὰ σημεῖα
ταῦτα, καὶ πιστεύειν αὐ-
τοῖσι χρὴ κάστα.

Οἷός τε δὲ ὀλιγοχρό-
νιάδῃ, σημαίνει αὖτε το-
πίων, ἢν τι ἐπιφαίνη-
ται, οἷα καὶ τοῖσιν ἐν ἀρ-
χῇσι γινομελίοισιν.
ἅμα δὲ καὶ ἢν τι δυ-
σπνόντερος ἢ ὁ αὐ-
τῶν πρῶτος.

Τὰ δὲ ταχύνουσιν
αὐτῶν καὶ βραδύνου-
σιν ἐκ γινώσκουσα, τοῖς-
δε γινώσκουσιν χρεῖ. ἢν
ἢ ὁ πόνος αὐτῶν ἀρχῇσι
γίνῃ, ἢ ἡ δύσπνοια,
καὶ ἡ βύξις, καὶ ὁ πλιν-
κτισμὸς διατείνῃ, ἐς
τὰς εἰκοσιν ἡμέρας
ἔχων, προσδέχεται
πλὴν ῥῆξις, ἢ ἢ ἐπὶ πρό-
σθεν ἢν ἢ ἡσυχαιέ-
ρος ὁ πόνος ἢ, ἢ τὰ λ-
λα πάντα, τουτέστι
αὐτὸν λόγον τουτέστι προσ-
δέχεται πλὴν ῥῆξις ἐς
ἕξτερον.

Γίνεσθαι ἢ ἀνάγκη
ἢ πόνον, ἢ δύσπνοιαν,
καὶ πλινκτισμὸν καὶ τὸ
ῥῆξιν πόνον ῥῆξις.

Πόριζίνοντα ἢ του-
τῶν μάλιστα μὴ οὐς
αὐτῶν ἀφῇ ὁ πυρετὸς αὐ-
τῶν ἡμέρον μτ. πλὴν ῥῆ-
ξις, ἢ σιτίων ταχέως

At verò quæ ex ipfis
citius & tardius rû-
puntur, his signis co-
gnoscere oportet. Si
quidē enim dolor in
principijs fiat, & spi-
rādi difficultas, & tuf-
fis, & sputatio perse-
uerās, ad vigesimum
diem pertingat, eru-
ptionē tūc expectare
oportet, aut etiam
prius. Si verò quie-
tior fuerit dolor, &
alia omnia p huius
ratione, eruptio po-
sterius expectāda est.
Necesse verò est ac-
cedere & dolorē, &
spirādi difficultatē,
& sputationem, ante
puris eruptionem.

Ex his aut maximè
superstitēs manēt hi
quos febris codē post
eruptionē die dimi-
serit: & q cibos citò

appetuerint, & à siti liberati fuerint: & si venter parua & cōpa eta egresserit, & pus albū & laxue & eiusdem coloris fuerit, & à pituita liberum, & citra dolorem ac tussim fortem repurgetur.

Ac optimè quidē sic ac celerrimè liberantur: sin minus, hi quibus proxima his contigerint.

At verò intereunt hi quos febris nō dimiserit, aut vbi ipsos dimisisse putata fuit, rursus recalescēs apparuerit: & qui sitim quidem habuerint, cibos autem non appetuerint, & si venter liquidus fuerit, & pus pallidum siue viride, & liuidum ex-

ἱπιδυμῶσι, ἢ δὴ ἴης ἀπὸ πλεγματῶν ἴωσι, καὶ ἡ γαστήρ σμικρὰ τε καὶ ξυστενηθῆτα ὑποχωρήν, ἢ τὸ πῦον λευκόν τε καὶ λεῖον καὶ ὁμόχροον ἢ, καὶ φλέγματος ἀπὸ πλεγματῶν, καὶ ἄτορ πόνου ἢ καὶ βηχὸς ἰσχυρῆς ἀναγκασταίενται.

Αῖραι μὲν οὕτως καὶ τάχιστα ἀπυλάσσονται· ἢν δὲ μὴ, οἷσιν αὖ ἐγγυτάτω τῶν γίνηται.

Απὸ πλεγματῶν δὲ οὗς αὖ ὅ, τε πυρετὸς μὴ ἀφείη, ἢ δοκίμων αὐτίους ἀφείηται, αὐτὸς φαίνεται αὐτὰς μακρόμενος· καὶ δὴ τὰν μὲν ἔχουσι, σιπῶν ἢ μὴ ἱπιδυμῶσι· καὶ ἡ κριλὴ ὑγρὴ ἢ, καὶ τὸ πῦον χλωρόν ἢ πύλινον πῦν.

PROGNOSTICA. 139

ἢ φλεγμάτωνδε καὶ
ἀφρώδε. ἢν πάντα
σπάντα γίγνηται, ἀ-
πόλλυνται.

Οἱ ὅσοισι δ' αὖ τὸν
πέων, τὰ μὲν ἐπιχρῶν-
ται, τὰ δὲ μὴ, οἱ μὲν αὖ
πέων ἀπόλλυνται, οἱ δὲ
ἐν πολλῷ χρόνῳ περὶ
γίνονται. ἀλλ' οἱ πάν-
των τῶν τεκμηρίων τῶν
ἰόντων ἐν τούτοις,
σημαίνειν καὶ τοῖ-
σιν ἄλλοις πᾶσιν.

Οἱ ὅσοισι δὲ ἀποσπῶ-
σιν γίγνηται οἱ τῶν
πλευμονικῶν νο-
σημάτων, παρὰ τοῖς ὥ-
ται, καὶ ἐμπύουσι ἐς
τὰ ἥκιστα χωρία, καὶ συ-
ριγγοῦνται, οὗτοι δὲ
περὶ γίνονται.

Ἐπιτέλειται δὲ
χρὴ τὰ τοιαῦτα, ὥστε
ἢν ὅ, τε πυρετὸς ἔχη,
καὶ ἢ ὀδὼν μὴ παύνη-

puerint, aut pituito-
sum & spumofum. Si
hæc omnia contige-
rint, pereunt.

Quibus verò ex
his quædam accesse-
rint, quædā non, ho-
rum aliqui intereūnt,
aliqui in multo tem-
pore superstites eua-
dunt. Verū ex omni-
bus signis quæ adsūt,
tum in his, tum in a-
lijs omnibus cōiectu-
ram facere oportet.

Quibuscunque ex
inflammati pulmo-
nis morbis, abscessus
circa aures fiunt, &
suppurantur ad in-
fernas partes, afficstu-
lantur, hi superstites
euadunt.

Verū huiusmodi sic
cōsiderare oportet.
Si & febris detinue-
rit, & dolor nō seda-

tus fuerit, & sputum
 p ratione nō prodie-
 rit, neq; bilioſæ, neq;
 ſolutæ faciles, & me-
 racæ alui egeſtiones
 fuerint, neque vrina
 valde multa, & mul-
 tam ſubſidentiã ha-
 bens: iudicatur autē
 ſuperſtes futurus ab
 omnibus reliquis ſa-
 lutaribus ſignis, tūc
 abſceſſus huiusmo-
 di fore ſperandū eſt.
 Fiūt autē partim ad
 infernas partes, qui-
 bus videlicet inflam-
 matio aliqua circa
 præcordia affuerit:
 partim in ſupernis,
 quibꝰ præcordiū mol-
 le & doloris exors p-
 māſerit, & vbi ſpiran-
 di difficultas, quæ p-
 e pus aliquod affuit,
 deſierit citra aliam
 manifeſtā cauſam.

ται, καὶ ὁ πνεῦλον μὴ
 οὐ χωρεῖν χεῖρ λέγον, καὶ
 δὲ χολώδεις αἱ τῆς κοι-
 λῆς διαχωρήσεις, καὶ
 δὲ οὐ λυτοί τε καὶ ἄκρη-
 τοί γίνονται. καὶ μὴ δὲ
 τὸ ὕδρον πολὺν τε καὶ
 τα καὶ πολλὴν ἰσχύος -
 σιν ἔχον· ὑπερεπιτα-
 δὲ πειστικῶς ἅπασαν τὴν
 λοιπὴν πύλιν τῶν
 πειστικῶν σημείων,
 πεντήσιοι χεῖρ τὰς τοι-
 αῖτας ἀποστάσεις ἐλ-
 πίζειν ἴσμεν. γίνον-
 ται δὲ αἱ μὲν ἐς τὰ
 κάτω χωρία, οἷσιν αὖ
 πρὸς τὰ ὑποχόνδρια
 τοῦ φλέγματός περὶ
 γίνονται· αἱ δὲ αὖτε,
 οἷσι τὸ ὑποχόνδριον
 λατρόν τε καὶ αἰώ-
 δωνον διατελεῖ· δύ-
 σπνοὺς δὲ πικὰ χρο-
 νοὶ γυόμηνος, πόνον
 ἡ ἀπὲς φαιρῆς προ-
 φάσιος ἀλλῆς.

Αἱ δ' ἀποστάσεις αἰ-
 ες τὰ σκέλεα ἐν τῇσι
 πλείω λυμονήσιν τῇ-
 σιν ἰσχυρήσιν τε καὶ ἐπι-
 κινδυνώσιν, λυσιτε-
 λείας μὲν παύσαι, ὅρι-
 σαι δὲ αἰ το πνεύλου
 ἐν μεταβολῇ ἰόντος
 γιγνώμεναι· εἰ γὰρ τὸ
 οἶδημα καὶ ἡ ὁδὸς
 νη γίγνοιτο, τὸ πνεύ-
 λον αἰτὶ ξαίθῃ πυώ-
 δεος γυρομένου καὶ ἐκ-
 χωρέοντος ἔξω, οὕτως
 αἰ ἀσφαλίστατα ὅ,
 τε αἰ ἄρρωτος πείρι-
 νοίτο, καὶ ἡ ἀπόστα-
 σις αἰ ὠδυνος τάχι-
 στα πάνσεται.

Εἰ δὲ τὸ πνεύλον μὴ
 ἐκχωρήσῃ καλῶς, μηδὲ
 τὸ ἔρπον ὑπόστασιν ἀγα-
 θὴν ἔχον φαίνοιτο, κίν-
 δυνος χαλὸν γινώσκει
 τὸ ἄρρπον, ἢ πολλὰ
 πρήγματα παραχθῆν.

Ἡ δὲ ἀφανίζων

Cæterū abscessus
 ad crura in pulmo-
 nis inflammationibus
 fortibus ac pericu-
 losis omnes quidem
 utiles sunt, optimive-
 rō sunt, qui dum spu-
 tum iā in mutatio-
 ne est, fiunt. Si enim
 tumor & dolor fiat,
 sputo pro fluo puru-
 lento facto, & foras
 procedente: ita secu-
 rissimè homo super-
 stes euaserit, & ab-
 scessus absq; dolore
 celerrimè sedabitur.

Si verò sputū non
 bene processerit ne-
 que vrina subfiden-
 tiam bonam habens
 apparuerit, periculū
 est claudum fore ar-
 ticulum, aut multū
 molestiarum exhi-
 biturum.

At si euanescent

& recurrant abscessus, sputo non procedente, febrēque permanente, horredum est: periculum enim est ne deliret homo & moriatur.

Ex suppuratis à pulmonis inflammatione, seniores magis intereunt. Ex alijs autem suppurationibus iuniores magis moriuntur.

Dolores qui cum febre fiūt circalumbos & infernas partes, si septum transversum attigerint, infernas partes relinquētes, perniciosi valde sunt.

Proinde alijs quoque signis animum advertere oportet. Nam si quod etiā ex alijs signis malū ap-

καὶ πάλινδρομεῖται αἱ ἀποστάσεις, τοῦ πνεύματος μὴ ἐκχωρήσει, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἔχοντος, δεινόν· κίνδυνος γὰρ, μὴ παραφροσινῇ καὶ ἀποθάνῃ ὁ αὐθρως.

Τῶν δὲ ἐμπύων, τὸ ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ μοιχῶν, οἱ γόρραττοι μάλλον ἀπολλύονται. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων ἐμπυημάτων, οἱ νεώτεροι μάλλον ἀποθνήσκουσιν.

Αἱ δὲ ξυρὲς πυρετοὶ γινόμεναι ὁδυνάσαι περὶ πλὴν ὀσφυῶν τε καὶ τὰ κάτω χωρία, ἢν τὸ φρενῶν ἀπλῶνται, τὰ κάτω ἐκλείπυσσαι, ὀλίγη καὶ κέρτα.

Προσέχαν ἔνδεϊ ἔννοον ὁῖσιν ἄλλοις σημείοις, ὡς ἢν πλὴν τῶν ἄλλων σημείων ἐπι-

PROGNOSTICA. 135

φαίνεται πονηρόν,
αἰέλπιτος ὁ αὐτῶ-
πος.

Οκθόσοι δὲ τῶν ἐμ-
πύων χυμῶν, οἷσιν αὖ
κεντρὸν μὲν τὸ πύον
ἢ, καὶ λευκόν, καὶ μὴ
δυσωδὲς, σῶζον. οἷ-
σι δὲ ὑφαμόντι καὶ βόρ-
βορῶδες, ἀπολλύνται.

Εἰ δὲ αἰαίανον βόρ-
βορῶδες ὡς πρὸς
τὰς φρενας, τὰ λασσι-
μῶς μὴ πονηρὰ ἐπιγι-
νῆται, ἐμπύον ἐστὶ καὶ
τὸν πᾶσι εἰσπίδες.

Κύσεις δὲ σκληραὶ καὶ
καὶ ἐπώδυνοι, δεινὰ
μὲν παντελῶς καὶ ὀλέ-
θρια. ὀλεθριώταται
δὲ ὁκθόσαι ξιῶ πνευ-
τῶν συνεχεῖς γίνονται
καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ αὐτῶν
τῶν κύσεων πύονι, κα-
νὶ ἀποκτείνονται καὶ αἱ
κεφαλῆς οὐ διακρίνου-
σιν ἐν βυτίῳ τῶ χρο-

paruerit, desperatus
est homo.

Quicunque verò
suppurati videntur,
quibus quidē purum
pus fuerit, & album,
& non foetidū, hi ser-
uātur: quibus autem
subcruentum, & coe-
nosum, hi pereunt.

Si verò assiliente
ad septū trāsversum
morbo, alia signa
nō mala accesserūt,
hunc suppuratum fo-
re multa spes est.

Porro vesicæ duræ
& dolentes, penitus
quidem horrédæ ac
perniciosa sunt, pni-
ciosissima verò quæ
cum febre continua
fiunt. Etenim dolo-
res ab ipsis vesicis
ad occidendum suf-
ficiunt, & alui non
egerunt hoc tem-

pore, nisi durū quid-
dam, & hoc coacta.

Soluit autem vri-
na purulenta mieta,
que albam ac leuem
subsidentiam habet.

Si verò neque ab
vrina quicquā remi-
serit dolor, neque ve-
sica molliatur, & fe-
bris continua fuerit,
in primis circuitib⁹
morbi agrum mori-
turū esse timor est.

Atque hic modus
potissimum pueros
corripit septēnes, do-
nec ad quintum de-
cimū annum per-
uenerint.

Febres iudicantur
in iisdē numero die-
bus ex quibus & su-
perstitēs euadūt ho-
mines, & ex quibus
pereunt. Etenim pla-
cidissimæ febres, &

νω, εἰ μὴ σκληρόν τι
καὶ σφόδρα ἀνίστην.

Αἵμα δὲ ἔχον πυνώ-
δες οὐρηθῆν, λευκὴν
καὶ λεῖαν ἔχον πλεὺ-
ν ὑπόστασιν.

Ὡς δὲ μήτε τῶ οὐ-
ρῶ μὴδὲν ἐνδιδῶν ὁ
πόσις, μήτε ἡ κύστις
μαλάσθηται, ὅ, τε πυρε-
τὸς ἐκνεχῆς ἢ, ἐν τῇσι
σφύταισι πᾶσι δόμοις
τῷ νοσήματι, ἐλπίς ἐν-
αλγέοντα ἀπολείπει.

Ὁ δὲ τρόπος οὗτος
ἀπείσται τῶν παιδίων
μάλιστα τῷ ἐπιεικίῳ,
ἕως αὖ ἐς τὰ πιντε-
καίδεκα ἔτια γήρων-
ται. ~~ἔτι~~ 3.

Οἱ δὲ πυρετοὶ κρίνον-
ται ἐν τῇσιν αὐτῇσιν
ἡμέρησι τὸν ἀριθμὸν,
ἐξ ὧν τε πᾶσι γίνονται
αἱ θρώποι, καὶ ἐξ ὧν ἀ-
πολλύονται. οἷ τε δὲ ἀν-
δράσθαι τῷ πυρετῶν, καὶ

ὑπὸ σημείων ἀσφαλῆς ἀ-
των βελῶτες τεταρ-
ταῖοι πάνονται ἢ πρό-
σθεν οἱ, τε ἔκαστος δὲ
καὶ ὑπὸ σημείων
δινοτάτων γινόμενοι,
τεταρταῖοι κτείνουσιν
ἢ πρόσθεν. ἢ μὲν ἔν
πρώτῃ ἐφοδὸς αὐτέ-
ων οὕτω γελοντά· ἢ δὲ
δουπλή, ἐς πλὴν ἐξ ὁ-
μην πρὸ ἀγέται· ἢ δὲ
τρίτη, ἐς τὴν ἐνδεκά-
την· ἢ δὲ τετάρτη, ἐς
τὴν τεσσαρεσκαδεκά-
την· ἢ ἔτι πεμπτή, ἐς τὴν
ἑπτακαδεκάτην· ἢ δὲ
ἐκτὴ, ἐς τὴν εἰκοτὴν.
αὐταὶ μὲν ἔν τε τῇ
ὀξυτατῶν νοσημά-
των διὰ τεσσάρων ἐς
τάς εἰκοσιν, καὶ πρὸς
δέσιος τελευτῶσιν.

2 Οὐ δύναται ἔτι ὅλη-
σιν ἢ μέμνησιν ὅθεν ἐν
τέων ἀριθμῶν ἀρε-
κίως, ὅθεν γὰρ ὁ κύριος

signis securissimis ni-
tētes, quarto die de-
finunt, aut prius. Ma-
lignissima verò, &
quæ signis horren-
dissimis fiunt, quar-
to die aut prius oc-
cidunt. Primus igitur
ipsarum insultus
sic definit: se-
cundus autem, ad
septimum produci-
tur: tertius, ad vn-
decimum: quartus,
ad decimum quar-
tum: quintus, ad
decimumseptimum:
sextus, ad vigesi-
mum. Hi igitur im-
petus ex acutissimis
morbis per quatuor
ad viginti, ex addi-
tione desinunt. Nō
potest autem quic-
quam horū integris
diebus e· ad id nume-
rari. Neque enim an-

nus & menses integris diebus numerari possunt. Postea vero eodem modo iuxta eandem additionem, primus circuitus III. & XXX. dierum est: secundus XL. dierum, tertius LX. dierum. At in horum principiiis difficillimum est cognoscere eos qui in plurimo tempore iudicabuntur: simillima enim sunt ipsorum principia. Verum à primo die animadversionem facere oportet, & prout singuli quaternarii adduntur, considerare, & non latebit te quo vertetur morbus. Fit autem & quartanarum febrium constitutio ex huiusmodi ordine.

Qui porro morbi

τὸς τε καὶ οἱ μῆνες ὀλησιν ἡμέρῃσιν πεφύκασιν ἀριθμῆσθαι. καὶ τὰ πάντα ἐν τῷ αὐτῷ πρόπῳ, καὶ τὴν πρὸς θεσιν ἡ πρώτῃ περιόδῳ τῶν ἀρῶν κ, β, γ, δ, ἡμερέων ἢ τῶν δειπνῶν, παραγράφῃ τῶν ἡμερέων ἢ τῶν τρίτῃ, ἑξήκοντι ἡμερέων. τῶν δὲ τῶν δ' ἐν αὐτῇσιν ὅτι χαλεπώτατον διαγινώσκειν τὰ μέλλοντα ἐν πλείω χρόνῳ κρίνεται. ὁμοιόταται γὰρ αἱ ἀρχαὶ εἰσιν αὐτῶν. ἀλλὰ χρὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρης ἐνδυμέεσθαι, καὶ καθ' ἑκάστην τετάρτην πρὸς πρὸς μὲν σπείρειν. καὶ ὅλησιν ὅσην βέβηκε νόσημα. γίνεσθαι ἢ τῶν τῶν αἰώνων τῶν σασις ἐκ τῶν ζωόντων κόσμου.

3. Τὰ δὲ ἐν ἑλαχίστῳ

PROGNOSTICA. 143

χρόνῳ μέλλοντα κρί-
 νει, ὅτι περὶ σόφῃ σινώ-
 σκευῇ· μέγιστα γὰρ τὰ
 διαφέροντα ἀπ' ἀρ-
 χῆς αὐτῶν ὄσιν. οἱ μὲν
 γὰρ πρὸ εὐσόμενοι, εὐ-
 πνοοὶ τε καὶ αὐτὸ δυνά-
 μει, καὶ κρημῶν τὰς
 νύκτας, τὰ τε ἄλλα ση-
 μεῖα ἔχουσιν ἀσφαλέ-
 εστα. οἱ δὲ ἀποκλινόμε-
 νοι, δύσπνοοι γίνονται,
 ἀποφάσσοντες, ἀγρυπ-
 νέοντες, τὰ τε ἄλλα
 σημεῖα κακίστα ἔχον-
 τες. ὥς ἂν τοῦ πύου ἔ-
 σω γινόμενων, ξυμ-
 βᾶλλοντες χρόνῳ καὶ τῷ
 τὸν χρόνον, καὶ τὰ πε-
 πλῶν ὁρῶσιν ἐκεί-
 νῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν ἰόν-
 των τῶν νοσημάτων.
 καὶ δὲ τὸν αὐτὸν λό-
 γον, καὶ τῇσι γυναι-
 ξίν αἱ κρίσεις καὶ τῶν
 τέκνων γίνονται.

in brevissimo tēpo-
 re iudicabūtur, faci-
 liores cognitu sunt:
 maximē enim diffe-
 rētiā ab initio ipsis
 sunt. Qui enim sup-
 stites ab ipsis euasu-
 ri sunt, facilē spiran-
 tes, & doloris exor-
 tes sunt, & noctu dor-
 miūt, aliāq; signa se-
 curissima habent.
 Qui verò morituri,
 ægrē spirātes fiunt,
 delirātes, vigilantes,
 aliāq; signa pessima
 habētes. Vt igitur his
 ita cōtingentibus, cō-
 iectare oportet. & iu-
 xta hoc tēpus, & iu-
 xta vnamquāque ad-
 ditionem, tendenti-
 bus ad iudicationē
 morbis. Iuxta ean-
 dem rationē mulie-
 ribus quoq; iudica-
 tiones fiūt ex partu.

Capitis dolores fortes & continui cum febre, si quidem letaliū signorum quid accesserit, perniciosi valde sunt.

Si verò absque talibus signis, dolor viginti dies transmiserit, & febris tenuerit, sanguinis à naribus eruptionem aut abscessum quēdam ad infernas partes expectare oportet.

Sed & quādiu dolor recens fuerit, similiter sanguinis è narib⁹ eruptionem, aut puris eruptionē sperare convenit, cū aliās, tū si dolor circa tempora & frontem fuerit.

Verū sanguinis eruptio magis expectanda est iuniorib⁹ tri-

4. Κεφαλῆς ὃ δὲ δυνάει
ἰσχυρά τε καὶ ξυνο-
χίης, ξυνο πυρετός, ἢ
μὲν π τῷ θανάτω-
δίων σημείων πρὸς ὅτι
τοιοῦτο, ὁ λείπριον κάρτα.

5. Εἰ δὲ ἀπὸ τῷ τῷ τοῖς
τῶν σημείων ἢ ὁ δυνάει
ὑποδύλακτοι εἴκοσιν ἢ
μῖρας, ὃ, τε πυρετός
ἔχοι, ἢ πρὸς σπινθῆρας
χερὶ αἵματος ῥῆξιν
διὰ ῥινῶν, ἢ ἄλλην π-
νὰ κρῶσιν ἰς τὰ κα-
τω χεῖρα.

6. Εἰ δὲ αἰὲν καὶ ἢ ὁ δυνάει
νῆν νεογὰ πρὸς δέχε-
αδὲ χερὶ ὁ σάπης, αἰ-
ματος ῥῆξιν διὰ ῥινῶν,
ἢ ὁ δυνάει πρὸς τῶν
ἢ ἢ ὁ δυνάει πρὸς τῶν
κροτάφους, τὸ μέ-
τε πένν.

7. Μᾶλλον δὲ χερὶ πρὸς
δέχεαδὲ τῷ μὲν αἵμα-
τι τὴν ῥῆξιν τοῖσι
νωπίοις πᾶσι τε καὶ
ῥῆξιν

περὶ ἑνὶ τῶν τοι-
σι δὲ γέγραπται, τὴν
ἐκπύωσιν.

Ὡς τὸς ὅξιν ὁ δὲ ὡν
ξυὼ πυρετῶ, ξυωχεῖ
τε καὶ ἰχυρῶ. δεινὸν
μὲν πυρετὸς ἢ παραφρο-
νῆσαι τὸν αἰσθητὴν,
καὶ ἀπολίσθαι. ὡς ἔν
τουτῷ τῷ πτόπῳ σφα-
λεροῦ ἔστιν, ταχέως
δεῖ προσέχειν ὄνυχον
τοῖσι σημείοις πᾶσιν,
ἀπὸ τοῦ ὅτις ἰατρῆς.

Ἐπειδὴ καὶ δὲ, οἱ
μὲν νεώτεροι τῷ αἰ-
σθητῶν, ἡ δὲ μαῖσι, καὶ
ἐπὶ δαίμον, ὡς τοῖς
ποιοσὶ μαῖσι οἱ ὅτι γέ-
γοντες, πρὸ ὧν β. εἰ δὲ
προν. οἱ τε γὰρ πυρε-
τοὶ καὶ αἱ παραφρο-
νῆσαι ἔσονται αὐτοῖς
σιν ἐπὶ γινόν. ἢ καὶ τῶ
τα διὰ τῶν φθάνει
πυρίσκει. καὶ καὶ τὰ
πυρίσκει. καὶ καὶ τὰ
πυρίσκει. καὶ καὶ τὰ

ginta quinque annis,
senioribus verò, pu-
ris eruptio.

Auris dolor acu-
tus cum febre conti-
nua ac forti, horren-
dus est: periculū est
enim deliraturū esse
hominem, ac peritu-
rum. Proinde quum
hic modus minimē
tutus sit, cito mentē
advertere oportet
etiam alijs signis, à
primo statim die.

Pereunt autem ju-
niores homines, se-
primo die, & adhuc
citius, ex hoc mor-
bo: senes verò, lon-
ge tardiùs. Nam &
febres & deliria mi-
nùs ipsis accidunt:
& hac de causa au-
res antea suppuran-
tur. Verūm his qui-
dem ætatibus reci-

K

diuæ morbi contin-
gentes, plurimos oc-
cidūt. At verò iunio-
res, priusquàm suppu-
retur auris, pereunt.

Nam si pus album
effluerit ex aure,
spes est iuuenem su-
perstitum euasurum
esse, si sanè & aliud
quoddam bonū si-
gnum ipsi accedat.

Furres exulceratæ
cum febre, horrédæ
sunt. Verùm si quod
aliud item signū ac-
cedat, ex his quæ an-
teà mala esse iudica-
ta sunt, in periculo
hominē versari præ-
dicendum est.

Anginæ horrédif-
simæ sunt, & citissi-
mè occidūt, quæ ne-
que in faucib⁹ quic-
quam conspicuū fa-
ciunt, neq; in cerui-

σιν ἀποστροφὰ πὰ το-
σῆμαθς ἐπιγινόμε-
ναι, ἀποκτείνουσι ἢ
πλείους. οἱ δὲ νεώτε-
ροι, πρὶν οὐκ ὀπνῆσαι τὸ
οὖς, ἀπόλλυνται.

10. Ἐπὶ νύκτι ἐν ἡμέρᾳ
λευκὸν καὶ ῥώγες, ἐλ-
πίς τῷ νεώτερῳ πότε-
ρῆς ἢ νύκτι καὶ ἄλ-
λῳ πᾶσι τῶ ἐπιγινόμε-
νῳ σημεῖον.

11. Φάρυγξ δὲ ἐλκευ-
μένη, συνὸν πυρετῷ. δε-
νόν· ἄλλ' ἢ νύκτι καὶ ἄλλῳ
σημεῖον γίνεσθαι τῇ
προκεκριμένῳ πονη-
ρῶν εἶναι. προλίσσιν ὥς
ἐκινδυνῶν ἰόντος τῷ
αὐτῷ ὄντι.

12. Αἱ δὲ κυνάγχαι,
δεινόταται μὲν εἶσι
καὶ τάχιστα αἰετα-
ροῦσιν· ἐκείσαι μὴ-
τε ἐν τῇ φάρυγγι μη-
δὲν οὐδὲν ποιῆσαι,
μήτε ἐν τῷ αὐχένῳ.

νι πλεῖστον ὃ πόνον πα-
ρέχουσι καὶ ὀρθόπνοι-
αν αὐταὶ γὰρ καὶ αὐ-
τὴν μερὸν ἀποπνίγου-
σι, καὶ δυνεραῖαι,
καὶ τριταῖαι, καὶ τε-
ταρταῖαι. ὅσαι δὲ τὰ
μὲν ἄλλα παραπλη-
σίως πόνον παρέχου-
σιν, ἐπαίρονται δὲ,
καὶ ἐρυθνύματα ἐν τῇ
φάρυγγι ποιεῖουσιν, ὁ-
λέθρια μὲν κάρτα,
χρονιώτερα δὲ μάλ-
λον τῶν πρὸς ὁδόν, ἢν
τὸ ἐρυθρὸν μέγα γί-
νεται.

• 13. Οὐκ ὅσοις ὁ ξυμμε-
ρα δεινὴ ἢ φάρυγξ καὶ
ὁ αὐχὴν, αὐτὰ δὲ χρο-
νιώτερα καὶ μάλιστα
ἐξ αὐτῶν πινὲς πόσι-
φύζουσιν, ἢν ὁ, π. αὐ-
χὴν, καὶ τὸ στήθος ἐρυθ-
ρὸν ἔχῃ, καὶ μὴ πα-
λινδρομὴν ἔρυσιν πεί-
λας ᾖσιν.

ce: verum plurimum
dolorem exhibet, &
erecta cervice spira-
tionē inducunt. Hæ
enim eodem die suf-
focāt, secundo item
ac tertio, & quarto.
Quæ verò alioquī
similiter dolorē ex-
hibent, attolluntur
autē, & in faucibus
rubores faciūt, per-
niciose quidem val-
de sunt, verum prio-
ribus magis diutur-
næ, si rubor fuerit
magnus.

Quibuscunq; ve-
rò fauces & cervice
simul rubuerint, hæ
anginæ diuturnio-
res sūt & ex ipsis ma-
ximè euadunt, si &
cervice, & pectus ru-
borē habuerit, & eiy-
sipelas, i. ignis sacer
nō intro recurrerit

K 2

Si verò neq; in die-
bus indicatorijs dif-
sipetur erysipelas, ne-
que tuberculum ad
externā partem con-
uertatur, neque pus
tusiendo reijciat, fa-
cilēque ac sine dolo-
re degere videatur,
mortē significat, aut
ruboris recidivam.

Securius est autem
tumorem & ruborē
quā maximē foras
verti: si verò ad pul-
monem vertatur, &
delirium inducit, &
quidā ex ipsis suppu-
rati plerunq; sunt.

Garguliones peri-
culosi sunt vt & rese-
centur, & scarificen-
tur, q̄ diu rubicundi
fuerint & magni. nā
inflammationes ad
hos succedunt, & san-
guinis eruptiones.

14. Ἦν δὲ μάλιστα ἡ μέ-
γιστος κρισιμότης ἀφα-
νίσθαι τὸ ἐρυσιπύλας,
μάλιστα φνύμαρος ξυστρα-
φέντος ἐν τῷ ἔξω χω-
ρίῳ, μὴτε πύον ἀπο-
βήσῃ, ἢ ἡδύως τε καὶ
ἀπόνης ἔχων δουκὲν,
βαύατον σημαίνει, ἢ
ἀποστροφὴν τῷ ἐρυσιπύ-
ματι.

15. Ἀσφαλίστρον δὲ τὸ
οἰδημα καὶ τὸ ἐρύθη-
μα ὡς μάχιστα ἔξω τῆς
πλευρῆς ἢ ἐν τῷ πνεύ-
μονι τεσσάρη, παρὰ
νοικίαν τε ποιεῖ, ἢ ἡ-
πνοίᾳ ἐξ αὐτῶν πνεύ-
μας τὰ πύλα γίνονται.

16. Οἱ δὲ γαστριῶνες,
ἐπικίνδυνοι καὶ ἀπο-
τάνεα, ἢ ἀποχά-
ζεα, ἐς αὐτὸν ὅσον οἱ
τε ὥσι καὶ μεγάλοι
καὶ γὰρ φλεγμοναί
ἐπιγίνονται τούτοις
καὶ αἱμορραγία.

ἅλλα ἂν ἤτοι ταῦτα
δοῖσιν ἄλλοις μηχανή-
μασι περιεῖλαι καὶ π-
ρναίνειν ἐν τῷ πύ-
λῳ.

• Οὐπόταν δ' ἀποκριθῇ
ἢ δι' αὐτῶν, ὅ δ' ἡ σαφελὴν
καλῶς, καὶ ἡ δ' ἡ δ' τὸ
ἢ ἀκρον τ' ἡ γαργα-
νος, μείζον τε καὶ πῶ-
φός, τὸ δ' αὖτε τῶν,
λεπτέρον ἐν τῷ πύ-
λῳ, καὶ ἡ ἀσφαλὲς δια-
χειρίζειν, ἀμενον δ' ἢ,
πῶ καὶ ἡ δ' ἡ ἀποκρυ-
σαντα χειρὸς γινῇ ἡ δ'
ἡ δ' ἡ δ' τε χρόνος ἐστ'
χωρεῖν, καὶ μὴ ἀποπνί-
γῃται ὁ αὐτῶν.

• Οὐχόσοις δ' αὖ οἱ
πυρετοὶ πάντων, μὴ-
τε σημείων γλυκύνων
λυπηρίων, μὴ τε ἐν ἡμέ-
ρησι κρίσιμῃσιν, ἀπο-
σοφὴν ἀποδοῖν καὶ
ἡ δ' τῶν πύλῳ.

• Οὐχόσοις δ' αὖ τ' πυρετῶν

Quare tales alijs ma-
chinamentis attenu-
are conari oportet
hoc tempore.

Quum verò totum
iam fuerit secretum.
quoddanè vnam ap-
pellant, & fiat extre-
ma gurgulionis pars
maior & rotunda, su-
perior autè tenuior,
in hoc tempore tutū
est rem aggredi. Præ-
stat tamē & aluo sub-
ducta, chirurgia hac
viti, si & tempus per-
mittat, & homo non
stranguletur.

Quibus febres ces-
sant, neque signis so-
lutorijs apparētibus,
neque in diebus iu-
dicatorijs, his reuer-
suras esse expectan-
dum est.

Quæcunque febris
longiorē morā traxe

rit homine alioqui
ad salutem disposito,
ita ut neq; dolor te-
neat ob inflammatio-
nem, aut ob aliquam
aliam manifestā cau-
sam, huic abscessum
expectare oportet cū
tumore ac dolore ad
aliquem articulum,
vel maximè infernū.

Fiunt autem huius
modi abscessus ma-
gis, & in breuiori tē-
pore his qui iuniores
sunt triginta annis.

Expectare verò ita-
tim oportet absces-
sum si febris detinēs
viginti dies transmi-
ferit. Senioribus autē
minus sunt, diutur-
niores etiam existen-
te febre.

At verò huiusmo-
di abscessum expecta-
re oportet febre con-

κυνή φλεγμονή διακεί-
μενον τὸ αὐτὸ ὥσπου, μὴ
κέπ' ὀδυῖνός ἐχούσης
διὰ φλεγμονὴν πύα,
μήτε διὰ πρόφασιν ἄλ-
λην μηδὲ μὴν ἐμφα-
γία, τουτέστι πρὸς δόχ-
αζ ἀποσάσιν μετ' οἰ-
δύματος τε καὶ ὀδυῖνός
εἰς π τῷ ὀρθῶν, καὶ
οὐχ ἥσσον οὐκ ἤκιστα.

·20· Μαλῶν δὲ γίνονται
καὶ ἱλάστοι χρόνιοι αἰ-
δοῦντες ἀποσάσεις, τοῖ-
σι νεώτεροις τελέων
ταῖς τιμῶν.

·21· Ὑπερστέπια δὲ καὶ χρῆ-
νός τῶν πύων τὸ ἀπο-
σάσεις, ἢν εἴησιν ἡμέ-
ρας ὁ πυρετός ἔχων,
ὑπερβάλλει. τοῖσι δὲ γε-
ραιτέροις ἥσσον γί-
νεται πολυχρονιωτέρας
ἰόντες τὸν πυρετὸν.

·22· Χρῆν δὲ τὴν καὶ τοιαύτην
ἀποσάσιν πρὸς δόχ-
αζ σωματικῶς ἰόντες τὸν πυ-
ρετὸν.

ριτον' ες δε τεταρταϊον
κατακνήσεια, ην δια-
λείπει τε καὶ κατ'αλαμ-
βαιήν πεπληκηνήμενον
ζόων, καὶ ταῦτα ποι-
έων τῷ φθινοπώρῳ
προπελάσῃ.

23. Ωποδὲ τοῖσι νεω-
τέροισι τῶν τριήκοντα
ἐπέων αἱ ἀποστάσεις γί-
νονται, οὕτως οἱ τεταρ-
ταῖοι μάλλον τοῖσι βιή-
κοντα ἐπέων, καὶ γεραι-
τέροισι.

24. Ταὶς δὲ ἀποστάσε-
σι δύναιται χρῆναι, τοῖς χειμῶ-
νος μάλλον ἢ νομύας,
χρονιώτερόν τε πανο-
μύας, ἢ αὖτον δὲ παλιν-
δρομύας.

25. Ὅς τις δ' αὖ ἐν πυρε-
τῷ μὴ θανατωδὲι φῆ-
τι καὶ κεφαλὴν ἀλγέειν,
ἢ καὶ ὀφθαλμοὺς τε καὶ
τῶν ὀφθαλμῶν φαίνει
αὖ, ἢ καὶ εἰς τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς ὁρᾷ, καὶ ὁρᾷ
τῶν ὀφθαλμῶν φαίνει

tinua existente: verū
ad quartanam dedu-
cetur, si intermiserit,
& erroneo modo ap-
prehenderit, & si hæc
faciens ad autumnū
propinquarit.

Quemadmodū au-
tem iunioribus tri-
ginta annis abscessus
fuit, ita quartanæ ma-
gis his qui triginta
sunt annorum, & se-
nioribus.

Cæterum hæc nos-
se expedit, abscessus
magis hyeme fieri,
tardiusque cessare, &
minus recurrere.

Quicumq; verò in
febre non letali, dixe-
rit sibi caput dolere,
aut etiam præ oculis
obscurum quiddam
apparere, si & oscu-
li vëtris morsus huic
accesserit, ei bilio-

si vomitus aderit.

Si vero etiam rigor
acceſſerit, & partes
infra præcordium fri-
gidas habuerit, citius
adhuc vomit⁹ aderit.

At si quis biberit
aut ederit sub hoc tē-
pus, valde cito vo-
met.

Porro quibus horū
dolor fieri inceperit
primo die, hi quarto
magis quàm quinto
premuntur: septimo
verò liberantur.

Plerique tamen ip-
ſorum tertio die do-
lere incipiunt, veran-
tur autem maximè
quinto, liberantur no-
no aut vndecimo.

Qui vero in cepe-
rint quinto die dole-
re, aliâque iuxta ra-
tionem priorum ip-

λῶδης ἔκκετος παρῆσι.

26. Ἦν δὲ καὶ εἴ τις προς-
γῶνται, καὶ ταῖς κάτω
μέσῃ τοῦ ὥσπερ χονδρίε
δύχρᾳ ἔχῃ, καὶ θάλασσαν
ἐπὶ τὸ ἐμεῖος περὶ εἶσαι.

27. Ἦν δὲ πινὴν ἢ φάσιν
ὥσπερ ἔσθῃ τὸν χρόνον,
καρτα ὥσπερ ταχέως ἐ-
μεῖσαι.

28. Ἐστὶν δὲ οἷσιν αὐ-
τῶν ἐκ τῆς ὁποῖος τῆς ὥσπερ
τῆς ἡμέρας γίνεσθαι, τε-
ταρταῖοι πείθονται
μάλιστα καὶ πεμπταῖοι,
εἰς δὲ πλὴν ἑξήκοντα ἡμέ-
ρας ἀλλὰ ἀποθνήσκουσι.

29. Οἱ μάλιστα πλείονες
αὐτῶν, ὄρχονται μὲν
πονήσονται, τεταρταῖοι καὶ
μάλιστα δὲ μάλιστα,
πεμπταῖοι καὶ ἑξήκοντα ἡμέ-
ρας, ὡς αὐτοῖς, ἢ
ἐνδεκάταῖοι.

30. Οἱ δὲ αὐτῶν ἀρχόνται
πεμπταῖοι πονήσονται, καὶ
τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα αὐ-

PROGNOSTICA. 753

τοῖσι τῶν ἀφ' ὧν γί-
νηται, ἐς πλὴν τεταρε-
σκαυδευάτην κρίνεται
ἢ νῆσος, γίνεσθαι δὲ ταῦ-
τα τοῖσι μὲν ἀνδράσι,
ἢ τῇσι γυναιξί, ἐν ὧ-
σι τετρακίσιοι μάχισα-
τοῖσι δὲ ἑωτέροισι γί-
νεσθαι μὲν καὶ ἐν τοῖσι
σι, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι ξυ-
νιχέτεροις πυρετοῖσι,
καὶ ἐν τοῖσι γυναιξίσι
τετρακίσιοι.

3^ο Οἱσι δ' αὖ τοῖσι το-
βόπῳ πυρετῷ κεφα-
λὴν ἀλγέουσιν, ἀντὶ τῆς
τοῦ ὀφθαλμοῦ δὲ πρὸς τὸ
ὀφθαλμῶν φαίνεσθαι,
ἀσθενεῖς γίνονται.
ἢ μαρμαρυγὰς προφα-
νονται, ἀντὶ δὲ τοῦ κα-
ρδίου πόνου, ἐν τῷ ἵππερον
ἐξίῳ ὑπὸ δεξιᾷ ἢ ἐ-
πὶ ὀριστερᾷ, ξωτείνε-
ται πρὸς μίτη ξωὸ ὀδυνη-
ρή τε ξωὸ φλεγμονή,
καὶ μαδὶ τῶν ἐν ὧν ἴδ-

sis fiant, his ad deci-
mum quartum morbus
iudicatur. Fiunt autē
hæc & viris, & mulie-
ribus, maximè in ter-
tiis. Junioribus ve-
rò fiunt quidem & in
his, verum magis in
conciavis febribus,
& in sinceris tertia-
nis.

Quibuscunq; verò
in huiusmodi febre
caput dolētibus, pro
eo quod obscurum
quiddam præ oculis
apparet, visus hebe-
tudo contingit, aut
splendores ob oculos
obuersantur: & pro
osculi ventris morfu
in præcordiorum dex-
tra aut sinistra parte
aliquid tenditur ne-
que cū dolore, neq;
cū inflammatione, san-
guine de naribus his

pro vomitu fluxum
esse expectandum est.
Magis tamen & hic
in iuuenibus sangui-
nis eruptionem expe-
ctare oportet his au-
tē qui triginta sunt
annorum, & seniores
adhuc, minus, verum
vomitus in his expe-
ctari debent.

At verò pueris con-
uulsiones fiunt, si fe-
bris fuerit acuta, & ve-
ter non egresserit & vi-
gilarint, & terreātur,
& eiularint, & colo-
rem mutarint, & vi-
dem siue pallidū, aut
liuidum, aut rubrum
contraxerint.

Fiunt autem hæc
promptissimè quidē
pueris nuperrimè edi-
tis, vsque ad septimū
annum: seniores au-
tem pueri, & viri, nō

πισσι ῥυθῆναι πρὸς δό-
κιμον αὐτῶν τοῖς ἐμέτερον.
μᾶλλον δὲ καὶ ἐν ταῦ-
θα πῶσι νόοισι τοῦ αἵ-
ματος πλὴν ῥῆξιν πρὸς
διχιδται· τοῖσι δὲ βιή-
κοντα ἔτι καὶ ζερα-
τίστοισιν, ἥσσον, ὁ δὲ αἵ-
μα ἐμέτους τοῖς τοῖς
πρὸς διχιδται.

32 Τοῖσι δὲ παιδίοισι
πονομοὶ γίνονται ἢν ὁ
πνεῦμα ὁξὺς ἦ, καὶ ἡ
γαστήρ μὴ διαχωρῇ, καὶ
ἀγρυπνῶσι τε, καὶ οὐ
πλογύωσι, καὶ κλαυ-
θμυρίζωσι, καὶ τοῦ χρο-
μα μεταβάλλωσι, καὶ
χλωρόν, ἢ πάλιον, ἢ
ἐρυθρόν ἴχωσι.

33 Γίνεται δὲ ταῦτα
ἐξ ἰστομοτάτων μὲν
πῶσι παιδίοισι τοῖ-
σιν ἐν ταῖς πῶσιν, ἐς τὰ
ἐπὶ ἡ ἑτα· τὰ δὲ πρὸς
ἐξ ἑτα τῶν παιδίων
καὶ οἱ αὐτοὶ, οὐκ

ἔπ' ὅτι τοῖσι πυρετοῖσιν
ἔκπ' τῶν πασμάτων ἀλί-
σκονται, ἢν μή τι τῶν
σημείων προσχύνται
τῶν ἰσχυροτάτων τε
καὶ κακίστων, οἷά τ' ἐν
τῇσι φρενίσι γίνε-
ται.

34 Τοὺς δ' ἀπολουμέ-
νους τε καὶ περικομμέ-
νους τῶν παιδίων τε
καὶ τῶν ἄλλων, τεκμαί-
ρεται ποῖς ξύμπτωσι
σημείοισιν, ὡς ἐφ' ἐκά-
στοισιν ἐκείνα διατίθηται.
πάντα δὲ λέγω,
ὥς τε τῶν ὀξείων νο-
σημάτων καὶ ὅσα ἐκ
πυρετῶν γίνονται.

35 Χρὴ δὲ τὸν μέλλον-
τα ὁρᾶν ὡς περὶ γινώ-
σκοντα περικομμένους
καὶ τοὺς ἀποθανομένους,
ὅσοις τε αὖ μέλ-
λη πλείονας ἡμέρας
περικομμέναν τὸ νόση-
μα, καὶ ὅσοις τε αὖ ἐ-

amplius in febris
corripuntur conuul-
sionibus, nisi quid
ex signis fortissimis
ac pessimis accesserit,
qualia sanè in
phrenitide fieri so-
lent.

Perituros porro &
superstites futuros,
tum pueros, tum alios,
ex omnibus signis cō-
iectare oportet, pro-
ut singula de singulis
perscripta sunt. At-
que hæc & de acutis
morbis, & de his qui
ex ipsis oriuntur, di-
co.

Qui verò rectè præ-
noscere volet, & su-
perstites futuros, &
morituros: & quibus
per plures dies du-
raturus est morbus,
& quibus ad paucio-

res, eum signa omnia ediscere, & indicare posse conuenit, ita ut vires ipsorum inter se conferendo expendat, quemadmodum perscriptum est, & de alijs, & de urinis, & de sputis, vbi simul & pus & bilem agrotus tulsien doriecerit.

Quin & impetus morborum semper populariter grassantium cito animadvertere oportet, & temporis constitutionem non ignorare. Probè tamen id nosse expedit de cōiecturis certis, & alijs signis, & non ignorare quoddia omni anno, & omni tempore, mala malum, bona bonum significant. Nam & in Li-

λάσους, τὰ συμῆα καὶ μακρόν τε καὶ σύν τε δύνασθαι κρίνειν, λεγόμενον τὰς δυνάμεις αὐτίων πρὸς ἀλλήλας, ὥς περ διαγίγχαται, πότε τὴν ἡλίων, καὶ τὴν ἔρυν, καὶ τὴν πύλων, ὅταν ὁμοῦ πάντες αὐτὴν ἡσθῇ καὶ χολήν.

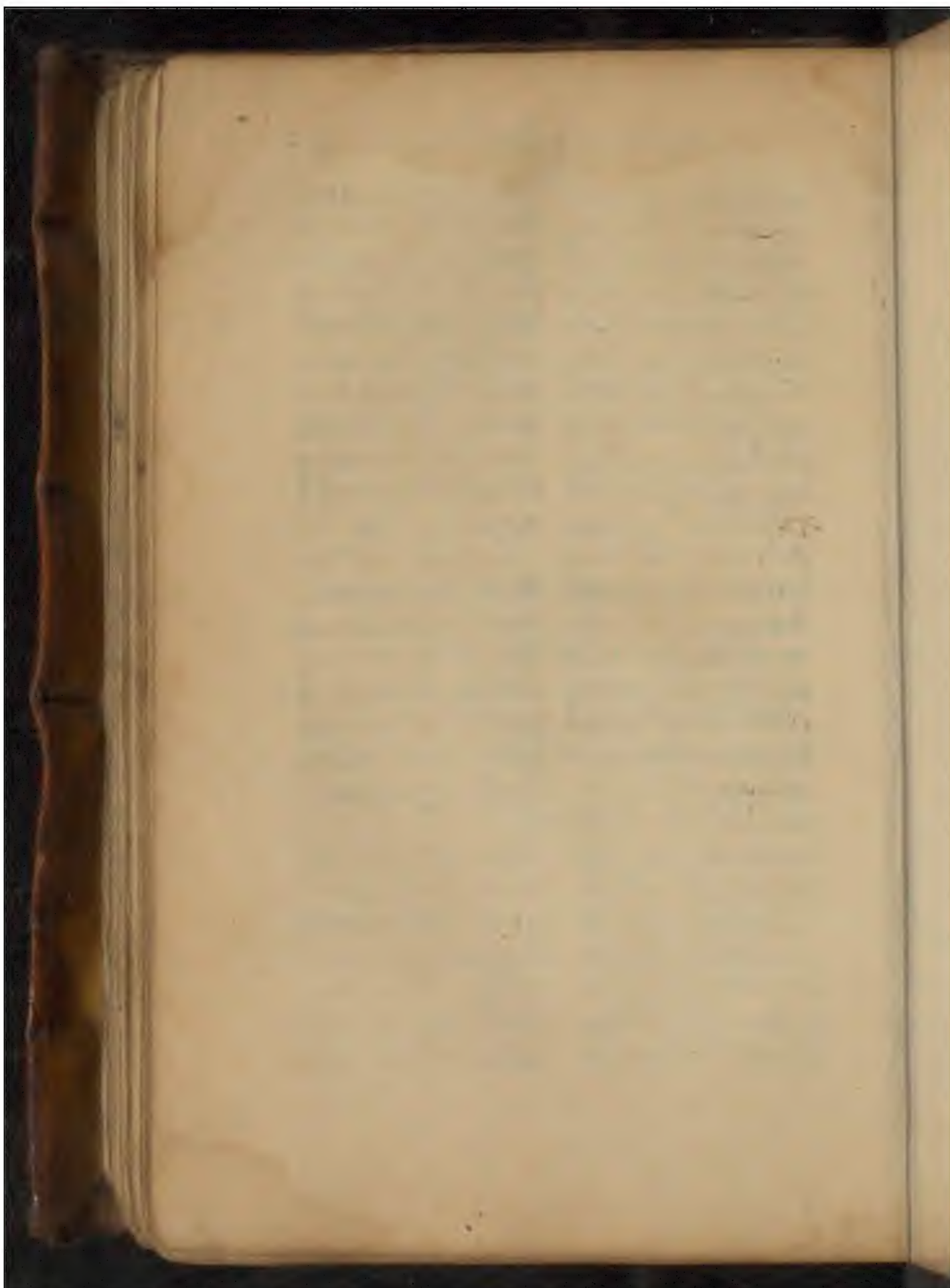
36 καὶ δὲ καὶ τὰς φερέας τὴν νοσημάτων καὶ ἐπιδημιῶν, ταχίως αὐτομεταξὺ, πῶς τὴν ὥρην καὶ τὰ αἰετίν. αὐτὸ μὲν τοι καὶ εἰδέναι, πότε τὴν τε κμηρίων, καὶ τὴν ἀλλων σήμερον, καὶ μὲν λαοὶ δύνανται, ὅτι αὐτὰ τὴν ἔρυν καὶ τὴν πύλων ὥς περ, τὰ τε καὶ καὶ τὴν σημαίνει, καὶ τὰ χερσὶ ἀγαθὸν ἐπὶ καὶ αὐτὸ Διόνη, καὶ αὐτὸ Διόνη, καὶ αὐτὸ Σενδὴ.

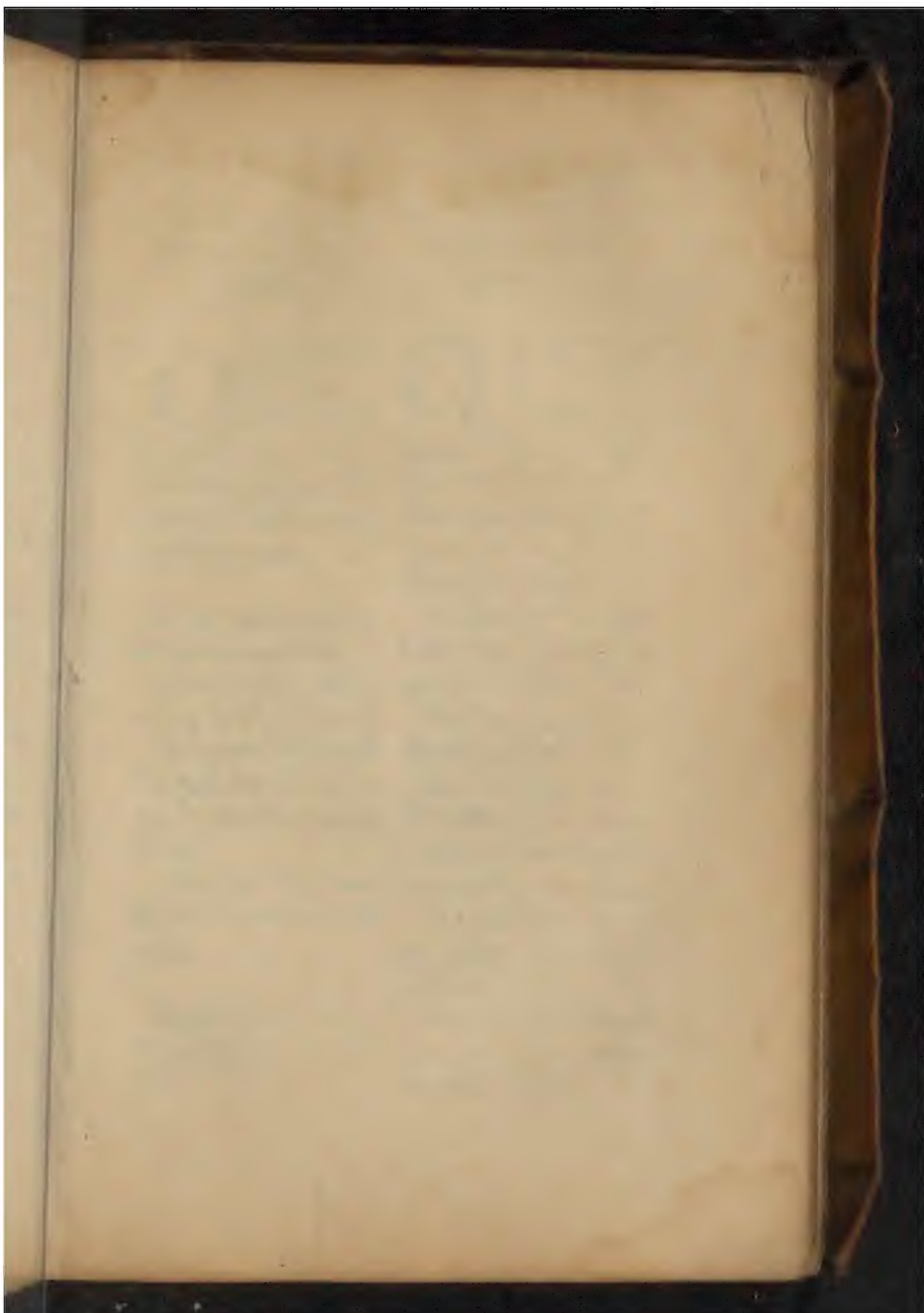
PROGNOSTICA. 157

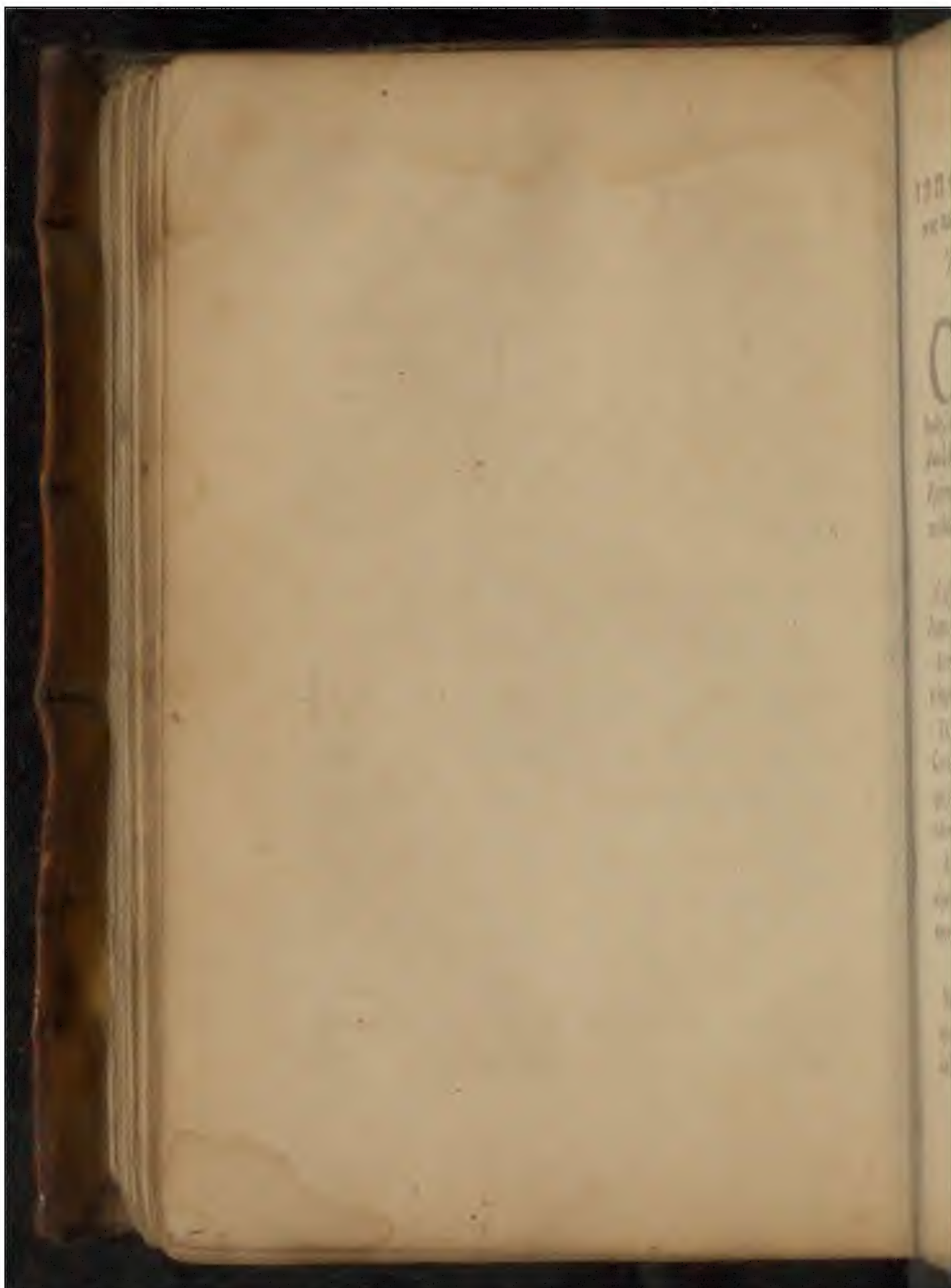
φαίνεται τὰ προγε-
γραμμένα ἀληθεύον-
τα σημεῖα. ἐξ ὧν καὶ
εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς
αὐτοῖς χρόνοις, οὐ-
δὲν δειδόν, τὰ πολλα-
πλάσια, αὐτῶν ἐπιτυ-
χαίναν, ἢν αἰματῶν πε-
ρὶ τὰ κρίνειν τε καὶ λεγί-
ξαι ὁρθῶς ἐπίστηται.
Ἰατρίαν δὲ καὶ οὐ-
δὲν νοσήματος ὄνομα
ὅ, τι μὴ τυχερῶς αἰσθάν-
ηται γεγραμμένον, πεί-
τε καὶ ὁρῶσα ἐν τοῖς
χρόνοις. ἔστι ποσει-
δηλεύοις κρίνειν, γνῶ-
σην τοῖς αὐτοῖς ση-
μασίαις.

bya, & Delo ac Sey-
thia, praescripta signa
vera comperiantur:
proinde sciendū est
minimè difficile esse
in ijsdem regionibus
posse aliquem plera-
que ex ipsis assequi,
si memoria tenens ip-
sa, iudicare ac rectè
expendere sciat.

Ceterum nullius
morbi nomen defi-
derare oportet, quod
hic non est ascriptū.
Omnes enim qui in
praedictis temporibus
iudicantur, ex ijsdem
signis cognoscet.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α

τους κωκυλὶ πορο-
νώσεις.

H I P P O C R A

tis Coacæ præ-
notiones.

ΟΙ καὶ ῥίγεις
πρὸς ψυχό-
μητοι, κίφα
λαλγίαι, βράχην ὀ-
δυνώδεις, ἄφωτοι, ἐπι-
δρῶντες, ἱππανεῖς καὶ
τις, θνήσκουσιν.

Αἱ μὲν κατὰ ψύξις
δυσφορίαι, κακίσται.

Κατὰ ψύξις μετὰ
σκληρίσιν, ὀλέθριον.

Ἐκ κατὰ ψύξις φό-
βος καὶ ἀδυμνή αλ-
γος, ἐς πασμάδων ἀποπε-
λόνται.

Αἱ καὶ κατὰ ψύξις
οὕρων ἀπολήψεις, κα-
κίσται.

Μετὰ ῥίγος ἀγνοία,
κακὸν κακὸν δὲ καὶ
λήθη.

Qui ex rigo-
re perfrige-
rantur, ca-
put, ac collum dolé-
tes, voce destituti, ī-
super exudātes, post
quam se recollege-
rint, moriuntur.

Molestè ferre mor-
bum cum perfrige-
ratione pessimū est.

Perfrigeratio cum
duritia pñciosa est.

Ex perfrigeratio-
ne timor & tristitia
præter rationem, in
convulsionem finit.

Ex perfrigeratio-
ne vrina intercipi,
pessimum est.

Ignorantia cum ri-
gore, malum : malū
item obliuio.

L

Soporosi rigores aliquatenus perniciosi: & flammeus in facie color, cum sudore, in his malignus est, in his frigiditas posteriorum partiū, cōuulsionē accerfit. & in summa, posteriorum partiū frigiditas, cōuulsoria est.

Ex dorso horrores frequentes, & cito transcurrentes, ægrè tolerari possunt. vrinæ enim interceptio nem eāque dolo-rosam significāt. insuper exudare, his pessimum est.

Rigor cōtinenter vexans, corpore iam debili existente, letalis est.

Qui frequenter exudāt, ac insuper rigēt, perniciosum hoc est:

Τὰ κωματώδη εἴ-
γεια ἁπολέθρια· καὶ
τὸ φλογώδες ἐν προσώ-
πῳ μεθ' ἰδρωτός, ἐν
θύβοσι κακῆδες. ὡς
τοῦ πείοσι φύξις τῶν
ὀπισθεν, σπασμὸν ἐπι-
καλεῖται. καὶ ὅλως
δὲ φύξις τῶν ὀπισθεν
σπασμῶδες.

Αἱ δὲ νῶτον φρεῖγμα
πυκναὶ, καὶ ὀξείως με-
ταπίπτουσιν, δύσφο-
ροι· οὕρου γὰρ ἀπό-
ληψιν καὶ ἐπώδυνον
σημαίνουνσι. τὸ ἐπι-
δρῶν τούτοις κά-
κιστον.

Ρίγος ἐν σιωπῇ
τοῦ σώματος ἀσθενέ-
ος ἤδη ἰόντος, θανά-
σιμον.

Οἱ πυκνὰ ἐκιδρῶν-
τες, καὶ ἐπιρῖ-
γίοντες, ὀλέθριον·

καὶ ὡς τῇσι πελυνθί-
σιν αὐτὰ φαίνονται ἐμ-
πύημα ἔχοντες, καὶ κα-
λίας παρεχόμενας.

Τὰ αὖ νώτον ῥίγεια
δυσπρωτέρη. ὅς δ' αὖ
ἐπὶ καμνιδι κατὰ ῥιζώ-
σας, πετάρτη, καὶ εἰς 5^η
ἐπὶ ῥιζοῖ, δύσκολον.

Οἱ φρικώδεις κεφα-
λαλγικαὶ ἐφιδρωῶ-
τες κακῆδες.

Οἱ φρικώδεις ἐφιδ-
ρωῶτες πολλῶ, δύ-
σκολοι.

Τὰ πολλὰ νώτῳ
διὰ ῥίγεια, κακῆδες.

Οἷσιν αὐταίοις ῥί-
γεια γίνεσθαι, δύσκολον.

Οἷσιν αὖ φρικὰ πύ-
μα καὶ ὑγιαίνουσιν, οὐ-
τοι ἐξ αἵματος ῥύσιος
ἐκπύουσθαι.

& in fine suppuratio-
nem habere compe-
riuntur, ventresque
perturbatos.

Rigores ex dorso
molestiores sunt: qui
vero decima septima
die rigorē habuit, &
quarta ac vicesima
insuper riguerit, ma-
lignum hoc est.

Horrore affecti ca-
put dolētes exudan-
tes, malignum id est.

Horrore affecti,
multū insuper exu-
dantes, difficili ma-
lo implicantur.

Rigores multi tor-
pidi, maligni sunt.

Quibus sexta die
rigores sūt, hi ægrè
iudicantur.

Quibus sanis hor-
rores frequētes sunt,
hi ex sanguinis flu-
xione suppurantur.

Horror & spiran-
di difficultas in dolo-
ribus, signa tabis sunt.

Ex pulmonis suppu-
ratione, & circa ven-
tre aliquando ac cla-
uiculam dolores, &
anxiè stertere, sputi
copiam in pulmone
significat.

Horrore affecti, an-
xij, delassati, lumbos
dolentes, aluos hu-
mectas habent.

Affectiones insu-
per rigentes, & quæ
ad noctem aliquāto
magis exacerbantur,
cum vigilijs ac deli-
rio, in somnis aliquā-
do urinas inuolunta-
riè emittentes, in cō-
uulsionem definūt.

Cōtinui rigores in
acutis prauisunt.

Ex rigore cū capi-

τὸ φρικώδες καὶ
τὸ δύσπνοιον ἐν τοῖσι
πύνοισι, σημεῖα φθι-
νῶδεα.

Ἐξ ἐμπυήσιος πλυν-
μονος, καὶ κατὰ κηλίνην
ἐνίοτε ἀλγύματα καὶ
κηλίδας, καὶ τὸ ὑπο-
ρεῖσθαι ἀσώδεια, ση-
μαίνει πνέειν πλεῖ-
θος ἐν τῷ πλυνμόνι.

Οἱ φρικώδεις, ἀσώ-
δεις, καὶ πύδεις, ὀσφυ-
αλγίαι, κηλίδας καὶ θυ-
ρεαίνοντα.

Τὰ ἐπιξέγγιοντα,
ἐς νύκτα μάλιστα π-
αροξινώματα, ἄρην
πινά, φλεγμώδη,
ἐν τοῖσιν ὑπνοῖσιν εἶναι
ὅτε οὖρον ὑπὸ ἰωνδί,
χαλῶντα, φλεβοδονώ-
δεια ἐς πασμον ἀπο-
πλεοντα.

Τὰ ξυστεχέα ξίγεια
ἐν ὀξείσι, πονηρόν.

Αἱ οὐ ξίγεις μὲν καὶ

φαλαγγίης κλύσεις,
ὀλέθριον.

Τὰ αἵματὸ δὲ αὐ-
τῶν τῶνδε πονηρόν.

Ρίγος ὁπισθοζών-
δης κτείνει.

Τὰ φρικώσαντα ἢ
αὐδρώσαντα κρισί-
μως, ἐς τὸ πῦρ αὐριον
φρίξαντα παραλ-
λως, μὴ ἀχρηπνεύτα,
μήτε πεπαινόμηνον,
αἰμορρῶσιν οἷο-
μαι.

Τὰ μὲν εἰς γίγιναι ἐπι-
χρόμνα ἔχοντα, πονηρὰ
καὶ πασμοώδεα, ἄλ-
λως τε, καὶ προχρῶ-
δέντι. ὅπως δὲ τῶν τού-
τοις ἢ τὰ παρὰ τὰ
ῶτα.

Τριτακοφύεα εἰ-
γέα, ἢν ἐν μέσῳ πυρο-
ξινώμηνά πυρετῶν ἀπὸ
ἡπύ, πᾶν κακὸν ἦδεα.

tis dolore exolutio-
nes perniciosæ.

Cruētæ in his vri-
næ prauæ.

Rigor cū tētionē ner-
uorū à tergo, necat.

Qui inhorruerūt
& exudarūt iudicato-
rio modo, & postri-
die p̄ter rationē hor-
ruerūt, si quis nō vigi-
lijs īfestetur, neq; cō-
coxerit, ei sanguinē
erupturū esse puto.

Vrinæ cum rigo-
re suppressæ, malæ &
conuulsoria, tum a-
liās, tum si quis an-
te a graui sopore pres-
sus fuit: spes autē in
his est abscessus re-
tro aures fore.

Rigores velut in fe-
bre tertiana, si ī me-
dia inordinata febre
exacerbentur, valde
maligni sunt.

Si verò contrario
conuellentibus mo-
do exacerbentur, cū
rigore & febre, perni-
ciosum est.

Vocis interceptiōes
ex rigore, soluuntur
tremore: & insup ri-
gētes tremores suc-
cedentes iudicant.

Qui ex rigore cū ca-
pitis dolore exoluū-
tur, in periculo sunt.

Cruēta vrina his
mala est.

Quibus rigor, his
vrinae suppressio.

Cōuulsio in febre,
manuū ac pedū do-
lores, maligni sunt.
malignus est & dolo-
ris ex femore p̄gres-
sus: neque genuū do-
lor bonus: sed & su-
rarū dolores mali-
gni sunt, mētémque
emouent: tū aliās, tū

Τὰναντία ἢ παροξύν-
νόμενα τῶν σπώντων, ἢ
μὲν ῥίγους ἢ πυρετοῦ,
ὀλέθριον.

Αἱ οὐκ ῥίγους ἀφω-
νία, τρέμω λύονται
ἢ οὖν ἐπεῖ ῥιγέοντα
τρομάδια γινόμενα
κρίνει.

Οἱ οὐκ ῥίγους μὲν
κεφαλαλγίης ἐκλυό-
μενοι, σφαλεροί.

Τὸ αἵματιώδες ὄρον
πυτρίοισι κακόν.

Οἱσι ῥίγους, οὐρου ἐ-
πίστασις.

Σπασμὸς ἐν πυρε-
τῷ, χειρῶν ἢ ποδῶν
πίνοι, κακὴν δὲ κα-
κὴν δὲ καὶ οὐκ μη-
ρῷ ὁρμὴ ἀλγέματις·
ἀλλ' οὐδὲ γυνάτων
πόνος, κρήνην· ἀ-
πὰρ καὶ γαστροκνη-
μῶν πόνοι, κακὴν δὲ
δεῖς, καὶ γνώμης πα-
ραφορὴ· ἄλλως τε,

ἢ, οὐρον ἢν ἐνιωρηθῇ.

Οἱ ἐξ ἀποχονδρίων
ἀλγυήματος πυρετοί,
κακῆδεες· τὸ κακῶ-
δες ὑπὸ ζύτοισι, κα-
κισον.

Οἱ μὴ διαλείποντες
ἐξιδροῦντες πυκνὰ
μὲν ἀποχονδρίου ἐν-
τάσεως, ὡς ἐπιτοπο-
λὺ κακῆδεες καὶ τὰ
ἐς ἀκρώμιον καὶ κληί-
δα σπρίζοντα ἀλγυή-
ματα, ἐν ζύτοισι πο-
νηρά.

Οἱ τριταιοφύεις ἀ-
σώδεες πυρετοί, κα-
κῆδεες.

Αἱ ἐν πυρετῷ αἰα-
δαί, κακῆν.

Κοπιώδεες, ἀχλυώ-
δεες, ἀρηνιοί, καμα-
πώδεες, ἐξιδροῦντες,
αἰαδερμανόμυνοι,
κακῆν.

Οἱ καπιώδεες μὲν
φρίκης ἐξιδρώσαν-

si urinae subsidentia
in medio innatet.

Febres ex praeor-
diorum dolore ma-
lignae sunt, sopor in
his pessimus est.

Qui frequenter
exudare cum praeor-
dij intensione non
cessant, plerunq; ma-
lignè habent: & do-
lores in summū hu-
merum ac clauicu-
lam incumbentes,
in his pravi sunt.

Febres tertianae na-
turā referentes, cum
anxietudine, mali-
gnae sunt.

Vocis interceptio-
nes in febre, malae.

Lassati caligantes,
vigilantes soporo-
si, exudantes, recale-
scentes, male habēt.

Lassati cum hor-
rore si exuda-

rūt indicatorio modo, recalfacti in morbo acuto, male habent: tum aliàs, tum si circa hæc sanguis denaribus stillarit.

E regio morbo abū de colorati, moriuntur: alba verò alui egestio in his pcedit.

Febre tertianæ naturam referentes erroneæ, in pares dies trāslapsæ difficiles.

Anxietudines ī diebus indicatorijs, si in his sine sudore perfrigerētur. & omnes qui sine sudore perfrigerātur citra indicationē, male habēt.

Et qui insuper riguerunt ex his, vbi vomuerunt meraca, anxij, tremuli in febre, malum.

Qui ex rigoribus,

πες κρισίμως, ἀνὰ θέρμαι δέντες ἐν ὁξείᾳ καὶ κῆν· ἄλλως τε, κῆν αἵμα ἐπιστάζωσι πνεῖ ταῦτα.

Ἰκτερώδεις καὶ τακέρεις, θνήσκουσιν ἅθι καὶ διαχώρημα πνεύμοισι προσδιέρχεται.

Οἱ βίη καὶ φνίξις πλανώδεις, ἐς ἀρτίας μεταπίσδοντες, δύσκολοι.

Οἱ ἐν κρισίμοισι ἀλυσμοὶ αἰνιδρουῶτες πρὸ ψυχόμοι, καὶ ἀποαντες δὲ οἱ αἶν ἰδρωῶτες πρὸ ψυχόμενοι ἀκρίτως, καὶ κῆν.

Καὶ οἱ ἐπιρριγώσαντες ἐκ θύτων, ἐμείσαντες ἀρητα, ἀσώδεις, τρομώδεις ἐν πνεύμῳ, καὶ κῆν. καὶ φωνὴ δὲ ἐκ βίητος.

Τὰ δὲ ἐκ βίητων

μικροῖσιν ἰδρῶσι πᾶσι
ψύχοντα, κακόν.

Οἱ ἐξιδροῦντες ἀ-
ρηνπνοι ἀνὰ δερμαὶν ὀ-
μνοι, κακόν.

Οἱ ἐξιδροῦντες ἐν
πυρετῷ, κακὴ νόσος.

Οἱσι χολώδεος δια-
χωρήσιος ἐξοχῆς, πᾶσι
σῆθος δῆξις καὶ πικρό-
της, κακόν.

Εν πυρετοῖσι κρι-
λῆς ἐμφυσωμένης,
πνῦμα μὴ διακρί-
πτον, κακόν.

Κοπιώδεις λυγρώ-
δεις καὶ ὀχοι, κακοί.

Εν νώθῳ πυκινῇσι
καὶ λεπνῇσι φρίκησιν
ἐξιδροῦντες, δύσπο-
ροι.

Οὐρὰ ἀποληψίς ἐν
πύλωον σημαίνει τὸ
ἐξιδροῦν τούτοις,
κακόν.

Τὸ παρὰ τὸ ἔθος
ποῖαν πύον προοῖ

paruis sudorib⁹ per-
frigerantur, malum.

Exudantes vigilan-
tes recalescētes, ma-
lum.

Qui insuper exu-
dant in febre, mali-
gnè habent.

Quibus biliosa est
alui egestio, ac cir-
ca pectus morsus &
amaritudo, malū est.

In febribus inflata
aluo flatus nō erum-
pere, malum.

Lassati singultien-
tes stupore detenti,
mali.

In dorsi horroribus
crebris ac tenuibus
īsudātes, agrè ferūt.

Vrina intercepta
dolorē significat. si
sudor accedat, malū.

Præter consue-
tudinē quid face-
re, velut est, propo-

nere sibi aliquid, & expectare aliquid prius non consuetū, aut contrarium, malum est, & mentis emotioni proximū.

Qui morbi in malis signis leuantur, & qui in bonis non remittūt, difficiles sūt.

Qui exudāt & maxime capite in morbis acutis submolefiē ferentes, malum: tum aliās, tum si vrinæ sunt nigræ, & turbidus spiritus in his, malus.

Extremæ partes si in vtranq; partem cito trāsmutentur, malum est: sed & sitis huiusmodi mala est.

Ex moderato ferox responsio, atque vox acuta, malum. præ-

μείδαι πὶ πρότερον μὴ εἰδομένον, ἢ πύλαι πόν, πονηρόν, καὶ πωλησίον παρακωπῆς.

Τὰ εὖ πονηροῖσι σιμείοις κεκρίνοντα, καὶ τὰ εὖ χρηστοῖσι μὴ εὖ διδόντα, δύσκολα.

Οἱ ἐν δροῦντις καὶ μάλιστα κεφαλὴν εὖ ὀξείσι ἀποδύσφοροι, καὶ κέν· ἄλλως τε, καὶ ἐπ' οὖροισι μέλασι, καὶ τὸ θολρόν ὑπὸ τούτοις πνεῦμα, κενόν.

Ακρεῖα ταχὺ ἐπ' ἀμφότερα μεταπίπνοντα, καὶ δὴ πάλιν ἀπὸ τῆς πονηρόν.

Ἐκ κοσμίον δραστήια ἀποκρίσις φωνὴ ὀξεῖα, καὶ κέν ὑποχρόν.

δρια ζυπέοισιν εἰσω-
εἰρύαται.

Τὰ καὶ κατὰ φύξιος
ιδρώδεος ταχὺ ἀνα-
δερμανόμμεα, κακόν.

Οἱ αὖ ὀξέσιν ἐπι-
δροῦντες ἀποδύσφο-
ροι, κακόν.

Οἱ παρὰ λόγως, καὶ
αἰσθάνει μὴ ἐξέσης, ἀδύ-
νατοι, κακόν.

Εν πυρετῷ ὅξεις οἶον
ἀπὸ ἐμέτης ἐς ἀνάχρεμα
φιντελουτῶσα, κακόν.

Νάρκη ἐς ἀμφοτέ-
ρα ταχὺ μεταπίπτου-
σα, κακόν.

Στάξις αἱ ἐλάχι-
σαι, κακὰ.

Κακόν ἔ παύτως αὖ
ὀξεῖ διὰ παρὰ λόγως
λυθεῖσα.

Οἱ πρὸς χεῖρα αἰαί-
σονται, κακοί.

Οἷσιν ἅμα πυρετῷ καὶ
σώδι, οἱ δὲ ματὰ ὑπνώ-
δεια νευρωθῆναι, κακόν.

cordia his intro tra-
huntur.

Qui ex perfrigera-
tione sudorosa cito
recalescunt, malum.

Qui in acutis exu-
dant sub moleste fe-
rētes, malum.

Qui præter rationē
nulla existente vaforū
evacuatione, impo-
tentes fiunt, malum.

In febre tractus ve-
lut à vomitu, ī screa-
tionē definēs, malū.

Torpor in utrunq;
cito trāslatus, malū.

Sanguinis stillę pu-
fillę, malę.

In acuto morbo
fitis præter rationē
soluta, malum.

Qui ad manum
exiliūt, male habēt.

Quibus cum febre
ardētē, tumores som-
nolenti, torpidi fiūt,

his dolor in latus su-
perueniens levis fi-
derationis ac resolu-
tionis modo occidit.

Suffocatio in acu-
tis ægris attenuatis,
perniciosa.

In iam perniciosis
parui tremore, & vo-
mitus æruginosus:
qui in potibus sub-
strepunt, & submur-
murant in siccis: &
qui difficulter deglu-
tiunt spiritu tussien-
te, perniciose habet
in acutis perfrigera-
tis.

Rubores in mani-
bus ac pedibus, per-
niciosi.

Efflâtes & refracti,
in sonis leuiter suspi-
ciêtes, morbo regio
abūdè colorati mo-
riūtur: alba alui ege-
stio in his præcedit.

ἰς πλευρὸν ὁδυνῇ ἐ-
πιλθοῦσα παραπλη-
κτικῶς κτείνει.

Πνιγμὸς αὖ ὁξείξιν
ἐλθοῦσι ἰσχυροῖσιν, ὀλέ-
θριον.

Ἐπὶ τοῖσιν ἥδη ὀλε-
θρίοισι τὰ μικρὰ βο-
μώδεια, καὶ ἰώδης ἔμε-
τος, οἱ αὖ τοῖσι περὶ τοῖσιν
ἁπλοφρόντες, καὶ ἁπλο-
ερεβόρυντες ξηροῖ-
σι, καὶ οἱ χαλεπῶς κα-
ταβρωχθίζοντες πνέ-
μα πνεύματι, ὀλέ-
θριοι αὖ ὁξείσι κατὰ τὴν
μυῖοισι.

Τὰ αὖ χερσὶ καὶ πο-
δὶν ἐρυθρήματα, ὀλέ-
θρια.

Οἱ ἐκφυσῶντες καὶ
αἰὲς κεκλασμένοι, αὖ τοῖ-
σιν ὑπνοῖσιν ἁπλο-
πνῆτες, ἰκτὴρῶδεις κα-
τακτρεῖτε θνήσκεσι λα-
οὺν διαχώρημα τὸν-
τοῖσι προέχεται.

Αἱ ἐν πυρετοῖσιν οὐ
τάσις σιζῶσαι, μή ἀ-
φώνω, ὁλέθρια.

Τὰ πλιδνὰ γινό-
μενα ἐν πυρετῷ, σάυ-
τομον θάνατον ση-
μαίνει.

Οἷσιν ἐν πυρετῷ,
ἀλγῆματις πλινθίου
χρυσίου, κελίνι ὑ-
δατὸ χολα πολλὰ δια-
διδόντες, ἐκίττα ἀσι-
τίαι δὲ παρακολεν-
θοῦσι καὶ ἰδρῶτες
μὲν πρὸς ὅπου ἐν-
αίρῃς, καὶ κελίνις
ὑγρῆς, καὶ πὶ καὶ
καταλγῆς, οὗτοι
μικροτέρως νοσήσαν-
τες, πρὸ πλινθίου
κῶς τελευτῶσι.

Πυρετῶντι ἐν ἀφ-
χῇ, μέλαινα χολὰ ἀ-
νω ἢ κάτω διελθοῦ-

In febribus mētis
emotiones tacitur-
nae, in eo qui voce
priuatus nō est, per-
niciosa sunt.

Liuires qui sūt in
febre, breui mortem
affore significant.

Quibus in febre, do-
lore lateris accedēte,
alu^o multa aquosa ac
biliosa egerit, hi alle-
uantur. Quibus verò
inediæ cōsequenter
accedūt ac sudores,
cum bono faciei co-
lore, & aluo liquida,
ita ut adsit etiam ali-
quis cordis, seu poti^o
oris ventris dolor, hi
vbi longius agrota-
runt, peripneumoni-
corum modo mo-
riuntur.

Febriēti si atra H^l
lis ī principio, sursum
aut deorsum prodie

rit, letale est.

Qui cum perfrige-
rationibus, non sine
febre, supernè exu-
dant, molestè feren-
tes, & phrenitici, in
acuto morbo perni-
ciose habent.

Dolores modicè
acuti ad claviculam,
ac sursum transeun-
tes, perniciosi.

In longis pernicio-
sis morbis, sedis do-
lor letalis est.

Si debiliter iam af-
fecti non videant, aut
non audiant, aut la-
bium, aut oculus aut
nasus ipsis distorque-
atur, letale est.

In febribus in-
guinis dolor, mor-
bum diuturnum si-
gnificat.

In febrib' iudicatio

σα, θανάσιμον.

Οἱ μὲν καταψύξιν
ἐκ ἀπύρων ἐβδερύν-
τες αἰώ, θύσφοροι, φρε-
νιτικοὶ τε καὶ ὀλέ-
θριοι αὖ ὀξεία.

Τὰ ἐπὶ ὀλίγον ὀξεία
ἀλγύματα ἐς κληίδα,
ἢ, τὰ αἰώ πίπνοντα,
ὀλέθρια.

Ἐν μακροῖσιν ὀλεθρί-
οισιν, ἔδρης ἀλγύμα-
θα, θανάσιμον.

Τοῖσιν ἀσθενέως ἢ
δὴ διακειμένοισι, μὴ
βλέπειν, ἢ μὴ ἀκθεῖν,
ἢ διαστέφειν χεῖρας,
ἢ ὀφθαλμόν, ἢ ῥίνα,
θανάσιμον.

Ἐν πυρετοῖσι βον-
εῶνος ἀλγύμα, νοῦ-
σον χρονίην σημαί-
νει.

Αἱ αὖ πυρετοῖ-

σιν ἀκρισίαι, χρό-
νους μὲν ἐμπούουσιν,
ἀτὰρ οὐχὶ ὀλέθρια.

Οἱ ἐξ ἀλγυμάτων
ἰχυρῶν πυρετοὶ, πο-
λυχρονοί.

Αἱ προμώδεις ψη-
λαφώδεις παρακρού-
σεις, φρενιπικαί· καὶ
οἱ κατὰ γαστροκνημίων
πόννοι, ἐν τούτοις γνώ-
μης παράφοροι.

Οσοὶ ἐν ξυνοχῇ ἀ-
φωνοὶ καὶ μύνοι μύον-
τες παραδαμύσσου-
σιν, ἢν αἷματος ἐνέ-
τος οὐκ εἰνῶν ἐμέσαι-
τες φθέγγονται. καὶ
παρ' αὐτοῖσι γλύων),
σώζονται. μὴ γλυο-
μύων ὅ τούτων δύς-
πνοοι γλυόμυροι, θνή-
σκουσι σωτόμως.

Οἱ λαβόντες ἐς τὴν
αὔριον παροξυνθέν-
τες, κακόν.

nes impeditæ ac sub-
latæ, tēporis quidem
diuturnitatem indu-
cunt, non autē perni-
ciosæ sunt.

Febres ex dolorib⁹
acribus, diurnæ.

Mentis emotiones
tremulæ, palpatoriæ,
phrenitice sunt: & do-
lores circa suram, in
his mentē emouent.

Quicunq; in febre
cōtinua, voce desti-
tuti iacentes, oculis
cōnientes nictāt, hi
si postq̃ sanguis ipsis
ex naribus fluxit, &
ubi vomuerūt, loquā-
tur, & ad seipsos re-
deant, seruātur. si ve-
rò hæc non fiāt, diffi-
culter spirātes facti,
breui moriuntur.

Qui meli⁹ habue-
runt, si postridie ex-
acerbētur, malū est.

Si tertia die cohibiti, quarta exacerbentur, malum est. num & tales exacerbationes phreniticae sunt?

Quibuscunq; desinunt febres, non in diebus indicatorijs, his recidivæ fiunt.

Qui in principio tenues, cum capitis pulsu, & vrina tenui, ad iudicationē acerbantur his nihil miri est si & mētis emotio insupérque vigiliæ accedant.

In morbis acutis, motus, iactatio, somnus turbulentus, quibusdā cōvulsionem significat.

Turbulentæ cum ferocia excitationes mētem emouentes, malæ sunt, itémque

Τρίτην ἡμέραν πεπρωμένην παροξύνουσιν τις, καὶ ἄλλοι γὰρ καὶ φρενιτικοὶ οἱ τοιοῦτοι παροξύνονται.

Οἱ ὅσοισιν ἄλλειπονσιν οἱ πυρετοὶ μὴ καὶ κρίσιμοι, ἅποπροπικέιν.

Οἱ εἰ ἀρχῇ λεπτοὶ καὶ κεφαλῆς σφυγμοῦ καὶ οὐρῆς λεπτοῦ, τοῦτο κρίσιν παροξύνονται, θαῦμα δὲ οὐδὲν ἂν καὶ παρακινῶσι καὶ ἔτι ἀφρενιπνίην γιγνώσκουσιν.

Εν ὁξείᾳ κίνησει εἰς πλοσμοδὸς, ὅστις τοσούτων χῶδης, ἀπεσπῶν εἰς οἰσισμὸν κίνας.

Αἱ τοσούτων χῶδης ἀφρενιπνίᾳ ἐγείσθαι παροξυνοί, πονηρόν, καὶ ἀσφαλές.

σπασμώδεις, ἄλλως τ'
 ἢ μεθ' ἰδρώτων, σπασ-
 μώδεις δὲ καὶ βρα-
 χύλον καὶ μεταφρέ-
 νου δοκίονσι ψύξεις,
 ἀτὰρ καὶ ὅλον τ' σώ-
 ματος. ἐν τούτοις ἡ
 μὲν ὡδεις ὀφθαλμοί.

Αἱ ἐν κώματι πα-
 ρακρῶσεις, σπασμώ-
 δεις.

Αἱ ἐν ὀλίγῃ θρα-
 σείαι παρακρῶσεις, θη-
 ριώδεις· καὶ σπασμῶ-
 δεις προσημαινουσιν.

Εν τοῖσι μακροῖσι,
 κριλίνης ἀλγυρί ἐπιδρ-
 σεις, σπασμώδεις.

Τὰ δὲ παρὰ τὴν
 δειά, ἀγρυπνία, ἐπιστά-
 ζοντα ἐκ ῥινῶν, ἐκ
 ταῖα κουφισθέντα νύ-
 κτα, πονήσαντα δὲ ἐς
 πῶν αὐρίον, ἐκ δὲ ῥι-
 σάντα, κατενεχθέν-
 τα, παρακρούσαντα,
 αἰμορροῖα λαύρως,

convulsoria, tum a-
 lias, tū cū sudoribus.
 Cōuulsoria etiā vi-
 dentur colli ac dorfi
 pfrigerationes, imò
 etiā totius corporis:
 in his mictiones sunt
 pelliculosæ.

Deliria cum sopo-
 re, convulsoria.

Mentis emotiones
 modicè feroces, feri-
 næ sunt: sed & cōul-
 siones significant.

In morbis longis,
 vētris præter rationē
 tumores, cōuulsorij.

Affectiones statim
 turbulēte, vigilias in-
 ducētes, sanguiné de
 naribus stillātes, sex
 ta die alleuātes per
 noctē, verū post ridie
 rursus affligētes, exu-
 dātes, ī sōnū delatē,
 mentē emouētes, lar-
 gè sanguiné fundūt,

M

& morbos solvunt. a-
quosa vrina talia si-
gnificat.

Qui cum relatis,
ab atra bile mente
moti, tremuli fiunt,
malignè habent.

Deliriū in spiritu
& sudore, letale est.
letale est & in spiri-
tu ac singultu.

Insomnia in phre-
nitide euidencia, bo-
na sunt.

In phrenitide ege-
stiones alui albæ, &
torpor, malum.

Rigor his pessim⁹
est.

In phreniticis in
principijs affectio-
nes mansuetæ, ac fre-
quenter transmu-
tationem habentes,
malæ sunt.

Quibus ab atra bi-
le mente motis, tre-

καὶ λύει τὰ πύθια. τὸ
ὕδατος δὲ ἔρον τοιαῦ-
τα σημαίνει.

Μετὰ τ' αἰσχυρῶν
τῶν ἐξισχυρῶν μα-
λαχολικῶς, οἱ τρε-
μώδεις ὑπόμειναι, καὶ
κοινοῦ.

Παραφροσύνη ἐν
πνέματι καὶ ἰδρωπὶ
θανατώδης. θανα-
τώδης ἔστι, ἐν πνέματι
καὶ λυγμῷ.

Ενύπνια τὰ ἐν φρενὶ
πιδι ἀναγῆ, ἐλαθόν.

Εν φρενὶ πιδι διαχω-
ρήσις λονχῆ, καὶ τώ-
στροφης, καὶ κόν.

Εἴργος ποντίοισι, καὶ
κίον.

Εν τοῖσι φρενιτι-
κοῖσιν ἐν ἀρχῇσι τὰ
ἐπεικῶς ἔχοντα, πον-
κὰ τε μεταπίπτον-
τα, καὶ κόν.

Τῶν ἐξισχυρῶν μα-
λαχολικῶς, οἱς τρε-

μοι ἐπιγίνονται, κακόν.

Οἱ ἐξισάμενοι με-
λαγχολικῶς, τρομώ-
δεις γινόμενοι, καὶ
πυαλίζοντες, ἢ ἐξ γὰρ
φρενιτικοῖς.

Οἱ οὐκ αὐτίς, ὁξείως
ἐπιπυρέξαντες, φρενι-
τικῶς γίνονται.

Οἱ φρενιτικοὶ βρα-
χύ ποτε ψόφου καὶ θα-
πρόμενοι, τρομώδεις
ἢ σπασμώδεις.

Τὰ ἐν φρενιτικοῖσι
νευρϊκῶς τρομώδεια,
θανάσιμα.

Αἱ πᾶσι αἰσθητικῶς
παρεφροσυνῶσα, κα-
κιστά· αἱ οὐκ τούτων
παροξυνόμεναι, ὀλέ-
θριαι.

Αἱ παρὰ κρῖσεις, φω-
νῆ καὶ γλῶσσαι, γλῶσ-
σαι σπασμώδεις, καὶ
αὐτοὶ τρομώδεις γι-
νόμενοι, ἐξίσαντες σκλη-
ροῦς τὰ κτήνη ὀλέ-

mores sūt, malū est.

Qui ab atra bile
mente moti, tremuli
fiunt, ac saluam fun-
dunt, num sanē phre-
nitici sunt?

Mente moti, acutē
insuper febricitan-
tes, phrenitici fiunt.

Phrenitici strepi-
tum valde percipi-
entes, tremuli, aut
conuulsi.

In vehemēter phre-
niticis, tremores le-
tales sunt.

Deliria circa neces-
saria, pessima: quæ ex
his exacerbantur, le-
talia sunt.

Mentis perculsio-
nes, voces clangoro-
sæ, linguæ conuul-
siones tremulæ, &
voces tremulæ fa-
cte mētem alienant
durities in his per-
na.

M 2

ciosa est.

Prædebilitatorum
deliria, pessima.

Affectiones in phre-
niticis frequenter trās-
mutationē habētes,
cōuulsoria, prauæ.

Phrenitici cū per-
frigeratione saliuā
fundentes, vomitum
nigrum indicant.

Qui variè egrotāt,
& frequenter soporo
si mēte mouētur, his
nigrū vomitum ex-
pectandum esse dici-
to.

Quæ conuulsorio
modo exacerbātur,
stupefactoria sunt.

Tumores iuxta au-
rem in morbis lon-
gis parui sunt: san-
guinis fluxiones ac
vertigines insuper
apparentes, perni-
ciosa.

ἄριον.

Αἱ τοιοῦται ἀδυνατη-
σαίτων παραφροσύ-
ναι, κακίσται.

Τὰ ἐν φρενιτικοῖσι
πυκνὰ μεταπίπτον-
τα, ἀσχυρὰ ὄντα, πο-
νηρὰ.

Οἱ ἐν φρενιτικοῖσι
μὲν καὶ ταφύξιος πῖνα
λίζοντες, μέλαινα ἔμε-
τον δηλοῦσι.

Τοῖσι πονικίως δια-
νοσέουσιν, καὶ παραπνοῶ-
νσι πυκνὰ κατωματώ-
δισι, πρὸς δὲ χεῖρα λέ-
γει μέλαινα ἔμετον.

Τὰ παροξυνόμενα
βόπον ἀσχυρὰ ὄντα, καὶ
τοχα.

Τὰ παρ' οὗς ἐπὶ εἰ-
ματα ἐν μακροῖσι με-
κρά· αἱμορρῶδία καὶ
σκοπιώδεια ἐπιφαινόμε-
να, ὀλέθρια.

Οἱ ἰλνγγώδεις πυ-
ρετοὶ ἢ αὐτὸν ἰλίων, ἢ
μὲν ἰλίων, ὀλέθριοι.

Τοῖσι πνευματίοισιν
ἐοῦσι, πνευματὸς ὕστερον
ὀξὺς.

Μετὰ ἁποχονδρί-
ξις ὄντος κατὰ ψυχθεῖ-
σι, παρ' οὗς μέγα, ἐ-
παρμα.

Οἷσιν αὖ ἐν πνεύματι
ὀδυνᾷ χυμὸς μεναι πε-
ρὶ ὀσφυῶν καὶ τὰ κάτω
χωρία, φρενῶν ἁ-
πλώνται, ἐκλείπουσιν
τὰ κάτω, ὀλέθρια, ἄλ-
λως περὶ ἡν ἄλλο πσι
μεῖον πρὸς χυμῶνται πο-
νηρόν. ἢν δὲ τὰ ἄλλα πσι
μεῖα μὴ πονηρὰ χυμῶ-
ται, ἐμπνόν χυμῶσαι
ἢ πῖς.

Παιδίοισιν ὀξὺς πυ-
ρετὸς ἢ, κυρίως ἁπο-
στασις μὲν ἀρενπνίης,
ἢ τὸ ἐκλακτίζαν, ἢ

Febres vertigino-
sæ, & cum voluulis,
& sine voluulis, per-
niciosæ.

Anhelosis febris
postea acuta.

Cū præcordio intē
to perfrigeratis, ma-
gnus ī aure tumor.

Quibus in febre
dolores qui circa lū-
bos & infernas par-
tes fiunt, septum trās-
uersum contingunt,
infernas partes relin-
quentes, perniciosi
sunt, tum aliās, tum
si aliud quoddam si-
gnum prauum acce-
dat. Si verò alia si-
gna non fuerint pra-
ua, suppuratum fore
timor est.

Pueris febris a-
cuta, & alius sub-
pressa cum vigi-
lijs, & calcitrare, &

colorem mutare, & ruborem habere, cō uulforium est.

Affectiones statim turbulentæ, vigilias inducentes, & nigra compacti egerentes partim sanguinem fundunt.

Affectiones cū vigilijs & anxietudine repentina, sanguinē fundunt, tum alias, tum si quid etiā antea profluxerit. Nū & qui modicè perfri gerati postea horruerunt?

At qui circa exacerbationes tussunt, & parum exudant, malignè habent.

Ad latus dolore ac suffocatione accedēte, hi suppurantur.

Quibus in febrib⁹ cōtinuis pustulæ per

τὸ χρώμα μεταβάλλαν, ἢ ἴχαν ἱερνθος. πασιμῶδες.

Τὰ αὖθις παραχρῆμα ἀρεπνια, μέλαινα δὲ τὰ σινωδετα, αἱμοῦ ῥοῖα.

Τὰ ἀρεπνύσαντα ἐξαίφνης ἀλυσμῶ αἱμοῦ ῥοῖα, ἢ ἁλως τε, ἢ ἢν πρὸ οὐρῆν ἡ. ἢ ῥα γὰρ ἢ μεταφρίξαντες οἱ ἐπ' ὀλίγον πῶς φύχοντες.

Περὶ δὲ αὖ παροξισμοὺς βήσαντες, ἢ ἐξιδροῦντες μικρὸν, κακοήδεις.

Ες πλυνρὸν ὁδύνης ἢ πνιγμοῦ προσήμοιόν, οὔτοι ἐμπωῶται.

Οἷσιν αὖ σινεχίσι φλυζάκια κατὰ

παὶ τὸ σῶμα οὐ φέει,
θανάσιμον, μὴ γινο-
μεῖον πυνάδους ἀπο-
σήμεως· μάλιστα δὲ αἰ-
δίεσσι τούτοις γίνεσθαι
παρ' ὧν.

Εν ὧν τὰ μὲν ἐξω-
θεν περὶ ψύχεισθαι, τὰ
δὲ εἰσωθεν κρῖναι, καὶ
διψῆν, κακόν.

Οἱ σιωπεῖς διὰ τῆς
τῆς ἐπιταίνοντες, ἐπι-
κινδύνοι.

Οἱ σιωπεῖς ποτε πυρε-
τὸς διαλίπη, ἀκινδύ-
νον.

Εν μακροῖς πυρετοῖ-
σιν, ἢ φύματ' αἷμα, ἢ ἐς αἶ-
μα πόνοι ἐγγίνονται,
καὶ ἢν γλύωνται, οὐκ
ἄχρηστοι.

Κεφαλαλγίη ἐν ὧν
ἐστὶν ἄποχόνδριον αἷμα
πασμύνον, μὴ ἐν αἵ-
ματι αἵματι οὐκ ἐν αἵματι,
ἐς φρενιτικὴν περὶ
ταῦτα.

totum corpus erum-
punt, letale, si nō pu-
tulētus abscessus fi-
at: maximè auté cir-
ca aurē his fieri solet.

In morbo acuto ex-
ternas partes perfri-
gerari, internas au-
tem ardere, & sitire,
malum est.

Febres cōtinuæ per
tertiam diem auge-
scentes, periculosa.

Quibus febris ali-
quando intermittit,
periculo vacante.

In febribus lōgis,
aut tubercula, aut do-
lores in articulis fi-
unt: & si facti fuerint
non sunt inutiles.

Capitis dolor in
morbo acuto, præcor-
dium reuulsum, non
profluēte ex naribus
sanguine, ad phreni-
tidem deuenit,

Febres lipyrice, bilis effusione nō accedente, non solvuntur.

Morb⁹ regius ante septimū diem accedens, malum: septimo verò ac nono, & undecimo ac decimo quarto, iudicatio rursus est, si non precordia induret: sin minus, ambigua res est.

Frequentes per eadem recidivæ, circa iudicationē sanguinolentæ, nigrorum vomitum faciunt. fiunt autē & tremulæ.

Dolores qui in tertianis febrib⁹ exacerbantur, tertianarum generis morbum faciunt, & grumosum sanguinem egerunt.

In febribus secundum venā quæ est in collo, pulsus ac do-

Τὰ λεπυρική μὴ χολέρας ἐπιγνομένης, ἔλυνται.

Ἰαπερος πρὸ μὲν τῆς ἐβδόμης ἡμέρης ἐπιγνόμενος, καὶ ἔν τῇ ἐβδόμῃ ἢ καὶ ἐν ἑαυτῇ, ἢ ἐν δὲ κατὰ καὶ τὰς αἰσθητικὰς κατὰ, κρίσιμον, μὴ σκληρυνῶν ἅποχόνδρια ἢ μὴ, ἐν δὲ αἰσθόν.

Αἱ πνευαὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἁποσσοφαί, περὶ κρίσιν αἱ μακρόδεις, μελαίνων ἔμετον ποιεῖ οὔσι. γίνονται δὲ καὶ βρομώδεις.

Τὰ ἐν τριτάτοις περιβίσειν ἀλγύματ' αἰσθητικὰ βροχιδώμενα βιταιογῆν ποιεῖ, καὶ βρομώδεια αἵματα διαχωρίζει.

Ἐν πνευτοῖσι καὶ φλέβα πῶς ἐν πῶς τραχήλῳ σφυγμὸς καὶ

COACAE PRAENOT. 187

πῶνος, ἐς δυσεντε-
ρίην ἀποτελευτά,

Τὸ μέλας ἄλλον πολ-
λάκις χρώμα κτλ. ὅδε
μασίην, χηΐσιμον.

Τοῖσι χολώδεσι
πυλμα μέλα, καὶ πυρε-
ῶς ὀξύς μετ' ἀποχον-
δρίου ἐν τᾷ σίος, παρ
ὅς ἀφίστησιν.

Οἱ δὲ μακρῶν αἰα-
λαμβάνοντες οὐσιτοι,
μηδὲν ἐπιδιδόντες, ἐ-
πιστρέφουσι κακῇ,
ὅως.

Οἷσιν ἐν πυρετοῖσι
φλέβες αἰ ἐν κροτά-
φοισι σφυγματώδεις,
καὶ πρόσωπον ἐρυθρῶ μέ-
νον, καὶ ἀποχόνδριον
μὴ λαπαρὸν, χρόνιον,
καὶ οὐ πάνοντα χω-
ρὶς αἵματος ῥύσιος
καὶ ῥινῶν πολλῆς, ἢ
λνγγὸς, ἢ σπασμοῦ,

lor, in dysenteriam
definit.

Color qui sæpe in
calore trāsmutatur,
vtilis est.

In biliosis spiritus
magnus, & febris a-
cuta cum præcordij
intensione, iuxta au-
rem abscellum fa-
cit.

Qui ex morbis lō-
gis se refocillātes be-
ne cibum accipiunt,
& nihil proficiunt,
hi malignè in reci-
diuam incidunt.

Quibus in febrib⁹
venæ in tēporib⁹ pul-
fant, & facies sana
est, & præcordiū non
molle, diuturnū mor-
bum significat. & nō
definētem citra mul-
ti sanguinis ex nari-
bus fluxū, aut singul-
tū, aut conuulsionē,

aut coxendicum do-
lorem.

In febre ardente si
alvus eruperit, mor-
tale est.

Ex alui dolore la-
borioso, febris ar-
dens, pernicioſa.

In febribus arden-
tibus si aurium soni-
tus accedant cum vi-
sus hebetudine, &
grauitate secundum
nares, melancholico
modo ab atra bile
mente mouetur, san-
guine ipsis nō erum-
pente.

Tremores in febri-
bus ardentibus, men-
tis perculſio ſoluit.

In febre ardēte flu-
xio sanguinis ex na-
ribus quarta die, ma-
la est: si non aliud
qd boni coinciderit.
Verū quinta min⁹ pe-

ἢ ὀδυνησὶ χιῶν.

Εν καύσῳ κοιλίη κα-
τὰ ῥαγείσα, θανάσι-
μον.

Εκ κοιλίης ἀλγῆμα
ἔς ἐπιπύονον, πνεύ-
τος καυσώδης, ὀλέ-
θριον.

Εν τοῖσι καυσώδε-
σιν ἤχων προσήρμομέ-
νων μὲτ' ἀμβλυσιμῶ,
καὶ κτλ εἶναι βάρους,
ἰξίταιται μελαγχο-
λικῶς, μὴ αἰμοῦ ῥαγί-
σαι τις.

Τοὺς ἐν καύσει
πρόμους, παρακοπή
λύνει.

Εν καύσῳ ῥύσις ἐκ
μυκτῆρων τε παρ' αἰώ,
κακόν· ἢν μή τι ἄλλο
ἀγαθὸν συμπίσῃ. πρὶν
πλάϊν δὲ ἥτορον κιν-

διωνώδεις.

Οἱ δὲ τοῖσι καυσώδεσιν ἁποπνεύχουσι διαχωρήμασι ὑδατοχόλοισι συχνοῖσιν, ὀφθαλμοῖσι κακὸν ἄλλως τε, κῆν κάτοχοι γινώσκονται.

Καῦσος εἰς γένος ἐπιγνομενόν λύνεται.

Καῦσοι ἁποβροπάζειν εἰώδασι, καὶ ἡμέρας τεσσάρων ἐπιτημηναντες, ἐπειτα ἐξιδροῦσιν· εἰ δὲ μή, τῇ ἐβδόμῃ καὶ δέκῃ.

Τοὺς καυσώδεις διακρίνουσιν αἱ παραρρηκταῖαι ἡμέραι, κενυθίζουσαι ἢ αὐανροῦσαι.

Εκ καύσον, μὴ γνομενὸν πνώδεις παρ' ἑξ ἀποσημάτων, οὐ πάντως ὥζονται.

Οἱ λιθαργικοὶ, τρεμώδεις ἀπὸ χειρῶν,

riculosa est.

Qui ex febribus ardentibus aliquantulum perfrigeratibus cū crebris egestionibus alui aquosis ac biliosis laborāt, oculis malū est: tū aliās, tum si stupidi fiant.

Febris ardēs rigore accedente soluitur.

Febres ardentes recidiuare solēt, & ubi per dies quatuor significationem de se præbuerunt, postea exudant: sin minus, septima die.

Febres ardētes xiiij dies dijudicāt, aut al leuātes, aut pimētes.

Ex febre ardētes, abscessu purulēto, qui circa aurem non fit, nō valde seruantur.

Letargici, tremuli ex manibus,

Comnolenti, discolor-
res, tumidi, pulsibus
tardi sunt, & partes
sub oculis eleuatas
habēt, & sudores īsu-
per accedūt, & aluis
biliosis, & intēpera-
tis subument.

Sin obaridas ha-
buerint, vrine & ege-
stiones alui latenter
īp̄sis progrediuntur,
vrina velut iumēto-
rum est, potū non ex-
perunt, neque aliud
quicq̃. Postquam ve-
rō resipuerint, collū
dolorosum se habe-
re dicunt, & sonitus
per aures transire.

Qui verō ex lethar-
gicis seruantur, ple-
runq; pectore suppu-
rati fiunt.

Quibuscunq; in fe-
br̄ib' tremores citra
iudicationē cessant,
his tēporis progressu in articulos abscessus

ὑπνώδεις, δύσχευτες,
οἰδηματώδεις, σφυγ-
μοῖσι νωθροῖσι, καὶ με-
τάσσεια τὰ ὑποφθαλ-
μα, καὶ ἰδρώτες ἐπιγι-
νονται, καὶ κηλίδας ὑ-
ποιδέσσι χολώδεις,
καὶ ἀκρατίας.

Ἡν καὶ ταξήδεες ἴχω-
σιν, ἔρχεται καὶ διχχωρή-
ματα ποιοῦντα λα-
θραίως, τὸ ἔρον ὑπο-
ξυγίς, πᾶν τε οὐκ αἰ-
τίουσιν, οὐδὲ θάλασσαν
οὐδὲν. ἔμφρονες δὲ γέ-
νομυνοί, τράχηλον ἐ-
πώδυνον φασὶν ἔχειν,
καὶ διὰ τῆν οὐάταν
ἤχους διαίωσιν.

Οκείσιν ὃ σῶζοντες
ληθαργικῶν, ἔμψυχοι
ὡς ἐπιθετολὴ γίνονται.

Οκείσοισιν αὖ πάλιν
ζῶσιν ἀκρίτως τὰ προ-
μώδεα πάντες, ζυγί-
οισι χρόνῳ ἐς ἄρθρα

ἀποστασις ὀδυώδης dolorosus suppurat^o
καπνόνουσα, καὶ κύσις fit, & vesica dolet.
ἐπωδυωος.

Τῶν πυρετῶντων febrietibus quibus
οἷσι μὲν ὀδυήματα rubores sunt ī facie,
ὑπὸ πρῶτον, καὶ πρὸ & dolor capitis for-
τος κεφαλῆς ἰχυρὸς, tis, & venarū pulsus,
καὶ σφυγμὸς φλεβῶν, his sanguinis fluxio
αἵματος ῥύσις τὰ πολ- plerūque contingit.
λὰ γίνεσθαι.

Οἷσι δὲ ἄσκα, καὶ καρδι quib^o autē cibi fa-
ωσμοί, καὶ πνευλισμοί, stidia sunt, & oris vē-
ἐμετός· οἷσι δὲ ὀδυγ- triculi morsus, &
μοί, φύσας, φόφοι καὶ multū salivæ, his vo-
λῆς καὶ ἐπάρσεις, καὶ mitus fit: quibus verò
κατὰ ῥαξίς καὶ λῆς. ructus adsunt, & fla-
tus, strepitus ac ele-
vationes ventris, his
fit alui exturbatio.

Τοῖσι χρονίζουσιν Qui diutius securè
ἀσφαλῆως ἐν πυρετῶ ex febre continua la-
ξυωχεῖ, χωρὶς πόνου, borant, citra dolorē,
ἢ φλεγμονῆς, ἢ ἄλλης aut inflammationem,
προφάσιος, ἀποστασιν aut aliā causam, his
προσδέχεσθαι πόνου καὶ abscessus, expectan-
οἰδήματος, καὶ μᾶλλον dus est cū dolore ac
ἐς τὰ κάτω χωρία. tumore, & magis in
προςδέχεσθαι δὲ τὰς infernis partibus. ex-
ἀποστασίας, τοῖσιν ὑπὲρ pectare autē oportet
ῥιήκοντα ἔτα μᾶλλον. abscess^o, his magis q^{uam} xxx. annū egressi sunt,

& tunc expectare ab-
 scessus oportet, ubi
 viginti dies febris
 transmiserit. seniori-
 bus autē minus fiūt,
 & ubi multo tem-
 pore febres durant.
 At intermittentes &
 erroneo modo inua-
 dentes, autumno ma-
 ximè in quartanā le-
 niter trāseunt, & hoc
 magis his qui trigin-
 ta annos excederint.
 Abscessus autem hye-
 me magis fiunt, &
 tardiùs desinunt, &
 minùs recurrunt.

Quibus verò saepe
 recidiua cōtigat, his
 si semestre tempus
 transmiserint, tabes
 coxendicum leniter
 accedit.

Quaecunque signa

ἄπο σκίσηθ' δι' τοῦ-
 τήοις τὰς ἀπετάσιας,
 ἢν τὰς εἴκοσιν ἡμέρας
 πεντήκοντα ἡμέρας
 τοῖσι δι' πεντήκοντα
 σι ἡσὼν γίνονται, καὶ
 πολλῶ χρόνῳ ἡσόμε-
 νων τῶν πεντήκοντα. οἱ δὲ
 διαλείποντες ἢ λαμ-
 βάνοντες πεντήκοντα ἡμέ-
 ρας, φθινοπώρον μά-
 λιστα ἐς πεντήκοντα ἐ-
 πικεῖως μεθίστανται,
 ἢ, μᾶλλον τοῖσιν ὑπὸ
 τὰς τριήκοντα ἡμέρας
 γινόμεσιν. οἱ δὲ ἀπετά-
 σις τοῦ χειμῶνος γί-
 νονται τε μᾶλλον, καὶ
 πάνοντα βραδύτε-
 ρον, καὶ ἡσὼν παλιν-
 δρομέουσι.

Τοῖσι δὲ πολλάκις
 ἄπο προπιασθεῖσιν, ἢν
 ἐξ ἀμνην ὑπὸ βάλαν-
 σιν, ἰσχιαδικῇ φθί-
 σις ἐπικεῖως γίνεται.

Οκόσα πεντήκοντα αἰ-

πιδίδοται, καὶ μὴ ἀπο-
σηματώδεια σημεῖα,
κακὴ δὲ α.

Τῶν πυρετῶν οἱ μὴ
τε ἐν ἡμέρησι κρισί-
μῃσι, μὴτ' ἐν σημεῖ-
ον λυτήριον ἀφαινεύ-
ον προπαύουσι.

Τὰ ὀξεία τῶν νοση-
μάτων, ἐν ἡμέρησι κρι-
νεται τεταρσιν καί-
δεκα.

Τριταῖος ἀκριβὲς,
ἐν πέντε, ἢ ἐν ἑπτά πε-
ριόδοισιν, ἢ τὸ μακρό-
τατον, ἐν αἵμα κρίνεται.

Οἷσιν ὀρχορρόοισι
πυρεῖσιν αἵματός ἐστι
ξίος καὶ ῥινῶν πλεονέκτου
ῥινορρόου, λευκὴν ἁπλο-
στασιν τὸ οὖρον ἴσχει ἐν
τῇ τεταρτῇ, λύσιν ἐν
τῇ, ἐξ ὁδοῦ σημαίνει.

Τὰ δὲ ὀξεία κρίνεται

febri se opponunt, &
non abscessus signifi-
cationem habet, ma-
ligna sunt.

Febres quæ neque
in diebus iudicato-
rijs, neq; post soluto-
rium signum deces-
serunt, recidiunt.

Acuti morbi in die-
bus quatuordecim
indicantur.

Tertiana exquisi-
ta, in quinque, aut se-
ptem circuitib⁹, aut
ad summum in no-
vem iudicatur.

Quibus febrile in-
cipientibus, sanguis
de naribus distillat,
ac sternutatio ac-
cedit, & urina subfi-
dentiam albam in
quarta die habet, his
in septima die solu-
tionem significat.

Morbi acuti iudi-

cantur sanguine de
naribus fluente, in
die iudicatorio: & su-
dore multo, & urina
purulenta ac vitrea
prodeunte, & bonā
subsidentiam haben-
te, & aceruatim ex-
eunte: abscessu item
memorabili oriēte,
& aluo mucosa &
cruēta derēpēt ege-
rente, & vomitibus
non pravis secundū
iudicationem.

Somni profundi,
non turbulenti, fir-
mam iudicationem
significant: turbulen-
ti verò cum dolore
corporis, inconstan-
tes sunt.

Septima die, aut
nona, aut decima-
quarta, fluxiones san-
guinis à naribus, ple-
runque febres sol-

αἵματος ἐκ ῥινῶν ῥυε-
ῖς, ἐν κρίσει μὲν, καὶ ἰ-
δρωτός περὶ τοῦ θύμο-
υ, καὶ οὔρου πυώ-
δους ἢ, ὑαλῶδους γε-
νομένης, ἀποσάσιν χρε-
στὴν ἔχοντες, ἢ, ἀφρόδ
θύμοθεν καὶ ἀποσῆ-
ματος ἀξιολόγου, καὶ
κειλίης μυξώδους καὶ
αἱματώδους καὶ ἐξα-
πίνης καὶ ταξείας, καὶ
ἐμέτων οὐ μοχθη-
ρῶν χτλ κρίσιν.

Υπνοι βαθεῖς, μὴ τα-
ραχώδεις, βεβαίαν
κρίσιν σημαίνουν· οἱ
δὲ ταραχώδεις μετ'
ἀλγέματος σώματος,
ἀβεβαίοι.

Ἑβδομαίοισιν, ἢ ἐνά-
ταίοισιν, ἢ πεσασσά-
καμειναι ταίοισι, ῥύ-
σιες ἐκ ῥινῶν λύουσιν
ὥσπερ τοπικὸν αἶμα τῶν
ρεϊνόν.

ρεποὺς· ὁμοίως δὲ καὶ
 κριθίνης ῥύσις χολώ-
 δης, καὶ δυσεντεριώ-
 δης, καὶ πόνος χυμῶ-
 των, ἢ ἰχίων· καὶ ἔρον
 πεπαιθὲν ὡς πλὴν
 κρίσιν· ἀγυναικὶ δὲ καὶ
 ἐπιμηνίων ῥύσις.

Οἱ δὲ πυρετοῖσιν αἰ-
 μὲρ ῥαγίσαντες ἰκα-
 νῶς ὁκρυνουῦν, ἀπὸ τῆς
 σιν αἰαλήψεσι κρι-
 λία καὶ δυσχεαίνοντα.

Οἱ δὲ πυρετοῖσιν ἐπι-
 δρώοντες, κεφαλαλ-
 γίαι, κριθίνην ἀπολε-
 λαμμένοι, πασμιῶ-
 δεις.

Αἱ ἐπὶ ὀλίγον φρα-
 σίως παρεκρούσεις, καὶ
 θηριώδη καὶ πασμιῶν
 σημαίνουσι.

Σπασμὸς δὲ πυρε-
 τῶ· σινόμενος, καὶ πανό-
 μμος αὐτῆς μερὸς, ἀ-

uunt: similiter & al-
 ui fluxio biliosa, &
 qualis in dysenteria
 fieri solet, & genuū
 ac coxendicum do-
 lor: & concocta uri-
 na ad iudicationem:
 in muliere verò etiā
 menstruae purgatio-
 nis fluxus.

Quibus in feбри-
 bus sanguis abundè
 vndeūq; profluxit,
 his in refectionibus
 à morbo alui hume-
 ctantur.

Qui in febribus
 exudāt, caput dolen-
 tes, aluo suppressa,
 conuulsi fiunt.

Mentis emotiones
 modicè feroces, & fe-
 rinum, & conuulsio-
 nem significant.

Convulsio in febre
 nascēs, & eadem die

N

definens, bona est.

Cōuulsio in febre orta, sedat febrē eadem die, aut postera, aut tertia: si verò horam in qua incepit, transgrediatur, & nō definat, malum est.

Febres intermittētes, verū inæqualiter calescentes, aluo inflata, pauca egerente, in his post iudicationem lumborū dolore sequuto, alui erumpunt: at ambulantes ad manū torpidæ, siticulosæ, anxiosæ, in his aluo suppressa grauati exoluntur: quandoque verò & rubicundæ in pedibus ambustiones, eadem significant.

Hybernæ febres quartanæ, leniter in

γαθόν.

Σποσµὸς ἐν πυρετῷ, ἤντιμος, παύει τὸν πυρετὸν αὐτῇ ἡμέρῃ, ἢ τῇ ὑστεραίῃ, ἢ τῇ τρίτῃ ὑποβάλλων, ἢ πλεονάζων ἐν ἡμέρᾳ, καὶ μὴ παυόµενος, κακόν.

Οἱ διαλείποντες, αὐτὸς μάλῳς δὲ χλιαινόμενοι, κατὰ τὴν ἐμφυσωμένης, μικρὰ διαδιδύσκει, ὁσφραλγίσασιν μετὰ κρίσιν, ποντίοισι κατὰ τὴν ἐξήγησιν πρὸς οἱ δὲ πρὸς κατὰ τὴν ἐξήγησιν πρὸς χεῖρα, νωτρεῖ, διὰ τὸ δεικνύει, ἀσώδει, κοιλίης ἀπειλημμένης βαρυμόμνοι ἐκλύονται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ ἐξέχοντα ἐν πρὸς κατὰ τὴν ἐξήγησιν, τὰ αὐτὰ σημαίνει.

Οἱ χειμερινοὶ πρὸς ταρταροὶ πυρετοὶ, ἐπιεικέως μεδίσανται

ἐς τὰς ὀξείας νόσους.

Κεφαλῆς πόνος συν-
τονος μετ' ὀξείας πν-
ρεῖ, ἢ, ἄλλο σημεῖον τῆς
δυσκολων, θανάσιμον.
αὐτὸν ὃ σημεῖον φαύλα,
ὑπερβαλὼν τὰς ἐκκο-
σιν ἡμέρας, αἵματος ἐν-
σιν, ἢ πύον γὰρ ἐνός, ἢ
ἀποσάσις ἐς τὰ κἄτω
σημαίνει, μάλιστα μὲν
νεωτέροις τῆς τριήκον-
ταπέντε, τὰς ἐνείκας
τοῖσι δὲ πενήντε-
ροῖσι, τὰς ἀποσάσις
προσδέχεται. ὅτε μὲν
πῶποτε δὲ καὶ κροτά-
φους ὄντος τῆς πόνου,
καὶ συνδυαζέσθαι.

Οἷον κεφαλαλγία, καὶ
ἡχοι ἐμπυρεῖσι, καὶ
σκορδίνι, καὶ φωνῆς
βραδυπνῆς, καὶ ἀρχὴ καὶ
ῥῶν, ἢ ἀποπληκτους,
ἢ ἐπιληπτικῶς προς-
δέχον. πύοντες ἐσεῖν,
ἢ καὶ ἐπιληπτικῶς.

acutos morbos trās-
eunt.

Capitis dolor pti-
nax cū febre acuta,
& alio signo mali-
gno, letale est: cete-
rū sine signo ma-
lo, trāsgradiens xx.
diē sanguinis aut pu-
ris fluxum ē narib⁹,
aut abscessus ad in-
fernas partes signifi-
cat: fluxiones quidē
iunioribus xxxv. an-
nis: senioribus verd,
abscessus. si verd cir-
ca frontē ac tempo-
ra fuerit dolor ille
pertinax, fluxiones.

Quib⁹ capitis sunt
dolores, & sonit⁹ au-
riū, in febre, & verti-
go, & vocis tarditas,
& manū torpor, eos
aut, sideratos, aut
comitiales, aut obli-
uiosos fore expecta:

N 2

Qui caput dolent,
stupore correpti de-
lirâtes, aluo suppres-
sa, oculo ferociente,
florulêti, hi in poste-
riorem partem con-
uellantur.

Capitis succussio-
nes, oculi rubicūdi,
mête manifestè emo-
uêtes, pñiciofæ sunt.
non commoriuntur
hæc, sed circa aurem
tumorem faciunt.

Capitis dolor cum
sedis & pudēdorum
dolore, & torporem,
& impotentiam in-
ducit, & vocem re-
soluit, hæc horrenda
nō sunt: verūm som-
nolenti ac singlutiē-
tes fiunt nono mēte:
ex quibus soluta vo-
ce in idē restituūtur.

Qui in capitis do-
lore ascaridas habēt,

Οἱ κεφαλαλγίῃς καὶ
τόχως παρεκτρέοντες
κθιλίνῃ ἀποληφθεί-
σης, ὁμμάδρασιν ὄν-
τες, αἰδήροί, ὀπισθο-
τονῶδες γίνονται.

Τὰ ὑποσείοντα κε-
φαλῆς, ὁμμάτα ἐξέρ-
θρα παρεκτρέοντα σα-
φῶς, ὀλέθρια· ὃ ξυσκ-
ποθνήσκει ὅσον, ἀλλὰ
παρ' οὗς οἰδηματι-
εῖται.

Κεφαλαλγία με-
θ' ἑδρῆς, καὶ αἰδοίων
ἀλγήμετος, καὶ νωθρό-
τητα καὶ ἀκρησίην πα-
ρέχει, καὶ φωνὴν πα-
ραλύει, τὰντα δ' χα-
λεπὰ ὑπνώδες ἔχει καὶ
λυγγῶδες γίνονται
ἐν ἅτῳ μὲν καὶ τούτων,
φωνῆς λυθείσης ἐς τὸ
αὐτὸ καθεύδαντα.

Ασκαριδῶδες ἔστιν
μύροι ἐν κεφαλαλγίῃ,

καφώσις ἢ καῶμα πα-
ρακλυθουῦτα, τὰ
παρ' ἑσέως αἰρεται.

Οἱ κεφαλαλγίαι, κα-
τὰ ὅπως ὁδυνώδεις, ὅμ-
μα ἐξ ὀρύθρον, αἰμορ-
ροῖαι.

Τὰ σείοντα κεφα-
λήν, τὰ ἡχώδια αἰμορ-
ροῖαι ἢ γυναικὶ τὰ γυ-
ναικεῖα κατὰ βιάζειν,
ἄλλως τε καὶ ἢν χε-
ρσίν καῶμα παρὰ κλη-
θιδέη· ἴσως δὲ ἢ δυ-
σεντερικά.

Οἱ κατὰ βίαιον, χε-
ρσίν κατὰ ὁδυνώδεις, ἄ-
ρηντοι, αἰμορροαγίου
σιν, ἄλλως τε καὶ ἢν
πρὸς τράχηλον σιν-
τέην.

Τὰ εἰ κεφαλαλγίῃ
σιν ἰώδεια ἐμέσματα
κατὰ καφώσιος, ἄρην-

his surditas & sopor
consequēs, abscessus
circa aurem excitat.

Qui caput dolent,
stupore detenti do-
lorosi, oculum rubi-
cundum habētes, san-
guinem effundunt.

Capitis concussio-
nes, & aurium soni-
tus sanguinem effun-
dūt: aut mulieri mē-
ses deducunt, tum a-
liās, tum si iuxta spi-
nam ardor cōsequa-
tur: fortassis autē dy-
sentericis fluxiones.

Capite granati, iu-
xta sinciput dolen-
tes, vigilijs infestati,
sanguiné effundunt,
tum aliās, tū si quid
ad collum se exten-
dat.

Vomitibus in capitis
doloribus ærugino-
si cum surditate, vi-

gilantibus, cito insa-
niam excitant.

Quibus capitis ac
colli dolor est, sed &
totius corporis tre-
mula quædam impo-
tentia, sanguinis eru-
ptio soluit: quin &
tempore hæc soluun-
tur, verùm vesicæ in
hoc suppressuntur.

In acutis capitis
doloribus, & in tor-
pidis cum grauitate,
conuulsiones fieri
solent.

Capitis dolorẽ sol-
uit prius per nares, aut
spuma crassa & non
olentia: soluit item
vulcerũ eruptio: quan-
doque & somnus, &
alui fluxus.

Capitis dolor mo-
deratus cum siti ci-
bũ capiẽte, aut cum
sudore non soluente

πνοιαι ταχὺ καὶ μα-
να.

Οἷσι κεφαλῆς καὶ βα-
χίλου πόνος, καὶ ὅλον
δὲ πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτὴν βορβο-
ρῆς, αἰμορρογίη λύει·
ἀτὰρ καὶ οὕτω χρόνω
λύονται. αἱ δὲ κύστιες ἐν
πομπῇ λαμβάνον-
ται.

Εν τῇσιν ἐξέλθαι κε-
φαλαλγίησι, καὶ τῇ-
σιν ναρκαῖσιν μετὰ βα-
ρῆος, ἐξέλθαι πᾶσι με-
τεργίησιν.

Κεφαλαλγίην λύει
πρῶτον διὰ ῥινῶν, ἢ πύε-
λα παχέα καὶ αἰόσμα·
λύει δὲ καὶ ἐλκῶν καὶ
θύσις· ποτὲ δὲ καὶ ὕπνος,
καὶ κοιλίης ῥέσις.

Κεφαλῆς ἄλγημα
μέτριον μετὰ δίψης
καὶ διούσης, ἢ μετὰ ἰ-
δρωτός μὴ λύνοντος

τὸν πυρετὸν, ἀποσά-
σις αὐτῶν οὐλοισιν, ἢ πα-
ρ' οὓς σημαίνει, μὴ κοι-
λῆς οὐκ ἀταραχθεΐ-
σης.

Κεφαλαλγίη καὶ ῥῶ-
δης μὲν βάρειος, πρὶν
τι πασμῶδες.

Οἱ κεφαλαλγικοί,
διψῶδες, ὑπάρχει-
πνοι, ἀσαφές, ἀδύ-
νατοι, ὡς κοιλίη ὑγρῇ
κοπιῶδες, ἢ ἐὰν γε
ἐξανίστανται.

Κεφαλαλγίαι, ὡς
κωφοί, χεῖρας τρέμω-
δες, τράχηλον ὀδυ-
νῶδες, οὐκ ἔχοντες μέ-
λανα διδασυμένα, ἐ-
μέοντες μέλανα, ὀλέ-
θριοι.

Οἱ κεφαλαλγίαι,
ἐκιδροῦντες, κοιλίην
ἀπειλημένα, πα-
σμῶδες.

febrem, abscessus in
gīgiuis, aut circa au-
rem significat, aluo
non exturbata.

Capitis dolor sopo-
rosus cum grauitate,
conuulsorium quid
facit.

Caput dolentes, si-
ticulofi, aliquatenus
vigilātes, obscuri co-
gnitu, impotētes, ex
aluo liquida delassa-
ti, num mente mo-
uentur?

Caput dolētes, sur-
di stri, manibus tre-
mulī, collum dolen-
tes, meientes nigra
condensata, vomēn-
tes nigra, pernicio-
sē habent.

Caput dolentes,
exudantes, aluū sup-
pressam habentes,
conuulsioni obnoxij
sunt.

Sopor vbique ma-
lus est.

Qui soporosi in
principijs fiunt, cum
capitis, lumborū, col-
li, præcordij dolore,
vigilātes, num phre-
nitici sunt? nāsus in
his destillans, perni-
ciosus, tum aliās, tū
quarto ab initio die.
malum est etiam al-
ui proluuium valde
rubicundum.

Soporosi ab initio
exudantes, vrinis cō-
coctis ardentes, ve-
rūm citra iudicatio-
nem perfrigescen-
tes, & breui rursus
ardentes, torpidi, so-
porosi, conuulsi, per-
niciosè habent.

Somni soporosi,
& perfrigerationes,
perniciosè sunt.

Τὸ κατ' ὅδους παντα-
χοῦ κακόν.

Οἱ κατωτάδεις ἐν
ἀρχῇσι γινόμενοι, κατ'
κεφαλῆς, ὀσφύος, τρα-
χήλου, ἀποχονδρίον
ὀδυνῆς, ἀρθρῶν, ἀρ-
θρῶν, ἡρεῖ γὰρ φρενιπι-
κρί, μυκτικῇ ἐν τὸν τε-
οισιν ἀποσάξων, ὀλέ-
θριον, ἄλλως τε καὶ τε-
ταρταίοις ἰούσι ἢ ἀρ-
χομυλοῖσι. κακὸν δὲ
καὶ κηλίδης πέλκην-
σις ἐξέεινθρος.

Οἱ κατωτάδεις ἐξ
ἀρχῆς ἐξιδρώσαντες
οὔροισι πύπροι καυ-
σικρί, ἀκρίτως δὲ πε-
ριψύχοντες, διὰ τα-
χέων πύπροι, νω-
θροὶ, κατωτάδεις, ἀπα-
σιμώδεις, ὀλέθριοι.

Οἱ κατωτάδεις ὑ-
πνοί, καὶ αἱ κατὰ ψύ-
ξεις, ὀλέθριον.

Κωματώδεις, κηπιώ-
δεις, κηκωφωμόνους,
κηιλίους κατεξωσγής,
ἐρυθρὰ διγθόντα πει-
κρίσιν, ὠφελεία.

Κωματώδεις, ἀσώ-
δεις, ὑποχόνδριον ὀ-
δυώδεις, σμικρὰ ἐ-
μετώδεις, τὰ παρ' ὅς
ἴχουσι πρὸςθεν ἢ πε-
ρὶ τὸ πρόσωπον ἐπάρ-
ματα μὲν κώματος.

Τὰ ἐξαίφνης παρὰ
χρῆσιν τα ἀλυσμῶν, αἰ-
μορρηγικά.

Τὰ κωματώδεια, ἀ-
σώδεια, ὀδυώδεια ὑ-
ποχόνδρια, δαμνὰ
σμικρὰ πίνοντα, τὰ
παρ' ὅς ἐπάρματα κω-
ματώδεις, ἢ ἐπὶ πᾶσι
πασσιν ὡδεις.

Κωματώδεια, μεμω-
ρωμένα, κατὰ τοχα, πει-
detentionem inferentes, variantia prae-

Soporosis, delassa-
tis, surdis factis, aluo
erupete, si rubicunda
egesta fuerint circa
iudicationē, profunt.

Soporosi, anxiosi,
præcordium dolen-
tes, parum vomētes,
abscessus iuxta aurē
habent: antea verò
circa faciem tumo-
res cum sopore.

Morbi derepentē
mentem percellētes
cū anxietudine, san-
guinem profundūt.

Soporosa, anxiosa,
dolorosa præcordia,
frequēter parū spuē-
tia, tumores circa au-
rem habēt. soporosi,
num aliquid cōuul-
soriij habent?

Affectiones sopo-
rosa, fatuitatem in-
ducentes, stuporis

dia & ventrem tumi-
dum habentes, c bñ
fastidientes, aluo sup-
pressa, exudantes, nñ
his turbidus spiritus
& genitura simile
quid pertrāsens. lin-
gultum significat?
num & alius bilio-
sa insuper egerit?
Splendidū in his mi-
cūm prodest: vētres
quoq; his insuper tur-
bantur.

Cerebro corrupto,
alij in tribus diebus,
alij in septē moriun-
tur. has verò si effuge-
rint, servātur. Quib⁹
autem ex his reſectis
os disparatum reper-
tū fuerit, hi pereunt.

Caput dolentibus
ex posteriore parte
ossa rupta habenti-
bus, fluxio è nare lar-
ga, crassa, mala est:

κίλλοντα ὑποχόνδρια
καὶ κοιλίην ἐπιθήμε-
νοι, ἀπόσιτοι, ἀπλη-
λαμμόνιοι, ἐφιδροῦν-
τες, ἥρα τουτέοισι τὸ
βολύρον πνεῦμα καὶ
τὸ χυνοειδὲς διήθον,
λύγγα σημαίνει· κοι-
λίη δὲ ἥρα χολώδης
προςδιέρχεται· τὸ λαμ-
πρόειδὲς ἐν τουτέοισιν ὀ-
φειδὲν ὠφελίαι· καὶ
κοιλίαι δὲ τουτέοισιν
ἐπιταράσσονται.

Εἰς μὲν φάλαξ σφακελί-
σαντες, οἱ μὲν ἐν τῇσι βί-
τησιν ἡμέρησιν, οἱ δὲ ἐν
τῇσιν ἐβδομησὶ πελόν-
τιωσι· πάντας δὲ διαφύ-
γοντες, σώζονται· οἱ δὲ
αἰσθημένοι τὸ τοιού-
των διεσκηδὲς ὀφειδὴ
τὸ ὀστέον, ἀπολλύονται.

Τοῖσι κεφαλαλγικοῖ-
σιν ὁσέα ῥαγεῖσιν οὐκ ἔ-
στιν ὀπισθεν, ὅνους οὐκ μυκτῆ-
ρος λεῖρος, παχέαι, κα-

ἐν ὁφθαλμὸν προ-
αλγίσαστες, οὗτοι ἔι-
γέουσι. ἢ αἱ χεῖ-
ρὸς ταφον ὁσίων δια-
ῤαγὰ, ἀπασμῶδεις;

si ubi oculum antea
doluerint, rigent, nū
& iuxta tempora os-
sium diruptiones cō-
uulsoriae sunt?

Ὡτὸς πόνος σιῶτο-
νος, μὲν πυρετοῦ ὀξέ-
ος, ἢ ἄλλου τοῦ σημείου
τῆς ἀποθνήσκων, οὗ
μὲν νέους ἐβδομαίους
κτείνει, καὶ σιωτὸς μὲν
περὶ παρεφρονήσαν-
τας, μὴ ἐν ὧτος πολ-
λοῦ πόνος αἰ τοῦ ὠτός,
ἢ αἰ ἐν ὧτος αἵματος,
μηδὲ ἄλλου τοῦ ση-
μείου χρηστοῦ γήρυμέ-
νου· οὗ δὲ περὶ σιωτὸς
ρους βραδύτερον, καὶ
ἤτοι ἀναιρεῖ· τὰ τε
γὰρ ὠτὰ φθάνει ἐκ
πνέειν, καὶ παρεφρο-
νέουσι· ἢ τοῦ· ὡς
εἰσέφουσι δὲ οἱ πολ-
λοὶ τοῦ πόνου, καὶ οὗ-
τως ἀπολλύνται.

Auris dolor perti-
nax, cum febre acu-
ta, & alio quodam si-
gno aliquantum ma-
ligno, iuvenes quidē
septima die occidit,
& citius delirio cor-
reptos, si non multū
pus effluerit ex au-
re, aut sanguis ē na-
ribus, neque aliud
quoddam bonum si-
gnum compareat:
seniores autem tar-
dius, & minus tol-
lit. nam & aures sup-
puratione praeue-
niunt, & minus de-
lirant. verūm mul-
ti ex his recidiunt,
atque sic pereunt.

Surditas in acutis
ac turbulentis conse-
quens, malū: malum
etiā in longis: in his
autē dolores etiam
ad coxas deducit.

In febribus surdi-
tas, alium fistit.

Aures frigide, &
pellucide, & contra-
ctæ, perniciosæ.

Tinnitus in acutis,
& sonitus in aurib⁹,
letale.

Sonitus aurium, cū
visus hebetudine, &
narium grauedine,
mentem emouet, &
sanguinē profundit.

Quibus surditas
cum capitis gravita-
te, & præcordij intē-
tione, & ad splendo-
rem turbatio, sangui-
nem profundit.

In febre acuta ob-
surdescere, furiosū.

Κώφωσις ἐν ὀξείῃσι
καὶ παραχῶδῃσι πα-
ρακλονθῆσα, καὶ κῆν-
καὶ κῆν δὲ καὶ ἐν πῖσι
μακροῖσιν· ἄγει δὲ του
πίοισι καὶ ἐς ἰσχία
πόνουσ.

Εν πυρετοῖσι κώφω-
σις, κριλὴν ἐπισησιν.

Ὡτα ψυχρὰ, καὶ δια-
φανέα, καὶ συνηταλ-
μύα, ὀλέθριον.

Βόμβος ἐν ὀξείῃσι, καὶ
ἦχος ἐν ὥσι, θανά-
σιμον.

Ἦχοι μετ' ἀμβλυω-
σμοῦ, καὶ χτλ εἶναι
βαρείος, παρακρουσι-
κῆν, καὶ αἰμορῆς αἰγίαι.

Οἷσι κώφωσις μετ'
καρνηβαρίης, καὶ ὑπο-
χονδρίου ἐν τάσιος, καὶ
πρὸς αἰγὰς ἐνοχλεῖν,
αἰμορῆς οἶ.

Εν ὀξείᾳ πυρετῷ ὥ-
τα κωφῶδες, μακροῦ.

Οἱ δὲ σκωφοί, ἐν τῷ
λαμβάνειν τρομώ-
δεις, γλῶσσαι παρ-
λελυμένοι, νωττοί, κα-
κόν.

Προσηκῶσης ἀρεῶ-
σιν κώφωσις, καὶ ὁ-
ρον ὑποδύτρον, ἀκατά-
στατον, ἐν αἰσθητοῖς μένον,
παρεκρούσικόν.

Τὸ ἐκπεροῦσθαι ἐν
τὸν ὕπνῳ κακόν· κακόν
δὲ καὶ ὑπὸ ἱκτέρου μώ-
ρωσις· θύψος ἀφώνας,
αἰσθανομένους ξυμ-
βαίνει πνίγεσθαι· τὰ χα-
δὲ καὶ κηλίη πονηρὸν ἔ-
στι τὸν τοιοῦτον.

Τὰ δὲ ὁδωμεῶς
παρ' οὓς ἀνίσταμενα,
ὀλέθρια.

Τὰ παρ' ὧν αἱ τ' ἐμ
προσθεν ἀλγέματος
ἐξυδήματα ἐν πυρε-
τοῖσι γινόμενα, ση-
μειον μὲν ἐξυσιπύλα-

Valde furdi, in ac-
cipiendotremuli, lin-
guam resoluti, torpi-
di, malum.

Accedente ægritu-
dine furditas, & vri-
na subrubicūda, sub-
fidentiam non ha-
bens, sed id quod in
medio innatat, men-
tem emouet.

Morbo regio corri-
pi in his malum ma-
la est & ex morbo re-
gio fatuitas: hos vo-
ce priuari, sentiētes
suffocari contingit.
fortassis autē & alu⁹
male his afficitur.

Que circa aurem
dolorose excitatur,
perniciosa sunt.

Rubores ad aurē
exgresso dolore in
febrīb⁹ nascentes, si-
gnū quidē sunt erysi-

pelatis in facie futu-
ri: sed & convulsio-
nes ex talibus fiunt,
cum vocis interce-
ptione ac exolutiōe.

Tumores circa au-
rem ex plurimis gra-
ueolentibus cum fe-
bre acuta, & præcor-
dio intento tardius
excitati, occidunt.

Tumores circa au-
rem, leniter sidera-
tis mali.

Tumores circa au-
rem in lōgis morbis
non suppurantes, le-
tales. alui verò his
deorsum feruntur.
num quibus absces-
sus sunt iuxta aures,
caput dolet? num è
supernis partib⁹ eru-
dant: num & irsuper-
rigent? num & alui
erumpunt, & quid so-
porosum habent?

τὸς τῶν προσώπων ἐ-
σμελύνοντ' ἀτὰρ καὶ πα-
σμοὶ ἐὰν τὴν τοιῶντων γί-
νενται, καὶ τὸ ἀφωνίης καὶ
ἐκλίσιος.

Τὰ περὶ τῆς τῶν πλά-
στοισι δυσώδεσι πυρε-
τῶ ὀξείᾳ, ἢ περὶ χονδρῶ
συντρίβω χρόνιω τέ-
ρως ἀειδέντα, κηρίνει.

Τὰ περὶ τῆς, φασ-
λα τοῖσι περὶ ἀπλη-
κτικοῖσι.

Τὰ περὶ τῆς ἐν μα-
κροῖσι μὴ ἐκπιόντα,
θανάσιμον. κοιλίαι δὲ
τοῖσι πνέουσιν τὰ χα-
φίρονται. ὅρα γε οἱ-
σι τὰ περὶ ὧν κεφα-
λαλγικοῖσιν; ἢ ῥα π-
ὶ φιδροῦσι τὰ αἰώ;
ἢ ῥα π. ἢ ἐπερὶ γέ-
σιν; ἢ ῥα γε αἱ κοιλίαι
κατὰ ῥῆσιν γινώσκω, καὶ π-
καὶ κωματῶδεις;

ἄρα καὶ τὸ ὑδατῶ-
δες οὔρον ἀραιωρὺν -
μενον λευκοῖσι, καὶ
τὰ ὑποπύκιλα, ἐκ-
λευγα, δυσώδεια·

Τὰ παρ' οὗς λα-
τῶναι βηχία μετὰ
πυαλισμῶν ἰοῖται.

Οὔρα τοῖσι παρ' ὧ-
τα ταχὺ καὶ ἐπ' ὀ-
λίγην πεπαινόμενα,
φλαύρα· καὶ τὸ κα-
ταψύχειται ὥς πο-
νηρόν.

Τὰ παρ' οὗς ἐν
τοῖσι χρονίοισιν ἐκ-
τυνόμενα μὴ λευκῶ-
σπρόδρα καὶ αἰόδμω
κτείναι, καὶ μάλιστα
γυναικας.

Τὰ παρ' ὧς μά-
λισι ἐκ τῶν ὀξέων
ἐν τοῖσι καυσώδε-
σι γίνεται. κἢν μὴ

num & aquosa est v-
rina, alba innatantia
habens, & aliquantū
varia, exalbida, gra-
ueolentia?

Abscessus iuxta au-
rem submouent tuf-
ficulae cum sputa-
tionibus ortae.

Vrinae in abscessi-
bus retrò aures citò
& modicè mature-
scentes, male sunt. &
sic perfrigerari, ma-
lum est.

Abscessus circa au-
rem in morbis diu-
turnis suppurati, nō
valde albo & in-
odoro pure, occi-
dunt, & maximè mu-
lieres.

Abscessus iuxta au-
rem, & ex acutis mor-
bis maximè in fe-
bribus ardentibus
sunt: & si non iu-

dicationem fecerint, & ematureſcāt, aut ex naribus ſanguis fluxerit, aut vrinæ ſubſidentiā craſſam habuerint ægri pereunt. plerique vero talium tumorum antea propulſantur.

Verum conſiderare oportet inſuper etiā ipſas febres, ſive augerentur, ſive remittant, atq; ſic pronunciare.

Ex ſurditate ac torpore, de naribus aliquid deſtillare, difficultatis aliquid habet. vomitus his conueniet, & alui turbatio.

Ex ſurditate leniter abſceſſus ita aures ſunt, tum aliās, tum ſi quid nauſeæ accedat: ſed & ſopo-

κρίσιν ποιήσῃ, καὶ οὐκ
παπαίνῃ, ἢ οὐκ ῥινῶν
αἵμα ῥινῇ, ἢ ὅρα ῥινο-
στασιν παχέαν λάβῃ,
ἀπὲρ λυγῆαι· τὰ πολ-
λὰ δὲ τῶν ποιδύων οἰ-
δημάτων ὡφθαλμοῖς
δείκνυται.

Προσεπιθεωρεῖεν ὅ-
τι, ὅτι πυρετοὺς, ἢν τε
ἐπιτείνωσιν, ἢν τε αἰ-
ῶσι, καὶ οὕτως ἀπο-
φαίνεσθαι.

Ἐπὶ κωφώσῃ καὶ να-
δίῃ οὐκ ῥινῶν ῥινοστα-
ξάν, ἔχει καὶ δύσκολον.
ἱμεῖος οὐκ ἐπίσιν ἀρ-
μόσει, καὶ κριλῆς τα-
ραχὴ.

Ἐκ κωφώστος ἐπι-
κίως τὰ παρ' ὠτα ἄλ-
λως τε καὶ ἢν ἀσπῶδῃς
πιγίνῃται· ἀτὰρ καὶ
πεῖσι κωματώδεσιν
ἐπὶ

ἐπὶ ποντοῖσι ἔ, μᾶλ
λόν τι τὰ παρ' ὧτα.

Κῶφωσιν καὶ πνευ-
ρῶν, ῥύσις ἢ ῥινῶν λ' ἔ,
καὶ κοιλῆς παραχῆ.

Προσώπων καὶ μετ-
ῶν ταπεινῶν, αὐτῶν, ἔ
φων' ἀποπέσει ἔ, ἀσθεν-
εῖν ῥινῶν λ' ἔ, καὶ
πνεῦμα μαλακῶν, ἔ
λειότηρον, αὐτῶν ἐς
πλὴν ἐπισσαίνονται.

Προσώπων διαφθο-
ρῶν θανάσιμον· ἢ αὐτῶν
δ', εἰ δὲ ἀρηνεῖν, ἢ λι-
μῶν, ἢ κοιλῆς καὶ τὰ-
ραξιν γλῶττι καὶ δίστα-
ται δὲ αὐτῶν ἔ, νυ-
κτὶ τὸ διὰ ταῦτα δια-
φθαρεῖ· γλῶττι δ' αὐ-
τοῦτον, ὁφθαλμοὶ καὶ
λαί, ῥίς ὁξεία, κρότα-
φοὶ συμπεπληγῆς,
ὧτα ψυχρὰ καὶ σιω-
πῶν, ὡμα ὡχρὸν ἢ
μέλαν· πηλαινόμε-

rosis, ex ijsetiā magis
abscell' ad aurē fit.

Surditatē ex febrīb',
ē naribus fluxio sol-
uit, ac alui turbatio.

Facies quæ ex tu-
mida humiliatur, &
vox quæ leuior ac de-
biliores fit, & spiritus
rarior ac læuior, re-
missionē in sequen-
tem diem significat.

Faciei corruptio,
letalis. verū min',
si propter vigilias,
aut famem, aut alui
exturbationem fiat:
& si id quod propter
hæc corruptum est,
sedetur per diem ac
noctem: talis autem
fuerit, oculi caui, na-
sus acutus, tempora
collapsa, aures frigi-
dæ ac contractæ, cu-
tis dura, color palli-
dus aut niger: liue-

σιμον. ταχέως μὲν ἔν
καθαρομυλίων, ταχέ-
ως σημαίνει κρίσιν.
βραδείως δὲ, βραδυνή-
σαν.

Τὸ ἀχλυνώδες τῶν
ὀφθαλμῶν, ἢ τὸ λευ-
κὸν ἐρυθραζόμενον,
ἢ πελιδνόμενον, ἢ
φλεβῶν μελαίνων πλη-
ρούμενον, ἔκ ἀσέειον.
φλαυρον δὲ ἢ τὸ πῶ-
αὐγὴν φάγαν, ἢ δια-
κρύειν, ἢ διαστρέφειν.
καὶ ὅν ἕτερον ἐλάσσω
γίνεσθαι, πονηρὸν ἢ τὸ
τὰς ὀφθ. πυκνὰ δι-
ακρύειν. ἢ λημιάμι-
κρὰ πρὸς αὐτὰς, ἢ αἰ-
γίδα λεπτήν ἔχειν. ἢ
τὸ λευκὸν μέζω γί-
νεσθαι, τὸ δὲ μέλαν ἐ-
λάσσω. ἢ κρύπτειν τὸ
μέλαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ
βλέφαρον. πονηρὸν δὲ
ἢ κρύπτειν ὁμμάτων,
occultari. Mala est etiam oculorū cauitas,

dicatorium est. si igitur citò purgentur, celerem iudicationem significat: si tardè, tardiozem.

Caligo oculorum, aut si alba ipsorum pars rubescat, aut liuescat, aut venulis nigris impleatur, bonū non est. Malum est etiā lucis splendorē fugere, aut lachrymari, aut distorqueri. & alterū minorē fieri, malū est: & oculos frequenter agitare ac iactare, aut paruas lemas ac sordes circa ipsos, aut cōcretionē tenuē albicantē habere: aut albā partem maiorem fieri, nigram verò minorem: aut nigram sub palpebram supernā

& expressio valida foras, & splendoris extitio, ut pupilla extēdi nō possit: & extremitatū palpebrarum curvitas, & oculi fixi, & assiduē nictare, & colores permutare, & palpebras inter dormiendū nō cōmittere, perniciosum est. malus est & oculus peruersus.

Oculorū rubor in febre oriēs, alui diuturnā malignā affectionem significat.

Circa oculos pustularum eruptiones in viriū refectionibus, aluum prorumpere faciunt.

In oculorū distortionē, lassato, febriēti, rigor perniciosus: & soporosi in his, male habent,

καὶ οὐθλιψις ἔξω ὅπου
δρα, καὶ λαμπρόνοος
οὐθλιψις, ὥστε μὴ δύ-
νασθαι πλεονεξῆσαι καὶ τὰ
νεύρα· καὶ βλεφαρίδων
καμπύλῃς, καὶ πᾶ-
ξις ὁμμάτων, σιωπῇ-
ως τε μύειν, καὶ χρώ-
ματα μεταβάλλειν, καὶ
βλέφαρα μὴ συμβάλλειν
ἐν τῷ καθεύδειν,
ὀλίθριον· καὶ ἐν δὲ καὶ
ἰσχυρῶν ὀφθαλμῶν.

Οφθαλμῶν ἔρυθρος
ἐν πυρετῷ, γινόμενος
κρίσιμος πονηρίαν χρ-
στὴν σημαίνει.

Αἱ παρὰ ὀφθαλμῶν
ἐπιπασσάσιες ἐν τῇ σιν
ἀνὰ κεφαλῇ, κρίσι-
μον καὶ πλεονεξῆσαι γινόνται.

Ἐπὶ ὁμμάτων δια-
στοφῇ, καὶ πῶς δει, πυ-
ρετῷ δει, ῥίγος ὀλί-
θριον· καὶ οἱ κωματῶ-
δες ἐν τῷ τῷ σιν, κα-
κόν.

Οφθαλμῶν πα-
θρῖ, πνευτοῦ ἐπιχρυ-
μλίον, λύσις· εἰ δὲ μὴ,
κίνδυνος τυφλωθῆ-
ναι, ἢ ἀπολείσθαι, ἢ ἀμ-
φότερα.

Οἷσιν ὀφθαλμοῖσι
κεφαλαλγίη προσγι-
νεται, ἢ παρακλιν-
θεῖ χρόνον πονηρῶ, κίν-
δυνος τυφλωθῆναι.

Οφθαλμῶν τι διὰ
ῥοια ἀπὸ ταυτομάτου,
χρήσιμον.

Ομμάτων ἀμαύρω-
σις, ἢ τὸ πτωχρὸς, ἀ-
χλυνώδες, κακόν.

Ομμάτων ἀμαύρω-
σις ἅμα ἀψυχίη, πω-
σμῶδες συντόμως.

Ομμάτων ὀρθότης
εἰ ὀξεία, καὶ κίνησις ὀ-
ξείη, καὶ ὕπνος παρα-
χώδης, ἀρευνήν, πο-
τὶ ἢ καὶ σάξας καὶ ῥινῶν,

Viro lippienti, fe-
bre superueniente, so-
lutio : sin minus, pe-
riculū est ne cæcus
fiat, aut pereat, aut
vtrunque.

Quib⁹ lippientib⁹
capitis dolor acce-
dit, & ad multū tēpus
comitatur, pericu-
lum est ne cæci fiāt.

Lippienti alui pro-
fluuium sua sponte
prodiens, vtile est.

Oculorū obscura-
tio, & oculus fixus,
caliginosus, malum.

Oculorum obscu-
ratio cum animi de-
liquio, breui conuul-
sionem inducit.

Oculorū rectitudo
ī morbo acuto, & mo-
t⁹ velox, & sōnus tur-
bulētus, & vigiliæ, &
quādoq; sanguinis ē
naribus stillationes,

nihil boni.

Qui febres ad ta-
ctum non adurentes
habēt, phrenitici fi-
unt : & magis si san-
guis fluxerit.

Lingua quę ī prin-
cipio quidem inhor-
ruit, in colore verò
permanet: progressu
autem temporis ex-
asperatur, & liuescit,
& rūpitur, letalis est.
Si verò valde nigre-
scat, in quartadeci-
ma die iudicationē
fore significat. peri-
culosissima autē est
nigra, & cum virore
pallida.

Linguam circa bi-
fidam sui partem, ve-
lut salia alba obdu-
ci, febris remissio-
nis signum est, siqui-
dem id quod super-
inductum est, crassum fuerit eadem die:

Πρὸς πλὴν ἀφ' ἧν μὴ
περιτρίβει, φρενιτικῶς
γίνονται, καὶ μᾶλλον
ἢν αἷμα ῥυῖ.

Γλῶσσαι δὲ κατ' αἶ-
χας μὲν πεφρικῶς, τῷ
δὲ χρώματι διακρίν-
ονται, προοίοντες δὲ τοῦ
χρόνου, τραχυομελὴν
καὶ πελικομελὴν, ἢ
ξηγυμελὴν, θανάσι-
μον. σφόδρα δὲ μελα-
νομελὴν, ἐν πεσάρει-
καὶ δεκάτῃ κρίσιν γε-
νέσθαι δηλοῖ. χαλεπώ-
τάτῃ δὲ ὅστιν ἢ μέλαι-
να καὶ χλωρή.

Γλῶσσης παρὰ τὸ
διπρού, ὡς ὁρσιά-
λω λευκῷ καταλείφε-
ται, σημεῖον ἀνέτε-
ως πυρετοῦ, παχέος
μελόντος τοῦ ἐπιγυ-
νήματος αὐθιμέρον.

λεπτοτέρου δὲ, ἐς πλὴν
ὑπεραίην· ἐπὶ λεπτοτέ-
ρου, τριταίην. τὰ δ' αὖ
τὰ σημαίνει ἢ ἐπ' ἄ-
κρην πλὴν γλῶσσαι γι-
νόμενα, ἥστων δὲ.

Γλῶσσαι τρομάδης
μετ' ἐρυθρίματος καὶ
εἰναι, καὶ κοιλίης ὑ-
γρῆς· τὰ δ' ἄλλα ἀσθή-
μως ἔχοντα καὶ πλὴν
μονα, πονηρά, καὶ ὁ-
ξείας κατάρσεως ὅλε-
θρίους σημαίνει.

Γλῶσσαι παρὰ λόγον
ἀπαλωσμένη, ἢ ἀσώ-
δης μετ' ἰδρώτος ἢ
χρῶν ἢ κοιλίης ὑγρῆς,
μελαίνων ἐμέτων ὅτι
σημεῖον. τὸ κρηπιδες
ἐν τούτοις κακόν.

Αἱ τρομάδες γλῶσ-
σαι πρὸς ἢ κοιλίην ὑ-
γρὴν ποτε πορεύονται·

si verò tenuius, po-
stridie. si verò ad-
huc tenuius, tertia
die Eadē significant
etiam huiusmodi, si
circa summam lin-
guam fiant, verum
minus.

Lingua tremula
cum rubore iuxta na-
sum, & aluo liquida,
si reliqua sine signis
sint circa pulmonē,
malum est, & cele-
res purgationes per-
niciosas significat.

Lingua citra ratio-
nē quæ tenera fit, &
cū cibi fastidio nau-
seabunda cū frigido
sudore ex aluo liqui-
da, nigrorum vomit-
uum signū est: lassi-
tudo in his mala est.

Linguae tremulae qui-
busdam & aluum li-
quidā quāq; faciunt;

denigratæ verò in
his celerem mortem
significant. Num lin-
gua tremula mentē
non firmā significat?

Linguae asperæ &
resiccatae phrenitice
sunt.

Dentes collidere
aut stridere, quibus
non familiare id est
à pueris, furiosum ac
letale est: iam verò
delirās si hoc faciat,
penit⁹ letale est. per-
niciosum autem est
& resiccari dentes.

Dentis corruptio
abscessum circa gin-
giuam factū soluit.

Ex dētis corruptio
ne vehemens fel ris
superaccedens, & de-
lirū, letale est: si ve-
rò feruentur, vlcera
suppurabunt, & ossa
discedent.

μελαιθεῖσαι ἢ ἐν τοῖς
πείσοι, ἰαχὴν θάνατον
σημαίνουντι. ἢ ἐξ ὑπερ-
βομώδους γλώσσης ση-
μαίνει οὐχ ἰδρυμένην
γνώμην.

Αἱ δασείαι κατὰ ξη-
ροῖ, φρενιτικαί.

Οδόντας συντριβεῖν
ἢ τριβεῖν ὥς μήσωήδες
ἐκ παιδίου, μαινέει
καὶ θανάσιμον ἦδη ἢ
παρεφρονῶν ἢν ποιεῖν
ἔσται, παντελῶς ὀλί-
θριον. ὀλίθριον δὲ καὶ
ξηραίνεσθαι τοῦ ὀδόν-
τας.

Οδόντος σφακι-
σμός. ἀπὸ σφακίου παρὰ
ἐλάν γλυκύμενον λίαν.

Ἐπὶ ὀδόντος σφακι-
σμοῦ πυρετός ἐπιγί-
νομαιος σπερδός, καὶ
παρεφροσίων, θανά-
σιμον ἢν δὲ σώζων
ἴληια ἐκπύσει, καὶ
ὀστέα ἀεὶ σάσσονται.

Οἷσι πρὸ πλὴν ὑπε-
ρῶν ὑγροῦ σύστασις
γίνεται, ὡς τὰ πολλὰ
πυοῦται.

Τὰ πρὸ γλῶσσης ἀλ-
γήματα σφοδρὰ κίν-
δυνος εἰς ὀστέου αἰῶ-
πλῶσιν ἐλθεῖν.

Χεῖρες συσπώμενον
σημαίνει κριθίνης χο-
λῶδης κατὰ ῥήξιν.

Τὰ ἀπὸ οὐλῶν αἰ-
ματὰ ὑπὸ κοιλίῃ ὑγρῇ,
ὀλέθρια.

Πτυάλου αἰῶα χρεῖ-
μες ἐν πυρετῷ, πηλι-
δναί, μέλαινα, χολῶ-
δεις ἐπιστᾶσαι μὲν κα-
κόν, ἀποχωρεῖν οὐ κα-
κόν, λόγον, χρεῖσι μοι.

Οἷσιν ἀλμώδεια πύε-
λα, ἢ βίξις ὑφίσταται,
πομπέοισι χρεῖς ἐργ-
θραίνονται, οἷον ἐξαιδι-
σματα· πρὸ δὲ τῆς πε-
λατῆς τραχυνέται.

Quibus circa pa-
latum humoris col-
lectio fit, plerunque
suppurantur.

Dolores vehemen-
tes circa maxillas, pe-
riculū est ne ad ossis
eductionē deueniāt.

Labium contra-
ctū, alui biliosæ eru-
ptionem significat.

Sanguis de gingi-
uis ex aluo liquida,
perniciosus.

Sputi excreatio-
nes in febre, liuidæ,
nigræ, biliosæ, liqui-
dem supprimantur
malæ sunt: seceden-
tes verò pro ratio-
ne, vtilis.

Quibus falsugino-
sa sputa, ac tussis sup-
primuntur, his corpus
velut à pustulis rube-
scit. verum ante obi-
tum exasperatur.

Screatio frequens,
si sanè & aliud quod
dam signū affuerit,
phrenitidē indicat.

Vocis interceptio-
nes cum exolutio-
ne, pessimæ.

Modicè feroces mē-
tis emotiones, malæ
& ferinæ sunt.

Quibus vox cum
febre deficit & cum
iudicatione interce-
pta, tremuli moriun-
tur.

Vocis interceptio-
nes in febre cōuulso-
rio modo oriētes, &
ad mentis emotionē
cum silentio deue-
niētes perniciosum.

Vocis ex dolore in-
terceptiones, doloro-
sam mortē inducūt.

Vocis interceptio-
nes cum exolutione
stupefactorio modo,

Ανάχρεμψις πυκ-
νή, ἢν δὴ πικρὰ ἄλλο
σημείον προσῇ, φρενι-
τικόν.

Αἱ μετ' ἐκλύσιος
ἀφωνίαι, κακίσται.

Αἱ ἐπ' ὀλίγον θρα-
σεῖς παρακρούσεις, πο-
νυρὸν καὶ θηριώδες.

Οἱσι φωνὴ ἅμα πνε-
ρετώ ἐκλείπει μετ' ἀ-
κρισίας, ὁρμηώδεις θνή-
σκουσιν.

Αἱ ἐπνερετώ ἀφω-
νίαι, πασμοῦ διατεό-
πων ἐκσῶσαι σιγή, ὀ-
λίγον.

Αἱ ἐκ πόνου ἀφω-
νίαι, δυσθάνανται.

Αἱ μετ' ἐκλύσιος
κατόχως ἀφωνίαι,

ὀλέθριοι.

Αἱ κατακλῶμεναι
φωναὶ μὲν φαρμα-
κείην, ἢ ἐκ πονηρόντου
πέων οἱ πλεῖστοι ἐξ-
έρουσι, καὶ κηλίδας
καὶ θυροαίνονται.

Εν ἀφωνίῃ πνεῦμα
οἷον τοῖσι πνιγμένοι-
σι, πρὸ χειρὸν, πονη-
ρόν· ἢ ἐλάγει καὶ παρὰ
κρουσικῆς.

Αἱ καὶ κεφαλαλγίης
ἀφωνίαι ἅμα ἰδρωπ-
τικαὶ τῶδες, χαλῶνται
ἐπ' αὐτῶν, ἀνίσταται
νιότης. ἐπιέρχονται
ταῦτα θυπέισιν, ὅτε πονη-
ρόν.

Αἱ μὲν ἀφωνίης καὶ
σάσις, ὀλέθρια.

Αἱ τοῖσιν ἐπιέρ-
χονται ἀφωνίαι,

perniciosae sunt.

Voces contractae
post medicamenti
sumptionem, nū pra-
uae sunt; pleriq; horū
exudant, & ventres
humectos habent.

In vocis interce-
ptione spiritus, velut
his qui stragulatur,
præ manibus exposi-
tus, malus est. num
& mentem emouet?

Ex capitis dolore
vocis interceptiones
si sint, febricitantes
cum sudore, laxatur
in seipso, fiuntque
morbi reuertentes
diutius durantes. his
insuper rigere, malū
non est.

Mentis emotiones
cum vocis interce-
ptione, perniciosae.

Vocis interceptio-
nes insuper rigentib⁹,

letales : tales autē le-
niter caput dolent.

Vocis interceptione-
nes cū evolutione,
in febre acuta sine su-
dore, sunt quidem le-
tales, minus verò
cum sudore : verum
diuturnitatem tēpo-
ris significant. fortas-
sis autē & qui ex re-
cidiva tale quid pa-
tiūtur, tutissimi sūt:
perniciossimè au-
tem ex talib⁹ habēt,
quibus sanguis ex na-
ribus fluit, & quibus
alui humectantur.

Vox acuta planctū
referēs, & oculorum
obscuratio conuul-
soriū est: dolores his
ad ifernas partes, to-
leratu faciles sunt.

Cum voce tremu-
la solutio alui præ-
ter rationem, in his

θανάσιμον· εἰσὶ δὲ κε-
φαλαλγίαι οἱ τοιοῦ-
τοι ἐπιεικέως.

Αἱ μετ' οὐλίσσεως
ἁφρονίαι, ἐν πυρετῷ
ὀξεῖ αἰδερώπ, εἰσὶ δὲ
θανάσιμοι, ἴσων δὲ τῷ
ἐλδρωῦ πυχρόνον δὲ
σημαίνει. ἴσως δὲ καὶ
οἱ ἐξ ἐπιστροφῆς πα-
θόντες π. τοιοῦτον, ἁ-
σφαλίστα π. ὀλεθρίω-
τατοι δὲ τῶν τοιούτων,
οἷσι τὰ ἐκ ἐνέων, καὶ
οἷσι κοιλίσαι καὶ θυχεῖ
νοντα.

Ἡ δὲ ψωνὶ ἢ κλαυ-
θμώδης, ἢ ὀμμάτων
ἁμαύρωσις, πασμιώ-
δης· οἱ ἐς τὰ κάτω πο-
νοί, τουτέστιν ἀφο-
ρον.

Ἀμα φωνῇ τρομώ-
δει, λύσις κοιλίσαι π.
ἐλδορος, ὡς τουτέστι

διεσκηῖσι χρονίοισιν
ὀλέθριον.

Αἱ πυκναὶ ὑποκαρῶ
θεις ἀφωνία ξυσά-
σαι, φθινώδεια προση-
μαίνουσι.

Πνεῦμα, πυκνὸν ἢ
καὶ σμικρὸν ἔδν, φλε-
γμονὴν καὶ πόνον ἐν
τοῖσι καριόισι τοῖσι
σημαίνει μέγα ἢ καὶ
διὰ πολλοῦ, παραφρο-
σαύην ἢ πασσμόν. ἢ
χρὸν μὲν θανάσιμον,
θανάσιμον δὲ καὶ πυ-
ρετώδες καὶ λιγνυώδες
πνεῦμα. ἢ ἁρὸν ἢ ἢ
χρὸν καὶ τὸ μέγα ἔξω
πνέόμενον σμικρὸν ἢ
εἴσω, καὶ τὸ μικρὸν ἔξω,
μέγα δὲ εἴσω, κάκισον
δὴ καὶ πλησίον θά-
νάτον, καὶ τὸ οὐτῆνον
καὶ κατεπίγνν. δὴ ἄ-
μαυρον, καὶ διπλῆ
itēq; extendēs, & vrgēs, & obscur⁹, & dupla

morā trahentib⁹ diu-
turnis. pernicies est.

Frequentes subso-
poratę vocis interce-
ptiones consistentes,
tabem præsignant.

Spiritus, qui dēsus
quidē & parvus est,
inflammationem & do-
lorem in locis prin-
cipalibus significat:
magnus autē & per
multum tempus, de-
lirium aut convul-
sionem: & frigidus
quidē letalis est, leta-
lis autem est & febrī-
culosus & fuligino-
sus. verū minus q̄
frigidus. & qui ma-
gnus foras expira-
tur: parvus verò in-
tro, & parvus foras,
magnus verò intro,
pessimus sanē est, &
morti propinquus.

intro reuocatio, ueluti superinspirationibus. bona autē spiratio, ī omnib⁹ morbis qui cū febre acuta sunt, & in quadraginta diebus iudicatur, magnū momentum ad salutē habet.

Collum durum & dolorosum, & maxillarum colligatio, & venarum iugulariū palpitatio fortis, & tendinum distentio, perniciosum.

Dolores in faucibus gracilib⁹ stragulatorij à capitis dolore originē trahentes, cōuulsorij sunt.

Frigiditates colli ac dorsi apparentes, sed & toti⁹ corporis cōuulsorij, in his miethiores sūt crassiorē farinā referētes.

Εἶσω ἱπτανάκλῃσις, ὅ-
ποῖον ἐπειπνέουσιν·
ἀπνοια δὲ ἐν πάσιν ὁ-
κίσσα ἐν πυρετῷ ὀξείῃ,
κῆν ἐν πεπραμένῃ
ἡμέρησι κρίνεσθαι, με-
γάλην ἔχει ῥοπὴν ἐς
σωτηρίην.

Τραχὺς σκλη-
ρὸς καὶ ἰσώδυνος, καὶ
γλύνων σιῶδεις, καὶ
φλιβῶν σφαγιτίδων
παλμός ἐξ νερός, καὶ π-
νόντα νξιώτασις, ὀλέ-
θριον.

Τὰ ἐν φάρυγγι ἰ-
σχνῷ ἀλγύματα πνι-
γώδεια, ἀπὸ κεφαλῆς
ἀλγυδόνος ὀρμώμε-
να, πνιγώδεια.

Αἱ τραχύνει καὶ με-
ταφρεσίον ψύξεις δο-
κίονσαι, καὶ ὅλυν δὲ
τοῦ σώματος πνιγώ-
δεις, ἐν ποντίοισι κρι-
μνώδεις ὑγῆσις.

Οἷς κτλ φάρυγγα
ἐρεθισμοῖ, ἐπικέως
τὰ παρ' οὗς ἐπάρεμα.

Φάρυγξ ἐπώδυνος,
ἰσχνή, μτ δυσφορίας,
ὀλέθριον ὀξέως.

Οἷσι πνῶμα αἰέλ-
κειται, καὶ φωνὴ πνιψ-
μώδης, πόνδυλος ἐφ-
κάθη, τουτέοισιν ὡν
τῆσι πλυντῆσιν οἶον
συσπῶντος πινος τὸ
πνῶμα γίνεται.

Φάρυγξ ῥιχωθεῖσα
ἐπ' ὀλίγον, καὶ κοιλίη
κεκῆσιν αἰσάσεισι,
μετώπῳ ἀλγύματα,
ψιλαφώδεις, ὀδυώ-
δεις· τὰ καὶ τουτέων
αὔξανόμενα, δύσκο-
λα.

Τὰ κτλ φάρυγγα ἰ-
σχνὰ ἀλγύματα, τὸ
παρ' οὗς ἐπάρεμα, καὶ
σπασμοὺς ἐργάζεται,

Quibus circa fau-
ces irritamēta sunt,
his tumores circa au-
rem leniter erūpunt.

Fauces dolorosa,
graciles, cū aegrè to-
lerabili molestia, p-
niciosae acutè sunt.

Quib⁹ spiritus re-
trahitur, & vox strā-
gulatoria est, & ver-
tebra intro cōfidet,
his in fine velut con-
trahente quodā spiri-
tus fit.

Fauces modicè ex-
asperatae, & alius va-
nis conatibus nitēs,
frontis dolores, agridi
palpādo contrectan-
tes, dolorosi: quae ex
his augescunt, diffici-
lia sunt.

Dolores fortes cir-
ca fauces, tumores
circa aurem, & con-
uulsiones efficiunt,

colli item ac dorsi
dolores.

Cū febre acuta cō
vulsiones pñiciofæ.

Colli & cubitorū
dolores, cōuulsorij:
à facie autem hi, &
secundum fauces.

Pallidi, graciles, sa-
liuā sputantes, in his
in somnis sudores
boni sunt. num & su-
dore leuari, pluri-
mis non malum est?
dolores ad infernas
partes his toleratu
faciles sunt.

In dorsi ac pectoris
dolore, mictio crue-
ta suppressa, pernī-
ciosa est cū dolore.

Colli dolor, malū
quidem in omni fe-
bre, pessimū autem
his quibus timor est
ut etiam insaniant

In pectoris dolo-

καὶ βαχίλιν καὶ νῶ-
τον ἀλγήματα.

Μετὰ πυρετῷ ὀξείῳ
πασμοὶ, ὀλίθριον.

Τετραχίλιν καὶ, πῆ-
χεων ἀλγήματα πα-
σμῶδεα· ἀπὸ προσώ-
που δὲ τὰ ὕτα, καὶ χτλ
φάρυγγα.

Ὡχροὶ ἰχνοὶ, πῖνα
λίζοντες ἐν τυτίοισιν
ἐν ὑπνοῖσιν ἰδρώτες
ἀποδοὶ· ἢ γὰρ ἐκ τῶν
ιδρώτων ἐκφυγεῖται. ὅ-
τι παλαιοῖσιν ἡ πενή-
ξιον οἱ ἐς τὰ κάτω πό-
νοι ἴσπερ οἱσιν εὐφοροί.

Εν ἀλγήματι νῶ-
τον καὶ στήθεος αἱματώ-
δης οὕχνησις ἐπιτεῖνα,
ὀλίθριος ἐπιτείνωσις.

Τετραχίλιν πῖνος,
κακὴν μὲν ὑπὸ πυρε-
τῷ παρὰ κακίαν δὲ
ἐοικὼς καὶ ἐκμαίνουσα
ἐλπίς.

Επὶ στήθεος ἀλγί-
ματι

ματι πυρετώδει, & κρη-
λιν ταρταχώδης, ναρ-
κάδης, σημεῖα μελα-
νῶν ἀποχωρησίων.

Τὰ ἐξ ἰσχυρῶν φά-
ρυγγαίων μὴ μακρὰ δ-
ιαιτῶν, ὅτι χαίροι
μὴ ἐνιδῶς συνάγοντι
ἰσχυρῶ, παρὰ κρουσικά.
καὶ ποντίαν φρενιτι-
τι, ὁ λείδριον.

Φάρυγγι ἐλκωμένῃ
καὶ πυρετῶ, μετ' ἄλλο
σημεῖον τ' δυσκόλων,
κινδυνώδης.

Εν πυρετῶσιν ἱξά-
πινος πύγας, ἢ κα-
ταπίναν μὴ δύνασθαι,
χωρὶς οἰδήματος, κρη-
λιν.

Τεράχιλον ἱπποστα-
φῆναι μὴ δύνασθαι, μὴ
δὲ κατὰ πίναν, θανάσι-
μον ὡς τὰ προκτά.

Υποχόνδριον ἡ χρεῖ-
μαλδαχὸν εἶναι, ἢ ἀπο-

re febriculoso, alius
turbata torpida, ni-
grarum egestionum
signa sunt.

Dolores parui in
acutis iuxta fauces
graciles, in gracili
vbi hiarit, non facile
os contrahente, men-
tem emouent. ex his
phrenitici pernicio-
se habent.

Fauces exulcerate
in febre cum alio si-
gno ex his quae diffi-
cilia sunt, periculo-
sa sunt.

In febribus de re-
pente suffocari, & de-
glutire non posse, ci-
tra tumore, malum est.

Collum conuerte-
re non posse, neque
deglutire, vt pluri-
mum letale est.

Præcordium mol-
le esse couenit, & de

loris exors, & æqua-
le. at inflāmatū, aut
inæqualiter se ha-
bens, aut dolens, si-
gnum est ægritudi-
nis non levis.

Tumor verò ī præ-
cordijs durus & dolo-
rosus, pessimus qui-
dem est, si iuxta om-
nes partes fuerit. ex
his autē qui ab vna
parte sunt, minus pe-
riculosus est qui à si-
nistris est, significant
autem, in principio
quidem tales mortē
citam: si verò vigin-
ti dies transmittant,
febre manēte, suppu-
rationem. contingit
autem his in primo
circuitu. sanguinis-
eruptio ē narib us,
valde prodest. ple-
runq; enim hi caput
dolent, & visus obscuratur. & magis in his

τον κεῖ ἐμαλίσ· φλίσ-
μαῖνον δὲ, ἢ αἰώμαλως
ἔχον, ἢ ἀλγέμενον, ση-
μείον ἀρρώστιας ὅτιν' ἐκ
αὐτῆς εἶναι.

Οἷδ' ἡμα δὲ ἐν ἁπο-
χονδρείοισι σκληρόν τ'
ἰὸν κεῖ ἐπὶ δυνόν, κα-
κισον μ', εἰ παρὰ παύ-
των εἴη τῶν μερέων· τ'
δὲ οὐ τοῦ χρόνου μέγεθος,
ἀκινδυνότερον τὸ οὐ
τῶν ἀριδρῶν. σημαί-
ναι γ', ἐν ἀρχῇ μὲν τὰ
τοιαῦτα θάνατον σὺν
τομον· ἐπὶ δ' ἄλλοντα
δὲ τὰς εἰρησι, τοῦ πυ-
ρετοῦ μέλλοντος, ἐμπύη-
σιν. γίνετ' ἢ τοῦτο εἰς
τῆς φώτης πρὸς ὁδὸν ἢ
ξίς αἵματος διὰ ῥινῶν
κάρτα ὠφελεία. τὰ δ'
πολλὰ κεφαλὴν εἰς τοῖς
πυρίονσι, κεῖ ὅψις
ἀμαυροῦται. κεῖ μάλ-
λον εἰς ταῦτα προσγι-

νεαὶς ποροδέχον πλὴν
ῥῆξιν. ἡλικίῃσι δὲ λε.
ἐπέων· τοῖσι δὲ πρεσβυ
τέροισιν, ἡσυχον.

Τὰ μαλθακὰ δὲ καὶ
αἰώδυνά τῃν οἰδημά
των, χρονιώπερα δὲ
τὰς κρίσιαι ποιεῖται,
ἡσυχὸν ὅστιν ἐπικίνδυν
να· τὰς δὲ ἐξήκοντα καὶ
ταῦτα ὑπερβάλλον
τα, τοῦ πυρετοῦ μόνον
προς, ἐμπνοῦται. παρα
πλήσια δὲ σημαίνει
τοῖσιν αὖ ὑποχονδρίοι
σι καὶ τὰ πρὸς κυλίην.
πλήν ἡσυχον ἐκπνοῦ
ταῦτα ἐκείνων. ἡκιστα
δὲ ὑπὸ ὀμφαλόν. καὶ γί
νεται δὲ ταῦτα μόνον αὖ
χιτῶνι, τὰ δὲ αἰώ κε
χυμένα. θανάσιμα
δὲ ὅστιν αὐτῶν, ὅσα αὖ
αἴσω ῥαγῇ. τὸ δὲ λοιπὸν

quicūq; intro rupti fuerint. ex reliquis autē

sanguinis eruptionē
affore expecta. in æ
tatibus autē annorū
trigintaquinque: se
niorib⁹ verò minus.

At verò molles &
doloris exortes tu
mores, diuturniores
iudicationes faciūt,
& minus periculosi
sunt. sed & hi sexa
ginta dies transgre
diētes, febre manen
te, suppurantur. con
similia verò signifi
cant & tumores cir
ca ventrem, his qui
sunt in præcordijs.
verūm minus suppu
rantur hi quā illi. mi
nimè verò qui sub
umbilico cōsistunt.
& sūt etiam hi qui
dē in tunica, illi verò
sursum diffusi. leta
les autē sunt ex ipsis,

suppuratib⁹, quæ quidem foras rum-
 puntur, optimum est ut in breuissimā &
 acutissimam molem colligantur: quæ ve-
 rò intro, ut neq; mole, neque dolore, ne-
 que colore foris se manifestas faciāt: cō-
 trarium autem pessimum est. quædā ve-
 rò ex his propter puris crassitudinē, nul-
 lam de se significa-
 tionem præbent. por-
 rò recētes in præcor-
 dijs tumores, si non
 cum inflammatione
 fuerint, & dolores ab
 ipsis soluit murmur
 in præcordio obor-
 tū, & maximè quidē
 si pertrāsierit per vri-
 nas, & alui egestio-
 nes. sin min⁹, si etiā ipsum pertrāsierit, pdest
 autē & si subdescenderit ad infernos locos.

ἐμπυρήματα, τὰ μὲν
 ἔξω ἐκ τῆς κοιλίας, εἰλπι-
 στον μὲν ὡς εἰς ἐλάχι-
 στον καὶ ὀξύτατον συλ-
 λείγεται. τὰ δὲ εἰσω,
 μήτε ὄγκω, μήτε πό-
 νω, μήτε χρώματι διὰ
 δηλὸν ἔξω ποίει· τὸ δὲ
 αἰτιὸν κακίον. πνῶν
 δὲ τούτων διὰ πάχος
 πύον, εὖ διασημαίνει·
 τὰ δὲ πρόσφατα τῶν
 αἰτίσιν ἀποχονδρίοι
 σιν ἐπαρμάτων, ἢν μὴ
 σιὴ φλεγματὴ ἢ, καὶ
 οἷον, ἀπὸ αὐτῶν πόνους
 λυαί βορβορῆς μὲς γυ-
 νόμηνος αἰ ἀποχον-
 δρίω, καὶ μάλιστα μὲν
 διακτιστῶν δὲ οὕρων, καὶ
 διαχωρημάτων· εἰ δὲ
 μὴ, καὶ αὐτὸς διαπι-
 ραυθεῖς ὠφελεῖ ἢ καὶ
 ἀποκαταβᾷ εἰς τὰ κα-
 τὰ χωρία.

Σφυγμός ἐν ᾧ πο-
χονδρίῳ καὶ θερμῷ,
παρακρῆσις ἐστὶν, καὶ μάλ-
λον ἢν ὁφίει πυκνὰ καὶ
νέωνται.

Καρδίας πόνος καὶ
σφυγμός ἄπο χονδρί-
ων, πυρετὸς καὶ ψυχρὸς
πονος, καὶ ἄλλως τε
κἢν ἐκιδρώσιν.

Εκ ἄπο χονδρίων ἐμ-
πίπτοντα ἀλγύματα,
ἄλλως τε πονηρόν, καὶ
ἢν κριθίαι καὶ θυρεαί-
νη. καὶ κίω δὲ ἐν ὀλίγῳ
γινόμενα. καὶ τὰ πα-
ρ' ὧς τε αἰνισάμενα ἐκ
τουτέων, καὶ κριθίαι, καὶ
τὰ ἄλλα ἐκ πυρήματα.

Καρδιαλγικά καὶ
καὶ σφόδρα, κριθίαις δι-
ρία καὶ ταξέηνονται.

Καρδίας ἀλγύματα
πυρετῶν πυκνῶν

Pulsus in præcor-
dio cū tumultu, men-
tis emotorius est, &
magis si oculi frequē-
ter moueantur.

Oris vētriculi do-
lor, & pulsus præcor-
diorum, febre perfri-
gerata malum, tum
aliās, tum si insuper
exudariunt.

Dolores ad præcor-
dium irruentes, tum
aliās mali sunt, tum
si alios humectent.
peiores autem sunt,
si breui fiāt. & tumo-
res circa aurē ex his
emergētes, maligni
sunt, & aliæ suppura-
tiones.

Oris ventriculi do-
lores cum tormine,
ventris animalcula
erumpere faciunt.

Oris ventriculi do-
lor seniorē frequēter

impetēs, mortem repentinam significat.

Quibus præcordia eleuantur, aluo suppressa, malū est, maximè autē in morbis tabidis longis, & qui b^o alui humectātur.

In præcordio inflammatio suppuratoria est, quibus ante mortem nigra per aluum subeunt.

Præcordiorū distētio cum sopore anxioso, in caput dolente abscessus circa aurem attollit.

Post præcordiorū tumorem, biliosis spiritus magnus & febris acuta, abscessus circa aurem attollit.

In dolore præcordiorum submurmurāti, lumborū dolor superaccedens, in fe-

ίπιφοιπτον, θάνατον εξαπναιον σημαίνει.

Οἷσιν ἄποχονδρία μετρωρίζεται, κριλίνε ἄποσάσης, καὶ ἔν' μάλιστα δὲ ἐν φθινώδεσι τ' μακρῶν, ἐν οἷς κριλίαι ὑγραίνον).

Εν ἄποχονδρίῳ φλέγμα πονὶ ἀποπνητικὴ εἶσιν, οἷς πρὸ τ' θανάτων, μέλανα διαχωρίζεται.

Υποχονδρίων σωτάσις μετ' κώματος ἀσώδιος, κεφαλαλγίας καὶ τὰ πρὸ ἑξ' ἐπαίρει.

Μετὰ ἄποχονδρίων ἑπαρσιν, τοῖσι χολώδεσι πόνημα μέγα καὶ πυρετὸς ὀξύς, τὰ πρὸ ἑξ' ἐπαίρει.

Εν ἄποχονδρίων ἀλγίματι ἄποβορβορῶν π. ὀσφύος ἀλγίμα ἐπιγενόμενον, ἐν πυ-

ρεΐς, κηλίας ἐπιπο-
πολὺ καὶ θυγαίνει, ἢν
μὴ φύσα καὶ ταρῆα γῆ,
ἢ οὐρεσὶ πλῆθος ἔλθῃ.

Ἐπὶ ἄποχονδρίῳ
χρονίῳ, καὶ κηλίῳ δὲ
σώδει, παρὲς δὲ ἀπόστη-
μα κτείνει.

Τοῖσιν ἀπὸ ἄποχον-
δρίων ἀλγῆμασιν κοί-
λῃ καὶ μικρὸν ἀπὸ ἡ-
χεα διαδιδῶσα, βρε-
χία κηρωδία καί-
χέοι, ἄρα καὶ αἰ-
μορῆα γαί.

Οἷσιν ἐξαίφνης ἀπὸ
ἐπιποσιν ἐοῦσιν, ἄπο-
χονδρίῳ καὶ κηρδίνε
πόνος, καὶ πᾶσι σκέλαι
καὶ τὰ κάτω μέρεα,
καὶ κοιλίῃ ἐπὶ ἡρῇ, λύει
φλεβοζέμῃ, καὶ κηλίῳ
ἐνίστι. πνεύματι βλα-
βερὸν τοῦ βίσι μακροῖ
πὶ οἱ πνεύματι καὶ ἰχθυ-

bribus, vêtres vt plu-
rimùm humectat, ni-
si flatus eruperit,
aut vrine copia pro-
dierit.

Ex præcordio diu-
tinè afflicto, & aluo
graucoléti, abscessus
circa aurem occidit.

Quibus à præcor-
diorū doloribus al-
uus paulatim subui-
fcosa egerens, pauca
stercoracea effun-
dit, num etiam san-
guinem effundit?

Quibus derepēte
dum sine febre sunt,
præcordij & oris vē-
triculi dolor, & cir-
ca crura ac infernas
partes, & aluus in tu-
morem eleuata est,
soluit venæ sectio, &
alui fluxio. his febri-
re nociuum est: lon-
ge enim & vehemen-

tes febres fiūt, & tuf-
ses, & spiritus, & sin-
gultus fiunt. his autē
ad solutionē tenden-
tibus, dolor fortis co-
xarum, aut crurum,
aut puris sputū, aut
oculorum priuatio
succedit.

Quibus dolores
præcordiorum, oris
ventriculi, hepatis,
partium circa umbi-
licū, hi sanguine per
aluum egesto, seruā-
tur: non autem ege-
sto, moriuntur.

Quibus præcor-
dia nō mollia, facies
sana, non liberantur
citra multi sangui-
nis ex naribus fluxū,
aut conuulsionē aut
coxēdicū dolorem.

Dolores ad præ-
cordia in febre voce
intercepta, sine sudo-

ροι γίνονται, καὶ βή-
χες, καὶ πνῶμα, καὶ
λυγμοὶ γίνονται. λυ-
αὶ δὲ μελλόντων τοῦ
των, πόνος ἰσχυρὸς ἰχέ-
ων, ἢ σκελέων, ἢ πύου
πύσσις, ἢ ὀφθαλμῶν
σίρσις ἐπιγίνεται.

Οἷσι πόνος ἄποχον-
δρίων καρδίης, ἢ πα-
τες, τῶν ποδῶν ὀμφαλόν
μερῶν, αἵματος διαχω-
ρήσαντος, σώζοντες. μὴ
διαχωρήσαντος δὲ, θνή-
σκουσιν.

Οἷσιν ἄποχόνδρια
λαπαρὰ, πρὸς ὥπον
ἐξ ὥμῶν, ὅ λύνονται
χωρὶς αἵματος ῥύσιος
καὶ ῥινῶν πολλῶν, ἢ απα-
σμῶν, ἢ ὀδύνης ἰσχυρῆς.

Αἱ πρὸς ἄποχόν-
δρια εἰς πυρετῶν, ὁδύ-
ναι ἀναιδῶν, αἰνέξω

πὶ λυόαλαι, κακὸν
θύποισιν ἐς ἰχία ἀλ-
γήματα.

Οἱ χτλ κοιλὴν ἐν
πυρετῷ παλμοὶ ἐκεί-
σας ποιεῖουσιν αἵμορ-
ροίη δὲ φρικώδης.

Αἱ ἐς ἡπυχόνδρια ἐν
πυρετῷ ὀδυῖσαι αἰαί-
σονται, αἰδρωτὶ λυό-
μναι, κακὴ δὲ τὸν
θύσιν ἐς ἰχία ἀλγήμα-
τα, ἅμα πυρετῷ καυ-
σώδει, κοιλὴν κατὰ ῥ-
ῥαγῆσα, ὀλέθριον.

Οἱ περὶ ὀμφαλὸν πό-
νοι παλμώδεις, ἔχου-
σι μὲν π καὶ γνώμης
παράφορον· περὶ κρί-
σιν δ' ἐν τούτοις φλέ-
γμα ἅλις συχρὸν σιμὸν
πὸνω δὲ ῥεχεται.

Μετὰ κοιλῆς ἡπύ-

resoluti, malum est:
his ad coxédices do-
lores fiunt.

Iuxta ventrē in fe-
bre palpitationes,
mētis emotiones in-
ducunt: sanguinis au-
tem fluxio horrorē
efficit.

Dolores in febre
ad pręcordia exilien-
tes, sine sudore solu-
ti, maligni sunt. his
ad coxendices dolo-
res fiunt, & ipsis vnā
cum febre ardente,
aluus deorsum erum-
pēs, perniciosum est.

Dolores circa um-
bilicum palpitatorij,
habēt quidē & ali-
quid mentis emotio-
riū: verūm circa iu-
dicationē pituita his
aceruat in copioso
cū dolore penetrat.

Post aluū suppres-

fam, præcordia suble-
uata in tumorē, ma-
la sunt : maximè ta-
bescentibus iam diu,
& quibus alui hume-
stantur.

Anxietatem in præ-
cordio sentientibus,
tumores circa aurē
oborti, ipsos occidūt.

Durities circa ven-
trem cum dolore in
febrientibus cū hor-
rore, cibum auersan-
tibus, si aluo insuper
parū humectata, pur-
gationē non faciāt,
ad suppurationē per-
uenient.

Dolor supra umbi-
licum, & lumborum
dolor, si medicamen-
tis non soluantur, in
hydropem siccū de-
finunt.

Dolores ex lum-
bis diuturniores, qui

ἐν τῇ ἀποχόνδρῳ με-
τὰ τὴν χολήν· μάστιγα
δὲ τοῖσι φθινώδεσι τῶν
μακρῶν, καὶ οἷσι κοι-
λίσαι ἐνχαίνονται.

Τοῖσιν ἀλυσμῶδε-
σιν ἐν ἀποχόνδρῳ τὰ
παρὰ οὓς ἐπαρθεύοντα,
κτείνονται.

Τὰ χολῆς κοιλίην
σκληρύνουσα καὶ μετὰ τὸν
πόνον, περὶ τοῖσι φρικώ-
δεσιν, ἀποσίντοισι, σπι-
κρὰ ἐφνχαινομένης,
κάθαρσιν ἔχει δίδοντα,
ἐς ἐμπύησιν ἤξει.

Ὑπὲρ ὀμφαλὸν πόν-
ος, καὶ ὀσφύος ἀλγυ-
μα, φαρμακείῃ μὴ λυό-
μενα, ἐς ὑδρωπῶδες
ξηρὸν ἀποτελούνται.

Τὰ δὲ ἐξ ὀσφύος ἀλ-
γυήματα χρονιώπερα,

πυρετῶ, παροξυώ-
 ρθμα τριτακογυνῶς,
 ποιεία τὰ θρομβώδεα
 αἵμματα διαχωρίαν.

Τὰ ἐν ὀσφύϊ ἀλγύ-
 ματα, αἱμοῦ ῥοῖκὰ.

Αἱ ἐξ ὀσφύος ἀλ-
 γήματος αἱμοῦ ῥοῖαι,
 λαῦραι.

Οἷσιν ἐξ ὀσφύος ἀλ-
 γήματος, ἀνὰ δρομὴν
 εἰς κεφαλὴν, καὶ χεῖ-
 ρεις ναρκώδεις, καὶ καρ-
 διαλγικὰ, καὶ ἡχώδεα,
 αἱμοῦ ῥοῖκὰ λάβθως.
 καὶ κηιλίαι καὶ ταῖ ῥή-
 γνηται πύλῃσι, καὶ
 γνῶμαι παρεχώδεις
 ἐπιπολύν.

Αἱ ἐν ὠτον ἀλγύ-
 ματος ἀρρώστιας ἀρχαί,
 δύσκολαι.

Εν ὀσφύος ἀλγύμα-
 τι σιωπὴν, καὶ ἴππο-

febre tertianæ gene-
 ris modo exacerban-
 tur, grumosum san-
 guinem egerere fa-
 ciunt.

Dolores in lumbis,
 sanguinis fluxionē
 inducunt.

Ex lumborū dolo-
 re sanguinis fluxio-
 nes largæ fiunt.

Quibus ex lumbo-
 rum dolore, recur-
 sus ad caput, & ma-
 nus torpidæ, & oris
 vetriculi dolores, &
 aurium sonitus, his
 sanguis largè pro-
 fluet. sed & alui his
 deorsum erumpunt,
 & mens turbata est
 ut plurimum.

Ex dorsi dolore æ-
 gritudinis principia,
 difficilia sunt.

In lumborum do-
 lore pertinaci, & am

pliore alui subducti-
one, à veratro vo-
mere spumosa mul-
ta, prodest.

Spinæ distortionē
ac spirandi difficul-
tatem, sanguinis flu-
xio soluit.

In lumbis dolen-
tibus oris ventriculi
dolores insuper acce-
dentes, signa sangui-
nis fluxionis sunt, e-
tiam prægressæ.

Affectiones ex lū-
bis ad collum & ca-
put trāseuntes, levis
siderationis modo re-
soluentes, conuulso-
riæ, mentis emotio-
riæ sunt. num tales
etiam soluuntur con-
uulsionibus? aut ta-
lium alui ægrotant
per eadē prodeūtia?

Ex lumborū dolo-
ris recursu, oculorū

φορῇ πλείονι, ἀπ' ἑλ-
λιβόρου ἐμέσαι ἀφ' ἑω
διασυχνὰ, ὠφελεῖ.

Ράχιος διαστροφὴν
καὶ δύσπνοιαν, αἵμα-
τος ῥύσις λύει.

Εν ὀσφύϊ ἐπιδιωώ
καρδιαγικὰ πρὸς ἐλ-
θόντα, σημεῖα αἱμοῦ ῥ-
ροώδη, ἢ καὶ πρὸς ὑ-
σμυμέναι.

Τὰ ἐξ ὀσφύος εἰς ῥά-
χιον ἢ κεφαλὴν αὐτὰ
διδόντα, παραλύοντα
παρὰ πλεκτηκὲν τρέ-
πον, ἀσασμῶδία, πα-
ρακρουσικά. ἄρα καὶ
λύει τὰ τοιαῦτα ἀσα-
σμῶδισιν ἢ τῶν τοιού-
των κοιλίαι νοσέουσιν
διὰ τῶν αὐτῶν ἰόντων.

Ἐξ ὀσφύος αὐτὰ ῥε-
μῆς πόνος, ὀφθαλμῶν

ἰλασσις, κακὸν.

Πόνος ἐς σῆθος ἰ-
δρυνδεῖς - νωδρετιπ,
κακὸν ὑπὸ πυρετῶ. οὐ-
τοι ὀξείως ἀπολλύω.

Ἐξ ὀσφύος ἀλγύμα
τος αἰαδρομαῖες καρ-
δύν πυρετῶδεις, φρι-
κώδεις, αἰεμέοντες
λεπλὰ ὑδατώδεια, πα-
ρχειχθέντες, ἄφωνοι,
ἐμέσαντες μέλανα,
πελοντῶσι.

Τὰ κατ' ὀσφυῶ καὶ
τὸ λεπλὸν χρόνια ἀλ-
γύματα, καὶ πρὸς ἄπο
χόνδρια πόνοι, ἀπόσι-
τοι ἅμα πυρετῶ, τόν-
θωσιν ἐς κεφαλὴν ἄλ-
γύμασι νότον ἐλθόν,
κτείνει ὀξείως τρέπον
σπασμῶδεια.

Οἷσιν ὀσφύος ἀλ-
γύμα, οὗτοι κακοί.

distortio, malum.

Dolor in pectus fir-
matus torpore, ma-
lus in febre est. hi re-
pentè pereunt.

Ex lumborum dō-
lore recursiones ad
os ventriculi, febricu-
losæ, horrorem indu-
centes: sic affecti re-
uomentes tenuia a-
quosa, mente moti,
voce destituti, nigro-
rum vomitu facto,
moriuntur.

Diuturni circa lū-
bos, & tenue intesti-
num dolores, & ad
præcordia dolores,
si egri cibos alerfen-
tur unà cū febre, his
dolor intentus ad ca-
put progressus, repē-
tè ipsos occidit con-
uulsorio modo.

Quibus lumbi do-
lent, hi male habēt.

num his tremores fi-
unt, & circuli rubi-
cundi in tibijs in ri-
gore? nū lūbos dolé-
tibus, cibos fastidiéti-
bus, nō vométib⁹, mo-
dicè ferociter mēte
motis, spes est nigra
proditura esse?

Lumborum dolor
in ventriculi os do-
lente, cum exscrea-
tione violenta, habet
quid conuulsorium.

Rigor vnà cum iu-
dicatione aliquate-
nus horrendus est.

Lumborum dolor
sine causa manifesta
saepè impetens, mali-
gni morbi signū est.

Lumborum dolor
cum sopore anxio-
so, malus est.

Lumborum disten-
tio ex muliebrium
multitudine, ad sup-

ἀρα τούτοις τρομώ-
δεια γίνετ' ἢ φωίδες
εἰ ῥίγα; ἀρα τοῖς ὀ-
σφυαλγέσιν, ἀσώδε-
σιν, αὐτὲ μέτοισιν, ὀλίγα
θρασύως παρεκρούσα-
σιν, ἐλπίς μέλαια δι-
έλθειν;

Ὁσφύος πόνος κατ'-
διαγικῶ, μτ' αἰνα-
χρίμψιος βιαίης, ἔχει
πασσισμῶδες.

Υπὲρ δεινὸν ἅμα κρῖ-
σει ῥίγος.

Ὁσφύος ἄλγημα,
αἶον προφάσιος πυ-
κνὰ ἐπιφοιτῶν, κακοῦ
θεοῦ ἀρρώστιας ση-
μεῖον.

Ὁσφύος ἄλγημα κα-
τὰ κώματος ἀσώδε-
ος, πονηρόν.

Ὁσφύος σιῶτασις
ὅτ' γυναικείων πολλή.

θεος, καὶ πυητικὸν καὶ
τὰ ποικίλως ἰόντα ἱλί-
χρα, δυσώδεια, πι-
γώδην ὑπὸ τοῖσι προ-
αιρημένοισιν, καὶ πον-
ητικόν. οἶμαι δὲ καὶ
παρεσφύειν π τὰς τοι-
αύτας.

Οἷσιν ὁσπύρος ἄλ-
γημα καὶ πλυνροῦ
αἵον προσφάσιος, ἱ-
κπεριώδεις γίνον-
ται.

Αἱ δὲ κρισίμοισιν ἐκ
τῆν αἱμορῶν γιγνόμεναι
ριφύξεις, νεανικαὶ, κα-
κισαί. ὅθεν ἀπάλιν αἱ-
μορῶν γίγνεται, πονηρόν,
οἷον ὑπὸ πλυννὶ μεγά-
λῳ καὶ τῆν δεξιῶν κα-
τὰ ὑποχόνδρια ὡσαύ-
τως.

Τὰ αἱμορῶν ἴσυντα,
ἐπιρριζωμένα βῶμα-

purationem tendit.
& variè prodeuntes
viscosi, graueolètes,
strangulatorij men-
ses ex prædictis, ad
suppurationem ten-
dūt. arbitror autem
tales etiam aliquan-
tum delirare.

Quibus lumborū
dolor, & lateris sine
causa manifesta, hi
regium morbum in-
currunt.

Perfrigeratiōes ex
sanguinis eruptioni-
bus in diebus iudica-
torij, vehementes,
pessimæ sunt. vice
versa sanguinē erū-
pere, malum est, ve-
lut in splene magno
ex dextris: & circa
præcordia eodē mo-
do se res habet.

Vulnera sanguinē
fundētia, insuper ri-

gentia, maligna. sic affecti loquentes latenter moriuntur.

Affectiones quæ v. die sanguinem largè fundunt, sexta insuper riguerunt, septima perfrigerata fuerunt, & repentinè recalescunt in his alui malè afficiuntur.

Post sanguinis eruptionem, nigrorum per aluū egestio, mala. mala autem sunt & rubicunda valde & æruginosa. quarta die tales fiūt sanguinis eruptiones. soporoti ex talibus convulsi moriuntur, nigri præoreffis, & ventre tumefacto.

Post sanguinis eruptiones & nigrorum egestionem, in acuto surditas, malum. san-

τα κακὴ δὲ α. διαλε-
γόμενοι λαθραίως τε-
λευτοῦσι.

Τὰ πεμπτή αἵμορ-
ρᾶ χρωτὰ λάβρος, ἐ-
κτι, ἐπὶ ἑξήκωσιν τα,
ἐξ δόμη πρὸς ψυχρὴν
τα, αὐτὰ θερμαίνονται
ὀξείως, ἡτοιχοῦσι καὶ λίαν
πενηθύνονται.

Μεθ' αἵμοι ῥα γίνν,
μελαίνων διαχωρήσεις,
κακὴν. πενηθὺν ἔχει
τὰ ἐξ ἑνδεκάδεκα τε-
ταρταίοισιν αἵ ποταῦ-
ται αἵμορρᾶ γίαι. κα-
μντοδεις καὶ ποιού-
των ποσὸν δέντις θι-
στοίσι, μελαίνων ποσ-
διελθόντων, καὶ κοιλίης
ἰσχυρᾶς.

Μεθ' αἵμορρᾶς
καὶ μελαίνων διαχω-
ρήσεως, καὶ ὀξείας κα-
φωσῆς, κακὴν. αἵμα-

τος

πος διαχώρησις τού-
τοιςιν ὁλέθριον· κα-
φωσις δὲ λύει.

Οἷσιν αἰμορροαγία
πλείεστε, πρὸ ἰόντος χρό-
νου κηλίας πονηραύ-
ονται, ἢν μὴ οὖρον πεί-
πον ἐλθῇ. ἄρα γὰρ τὸ
ὑδατώδες ἔξον τοιοῦ-
τόν τι σημαίνει;

Οἷσιν ὑπὸ αἰμορροα-
σίῃ λάβρω πυκνῇ, με-
μελαινών συχνῇ δια-
χώρησις, ἐπιστάσης δὲ
αἰμορροοί, οὗτοι κη-
λίας ὁδυνώδεις. ἅμα
δὲ πρὸ φύσεων, ἂν φο-
ροί, ἄρα οἱ τοιοῦτοι ἐν
δροῦσι πολλοῖσι ψυ-
χοῖσι; τὸ αἶμα πετα-
ραγμύλον ἔξον ἐν οὖ-
ροισιν, οὐ πονηρόν, οὐ-
δὲ τὸ ἐκτεταμένον ὡ-
ροειδές· ἐπὶ πολὺ δὲ ἔστι
mile in ipsa residet: verum plerunque hi

guinis egestio his
perniciosa: surditas
autem soluit.

Quibus sanguinis
eruptiones plures,
histerioris progressu
alui malè afficiuntur,
nisi vrina concocta
prodierit. nū & aquo-
sa vrina tale quid si-
gnificat?

Quibus ex sangui-
nis eruptione larga
frequenti, multa fit
alui cum nigris ege-
stio, ea autē suppres-
sa, sanguinis fluxio-
nes, hi alui dolent.
vnà verò cum qui-
busdam flatibus, faci-
lè tolerant. num ta-
les multis frigidis su-
doribus exudāt? con-
turbata in his vrina,
mala non est, neque
id quod geniturae si-
mile in ipsa residet: verum plerunque hi

Q

aquosa mingunt.

Quibus de naribus in surditate ac torpore pauca destillant, habet quid difficultatis: vomitus his conducit, & alui perturbatio.

Magnae in principijs sanguinis eruptiones, circa refectionem aluos humectant.

Fluxiones ex nariibus largae per vim suppressae, quandoque convulsionem prouocant: venae sectio soluit.

Vndecima die orientes sanguinis stillationes, difficiles sunt, tum alias, tum si bis superstillauerint, & rursus stillauerint.

In sanguinis fluxione multa, aut sin-

υδατώδεια ούρειον σιν.

Οἷσιν καὶ ῥινῶν ὑπὸ καφώσει καὶ νωθρότητι μικρὰ ἀποστᾶσαι, ἔχει τι δύσκολον· ἐμετος πύλῳσι συμφέρει, καὶ κοιλίης ταραχή.

Αἱ εἰ ἀρχῇσι μεγάλοι αἵμορροαίαι, ποδὲ ἀνὰ κοιλίαν καὶ ἐν ῥαῖουσιν.

Τὰ καὶ ῥινῶν λάβερα εἰς ἀποληφθέντα, εἰσιν ὅτε ἀσπασμὸν ἐπιλαμβάνεται· φλεβοτομήν λυει.

Αἱ ἐνδεκάταται σάξιες, δύσκολαι, ἄλλως τε καὶ ἐν ἐπιστάξει, καὶ ἐν ἐπιστάξει.

Ἐπὶ αἵματος ῥύσει πολλῇ, ἢ λυγ-

μὸς, ἢ πασμός, κα-
κόν.

Τοῖσιν ἕως ἑπτῶν ἐβ-
δόμων δυνάμιν με-
τὰ χρόνῳ, καὶ πνῶμα
ἀλιζόμενον ἐν τῇσιν
ὁδοῖσι, καὶ γῆς ἐπιδυ-
μῆν, αἷματος φθορὴν
καὶ κἄλυσιν σημαίνει.

Ἐν τοῖσι μακροῖσι
τὰ μικρὰ ἐπιφανόμε-
να αἰμορροώδεια, ὀλέ-
θρια.

Τὰ σκοτώδεια ἐξ ἀν-
χῆς αἰμορροῖν ῥινὸς
λύνει.

Τὰ κἄ ῥινῶν σμι-
κροῖς ἰδρῶσι περὶ ψυ-
χόμενα, κακῆδεα.

Αἷματος ἀφαίρεσις
ἐκ γαστρίδος ἐν νωδρῶν
μυρμη, κακόν.

Ὅσοι κατὰ τὴν ἐπιστάσιν
αἰμορροῖονσι, καὶ ἐπιρροῖ

gultus, aut cōuulsio,
mala est.

In his qui decolo-
res usque ad septem
annos vires recoli-
gūt, & spiritus in vijs
aceruatus, & terre cō-
cupiscētia, sanguinis
corruptionē ac exo-
lutionem significat.

In morbis longis
paruae comparentes
sanguinis fluxiones,
perniciosa sunt.

Vertigines ab ini-
tio sanguinis nariū
fluxio soluit.

Ex naribus erūpen-
te sanguine, cum exi-
guis sudorib⁹ pfrige-
scētia, maligna sunt.

Sanguinis detra-
ctio in pfrigeratio-
ne torpida, mala est.

Qui aluo suppres-
sa sanguinem effun-
dunt, & vnā cum san-

Q²

guinis effusione insuper rigent, his aluum velut ex intestinorum læuore lubricam hæc faciūt, itém que duram, & ascaridas, aut ambo.

Sanguinis fluxiones quæ statis temporibus fiunt, siticulosæ, si sanguinem non effuderint, comitialis morbi mortē inducunt.

Ex hæmorrhoidæ parum apparēte, vertigines obortæ, paruum ac modicā fiderationem significāt. soluit venæ sectio. & quicquid hoc modo apparuerit, mali aliquid significat.

Palpitantes per totum, num etiā voce intercepta moriūtur?

Tremores conuul-

γῶσιν ἅμα τῷ αἵμορροῦσιν, τὸν ποισι κοιλίην λεικὰ πριῶδεα ποίει, καὶ ἐπίσκληρον, καὶ ἀσκαρίδας, ἢ ἀμφοτέρω.

Τὰ πεταγμαλίοισι χρόνοισιν αἵμορροῦσιν, διψώδεα, μὴ αἵμορροῦσιν γήσιντα, ἐπιληπτικῶς θνήσκει.

Ἐξ αἵμορροῦσιν ὅσον ἐπιφανείσης, πρὶν πῶδεα ἐλθόντα, παρὰ πολλὴν καὶ μικρὴν καὶ ἐπὶ ὀλίγον σημαίνει. λύει φλεβοθμίην. καὶ πᾶν τὸ οὕτως ἐπιφανόμενον, καὶ ἐν τῇ σημαίνει.

Οἱ παλμώδεις δὲ ὅλον, ἄρα καὶ ἄφωνοι πελόντωσι;

Τὰ τρομώδεα παρὰ

σμεῖα χυόμενα ἐν
 δρεσι, εἰλυπόσφορα.
 τούτοις κρίσις ἐπι-
 ῥιγώσασιν. ἐπιῥιγ-
 σι δ' οὗτοι ὡς κοιλὴν
 καύματι ποροκλιθέν-
 τες. ὕπνος πολὺς αὐ-
 τοῖς πασμοῖς, καὶ
 τὰ ἐς μέτωπον ἑλθὲν,
 καὶ οὐρησις δυσκο-
 λαίνουσα.

Οἱ αὖ ὑπερικοῖσιν ἄ-
 περοι πασμοῖς, ὡς
 χερσίν.

Τὰ πασμοῖς αὖ
 δρεσὶ πύελα παρὰ
 ῥέοντα πυρετώδει ἔον-
 τι, ὡς ἔστι. τούτοις ἐπὶ
 κηλίκαι τι καὶ δυσχε-
 νονται. τὰ χαλὰ πὶ
 ἐς ἄρθρα ἀποσύνεσθαι.

Οἱσιν αὖ πασμοῖς
 σιν ὀφθαλμοὶ οὐκ ἀμ-
 πνύνουσιν ἀπένεες, ὥς
 παρ' ἐωυτοῖς εἰσὶ,
 διαμοσέουσιν τε μακρο-
 πύως.

forij nascentes in su-
 doribus, reuerti so-
 lent. iudicatio his fit
 vbi superriguerint:
 superrigēt autem hi
 ardore circa vētre
 prouocati. somnus
 multus in his cōuul-
 sorius, & ad frontem
 grauitates, & mictio
 difficilis.

Conuulsiones an-
 tea non cognitæ in
 strangulatis ab vte-
 ro, faciles sunt.

Conuulsoria sine
 sudore sputa deflue-
 tia in febrile, leuia
 sunt: his insuper alui
 aliquantū humectan-
 tur. fortassis autē &
 ad articulos aliquid
 abscedet.

Quibus conuulsis
 oculi intēte relucēt,
 nec apud seipsos sūt,
 & diutius agrotant.

Quæ conuulsorio
modo exacerbantur
cum stuporis deten-
tione, abscessus iux-
ta aurem excitant.

Tremulis, anxio-
sis, parui iuxta aurē
tumores conuulsio-
nem significant, al-
mo male affecta.

Cōuulsiones & te-
tanicas distentiones
febris accedēs soluit.

Conuulsio ex vul-
nere, letalis est.

Cōuulsio in febre
orta perniciofa est.
minimè verò pueris.

Seniores septē an-
nis in febre nō cor-
ripiuntur cōuulsio-
ne. sin minus, perni-
ciosum est.

Conuulsionē soluit
febris superueniens
acuta, quæ prius non
fuit. si verò fuit pri⁹,

Τὰ πασμιῶδεια βό-
πων παροξυνόμενα
κατόχως, τὰ παρ' οὐς
ἐπαίρει.

Τρομάδισιν, ἀσώ-
δισι μικρὰ, τὰ παρ' ἑς
ἐπάρματα πασμιὸν
σημαίνει κοιλίης πο-
νηρομυΐνης.

Τὰ πασμιῶδεια, κ,
πετανῶδεια πυρετὸς
ἐπιγρόμνος λύει.

Σπασμὸς ὑπὸ τρώ-
ματι, θανάσιμον.

Σπασμὸς ὑπὸ πυρε-
τῷ, γρόμμος, ὀλέ-
θριον. ἤκιστα δὲ παι-
δίοισιν.

Οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ ἀ-
ετίων αὐτὸν πυρετῷ οὐχ
ἀλίσκονται ἀπὸ πασ-
μιᾶς ἢ μὴ, ὀλέθριον.

Σπασμοῦ λυπι-
κῆν, πυρετὸς ἐπιγρό-
μμος ὁξὺς μὴ πρότε-
ρον γεγενῆς. αἱ δὲ εἴη
πρότερον γεγενῆς,

παροξυνθεῖς· ὥφε-
λεια δὲ καὶ οὖρον διέξο-
δος ὑαλκοειδὴς πολ-
λή, καὶ ῥύσις κοιλίης,
καὶ ὕπνοι. τῶν δὲ ἐξαπ-
της πασμῶν λυγρὴν,
πυρεθρῶς, κριλῆς ῥύσις

Εν τοῖσι πασμοῖσιν
αἰαυδῆν ὡς πολὺν,
κακὸν. ὅ δὲ ὡς μικρὸν,
ἢ τοι γλώσσης ἀποπλη-
ξίν, ἢ βραχίονος, καὶ τῆ
ὡς διεξιᾶ σημαίνει. λυ-
ταὶ δὲ οὖροι σιν ἐξαπ-
της ἐλθοῦσιν πολλοῖ-
σιν ἀθρόοισιν.

Ἰδρωπερ δὲ, οἱ δὲ καὶ
μικρὸν, ὥφελιουσιν· οἱ
δὲ ἀθρόοι, καὶ αἱ τῆ αἵμα-
των ἀφαιρέσεις αἱ ἀ-
θρόοι, βλάπτουσιν.

Εν τοῖσι πεταύοισι
καὶ ὁ πῖσθοτόνοισι γέ-
νους λυόμενα, θανά-
σιμον. θανάσιμον δὲ
τε & retro oriētib⁹, & i tergū solū cōtingēti-
bus, si maxillæ soluātur letale est. letale est

iam exacerbata. pro-
dest & urinae transi-
tus vitri speciem re-
ferens copiosus, & al-
ui fluxus, & somni.
at repentinas cōnul-
siones soluit febris,
alui fluxus.

In conuulsionibus
vocis interceptio diu
durans, mala est: par-
ua autem aut lingue
fiderationē, aut bra-
chij, aut dextrarum
partiū significat. sol-
uitur autem urinis
multis acervatis de-
repētē prodeuntib⁹.

Sudores autē, pau-
latim orientes pro-
sunt: acervati verò,
itēmq; sanguinis de-
tractiones acervatae
lædunt.

In distētionib⁹ & an-
te & retro oriētib⁹, & i tergū solū cōtingēti-
bus, si maxillæ soluātur letale est. letale est

etiam sudare in distē-
tione in dorsum na-
scente, & corpus dis-
solui, & in eadē affe-
ctione reuomere per
nares, aut clamare,
aut nugari, si ab ini-
tio vox intercepta
fuit, in posterā enim
diē mortē significat.

Febriles ī dorsum
distētiones, vrinae ge-
nituræ similes soluiūt.

Anginae quæ neq;
in collo, neq; in fau-
cibus, quicquā con-
spicuum faciunt, ve-
rū suffocationem
vehementem ac spi-
randi difficultatem
inducunt, eadem die
& tertia occidunt.

Quæ verò tumo-
res & ruborē ī collo
accipiūt, ī ceteris qui-
dem cōsimiles sunt,
verū diuturniores.

καὶ ἰδρῶν ἐν ὀπισθο-
τόνῳ, ἢ τὸ σῶμα δια-
λύεσθαι, καὶ ἀνέμειν
ὀπισθοτόνῳ διὰ ῥινῶν,
ἢ ἐξ ὀρχῆς ἄφωνον
ἰόντα βοᾶν, ἢ φλυ-
θεῖν. ἐς δὲ πλὴν ὑστεραίην,
θάνατον σημαίνει.

Πυρετῶδεια ὀπισθο-
τόνῳδεια, γονοειδεῖς
οὐρήσεις λύουσιν.

Τὰ κυσταγχινὰ τὰ
μήτε ἐν τῷ τραχήλῳ,
μήτε ἐν τῇ φάρυγγι,
μοιδὲν ὡς δὴ λον ποιεῖον
τα, πνιγμὸν δὲ νεανι-
κὸν ἢ, δύσπνοιαν πα-
ρέχοντα, αὐτῇ μέρεος
καὶ τριταίους κτείνει.

Τὰ δὲ ἐπίεσματα ἢ
ἔρυνθος ἐν τῷ τραχή-
λῳ λαμβάνοντα, τὰ
μὲν λοιπὰ παρὰ πωλή-
σια, χρονιώτερὰ δὲ.

ὅσοισι δὲ σινεξερῶν -
 δεῖν ἢ πε φάρυγγι, καὶ
 ὁ αὐχὴν, ἢ τὸ στήθος,
 χρονιώτερον, καὶ μά-
 λιστα ἐξ αὐτῶν σώζον-
 ται, ἢν μὴ παλινδρο-
 μέν τὰ ἐρυθήματα. ἢν
 δὲ ἀφανίζηται, μὴτε
 φύματος συστροφύλας
 ἔξω, μὴτε πύου αὐα-
 χρεμπτομύς πρηέως
 καὶ ἀπώνως, μὴτε ἐν
 ἡμέρησι κρισίμησιν,
 ὀλέθρια γίνεσθαι. ἄρα
 γὰρ ἔμπροσθεν γίνονται
 ἀσφαλές τινος ἢ ὅτι ἐρυ-
 θος καὶ τὰς ἀποσά-
 σιας ὅτι μάλιστα ἔξω
 βέβαια.

Ερυσιπέλας ἢ, ἔξω-
 δεῖν μὲν ἐπιγίνεσθαι,
 χρήσιμον· εἰς δὲ βέ-
 βαιον, θανάσιμον. τρεῖς
 πεταίαι δὲ, ὅταν ἀφανι-
 ζομύου τοῦ ἐρυθήμα-
 τος βαρύνηται τὸ στή-
 θος καὶ δύσπνοός -

quibuscunq; verò &
 fauces, & ceruix, &
 pectus simul rubue-
 rit, diuturniores sūt,
 & ex ipsis maximè
 seruantur, si non re-
 currerint rubores. si
 verò dissipentur, ne-
 que tuberculo foras
 cōuerso ac collecto,
 neq; pure leniter ac
 sine dolore exscrea-
 to, neq; in diebus iu-
 dicatorijs, pernicio-
 sae sunt. num etiam
 suppurati fiunt? secu-
 rissimū autem est ru-
 borem & abscessus q̄
 maximè foras verti.

Erysipelas verò, fo-
 ris quidem accede-
 re, cōmodum est: in-
 tro autē conuertí, le-
 tale. conuertitur au-
 tem intro, quū dispa-
 rente rubore pectus
 grauatur, & diffici-

lem spirationem habet.

Quibus verò anginae ad pulmonem vertuntur, partim in septē diebus pereūt: partim euadētes, suppurati fiūt, si nō educio pituitosa sursum ipsis fiat.

Quibus per pulsationis venarum vehementiam, stercus derepētē per aluum secedit, letale est.

In anginis sputa gracilium subarida, malum.

Anginosi ī linguis tumores, citra signa disparentes, perniciosi: & dolores disparentes citra manifestam causam, perniciosi sunt.

In anginis qui non breui concocta ex-

προς γίνεσθαι.

Οἷς δὲ κυανὰ γὰρ ἐστὶν τὸν πλάγμονα βίβωται, οἱ μὲν ἐν τῇσιν ἐπὶ αὐτῶν ἡμέρησιν ἀπολλύονται οἱ δὲ διαφυγόντες, ἔμπροσθεν γίνονται, μὴ γινόμενης αὐτοῖς ἀναγωγῆς φλεγματώδους.

Οἷσι δὲ σφοδρότητες σφυγμοῦ, καὶ ὡφίον ἐξαπίνης διαχωρεῖται, θανάσιμον.

Εν τοῖσι κυανὰ γὰρ ἐστὶν ταῖς ἀποθέσεσιν πύσματ' ἰσχυρῶν, καὶ κέν.

Τὰ κυανὰ γὰρ ἐστὶν οἰδήματα, ἀσήμεως ἀφανιζόμενα, ὁλέθρια· καὶ τὰ ἀλγύματα ἀφανιζόμενα χωρὶς ὡφάσιος, ὁλέθρια.

Εν τοῖσι κυανὰ γὰρ ἐστὶν οἱ μὴ ταχὺ ἀναπύοντες πύσματα,

ὀλέθριοι.

Εν κυνάγχῃ ἀσή-
μως εἰς κεφαλὴν ἀλ-
γήματα μὲ πυρετοῦ,
ὀλέθρια.

Εν κυνάγχῃ ἀσή-
μως εἰς σκέλη ἀλγή-
ματα μὲ πυρετοῦ,
ὀλέθρια.

Εκ κυναγχικῶν ἀ-
κρίτως ἀποχονδρίου
ἀλγῆμα, μὲ ἀκρα-
σίης καὶ νωθρότητος
ὑπόμεινον, κτείνει λα-
θραίως, εἰ καὶ πάλιν δο-
κοῖεν ἐπιεικῶς ἔχειν.

Εκ κυναγχικῶν ἀ-
σήμως ἰχναυθέντων
εἰς σῆθος ἀλγῆμα καὶ
εἰς κριλὴν ὕθον σιμ-
πνον, ποιεῖ πυρετὸς
διαχωρεῖν, ἄλλως δὲ
λυομένου τοῦ τοιοῦτον.

Εκ κυναγχικῶν πάλ-
τα ὀλέθρια, ὅσα μὴ οὐ
δηλὸν ἐποίησεν ἀλγῆ-
μα. ἀπὸς καὶ εἰς σκέλη

spuunt, perniciose
habent.

In angina dolores
ad caput citra notas
cū febre, perniciosi.

In angina dolores
ad crura, citra notas
cū febre, perniciosi.

Ex anginis citra iu-
dicationem præcor-
dij dolor, cū impotē-
tia ac torpore factus,
occidit occultè, etiā
si valde mansuetè se
habere putent.

Ex anginosis citra
notas attenuatis, do-
lor ad pectus & ad al-
uum progressus con-
citatus, pus egerere
facit, aliàs autē eius
q̄ exoluitur tale est.

In anginis omnia
perniciosa sunt, quæ
nō manifestū dolorē
faciūt. sed & ad crura

dolores diuturni, p-
cedunt, & difficulter
suppurantur.

Ex angina sputa vi-
fcofa, crassa, valde al-
ba, quæ violēter edu-
cuntur, mala sunt. &
omnis eiusmodi ma-
turatio, mala. purga-
tio multa deorsum,
tales levis sideratio-
nis modo perimit.

Ex angina subari-
da frequentia sputa,
cum tussi, lateris do-
lorē inducentia, per-
niciosa: itēque ea
quæ inter potādum
per tussim subemer-
gunt, & deglutio vio-
lenta, mala.

Pleuritici quib⁹ in
principio sputatio-
nes penitus purulen-
tæ sunt, tertia die mo-
riuntur, aut quinta.
si verò has effuge-

ἀλγύματα χρόνια φο-
ρᾶ, καὶ οὐκ ἀπονοῦται
δυσκόλως.

Τὰ ἐκ κωάγχης
πύαλα γλίχρα, πα-
χέα, ἐκλυσκᾶ, βιάτως
ἀναρόμυνα, καὶ κῶν. ἢ
πῶς ὁ ποιούτος περὶ
σπῆος, καὶ κῶν. καὶ δαρσίς
πολλὴ καὶ πῶς, οὐ ποιού-
τος παραπληκτικῶς
ἀπολλυσιν.

Ἐκ κωάγχης ἄπο-
ξηρα πυκνὰ πύελα,
βηχῶδεια, πλυνροῦ ὀ-
διωῶδεια, ὀλέθρια. καὶ
τὰ ἐν τοῖσι ποτοῖσιν
ἄποβήγοντα, καὶ κα-
τὰ ποσὶς βιάια, πονη-
ρόν.

Τῶν πλυνρικῶν
οἷσιν ἐν ὁρχῇ πᾶμ-
ανοι αἱ πύσεις, τρι-
ταῖσι θνήσκουσιν, ἢ
πυμπῆσσοι. φυζύντες ὃ

ταύτας, μὴ πολὺ ῥᾶον
ἔχοντες, ζ. ἢ θ. ἢ ια. ἄρ-
χονται ἐμπυοῦνται.

Οἷσι δὲ αὖτ' ὥτ' ὅς ἐ-
ρυθρος, τῶν πλινθι-
κῶν καὶ ὁμοίως θερ-
μαίνονται, καὶ κοιλίη
ταράσσεται χολώδεια
ἢ δυσώδεια, αἰκνῶται
καὶ παταρκνῶται
κινδυνεύουσι. φυγόν-
τες δὲ ταύτας, σώ-
ζονται.

Αἱ ξηραὶ τῶν πλιν-
θιδῶν καὶ ἀπλῆτοι,
χαλεπώταται. φοβε-
ραὶ δὲ ἐν οἷσιν αὖτ' ἐπὶ
ἀλγέματα.

Αἱ αὖτ' ἀσπασμά-
των πλινθιδες χα-
λεπώταται τῶν μὲν
ἀσπασμάτων.

Τῶν πλινθικῶν
οἷσιν ἐν ἀρχῇ γλῶσσα
χολώδης γίνεται, ἐβ-

rint, non multo me-
lius habentes, septi-
ma, aut nona, aut vn-
decima suppurari in-
cipiunt.

Quibus supra au-
rem rubor, & simili-
ter veluti pleuritici
calescunt, & alius bi-
liosus ac graueolen-
tibus exturbatur, hi
vigesima ac quadra-
gesima die pericli-
tantur. vbi verò has
effugerint, seruatur.

Pleuritides siccae
ac sine sputo, difficil-
limae sunt. horrendae
quoq; haec in quibus
dolores superne sūt.

Pleuritides sine cō-
uulsionibus graui-
ores sunt his quae cum
cōuulsionibus fiunt.

Quibus pleuriticis
in principio lingua
biliosa fit, hi septima

die iudicatur: quib^{us}
autē tertia aut quar-
ta die, circa nonam.

Bulla subliuida si
fiat in lingua in prin-
cipio, qualis est ferri
tincti in oleum, diffi-
cilior solutio contin-
git: & iudicatio qui-
dem ad decimū quar-
tum diem peruenit:
sanguinem autē ple-
runque spuunt.

Sputum in pleuri-
ticis, tertia die matu-
rari ac expui inci-
piens, citiores solu-
tiones facit: verū
posterius, tardiores.

In doloribus pleu-
riticorum, commo-
dum est aluum mol-
liri, sputa colorari,
strepitus in pectore
non fieri, urinam be-
ne procedere. his au-
tem contraria diffici-

δομαῖοι κρίνονται. οἱ
σι δὲ γ. ἢ δ. πρὶ πῶ θ.

Πομφόλυγος ἔστω
πυλίου γινομλῆς ὑπὸ
τῆς γλώσσης ἐν ἀρχῇ,
οἷν σιδηρίου βαφέντος
ἐς ἔλαιον, χαλεπωτέ-
ρη ἢ ἀπολύσις γίνε-
ται, ἢ μὲν κρίσις ἐς πῶ
ιδ. ἀφ' ἧς γίνεται αἷμα ἔ-
ως ὑπὸ τῷ πλύνει.

Πύαλον δ' ἐν τῇσι
πλευρίπσι, βίτον μὲν
ἀρχόμενον πεπαίνε-
ται καὶ πύεαθ, δάσας
πολλὰς τὰς ἀπολύσεις·
ὑγρόν δὲ, βραδυτέ-
ρας.

Τὰ δὲ ἀλγύματα
τοῖσι πλευριπκῆσι,
χρήσιμον κριλὴν μα-
λάσσειν, πύαλα χρω-
ματίζειν, φόφους ἐν
τῷ στήθει μὴ γίνεσθαι,
τὸ οὖρον οὐδεῖν τὰ δὲ
πύων ἐκαστία δύχε-

ρία, καὶ πύαλον γλυ-
καινόμενον.

Αἱ δὲ χολῶδεις ἄ-
μα καὶ αἵματώδεις
πλευρίτιδες, ὡς ὑπὸ τῷ
πολὺ κρίνονται ἐνα-
γῆσαι, ἢ ἐνδεκαταῖαι,
καὶ μάλιστα ὑγιᾶζον-
ται. οἷσι δὲ τῇ πλε-
υρίτιδι ἐν ἀρχῇ μὲν
οἱ πόνοι μαλθακοὶ, ε.
δὲ ἢ 5. παροξύνονται,
μᾶλλον τοῦτο τὰς 16.
ἀκινητοῦνται, καὶ οὐ
πάνυ σῶζονται. κιν-
δυνάουσι δὲ μάλιστα
ἐβδομαῖοι, καὶ δωδε-
καταῖοι. τὰς δὲ δις
ἐπὶ ἀφυγόντες, σῶ-
ζονται.

Οσοῖσι τῇ πλευ-
ρίτιδι φόρος τοῦ πύα-
λος πολὺς ἐν τῷ στήθει,
καὶ πρόσωπον κατη-
φές, καὶ ὀφθαλμὸς ἰκ-
τεριώδης, καὶ ἀχλὺς

lia sunt: itémque spu-
tum dulce fieri.

Bilioſæ ſimul &
ſanguineæ pleuriti-
des, plerunque nona
aut vndecima die iu-
dicātur, & maximè ſa-
nātur. quibus autem
pleuriticis in princi-
pio quidem dolores
molles ſunt, quinta
verò aut ſexta die ex-
acerbātur, hi magis
ad duodecimam per-
ueniunt, & non val-
de ſeruantur. pericli-
tantur autem maxi-
mè ſeptima die ac
duodecima. ubi verò
bis ſeptem dies effu-
gerint, ſeruantur.

Quib⁹ pleuriticis
ſtrepitus ſputi mult⁹
in pectore eſt, & fa-
cies triſtis, & oculus
morbi regij colore
infectus, ac caligat

nosus, hi pereunt.

Qui ex pleuritide suppurati sunt, in qua draginta à ruptione diebus exspuunt.

Sputum in omnibus pleuriticis ac peripneumonicis facile accito exspui conuenit, & flauum sputo ammixtum esse, quòd verò lōgè post dolorē educitur flauum, aut non mixtum, & multā tussim inducēs, malum est. Prauum autem penitus est flauū meracum, & viscosum, & album, & rotūdum, & cum virore pallidum valde, & spumofum, & liuidū, & aeruginosum. peius autē aliquāto est id quod ita meracum est, vt nigrum appareat.

δης, ἀπὸ λυωταί.

Οἱ οὐκ ἀλευριτικῶν ἔμψυχοι θνήσκουσιν, ἐν τῇσι μ. ἢ μέρησιν αἷα πύουσι ἀπὸ τῆς ξή-
ξιος.

Πνύκλον δὲ χρὴ πα-
σι τοῖσι πλευριτικῶ-
σι, καὶ πνευμονι-
κῶσι ἀπειτέως τε καὶ
ταχέως αἰαπνεύεσθαι,
μεμύχθαι τε τὸ ξαν-
θὸν τῷ πνύκλῳ· τὸ
δ' ὕσθρον περὶ τῆς
ὀδυνης αἰαγόμενον
ξανθὸν, ἢ μὴ μεμυγμέ-
νον, καὶ περὶ τὴν βῆχα
παρέχον, πονηρὸν. πονη-
ρὸν δὲ πάντα καὶ τὸ
ξανθὸν ἀγνῶτον, καὶ τὸ
χρῶν, καὶ λευκόν, καὶ τὸ
σφοδρὺν, καὶ τὸ χλω-
ρὸν σφόδρα, καὶ τὸ ἀφρω-
δές, καὶ τὸ πικρὸν, καὶ
καὶ ἰσθδές. χεῖρον δὲ
πὶ τὸ οὕτως ἀκριτον,
ὥς τε μέλαν φαίνεται.
αἵματι

αἷματι δὲ μὴ πολλῷ
 συμμεμιγμένον τὸ
 ξανθὸν, ἐν ἀρχῇ ἢ σω-
 τήριον, ἐβδομαίῳ δ' ἢ
 παλαιοτέρῳ, ἥκρον
 ἀσφαλές. αἷμα τῶδες ἢ
 λίην, ἢ πέλιον ἀδυνά-
 τει ἀρχῇ, κινδυνώδες.
 πονηρὰ δὲ καὶ τὰ ἀ-
 φρώδεια, καὶ τὰ ξαν-
 θὰ, καὶ μέλαινα, καὶ
 ἰώδεια, καὶ ἰξώδεια, καὶ
 ὅσα ταχέως χρωματί-
 ζεται. τὰ δὲ μνέώδεια
 καὶ λιγνυώδεια, καὶ χρω-
 ματίζονται ταχέως, καὶ
 εἰσι ἀσφαλές τε καὶ τὰ
 δ' ἐν τῷ πεμπτησὶ πε-
 ςιν χρωματίζόμενα,
 βελτίω.

Παῦ δὲ πύαλον μὴ
 λῦον πῦν ὀδυνην, πο-
 νηρόν· λῦον δὲ, χρή-
 σιμον.

Ὅσοι δὲ μὲν τοῦ
 χολώδους πυνώδεις

at sanguine nō mul-
 to permixtum flauū,
 in principio quidem
 salutare est, septima
 verò die aut poste-
 rius, minus tutū. san-
 guineū verò valde,
 aut liuidum statim
 in principio, pericu-
 losum est. praua sūt
 etiam sputa spumo-
 sa, & flaua, & nigra,
 & æruginosa, ac vi-
 scosa, & quæcunque
 cito colorantur. at
 mucosa ac fuligino-
 sa, & cito colorātur,
 & securiora sunt: quæ
 verò intra quintum
 diem ad coctionē co-
 lorātur, meliora sūt.

Omne porrò sputū
 non soluens dolorē,
 maium est, soluens
 autem, bonum.

Quicunq; verò cū
 bilioso purulentum

R

educūt, aut seorsim,
aut permixtum, ple-
rūq; xiiij. die moriū-
tur, si nō mali aut bo-
ni quippiā ex prescri-
ptis superueniat. Sin
min⁹, p ratione, ma-
ximē autē his quib⁹
eiusmodi pus septi-
ma die incipit.

Bonūverò est & in
ijs & i omnib⁹ circa
pulmonē morbis, fa-
cilē ferre morbum, à
dolorē liberatū esse,
sputū facilē educere,
bene spirare, & sine
fiti esse, & totū corp⁹
æqualiter calefcere,
ac molle esse. & ad
hec somnos, sudores,
vrinas, alui egestiōes
bonas esse: mala autē
sunt ijs contraria. si
quidem igitur om-
nia bona ad hoc spu-
tum accesserint, ser-

αὐάρονσιν, ἢ χωρεῖς, ἢ
μεμιγμένον, ὡς ἐπιτο-
πὸν πᾶσαρεσκαδε-
καταῖοι θνήσκουσιν, ἢν
μή τι κακὸν ἢ ἀγαθὸν
ἐπιχρήσῃαι τῷ παρογε-
ρασμένῳ. εἰ δὲ μή, κα-
τὰ λόγον, μάλιστα δὲ οἱ
σιν ἐβδόμοις αἰσιν ἀρχή
τῷ τοῦτον πύναλον.

Εἰ δὲ ἀγαθὸν ὑμῶν
καὶ τοῦτοισι καὶ πᾶσι
τοῖσι πρὸς πλάμονα,
φέρειν ἐνιδίως τὸ νό-
σημα, τὸ ὀδυνηρὸν ἀπο-
λάχθαι, τὸ πύναλον οὐ
παύειν αὐάρον, οὐ-
πνοον εἶναι, καὶ ἀδιψον,
τὸ σῶμα ἅπαν ὁμα-
λῶς θερμαίνεισθαι, καὶ
μαλιστα καὶ εἶναι πρὸς
τοῖσιν ὑπνοῖς, ἰδρω-
τας, οὐρῶν διαχώρησιν
χρηστὴν γίνεσθαι καὶ
διταῖαι πᾶσι τέτων. εἰ
δὲ ἐν πᾶσι προσγίνοι
τῷ πύναλῳ καὶ τέλει

τὰ χρήσιμα, σῶζοιτ'
αὐ· εἰ δὲ τὰ μὴ, τὰ δὲ μὴ,
πλείους τῶν ἰδ. βιώ-
σας· τῶν δ' αἰανπίων
σημαίων ἐπιγνομέ-
ων, σωζομένους.

Ὅσα δὲ τῶν ἀλγυ-
μάτων ἐν τοῖσι τοῖσι-
σι τοῖσι μὴ πάνση-
ται, μήτε πρὸς τὰς ἀ-
ναπύσεις, μήτε πρὸς
τὰς φλεβοτομίας τε
καὶ διαίτας, ἐμψυ-
οῦται.

Ὅσοισι δὲ ἐκ πνευ-
μονίας ἀποσεί-
σιν παρ' οὗς, ἢ ἐς τὰ
κάτω γίνεται, καὶ ἐκ
πνευσί τε, καὶ ἐκ συ-
ριγγοῦται· πνεύμονον
δὲ, οἷσιν αὖτ' οὗ, τε πν-
ρετός, καὶ ὁ πένος πα-
ρακλονδῆ, καὶ τὸ πνεύ-
λον χωρὶς ἐξελ-
γον· μηδὲ χολώδεις
αἱ διαχωρήσεις, ἐν

uari homo poterit.
Si verò partim affue-
rint, partim non, nō
ultra xiiij. vita pdu-
cta peribit. quòd si cō-
traria signa acce-
dant, citius etiam.

Quicunq; verò do-
lores in his locis nō
sedantur, neq; ad ex-
spuitiones, neque ad
venarū sectiones, ac
victus rationes, sup-
purantur.

Quibuscunq; au-
tem ex peripneumo-
nia abscessus circa
aurem, aut ad infer-
nas partes fiunt, sup-
purantur, ac fistulan-
tur: superstites au-
tem euadūt, quibus
& febris, & dolor
affuerit, & sputum
pro ratione nō pro-
dierit: neque biliosæ
alui egestionēs, solu

R₂

tūque faciles ac me-
racæ fiunt: neq; vri-
na crassa valde. &
multā subsidentiam
habens, & alia saluta-
ria habuerint. fiunt
autem, ad infernas
quidē partes, his qui-
bus circa præcordia
inflammatio fit ad sur-
pernas verò, quibus
præcordiū molle &
doloris exors fuerit,
& vbi per tēpus ali-
quod difficulter spi-
rauerint, ac citra ma-
nifestam causam ces-
sauerint.

At abscessus ad cru-
ra in periculosis in-
flammationibus pul-
monis, omnes quidē
commodi sunt, opti-
mi autem, sputo pu-
rulēto pro flauo ena-
scente. nō proceden-
te verò sputo secun-

λυπεί τε καὶ ἀσθενεῖς
γίνονται, μηδὲ ἄρρον
παχύ τε σπύρμα, καὶ
πολλὴν ἀπώεσιν ἔ-
χον, τὰ τε ἄλλα σωτη-
ρίως ἔχουσιν. γίνονται
δὲ, αἱ μὲν εἰς τὰ κα-
τὰ, οἷσιν αὖ σπυγ-
ποχόνδρια φλεγμο-
νὴ γίνονται. αἱ δὲ εἰς
τὰ ἀνω, οἷσιν αὖ, τὸ
μεν ἀποχόνδριον λε-
πιδιόν τε καὶ ἀνώδυν-
ον ἢ δύσπνοιοι δὲ π-
νὰ χρονον γήμομενοι,
παύσονται χωρὶς προ-
φάσιος.

Αἱ δὲ εἰς τὰ στήλας
τῶν σπυγμάτων, αὐτῶν
σιν ἐπιμεινόμενοι πι-
σιπλάμονες, λυσί-
τηλεις ἢ πᾶσαι βίλ-
πται δὲ αἱ τῶ πνέον
πυώδεις αὐτὴ ξαίει
γήμομενοι, μὴ χωρίον
τες ἢ τὸ πνέον τε-

τὰ λῶσιν, καὶ οὐρον
 χρηστὴν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἔχον
 ὅς, κίνδυνος χωλεῖν
 ναὶ ἐν αὐτῷ ὄντι, ἢ καὶ
 πολλὰ πρὸς ἡσυχίαν πα-
 ραχῶν. ἢν δὲ παλιν-
 δρομέωσιν αἱ ἀποστά-
 σεις, πυρετὸν παρακα-
 λουθούσας, καὶ πρὶν
 λυθὲν μὴ χωρεῖν ὅς, κίν-
 δυνος θανάτου καὶ πα-
 ραφρονῆσαι. ὅσοι δὲ
 τὴν πρὸς πνευμονικῶν
 μὴ ἀνέκαθ' ἑαυτὰς
 ἐν τῇσι κυρίῃσιν ἡμέ-
 ρησιν, ἀλλὰ παρακα-
 λῶσιν διὰ τὴν τὰς
 πνευμονικῶν, κίν-
 δυνος ἰμάνους ἡσυχίας.

Τῶν πρὸς πνευμον-
 ῶν αἱ οὐκ ἀπὸ πνευ-
 μονικῶν μεταστῆσαι, τὴν
 ἐξ ἀρχῆς ἡσυχίας
 ἀσφαλῆσαι.

Τῶν δὲ σωματικῶν τὰ
 γυμνασμένα καὶ πυ-
 ρα, δὲ πρὸς τὴν

dum rationem, neq;
 vrina bonā subsiden-
 tiam habente, pericu-
 lum est claudū fore
 hominem, aut mul-
 tum molestiarū ex-
 hibitura res est. si ve-
 rò recurrerit absces-
 sus, febre consequen-
 te, & spūto nō proce-
 dente, periculum est
 ne moriatur ac deli-
 ret. quicunque verò
 peripneumonici nō
 purgati sunt iudica-
 torijs dieb⁹, sed men-
 te moti quatuorde-
 cim dies effugerunt,
 eos periculū est sup-
 puratos fieri.

Peripneumonice ex
 pleuritide transmu-
 tate, securiores sunt
 hisque ab initio fiūt.

Corpora exercita-
 ta ac densa, citius à

pleuriticis ac peripneumonicis morbis pereunt quàm in exercitata.

Grauedines & sternutationes in morbis circa pulmonem, & antecessisse, & succedere, malù est. reliquis autem sternutatio non incommoda est.

Peripneumonicis quibus lingua tota alba ac aspera fit, ambæ pulmonis partes inflàmatae sunt: quibus verò dimidium, una iuxta quam apparet: & quibus ad unam claviculá dolor fit, his superna pulmonis ala una ægrotat: quibus autè ad ambas claviculas dolor fit, ambæ supernæ pulmonis alæ

πλευριτικῶν καὶ περιπνευμονικῶν ἀπολλυμένη τῇ ἀγυμνάσει.

Κορύνξας καὶ πλάγμους τοῖσι πρὸς πλῆμονα καὶ προγχεύει καὶ ἐπιγχεύεται, πονηρόν τοῖσι ἢ λειποῖσι, πλεγμαὶ οὐκ ἀλυστέλης.

Τοῖσι πρὸς πλῆμονα νικητοῖσιν οἷσι γλῶσσαι πᾶσα λευκὴ καὶ τετραχεῖα γίνεσθαι, ἀμφοτέρω φλεγμαίνει τὰ μέγιστα τῷ πλῆμονος· οἷσι δὲ τὰ ἡμισυ, εἴ καὶ ὁ φαίνεται καὶ οἷσι μὲν πρὸς πλῆμονα τὴν κληίδα ὁ πόνος γίνεσθαι, ἢ αὖ πλείονος τοῦ πλῆμονος ἢ μίαν νοσείει. οἷσι δὲ πρὸς ἀμφω τὰς κληίδας ὁ πόνος γίνεσθαι, αἱ αὖ πλείονος τοῦ πλῆμονος ἀμφω

νοσέουσιν· οἷσι χτ] μέ-
 σην πλὴν πλουρήν, ἢ μέ-
 σιν· οἷσι δὲ πρὸς πλὴν
 διάτασιν, ἢ κάτω· οἷσι
 δὲ πᾶν τὸ ὧν μέρος πο-
 νέουσι, πᾶν τὰ χτ] ἴστω
 μέρος νοσέει. ἢν
 μὴ ἐν σπύγγῃ φλεγ-
 μαίνωσιν αἱ ἀορταί,
 ὥς τε προσκαθῆναι
 πρὸς τὸ πλουρὸν, πα-
 ρελύονται δὲ χτ] ἴστω
 δὲ μέρος τοῦ σώματος,
 καὶ πελιώματα πε-
 ρὶ πλὴν πλουρήν ἔξω
 γίνεται. τούτους δὲ
 ἐκάλειον οἱ ἀρχαῖοι
 βλητούς. ἢν δὲ μὴ
 σπύγγῃ φλεγμαί-
 νωσιν, ὥς τε μὴ προ-
 σκαθῆναι, ἀλγυδῶν
 μὲν γίνεται παρ' ὀ-
 λον, οὐ μὴν παρελύ-
 ονται γε, οὐδὲ πελιώ-
 ματα ἴχουσιν.

Οἷσι δ' ἅπας ὁ πλὴν
 μων φλεγμὴν χτ]

agrotāt: quibus iux-
 ta mediā costā, me-
 dia: quibus ad discri-
 minationē, inferna:
 at totam vnam par-
 tem dolentibus, om-
 nia iuxta hanc partē
 dolent. siquidem igi-
 tur aortæ appellatæ,
 vtrinq; appendentes
 pulmonis partes, val-
 de inflammatae sunt,
 vt ad latus asideāt,
 hac corporis parte
 resoluuntur, & liuo-
 res foris circa costā
 habent. hos autē ve-
 teres ictos, siue fide-
 ratos vocabant. si ve-
 rò non valde inflam-
 matae sunt, vt nō as-
 ideant, dolor quidem
 fit per totum, non ta-
 men resoluūtur, neq;
 liuores habent.

Quibus verò totus
 pulmo inflāmat⁹ fue

R 4

rit, vñà cū corde, vt
ad latus allabatur, hi
toti resoluuntur, &
iacet ager frigidus
sensus exors: mori-
túrq; secūda aut ter-
tia die. si verò etiam
fine corde cōtigerit,
minus diu viuunt.
quidā autem etiam
seruantur.

Qui suppurati sūt,
maximè ex pleuriti-
de ac peripneumo-
nia, eos calorescomi-
tantur, interdū te-
nues, noctuuehemen-
tiores, & nihil memo-
ratu dignū spuunt, &
circa collum ac cla-
uiculā sudant, & ocu-
li caui fiunt, maxillæ
verò rubent. digiti
summi deterius cale-
scunt ac asperantur.
ungues curuātur, ac
ρον δὲ, θερμαίνοντῃ ἢ

τῆς καρδίας, ὥς τε καὶ
προαπεισεῖν πρὸς πλὴν
πλευρὴν, παρακλίνεσθαι
πῶς ὁ νοσέων, καὶ κα-
ταφυχεὶς ὁ νοσέων
αἰαίσθητος θνήσκει ἢ
διευτερεῖαι, ἢ βίβληται.
ἢν ἢ καὶ χωρὶς τῆς καρ-
δίας συμβῇ, καὶ ἥσυχον
πλείονα χρόνον ζῶσιν.
αἱ τοὶ δὲ καὶ διασώ-
ζονται.

Τοῖσιν ἐμπύοις γινο-
μένοισι, μάλιστα δὲ καὶ
πλευριτικῇ καὶ πνευ-
μονικῇ, θερμαίνονται
παρακλινέουσιν, πλὴν
ἢ ἡμέρην λειπῶν, πλὴν
δὲ νύκτα σωτομώτε-
ραι, καὶ πνέουσιν οὐ-
δὲν ἄξιον λόγου, ἰδρῶ-
σί τε ποτὶ τράχηλον
καὶ κληῖδα καὶ οὖ-
ρον ὀφθαλμούς τε καὶ
λαίοντα, τὰς δὲ γνά-
θους ἐρεθίζοντα. χα-
λερόν δὲ, θερμαίνοντῃ ἢ δακτύλους ἄκρους, καὶ

τραχιύοντι· γυναικῶν
 τὰ δὲ ὄνυχας, καὶ κα-
 τὰ ψύχονται, πρὶν τε
 αὐτὰ πόδας ἐπάσματα
 ἔχουσι, καὶ κατὰ τὸ σῶ-
 μα φλυκταινίδια, σί-
 των τε ἀφίστανται. τὰ
 μὲν οὖν χρονίζοντα
 τῶν οἰδημάτων ἔχει
 τὰ σημεῖα· τὰ δὲ
 σπυγμῶς ἐκφυγνύμενα
 σηματοῦνται τούτων τε
 βίσειν ἐπιχρυσολίοις.
 καὶ βίσειν αὖ ἀρχῇ πό-
 νοις, ἅμα δὲ καὶ ἦν
 τὸ δύσπνοον γί-
 νηται. ἐκφυγνύται δὲ τὰ
 πλεῖστα τῶν ἐμπνημά-
 των, τὰ μὲν εἰκοσαῖα,
 τὰ δὲ πεσσεκαταῖα,
 τὰ δὲ πρὸς τὰ ἐξήκον-
 τα. οἷσι μὲν οὖν ὁ πό-
 νος αὖ ἀρχῇ ἔγκειται
 σπυγμονος, καὶ δύσπνοια,
 καὶ βῆξ μετὰ πτυαλι-
 σμοῦ, πρὸς τὰς εἰκο-
 σὶν ἢ σπυγμῶτερων

perfrigeratur, & cir-
 ca pedes tumores ha-
 bent, & circa corpus
 pustulas, & abstinēt
 à cibis. diuturnæ igitur
 suppurationes fi-
 gna hæc habent. quæ
 vero breui rumpun-
 tur, ex notis ad eas
 consequentibus co-
 gnoscere oportet, &
 ex doloribus in prin-
 cipio, simul autem
 & si aliquando diffi-
 cilius spirauerit ho-
 mo. rumpuntur au-
 tem plurimæ suppu-
 rationes, partim vi-
 gesima die, partim
 quadragesima, par-
 tim sexagesima. qui-
 bus igitur dolor in
 principio incumbit
 intentus, & spirandi
 difficultas, & tussis
 cū sputatione, ad vi-
 gesimū diē aut citi⁹

eruptionem expecta.
 quibus autem leuio-
 ra hæc sunt, iuxta
 rationem. supputa-
 re autē oportet tem-
 pus à quo primū do-
 luit, aut grauat' fuit,
 aut febricit, aut si quā
 do rigor corripuit.
 necesse est autē præ-
 cedere & dolorem,
 & spirandi difficulta-
 tem, & sputationem,
 anteruptionem. qui-
 bus igitur & febris
 statim post ruptionē
 decedi, & cibum ap-
 petunt, & pus facile
 educitur album, in-
 odorū, leue, eiusdem
 coloris, & à pituita
 liberū, & alius par-
 ua compacta egerit,
 plerunque breui ser-
 uatur. quos verò & fe-
 bres sequuntur, & si-
 tis, & cibi fastidiū, &

προσδέχον τὴν ῥῆ-
 ξιν· οἷσι δὲ ἐλαφρότε-
 ρα τὰντα εἶναι, καὶ λό-
 γον. λογίζεσθαι δὲ τὸν
 χρόνον ἀφ' οὗ παρῶ-
 τον ἔληγεν, ἢ ἐβα-
 ρύνθη, ἢ ἐπύρεξεν, ἢ
 εἰ ποτὲ ῥίγος ἔλαβε.
 προγίνεσθαι δὲ αἰσθη-
 τή, πόνον, καὶ δύσπνοiam,
 καὶ πῖναλισμὸν, παρὸ
 τῆς ῥῆξις. οἷσι μὲν ἔν-
 ὃ, τε πυρετὸς ἀνέστωρ
 ἀπογίνεσθαι μὲν τὴν ῥῆ-
 ξιν, καὶ σιτίων ἐπισυ-
 μένουν, καὶ τὸ πῦον
 αἰσθητῶς ἐκείνως λα-
 κτῆν ἐόν, καὶ αἵσθητον,
 καὶ λεῖον, καὶ ὁμό-
 χροον, καὶ ἀφλέγμα-
 τον, καὶ λίαν τε μικρὰ
 σμυμενῆτα ἡποχω-
 εῖναι, ὥς ὑπὸ τὸ πονυλὸν
 σώζονται σμυτῶμεν.
 οἷσι δὲ πυρετοὶ τε πα-
 ρεσθῆναι, καὶ δι-
 ψα, καὶ ἀποσιτίη, καὶ

τὸ πύον πύλιον, ἢ χλω-
ρόν, ἢ φλεγματοῦδες, ἢ
ἀφρώδες, κοιλίῃ τε
ἐφυγραίνεται, πλύν-
τωσι. οἱ τι δὲ, τὰ μὲν ἐπι-
γίνεσθαι καὶ τῷ ποσει-
δημένῳ, τὰ δὲ μὴ,
θύτων οἱ μὲν ἀποθνή-
σκουσιν, οἱ δὲ πολλὰ
χρόνῳ σώζονται.

Οἱ δὲ μέλλοντες ἐμ-
ποιοῦν γίνεσθαι, πλύνουσιν,
τὰ μὲν πύον ἄλμυ-
ρόν, εἴτα γλυκύπερον.

Οἱσι δ' αὖ πλύνει μο-
νι φύματα γίνεσθαι, τὸ
πύον ἀνάχρυσιν, ἐς μ.
ἡμέρας μετὰ πλὺν ῥή-
ξιν. ταύτας δὲ ὑπόρ-
βαντες, ὥς τὰ πολλὰ
ἀφθισιγί γίνονται.

Ἐπὶ πλύνου ἀλγὴ
μακρά, σάξις ἀπὸ ῥινῶν
αἵματις, κακόν.

Οἱσιν ἐμπύουσιν ἐ-
πισκεῖσθαι ἔχουσιν,
δυσωδία τῷ πύονι καὶ

pus liuidum, aut cū
viore pallidum, aut
pituitosum, aut spu-
mosum, & alius in-
super liquida fit, mo-
riūtur. at quibus ali-
qua ex prædictis ac-
cesserint, aliqua nō,
horū aliqui pereunt,
aliqui multo tempo-
re seruantur.

Qui suppurati fu-
turi sunt, primū sal-
uginosum spuunt,
deinde dulcius.

Quibus in pulmo-
ne tubercula fiunt,
pus educunt ad dies
quadraginta post ru-
ptionem. has verò
transgredientes, ple-
runque tabidi fiunt.

In lateris dolore,
stillatio sanguinis de
naribus, mala est.

Quos suppuratos
mitius habentes, spu-

torum graueolentis sequuntur, eos recidiva occidit.

Qui ex pleuriticis exspuunt purulenta, subbiliosa, rotunda: aut purulenta subcruēta, progressio tepore, perniciosè habēt perniciosè item qui nigra fuliginosa spuūt, aut quibus velut à vino nigro sputa fiunt.

Quicunque sanguinem spumosum spuant, dextrum præcordium dolētes, de hepate spuant, & multi pereunt.

Quibus dum concutiuntur pus cœnosum & graueolens prodit, plerunque pereunt.

Quibus à pure specillum coloratur,

των παρακρηλυνθούσι, τὸν ὕψος ἀποτρῶν κτείνεαι.

Οἱ δὲ πλευριτικῇσιν αἰνὰ πνύοντες πυώδεια, ἀποχόλα, σφογγύλα, ἢ πυώδεια ὕφαιμα, προεληλυθότος χρόνου ὀλέθριοι. ὀλέθριοι δὲ καὶ οἱ τὰ μέλαινα λιγνυώδεια πνύοντες, ἢ οἱ τινὰ ἀπὸ οἴνου μέλαινος γίνεσθαι πνύσματα.

Οσοὶ αἰμακὰ φρεῶδες πνύουσι, πονέοντες ὑποχόνδριον δεξιὸν, ἀποτὶ ἥπατος πνύουσι, καὶ οἱ πολλοὶ ἀπολλύονται.

Οἱσι σπιομελίοισι πῦον βορβορώδες ἔρχεται καὶ δυσώδης, ἀπόλλυται ὡς τὰ πολλὰ.

Οἱσιν ἀπὸ τοῦ πύου ἡ μήλη χρωματίζεται,

καὶ δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς,
ἀπὸ λυωτοῦ ὡς τὰ
πολλὰ.

Μετὰ πλυνροῦ ἀλ-
γῆμαθες, μὴ πλυνειπ-
κῶν δὲ, καὶ τετραχω-
δίων λεπτῶν ἐπιεικῶν,
οὗτοι φρενιτικοὶ ἀπο-
βαίνουσιν.

Εν ποῖσι χτλ πλυν-
μονα αἱ λίνην ἐξέρυ-
θροι ἀποσάξιες, πτο-
νυρόν.

Μετὰ βράγχου
πνέλα γλίχρα ἀλ-
μυρώδεια, καὶ κῶν ἢν δὲ
π καὶ ἐπιαισθηται χτλ
σῆθος, ἢν πούτοις κα-
κῶν. τὰ εἰς τεράχιλον
ἀλγῆματα, πούτων ἰ-
σχναιδέντων, ὀλέ-
θριον.

Βράγχος μτ ρη-
χός, καὶ κοιλίης ὑγῆς,
πύον αἰάγια.

Οἷσιν ἐν πύον πλυν-

μονίη ἐρε παχία ἐν ἀρχῇ, εἴτα πρὸ τ' ἑβδόμης

velut ab igne, plerū-
que pereunt.

Cum lateris dolo-
re, non tamen pleuri-
tico, & turbulentis
tenuibus lenibus, hī
phrenitici euadunt.

In morbis pu!mo-
nis valde rubicundæ
sanguinis stillæ, ma-
læ sunt.

Cum raucedine,
sputa viscosa, salūgi-
nosa, mala. si verò
etiā quid attollatur
iuxta pectus. in his
malum est. dolores
ad collū, his attenua-
tis, perniciosi.

Raucedo cū tussi,
& aluo liquida, pus
educit.

Quib⁹ in peripneu-
monia urinae crassæ
in principio, deinde
ante quartum diem

attenuatur, letale est

Qui in peripneumonijs siccis pauca cōcocta educūt, horrenda res est.

Rubores in pectoribus sublatis, talibus perniciosi sunt.

Lateris dolor in spūto bilioso prater rationem euanesceēs, mentem emouet.

Febres intermittētes ob suppurationē, pleræque sudorificæ sunt.

Suppuratis surditas oborta, cruētam egestionem significat: his ad finem nigra prodeunt.

Lateris dolor cum febre diuturna, puris educationem fore significat.

Horrore affecti frequenter ad suppura-

ληπιώετη, θανάσιμον.

Οἱ ἐν ξηροῖσι πῶς πλυνμονικοῖσι ὀλίγα πίνονα αὐὰγοντες, φοβεροί.

Τὰ ἐν τοῖσι σήδεσιν ἐρυθρήματα ἕως πλάτεια, γίνεσθαι τοῖς τοῖς θοῖσιν ὀλέθρια.

Πλευρῶν ἄλγῃμα ἐν πίνουσι χολώδει ἀλγῶς ἀφανισθέν, ἐξίσταται

Οἱ δὲ ἐμπύησιν πυρεθὶ διαλείποντες, ἐπειθεῖς οἱ πολλοὶ εἰσὶ.

Τοῖσιν ἐμπύοισι καὶ φώσις γυρομένη, αἷμα πῶς διαχωρῆσιν σημαίνει· τοῖς τοῖς πρὸς πλὴν πλεοντὶν μέλανα διαχωρεῖ.

Πλευρῶν ἄλγῃμα μὲν πνεύμονος, σημαίνει πῶν αὐὰξιν.

Οἱ φρενικώδεις πνεύματι ἐς ἐμπύησιν ἔρ-

χοντα· ἀτὰρ καὶ πυ-
ρετός τὸν ποιούεν ἄγχι
ἐς ἐμπύησιν.

Οἷσιν οὖν πλανεῖν
ἀλγύματος ἀσιτία
παρὰ τὸ λυθῆσιν, ὑπὸ
πικρῶς διαλγικοί, ἰδρῶ
δαίει.

Εχόντος δὲ προσώ-
που αἵδη, καὶ κοιλίης
ὑγροτέρης, οὐκ ἀσπύμα-
τα χεῖρ πλανήμονα ἴ-
χουσι.

Τὰ ὀρθοπνοϊκὰ ποι-
εῖ ὑδρῶπιώδεα σκλη-
ρά.

Τὰ σπασμὰτα μὲν
πάντα ὀχληρὰ γίνε-
ται, καὶ πόνους τε ἐν
ἀρχῇ σπασμῶν πα-
ρεῖχει, καὶ ἐξ ὑσέσου
ἐπίουσι ἄπο μμνήσκει.
δυσκολώτατα δὲ τὰ
πρὸ θώρηκος, μάλιστα
δὲ κινδυνεύουσιν.

Οἷσιν ἔμετος αἵ-
ματος, πυρετός πυ-

tionē deueniunt: sed
& febris talē ad sup-
purationē perducit.

Quos ex lateris do-
lore cibi fastidia se-
quuntur, oris vetriculi
dolore ac sudore ali-
quantulum vexantur.

Facie flores haben-
te, & aluo liquidiore,
suppurationes circa
pulmones habent.

Eredæ cervicis spi-
rationes facit hy-
drops siccus.

Conuulsiones om-
nes quidem molestæ
sunt, & dolores ī prin-
cipio intentos indu-
cunt: & postea quoq;
aliquos cōmonefa-
ciunt. verūm difficil-
limæ sunt circa tho-
racem, & maximè pe-
riculosæ.

Quib⁹ est vomitus
sanguinis, febris mul-

ta, & dolor circa mā-
main, thoracem, &
dorsum: quibus hæc
omnia fiūt, breui mo-
riuntur: quibus autē
non omnia, neq; val-
de, tardius. inflāmati
autē sunt dieb⁹ qua-
tuordecim ad sum-
mum.

Sanguinem spuen-
tibus confert vt sint
sine febre, & tussiat,
ac doceant leuiter, &
vt sputum tenue fiat
ad dies bis septem. fe-
brile verò, & tussire,
ac dolere pertinaci-
ter, & sanguinem re-
centem semper spue-
re. incōmodum est.

Quibus latus sub-
leuatum in tumorē
ac calidi⁹ est, & incli-
natis in alterū, graui-
tas aliqua impende-
re videtur, his pus ex

λὺς, καὶ πόρος πρὸς μα-
ζόν, καὶ θώρηκα, καὶ
μετάφρενον· οἷσι γὰρ
γίνε⁹ πάντα ταῦτα,
συντόμως θνήσκουσιν·
οἷσι δὲ μὴ πάντα, μηδὲ
σπύρον, βραδύτερον,
φλεγμαίνουσι ἢ τὸ μα-
κρότατον ἡμέρας πρὸς
σαρεσκαίδεκα.

Τοῖσιν αἷμα πίνου-
σιν ἀπὸνρέουσιν εἴν⁹ συμ-
φέρει, καὶ βήσσειν, καὶ
πινέειν ἱλαφρῶς, καὶ
τὸ πύαλον λεπιδωδέα
πρὸς τὰς δὲς ἐπὶ α'. πιν-
έσσειν ἢ, καὶ βήσσειν,
καὶ πινέειν συντόμως,
καὶ αἷμα πρὸς σπυρον
αἰὲ πίνειν, ἀσύμφο-
ρον.

Οσοῖσι τὸ πλυνρόν
μετίωρον καὶ θερμό-
τερον, ὅταν ἐσκεκλιμέ-
νοισιν ὑπὸ θάπτερον, βί-
ρος ἐξηρητῶσαι δοκῇ,
τούτοις τὸ πῦρον ἐκ τῆς
ἐνός

εὖδὲς μέριός ὄσιν.

Τοῖσιν ἐμπύοισι ὅν
πλῆμονα, καὶ χηλίν
πύον ἄπο χωρεῖν, θα
νάσιμον.

Οσοὶ τρωθέντες ἐς
τὸν θώρακα, τὸ μὲν οὐκ
τὸς τῷ ματος ὑγιά
σθῃσαν, τὸ δ' αὖτὸς
μὴ, κινδυνεύουσιν ἐμ-
πυοὶ γινέσθαι. ὅσοις
δ' αὖ ἄσθενὲς εὖδο-
θεν ἢ οὐλὴ γίνῃται, εἴ
ἴδως ἀναβρέχονται.

Απόλλυται δὲ οὐκ
μὲν τῷ περὶ πλάμο-
νικῶν ἐμπυμάτων οἱ
γεραιότεροι μάλλον· οὐκ
δὲ τῷ λειπῶν, οἱ νεώ-
τεροι.

Τῶν ἐμπύων οἱ σι-
μύοισιν, ἀπὸ τῷ ὤ-
μων πολλὸς γίνεται
φόβος, ἑλαττον ἔχον-
σι πύον, ἢ οἱσιν ὀλίγον
δυσπνοωτέροισιν ἔστι
καὶ ὀχρωτέροισιν.

una parte est.

Suppuratis pulmo-
nem, per alium pus
secedere, letale est.

Quicunq; vulne-
rati in thoracem, ex-
terna vulneris parte
sanati sunt, interna
non, periclitatur ne
suppurati fiant. qui-
bus autē debilis in-
ducta est intus cic-
trix, facilè refrin-
gitur.

Ex peripneumoni-
cis suppurationibus
seniores magis pe-
reunt: ex reliquis, iu-
niores.

Quibus suppara-
tis dum concutiun-
tur, multus strepitus
de humeris fit, minus
puris habēt hi, quā
quib⁹ paucus, si diffi-
cilius spirent & me-
liore colorē habeāt.

Quibus autē, stre-
pitus quidem nullus
fit, verū difficultas
spirandi fortis, & vn-
gues liuidi, hi pleni
sunt pure, & pernicio-
sē habent.

Qui spumofum sā
guinem vomunt, do-
lore infra septū trāf-
uerfum non existen-
te, de pulmone vo-
munt, & quibus qui-
dem magna in ipso
vena rumpitur, mul-
tum vomūt, & in pe-
riculo versantur. qui-
bus verō minor, mi-
nus educunt, & secu-
riores sunt.

Quib⁹ tabidis spu-
tum in igne grauem
nidorem olet, & ca-
pilli de capite fluūt,
pereunt.

Quibus tabidis
in mare expuenti-

οἷσι δὲ, φόφος μὲν
μηδὲ εἰς ἰγγίνεσθαι, δύ-
σπνοια δὲ ἰσχυρὴ, καὶ ὄνυ-
χες πῖλιναι, πλῆρεις δ'
τοὶ εἰσι πύου, καὶ ὁ-
λέθριοι.

Οσοὶ ἀφρώδεις αἷμα
ἐμέουσι, πύου μὴ ἔον-
τος κάπνο ᾧ διαφραγ-
ματος, ἀπὸ ζυῦ πλά-
μονος ἐμέουσι. καὶ οἷσι
μὲν ἡ μεγάλη φλέψ
ἐν αὐτῷ ἐρήνηται, πο-
λὺν τε ἐμέουσι, καὶ εἰσὶν
ἐπικίνδυνοι. οἷσι δὲ ἡ
ἐλάσων, ἐλασὸν τε
ἀνὰ ἄρῃσι καὶ εἰσὶν
ἀσφαλείς ὄντο.

Τῶν φθισικῶν οἷ-
σιν ὑπὸ τοῖς πυρετοῖς τὸ
πύον κίρην βαρὺν,
καὶ αἱ τρίχες ἐκ τῆς
κεφαλῆς ῥέουσιν, ἀ-
πόλλυνται.

Τῶν φθισικῶν οἷ-
σιν ὑπὸ δαλῆσθαι πύ-
ον.

ουσιν, ἐς τὸν πυθμὲν α
βαδίζου τὸ πῦρον, ὁλέ-
θριον σωτόμωσ. ἔσω
δὲ ἐν χαλκῷ ἢ θα-
λασσᾷ.

Οσοισι τῶν φθισι-
κῶν αἱ τεῖχες ἐκ τῆς
κεφαλῆς ῥέουσιν, ὥστε
διαῤῥοίης ἀπὸ λυωτῆ-
ρος ὅσοισι φθισι-
κῶσιν ἐπιγίνονται δι-
αῤῥοίαι, θνήσκουσιν.

Αἱ ἐν φθινώδεσιν
ἐπιχέουσιν πηλῶν ἐξί-
στασι ληρωδῶς, αἱ μοῖ-
ραῖς τοῦτοισιν ἐλπίς
ἐπιφανῆναι.

Φθισίς ἐπικινδυνώ-
ταται, αἵ τε ἀπὸ ῥή-
ξιος φλεβῶν τῶν πα-
χῶν, καὶ ἀπὸ κατὰ ῥ-
έου τῆς ἀπὸ κεφαλῆς.

Τῶν δὲ ὑλικῶν ἐπι-
κινδυνώταται πρὸς
φθίσιν ἀπὸ τῆς ἐτῶν,
μέχρι ε. καὶ λ.

bus, pus ad fundum
fidit, breui pereunt:
sit autem mare in æ-
neo vase.

Quibus tabidis ca-
pilli ex capite deflu-
unt, à profluuiο alui
moriuntur: & quibus
tabidis alui proflu-
uia accedunt, mo-
riuntur.

In tabescentibus
sputa suppressa, men-
tem ad nugas garric-
das emouet, his spes
est hemorroidem ap-
parere posse.

Tabes periculosis-
sime sunt, à ruptione
venarum crassarum,
& à defluxu de ca-
pite.

Ætates periculo-
sissimæ sunt ad ta-
bem, ab anno deci-
mo octauo, vsque ad
trigesimūquintum.

Pruriginosa corpora post aluū suppressam in tabidis, mala sunt.

In habitibus tabescentibus cum febre fluxiones ad gingivas & dentes comparentes, malæ sunt.

In omnibus in tumorem eleuata præcordia, mala sunt: in tabidis autē pessima.

Ex his qui diutina tabe perniciosè consumpti sunt, aliqui ante finē rigore apprehenduntur.

Pustularū eruptiones velut ferro lancinatae, habitus tabem significant.

Difficulter spirantes ex putredine, multa cruda educentes in tabe, perniciosè habent.

Τὰ κνησιμώδεια σώματα μὲν κοιλίης εἰσὶν ἐν φθισικῇσι, κακὰ δὲ.

Ἐπὶ τῇσι φθινώδουσιν ἔξεισι μὲν πυρετοὺς εἰς ἕλα καὶ ὀδόντας ἐόντα ματα ἐπιφανιόμενα, κακὰ δὲ.

Ἐπὶ πᾶσιν ἄποχόνδρια μετώρεα, κακὰ δὲ κακίστη δὲ ὑπὸ τοῖσι φθισικῇσι.

Τῶν μακρῶν ὑπὸ τοῖσι πετηκῇσιν ὀλεθρίησιν, ἐνίοι πρὸ τῶν τελευτῶν ἐπιρρηγοῦσι.

Τὰ ἀμυχώδεια ἔξαιρίσματα, φθίσιν ἐξίως σημαίνει.

Οἱ δὲ ἀπονοοὶ ξηρῶσαι πολλαὶ ἀπὸ πᾶσιν ἀνέχοντες ἐν φθίσει, ὀλεθρίοι.

Οἷσιν ἡπατικῶσι
πολὺ πύαλον αἷμα τῶ
δε, αἷτε συνποσάκρον,
αἷτε χολῶδε ἀκρηθόν,
ὀλέθριον αὐθιγός.

Ἐφ' ἡπατικῶ, τῶξίς
αἷμα βεβήγῃ, κακὸν,
κακῶς τ' ἢν ἁποβήσῃ.

Οἱ καθ' ἡπαρ ὀδυ-
νώδεες, καρδιαγικοί,
καρῶδεες, εἰρωδῶδεες,
κρηλῖαι ταραχῶδεες,
λεπτοί, ἀπύσιτοι, ἐπι-
δροῦντες πολλῶ, πυώ-
δεα χεῖ κρηλῖν παφοί-
ενται.

Τοῖσιν ἡπαρ ἐξαπί-
νης περὶ οὐδυνᾷσιν, πυρε-
τὸς ἐπιγυρόμενος λύνει.

Οσοι δὲ ἀφρωδῶδε αἷ-
μα πίνουσι, πονέοντες
ἁποχόνδριον δεξιὸν,
ἀπὸ τοῦ ἡπατος πίνου-
σι, καὶ θνήσκουσιν.

Quibus hepaticis
multum est sputum
cruetum, siue subpu-
tridū, siue bilioſum
meracū, statim per-
nicioſum est.

In hepatico colli-
quatio, cū raucedine
malum, tum aliās, tū
ſi aliquantū tuſſiat.

Hepar dolētes, os
ventriculi dolentes,
ſoporofī, rigorem ha-
bentes, & aluum tur-
batā, tenues, cibum
auerſantes, multū ex-
ſudantes, purulenta
per aluum egerunt.

Hepar derepentē
circumcirca dolen-
tibus, febris accedēs
dolorem ſoluit.

Qui ſanguinē ſpu-
moſum ſpuunt, præ-
cordiū dextrū dolen-
tes, de hepate ſpuūt,
& moriuntur.

Quib⁹ hepar vltis,
velut amurca pro-
dit, letale est.

Hydropes ex mor-
bis acutis, dolorosi fi-
unt ac perniciosi. in-
cipiunt autem pleri-
que à laterum molli-
tudine, aliqui etiam
ab hepate. his igitur
quibus à laterū mol-
litudine initium su-
munt, pedes tument,
& alui profluvia diu-
turna sequuntur, al-
uum nō mollientia,
neq; dolores ex lum-
bis & laterum molli-
tudine soluetia: qui-
bus verò ab hepate
tussis adhuc prom-
ptè oboritur, & pedes
tument, & aluus du-
ra egerit, eaq; ad ne-
cessitatem coacta, &
tumores circa ipsam
fiunt, partim in dex-

Οἷσιν ἡ πᾶρ καὶ δεῖ-
σιν οἶον ἀμόργη ἔρ-
χεται, θανάσιμον.

Οἱ δὲ ὑδρωπικεῖς οἱ
ἐκ τῆς ἐξέων νοσημα-
των, ἐπίπτοντες γίνονται
καὶ ὀλίγοι. ἀρχόντες
δὲ, οἱ πολλοὶ μὲν ἀπὸ
τῆς κενέωνων, οἱ δὲ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἥπατος. τοῖσι
μὲν οὖν ἀπὸ τῆς κε-
νέωνων ἀρχομενοῖσιν,
οἱ πᾶσι οἰδῶσι, καὶ
διὰ τῶν πολλοῦ χρόνου
παρεσθῆναι λυθοῦσιν, οὐ
λατῶσιν οὐδὲ λυθῶ-
σιν, οὐδὲ τὰς ἐξ ὀσφύος καὶ
κενέωνων ὁσσοὺς ἢ ἀπὸ
τῆς ἥπατος βῆξ ἔτι ἐν-
μας ἐγγίνεσθαι, καὶ οἱ
πᾶσι οἰδῶσι, καὶ ἡ
κρίλη πλεονεχὲς διαδί-
δωσι, καὶ πρὸς αὐτὴν
εἰδήματα τῆς πρὸς αὐτὴν
γίνεσθαι, τὰ μὲν οὖν δι-

ξιά, τὰ δ' ἐπ' ἄριστόν, ἢ, πάλιν καὶ ταπύνει.

Ἐπὶ τοῖσι ξηροῖσιν ὑδρωπιώδεσι τὰ σπασμωδικὰ, μοχθηρόν· φλαῦρα δὲ καὶ τὰ μικρὰς ἀποστάσιος ἔχοντα.

Τοῖσιν ὑδρωπιώδεσιν ἐπιληπτικὰ ἐπιγυρόμενα, ὀλέθριον, ἀλλήλων τε σημείων μοχθηρῶν, ἢ, κοιλίας ἐξυγραινόντων.

Ἐν τοῖσι χολώδεσι κοιλίῃ τὰ εὐχώδης, διαδιδῶσα σμικρὰ γυνώδεια, μυξώδεια, καὶ πόνον πρὸς ἡβρον ἐμποιέοντα, καὶ ἕρτα ἢ οὐλύτως ἰόντα, ἐς ὑδρωπὰ ἀποτελούντα, καὶ τὴν τοιούτων.

Υδριῶντι πυρετῷ δει, οὔρον μικρὸν καὶ τεταργυρόν, ὀλέθριον.

tra, partim ī sinistra, & rursus sedantur.

In hydropicis sic- cis vrinae stillicidia mala: malae etiā vrinae paruas subsidentias habentes.

Hydropicis comitialis morbi affectiones accedentes, perniciosae sunt, & inter se signa praua sunt, & aluos humectant.

In biliosis aluus turbata, egerens parua geniturae similia, mucosa, & dolorem circa pubem inducentia, & vrinae non facile solubiles prodeūtes, ex talibus in hydropem desinunt.

Hydropico febrienti, vrina parua & turbata, perniciofa est.

In aqua inter cutem incipiente, alui pfluuium aquosum oriens, citra crudita tem, morbum soluit.

In hydropes sicco sui significationem præmittente, tormi na circa intestinum tenue infidentia, mala sunt.

Ex hydropicis comitiales, perniciosi.

Hydrops qui ad curationem remisit recurrens, desperatus est.

Hydropicis circa venas aqua in alui prolapsa, solutio fit.

Dysenteria intempestiuè suppressa, abscessum in costis, aut visceribus, aut in articulis facit: num igitur biliosus abscessus in articulis, sanguineus in costis, aut

Ἡπὶ δὲ ὑδρῶς ἀρχομένης, διὰ ῥέοια γλυκομήνη ὑδατώδης, χωρὶς ἀπὸ φήνης, λύει τὸ νόσημα.

Τοῖσι ξηρεῖσιν ὑδρωπιώδεσι προσημαίνουσι, σφόδροι πρὸς τὸ λεπτὸν ἐμπύπλον περὶ, κακόν.

Τὰ ἐξ ὑδρωπικῶν ἐπιληπτικά, ὀλέθρια.

Υδρεος πρὸς διερχομένην ἐν διστοῦς παλινδρομῶν, αἰὲλπισον.

Τοῖσιν ὑδρωπιώδεσι χτλ φλέβας ἐς κοιλίην ἐκχέτορ τ' ὑδατορ, λύσις.

Δυσεντερίᾳ ἀχαίρωρ ἐπιτάσσᾳ, ἀποστασιν ἐν πλεουροῖσιν, ἢ πωλὰ γχοῖσιν, ἢ ἐν ἄρθροῖσιν ποιεῖται ἄρα, ἢ μὲν χολώδης ἐν ἄρθροῖσιν, ἢ δὲ αἵματώδης ἐν πλεουροῖσιν, ἢ

παλάχχοισι;

Δυσεντερικῶσιν ἔμε-
τος χολώδης ἐν ἀρχῇ,
καὶ ὕν.

Οἷσιν οὖν δυσεντε-
ρίης ὁξείης ἐς πυώδεια
ἤκει τὸ ὕγρὸν, ὃ ἐπι-
τάμενον οὐκ ἂν κενέσαι
καὶ πολὺν.

Τὰ δυσεντεριώδεια,
ὑπόρρυθρα, ἰλνώδεια, λά-
βρα διαχωρήματα
ὑπὸ φλογώδεσιν, ἐξε-
ρῦθροισι χρώμασι λυ-
όμενα, ἐλπίς οὐκ ἔστι
ἔτι.

Δυσεντερίᾳ πολλὰ
δυσίμῃ μακρῇ, χη-
σίμον, μακρῇ ἔτι πονη-
ρόν. ληρύνσις γὰρ, εἰ
ὑδρωπὶς, ἢ λευκώδης
γίνονται, θανάσιμον.

Εν λευκώδεσιν, μὲν
δυσίμων, ὁ δὲ ὕψος ἐν ὅφω

visceribus fit?

Dysentericis vo-
mit^s biliosus in pri-
cipio, malus est.

Quibus ex dysen-
teria acuta humor
ad purulentiam de-
uenit, his id quod su-
perstat, valde album
ac multum erit.

Dysentericæ, sub-
rubræ, limosæ, large
egestiones alui, in
flammeis, valde rubi-
cundis coloribus so-
lutæ, insanix timo-
rem inducunt.

Dysenteria nō lon-
ga splenicis commo-
da est, longa verò ma-
la. desinente enim, si
hydropes, aut intesti-
norum leuitates fiunt,
letale est.

In intestinorum læui-
tatibus cū animalcu-
lis, dolores tormine

soluti, partes circa ar-
ticulos tumefaciūt,
ex talibus squamule
rubicundæ, pustulosæ:
hi ubi exudarunt ve-
lut flagris cæsi rube-
fiunt.

¶ Qui in longis in-
testinorum leuitati-
bus vnâ cū animal-
culis tormina patiū-
tur, & doloribus affi-
ciūtur, his solutis in-
tumescūt: Insuper ri-
gere his malum est.

Intestinerū leuita-
tes cum spirandi dif-
ficultate, & lateris
pūctura, in tabē de-
finiunt.

¶ Voluulosis vomit-
us, & surditas, malū.

¶ Vesicæ duræ & do-
lentes, omnino qui-
dem malæ sunt, pessi-
mæ verò cum febre
continua. nā dolores

λνόμεναι, τὰ πόδι ὄρ-
θρα μετεωρίζουσιν, καὶ
τοιούτων λίπια ἐξέρ-
θρα, φλυκταίνόμενα,
ἐκιδρώσασθαι οὗτοι
διαφοινιάζονται οἱ α-
μάσιξι.

Οἱ δὲ λειανθριώδε-
σι μακροῖσι ἅμα θη-
ρίοισι σφοδρώδεις, ὁδυ-
νώδεις, λυομένων ἐπι-
δίδουσι. τὸ ἐπιέρχου
τοῦ ἐισι κακόν.

Λειανθρικὰ μὲν δυ-
σπνοίης, καὶ πλῆθους
τῇ κινήσει, ἐς φθίσιν
ἀποτελούντο.

Εἰλεώδεις ἑμεῶς,
καὶ κάφωσις, κακόν.

Κύστιες δὲ σκληραί-
τε καὶ ἐπώδυοι, πύ-
κτον μὲν κακόν, κἀκισ-
τὸν δὲ πυρετὸς συνεχὴς. ἢ,
γὰρ οἱ ἅπ' αὐτίων πό-

νοι, ἱκανοὶ ἀνελάνῃ, καὶ
 κηλίαι τουτέοισιν, οὐ
 πάν διαχωρέουσι. λυαὶ δὲ
 τούτους ἔχον πυώδεις ἐλθόν, λαγκύν
 καὶ λείην ἔχον ἁπόστα-
 σιν. μὴ λυομένων ἢ ἰσ-
 των, μηδὲ τῆς κύστιος
 λαπαρομήνης ἐν τῇ-
 σι πρῶτησι πόδιόδοι-
 σιν, ἢ πρὸς ἀπολέαζον
 νοσέοντα. μάλιστα δὲ
 γίνεσθαι οἷον τοῖσιν ἀ-
 πό ἐπὶ ἅ ἐπέων μέχρι
 πιντεκιδίαι.

Οἱ λιθιῶντες χη-
 ματισθέντες, ὥστε ὄν
 λίθον μὴ προσιπτεῖν
 πρὸς τὸν οὐρητήρα,
 ἐκιδίως οὐρέουσι.

Οἷσι δὲ φύμα πόδι
 πλὴν κύστιν ὅτι, τὸ παρῆ-
 χον πλὴν δυσχερὴν, πτω-
 τοίως χηματισθέν-
 τες ὀχλεόνται. λύσις

ab ipsis vesicis, ad oc-
 cidendum sufficiūt:
 & alui his non valde
 egerūt. soluit autem
 hos vrina purulenta
 prodiens, albā ac le-
 uem subsidentiā ha-
 bens. his verò non so-
 lutis, neq; vesica mol-
 lescēte in primis cir-
 cuitibus, ægrum mo-
 riturū esse timor est.
 fit autem hoc maxi-
 mē à septem annis
 vsque ad decimum-
 quintum.

Calculosi ita figu-
 rati, vt lapis ad vri-
 narium meatū non
 illabatur, facilè min-
 gunt.

Quibus tubercu-
 lum est circa vesicā,
 quod meiendi diffi-
 cultatem inducit, ad
 omnis generis figu-
 ras vexantur: huius

autem solutio fit, pu-
te erumpente.

Quibus vrina clā
destinē allabitur ad
pudendum, exoluun-
tur desperati.

In vrinē stillicidio
voluulus accedens,
septima die perimit,
nisi febre acceden-
te, vrina acervatim
prodeat.

Torpores, & sen-
sus stupiditates præ-
ter morē orientes, fu-
turæ siderationis fi-
gnum sunt.

Qui ex vulnere im-
potentes fiunt corpo-
re, febre quidem ac-
cedēte citra rigore,
sanantur: non autem
accedente, siderati
fiunt dextra aut sini-
stra parte.

Sideratis si hæmor-
rhoïdes accedant,

δὲ πύπτον γίνεσθαι, πύπτον
ἐσθλότες.

Οἷσι λαμβάνει τὸ ἔ-
ξον προσιπτον καὶ ἔ-
κ' ἀδούον, ἔλκον, αἰὲλ
πρὸς 501.

Ἐπὶ σφαγγουρίῃ ἐ-
λιδὸς ἐπιγρυόμενος, ἐβ-
δομαίους ἀπὸ θύσιν,
ἢν μὴ πυρετοῦ ἐπιγυ-
νομενόν, ἀδρόον οὖρον
ἔλθῃ.

Νέκρῃ, καὶ αἰαι-
σθησίαι σινόμεναι πα-
ρὰ τὸ ἔθος, ἀποπλη-
κτικῶν συμβεησομέ-
νων σημεῖον.

Οσοὶ καὶ τρώματος
ἀκρατίες γίνονται τοῦ
σώματος, πυρετοῦ ἢ
ἐπιγρυόμενος χωρὶς ἐί-
γος, ὑγιαίνουν· μὴ
γρυόμενου δὲ, ἀποπλη-
κτικῶς γίνονται τὰ δι-
ξιά, ἢ τὰ ἄριστα.

Ἀποπληκτικῶς ἵσιν
αἱμορροΐδης ἐπιγρυό-

μλναι, χρήσιμον· ψύ-
ξιες δὲ καὶ νερκώσεις,
πονηρόν.

Εν τοῖσιν ἀποπλη-
κτικῶσιν ὑπὸ τῇ δύ-
σφορίῃ τὸ πνέματος
ἰσθῶς ἐπιγρῶμενος,
θανάσιμον· ἐν αὐτοῖσι
δὲ πάλιν τούτοις ἢν
πυρετὸς ἐπιγρῶνται,
λύσις.

Τὰ ἐξαίφνης ἀπο-
πληκτικὰ λειψύμενος
ἐπιπυρετῆναι τα χρο-
νῶ, ὀλέθρια.

Οἷσιν ἐκ πρὸς ἀρρώ-
στιας ἐς ὕδρον περὶ-
σταται, τούτοις κοι-
λίαι ξηραὶ πονεράθω-
διες ἐρχονται, μετὰ
πεπτηξίως μυξώδεος
καὶ οὔρου οὐ καλοῦ,
διατάσεις τε πρὸς ὑ-
ποχόνδρια, καὶ πό-
νοι καὶ ἐπιδερματὰ πε-
ρὶ κοιλίην, καὶ πόνοι πε-

utile est: si verò fri-
giditates & torpores,
malum.

In fideratis ex spí-
ritus agra latione,
sudor accedens, leta-
le: rursus autē in his
ipsis si febris acce-
dat, solutio fit.

Siderationes dere-
pētē exolutorio mo-
do ortę, insuper tēpo-
ris pgressu febre ac-
cedēte, pniciosę sūt.

Quibus ex aliqua
agritudine ad aquā
inter cutem res deue-
nit, his alui siccae ex-
cremēta caprini ster-
coris pilulis similia
egerunt, cum eliqui-
datione mucosa, &
vrina non bona, & di-
stentiones circa præ-
cordia, & dolores ac-
tumores circa ven-
trem, & dolores cir-

ca laterum mollitudinem, & iuxta spinę musculos accidunt: febres item, & sitis, & tussis sicca sequuntur, & circa motus spirandi difficultas, & crurū grauitas, & a cibis abstinēt, & paucis ingestis explentur.

Hydropas leucophlegmatias appellatos, alui profluuium sedat: at tristitię cum silentio, & hominum auersiones, leniter eo modo affectos occidunt.

Qui ex timore cū perfrigeratione mente mouentur, febres cum sudoribus, & somni vocem aliquantum intercipientes, hæc soluunt.

Ex insānia ad rau-

εἰ κενεῶνας, καὶ πλείους
ῥαχιαίους μύας πορο-
σπίπουνσι· πυρεπίτι,
καὶ δὲ ψαί, καὶ βήχες ξη-
ραὶ παρὰ κρηλινθοῦσι,
καὶ δύσπνοια πλεονεχίας
κινήσιδος, καὶ σκε-
λέων βαρύντης, σιτίων
τε ἀφεστίσι, καὶ πορο-
σπινεγκάρμυοι μικρὰ
πληροῦνται.

Τοὺς λευκοφλεγ-
ματοῦντας διαῖρησις
παύει. αἱ μὲν σιγῆς
ἀδυναμία, καὶ ἀπειθή-
σιαι ἐπιτεκνῶς αὐτῶν
καταπραΐνεται.

Οἷσι φόβου με-
τὰ κατὰ φύξιος ἐξι-
σάνται, πυρετοὶ με-
τὰ ἰδρώτων, καὶ ὕπνοι
παύσαντο, ταῦτα
λύουσιν.

Εκ μανίης ἐς βελή-

χον μτ βήχος ἀπο-
στασις.

Εν πῖσι μανικῶ-
δισι πασμοὺς προσ-
γινόμενος, ἀμαύρω-
σιν ἴσχει.

Αἱ σιγᾶσαι ἐκτα-
σεις οὐχ ἡσυχάζου-
σαι, ὁμμασι πρὸς ἐλ-
πονσαι, πνῦμα ἔξω ἀ-
ναφέρονσαι, ὁλέθρια
ποιοῦσι δὲ παραπλη-
κτικὰ χρένια. ἀπὸ
τῆς ἐκμαίνοντα οὗτοι.
οἵσι δὲ ὑπὸ παρα-
χῆς κριλῆς οὕτω πα-
ροξιώνονται, πρὸς κρί-
σιν μέλανα διέρχε-
ται.

Οἷσιν ἰγιάινει χει-
μῶνος ἰόντος πρὸς πῦν
ὁ σπῶν πυρρότης ὑβή-
ρος ἀπὸ βραχείας προ-
φάσιος, ἢ κριλῆς ἐπι-
στασις, τῆς αἰῶν καλῶς

cedinem cum tussi
fit discessus,

In furiosis conuul-
sio accedens, dissipa-
tionem facit.

Mentis emotiones
taciturnæ non quie-
scentes, oculis circū-
spicientes, spiritum
extra efferentes, per-
niciosæ sunt: faci-
unt autem & leues
siderationes diutur-
nas: sed & ita affe-
cti ad insaniam de-
veniunt: qui verò
in ventris turbatio-
ne ita exacerbantur,
his nigra circa
iudicationem pro-
deunt.

Quibus sanis hye-
me circa lumbos fri-
giditas & grauitas
ex leui causa, & al-
uus suppressa, super-
no ventriculo probè

officium suum præstante, his coxendicū morbus, aut renum dolor, aut vrinæ stillicidiū fortassis contigerit.

Quibus infernæ partes affliguntur, pruribus antea fortibus obortis, his arenosa vrina fit, & supprimitur: qui verò ex his perniciosè habet, his mens obtorpescit.

Qui circa articulos rubicundas in superficie pustulas habet, in superq; rigorem, hi circa ventrem & inguina rubescunt, velut ex plagis dolorosis, & moriuntur.

Morbo regio affecti, nō ita subtili sensu præditi, quibus singultus sunt, his alui erumpunt: fortassis

ὑπερποιήσης, ἰσχίαι, ἢ νεφρῶν πόνος, ἢ σταγγοῦρης τὰ χαλὰ συνβάλη.

Οἷσι τὰ κάτω κακῶνται, κνησμῶν ἐγγενόμενων ἐμφοροῦσθαι ἰσχυρῶν, τούτοις ἀμυώδες ἔρον γίνεται, καὶ ἰσχυρῶν τοῖσι ὁλέθρῳ οἷσιν αὐτῶν, ἢ διὰ νοσήσας ἀποναρκεῖ.

Οἱ τὰ ὠρδρα φλυκταινοὶ μύλοι ἐξ ὧν θροισιν ἐπιπολαίοις, ἰσχυρῶν γένεσθαι, ἔσθι κοιλίας καὶ βουβῶνας διαφωτίζονται, οἷα πληγῇσιν ἐπιδυνάμι, καὶ ἀποθνήσκουσι.

Τὰ ἐκ πρώθιστα, ἔσθι νῦν πῶς παλαιὰ νοσήσας. οἷσι λυγρῶς, κοιλίας καὶ ταῖς ἑσθι γινώσκει. ἴσως δὲ

δὲ καὶ ἐπίσταισι; οὗτοι
οὐχ ἁλσιούται.

Τὰ χυλὰ πλεονάζοντα
ζήματα, ἐν πυρετοῖσιν
ἰσχυρῶς ἐσηκνύται, ἀσθη-
μα, φλεβοσπασμὸς βλά-
πται, καὶ ἡ ἀπόσιτος ἦ.
καὶ ἡ ἀποχόνη δριον με-
τώρου καὶ ἐν κατὰ-
ψύξει, οὐκ ἀπύρους νε-
κρωτῶν μελόντες αἵμα-
τος ἀφαιρέσεις βλάπτει.
καὶ δοκέοντες δὲ ἐπι-
αικῆς ὄντες ἔχουσιν, οὗτοι
θνήσκουσιν.

Κεφαλὴν καὶ πόδας
καὶ χεῖρας καὶ πόδια
καὶ ἰλίκας καὶ πλεον-
εῶν δερμῶν ἰόντων,
καὶ ἡν βέλπσον ἢ πικρῶς
ὁμοίως τὸ σῶμα δερ-
μόν τε εἶναι καὶ μαλ-
δάκναι.

Στρέφεται δὲ ἐν ἡ-
δίως καὶ τὸν νοσήον-
τα, καὶ ἐν τοῖσι μετεωρι-
σμοῖσιν ἡ ἀφρόν ἐστιν.

autem & suppressio
fit, hi viridanti pallo-
re inficiuntur.

Dolores iuxta la-
tus, in febribus tenui-
ter consistētes, citra
notas, venę sectio læ-
serit, siue cibū auer-
setur æger, siue præ-
cordium sublime ha-
buerit: & in perfrige-
ratione, non sine fe-
bre torpidos sangui-
nis detractio lædit:
& putantes se meliùs
habere, hi moriuntur.

Caput & pedes &
manus perfrigerari,
aluo & lateribus ca-
lidis, malū est. opti-
mum autem est, to-
tum corpus similiter
calidū ac molle esse.

Conuerti autem
conuenit facilè æ-
grotum, & in attol-
lendo se leuem esse.

T

at grauitas toti⁹ cor-
poris, & manuū ac pe-
dū, mala est. si verò
etiā ad grauitatē li-
uidi accedant digiti
ac ungues, mors, p^{ro}pin-
qua est: si verò peni-
tus nigrescāt, minus
perniciōsi sunt liui-
dis. verūm etiā alia
cōsiderare oportet.
si enī facilē fert mor-
bum, & aliud quod-
dam ex bonis signis
subindicat, morbus
ad abscessum verti-
tur, & partes corpo-
ris nigrefactæ deci-
dunt.

Testes & pudenda
reuulsa, malum signi-
ficant.

Flatum sine strepi-
tu ac crepitu prodi-
re, optimum est. me-
lius autē est & cum
streptu exire, quā i-

βαρέντης δὲ ὅλην τὴν
σώματος, καὶ χειρῶν καὶ
ποδῶν, πονηρόν. εἰ δὲ
καὶ πρὸς τὰ βάρεται
λοιοὶ γίγνονται οἱ δάκ-
κτυλοι καὶ οἱ ὀνυχες,
πλησίον ὁ θάνατος.
μελανόμυλα δὲ πᾶσι τε
λαῖς, ἥσσον ὀλέθρια τῶν
πυλίων. ἀλλὰ τὰ λοι-
πὰ θεωρεῖν ἥν γὰρ οὐ-
πιτίως φέρη τὸ νόση-
μα, καὶ ἄλλο πῶς χρη-
σίμων ἕως δεικνύη, ὅ
νόσημα εἰς ἀπώσασιν
τρέπεται, καὶ τὰ με-
λανθίνοντα τῶν σώματος
ἀποπίπτει.

Ορχιες καὶ αἰδοῖον
κνέσασμένα, πονη-
ρόν σημαίνει.

Φῦσαν δὲ αὖθις
ψόφον περιθήσιος δι-
εξίίναί, βέλπυσον. κρείσ-
σον δὲ καὶ σιωπῶν ψό-
φω διελθεῖν, ἢ αὖ-

τοῦ αἵματος, καὶ τοῦ
τὸν τοιοῦτον ῥόπον δι-
ελθῶσα, σημαίνει πο-
νηρὸν καὶ παραφροσύ-
νην, ἢν μὴ ἐκὼν ὁδὸν
πορεύεται πρὸς ἄφεισιν
τῆς φύσεως.

Ελκυσ πῆλιον καὶ
ξηρὸν, ἢ χλωρὸν γινό-
μενον, θανάσιμον.

Ανάκλισις βῆτις
μεν ὥς εἰδισαί τις ὑγι-
αίνων ὑπὸν ἢ καὶ αἵμα,
τὰ σκέλεα οὐ τεταμέ-
νον, οὐ ἀσείον. εἰ δὲ καὶ
καταρῆροι προσώπτης
ὡς πῶδας, χεῖρον. θά-
νάσιμον δὲ καὶ κεχυ-
νῆαι, ἢ καὶ θένδην αἰ-
καὶ τὰ σκέλεα ὑπὸν
καμλῆς συγκυμαμέ-
να περὶ ἰσχυρῶς καὶ
διαπεπλεγμένα. τὸ
δὲ ὡς ἰσχυρῶς καὶ αἵμα οἱ
σι μὴ σιώντες, παρα-
φροσύνην σημαίνει, ἢ
πόνους πρὸς, κυλίην.

sthic reuolui, etiā si
tali modo progressus,
dolorem & desipien-
tiam significet, nisi
volens homo ultro
flatum ita emittat.

Vlcus liuidum &
siccum, aut cū virore
pallidum, letale est.

Decubitus optimus
est, velut quis sanus
solitus fuit: at supi-
num iacere, cruribus
extentis, bonum nō
est. si verò etiā dela-
batur pronus ad pe-
des, deterius est. leta-
le autem est & hiare,
& dormire semper,
& crura supinè iacē-
tis valde incuruata
esse ac complicata.
in ventrem autē de-
cumbere, si quis non
sit adsuetus, deli-
rium significat, & do-
lores circa ventrem.

at pedes nudos habere & manus, si quis non vehementer calidus fit, & crura difflata, malum est: anxietatem enim significat. cæterum erectum sedere velle, malum est in acutis: pessimum autem peripneumonicis ac pleuriticis. dormire verò oportet noctu, interdium vigilare: contrarium autem, malum est. minime verò lædi æger poterit, si dormiat manè ad tertiã diei partem: verum postea somni mali sunt. pessimum autem est non dormire, neque die, neque nocte: aut enim præ dolore & afflictione vigilaerit, aut ab hoc signo delirabit.

πόδας δὲ γυμνοὺς ἔ-
χειν καὶ χεῖρας, μὴ θερ-
μὸν ἶόντα ἰσχυρῶς, καὶ
τὰ σκέλια διεξίφθαι,
καὶ κενὸν ἀλυσμὸν ἢ ση-
μαίνει. αὐτὰρ εἰς τὴν δὲ
βούλειαν, καὶ κενὸν ἐν τοῖς
σιν ὀξείσι κακίσον δὲ ἐν
πῶτερον μόνιμοις καὶ
πλευριτικοῖς. καὶ θεὸν
δεῖν δὲ καὶ πλεονέκτητα,
πλεονέκτη δὲ ἡ μένιν ἰσχυρῶς
ρεῖναι τὸ δὲ εἶναι πόνον,
πονηρόν. ἡκιστα δὲ αὐ-
τὸν βλάπτει τὸ πρὶν καὶ
μακρόν εἶναι ἢ ἢ τὴν
τῆς ἡμέρας. οἱ δὲ μετὰ
ταῦτα ὑπνοί, πονηροί.
κακίσον δὲ μὴ καὶ θεὸν
δεῖν, μήτε ἡμέρας, μή-
τε νυκτός. ἡ γὰρ ἀπὸ
ὀδυῖνός τε καὶ πόνου
καὶ ἀγρυπνοῖα αὐτὸν,
ἢ παρὰ φρονή-
σει ἀπὸ τῆς
τῆς τοῦ
μᾶλλον.

Οὐδ' οἱσι πρόταφος
πίνεταί, πασι μὲν οὖν καὶ
τῷ αἵματι τῆς το-
μῆς ἐπιγίνεται.

Οσοῖσιν αὖ ὁ ἐγκέ-
φαλος σισθῇ, καὶ πο-
νείῃ πλὴν γὰρ σιν, ἢ ἄλ-
λως πίπῃουσι, παρα-
χρῆμα ἄφωνοι γίνον-
ται, καὶ οὔτε ὁρῶσιν,
οὔτε ἀκούουσι, καὶ τὰ
πολλὰ θνήσκουσιν.

Οἷς ὁ ἐγκέφαλος
πρὸς σκεταί, πυρετὸς
ὥς ἐπιτοπολὺ καὶ χο-
λῆς ἔμετος ἐπιγί-
νεται, καὶ ἀποπληξίῃ σώμα-
τος, καὶ ὀλέθριοι οἱ τοι-
οῦτοι.

Τῶν ἐκφυγνυμένων κε-
φαλῆς ὀστέων, χαλεπώ-
τατον γινώσκει τὰ χεῖ-
ρὰς ἐκφυγνυμένα.
ἐκφυγνύται δὲ ἀπὸ τῶν
βαρέων καὶ στρογγύ-
λων βελόνων μάλιστα,
καὶ οὐ τῶν ἐξ ὑποκα-

Quibus tempora
secantur, conuulsio
ex contrarijs sectio-
ni partib⁹ oboritur.

Quibus cerebrum
concussum fuerit &
doluerit percussis,
aut aliàs lapsis, hi sta-
tim voce priuantur,
& neq; vident, neque
audiunt, & plerūque
moriuntur.

Quibus cerebrum
vulneratur, febris
plerunq; ac bilis vo-
mitus accedit, & cor-
poris fideratio, at-
que tales perniciosè
habent.

Ex ruptis capitis
ossibus, difficillima
cognitu sunt ea quæ
circa futuras rūpun-
tur. rūpuntur autem
maximè à grauibus
ac rotundis telis, &
ex his quæ ex suboon

trario afferuntur, & nō ex plano loco. at verò de quibus ambigū est, rupta ne sint an nō, iudicare oportet, exhibito ad manducandū in vtranq; maxillam asphodeli caule, aut ferula, ita vt animaduertere iubeas, an os aliquod ipsi strepere videatur. nā fracta strepere videtur. progressu verò tēporis, fracta partim septima, partim xiiij. partim etiā aliter significationē de se præbent: nā & carnis ab osse discessus fit, os liuidum, & dolores, sanie effluente. hæc autē egre iam auxilium admittūt.

Quibus omētum excidit, necesse est putrefieri.

πίον φερομένηων, καὶ μὴ ἐξ ἰσοπίδου. τὰ δ' ἀπορεύμενα, πότερον ἐξ ἑωχῆς ἢ οὐ, κρίνεν δέ τι, διακρινόμενα διδόντα ἐφ' ἐκπύρεσιν πλὴν σινηρόνα, αὐτὴν ἐκπύρεσιν, ἢ νάρθηκα, καὶ προσέχειν κελύειν ἐπὶ τοφῶν αὐτῶ δοκίει τὸ ὀστέον· τὰ γὰρ κατεκρήντα δοκίει τοφῶν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου τὰ ἐξ ἑωχῆς τὰ μὲν ξ. τὰ δὲ ιδ. τὰ δὲ καὶ ἄλλως διασημαίνει· τῆς τε γὰρ σαρκὸς ἀπόσσεσις ἀπὸ τοῦ ὀστέου γίνεται, καὶ τὸ ὀστέον πύλιον, καὶ πύριον, ἰχώρων ἑωχῆς ὄντων. γίνεται ὅ ταῦτα ἤδη δυσέομήθητα.

Οσοισιν ἐπὶ πλῆθος οὐκ ἐπίπται, αὐτὰ γὰρ ἀποσπῶνται.

Ἦν ἐντερον διακω-
πῆ, τῶν λεπιδων, ἔσυνυ-
μφύεται.

Νεῦρον διακωπῆν, ἢ
γνάθος τὸ λεπιδόν, ἢ ἀ-
κροποσσίτην, οὐ συμφύ-
εται.

Ο,τι αὐτὸ ἐν τῷ σώματι
πὶ ὅσῃον ἀποκωπῆ, ἢ
χόνδρος, οὐκ αὖξεται.

Ἐπὶ τρώματι πα-
σμὸς ἐπιγυρόμενος,
κακόν.

Ἐπὶ βρώματι χολῆς
εἰς ἐπιγυρόμενος,
κακόν καὶ μάλιστα ὑπὸ
ποῖσι κεφαλῇσι.

Νεῦρα ὅσα παχέα
πτύσσεται, ὥς ἐπι-
ποπλὸν χωλεῖται.
καὶ λεγὰ πτρωσκό-
μενα μάλιστα, καὶ
τῶν μυῶν αἱ κεφα-
λαί, μάλιστα τῶν ἐν μη-
ρῶσιν. ἀποθνήσκου-
σι δὲ μάλιστα οἱ

Si intestinū quod-
dam ex gracilibus
dissectum fuerit, nō
coalescit.

Nervus dissectus,
aut genę tenuis pars,
aut præputium, non
coalescit.

Quodcunq; os in
corpore resectū fue-
rit, aut cartilago, nō
augescit.

Ex vulnere con-
vulsio accedens, ma-
la est.

Ex vulnere bilis vo-
mitus accedens, ma-
lum: & maximè in
capitis vulneribus.

Nervi crassi si vul-
nerantur, plerunque
claudi fiunt, & si ob-
liqui vulnerantur
præsertim, & si mu-
sculorū capita, maxi-
mè in femoribus. mo-
riuntur maxime ex

vulneribus, si quis cerebro fauciatus fuerit, aut spinalem medullam, aut hepar, aut septum transversum, aut cor, aut vesicam, aut venam crassam. moritur autem etiam, si in arteriam & pulmonem valde magnæ plagæ fiant, ita ut pulmone percussio, paucior spiritus per os procedat, quæ is est qui ex vulnere elabitur. moriuntur autem qui in intestinali vulnerati sunt, siue ex tenuibus aliquod, siue crassis vulneratum fuerit, si per transversum fiat plaga, & magna. si verò parva & recta, quidam evadunt. minimè verò moriuntur vulnerati in paribus corporis ubi

τῶν ῥωμάτων, ἢν περ ἐγκέφαλον τρωθῇ, ἢ ῥαχίτιον μνελόν, ἢ ἡπαρ, ἢ φρενας, ἢ καρδίην, ἢ κύστιν, ἢ φλέβα τῶν παχέων. θνήσκει δὲ, καὶ ἐς ὀρθρίην καὶ πλούμονα μεγάλα σπύδα καὶ πληγαὶ γλύωνται, ὥς τε τὸ πλὺτος πλεονέχους, ἔλασσον προὐχόμενον πνῶμα χεῖρ σόμα γίνεσθαι, ἢ τὸ κατὰ πῖον καὶ τοῦ ῥώματος. θνήσκουσι δὲ καὶ οἱ ἐς τὰς ἐντὸς νῦντας, ἢν τὴν περὶ λεπίων τρωθῶσιν, ἢν τὴν παχέων, ἢν ἐπικάρσιος ἢ πληγὴ γλύηται καὶ μεγάλη. καὶ ἡ μικρὴ καὶ οὐδεὶς, πρὸς γίνονται ἐντοί. ἢν κισα δὲ θνήσκουσιν οἱ πρῶσοι καὶ οἱ οἱ ταῦτα μὴ ἐν τῶν τοῦ σώματος μερῶν ἢ ζών-

των προσωτάτω. πλὴν ὅτι
 ὅτι ἀμυροῦται ἐν
 τοῖσι τρώμασι τοῖσιν
 ἐς πλὴν ὀφρυῶν, καὶ μικρὸν
 ἐπάνω. ὅσα δ' αὖ τὸ
 ῥῶμα νεώτερον ἢ, μά-
 λιστα βλέπτουσι. ἄρο-
 νισομένης δὲ τ' οὐλῆς,
 ἀμυροῦται μάλλον
 συμπίπτει.

Αἱ σύριγγες χαλε-
 πώταται εἰσιν, ὅσαι ἐν
 τοῖσι χονδρῶδισι πε-
 καὶ ἀσάρεκτισι τόποι
 σι πεφύκασιν, εἰσὶ πε-
 χυῖλαι, μολεῖνται τ', καὶ
 ἰχωροροῦσιν αἰεὶ, σαρ-
 κίον τε ὑπὸ τῷ σώματι
 ἔπειν αὐταῖς. οὐδε-
 ρωτον τὸ τεραῖς, ὅσαι
 ἐν τοῖσι μαλθακῶσι
 τόποισι καὶ σαρκώ-
 δισι τε καὶ ἀνέροις
 πεφύκασιν.

Τὰ δὲ παρὰ ἥβης οὐ

hæc non sunt, aut ab
 his quàm lōgissimè
 absunt. at verò visus
 obscuratur in vulne-
 ribus orientibus in
 superciliū, & paulo
 altius. prout autē vul-
 nus recentius est, ma-
 ximè vident. cicatri-
 ce verò diutius tar-
 dante ac senescente,
 magis obscurari cō-
 tingit.

Fistulæ difficilli-
 mæ sunt, quæ in car-
 tilaginosi & excar-
 nibus locis sunt, & ca-
 ue sunt, & procedunt
 ac sanie manant sem-
 per, & caruncula in
 osculo ipsis inest. cu-
 ratu autem facilio-
 res sunt, quæ in mol-
 libus & carnosiss &
 non nervosis exi-
 stunt.

Morbi hi ante pu-

bertatem non fiunt, peripneumonia, pleuritis, podagra, nephritis, varix circa tibiam, fluxus sanguineus, cancer non cognitus, vitiligo leuce dicta non à natura insita, defluxus medullæ spinalis, hæmorrhoids, voluulus chordæ pſus appellatus non cognatus. horum morborum nullum ante pubertatem fore expectandum est. verum ab anno decimo quarto, usque ad quadragesimum secundum, natura corporis morborum omnis generis ferax fit. rursus ab hac ætate, usque ad annos sexaginta tres non sūt strumæ, neque lapides in vesica, nisi prius existat, neque

γίνεται νοσήματα, περιπνευμονικά, πλευριτικά, ποδάγρικα, νεφρίτις, κύρσις ποδὲ κνήμην, ῥοὺς αἵματινούς, καρκίνος μὴ σύμφυτος, λεύκη μὴ συγγενής, κατὰ ῥοὺς νοτιάδος, αἱμορροῖς, μὴ σύμφυτος χορδαῖος. πούτων τῶν νοσημάτων πρὸ ἡλικίας οὐ γὰρ προσδέχονται, Ἰννησόμενον δὲ ἀπὸ 14. μέχρι 30. καὶ 60. ἐπὶ τῶν πάνμορφος ἡ φύσις νοσημάτων ἡδὴ τοῦ σώματος γίνεται. πάλιν δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς ἡλικίας μέχρι 63. ἐπὶ τῶν, οὐ γίνονται χολιδες, οὐδὲ λίθος ἐν κύσει, ἢν μὴ τύχη πρόπρον ὑπάρχων, οὐδὲ

κατὰ ῥέους νεφάος,
οὐδὲ νεφρίτις, ἢν μὴ
παρακυσθῶσιν ἐξ
ἄλλης ἡλικίης· οὐδὲ
αἰμορροΐδες, οὐδὲ ῥοῦς
αἱματηρὸς, ἢν μὴ πρὶ
τερον τύχη γενημέ-
νος. ταῦτα μέχρι γή-
ρωσ ἀπέχεται νοσή-
ματα.

Εν γυναικείοις τὰ
πρὸ τῆς τοκῆς ἰόν-
τα ὑδατώδεια, κα-
κόν.

Σπόματα ἀφ' ὧ-
δεια, τῇσιν ἐπιφόροι-
σιν οὐ χρησόν. ἀρα
καὶ κυλίας καδυρταί-
νονται.

Εκ κενεῶνων μεδι-
σάμωνα ἀλγύματα ἐς
τὸ λεπτόν, ἐν μακροῖ-
σιν, καὶ διαφθορῆς καὶ
μὴ λήνυ κατὰ ραί-
σης, ὀλέθριον.

deffluxus medullæ spi-
nalis, neq; nephritis,
nisi ex alia ætate co-
mitentur: neque hæ-
morrhoides, neq; flu-
xus sanguineus, nisi
prius fuerit. hi vsque
ad senectutē absunt
morbi.

In mensibus mu-
liebribus qui aquosi
ante partus prodeūt,
mali sunt.

Ora feruido aph-
thæ vlcere affecta,
vterum gestantibus
non sunt bona. num
& alui humectan-
tur?

Dolores ex late-
rum molitudine
ad intestinum te-
nue transeuntes, in
morbis lógis, ex cor-
ruptione fœtus non
valde purgata, perni-
ciosi sunt.

Quæ ex partu ac
fœtus corruptione
multa repente conci-
tata, supprimuntur, dif-
ficilia sunt. rigor his
infestus est, & alui tur-
batio, tum aliàs, tum
si præcordiū doleat.

Uterū gestantibus
dolores capitis sopo-
rosi, cum gravitate
orientes ac conuul-
sione, plerunque ma-
li sunt.

Quibus dolores p-
tinaces ex mensibus,
circa supernā partē,
& intestinum tenue,
aluos humectant,
aliquantum cibos a-
nervantur: his circa
indicationem dela-
tiones in somnū fiūt,
& impotentes ex ca-
pitis dolore exsudāt,
ac perfrigerantur. ta-
les recidiuæ plerisque

Τὰ ἐκ τοῦ κεντρὸς δια-
φθορῆς πολλὰ ὀξείως
ὁ μήσαντα, ἐπισαίντα
δυσκολὰ ἔργον πάντη,
σι πολέμων, καὶ κοι-
λῆς παραχρή· ἄλλως
τε καὶ ὑποχονδρίου
ὀδυνηώδεις.

Τῇσιν ἐπιφόροισι
κεφαλαλγικὰ κα-
ρῳδία, καὶ βάριος γι-
νόμνενα καὶ πασμοῦ,
φλαῦρα ὡς ἐπιτοπο-
λύ.

Ἦσιν ἐκ γυναικείων
πρὸς τὸ αἶμα καὶ τὸ λε-
πιδόντων σιμῶνται, καὶ
λίαν καὶ θυγαίνονσιν,
ὑποσώδεις· πάντησι
πρὸς κρίσιν καὶ παθο-
ργί, καὶ ἀδυνάτοι κε-
φαλαλγικῶς ἐπιδρῶ-
σι, καὶ πρὸς ψύχουσιν.
αἱ πικρὰται ὑποσπο-
φαί, τῇσι πλεῖστοι

ἡυόμεναι μὲν πρὶν ἂν
φείσιν, ταχέως κτεί-
νουσι.

Τὰ μὲν μυχθισμῶν οὐ
ἐξω αἰσφρόδοντα
πνεύματα, καὶ τῆξις
παράλογος, τῶν ἐπι-
φύσεισιν ἐκπύουσι.

Οδυνη κοιλίης μὲν
τόκον, ὡς ταύτησι πύ-
ωδιαι χαλδαίρει.

Αἱ νεκρώσεις καὶ
μάστιγα ἐν τῇσι κινή-
σει μὲν ἀδυναμίας
κατακτετασμέναι, πε-
ρὶ κρίσιν ἐνοχληθεῖ-
σαι, ἀσώδεις, ἐκιδροῦ-
σι πύλιν. κοιλίαι κα-
τακτετασμέναι ταύτη-
σι, κακῶν.

Τὰ δὲ γυναικεῖα μὴ
ἐπιστῆναι, χηρῶν.
ἐπιληπτικὰ καὶ τῶν τοι-
ούτων, οἱ μὲν ἐν τῇσι δὲ
ἐκποφοραὶ μακροὶ, ἐν τῇ-
σι δὲ αἱμορροεῖς,

orientes post remis-
sionem, cito occi-
dunt.

Spiritus qui cum
suspirijs extra ferun-
tur, & colliquatio
præter rationem, in
uterum gestantibus
abortum facit.

Dolor ventris post
partum, in his puru-
lenta purgat.

Torpidæ, & præser-
tim in motibus cum
impotentia fractæ,
circa iudicationē ve-
xatæ, anxiosæ, mul-
tum exsudent. alui
his humectæ, malū.

Menses non suppri-
mi, commodum est:
ex talibus comitia-
les morbi fiunt, ut ar-
bitror. quibusdā ve-
rò vêtis subductio-
nes diurnæ, quibus-
dā hæmorrhoides.

Pregnātibus præcor-
dij dolor, malum:&
alui his subeūtes, ma-
lum.& insuper rige-
re his malum.dolor
ventris in talibus mi-
nus malum, si limo-
sa purgentur.

Quæ ex talibus fa-
cile pariunt post par-
tum vehemēter mo-
lestantur.

Prægnantibus ta-
bescentibus, quibus
rubor in facie fit, stil-
lationes de naribus
orientes, hunc auer-
tunt.

Quibus ex partu
prodeunt alba, his ve-
rò suppressis, cum fe-
bre surditas, & dolor
acutus ad latus fit,
mente mouentur, &
perniciosè habent.

In gestantibus v-
terum falsuginosa,

Τῇσιν ἐπιφόροισιν
ἄποχονδρεῖς ἀλγήματα,
κακὴν ἢ, κριθία τὰν
τῆσι φερόμεναι, κα-
κὴν. ἢ, τὸ ἐπιῤῥιχθῆναι
τὰν τῆσι κακὴν. ὁ δὲ μὴ
κριθίης ἐν τῆσι τοιαύ-
τησιν ἥσων κακὴν, ἢ
ἰλνῶδεια καθαίρη.

Ἡσὶ ἐνιδίως τῶν τοι-
ούτων πικτεῖται, μὴ
τόκον δύσφορα σφό-
δρα.

Τῇσι κυοῦσιν φθι-
νώδεις, ἢσιν ἐρυθρός
ὡς προσώπου γίνε-
ται, αἱ ἀπὸ ῥινῶν ἀπο-
τάξεις ὡς ἀποβέβη-
σι γινόμεναι.

Ἡσιν οὐ τὸκον λαν-
κὰ, ἐπισαίτων δὲ, ἅ-
μα πυρετὸς καὶ φώσις,
καὶ ἐς πλεονρόν ὁδύ-
νη ὀξεία, ἐξίσανται, ὁ-
λέθριοι.

Τὰ ἐν τῇσιν ἐπι-
φόροις ἀλμυρῶδεια,

σημαίνει μετ' πόκον
δύσκολα λανκοῖσιν
δακνώδεσιν. αἱ ποικί-
λαι καθάρσεις ἀπο-
σκληρύνουσι. λυγρὸν ὡς
τοῦτοισι φλαῦρον, καὶ
πύσιν ὑστερῶν, καὶ σω-
κταίναι.

Εξ πύσιν καὶ ἐς ὀ-
σφυὴν σωτάρσεις καὶ γυ-
ναικείων, καὶ πονηπικῶν,
καὶ τὰ ἀπὸ κοιλίης
γλίσχρα δυσώδεα ἐπι-
πύσιν ἰόντα. πνιγμοὶ
ὡς τοῖσι πρὸς γαστρίαν.
μενίοισιν, καὶ πονηπικῶν.

Τὰ ὑδροικὰ ἐν κοι-
λίῃσι σκληρύνματα
ἐπώδυνα, ὀξείως ὀλέ-
θριον.

Τῇσιν ἐπιφόροισιν
ἢ δὴ ἀφ' ὧδεα ῥεύμα-
τα ἐπώδυνα, πονη-
ρὸν. αἱ μορφοῖς ταύτη
σι κακίσον.

Ἦσι κοιλίης ἐ-
παρτήσεως ἐς αἰδοῖον

significant post par-
tum molestias ex al-
bis mordacibus. ta-
les purgationes indu-
rant. singultus in his
malum.

Ad pedes & ad lū-
bos distentiones ex
mēsis, suppuratio-
nem inducunt, itē-
que ea quæ de aluo
viscosa groucolētia
cū dolore prodeunt.
strāgulationes quo-
q; ex præscriptis, sup-
purationem faciunt.

Vterinæ in ventri-
culis durities dolo-
rosæ acutè, perni-
ciosum.

Vterū iam gestan-
tibus ex feruido vl-
cere fluxiones dolo-
rosæ, malum. hemor-
rhois his pessimum.

Quib⁹ aluo tume-
facta, ad pudendum

rubor deuenit, men-
sibus albis humidis
derepentè progres-
sis, in longis febris
moriuntur.

Cōuulsionis, si mē-
ses in principio appa-
ruerint, febre nō ac-
cedente, solutio fit.

Vrinę tenues cum
aliquantula nubecu-
la in medio cōsisten-
te, rigore significāt.

Si à quarta die san-
guinis fluxus fiat, diu-
turnitatē significat,
& aluus erumpit, &
crurum tumores.

Vtērum gerenti-
bus capitis dolores
soporosi cum graui-
tate orientes, mali
sunt. fortassis autem
his etiā conuulsoriū
quid pati contingit.

Que ante partum
iuxta modum bilis

έρουθος ήλθε, γυναι-
κείων λουκῶν ὑγρῶν
καπιθόντων, εξαπί-
νης, ἐν μακροῖσι πυρε-
τοῖσι πλυντῶσι.

Σπασμῶ, γυναι-
κείων ἐν ἀρχῇσι φανέ-
των, πυρεπῶ μὴ ἐπι-
χυομενίου, λύσις.

Οὐρα λιπῆ ἀκρονέ-
φιλα ἐν μέσῳ ἐρύ-
μυα, ῥίγος σημαίνει.

Ἦν ἀπὸ τῆς πηλα-
δος αἵματος ἐν σις γέ-
νηται, χρόνια σημαί-
ναι, καὶ κοιλίη κατὰ ῥῆ-
γνυται, καὶ σκελίων
οἰδήματα.

Τῇσιν ἐπιφόροις
κεφαλαλγικὰ καρῶ-
δεα μὲν βάρονε γυρό-
μυα, φλαῦρα. ἴσως ἂν
πάντησι καὶ ἅμα πα-
σμῶδες τι ὠφελεία.

Αἱ ποροαλγησασα
βόπον χολερώδεα πρὸ
τῆς

τῶν τῶκων, πικτοῦσι
 ἢ ἐνιδῶς· πυρεῖξασαι
 δὲ κακῆς, ἄλλως
 πικρὴν πικρὰ φάρμακα
 ὀχλῇ, ἢ πικρὴν ἢ πυ-
 ρετῶ κακῆς ἐπι-
 φανῇ σημεῖον.

Τὰ περὶ τῶν τῶκων
 ἐκγινώσκοντα ὑδατώδεια,
 φλαῦρα.

Τῇσιν ἐπιφόροις
 πικρὰ φάρμακα ἀλμυρῶ
 δὲ ἐνίσχυσιν, πονηρόν.

Τὸ περὶ τῶν τῶκων
 ἐπιρριζωῶν, καὶ τὰ αἰώ-
 δῶς πικρὰ, κιν-
 δυνώδεια.

Τῇσιν ἐπιφόροις
 τὰ ἀφιδῶδεια ἐνίμα-
 τα, πονηρόν· πασθεῖ-
 σαι, αἰλυνθεῖσαι, με-
 ταταχυθεῖσαι, αἰ-
 δερμαίνοντα ὀξείως.
 καὶ μάλιστα δύνσκο-
 λα ἀπελθεῖν τῇσιν ἐ-
 πιφόροις τὰ πρὸς τὸ
 λιπὸν οἰδήματα.

sursum ac deorsum
 erumpentis, dolue-
 runt, facile quidem
 pariunt: verū si febrī
 citent, malignè ha-
 bent: tum aliàs, tum
 si circa fauces quid
 vexet, aut aliquod
 signum in febre ma-
 lignum appareat.

Aquosa ante par-
 tus erumpētia mala.

Vterum gestātibus
 saluginosæ iuxta fau-
 ces fluxiones, malū.

Ante partū rigore
 habere, & part⁹ citra
 dolorē, periculosa.

Vterum gerētibus
 ex feruido ulcere flu-
 xiones, malū: convul-
 sa, exoluta, & post-
 ea perfrigerata, ex-
 calescunt acutē. sed
 & difficiles sūt præ-
 gnantibus tumores
 circa tenue intestinū,

quales circa eminentias osculi vteri fiūt, erectæ ceruicis spirationem inducentes.

Num tales tumores gemellorum partum significāt? num & cōuulsionem tales tumores faciunt?

Quæ suspiciosum ef ferunt spiritum in febribus, abortiunt.

Horrorē habentibus, lassitudine affectis, capite grauatis, menses erumpunt.

Ad manum torpidæ, obaridæ, sitis exortæ, menses multos emittentes, suppurationes fiunt.

Alba derepentē ex abortu decurrentia, si aliquantum riguerit, & ad femur impetus, in his tremor facilis est.

οἷα τὰ πρὸς τὰς ὀχίας γίνεσθαι, ἀπολαμβάνει μὲν ὁ ὀρθοπνοΐσιν, ἀρα τὰ τοιαῦτα οἰδήματα διδνυμοτεκεῖ; ἀρα καὶ ἀσπασμῶδες τὰ τοιαῦτα οἰδήματα ποιεῖ;

Τὰ μυχθώδεια ἐξαναφέροντα πνῶμα ἐν πυρετοῖσιν, οὐκ ἐπιδέχονται.

Φρικώδεσι, καὶ πῶδεσι, καὶ κενώσεσιν, γυναικεῖα κατὰ τὴν γυνή.

Αἱ πρὸς χεῖρας νωθραὶ, κατὰ τὰς χεῖρας, ἀδύοι, γυναικεῖα πολλὰ χαλῶσαι, οὐκ ἀνιπικαί.

Τὰ ἐξαίφνης λαμβάνει κατὰ τὰς χεῖρας ἀπὸ τρωσμῶ, ἢν πὶ ἐργῇ, καὶ ἐς μηρὸν ὁρμαί, τρώμος δύσκολον.

Τὰ ἀφθώδεια σόμα
τα τῇσιν ἐπιφόροισι
κοιλίας καὶ θυγαίνει.

Αἱ δὲ τῶν κνουσέων
προνοσέουσας, πρὸ τ'
τόκων, ἐπιρῆιζουσι.

Αἱ ναρκώδεις καὶ λυ-
σιες, δύσκολοι μὲν καὶ
τῶν τόκων ἀποβαίνου-
σι καὶ παρακρουσικαί,
οὐ μὲντοι ὀλέθριαι. ἀ-
τὰρ καὶ πλῆθος γυναι-
κεῶν προσημαίνουσιν.

Αἱ ἐν τῷ κόλῳ, καρδίην
προαλγῆσασαι, ὀλίγω
ὔτερον ἀποβάλλουσιν.

Τὰ φρικώδεια, κα-
πώδεια, καρηθαιρικά.
τραχήλον ὀδυνώδεια,
γυναικεῖα καὶ παρῆ-
γνυσι ἔπρὸ κρίσιν τὸ
ποιοῦν γινόμενον
μὲν βηχίου ἐπιρῆι-
ζαί.

Ora feruido aph-
tha appellato ulcere
affecta, vterū gestāti-
bus aluos humectāt.

Prægnantes præ-
ægotantes, ante par-
tus, insuper rigent.

Torpefactoriæ ex-
olutiones, difficiles
quidem ex partibus
contingunt & men-
tem euomentes, non
tamen perniciosæ.
sed & mensium co-
piam præsignificant.

Quæ in partu os
ventriculi prædo-
luere, paulo post eij-
ciunt.

Horrores, lassit-
udines, capitis gra-
uitates, colli dolo-
res, menses extrudūt.
circa iudicationem
tale si fiat cum tuf-
ficula, rigorem insu-
per inducit.

Quib⁹ puellis ere
tæ cervicis spiratio
contingit, utrum ge
stantibus, his māmæ
suppurantur. & men
ses apparere in prin
cipio, malum est.

Infantiæ febres acu
tas turbulentas non
bilioso os ventriculi
dolenti solvunt.

In sterilibus & non
parientibus sangui
nis vomitus ad con
ceptionem prodest.

Caligines mensi
bus multis compa
rentibus solvuntur.

Quibus mulieri
bus ex febribus do
lor mammarum fit,
sputatio cruenta nō
feculenta oborta, sol
vit dolores.

Convulsiones ex
utero affecto sine fe
bre faciles sunt, ve

Ησι κέρησιν ὀρθο
πνοϊκὰ συμβαίνει, ἐν
τῇσιν ἐπιφύξεισι, πη
θούς ἐκπορεύεται. γυ
ναικὲς ἐπιφαίνεται ἐν
ἀρχῇ, καὶ ἐν.

Τὰ μανικὰ πυρετοῦ
ὀξείας παραχώδίας ἀ
χόλῳ καρδιαγικῶ
λύουσι.

Τῇσιν ἀπόκρυσιν αἰ
ματος ἔμετος ποτὸς τὸ
συλλαβεῖν ὠφελεῖ.

Τὰ ἀχλυνώδεια γυ
ναικείων συγνῶν ἐπι
φανέταιν λύεται.

Οσησι γυναιξὶν ἐκ
πυρετῶν ἀλγῆμα πη
θῶν γίγνεται, πύσις
αἱμάλωπος οὐ πηνυώ
δης γλομελὴν, λύεται
πόνους.

Οἱ ἐν ὑσθρίκῃ
σιν ἀπύροισι παρ
σμοὶ ὀνχεῖς, εἶον

καὶ Δορκάδι.

Ἦσιν οὐκ ῥίγιος πυ-
ρετός κη πύδης, γυ-
ναικῶα κα τατρίχα.
τράχηλος ἐν τούτοις
ὁδυνώδης αἰμοῦ ῥαγι-
κῆν.

Ἐμετός δι' ἄλνυρότα-
τος φλέγματος κα χολῆς
συμμεμιγμένους. μή πο-
λὺς ἔκτατα ἐμείσθω.
τὰ ἔκτατα ἀκρητίστερα τῶν
ἐμουνυμένων κα κίω. προ-
σοειδῆς δι' ἔμετος, καὶ
μέλας, καὶ πύλιος, πο-
νηρόν. εἰ δὲ καὶ πάντα
τὰ χρώματα ὁ αὐτός
ἐμείοι, ὁλέθριον. τάχι-
στον ἔξανάθον σημαί-
ναι ὁ πύλιος καὶ κα-
κώδης. ἔστι δὲ θανά-
σιμος ὁ ὀνυθρὸς ἔμε-
τος, καὶ μάλιστα εἰ μὴ
αἰάγκης ἐμείοιτο ἰππο-
δυνόν.

lut etiam Dorcadi.

Quibus ex rigore
febris lassatoria, mē-
ses decurrūt. collum
in his dolorosum san-
guinis eruptionē in-
ducit.

Vomitus minimē
molestus est ex pitui-
ta ac bile permixt⁹:
verūm ne valde mul-
tus vomatur. at me-
raciores vomitiones
deteriores sunt. pra-
sinus autem vomit-
us, & niger, & li-
uidus, malus est. si
verò etiam omnes
colores idem vomu-
erit, perniciosum est.
celerrimam autem
mortem significat li-
uidus, & male olens.
est etiam letalis ru-
ber vomitus, & maxi-
mè si cū necessitate
dolorosa vomatur.

Qui anxie se iactantes, citra vomitum exacerbantur, male habent itemque qui lancinantur citra vomitum.

Parui vomitus, biliosi sunt, tum alias, tum si vigilauerint.

In nigris vomitibus surditas non nocet.

Pauci celeres, biliosi, meraci vomitus, mali sunt in alui subductione vberiore & pertinaci laborum dolore.

Ex vomitibus anxietates, clangores oculi, concretio nem lanuginosam habentes, furiosa.

Acutè insania correpti, voce intercepta, moriuntur.

In vomitu si quis sticulosus sit, & si

Οἱ ἀσώδεις αἰνήμε-
τος παροξυνόμενοι,
κακὸν, καὶ οἱ παρὰ
σώμφοι αἰνήμετος.

Τὰ μικρὰ ἐμέσμα-
τα, χολώδεια, ἄλλως
κὴν ἀχρυσπνέωσι.

Ἐπὶ μελαίων ἐμέ-
των κώφωσις οὐ βλά-
πη.

Οἱ χεῖρ μικρὰ πα-
χεῖς, χολώδεις, ἀνρη-
τοὶ ἐμετοὶ, κακὸν, ἐν
ἀποφορῇ πλείονι καὶ
ὀσφύος ἀλγὴ μαλίστω
τόνω.

Τὰ ἐξ ἐμέτων ἀσώ-
δεια, κλαγγώδεια ὄμ-
ματα, ἐπιχρυσῶ ἴχον
τα, μαινικά.

Οξέως μακρότερος θνή-
σκουσιν ἄφωνοι.

Ἐν ἐμέτῳ διψώδεια

ἔδοντα, ἀδιψον γνέσθι,
κακὸν γὰρ ἀσώδισιν
ἀγνύουσι.

Τὰ παρ' οὗς μάλιστα
τοῖς ἀσώδισι. κηλίνης
παρ' αὐτῆς ἐπίστασις, διὰ
ταχέων ἐξαιθεῖ οἷα κωνώπων
κεντήματα, καὶ ἐς ὁμ-
ματα δακρυώδης ἀπο-
στασις ἔρχεται.)

Ἐπὶ ἀκρήτοις ἐμέ-
τοις λυγμός, κακὸν γὰρ
κακὸν δὲ καὶ πασ-
μός. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐν τῇσιν ὑποκαταρ-
σει τῇσιν οὐκ ἔφαρ-
μακείων.

Οἱ μέλλοντες ἐμεῖν,
πυαλίζουσιν ἐμφορο-
θεν.

Ἐπὶ ἐλεβόρω πα-
σμός, ὁλέθριον.

Ἐπὶ πάσῃ καταρ-
σει πλεοναζούσῃ ὑ-
ξις μετ' ἰδρώτος,

tis exors fiat, malum
est anxiosis vigilan-
tibus.

Abscessus iuxta au-
rem, maximè fiunt
anxiosis: alio turba-
ta suppressa, breui ve-
lut culicum pūcturæ
erumpunt, & ad ocu-
los lachrymosus ab-
scessus deuenit.

In meracis vomí-
tibus singultus ma-
lus: mala etiam con-
uulsio. similiter etiā
in nimijs purgatio-
nibus ex medica-
mentis.

Qui vomituri sūt,
antea sputationes fa-
ciunt.

Ex veratro cōuul-
sio perniciofa.

In omni purga-
tione redundante,
frigíditas cū sudore,

perniciosa est: & qui
insuper vomunt, sití-
culosi in his, malum.
at anxiosi, líbos do-
lentes, aluo hume-
stantur.

Purgationes val-
de rubicundorū, ní-
grorū, à veratro ma-
læ sunt: & cum talib⁹
exolutio, mala.

A veratro vomere
rubicunda, spumosa,
pauca, prodest: facit
tamē duritias, & sup-
purationes magnas
abducit: sunt autem
qui talia vomunt a-
liàs & pectus doloro-
si, & in rigorib⁹ exu-
dantes, & testes intu-
mescent: quod si cō-
tigerit, insuper rigēt,
& gracilescunt.

Frequētes. per ea-
dem recidiuæ vomí

ὀλίγηριον· καὶ οἱ ἵπαις
μέοντες διψώδεις ἐν
τούτοις· καὶ κεν· οἱ δὲ
ἀσώδεις ὀσφυαλγίαις,
κηλίνῃ καὶ θυγαίνον-
ται.

Αἱ ἐξ ὀνύχων, με-
λαίνων, ἢ πρὸ ἱκτερός
καθάρσεις, πονηραί·
καὶ ἐκλύσις δὲ μὲν
ποιούντων, κακῇ.

Ἀπὸ ἱκτερόρου ἐμέ-
σαι ὀνύχῃ, ἀφρώδεια,
ὀλίγα, ὠφελίᾳ ποίει·
μεντοι σκληρόσμα-
τα, καὶ ἐμπνήσις με-
γάλας ἀΐεσις· εἰσὶ
δὲ οἱ τοιαῦτα ἐμέον-
τες ἄλλως τε καὶ σῆθος
ἐπώδυνοι, καὶ ἐν τοῖς
ἐρίγισιν ἐκιδροῦντες,
καὶ ὀρεχίας ἐπαίρον-
ται· τὸν δὲ προσήλυ-
μόν, ἐπιερίχουσι καὶ
ἰχναίνονται.

Αἱ πικραὶ διὰ τῶν
αὐτῶν ἰσχυροφαιῖς ἐμέ-

ἰδρῶδες πρὸ κρίσιν μέ-
λανα ἔμεζον ποιέουσι.
γίνονται δὲ καὶ τρο-
μαῖδες.

Ἰδρῶς, ἄριστος μὲν
ὁ λύων τὸν πυρετὸν ἐν
ἡμέρῃ κρίσεως· χρήσι-
μος δὲ καὶ ὁ κενύειζων.
ὁ δὲ ψυχρὸς καὶ μού-
νον πρὸ κεφαλῆν καὶ
βραχίον γινόμενος,
φλαῦρος καὶ κατὰ χρο-
νον καὶ κίνδυνον ση-
μαίνει. ἰδρῶς δὲ ψυ-
χρὸς, ἐν ὁξείᾳ μὲν πυρε-
ρετώ, θανάσιμος· ἐν
πρὸν πύρρῳ δὲ, χρεῖτον
σημαίνει.

Ἰδρῶς ἅμα πυρε-
τώ γλυόμενος ἐν ὁξείᾳ,
φλαῦρον.

Οὖρον ἐν πυρε-
τώ λευκὴν ἔχον καὶ
λαίνην ὑπὸ ταῖς ἰδρυ-
μενῇν, ταχέαν ἄφε-
σιν σημαίνει· τα-

toriae, circa indica-
tionem nigrorū vo-
mitum faciunt. fiunt
item tremulae.

Sudor optim⁹ qui-
dem est, qui febrem
in die iudicatorio
soluit. comodus au-
tem est & qui leuat.
frigidus verò, & cir-
ca caput solū ac col-
lum oriēs, malus est:
nam & temporis diu-
turnitatem, & pericu-
lum significat. at fri-
gidus, in febre quidē
acuta, letalis est: in
mitiore verò, diutur-
nitatem significat.

Sudor vnà cum fe-
bre in acuto morbo,
malus est.

Vrina in febre al-
bam habens & laeuē
subsidentiam firma-
tam, celerem dimis-
sionem significat: co-

Ierem & quæ ex indi-
screta, pinguedinem
quâdā habēs exaque-
scit, at subrubra & sub-
rubrā subfidentiā ha-
bens & leuē si quidē
ante septimum diem
prodeat, septima die
liberat: post septimū
verò, tardius, aut om-
nino post tempus ali-
quod diuturnius: &
quæ in quarto die nu-
beculam subrubram
habet, septimo libe-
rat, si reliqua iuxta
rationem habeāt. cæ-
terū tenuis & bi-
liosa, & vix tenuem
ac exiguam subfi-
dentiā habens, &
quæ ad melius, ac
deterius mutatur,
diuturna est. hæc au-
tem diutius conse-
quens, ut temporis

diuturnitatē quæ circa indicationem, fit, pe-

χείαν δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀκρί-
του λίπος ἔχον πῖξιν
δακνύμενον. τὸ δ' ὑ-
πὸν ὄντον καὶ πῖν ἄπο-
σαι ἐχον ὑπὸν ὄντον
καὶ λείην, καὶ ὁ μὲν
τῆς ἐξ δόμης χυόμε-
νον, ἐξ δομαῖον ἀπο-
λύνει· καὶ δὲ πῖν ἐξ δό-
μην, χρονιῶτερον ἢ πῖν
πῖν χρονιῶν· τὸ, καὶ
καὶ τὰ ῥητὰ λαβὼν ἐπι-
νέφειν ὑπὸν ὄντον, ἐξ
δομαῖον ἀπολύνει, τῶν
λειπῶν καὶ λόγον ἐ-
χόντων. τὸ δὲ λεπτόν
καὶ χολαῖδες, καὶ τὸ
μόλις γλίχρον, ἐ-
χον ἁπλοῦς, καὶ
τὸ μεταβάλλον ὑπὸ
τὸ βέλπον, καὶ χεῖ-
ρον, χρονιῶν. ἐπι-
πλεῖον δὲ ὅσον ἐπι-
κλινθού, ἢ πῖν
κρίσιν χρονίων χυό-

COACAE PRAENOT. 37

μυλον, ὅκ ἀκίνδυνον.

Υδατώδες δὲ καὶ
λευκὸν διατελέως ἐν
χρονίοισι, δύσκριτον
γίνεται, καὶ οὐκ ἀ-
σφαλές.

Νεφέλαι δὲ ἐν οὐ-
ροισι, λευκαὶ μὴ καὶ
κάτω, λυσιτελείς· ἐ-
ρυθραὶ δὲ, καὶ μέ-
λαιναί, καὶ πελιδνῆ, δύ-
σκολοι.

Κινδυνώδες τῶν
οὔρων ὅτι τὸ χο-
λώδες, μὴ ὑποέρυθρον,
ἐν τοῖσιν ὀξέσι, καὶ
τὸ κριμνώδες λευ-
κὰς ἔχον ὑποστά-
σις, καὶ τὸ ποικί-
λον χροίη καὶ ὑπο-
στάσις, καὶ μάλιστα
τοῖσιν ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς ἐν ματισμοῖ-
σι. κινδυνώδες δὲ καὶ
ὁ μέλανος μετρίως

riculo non vacat.

Aquosa verò & al-
ba perpetuò in diu-
turnis morbis, dif-
ficulter iudicat, & se-
cura non est.

Nubeculae in vri-
nis, albæ quidem &
infernæ, commo-
dæ sunt: rubicun-
dæ verò, & nigræ,
ac liuidæ, difficiles
sunt.

Periculosa vri-
na est biliosa, non
subrubra, in acutis:
& quæ crassiores fa-
rinæ partes refert,
albas habens subfi-
dentialas, & quæ va-
ria est colore ac sub-
fidentia, & maximè
in fluxionibus de ca-
pite. periculosa est &
quæ ex nigra in te-
nuè biliosam trans-

mutatur: & quæ ex
subsidentia diuelli-
tur: & quæ ex compa-
ctis innatātibus, sub-
sidentiam habet sub-
liuidā, limosam. nū
ex talibus præcor-
dium dolent? dextrū
arbitror, aut etiam
cum virore pallidi
fiunt, & abscessus cir-
ca aurem dolentes.
his paululum erum-
pens alius pernicio-
sa est,

Vrinæ quæ dere-
pēte citra rationem
paulatim cōcoquun-
tur, malæ sunt: & in
summa, quæ citra ra-
tionē matura est in
morbo acuto, mala
est. mala est etiā val-
de rubicunda ex his
florulētiā ærugino-
sam continens. alba
verò & diffusa, pellucida vrina, mala est: ma-

μυρον ἐς λεπτόν χολώ-
δες· καὶ τὸ ἐξ ὑποστά-
σιος διασώμυρον· καὶ
τὸ καὶ βορρώδες, ὑπο-
στασιν ἴχον ὑποπύ-
λιον ἰλνώδες. ἔρα καὶ
τοιῶτων ὑποχόνδριον
ὀδυῶνται· δοκίω δι-
ξιδόν, ἢ καὶ χλωώδες
γίνονται, καὶ τὰ παρ' ὧν
ὀδυώδες. τοῦτοισιν
ὡς βραχὺ κοιλίην κα-
ταέρξασα, ὀλίγηρον.

Οὐρα ἐξ αἵφνης πα-
ραλέγως ἢ ὀλίγον
πιπαινόμενα, φλαῦ-
ρα· καὶ ὅλως, τὸ πύρα
λέγως πίπτον ὡς ὄξος,
φλαῦρον· φλαῦρον δὲ
καὶ τὸ ἐξ ἐνθρον καὶ
τούτων ἱπαιθισμα
ἰώδης κατὰ χόμυρον.
λακὴν δὲ καὶ κατα-
χόμυρον, διαφανὲς
οὔρον, πονηρόν· μάλι-
στα.

εἰς φρενιτικῶσι ἐπιφαίνεσθαι. πνευρὸν δὲ καὶ τὸ μὲν ποτὸν ταχέως διουρέμενον, καὶ μάλιστα πλευριτικῶσι, καὶ περιπνευμονικῶσι. πνευρὸν δὲ καὶ τὸ πρὸ ῥίγους ἐλαττωδὲς οὐρούμενον. πνευρὸν δ' εἰς τοῖσιν ὀξέσι καὶ τὰ χλωιδέα μὴ ὑπὸ χροῖῃ ἑόντα.

Ολέθριον δ' ὅτιν τ' οὖρων τὸ, τε μέλαιναν πλὴν ἡπείσασιν ἔχον, καὶ τὸ μέλαινα μᾶλλον δ' εἰς τοῖσι παισὶ τοῦ λεπτοῦ βού ταχέως τοῖσι δὲ λεπτοῖσι τὸ αἰκταλιν βόσι σωεσπαραμμένους, καὶ τὸ χαλαρῶδες γνοειδὲς διαχεόμενον, τὸ δ' αὖτὸ καὶ ἐπίπνον. ὀλέθριον δ' ὅτι καὶ παῖν τὸ λαθραίως οὐρούμενον. περιπνευμονικῶσι

ximè in phreniticis compareret. mala est quoque quæ post potumcito meitur, & præsertim pleuriticis ac peripneumoniacis. mala est & quæ ante rigorem oleosa meitur. malæ sunt & in acutis viridantis palloris, non existentes in colore.

Perniciosa est urina nigram subsidentiam habens, & nigra. in pueris verò tenuis, magis quàm crassa. verum in tenuibus vice versa quàm in crassis, & grandinosa genituræ similis diffusa, eademque dolorosa. perniciosa etiam est omnis quæ latèter meitur. at peripneumonicis

perniciosa est quæ in principio quidem cocta est post quartum verò diem attenuatur.

Pleuriticis vrina cruenta, caliginosa, cum subsidentia varia, indiscreta, letalis est plerūque in quatuordecim diebus. letalis est itē in pleuriticis breui, prasina, nigram subsidentia habens, aut fursura- ceam: verūm in febre ardenti stupefactorio modo detentis, pessima est vrina valde alba.

Vrina cruda multo tempore manens, alijs signis salutari- bus abscessum & do- lorem significat, & magis in partib⁹ sub

δ' ὅζιν ὀλίθριον ἔ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν πίπτον, μετ' δὲ πλεῖν πρὸς ἄδαν λιπιδωρόμενον.

Πλευριτικῶσιν οὖρον αἱματώδες, ξοφώδες, μεθ' ἡπυσάσιος ποικίλης, ἀδιακρίτου, θανάσιμον ἐν δ. καὶ 1. ἡμέρησιν ὡς ἐπιτο- πολύ. θανάσιμον δὲ καὶ ἐν τοῖσι πλευρι- τικῶσι σιωτὸ μῶς, καὶ τὸ πρᾶσσοειδὲς μέλας ναί ἔχον ἡπυσάσιν, ἢ πινυρῶδ' αἰ καυσῶδ' αἰ δὲ κατὰ χῶς, καί κ' ἴσον ὄρον ὅζι τὸ οὖ- λον ἔσται.

Οὖρον δ' ὡμὸν πλεῖ- ον χρόνον γινόμενον, πλεῖν ἄλλων σωτηρίων ἰόντων, ἀπ' ἡπυσάσιν καὶ πόνον σημαίνει, καὶ μάλλον ἐν τοῖσιν ἡπυ-

φρενα. ἀλγυμάτων δὲ
 εἰ ὁσπύϊ πλανομέ-
 των εἰς ἰχίον, καὶ εἰ
 πυρετῶ, καὶ αἷον
 πυρετοῦ. τὸ δὲ κα-
 τιμωρὸν μύλον λίπος ἰ-
 χον ἔχον ὑπόστα-
 σιν, σημαίνει πυρε-
 τόν. τὸ δὲ αἵματῶ-
 δες εἰ ἀρχῇ οὐρηθέν,
 χρόνιον· τὸ δ' αἶμα-
 τεταραγμύλον μα-
 θ' ἰδρωτός, ἄπο τρο-
 πῆν. τὸ δὲ λευκόν
 υἷον τῆν ἄπορρυγί-
 ων, κεφαλαλγίην τὸ
 δ' ὑμνωδίες, πα-
 σμόν. τὸ δὲ πνευαλώ-
 δεις ἔχον ἄποστασίας
 ἔχον, ἢ ἰλνώδεις, ῥί-
 γος δηλωτικόν. τὸ δὲ
 ἀραχνιώδεις, σωτή-
 ξιος. τὰ δ' εἰ πλαν-
 νόδεις πυρετοῖσι με-
 λαυανιφέλια, πεταρ-
 ταίου. τὰ δ' ἄχροα
 μέλασιν ἐν ἑσθὺ μύλα

septo trāsverso. si ve-
 rō dolores in lūbis
 oberrarint ad coxā,
 & in febre. & sine fe-
 bre, at quæ emittitur
 vrina pinguedinē ha-
 bens in subsidētia,
 febrē significat. cru-
 enta verō in prin-
 cipio mīcta, diutur-
 nam: turbata, cum
 sudore, recidiuam:
 alba velut iumentō-
 rum, capitis dolo-
 rem: pelliculosa, con-
 uulsionem. quæ spu-
 to similes subsiden-
 tias, aut limosas ha-
 bet, rigorem indi-
 cat: quæ aranei te-
 lis similes, colliqua-
 tionem. at in febrī-
 bus erroneis nigræ
 nubeculæ, quartanā
 indicant. decolores
 autē, nigra innatan-
 tia in medio habētes

cum vigilijs & turbatione phrenitide: pul-
verulentæ cū spiran-
di difficultate, aquā
inter cutem.

Vrina aquosa aut
turbata friabili aspe-
ritate, aluum liqui-
dam fore significat.
verūm tenuis valde
vrina, si densa fiat,
num sudorem futu-
rum indicat? iam ve-
rò factū, spumosa in
seipsam confidens.

In tertianis cū hor-
rore velut nubeculæ
nigræ, horroris incō-
stantis indicia sunt.
& pelliculosæ vrinæ,
& cum horrore subsi-
dentes, convulsoria.

Vrina bonam ha-
bens subsidentia, de-
repente non habens,
dolorem & mutatio-
nē significat, at subsi-

μτ ἀρευνήν καὶ πα-
ραχῆς, φρενιτικὰ· τὰ
δὲ κενώδεια μτ δυσ-
πνοίης, ὑδατώδεια.

Οὖρον ὑδατώδες ἢ
πιπαρομύον· φα-
φόρη βηχὺν τι, κρι-
λιν ὑγρὴν ἐσομένην
σημαίνει. τὸ δὲ σκλη-
προν ὕρον δασυώμε-
νον, ἄρα ἰδρωτὰ μέλ-
λοντα δηλοῖ· γιγνη-
μύον δὲ, τὸ ἀφρωδὲς
ἐφ' αὐτὸ ἐκασάμυον.

Τὰ δ' ἐν τριταίοισι
μτ φρίκης οἷα νεφέ-
λια μέλαινα, φρίκης
ἀκαταστάτου δηλωτι-
κά· καὶ ὑμνιώδεις οὐ-
ξήσεις, καὶ αἱ μτ φρί-
κης ὑπετάμναι, σπασ-
μώδεις.

Οὖρον χρεῖν ἔχον ὑ-
πόσασιν, ἐξαπίνης μὴ ἔ-
χον, πένοντι μεταβο-
λὴν σημαίνει· ὃ δ' ὑπο-

σασιν

σασιν ἔχον, ἐπιταρα-
χθὲν, καὶ δις ἀμυνον, ἔ-
τος πρὶ κρίσιν. τὰ χα-
ρὶς, ἐς τριταῖον ἢ τε-
ταρταῖον μετασασιν.

Εν πλεוריπικρίσιν ἔ-
χον ὑπόρυθρον ἔχον
λείην ὑπόσασιν, ἀσφα-
λέα κρίσιν σημαίνει. ὅ-
δ' ὑπόχλωρον δ' αν-
δρὲς, λευκὴν ἔχον ὑπό-
σασιν, καὶ ταχέαν.
τὸ δὲ ἐρυθρὸν σφόδρα
καὶ ἀναιδρὲς ὑπόσασιν
χλωρὴν ἔχον λείην, ἐ-
λινξινέα, πολυχρόνι-
ον, σφόδρα ταραχώ-
δια νοῦσον μεταβάλλ-
ουσιν ἐς ἄλλην, ὅ μὴν
ὀλέθριον. τὸ δὲ λευκὸν
ὑδατῶδες κριμνώδεια
πυρεθρὴν ἔχον ὑπόσα-
σιν, πόνον καὶ κίνδυ-
νον σημαίνει. καὶ ὅχλω-
ρὸν πυρεθρὴν ἔχον ὑπό-
bens, dolorē & periculū significat. & quæ cū
virore pallida est, fuluā, crassas polentæ par

dentiam habens, tur-
bata, deficiens, rigo-
rem circa iudicatio-
nem. fortassis autem
& in tertianam aut
quartanā trāsitionē.

In pleuritidis vrina
subrubra, habēs leuē
subsidētiā, securā iu-
dicationē significat.
cū leui virore ac pal-
lore florulenta, albā
subsidētiā habēs, etiā
celerem, at rubicūda
valde & florulenta,
subsidētiā cū virore
pallidā, leuē, syncerā
habens, diuturuū, val-
de turbulētū morbū
qui in aliū trāsīnu-
tatur, nō tamen per-
niciosum. alba verò
aquosa, subsidētiam
crassas polentæ par-
tes referētē, fuluā, ha-

tes referentem sub-
sidentiam habēs, tem-
pus & periculum si-
gnificat.

Vrinæ quæ in his
qui iuxta aures ab-
scissus habēt, cito &
modicè concoquun-
tur, malæ sunt. & per-
frigerari hoc modo,
malum est.

Vesicæ intercepta,
tum aliàs, tum cum
capitis dolore, habet
quid convulsorium.
quæ in his cum tor-
pore exoluuntur, dif-
ficilia sunt: non ta-
mē perniciofa. num
& aliquantum men-
te mouentur?

Renum dolor re-
pentinus, cum vrine
suppressione, calcul-
orum aut vrinarum
crassarum mictionē
significat.

τασιν κριμνώδεια, χρο-
νον καὶ κίνδυνον ση-
μαίνει.

Οὐρεὰ τοῖσι παρὰ ὠ-
τα, τοχὺ καὶ ἐπ' ὀ-
λίγον πικαινόμενα,
φλαυρον. καὶ τὸ κα-
τεψύχθαι ὡδὲ, πονη-
ρόν.

Κύσις ἀποληφθεῖ-
σα, ἄλλως τε καὶ με-
τὰ κεφαλαλγίης, ἔ-
χει π. σπασμῶδες.
τὰ νεφρώδεια ἐν τοι-
ούτοιςιν οὐλνώματα,
δύσκολα ἐκὸς ἐξίτητα, ἃ
ἐξ' π. καὶ παρακρού-
ονσι;

Νεφρῶν ἐξαπι-
ναῖον ἄλγος, μετὰ
οὔρου ἐπιχέσιος, λι-
θιδίων οὔρησιν ἢ πα-
χείων κύρων σημαί-
ναι.

Τρομώδεις τρεῖς
 πύροις ἐν πυρετῷ ἢ
 οὕτως ἐπιφανόμην
 λιγυρίδιά σου διχρίαι.

Οὐρον ἀποληψίς
 καὶ βάρος ἐν νεαίρῃ
 σημαίνει ὡς τὰ πολλὰ
 τραγυρίην ἐσομένην·
 εἰ δὲ μή, ἄλλην ἀρρώ-
 σίνην ἢν εἴωθεν ἀρρώ-
 σιν.

Εν χολώδεσιν οὐ-
 ρον ἀποληψίς κτείνει
 σιωπῶντος.

Οὐρον ἐν πυρετῷ
 δάσος ἔχον διασώ-
 μενον, ἄπορροπὴν, ἢ
 ἰδρωδές.

Εν μακροῖσι πυρε-
 τοῖσι λεπτοῖσι, πλανώ-
 δεσι, λεπτῶν οὐρῶν οὐ-
 ρήσεις, ἀπληνῶδες.

Εν πυρετῷ ἄλλοτε

Tremores seniori-
 bus in febre fiunt, at
 que sic comparētes,
 fortassis calculos p-
 vrinam ægris eij-
 ciunt.

Vrinæ suppressio
 & gravitas in imo
 ventre plerunq; stil-
 licidium vrinæ signi-
 ficat futurum: sin mi-
 nus, alium morbum
 ex quo ægrotare so-
 let.

In biliosis vrinæ
 interceptio breui oc-
 cidit.

Vrina in febre den-
 sitatem habens di-
 uulsam, recidiuam,
 aut sudorem signi-
 ficat.

In febribus longis,
 tenuibus, erroneis,
 vrinarū tenuium mi-
 ctiones, splenicę sūt.

In febre aliàs

aliarum urinarū mictiones, morbum produ-
cunt.

Urinę quę minguntur à non recordantibus nec commune factis, perniciosę sūt. num his minguntur, velut si subsidētiam conturbasses?

Quibus uriné paucę, grumosę, nō sine febre copia ex his, progressa tenuis pdest. prodit autem talib⁹ ab initio, aut breui subsidentiam habet.

Quibus urinae cito subsidentiam habent, hi cito iudicantur.

Comitiali morbo laborantibus urinae tenues & crudę, præter morē, sine repletionē morbi inuasio-
nem significant, tum aliās, tū si quis dolor,

ἀλλοίων οὐρήσεις, μη-
κύνουσι.

Τὰ οὐρᾶ μύρα ἔπο-
μνησάντων, ἄλλως δὲ
ὀλέθρια. ἄρα πύθι-
σιν οὐρεῖται, οἷον εἰ
πλὴν ὑπόσασιν παρ᾽-
ξίας;

Οἷσιν ἔρα ὀλίγα,
θρομβώδεια ἢ ἀπυρε-
τικῇ, πλῆθος καὶ πύθων
ἐλθὼν λεπτὸν, ὠφελεῖ.
ἔρχεται ἢ ποιούπεις ἐξ
ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέων
ὑπόσασιν ἵσχει.

Οἷσιν ἔρα ταχέως
ὑπόσασιν ἵσχει, ταχέ-
ως ἐπικρίνονται.

Ἐπιληπτικῇς ἔρα
λεπτὰ καὶ ἀπύθη πα-
ρὰ τὸ ἔθος αἰὲν πλη-
σμονῆς, ἐπιληψιν ση-
μαίνει, ἄλλως τε καὶ
πύθων.

ἐς ἀκρωμιον, ἢ ῥάχι-
λιν, ἢ μετὰ φρενον πο-
νος, ἢ σπασμὸς ἐμπε-
πλώκη, ἢ νάρκη πρε-
ζίνηται τοῦ σώματος.
ἢ ταρσάδες ἐνύπνιον
ἑωράκη.

Τὸ μικρὰ ἐπιφαίνει
ὅτι οἷον τῆς ἀξίας, καὶ ὁ-
ξον, καὶ ἑμῆτον, καὶ δια-
χωρήματα, καὶ κῆν μέν
πρώτως κῆκισον δὲ, ἐξ-
γὺς ἀλλήλων ἰόντα.

Διαχώρημα καὶ ἰ-
λίνης βέλπσον, μαλθα-
κὴν σωισνηκῆς, ὑπο-
πυρρὸν, μὴ σφόδρα
δυσώδες, διαχωρεῖον
πλὴν εἰς δισημάνην ὥσιν
πληθος δὲ πρὸς λέγον
τῶν εἰσιόντων, παχυ-
νίσθω δὲ πρὸς πλὴν κρί-
σιν. χρήσιμον δὲ καὶ
ἐλμυνδας προγγύλας
διεξιέναι πρὸς κρίσιν
προσάγει.

dos exire simul, ubi ad iudicationē tendit.

aut cōuulsio, in sum-
mum humerum, aut
collum, aut dorsum
incidat, aut torpor
corporis fiat, aut tur-
bulentum insomniū
viderit.

Parua cōparere, ve-
luti sanguinis stillas,
& urinam, & vomitū,
& alui egestionem, pe-
nitius quidem malū
est. pessimum verò si
propinquē inter se
prodeant.

Alui egestio opti-
ma est mollis, cohæ-
rens ac cōpacta, sub-
fulua, non valde gra-
ueolens, prodiens ho-
ra cōsueta, copia pro
ratione ciborum in-
gestorum. spissa au-
tē fiat ad iudicatio-
nem. cōmodum est
& lumbricos rotun-

In acutis spumosa, circūbiliosa alui egestio, mala est. mala item valde alba. adhuc verò peior est, quæ farinæ ac sterquilini speciem refert. sopor in his malus est, & cruēta egestio, & vasorū vacuatio præter rationem.

Alui interceptio parua, nigra velut caprarum stercorea, ad necessitatem coacta emittens: nasus his erumpens, malum.

Viscosameraca, aut alba alui egestio, mala est. mala est & abūdē multū fermentata, subpuitosa. praua item ex cōpactis quibusdā innatantibus subsidencia subliuida, purijenta cum biliosa.

Εν ὀξείσι τὸ ἀφρώδες, πρὸς χολὴν διαχώρημα, κακόν. κακὸν δὲ καὶ τὸ ἐλκυσθῆναι. ἐπὶ δὲ καὶ κάκιον τὸ ἀληπεσιδίς, καὶ περιώδες. κάρος ὑπὸ τούτοις κακόν, καὶ αἵματός τῃς διαχώσεως, καὶ κενεαῖσιν παραλόγως.

Κοιλίης ἀπόληψις μικρὴ, μέλαινα σπυρρατώδης, πρὸς αἰάγκην χαλῶσα· μυκτὴρ τούτοις ἰξηγνύμενος, κακόν.

Γλίχρον ἄκρητον, ἢ λυκὸν διαχώρημα, φλαῦρον· φλαῦρον δὲ καὶ τὸ ἄλιν ἰξυμωμείον, ὥστε φλεγματώδες. πονηρὸν δὲ καὶ ἐκ προβαδίων ὥστε σις ὥστε πῆλιος, πυνώδης μετὰ χολώδης.

Αἷμα λαμπρὸν δι-
αχωρεῖαν, καὶ κεν ἄλ-
λως τε κὴν πρὸς ὁδὸν
μη παρῇ.

Τὸ ἀφρῶδες πε-
ρίχολον διαχώρημα,
φλαῦρον, καὶ ἰκτε-
ρουῦται δὲ οὐ τοι-
ούτων.

Ἐπὶ τοῖσι χολώδε-
σι τὸ ἀφρῶδες ἐπι-
σιμα, καὶ κεν μάλι-
στα δὲ ὁ σπυῖ πεπονη-
κός, καὶ παρνεχθέν
π. ἄρα δὲ τοῦ τοι-
τὰ ἀλγύματα;

Λεπτὸν ἑπαφρον δι-
αχώρημα, ὃ δὲ τόχλο-
ον ἔχον ὑπόστασιν, πο-
νηρὸν. πονηρὸν δὲ καὶ τὸ
πυώδες, καὶ τὸ μέλαν αἷ-
μα τῶδες πονηρὸν σπυῖ
πυρετώ· καὶ ἄλλως,
καὶ τὸ ποικίλον κα-
τακρῆς διαχώρημα,

Sanguinem splen-
didum egerere, ma-
lū est, tum aliās, tū si
quis dolor affuerit.

Spumosa circumbi-
liosa alui egestio, ma-
la est. sed & morbum
regium ex talibus
incurrunt.

In biliosis alui e-
gestionibus spumo-
sa florulentia, mala
est, maximè ei cui
lumbi doluerint, &
mente motus fue-
rit. num autem his
dolores?

Tenuis spumosa
alui egestio, a quo-
sam cum virore pal-
lidam habens subfi-
dentiā, mala est.
mala etiā purulēta,
& nigra cruenta ma-
la cum febre: & aliās
& varia, abundè bi-
le colorata egestio,

mala est: tantòq; deterior quātum colore magis horrenda est præterquā in medicamentorum vſu. in hoc enim periculo vacat, ſi non copia excedat. & tenuis mollis egeſtio, in febre mala eſt. mala quoque ſicca friabilis, decolor, tū aliàs, tum ſi aluum humectet. nigris verò antea egreſſis, occidit.

Liquida alui egeſtio, & acernatim, & paulatim oriens, mala eſt. altera enim vigiliis, altera exolutionē facere poterit.

Liquida, ſub tenuis alui egeſtio perfrigeſcens, non ſine febre, mala eſt. rigores in his veſicam & ventrē corripunt.

φλαῦρον· καὶ χεῖρον ὅσω φοβερώτερον τῷ χροίῳ, πλὴν ἐὰν φάρμακα κείνῳ σιν. ἐὰν δὲ ταύτησιν ἀκίνδυνον μὴ πλῆθει ὑπερβάλλον. ἢ ὅτε φαφρον, μαλθακὴν ἐν πυρετῷ, διαχώρημα, φλαῦρον. φλαῦρον δὲ ἢ ὅτε ξηρὸν, φαφρον, ἢ χλοον, καὶ ἄλλως καὶ ἢν κηλίην καὶ θυρεαίνην. μελαύων δὲ προσδιελθόντων, κτείνει.

Υγρὸν διαχώρημα, καὶ ἀφρόον κτλ μεκρὸν, κακὸν· τὸ μὲν ἢ κακὸν, καὶ ἀρενιπίνην, τὸ δὲ οἰσιν τὰ χ' αὖ πινίση.

Ενυγρον ἢ ὅτε φαφρον διαχώρημα πρὸς ψυχόμενον μὴ ἀπύρω, φλαῦρον. τὰ ὑπὸ τούτοις ἐγχεακίςιν, κηλίην ἐπιλαμβάνει.

ὕδατῳδες δὲ σφόδρα
 διαχώρημα μὴ παυό-
 μενον ἐν ὀξέσει, καὶ κῆν.
 ἢ μάλλον ἐῖς ἢ ἀδιψή-
 σαι ἐξέρχοντο ἐν περι-
 πλύσει, διαχώρημα,
 φλαῦρον. φλαῦρον δὲ
 καὶ τὸ σφόδρα χλω-
 ρόν, ἢ λευκόν, ἢ ἀφρώ-
 δες, ἢ ὑδαρές, ἢ τὸ μι-
 κρόν τε, καὶ γλίχρον,
 καὶ λεῖον, ἢ ὑπόχλω-
 ρον, καὶ κῆν. καὶ τὸ κο-
 ματώδεσι νεώτερον
 μέλυσιν ὑγρὸν διαχώ-
 ρημα, κάκιστον. θανα-
 τῳδες δὲ ἢ αἰμορροεῖν
 αἵματῳδες πολλὴν θρομ-
 βώδες, λευκὸν τε καὶ
 ὑγρὸν μετ' ἐπιλίπας με-
 πύρον.

Διαχώρημα μέλαν
 οἷον αἷμα, καὶ σιῶν πν-
 ρετώ, καὶ αἶον πυρε-
 τῶν, πονηρόν. πονηρόν

aquosa verò valde
 non desinens in acu-
 tis, mala: & magis si
 etiam sitim non ha-
 buerit. valde rubicū-
 da egestio in alui p-
 fluio, mala est. ma-
 la quoq; valde cum
 virore pallida, aut al-
 ba, aut spumosa, aut
 aquosa, & parua, &
 viscosa, & levis, & cū
 virore subpallida:
 mala est & soporosis
 torpēfactis liquida
 egestio, pessima est.
 letale est autem &
 aluum sanguine ma-
 nare, multa grumo-
 sa egestionē, itēmq;
 alba ac liquida, cum
 ventre in tumorem
 eleuato.

Egestio alui nigra
 velut sanguis, & cum
 febre, & sine febre,
 mala est. malæ item

omnes variæ, abundè
ex bile coloratæ.

Egestiones definē-
tes in spumosas me-
racas, omnes quidē
exacerbant: conuul-
sos autem etiam val-
de ex talibus abscef-
sus iuxta aurē emer-
gunt, at quæ valde li-
quidæ fiunt, & rursus
compactæ, meracæ,
stercoraceæ egestio-
nes, longitudinem
morbi significāt. val-
de rubicunda in fe-
bre, delirium.

Alba stercoracea,
morbo regio diffici-
lis est, itémque liqui-
da, quæ seposita ru-
borem capit.

In sāguinīs eruptio-
nibus viscosa ege-
stio nigris variegata,
maligna est: maximè
autē valde albidis,

δι καὶ πάντα τὰ πρι-
κίλα, καὶ τὰ κατὰ κο-
ρία ποννερά.

Τὰ ἰς ἀφρώδια ἄ-
κριτα πλεονῶντα δι-
αχωρήματα, παροξύν-
τικὰ μὲν πᾶσι, τοῖσι
δὲ πασμοῦδισι καὶ
παῖν ἐκ τοιούτων τὰ
πρὸ ἑσῶν ἴσονται. τὰ
δὲ ἐξ υγραινόμενα, καὶ
πάντα σιωπῶμενα,
ἄκριτα, καὶ ὡς ὡδία, μὴ
κρυσσέου σημαίνει. τὸ
δὲ ἐξ ἐρυθρον ἐκ πυρε-
τῶ, παρακρῶν.

Τὸ ἰσχυρὸν καὶ πρῶ-
δες, ἐκ πύρεθρον πύλον
τὸ δὲ ὑγρὸν ἐκ τῶν πε-
δεῖναι, λαβὼν ἐρυθ-
ρος.

Ἀμοιβῶν γίσι γλί-
χρον διαχώρημα μέ-
λασι διαποικίλον, κα-
κόνδεσ, μάλιστα δὲ ἐκ
λευκῶν.

Εκλυκον διαχώρη
μα εἰς πυρετῶ οὐκ εὐ-
κρινές.

Κοιλίη παραχώρης
σμηκρῆσι πυκνῆσιν
ἀνάσσει, σινηρόνας
ἐνταίνει· λυαὶ δὲ καὶ
ὑπὸ προσώπον γλυόμε-
να ἐξυδήματα.

Κοπρώδης μὲν τὸ-
νον διαχώρησις, κρι-
λίνης πυνηρίην σημαί-
νει. φλεγματώδης δὲ
ὀξείως μὲν καρδίην γ-
μοῦ, δυσπερίην τὰ-
χα δὲ καὶ ὀσφυαλ-
γίην. τοῖσι τοιούτοι-
σι κοιλίης πείτασις
πρὸς ἀνάγκην ὑγρὰ
χαλῶσα, τὰ χιον κυλ-
λωμένη, ἔχει παπα-
σμῶδες. τὸ ἐπὶ ῥέι-
ρῳ τοῦτοισιν, ὀλέ-
θριον.

Οἷσι μέλαινα διαχω-
ρεῖται, ἐκιδρῶσι ψυχροῖς.

Valde alba egestio
in febre, non bene iu-
dicat.

Alius turbulenta
parvis frequētibus ad
egerendū progressi-
bus, maxillas inten-
dit: soluit etiā rubo-
res qui in facie fiūt.

Stercoracea cum
cōtentione egestio,
alui afflictionē signi-
ficat. pituitosa verò
acutè cū oris ventri-
culi dolore, dysente-
riā: fortassis autē &
lumborū dolorem.
talibus alui circūten-
sio ad necessitatem
liquida demittens, ci-
tius restitans, habet
quid conuulsorium.
insuper rigere his, p-
niciosum est.

Quib⁹ nigra per al-
uū prodeunt, frigidū
sudorem excludunt,

Quibus alvus ab initio turbatur, vrinae verò paucae sunt, & progressu temporis alvus quidem siccatur, vrina verò tenuis reddat, his abscessus ad articulos fiunt.

Progressus ad egerendū paulatim orietes, horrorem ac rigorem inducunt, & quibus larga sit egestio difficillimū est quartanis incipientibus.

Frequentes ad egerendū progressus qui paulatim fiunt pauca stercoracea subuiscosa habentes, cum praecordij & lateris dolore, morbum regiū denotant. nū his suppresis h. cū virore pallidi fiūt? arbitror aut & hoc sanguinē effundere. at dolores in lū-

Οἷσι κριλίν κατ' ἄρ-
χας παρέρχεται, τὰ δ'
εἰς μικρά προαγόν-
των, κριλίν μὲν ξηραί-
νεσθαι, τὸ δ' ἔρπον πλε-
θύνει λεπτὸν, τοῦτοισιν
ἀποστάσεις εἰς ἄρθρα.

Αἱ χεῖρ' ἀνὰ ἀρ-
τάσεις, ἐξιδάδουσιν, οἷς
φλαῦρον διαχώρημα,
δυσκολώτατον περ
ταῖοισιν ἀρχόμενον.

Αἱ πυκναὶ χεῖρ' ἀνὰ
ἀρτάσεις ὑπο-
χλινχοῖσι, ἔχουσιν ἀνὰ
χεῖρ' ἐκ πρώδια μεθ' ὑ-
ποχοιδρίας καὶ πλε-
θρὸν ἀλγύματός, ἐκ π-
ρώδεις. ἄρα ἐπιστά-
των οὐτοὶ ἀχλιδιῶ-
ται, οἷμα δ' καὶ αἷμα
ἐρῶν τοῦτον. τὰ δ' εἰς
ὄσφιον ἀλγύματα,

ἐν τούτοις αἰμοῦ ῥέουσι
 σιν αἷμα διαχωρεῖται
 λαμπρὸν. μετ' ἡμέρας
 καὶ κεφαλαλγίας τὸ
 ἐπιχλιαίνεσθαι, ὁ δὲ
 θύσιον.

Τὰ γὰρ ἰλχεα, χολώ
 διαμᾶλλον πτασάπο
 σάσιος παρ' ὧς ποιεῖται.

Ὅσα κηλίδες καὶ θυ-
 γρανομελίδες οἰδήμα-
 τα μεπωρίζεται, μετ'
 ἀλγυμᾶτα νηκτοῖ νο-
 λίδες δ' ἐπιστάσης, ἄλλα
 δὲ πνος μὴ νεωπερί-
 σθενέας, ταχέως κα-
 ταρρήνυνθ' ἢ κακὴν
 θέσερον. τὰ ἰμοίμνα
 αὐτὸν πάντοτε πονηρὰ
 καὶ θηριώδεα.

Οἷσιν αὐτὸν φλογάδε-
 σι καὶ ἐξ ὀρίθροισι λυ-
 μβύοις δυσώδες, λά-
 βρον, ἐπὶ θυρόν, ἐλπίς
 ἐκμαίηται.

Ὁ αὖχμώδης χρώς
 σημαίνει κηλίδην πονη-

bis, in his sanguinē
 fundentibus, sangui-
 nem egerūt splendi-
 dum. cum sopore, &
 capitis dolore, cale-
 scere in super, perni-
 ciosum est.

Viscosæ, biliosæ
 magis abscessus iux-
 ta aurem faciunt.

Quicunque tumo-
 res aluo humectia ele-
 vantur. cum dolori-
 bus, malum: aluo ve-
 rò suppressa, & nulla
 alia re novata, cito
 runpunt, & mali-
 gni⁹ est, vomitiones
 in his male & ferine.

Quibus & flāmeis
 & valde rubicundis
 solutis, graueolens,
 larga, subrubra fit,
 hi ne insaniant ti-
 mor est.

Corpus squallidū
 aluum malè affectū

significat. in his val-
de rubicundæ, in-
star purulente carun-
culæ, egestionēs ma-
ximè prodeunt.

Ad aluum bilio-
sam mollem sterco-
racea egerentem, ar-
dores comparentes,
tumorem iuxta au-
rem faciunt.

Biliosas egestionēs
furditas sedat: & fur-
ditatem sedat bilio-
sa alui egestio.

Pustulæ serpigino-
sæ supra inguina, ad
laterum mollitudi-
nem ac pubem oriën-
tes, aluum malè affe-
ctam significant.

Exolutio dolorem
soluens, aluum maxi-
mè humectat.

Iuxta sedem dolo-
rosæ suppurationes
aluum turbant.

ρουομένην. ὡς γὰρ τοῖσι
ἐξέρουθρα σαρκόπυα
μάλιστα δίδασιν.

Ἐπὶ κριλίνῃ χολώ-
δῃ μαλθακὴν κριπρώ-
δῃ, καύματα ἐπιφα-
νέτα, παρ' ὧν ἐπαρ-
μα ποιεῖ.

Χολώδεια διαχωρή-
ματα καύφωσις πάντ'
καύφωσιν δὲ πάντ' εἰς
χολώδεις διαχωρήματα.

Τὰ ἐρπυσιὰ ἐπὶ ῥά-
νω βουβωνος, πρὸς κε-
νεῶνα καὶ ἥβην γινό-
μενα, σημαίνει κριλίνῃ
πυνηρουομένην.

Ἐκλυσις ὀδυνῶν λυ-
ονσα, κοιλίην μάλα κα-
ταπραίνει.

Τὰ κατ' ἐξῆς ὀ-
δυνώδεια κατὰ νήμα-
τα κοιλίην ἐπιτα-
ράσσει.

Θανατώδεια ὄζει
τῶν διαχωρημάτων ὁ
λιπαρὸν, καὶ τὸ μέ-
λαν, καὶ τὸ πέλιον
μὲν δυσωδίας, καὶ τὸ
χολῶδες ἔχον αἰῶν
τῷ φακῶν ἢ ἐρεβίν-
θων ἐρίγμασι περι-
πλήσια, ἢ αἶον θρόμ-
βους αἵματος οὐαν-
δεῖς, καὶ πλὴν ὁδμὴν
ὁμοιον τῷ τῶν νηπί-
ων καὶ τὸ πικρίλην, τὸ
δ' αὐτὸ καὶ χρόνιον.
γίνοιτο δ' αὖ τοιοῦ-
τον αἵματόςδε, ξυσμα-
τώδες, χολῶδες, μέ-
λαν, πρᾶσοειδές καὶ
ὁμοῦ, καὶ ἀνὰ πλάξ. θα-
νατώδες ὅ, ἐν πανὶ ὄζει,
ὁ αἰσθητῶς διεξιόν.

Ποτὸν χαλεπῶς κα-
ταβρογχίζοντι πνέ-
ματι βηχῶδες, ὁρῶν-
μὸς ὡς πῶμα, εἰ-
σω χατελεύμενος. ση-
μαίνει πτόνον κοιλίης.

Letales egestio-
nes sunt, pinguis, ni-
gra, liuida cum gra-
ueolentia, & biliosa,
habens in se simile
quiddam ciceri aut
fabis frefis, aut ve-
luti floridos sangui-
nis grumos, & quæ
odore similis est ege-
stioni infantium: &
varia eadēque diu-
turna-talis autē fue-
rit cruenta, ramento-
sa, biliosa, nigra, pra-
sina, & simul, & per-
mutatis vicibus leta-
lis quoq; omnis est,
quæ sensum ægri fu-
giens exit.

Qui potum dif-
ficulter deglutunt
spiritu tussiente, cru-
statio subtracta, in-
tro revoluta, dolo-
rem vëtris significat.

malæ sunt etiã ege-
stiones valde rubræ
æ ruginosæ in quarta
nis. & tales sangui-
nis fluxiones soporo-
sæ sunt, ex his cõvul-
sione moriuntur, ni-
gris antea egressis.

Quibus nigra sece-
dunt, frigidis sudo-
ribus insuper corri-
piuntur.

Exolutiones alui
repentinæ præter ra-
tionem, in diuturni-
tate temporis cõsum-
ptis, vnâ cū vocis tre-
mula interceptione,
perniciosè habent.

Tenues nigrorum
egestiones horrificæ,
meliores talib⁹ sunt.
tales profunt maxi-
mè in ætate ante vi-
gorem.

Pruriginosæ affe-
ctiones omnibus ni-

πτηρόν δὲ καὶ ἐξέρ-
θρα ἰώδεια πτηγί-
οις καὶ αἱ πιαῦται
αἱ μόρῃοιαι κωματοῖ-
δες, καὶ τούτων πα-
σι ὡς πλεονῶσι, μελά-
νων προσελθόντων.

Οἷσι μέλαινα δια-
χωρήσια, ἐξιδροῦσι ψυ-
χοῖς.

Αἱ ἐξαίφνης παρὰ
λογεῖσθαι σκλήσεις κοιλίας,
καὶ τοῖσι πτηκῆσι χρο-
νοῖσιν ἅμα ἀφωγὴν βο-
μῶδει, ὁλέθριοι.

Αἱ λεπταὶ μελάων
διαχωρήσεις αἱ φρι-
κάδες, βελτίους τοῖ-
σι πικρῶσι. αἱ τοῖ-
σιν αὐταῖς ὠφελεῖσι μάλι-
στα κατὰ τὴν ἡλικίαν ἢ
προσλαμβάνουσι.

Πᾶσι τὰ κνησμώ-
δεια μελάων διαχω-
ρήσειν

ρησιν σημαίνει, καὶ ἔμε-
τον θρομβώδεια, καὶ
θρομβώδεια, σιῶ δη-
γμῶ μετ' κεφαλαλ-
γίας, τὰ μέλαινα δια-
χωρήματα. πρὸ τῶν
ποιούντων ἔμετος διέρ-
χεται, καὶ ἐμέσασι, συ-
χνὰ ποιαῦτα προσκα-
ταπᾶται. οἷσι δὲ ὑπὸ
ταραχῆς κηλίδος πα-
ροξύνεται πρὸ κρίσιν,
κάτω μέλαινα διέρχε-
ται.

Ἐπὶ κηλίδι μακρῇ ἔ-
μετώδεσι, χολώδεσιν,
ἀποσίτοις, ἰδρώδους πο-
λὺς μετ' ἀδυναμίας
ἐξαπίνης, κτείνει.

Εν φαρμακείῃσιν ἐν
περιεργῶν λεπτὸν συ-
χνῶς αἷμα σκληρόμε-
νον, φλαῦρον.

Τὰ χυλὴ κηλίδιν πλη-
ρύνματα μετ' πόνου,

Durities circa ventrem cum dolore, in

grorum egestionem
significant, & vomitum
grumosum, &
tremulæ affectiones,
cum morfu ac capi-
tis dolore, nigras e-
gestionem significāt.
ante tales, vomitus
prodit, & ubi vomue-
runt, multæ tales in-
super detrahuntur.
Quibus in alui tur-
batione exacerba-
tur morbus circa iu-
dicationē, nigra in-
fernè prodeunt.

Ex aluo diutinè af-
fecta, vomentib⁹, bi-
liosib⁹, cibum fastidiē-
tibus, sudor multus
cum impotentia re-
pentina, occidit.

In medicamentorū
usu in defluxione te-
nuis abundè sanguis
eliquescēs, malū est.

febris cum horro-
re, cibos auersanti-
bus, aluo parum ad
purgationem hume-
ctata, nō suppuratur.

Vnā cū febre aluus
turbata falsuginoso
modo, soporosos, tor-
pidos non valde co-
mitatur.

Ex aluo liquida,
lassatos, caput dolē-
tes, siticulosos, vigi-
lātes, valde rubicun-
da egestionē solu-
tos, timor est ad in-
faniam deuenturos
esse, si difficulter spi-
rauerint.

Ad hoc vbi quis
cū virore palleſcit,
bene spirare noxiū
non est, aluo insuper
probè egerente.

Aduſtæ egestionē contentionem habē-
tes, aluum malè affectam significant.

πυρεΐσιν ἅμα φρικώ-
δισιν, ἀποσίβεις, σμι-
κρὰ ἐφυγχανομένης
ἐς κατάρσιν κριλίνης,
οὐ τὰ ἐς ἐμπύησιν.

Ἀμα πυρετῷ κρι-
λίνι παραχώδης πτό-
πων ἀλμυρώδης κα-
ματώδισι, νωθροῖς οὐ
παύῃ παρέρπειται.

Ἐπὶ κριλίνῃ ὑγρῇ, κα-
πιώδεις, κεφαλαλγι-
κούς, διψώδεις, ἀρεν-
πνους, ἐξ ὀρνέων χρώ-
ματι λυομένους, ἧπὲς
οὐκ ἀμύνονται, ἢν δὲ
πανοοὶ ἔωσι.

Πρὸς τῷ οὐκ ἀχλεῖσθαι
ἐπνούνει σινόντι, κριλί-
νης ἐπισελεύουσας.

Τὰ καματώδεια δια-
χωρήματα ὄνον ἔχον-
τα, κριλίνην πονηρὴν ο-
μνήην σημαίνει.

Τοῖσι χολώδεσι
 κριλίη παρεχώδης, με-
 κρὰ πυνκὰ διαδιδού-
 σα, τονώδεια μικροῖσι
 μυξώδεσι, πόνιον πρὸς
 τὸ λεπτὸν ποιεῖσι, καὶ
 ἔξοντα ἀλύτως ἰόν,
 εἰς ὑδρωπάει πινόν-
 των ἀποτελούντα.

Αἱ βομώδεις Ἰλῶσ-
 σαι σημεῖον ἐνίοισι κοι-
 λίας κατὰ ἔξαγχο-
 μείνης.

Οἷσι καὶ ὑμα γίνε-
 ῖται δρεῖσι ἢ ἐλθόντων,
 πυρετὸς πυροξυνεῖ.

Ἐπὶ κριλίησιν ὑγρῇ-
 σι κατὰ φύσιν μεθ' ἰ-
 δρωπας, φλαῦρον.

Ἐπὶ κριλίησιν ὑγρῇ-
 σι τὰ ἀπὸ ἑλκὸς αἵμα-
 τα ἐπιέρχονται, θανα-
 τώδεις.

Διαχώρημα καὶ θα-
 ρὸν ἐπιγρόμενον, λύ-
 πει τὸ νόξω μεθ' ἰ-
 δρωπας.

Biliofis aluus turba-
 ta, parua frequēter
 egerens, distendētia
 cū paucis mucosis,
 dolorē circa tenue
 intestinū hęc faciūt,
 & urinā nō facilē p-
 deuntē, ex talib⁹ ad
 hydropem definunt.

Linguae tremulae
 quibusdam alui eru-
 ptionis futurę signū.

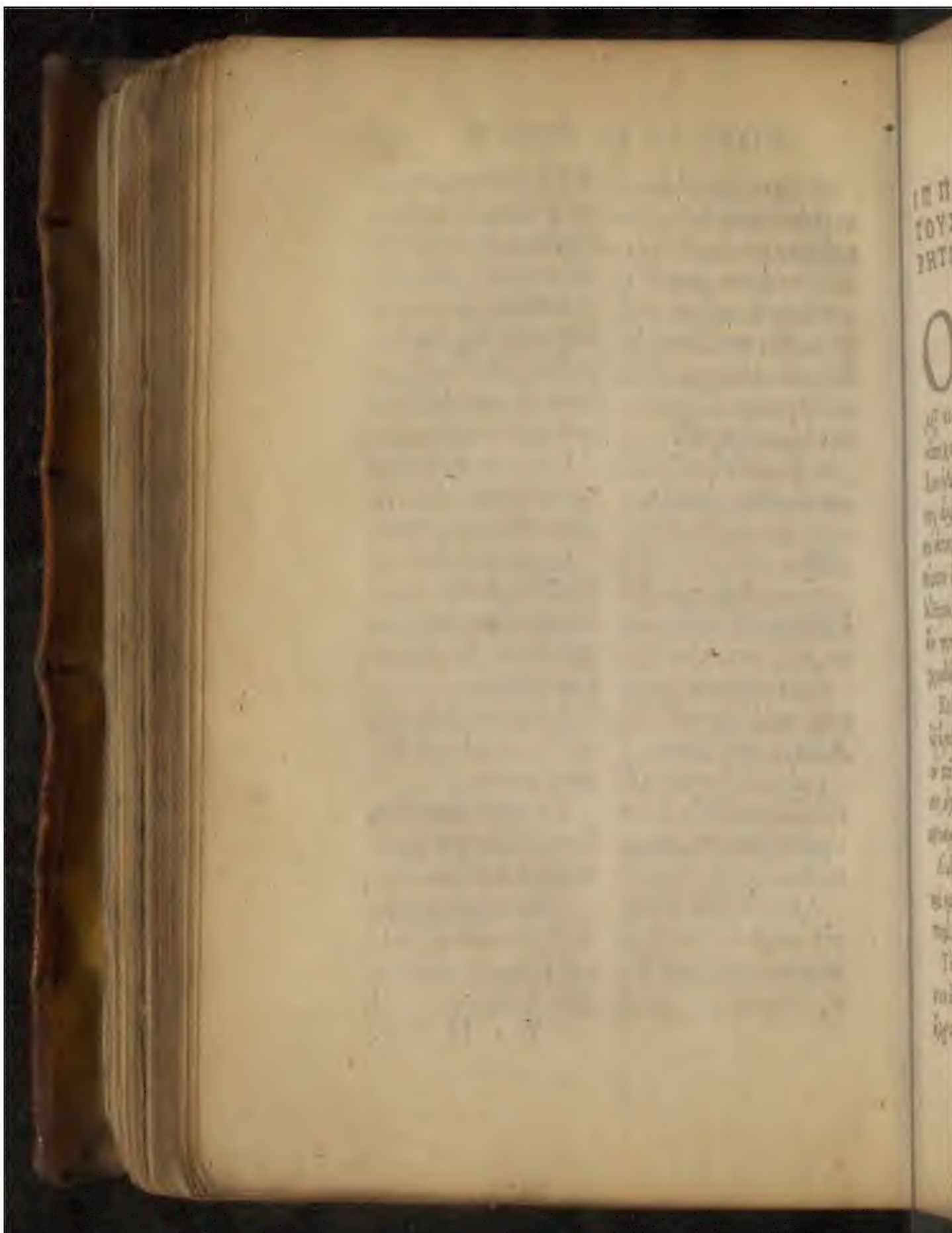
Quibus ardor fit,
 & ad egressas ege-
 stiones alui insuper
 exsudent, his febris
 exacerbatur.

Ex aluis liquidis
 perfrigeratio cū su-
 dore, mala.

Ex aluis liquidis,
 sanguis de gingivis
 defluēs, lethalis est.

Alui egestio pu-
 ra superveniens, sol-
 vit febrem acutam
 cum sudore.

Y 2 HIP P.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α . H I P P O C R A
 Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Ρ - T I S P R A E D I -
 Ρ Η Τ Ι Κ Ο Ν Α . & ionum Lib. I.

Ο Ι κωματώ -
 δεις ἐν ἀρχῇ
 σι γινόμενοι
 κεφαλῆς, ὀσφύος,
 ἀποχονδρίσ, τραχή-
 λου ὀδυνῆς, ἀρενπιέον
 τες, ἀρχὴ γὰρ φρενι-
 κοί εἰσιν, μυκτῆς ἐν βου-
 τείοισιν ἀποσάζων ὀ-
 λείθριον, ἄλλως τε καὶ
 ἢν τεταρταίοισιν ἀρ-
 χομύοισι.

Κοιλίης πᾶσι πλυσίς
 ἐξέρυθρος, κακὸν μὲν
 ἐν πᾶσι τοῖσι νοσήμα-
 σιν, ἔχ' ἡκιστα δὲ πρὸς
 ποροσμημύοις.

Αἱ δα σείαι γλῶσσαι
 καὶ κατὰ ξηροί, φρενι-
 πικαί.

Τὰ πρὸς τετραχῶδες
 σιν ἀρενπιόισιν οὐρα
 ἄχροα, μέλανα, ἐν αὐτῶν μύμα ἐφ' ἰδρωσι, φρε-

S Oporosi in prin-
 cipijs qui fiunt,
 cum capitis, lū-
 borū, præcordij, col-
 li dolore, vigilantes,
 num phrenitici sūt?
 nasus in his destillās
 perniciosus, tū aliās,
 tum quarto ab ini-
 tio die.

Alui proluvium val-
 de rubicundum, ma-
 lum quidē est in om-
 nibus morbis, nō mi-
 nimè verò in præ-
 dictis.

Linguae asperae &
 resiccate, phreniticæ.

In turbatis vigilan-
 tibus urinae decolo-
 res, nigrae, innatātes,

in sudoribus, phreni-

Z

tica.

Insomnia etiam in
phreniticis manife-
sta sunt.

Screatio frequens,
si sanè & aliud quod-
dam signū affuerit,
phrenitica sunt.

Qui relinquuntur
in præcordio ardo-
res, febre perfrige-
rata, mali sunt, tum
aliàs, tum in fado-
ribus.

Prædebilitatorum
desipientiæ pessimæ.
velut etiam Thra-
synonti.

Phreniticæ vehe-
menter affectiones,
tremulæ desinunt.

Vomitibus in capi-
tis doloribus æru-
ginosis cum surdi-
tate & vigilijs, cito
insaniam affore de-
nunciant.

νιπκᾶ.

Ενύπνια τε ἐν φρεσι
ἡκιστὶν ἐναργῆ.

Ανάχρεμψις πυ-
κνή, ἢν δὴ π καὶ ἄλλο
σημεῖον προσῆ, φρεσι-
πικᾶ.

Τὰ ἐγχεταλιμπα-
νόμδρα καύματα ἐν
ἰσποχονδρείῳ, πυρετοῦ
πρὸ ψυχθέντος, κα-
κὸν, ἄλλως τε καὶ ἐν
δρῶσιν.

Αἱ προεξιδωαπι-
σαύτων παρεφροσύ-
ναι κἀκίςαι, οἶον καὶ
Θρασύωντι.

Τὰ φρενιπικᾶ νε-
ανικῶς, τρομώδεια ἐ-
λόντα.

Τὰ ἐν κεφαλαλ-
γίῃσιν ἰώδεια ἰμέσμε-
τα μὲν κωφώσιος ἁ-
ρενπνώδεια, ταχὺν αἵ-
μαίνεα.

PRORRHETIC. I. 347

Τὰ ἐν ὁξείῃσι καὶ φά-
ρυγγα ὀδυώδεα, ἰ-
χνὰ, σμικρὰ, πιγώ-
δια, ὅτε χάνει, μὴ ἐνι-
δίως αὐοίγειν τε καὶ
κλείειν τὸ στόμα, παρὰ
κρουσικά· καὶ ζιουπέων
φρενιτικῇ καὶ ὀλέ-
θρῳ.

Ἐν ζῷσι φρενιτικῇ
σιν ὡς ἀρχὴ τὸ ἐπει-
κὲς, πυκνὰ δὲ μεταπί-
πτεν, κακὸν τοιοῦτον.
ἢ, πλυσισμὸς, κακόν.

Ἐν φρενιτικῇσι λυ-
κὴ διαχώρησις, κα-
κόν, ὡς καὶ Αρχεκρά-
ται. ἀρεὴ γὰρ ὡς τὸν
ποισι καὶ νωθρότης
γίνεται; ῥίγος ὡς τὸν
ποισι κάκισον.

Τοῖσιν ἐξισταμένοι-
σιν μελαγχολικῶς,
οἷσι τρόμοι ἐπιγίνον-
ται, κακὸν ἦδες.

accedunt, malignum hoc est.

Loci circa fauces
in acutis morbis do-
lorosi, graciles, par-
ui, suffocatorii, quan-
do hiarit æger, ut os
claudere & aperire
nō facilè possit, men-
tis emotionē porten-
dunt. ex talib⁹ phre-
nitici fiunt, & perni-
ciosè affecti.

In phreniticis in
principio mansuetu-
do, verum frequēter
transmutari, malum
id est. & sputatio ma-
la est.

In phreniticis al-
ba alui egestio, ma-
lum: quemadmodū
& Archecrati. num
& in his torpor fit?
rigor in his pessim⁹.

Quibus melan-
cholico modo men-
te motis, tremores

Z

Mente moti acutè,
vbi insuper febric-
runt cū sudore, phre-
nitici fiunt.

Phrenitici paucibi
bi, strepitū valde per-
cipientes, tremuli.

Ex vomitu nausea
bundo oborta, clāgo
rosa vox, oculi pul-
uillum incumbētem
habentes, insaniam
portendunt: quemad-
modum etiam Her-
mozygæ vxor insa-
nia acutè correpta,
voce destituta mor-
tua est.

In febre ardēti so-
nitibus aurium acce-
dentibus cum visus
hebetudine, & graui-
tate in naribus acce-
dente, melancholi-
co modo mente mo-
uentur.

Mentis perculsio-

Οἱ οὐκ ἀντὶς ὀξείως,
ἐπιπυρεξάντες σὺν ἰ-
δρώπι, φρενιπικρὶ γί-
νονται.

Οἱ φρενιπικοὶ βρα-
χυπῶται, φόφου κα-
ταπτόμενοι, τρομώ-
δεις.

Τὰ ἐξ ἰμέτου ἀσώ-
δους, κλαγγώδης φω-
νὴ, ὄμματα ἐπιχνοῦν
ἔχοντα, μανικὰ ὄιον
καὶ ἡ Ερμοζύγην κα-
τανεῖσα ὀξείως, ἄφω-
νος ἀπώθανε.

Ἐν πυρετῷ παροσώ-
δει ἦχων πρὸς ἄλλο
μύων μὲν ἀμελυνώ-
μον, καὶ χεῖρ τὰς εἴ-
τας προσελθόντος βά-
ριος, ἐξίσαντη μελας-
χολικῶς.

Αἱ παροχρᾶσις σὺν

φωνῇ κλαγγάδει,
γλώσσης πασμοὶ τρε-
μώδεις, καὶ αὐταὶ τρε-
μώδεις γλῶσσαι, ἐξί-
στανται. σκληροσμός
πυτίοισιν ὀλέθριον.

Αἱ βρομώδεις γλῶσ-
σαι σημεῖον οὐχ ἰδρυ-
μένης γνώμης.

Ἐπὶ τοῖσι χολώδε-
σιν ἀκρήτοισι διαχω-
ρήμασι, τὸ ἀφρώδεις
ἐπιπίθισμα κακὸν, ἄλ-
λως τὸ ὅσφω προηλ-
γνῶσι, καὶ παρενε-
χθέντι.

Τὰ ἀραιὰ καὶ πλα-
γῶν ἐν πυτίοισιν ἀλγί-
ματα, παραφροσύνην
σημαίνει.

Αἱ μετ' ἀνγῶς ἀφω-
νία, κακίστη.

Αἱ μετ' ὀκλύσιος
ἀφωνία, κακίστη.

Ἐν ἀφωνίᾳ πνῶμα
οἷον εἴσι πνιγμένοις

ptione, spiritus veluti his qui stragulantur

nes cum voce clāgo-
rosa, linguæ conuul-
siones tremulæ: ex-
que tremulæ factæ,
mentem alienāt. du-
rities his pernicioſa.

Linguæ tremulæ
signum est mentis
non firmæ.

In biliosis mera-
cis alui egestionib⁹,
spumosa florulentia
mala, tum aliàs, tum
si cui lūbi antea do-
luerint, & mens mo-
ta fuerit.

Rari circa latus in
his dolores, desipien-
tiam significant.

Vocis interceptio-
nes cum singultu
pessimæ.

Vocis interceptio-
nes cum exolutione
pessimæ.

In vocis interce-

præ manibus exposi-
tus, malus est. num &
talis mentē emouet?

Modicè feroces
mentis emotiones,
ferinæ sunt.

Molestè ferre mor-
bum cum perfrigera-
tione, si non sine fe-
bre exsudent partes
supernæ, phrenitim
portendit: quemad-
modum etiam Ari-
stagaræ. sed & pernī-
ciosum hoc est.

Frequētes in phre-
niticis permutatio-
nes, conuulsoriæ.

Vrinæ quæ me-
iuntur à non recor-
dantibus nec com-
monefactis, pernicio-
sæ. num his meiun-
tur velut si subsiden-
tiam conturbassēs?

Palpitantes per to-
tum, num voce desti-

πρόχειρον, πονηρόν. ἄ-
ρα γε καὶ παρεγκρου-
σικὸν τὸ τοιοῦτον;

Αἱ ἐπὶ ὀλίγον θρα-
σεῖαι παρεγκρουστικαί, θη-
ριώδεις εἰσιν.

Αἱ μὲν καὶ τὰ ψύξεως
ἐκ ἀπυρέτω ἐκιδρώ-
οντι τὰ αὐτὰ, δυσφο-
ρίαι, φρενιτικαί, ὡς καὶ
Αριστάρχῃ. καὶ μὲν
τοὶ καὶ ὀλέθρια.

Τὰ ἐν φρενίπσι,
πυκνὰ μεταπίπτον-
τα, πασμάδια.

Τὰ οὐροῦ μὲν μὴ
ὑπομνησάντων, ὀλέ-
θρια. ἄρα γε του-
πύσιιν οὐρέεται, οἷον
εἰ πῶν ὑπόστασιν ἀνα-
ταράξαι;

Οἱ παλμάδεις δι-
ῶλον, ἄρα γε ἀφώ-

ως πλουτῶσι.

Τὰ ἐν τοῖσι φρεσὶ π
κρίσι μὲν κατὰ φύ-
ξιν πύκνιζοντα μέλα
να ἀνέμενται.

Κῶφωσις, καὶ οὐρα
ἀκατάστατα, ἐξέρ-
θρα, εἰς αἰωρὸν μύα, πα
ρακρυσινά. τοῖσι τοῖς
ποῖσιν ἰκτεροῦνται,
κακὴν. κακὴ δὲ καὶ ἡ
ὑπὸ ἰκτερῶ μώρωσις.
τόνους, ἀφώνους μὲν,
αἰσθάνομενους δὲ συμ-
βαίνει γίνεσθαι οἴμας
δὲ καὶ κριλίας κατὰ ῥ-
ῥήγηται τουτέοι-
σιν, οἷον ἐχρῆτο Ερ-
μίπῳ, καὶ ἀπέ-
θανε.

Κῶφωσις ἐν ὁξείσι
καὶ παραχρῶδες πα
ρακρυσθῆναι, κα-
κὴν.

tuti moriuntur?

Sputatiōes in phre-
niticis cum perfrige-
ratione, nigræ reuo-
muntur.

Surditas, & vrinæ
non confidentes, val-
de rubicundæ, inna-
tantes, mentis e-
motionem porten-
dūt. his morbo regio
corripi, malum est.
mala est & ex mor-
bo regio fatuitas.
hos voce quidem de-
stitui, verum sen-
tientes esse contin-
git. arbitror autem
& alios his perum-
pere, velut contingit
Hermippo, & mor-
tuus est.

Surditas in mor-
bis acutis & turbu-
lentis consequens,
mala est.

Z 4

Mentis emotiones tremulae, obscurae, palpatoriae, valde phreniticae sunt, velut & Didymarcho in Co.

Torpores ex rigore, non valde apud seipsos sunt.

Dolores circū vmbilicum palpitantes, habent quidem aliquid quod mentem emouet: verū circa iudicationem his spiritus acervatus cum prompta tensione penetrat. & dolores circa furam, in his mentis emotionē faciūt.

Si innatarit quid in vrina, dolore circa femur dissipato, mentis emotionem & qualia circa aurium sonitus contingunt, talia existunt.

Αἱ τρομαδίες, ἄσπερ φέει, ψιλαφώδεις παρὰ χρόνους, παῖν φρενιπικρεῖ, ὡς καὶ τῷ Διδυμάρχῳ, ἐν Κω.

Αἱ οὐκ ἐγγύς νωθροί τινες, οὐ παῖν παρ' ὧν τοῖσιν.

Οἱ περὶ ὀμφαλὸν ποῖνοι παλμώδεις, ἔχουσι μὲν τι καὶ γνώμης παράφορον· περὶ κρίσιν δὲ τουτέοισι πνεύμα ἄλλος ἐπὶ τὸν ὄλεθρον χεῖται· καὶ οὐ χεῖται γὰρ σπουδην μὲν πόνει, ἐν τοῦτοισι γνώμης παρὰ φοροί.

Ὡς ἐὰν αἰσθηθῇ τι τῷ ὕπνῳ, τοῦ χεῖται τὸν μηρόν ἀλγέματος ἀφανισθέντος παρὰ χρόνους· καὶ, ἐὰν οἷα περὶ ἡχους, τοιαῦτα.

Ἐπὶ κριλὴν ὑγρῇ, κα-
πῶδει, κεφαλῇ αἰκῶ,
διψῶδει, ἀγρῶ πινῶ, ἀ-
σαφῇ, ἀδυνάτῳ, οἷσι
τὰ τοιαῦτα, ἐλπίς κα-
τῆναι.

Οἱ ἐξιδροῦντες καὶ
μάλιστα κεφαλὴν, ἐν ὁ-
ξείσιν ὑποδύσφοροι,
κακὴν ἄλλως τε καὶ
ἐπὶ ἔρροισι μέλασι. καὶ
τὸ θολορὸν πνεῦμα ὑπὸ
τοῦ πνεύματος κακὴν.

Αἱ παρὰ λόγον νε-
καστικὸν ἀδυναμία,
καὶ ἐξέσης κακῆς αἰτίας,
κακὴν.

Κοιλία ἀπολελαμ-
μένη, σμικρὰ δὲ μέ-
λαια σπυρτῶδη
πρὸς ἀνάγκην χα-
λῶσαι, μυκτῆρ ὑπὸ τοῦ
πνεύματος ἐκνήμενος,
κακὸν.

In aluo liquida,
lassato, caput dolen-
ti, siticuloso, vigilan-
ti, obscure loquenti,
impotenti: quibus ta-
lia, his timor est ne
mente moueantur.

Exudantes & ma-
ximè circa caput, in
morbis acutis submo-
lestè ferentes, malū,
tū aliàs, tū in vrinis
nigris. & turbidus
spiritus in his malus.

Impotentia præter
vacuatorum vaso-
rum rationem con-
tingentes, nō existen-
te vasorum vacua-
tione, malum.

Alui interceptæ,
sed parua nigra ve-
lut caprarum sterco-
ra ad necessitatē co-
actè emittentes: na-
sus in his erumpens,
malum.

Quibus lumborū dolor diutinus, cum ardore fastidioso ac nauseabundo, hi si exudent, malum est. num his tremores fiunt? sed & vox velut in rigore conspiciua.

Extremities si in utranque partem cito trāsmutentur, malum est. & sitis huiusmodi, mala est.

Ex moderato habitu ferox respōsio, malum.

Vox acuta, his præcordia intra trahuntur.

Oculus hebes malus: & fixus ac caliginosus, malus.

Vox acuta clangorosa, mala.

Dentiū stridor periculis est, quibus nō

οἷσιν ὁ σπύρος ἀλγῆμα ὑπὸ πύλιν, καὶ καὶ ματος ἀσώδιος, ἐξιδρώντες οὐ βί, τὰ κόν. ἀεὶ γὰρ τυττίοισι τρεμώδεια γίγνεται, καὶ φωνὴ δὲ ὡς ἐν ῥίγῃ αὐτοπικῇ.

Ἀκρία ἐπ' ἀμφοτέρω ταχὺ μεταπίπτοντα, κακὴν. καὶ διὰ τοιαύτη πονηρόν.

ἐκ κρημίου θρασεῖα ἀποκρίσις, κακὴν.

Φωνὴ ὀξείη, ἄποχόνδρια τυττίοισι ἐσώ εἰνᾶται.

Ὀμμα ἀμαυρούμενον, φλαῦρον· καὶ τὸ πνιγρὸς καὶ ἀχλυνώδης, κακὴν.

Ὀξύφωνή κλαγγώδης, πονηρόν.

Ὀδόνταν σφίσις ὀλέθριον, οἷσι μὴ

συνηθες καὶ ὑγιαί-
νουσιν. πνιγμὸς δὲ οὐ
τοις πάντων κακόν.

Προσώπου ἄχροις
καὶ τὸ λίην σκυθρω-
πὸν, πονηρόν.

Τὰ πλεονάζοντα ὑ-
ποχωρήματα εἰς ἄ-
φροδία, ἀκρητα, πα-
ροξωπικά.

Αἱ δὲ καταψύξεις
ἐν ὀξείσι οὖρων ἀπο-
λήψεις, κακίσται.

Τὰ ὀλέθρια ἀσθή-
μως ῥασιωνήσαντα,
θάνατον σημαίνει.

Τὰ ἐν ὀξείσι χολώ-
δεσιν ἐκλυσκα, ἀφρώ-
δεια, πείχολα δι-
χωρήματα, κακόν. κα-
κὸν δὲ καὶ οὖρε τοι-
αῦτα. ἄρα τὸν πέρι-
σιν ἥπαρ ἐπώδυν-
ον;

& sanis familiaris
est. suffocatio in his
valde mala.

Faciei bonus co-
lor, & vehemens tor-
uitas, malum.

Egestionis alui de-
finentes in spum o-
fas meracas, exacer-
batoria sunt.

Vrinarum in mor-
bis acutis ex perfrige-
ratione interce-
ptiones, pessimæ.

Perniciosa si ci-
tra signa, leuia fa-
cta fuerint, mortem
significant.

In morbis acutis
biliosis valde albæ,
spumosæ, circum-
biliosæ egestionis,
malæ. malæ item
& vrinæ eiusmodi.
num his hepar dolo-
rosus est?

Si vocis interceptio-
nes in febribus con-
uulsorio modo oriē-
tes, ad mentis emo-
tionē cū silentio de-
ueniunt, perniciosum.

Vocis ex dolore
interceptiones, dolo-
rosam mortem in-
ducunt.

Febres ex præcor-
diorū doloribus ma-
lignæ.

Sitis præter ratio-
nem soluta in acutis
morbis, mala est.

Sudor multus cum
febribus acutis ori-
ens, malus est.

Et urinae dolorosæ,
malæ sunt.

Et rubicundæ ex his
florulentia detentæ,
itemque æruginosæ,
malæ sunt. & paruas
apparere veluti stil-
las.

Εἰνὲν πυρετοῖσιν ἀ-
φωνία πασμιῶδία
τέρεπον ἐξίσταται ση-
γῇ, ὁλέθριον.

Αἱ ἐκ πόνου ἀφω-
νία, δυσθνήτοι.

Ὅτι ἐξ ἁποχονδρίων
ἀλγυμμάτων πυρετοὶ,
κακὴν θάσσουσιν.

Διΐα παραλόγως
λυθεῖσα ἐν ὀξείσι, κα-
κόν.

Ἰδρῶς πολλὺς ἅμα
πυρετοῖσιν ὀξείσι γι-
γνώμενος, φλαῦρος.

Καὶ ὅρα δ' ἐπιπο-
να, πονηρόν.

Καὶ τὰ ἐρυθρὰ καὶ
ζυγνύων ἐπαιθίσματα
κατὰ χόρδον, καὶ τὰ
ἰώδεια, πονηρὰ. καὶ τὰ
μικρὰ ἐπιφαίνεσθαι,
οἶον στάξιν.

Καὶ ἔμετοι μὲν πο-
κιλίας, κακόν, ἄλλως δὲ
καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων
ιόντων.

Οκόσα ἐν κρίσει μοισιν
ἀλυσμῶν αἰδρωπὶ πε-
ριφύχεται, κακόν· καὶ
τὰ ἐπιρριζώσασθαι κα-
κότητων, κακόν.

Εμεόμενα ἀκρίτα,
ἀσώδεια, πονηρά.

Τὸ καρωδές, ἀρε-
γὲ πάντα καὶ κακόν·

Μετὰ εἴγματος ἀγνοία
κακόν· κακόν δὲ καὶ
λήθη.

Αἱ ἐν εἴγματος κατα-
φύξεις, μὴ ἀναδεσμαι-
νόμεναι, κακαί.

Οἱ ἐν καταφύξεσι
ἰδρωδεις ἀναδεσμαι-
νόμενοι, κακόν. ὡς τοῦ
τοῖς ἐν πλοῦσι καυ-
μα ὀδυνοῦδες, καὶ τὸ
ἐπιρριζώσασθαι, κακόν.

Et vomitus cū va-
rietate, mali sunt, tū
aliās, tum si propius
inter se prodeant.

Quæcunq; in die-
bus iudicatorijs cum
anxietudine, absque
sudore perfrigeran-
tur, malū est: & quæ
ex his insuper rigue-
rint, mala sunt.

Vomitus meraci,
anxiosi, mali.

Sopor, num ubiq;
malus est?

Ignorantia cum ri-
gore, malum. malū
item obliuio.

Perfrigerationes
ex rigore non recale-
scentes, malæ sunt.

Sudantes ex per-
frigeratione recal-
lescentes, malum. in
his ardor dolorosus
in lateribus, & insu-
per rigere, malū est.

Æstuari rigores aliquatenus perniciosi: & flamma facies cū sudore in his mala est. in his posteriorum partium frigiditas, cōuulsionem accersit.

Exudantes vigilantes, recalcrescentes, malū.

Ex lamborum recursu, oculi distortio malum.

Dolor in pectus firmatus cum torpore, malus. hi si insuper febriant, acutè ardentes, moriūtur.

Qui nigra reuolunt, eos auersantur, deliri sunt, iuxta pubem parum dolorosi, oculum ferocem aut clausum habent, eos medicamentis purgare non oportet: pernicio-

Τὰ καυμάτω διαξίγια, ἅπὸ πὺλιδρια, καὶ τὸ φλεγμῶδες ἐν πρὸ σῶπι μεθ' ἰδρωτὸς ἐν τούτοις κακόν. ἂν τούτοις ἢ ψύξις τῶν ὀπισθεν, σπασμὸν ἐπι καλεῖται.

Οἱ ἐξιδρωῶντες ἄχρηπνοι, αἰσθηματινόμνοι, κακόν.

Ἐξ ὀσφύος αἰσθηματι, ὀφθαλμοῦ ἰλλωσις, κακόν.

Οδυνη ἐς στήθος ἰδρωδεῖσα σὺν νωδρότητι, κακόν. ἐπιπυρετήνηναι τις ἔτοι καυσικῇ, ὁξείως ἀποθνήσκουσιν.

Οἱ ἐπινεμέοντες μέλανα, ἀπείσιτοι, παρὰ φοροί, καθ' ἥν μιν μικρὰ ὀδυνώδεις, ὁμμάθρα σὺν κελυσιμένον, τούτους μὴ φαρμακεύειν. ὁ

λέθριον γὰρ μὴδὲ τοὺς
ἐποιδέοντας, σκοτώ-
δεις, ἐν τῷ πλανᾶ-
σαι οὐκ ἐπὶ πόντας, ἀ-
ποσίτους, ἀχρόους.
μὴδὲ τοὺς ἐν πυρε-
τῷ, εἰ κατωπώδεις,
κατακεκλασμένους. ὁ
λέθριον γὰρ.

ciosum enim est. ne-
que intumescences,
vertiginosos, in leui-
ter vagando deficiē-
tes, cibos auersantes,
decolores. neque in
febre fractos, si sopo-
rosi fuerint: perni-
ciosum enim est.

Καρδίας πόνος ἄ-
μα ὑποχονδρίῳ σιω-
πόνῳ, καὶ κεφαλαλ-
γίῃ, κακόνδεσ, καί
πὶ ἀσθματῶδεις. ἀρχή
γε ἐξαίφνης οὕτοι πε-
λοντῶσιν; ὥς ἐν Δυ-
σώδει. τούτω, καὶ
οὕτω ἐν μωμῶν, ἐ-
γλύετο βιαίως ἐξέρυ-
δρα.

Oris ventriculi do-
lor cum præcordio
distento, & capitis
dolor, malignum,
& quidpiam anhe-
lorum. num hi re-
pente moriuntur? ve-
lut in Dysode. huic
etiam urinae vehe-
menter fermenta-
ta, fiebant valde ru-
bicunda.

Τραχήλου πόνος,
κακὸν μὲν ἐν παντὶ
πυρετῷ. κάκιστον δὲ
οἷσιν ἐκμανῆσαι ἐλ-
πίς.

Colli dolor, ma-
lum quidem in om-
ni febre: pefsimum
his quibus timor est
ne insaniant.

Febres soporosa,
lassatoria, caligino-
sa, vigilias inducen-
tes, exudantes, ma-
ligna.

Horrores frequen-
tes ex dorso, celeri-
ter translabentes, mo-
lesti, urinæ interce-
ptionem dolorosam
significant.

Qui anxie se ia-
ctantes citra vomit-
um exacerbantur,
male habent.

Perfrigeratio cū
duritia, signū malū.

A ventre tenuia
non sentienti prodi-
re, ei qui est apud se-
ipsum, perniciosum:
velut Hepatico.

Vomitioes exi-
guæ biliosæ, malæ,
tum aliās, tū si insu-
per vigilauerint æ-
gri. nasus in his de-

Κωματοδεις, κρη-
ωδεις, ἀχλυώδεις, ἀ-
χρηπνοι, ἐφιδροῦντες
αυριτοὶ, κακοήδεις.

Εἰνὸν τοῦ φρέγματος
καὶ, ὁξέως μεταπι-
πνουςα, δ' ἄσποροι, ἔ-
ρου ἀπόληψιν ἐπὶ δυν-
ον σημαίνουσι.

Καὶ οἱ ἀσώδεις αἰε-
μέτως παροξυνόμε-
νοι, κακόν.

Κατὰ ψυχῆς μετὰ
σκληρυσμοῦ, σημεῖον
ὀλέθριον.

Ἀπὸ κοιλίας λεπτὰ
μὴ αἰσθανομένη δι-
είαι, ἐόντι παρ' ἰωντῷ,
κακόν, οἷον τῷ Ηπα-
τικῷ.

Τὰ μικρὰ ἐμέσματα
τα χολώδεια, κακόν,
ἄλλως τε καὶ ἢν ἐπα-
χρηπνήσωσι. μυκτὴρ
ἐν πνύοις ἀποσά-
ζων

PRORRHETIC. I. 361

ζων ὀλέθριον.

Αἷς οὐκ ἐκφυγεῖν
καὶ, ἐπισαύτα δ' ἅμα
πυρετώ, καὶ φώσις, καὶ
εἰς πλυνθὸν ὀδυνη ὀ-
ξείη, ἐξίσανται ὀλε-
θρίας.

Εν πυρετοῖσι καυ-
σώδεσιν, ἁποφειψύ-
χουσι, διαχωρήμασιν
ὑδατοχόλσις συχνοί-
ειν, ὀφθαλμῶν ἰλλω-
σις, σημεῖον κακῶν, ἅλ-
λωσ τε καὶ ἦν κάθχοι
γνώωνται.

Τὰ ἐξαίφνης ἀπο-
πλυκτικὰ λευμελώς,
ἐπιπυρετήναι πλεο-
νίως ὀλέθρια· οἷόν τι
ἐπιπύνην ὁ καὶ Νουμη-
νίου υἱός.

Ἐξ ὀσφύος ἀλγύ-
μας ἀναδρομαί εἰς
καρδίην, πυρετώδεις,
φρικώδεις, ἀνέμου-
σαι ὑδατώδεια λε-

stillās, perniciosum.

Quibus ex partu
alba detinetur cum
febre, surditasq; ad-
est, & in latere dolor
acutus, hæ pernicio-
sè mente mouentur.

In febribus arden-
tibus subperfrigeran-
tibus, egestionibusq;
alui biliosis aquosis
frequentibus, oculo-
rum distortio, signū
malū est, tum aliās,
tum si stupore prehē-
si detineantur.

Siderationes repē-
tinæ ei qui exolutè
ac diutinè insuper fe-
brijet, perniciosæ sunt:
quale quiddā passus
est & Numenij fili⁹.

Ex lumborum do-
lore ad os ventricu-
lī recursiones, feбри-
culosæ, horridæ, re-
uomētes aquosa te-

nuia multa, mente
motæ, voce destitu-
tæ, nigrorum vom-
itu factio, moriun-
tur.

Oculi contrafractio,
in morbo acuto, ma-
la. num anxie se ia-
stantibus citra vom-
itum, lumbos dolen-
tibus, si ferociter me-
te moti fuerint, spes
est ut nigra per aluū
prodeant?

Fauces dolorosæ,
graciles, cum ægrè
tolerabili molestia,
strangulatoriæ, per-
niciosa acutè.

Quibus spiritus
retrahitur, vox au-
tem strangulatoria
est, & vertebra in-
tro confidet, his in
fine, velut contra-
hente quodam spi-
ritus fit.

πλὴν πλείονα, παρρη-
χθεῖσθαι, ἄφωνοι, ἐμέ-
σασθαι μέλαινα, τελευ-
τῶσιν.

Ομματος κατὰ κλα-
σις, ἐν ὁξείῃσι, καὶ κήν. ἄ-
ρχῃ γὰρ τοῖς ἀσώδε-
σιν αὐτὴ μέτοισιν, ὅσοι
αλγέσιν, ἢν θρατέ-
ως παρεγγρούσωσιν,
ἐλπίς μέλαινα διελ-
θεῖν.

Φάρυγξ ἐπώδυνη,
ἰσχνή, καὶ δυσφορίης,
πνιγώδης, ὁλεθρὴ ὁ-
ξείως.

Οἷς πνεῦμα αὐτὸ ἐλ-
κεται, φωνὴ δὲ πνι-
γώδης, ὁ ἀπὸ νδυλῆος
ἐκκρίνεται, τοῦ τῆς
σιν αὐτῇ τῇ τελευ-
τῶν, ὡς συσπῶντος π-
νὸς τὸ πνεῦμα γίνε-
ται.

Οἱ κεφαλαλγικοὶ
κατόχως παρεγκρούον-
τες, κριλίνης ἀπολελαμ-
μλίνης, ὁμμα θρασύ-
νοντες, αἰθνηροὶ, ὁπι-
σθοτονώδεις γίνον-
ται.

Ἐπὶ ὁμμάτων δια-
σσοφῇ, πυρετώδεις, κα-
τωώδεις, ῥίγος ὀλέ-
θριον· καὶ οἱ κομα-
τώδεις ἐν τούτοις, πο-
νηρόν.

Αἱ ἐν πυρετοῖσι πρὸς
ἀποχόνδριν ὀδυνάαι,
αἰαύδως, ἰδρωπὶ μὴ
λυόμεναι, κακῆδες.
τούτοιςιν ἐς ἰσχία ἀλ-
γήματα ἅμα καυσώ-
δει πυρετῶ, καὶ ἢν
κριλίν κατὰ ῥῆα γῇ,
ὀλέθριον.

Οἷσι φωναὶ ἅμα
πυρετοῖσιν ἐκλεί-
πονται μετὰ κρίσιν,

Caput dolentes, &
stupore detenti deli-
rantes, alio interce-
pta, oculum ferocem
præ se ferentes, flore-
scentes, posteriorum
partium conuulso-
ria distentione cor-
ripiuntur.

In oculorum δι-
stortione, febriculo-
so, lassato, rigor per-
niciosus : & soporosi
in his, malum.

In febribus ad præ-
cordium dolores, si-
ne voce, si sudore
non solvantur, mali-
gni sunt. his dolo-
res ad coxas una
cum febre ardente,
& si alius acerua-
tim eruperit, perni-
ciosum.

Quibus voces cū
febribus deficientes
post iudicationem,

hi trementes ac soporosi moriuntur.

Quibus affectiones ardentes, fatuitatem inducentes, stuporis detentione inferetes, præcordiavarriatia, & ventris tumor, cibis interceptis in sudoribus, nū his turbidus spiritus, & genituræ simile quid superveniens, singultum indicat: sed & alius spumosa, biliosa insuper egerit. Splendidum in his mictū prodest. vëter autem his insuper turbatur.

Quibus sopor fit spumosis prodeuntibus, his febris exacerbatur acuta.

Ex capitis dolore vocis interceptiones si sint, cum sudoribus febriculosis laxantur

ῥομαῖδες καὶ καμπτῶδες πλὴν τῶσι.

Οἷσι καυσικὰ, μεμωρωμένα, κάτοχα, ποικίλλοντα ὑποχόνδρια, καὶ κηλίνην ἐπηρεμνοί, σίτων ἀπολελαμμένων ἐφ' ἰδρωσιν, ἄρα ζύτοισι ὁ θελιδὸν πνεῦμα, καὶ τὸ γυνόδες ἐπελθόν, λήγῃ διασημαίνεσι καὶ κηλίνῃ δὲ ἑπαφρα χολῶδεα προσδιέρχεται. τὸ λαμπτῶδες ἐν τούτοιςιν ὠφελεία οὐρμέν. κηλίνῃ δὲ τούτοιςιν ἐπιταρφέσεται.

Οἷς κῶμα γίνεται ἐπ' ἄφρων πειθιθόντων, πυρετὸς παροξύνεται ὁξύν.

Αἱ δὲ κεφαλαλγίαις ἀφωνία, ἅμα ἰδρωσιν πυρετῶδες χαλῶσι.)

ἐφ' ἑαυτοὺς, ἐπανιόντα
χρονιώτερον. ἐπιέρει-
ζώσαι τούτοις ἡ πο-
νήριον.

Χεῖρες τρομώδεις,
κεφαλαλγίαι, βραχί-
λων ὀδυνώδεις, ὑπό-
κωφοι, οὐρέοντες μέ-
λαινα διδασυμένα, οἱ-
σι ταῦτα ἢ, μέλαινα
προσδέχεται ἢ ξανθὰ, ὀ-
λέθριον.

Αἱ μετ' αἰλύνσεως
κατ' ὅχως ἀφωνίαι, ὀλέ-
θρια.

Πλευροῦ ἄλγυμα
ὑπὸ πένσει χολώδε-
σιν, ἀλόγως ἀφανι-
σθέν, ἐξίσταται.

Ἐπὶ βραχίλων ἀλγί-
ματι κωματώδεις, ἰδρώ-
δεις, κριθίν φουσηθεῖ-
σαι, εἰ δὲ πρὸς ἀ-
νάγκην ὑγρὰ χαλῶ-
σαι, ὑποπύου πληθεῖ-
σαι, καὶ θυπῶν ἄχολα

in seiplos, fiuntque
morbi reuertētes diu-
tius durantes. his in-
super rigere, non ma-
lum est.

Manus tremulæ, ca-
put dolentes, collum
dolentes, subfundi,
meientes nigra den-
sata: quib⁹ hæc sunt,
his nigra vêtura esse
expectare oportet,
perniciosum.

Vocis interceptio-
nes cum exolutio-
ne, stupore detinen-
te, perniciosæ.

Lateris dolor, ex
sputis biliosis, citra
rationem si evanue-
rit, mente mouētur.

Ex colli dolore so-
poroso, sudāti, aluus
inflata, si sanè ad ne-
cessitatē liquida de-
miserit, infuso im-
misso subluta, ex his

ea quæ biliosa non sunt supprimuntur, talia verò si seruentur retenta, longius ægrotat, num itaque proluuia quæ biliosa non sunt, meliora sunt, & flatuoso tumori profuerint?

Alui circumtenfio, ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens, habet quid conuulsorium, velut etiam Aspafij filio. superri gere his perniciosum. ex his conuulsus factus ac inflatus, vbi diutius ægrotasset, ori putrefactio viridis superuenit.

Quibus circa lumbos tenues diuturni dolores, ad præcordium se reuoluētes,

ἰξίονται, τὰ ζωαῖα τα διασωζόμενα μακροτέρως διανοσέει. ἀρχὴ γὰρ εἶσιν ἀχολοι πῶτε πλῆσις ἐνιδέεσθαι, καὶ τὸ φυσῶδες ὄγκῳ προσωφελείοις

Κοιλίης πείτασις, πρὸς αἰσθητὴν ὑγρὰ χαλῶσα, ταχὺ ὄγκουμένη, ἔχει πᾶσα σμῶδες, οἷον καὶ τὸ Ασπασίου ὕψ. τὸ ἐπιέρχον τούτοις ὀλέθριον. καὶ ἐντέων σπασμῶδες γληνδαίς καὶ ἐμφυσηδαίς, μακρότερον διανοσέσας, εὐματὶ σήψις χλωρὴ ἐπιγλύει.

Τὰ κατ' ὀσφυῶς καὶ τὰ λεπτὸν χρόνια ἀλγύματα, πρὸς ἄποχόνδριον χειρόμενα,

ἀποσιτικὰ ἅμα πυρε-
τω, ζύβοισιν εἰς κεφα-
λὴν ἄλγυμα σιώπο-
νον ἐλθὼν κτείνει ὁ-
ξείως τρέπω, σπασμῷ
δαι.

Τὰ ἐπιῤῥιγνῶτα
καὶ εἰς νύκτα μάλλον
πι παροξυνόμενα, ἄ-
ρηνυα, φλεβοδονώ-
δια ὄντα ἐν τοῖς ὑ-
πνοῖς, εἰςιν ὅτε οὐρα-
νὸν ἐαυτοὺς χαλῶν-
τα, εἰς σπασμὸν ἀπο-
τελόντα κωματώδεις.

Οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπι-
δρῶντες οὐροῖσι πῶπο-
σι, καυσικοὶ, ἀκρίτως
πῶψύχοντες, διαπα-
χέως πῶψαίεις, νω-
θροὶ, κωματώδεις, σπασ-
μῷδεις, ὀλέθριοι.

Τῇσιν ἐπιφόροι-
σι κεφαλαλγικὰ κα-
ρῶδία μετὰ βάρους
γινόμενα, φλαύρα.

Soporosi cū grauitate orientes, mali sunt,

& ciborum fastidiū
inducentes vnā cum
febre, his ad caput
dolor intentus pro-
gressus repēte cōuul-
sorio modo occidit.

Affectiōnes insup-
rigētes, & quæ ad no-
ctem aliquanto ma-
gis exacerbantur, cū
vigilijs, & delirio in
somnia, aliquādo vri-
nas inuoluntariē e-
mittentes, in conuul-
siones soporosas de-
finunt.

A principio exudā-
tes vrinis concoctis,
ardētes, qui citra iu-
dicationem perfrige-
rātur, breui circūcir-
ca ardentes, torpidi
itē, soporosi, cōuulsi,
pniciosè affecti sūt.

Vterum geren-
tibus capitis dolores
soporosi cū grauitate orientes, mali sunt,

fortassis autem his
etiam cōuulsorium
quid pati contingit.

In faucibus gra-
cilibus dolores stran-
gulatorij, habet quid
convulsorium, tum
aliàs, tū à capite ob-
orti, velut etiā Thra-
synontis cōsobrinæ.

Tremores conuul
forij orientes in su-
doribus, reuerti so-
lent. iudicatio his fit
vbi superriguerint.
Superrigent hi ar-
dore circa ventrem
prouocati.

Lumborum dolor,
& capitis dolor, &
oris vetriculi dolor,
cū excreatione vio
lenta, conuulsorium
quid habet.

A ventre subliui-
da turbulenta, & lo-
tiatenuia ac aquosa,

ἴσως δὲ πάντησι καὶ
 ἀσασμῶδεις τι παθεῖν
 ὀφείλει.

Τὰ αὖ φάρυγγι ἰ-
χυνῶ ἀλγύματα πνι-
γνῶδα, ἔχει πᾶσα σμῶ-
δες, ἅλλως τε καὶ ἀ-
πὸ κεφαλῆς ὀρμῶν ἴα,
οἶον καὶ τῇ Θρασύ-
νοντος αἰεφίη.

Τὰ βομώδεια πα-
σμέδεια χυόμενα ἐ-
φ' ἰδρωσι, εὐλυπότερο
φα. τοῦτοις ἡ κρίσις
ἐπιξέχεται. οὗτοι
ἐπιξέχονται πρὸς κη-
λίην καὶ ματι φοκλή-
θεντες.

Ο σπύρος πόνος, καὶ
κεφαλαλγικὸς, ἢ, καὶ
διαλγικὸς μὲ ἀνα-
χρέμψιος βιαίης, ἔχει
τι παροσμῶδες.

Απὸ κριλίνης ἔσποπύ
 λια ταραχώδεια, καὶ ὄρα
 λεπτὰ, καὶ ὑδατώδεια.

ὑποπία.

Φάρυγξ βήχιυνδεῖ·
σα ἐπ' ὀλίγον, καὶ κρι-
λὴν διαβορεβορίζουσα
κεναῖς ἐξανατάσσει,
καὶ μετώπου ἀλγήμα-
τα, ψιλαφώδεις, κη-
πιώδεις, ἐν στήμασι καὶ
ἱματίοισιν ὀδυνώδεις.
τὰ ἐκ ζύτων αὐξάνο-
μενα, δυσκολαῦπνος
πολὺς ἐν τούτοιςι πα-
σχυώδης, καὶ τὰ εἰς μέ-
τωπον ἀλγήματα βα-
ρεῖα, καὶ οὕρησις δύ-
σκολαίνουσα.

Οὕρον ἐπίστασις καὶ
οἷσι εἴγεα τῶν τούτοιςι
πασχυώδεσι, οἶον καὶ
αὐτὴ φρίξασα ἐβί-
δρωσεν.

Αἱ ἄκρητοι τελευ-
τῶσαι καὶ θάλασσιες, ἐν
πᾶσι μὴ παροξυνπ-
κί· τούτοιςι δὲ καὶ

suspecta.

Fauces exaspera-
tæ parum, & venter
murmurans inani-
bus ad egerendum
surrectionibus, &
frontis dolores, &
palpantes, delassati,
in stragulis ac vesti-
mentis dolorosi, quæ
ex his augentur, dif-
ficilia sunt. somnus
multus in his cōul-
forius, & dolores in
frontem graues, &
mictio difficilis.

Vrinæ suppressio
& quibus rigores, in
cōuulsorij affectio-
nibus: velut & ipsa
ubi inhorruit, su-
dauit.

Meracæ desinentes
purgationes, omni-
bus exacerbatoriæ
sunt, his verò etiam

valde. ex talibus etiā circa aurem abscessus exurgunt.

Turbulentæ ferocissimæ è somno excitationes, conuulsorie sunt, tum aliàs, tū cum sudore.

Et colli & dorsi per frigerationes apparentes, sed & per totum corpus, in his etiam spumosa mictiones, vnā cum animi deliquio, & oculorū obscuratio, conuulsionem propè adesse significant.

Cubiti ac colli dolores, conuulsorij: à facie autem hi: in faucibus sonitus frequentes cum saluar sputatione. in his in somnis sudores, boni. num & sudore leuari, pluri-

πάν. ἐκ θιονύτων καὶ τὰ παρ' οὐς αἰΐσανται.

Αἱ ταραχώδεις θρασύταται ἐπιγέρσεις, πασµώδεις, ἄλλως τε καὶ μετ' ἰδρώος.

Καὶ αἱ τραχήλου καὶ αἱ μεταφρένου καταψύξεις δονέουσιν, καὶ ὅλην δὲ τὴν σῶµα, ἐν τούτοις καὶ ἀφρώδεις ἔρσεις ἅµα ἀψυχίῃ, καὶ ὁµόπῳ ἀµαύρωσις, πασιµὸν ἐγγὺς σηµαίνει.

Πήχειος ἀλγύµατα μετὰ τραχήλου, πασµώδεια· ἀπὸ προσώπου δὲ πάντα καὶ ἡ φάρυγξ ἦχοι συγχοί σιελίζοντες. ἐν τούτοις ἐν ὑπνοῖς ἰδρώες, ἀγαθαί. ἅρα γε καὶ τῷ ἰδρώϊ κενφίξεται τοῖς

πλευροῖς οὐ πονηρόν·
οἱ εἰς τὰ κάτω μέρος
πόντοι, δύτοισιν ὅ-
φοροι.

Οἱ δὲ πυρετοῖσιν
ἐξιδροῦντες, κεφα-
λαλγείες, κηλίδες ἁ-
πολελαμμένης, σπασ-
μώδεις.

Τὰ ὑποψάθυρα
ὑγρὰ διαχρημάτα
πυρεχόντα, οὐκ ἁ-
πλῶς, φλαῦρα. τὰ
ὑπὸ πύτοις ἐρίγια, κύ-
στιν καὶ κηλίδας ἐπι-
λαμβάνοντα ὀδυώ-
δεια. ἄρα τὸ κωμα-
τῶδες πύτοις ἔχει
πασσμώδεις; οὐκ αὖ
θανμάσαιμι.

Τὰ δὲ ὀξείσιν ἐμετω-
δῶς ἐλκυσμένα, φλαῦ-
ρα, καὶ αἱ λευκαὶ δια-
χωρήσεις, δύσκολαι.

mis non malum est?
dolores ad infernas
partes, his toleratu
faciles.

In febribus exu-
dantes, caput dolen-
tes, aluo intercepta,
convulsi sunt.

Subfriabiles liqui-
dæ alui egestionēs,
perfrigerantes, non
sine febre, malæ
sunt. rigores ex his
vesicam & ventrem
occupantes, doloro-
si. proinde soporem
his habere aliquid
convulsorij, non sa-
nè mirum apud me
fuerit.

Quæ in acutis
vomitorio modo
trahuntur, mala sunt.
& albæ alui ege-
stiones, difficiles.

non viscosa ex his
progressa, cum mul-
to ardore ad mentis
emotionem perue-
niūt. ex his soporosi
torpidi fiunt. morbi
ex talibus diutius du-
rant. num circa iudi-
cationē hi arescētes
difficiliter spirant?

Quæ ex lumbis ad
collum ac caput pro-
gressa sunt, & lævis
syderationis modo
resoluerunt, conuul-
soria fiunt & mētem
emouentia. num &
soluntur talia cōuul-
sione? ex talibus va-
riè ægrotant, & per
eadem progressi.

Conuulsiones in
his quæ ab utero strā-
gulantur sine febre,
faciles sunt, velut e-
tiam Dorcadi.

Vesica intercepta

ἀγλιχρα καὶ τούτων
διεξιθόντα, ἐξίσαται
καὶ μακρὰ πῶλλον οἱ καὶ
ζούτων καματώδεις γὰρ
ἐστὶν ἀπογίνονται. τὰ
καὶ ζιούτων μακροτί-
μως ἐπινοσίου. ἄρα πε-
ρὶ κρίσιν οὐ ζι ξηρώ-
δεις δύσπνοοι;

Τὰ ἐξ ὀσφύος εἰς βρά-
χυλον καὶ κεφαλὴν αἰεὶ
διδόντα, καὶ παραλύ-
σαντα παραπληκτι-
κὸν τρόπον, πᾶσι μὲν
διαπνευστικὰ ἄ-
ρα γὰρ καὶ λύεσθαι τὰ
παιῦτα πᾶσι μὲν; καὶ τῶν
ζιούτων ποικίλως δια-
νοσέουσιν, καὶ διὰ τῶν
αὐτῶν ἰόντες.

Οἱ δὲ ὑπόρικταισιν
ἀπύρως πᾶσι μὲν, ὑ-
χρόεις, αἶον καὶ Δορ-
κάδι.

Κύστις ἀποληφθεῖσα

ἄλλως τε καὶ μὲν κε-
φαλαλγίης, ἔχει π
σπασμῶδες. τὰ νάρκω
δέως ἐν ζυτίοισιν ἐκ-
λυόμενα, δύσκολα, οὐ
μὴν ὀλέθρια. ἄρα γε
καὶ παρακρουσικὴν ἐν
πιούτοι;

Ἀρα γε καὶ τοῖς
κρόταφον ὀστέων δια-
κρησταῖσιν αἰσχυρὸν ἐπι-
λείοντες; ἢ τὸ μεθύοντα
πληγῆναι; ἢ τὸ ἐνυ-
νασθῆναι, ἐν ἀρχῇσι, εἰ
ἴσως ποιεῖ σπασμῶ-
δες;

Εν ἰδρωπὶ πῦελαι
παραρρέοντα πνεύμα
δεῖν ὄντι, ἀήδεα. ἄρα
γε ζυτίοισιν ἐπὶ π-
νας ἡμέρας κοιλία κα
δυχαίνονται; οἶμα.
ἄρα γε τῶνδε τοῖσιν εἰς ἄρ-
θρον ἀπόστημα ἔσθι;

Τὰ ἐπὶ ὀλίγον θρα-
σέως παρακρούοντα,
μελαγχολικά. ἢν δὲ

tum aliàs, tum cū ca-
pitis dolore, habet
quid conuulsorium.
quæ in his cum tor-
pore exoluuntur, dif-
ficilia sunt, non ta-
mē pernicioſa. num
id quod tale est, etiā
mentem emouet?

Nū & oſiū circa té-
pora diſſectiones, cō-
uulſionē accerſunt?
aut ſi quis ebrius ver-
beretur, aut ſanguis
mult⁹ effluat in prin-
cipijs, num hoc facit
conuulſionem?

In ſudore ſputa de-
fluentia febricitāti,
leuia ſunt. num ad
dies aliquot alui hu-
meſtantur? arbitror.
num his ad articulos
abſceſſus fiet?

Quæ modicè fe-
rociter mentē emo-
uēt, atrabiliaria ſūt.

fi verò à muliebriū
purgationum reten-
tione fuerint, feri-
na. hæc verò sæpius
accidunt. num & cō-
uulsoriæ fiunt hæ?
num & vocis inter-
ceptiones cū sopore
conuulsoriæ sunt? ve-
lut coriarij filia,
quæ muliebribus pur-
gationibus præsen-
tibus affici cœpit.

Quibus conuul-
sis oculi intentè re-
lucent, neque apud
seipsos sunt, & diu-
tius ægrotant.

Sanguinis eru-
ptiones ex contra-
rio, malæ sunt: ve-
lut in splene magno
si ex dextra nare flu-
at. & circa præcordia
eoxem modo res se
habet. verùm cū su-
dore hoc peius est.

ἀπὸ γυναικείων ἢ, θη-
ριώδεα. ὡς πλείω
δὲ ταῦτα συμπίπτει.
ἀρχέ γε καὶ παρὰ σμῶ-
δες αὐταί; ἀρχέ γε
καὶ αἱ μετὰ κέρου ἀ-
φωνίαι, παρὰ σμῶδες
αὐταί; οἷον τῇ θύσκυ-
τίως θυγατρὶ, ἥδε αὖτε
γυναικείων παρειόν-
των.

Οἷσιν παρὰ σμῶδε-
σιν ὁφθαλμοὶ ἐκλάμ-
πουσιν ἀτενίως, οὔτε
παρ' ἰωντοῖσιν εἰσὶν,
διανοσέουσιν τε μακρο-
τέρως.

Τὰ αὖ ἀπάλιν αἱ-
μορρᾶ γέονται, κακῶν,
οἷον ὡς ἀπληνὶ μεγὰ-
λῳ ἐκ δεξιῶν ῥεῖν.
καὶ τὰ καθ' ἑαυτο-
χόνδειον ὡσαύτως.
ἐν δὲ ροῇ δὲ, κα-
κίον.

Ἐκ ῥινῶν μικροῖς
ἰδρωσιν πεφυχό-
μενα, κακοήδεα, μα-
χθηρά.

Μεθ' αἰμορῥαγίαν
μελάνων διόδος, κα-
κὴν· πονηρὰ δὲ καὶ
τὰ ἐξέρυθρα. εἰ δὲ, ἄ-
ρα γὰρ πεπεταμένοι
ταῦτα αἰμορῥαγίαι;
καματώδεις οὐ γὰρ
οὕτων ἀσασμῶν τε-
λευτῶσιν. ἄρα μελά-
νων προσελθόντων,
καὶ κοιλίης ἐπαρδεί-
ουσι;

Τὰ αἰμορῥαγέον-
τα, ἰδρωσιντα βώ-
ματα, κακοήδεα. οὐ
γὰρ διαλεχθέντοι λα-
θραίως τελευτῶσιν.

Ἡ μεθ' αἰμορῥαγίαν
βραχέα, ἢ μελάνων

Ex naribus erum-
pente sanguine, cum
exiguīs sudoribus
perfrigescentia, ma-
ligna ac praua.

Post sanguinis e-
ruptionem, nigro-
rum per aluum tran-
situs, malus: praua
sunt etiam valde ru-
bra. num verò quar-
to die hæc sangui-
nis eruptio contin-
git? soporosi ex his
conuulsione moriun-
tur. num nigris præ-
egressis, & ventre
tumefacto?

Vulnera sangui-
nem fundentia, exu-
dantia, maligna. sic
affecti loquentes la-
tenter moriuntur.

Post modicam
sanguinis eruptio-
nem, & nigrorum

egestionem, in acutis surditas, malum. sanguinis egestio in his pernicioſa. verū ſurditatem ſoluit.

Lumbis dolētibus oris ventriculi dolores accedentes, ſigna hæmorrhoidum fluxionis futura ſunt. arbitror autē & hos prægreſſæ hæmorrhoidum eruptionis ſignum eſſe.

Sanguinis eruptiones ſtatis temporibus orientes, ſiticuloſæ, difficiles, ac exoluentes, ſi ſanguinem non effuderint, in comitialē morbum finiunt.

Morbi qui ſtatim turbulenti ſunt, inſomnes, ſanguinē denaribus ſtillātes, ſexta die allevati, noctu affixerunt, poſtridie exudarunt, in ſomnūmq; delati mentem emouerunt, hi largē ſanguinem

διαχώρησιν, ἐν ὁξείῃσι κώφωσις καὶ κῆν. αἷμα ὅς διαχώρησις αὐτῶν-
ῶσι, ὁ λείψιον κώφω-
σιν δὲ λύει.

Ὁσπνίϊ πῶς ὡς καὶ
διαλγινὰ ποσειδόντα,
σημεῖα αἰμορῆς αἰσθάναι.
οἱ μὲν δὲ καὶ ποσει-
δῶν ὡς σημεῖον.

Τὰ πταγμῶσι
χρόνοις αἰμορῆς αἰσθάναι.
ὡς δὲ αἰμορῆς αἰσθάναι,
ὡς αἰμορῆς αἰσθάναι, μὴ αἰ-
μορῆς αἰσθάναι, ἐπὶ τῇ
πῶς πταγμῶσι.

Τὰ δὲ τὰ ταραχώ-
δεια, ἀρῶντα, ἀποσά-
ξαι, αἰμορῆς αἰσθάναι.
ὡς δὲ αἰμορῆς αἰσθάναι,
ὡς αἰμορῆς αἰσθάναι, ἐπὶ τῇ
πῶς αἰμορῆς αἰσθάναι,
ὡς αἰμορῆς αἰσθάναι, ἐπὶ τῇ
πῶς αἰμορῆς αἰσθάναι.

βρωσ. ἀρεῖ γε τὸ ἰδεῖν.
τῶδε δ' ἔρον ζιζτῶν π
σημαίνει;

Οἷσιν αἰμορροαγαίαι
πλείους, προσηλυθό-
τες χρόνου κριταίαι πο
νηροῦνται, ἢν μὴ τὰ
ἔρα πεπαισθη.

Εν κρισίμοις πει-
ψύξεισι, τῶν αἰμορροα-
γιῶν αἰνεατικαὶ κά-
κισαι.

Οἱ καθεστρεῖται, κα
τὰ βρέγμα ὀδυώ-
δεις, ἀχευνοί, αἰμορ-
ροαγικοί, ἄλλως τε καὶ
ἢν πὶν τραχήλω ἐν-
πίνῃ.

Τὰ ἀχευνησάντα
ἐξαίφνης ἀλυσμῶ αἰ-
μορροαγίαι, ἄλλως τε καὶ
ἢν μὴ πὶν φοιρῶν. ἄ-
ρεῖ γε φρίξαντα;

Τραχήλων ὀδυώ

nem fundent. num &
aquosa vrina tale qd
significat?

Quibus sanguinis
eruptiões plures, his
temporis progressu
alui male afficiuntur,
nisi vrinae concoctae
fuerint.

In iudicatorijs per
frigerationibus, san-
guinis eruptiões for-
tes pessimae sunt.

Capite grauati, iux-
ta sinciput dolentes,
insomnes, sanguine
profundunt, tū aliās,
tum si quid ad collū
contendat.

Vigilijs infestati,
derepente cū inquie-
ta iactatione, sangui-
nem fundunt; tum
aliās, tum si quid an-
teā perfluxerit. num
vbi inhorruerunt?

Colli dolores,
b

oculi valde rubicundi, sanguinis eruptionem significant.

Quibus aluo suppressa sanguinis eruptio fit, & insuper rigent, num aluus intestinorum laxitate corripitur, & obdura fit, aut ascarides insunt, aut vtrunque?

Quibus ex lumbis reursus fit ad caput, & manus, hi stupidi, os ventriculi dolentes, saniosis ac serosis humoribus pleni, largè sanguinem profundunt. sed & aluus his turbulentis erumpit.

Quibus ex sanguinis eruptione larga ac frequenti, nigrorum multorum fit egestio, hi suppressa aluo dolorosi sanguinem profundunt:

διὰ, ὁμματα ἐξ ἔρυθρα, αἰμορῆς αἰγικά.

Οἷσι κριλίνε ἐπιτάσης αἰμορῆς αἰγίαι, καὶ ἐπιρῆγίαι, ἄρα κριλίν λειαν περιώδης καὶ ἐπίσκληρος, ἢ ἀσκαρίδες, ἢ ἀμφότερον;

Οἷσιν ἐξ ὀσφύος ἀναδρομή ἐς κεφαλὴν, ἢ, χεῖρας, ναικάδες, καρδιαλγικαὶ, ἰχωρώδεις, αἰμορῆς αἰγέουσι λάβρως. καὶ κριλίν δὲ κατὰ ῥήγνυν τούτοις παραχώδουσιν.

Οἷς ἐφ' αἰμορῆς αἰγίᾳ λάβρως πυκνῇ, μελαίνων σιγῶν διαχώρησις, ἐπιτάσης αἰμορῆς αἰγῶσιν οὔτοι κριλίνε, ὀδυνώδεις.

PRORRHETIC. I. 379

ἀμα δὲ πνιγύσει ἀ-
φοροι. ἄρα οὗτοι ψυ-
χοῖς ἐκιδρώσει πολ-
λοῖς; τὸ αἰατεπαρυ-
μνόν αὖ τὸν ζῆσιν οὐ-
ρον οὐ πονηρόν, οὐδὲ
τὸ ὑπερᾶλλον γενε-
αδὲς· ἐπίσχυον δὲ οὐ-
τοι ὑδατῶδεια οὐρέ-
ουσιν.

Οἷς αὖ ἀπὸ ἐνῶν
ἐπιπνύσει, καὶ νώ-
θρην, μικρὰ ἢ ἀπὸ σα-
ξίς, ἐχάρι δὲ δύσκολον. ἐ-
μετος ζύτοις συμφέ-
ρει, καὶ κνίλης πα-
ραχί.

Οἷσιν αὖ ἐίγεις πυ-
ρετοὶ κρηπώδεις, γυ-
ναῖκα κατὰ τρεῖς.
τράχηλος δ' αὖ τὸν-
τοισιν ὀδυώδης, αἰ-
μορῆς ἀγνή.

cum quadāverò flu-
xione, facillè ferunt.
num hi multos fri-
gidos sudores exclu-
dunt? conturbata in
his vrina non ma-
la, neque id quod ge-
nituræ simile in ip-
sa residet. verùm fre-
quenter hi aquosa
meiunt.

Quibus in surdi-
tate & torpore, par-
ua est à naribus de-
stillatio, ea habet
quid difficultatis. vo-
mitus his confert, &
alui pçrturbatio.

Quibus ex rigo-
re febres cum las-
situdine, his men-
ses muliebres decur-
runt. at collum in
his dolorosum, san-
guinis eruptionis è
naribus signum est.

b 2

Et per nares sanguinē effundere spes est ea quę caput concutiunt: & quę auriū sonitum faciunt, sanguinem profundūt, aut menses deducūt, tum aliās, tū si iuxta spinam ardor consecretur. fortassis autē & dysenteriā faciūt.

Et circa ventrem palpitationes cū præcordij intētionē sublōga ac tumente, sanguinis eruptionem significant. inhorrescunt autem hi.

Quę larga violenta multa ex naribus fluxerint, aliquando ad convulsiones adducunt. venę sectio soluit.

Frequentes & quę paulatim sūt ad egerēdū surrectiones, subflauę, viscosę, modica stercoracea habētes,

Καὶ διὰ ῥινῶν αἵμοξ ῥαγῆσαι ἢ πίξιν τὰ σείοντα κεφαλὴν, καὶ τὰ ἡχώδια αἵμοξ ῥα γίειν ἢ γυναικεία κατὰ βίβλιν, ἢ ἄλλως τῆς ἡν χτλ ῥάχιν καὶ ματρεσὺς λυθῆσιν. ἴσως δὲ καὶ δυσεντερικόν.

Καὶ οἱ χτλ κοιλίην παλμοί, ἄπο χονδρίου ἐν τῷ σπλῆνι, ὃ γὰρ κώδει, αἵμοξ ῥαγῆσιν· φρικώδεις οὗτοι.

Εκ ῥινῶν λάβρα βιαιά πολλα ῥεύειν, ἔτοιμον εἰς πνεύμονας προσάγεται. φλέβο-ζομία λύνει.

Αἱ πυκναὶ ἢ, χτλ μικρὰ ἐπαισθήσεις, ὑπὸ ξαυθαι, γλίχραι, ἔχασαι μικρὰ κοσμήδια,

μεθ' ὑποχονδρείου ἀλ-
γύμαζος, καὶ πλανῶ-
ς, ἰκπεριώδεις. ἄρα ἔπι
σαύτων αὐτῶν οὗτοι
ἐκλύονται; οἱ μὲν τε, καὶ
αἱμορραγίαι. Ἰνύτοις
τάσις ὁσπνός, ἀλγύ-
ματα ἐν πύξισιν αἱ-
μορραγικά.

Υποχονδρείου τὰ-
σις μετ' κρηβαρίης καὶ
καφώσεως, καὶ τὰ πρὸς
αὐτὰς ὀχλύνονται, αἱ-
μορραγικά.

Ενδεκατάκτοις σά-
σις δύνπολαι, ἄλλως
τε καὶ ἦν ἐπίσταξις.

Τὰ ἐν φρίκησιν αἱ-
μα ἰδρῶσαντα κρισί-
μως, εἰς δὲ πλὴν αὐρίον
φρίξαντα παρὰ γλῶσσαν
ἀρρηνέονται, τὰ πε-
παινόμνη αἱμορρα-
γίῃσιν οἱ οἶμαι.

vigilāt, eos sanguinē effusuros esse arbitror,

cum præcordij ac la-
teris dolore, morbo
regio participant. nū
autem his suppressis
hi exoluuntur? arbi-
tror sanè, & sangui-
nem profundunt. his
tensio lumborum, &
dolores in his, san-
guinis eruptionē fi-
gnificant.

Præcordij tensio
cum capitis gravita-
te ac furditate, & quæ
ad hæc consequenter
diuexant, sanguinis
eruptionem indicāt.

Vndecimo die san-
guinis stillicidia dif-
ficilia, tum aliàs, tum
si superstillauerint.

Qui in horrorib⁹
simul iudicatoriè ex-
udarūt, postridiè ve-
rò postquā in horru-
rūt præter rationem

Quibus ab initio
largæ sanguinis eru-
ptiones, rigor fluxio-
nem sistit.

Ex sanguinis eru-
ptione, rigores lon-
gi.

Quibus capitis do-
lores, ac colli labo-
res, & totius corpo-
ris impotentia quæ-
dam tremula, sangui-
nis eruptiones sol-
vunt. sed è tempore
sic solvuntur.

Vrinæ quæ in his
qui iuxta aures ab-
scessus habent, citò
& modicè cōcoquun-
tur, malæ sunt. & per-
frigerari hoc modo
malum est.

Subsoporati, mor-
bo regio affecti, non
valde sentiētes, qui-
bus singultus, his al-
nuserūpit, fortassis &

Οἷσιν ἐξ ἀρχῆς αἱ-
μορῆς ἀγίας λάβραι, ἔϊ-
ως ἴσῃσι ἔνυσιν.

Ἐξ αἱμορῆς ἀγίας, ἔϊ-
ως μακρά.

Οἷσι κεφαλαλγίαι,
καὶ ῥαχίλου πόνοι,
καὶ ὅλον δὲ πᾶς ἀκρά-
τεια τοῦ σώματος τρο-
μώδης, αἱμορῆς ἀγίας
λύουσιν ἅ τὰς κ, χρό-
νος οὕτω λύονται.

Οὕτως τοῖσι παρ' ὠ-
τα, παχὺ καὶ ἐπ' ὀ-
λίγον περιπαιόμενα,
φλαῦρα. καὶ τὸ κα-
ταψύχειας ὥς πο-
νηρόν.

Τὰ ὑποκαρδιακά,
ἐκτερωτικά, οὐ πάν-
τως αἰσθητόμενα, οἷσι λυ-
γες, καὶ ἰλίη κατὰ
ἐρήννται, ἴσως καὶ

ἐπίσασις. οὗτοι κα-
λύονται. ἄρα τούτοι-
σι καὶ τὰ παρὰ τὰ
ᾧτα;

Τὰ ἐπιχρημλία με-
τὰ ξίγους ὄρα, πονη-
ρα, ἄλλως τε καὶ προ-
καρῶθέντα. τὰ πα-
ρὰ ὅς, ἄρα ὑπὸ βύβισιν
ἐλπίσι;

Ἐκ τροφῶδους ὑ-
πόστασις ἰλνώδης, ὑ-
ποπίλιος, κακή. ἄρα
γε καὶ τὸ ἀποχονδρίων
ὁδωᾶται; δοκέω ὅ, δε-
ξιόν. καλύονται. ἄρα
τὰ παρὰ ᾧτα τοιοῦτοι-
σιν ὁδωᾶται ἐπὶ ὀλί-
γῳ; κοιλίῃ κατὰ ῥῆα-
γῆσα βύβισιν ἐν ἅπα-
σιν ὀλέθριον.

Ἐν πσὶν ἀσώδισιν
ἀρευνήσι, τὰ παρὰ ὅς
μάλισα.

suppressa est. hi ex-
oluuntur. num his
etiam abscessus iux-
ta aures fiunt?

Suppressæ cum ri-
gore urinae, malæ,
tum aliàs, tum si an-
tea sopor apprehen-
derit. num iuxta au-
res abscessus paroti-
des dictos, in his fo-
re spes est?

Ex torminoso sub-
fidentia limosa, sub-
liuida, mala est. num
ex præcordijs dolet?
puto dexterum. & ex-
oluitur. num abscef-
sus iuxta aures tali-
bus parum dolorosi?
alius erumpens his
in omnib⁹ pernicio-
sa est.

In anxiosis qui-
busdam vigilijs, ab-
scessus circa aures
maximè.

Ex voluulis graueo-
lentibus, in febre acu-
ta, præcordijs sublimi-
bus diutius pmanen-
tibus, abscessus circa
aures oborti occidūt.

Ex surditate leni-
ter abscessus circa au-
res fiunt, tum aliàs,
tū si anxiosum quip-
piam succedat, & so-
porosis inter hos ad-
huc magis.

Abscessus iuxta au-
res leuiter sideratis
mali sunt.

Quæ cōuulsorio
modo exacerbātur,
cum stuporis deten-
tione, abscess⁹ iuxta
aures producunt.

Cōuulsio, tremor,
anxietas, cum stupo-
ris detentione, par-
uos circa aures ab-
scessus exacerbant. Num quibus abscessus
sunt iuxta aures, capitis dolore affecti sunt?

Ἐπὶ εἰλεοῖσι δυσώ-
δεισι, πυρετῷ, ὀξείᾳ, ἁπο-
χονδρίῳ μετεώρῳ, χρο-
νιωτέρῳ, τὰ παρ' οὐς
ἐπαρθέντα κτείνε.

Ἐκ κωφώσεως ἐπι-
κῶς τὰ παρ' ὠτα, ἄλ-
λως τε καὶ ἢν ἀσώδεις
πὲρ ἰπὶ γίνηται, καὶ ζῶ-
σι κωματώδεις, ἢν
ζύνδοι μάλλον.

Τὰ παρ' ὠτα, φλαυ-
ρα τοῖσι παραπληγι-
κοῖσι.

Τὰ πασμοῶδη τρέ-
πον παροξυνόμενα κα-
τόχως, τὰ παρ' ὧς ἀνί-
στησι.

Τὸ σπασμώδεις, ῥο-
μώδεις, ἀσώδεις, καὶ ὅ-
χως, μικρὰ παρ' ὧς ἐπὶ
παροξυνόμενα.

Ἀλλά γε εἰσὶ τὰ πα-
ρ' ὠτα κεφαλαλγικοῖς

ἔρεξ γὰρ καὶ ἐκιδρώσι
τὰ αἰῶ, αἶτα καὶ κοι-
λὴν κατὰ ῥήγνυται, καὶ
πικρὰ πῶδες; ἄρα ἴσ
ἢ ὑδατῶδες ἔρεξ αἶτα
ωρεν μὲν ἄλυσιν, καὶ
ποικίλως αἰλύνει, δὲ
σώδες ποιεῖ τὰ πα-
ρ' ἑσ; ἄρα γὰρ εἰσὶ τὰ τοῖ
αἰτὰ ἔρεξ, εἰσὶν αἶτα
καὶ ἄρα γὰρ ἢ γλῶσ-
σα τὸν τοῖς λείν;

Οἱ σὶ πικρὰ πικρὰ μέ-
νοι σὶν ἰοῦσιν ἰκτερί, ἢ
πυρεξίᾳ ὀξείᾳ μεθ' ὑ-
ποχονδρίων σκληρῶν
κατέψυχθαι, εἰ τὰ
παρ' ὧτα μεγάλα ἴσαν
ται;

Τὰ πικρὰ πῶδες, ἄ-
σώδες, ἀποχόνδρια ὁ
δυσώδες, ἰκτερίδια
μικρὰ, αἶ τὸν τοῖς τὰ
abscessus magni ad aures consistunt?

Soporosa, anxiosa, prae cordia dolentia,
vomitoria parva symptomata, in his absces-

num & supernis par-
tibus exudant? num
insuper rigent quoq;
aliquomodo, deinde
& alius erūpit, & so-
porosum quippiā ha-
bent? num & aquosae
vrinē alba innatātia
habētes, & quae variē
exalbidæ sunt, ac fœ-
tidæ, abscessus iuxta
aures faciunt? num
quib⁹ tales vrinē, fre-
quentes sanguinis ē
naribus stillæ pro-
fluūt? num & lingua
his levis est?

Quibus magnum
& frequentem spiri-
tum habētibus, mor-
bus regius, & febres
acutæ cum præcor-
dijs duris perfrige-
ratæ sunt, num his

sus iuxta aures obo-
riuntur : antea verò
& ea quæ circa faciē
fiunt.

Alio nigra sterco-
rea egerente, sopor
insuper apparens, ab-
scessum iuxta aures
producit.

Tussiculæ quæ sunt
cum sputatione, ab-
scessum circa aurem
submouent.

In capitis dolore
sopor & surditas, cir-
ca aurem abscessum
aliquem eructat.

Præcordij distictio
cum sopore anxioso
ac capitis dolore ab-
scessus circa aurem
attollit.

Dolorosi auriū abscessus, citra iudicatio-
nem dissipati, mali sunt.

παρ ὧν ἐπιπνίσαιται
πρὸς θέν δι' καὶ τὰ πε-
ρὶ προσώπου.

Κοιλίης μέλαινα καὶ
πρώδια δεικνύσας, καὶ μα-
κρὰ ἐπιφαίνοντα παρ' ὧν
αἰτίησι.

Εὐχία μὲν πνεύ-
σιν ὄντα, ὅ παρ' ὧν ἂν
παλάσσει.

Εν κεφαλῇ καὶ
μακρὰ καὶ φώσισι πα-
ρ' ὧν ἐξέρχεται.

Υποχονδρίου σπώ-
τασις μὲν καὶ μακρὰ καὶ
σώδους καὶ κεφαλῇ
γίνεσθαι, τὰ παρ' ὧν ἐπαί-
ρει.

Τὰ ἐπὶ ὤματι παρ' ὧν
ἀκρίτως καὶ ταμωλῶν
θέντα, φλαῦρα.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α . H I Ρ Ρ Ο C R A
Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ο Ρ - T I S P R A E D I -
Ρ Η Τ Ι Κ Ο Ν Β . C T I O N . Lib. I I .

ΤΩν ἰηβῶν προῖ
ῥήσιες ἀπαγ-
γέλλον') συ-
χναί τε καὶ κελαί, καὶ
δανυμασαί· οἷας ἐγὼ μ
οὔτ' αὐτὸς προσέειπον,
ἔτ' ἄλλ' ἔβου ἡμεῖς α
προλέγοντες. εἰσὶ δ' αὐ
τῶν, αἱ μὲν τοιαύδε· αὐ
θρῶπον δοκέειν ὀλέ-
θριον εἶν καὶ τῷ ἰη-
τρῷ τῷ μελεδαινον-
τι αὐτείου, καὶ τοῖσιν
ἄλλοις· ἐπεισιόντα
δὲ ἰητρὸν ἔπερον εἰ-
πεῖν, ὅτι ὁ μὲν αὐ-
θρῶπος οὐκ ἀπολεί-
ται, ὁ φθαλμῶν δὲ
πνυφλὸς εἶσαι. καὶ πα-
ρ' ἔπερον δοκέοντα
παγκάκως ἔχειν, εἰ-
σελθόντα προσεῖπεν,
τὸν μὲν αὐθρῶπον

MEdicorum
prædictio-
nes narra-
tur multæ & variæ,
& admirandæ, quales
ego quidē neq; ipse
prædixi, neq; alium
aliquē prædicere au-
diui. Sunt autem ali-
quæ ex ipsis huiusce-
modi: Hominē pernī-
ciosè affectū esse, &
medico ipsum curan-
ti, & alijs videri: ve-
rū medicum alte-
rum superuenisse ac
dixisse, Non peribit
hic homo, verūm cæ-
cus euadet. Item ad
aliū qui omnino ma-
lē habere videbatur,
ingressum prædixif-
se, hominem quidem

euasurum esse, verū
manum claudam ha-
biturum. & ad alium
quendam qui simili-
ter superstes fore nō
putabatur, dixisse, ip-
sum quidem fanū fo-
re, verū pedum di-
gitos nigrefactos pu-
trefactione corrup-
pendos esse. Et alia
huiusmodi prædi-
ctiones in tali prædi-
ctionis specie dicun-
tur.

Alius autem præ-
dictionis modus est,
ementibus ac nego-
ciationes tractanti-
bus prædicere, alijs
mortem, alijs insa-
niam, alijs alios mor-
bos: & ad hæc omnia
etiam ea quæ priori-
bus temporibus facta
sunt, prædicere, ac omnia vera narrare.

Alii porro adhuc forma prædictionū est,

ἀνασίσσειαθ, χεῖρα δὲ
χωλὴν ἔχειν. καὶ ἄλλω
ἴω δοκίοντι οὐ πεί-
σειαθ, εἰπὶν αὖ τὸν ἰ-
γυῖα ἔσειαθ, ἥν δὲ πο-
δῶν ὄν, δακτύλους με-
λανθίνοντας, ἀποσπών-
σειαθ. καὶ τὰλλα τοια-
τὰ ὅσα προεῖρήματα
λέγεται ἐν τοιούτῳ
τῷ εἶδει.

Ἐπεὶ δὲ τρεῖς
προεῖρησιος ὠνεομύοι
σί τε καὶ διακρηστο-
μύοισι προειπὶν τοῖ-
σι μὲν θανάτους, τοῖσι
δὲ μανίας, τοῖσι δὲ ἄλ-
λας νόσους. ὡς πᾶσι
τοῖς τοῖσι τε καὶ τοῖσι
προπύθοισι χρόνοις,
προφητίζειν, καὶ πᾶν-
τα ἀληθεύειν.

Ἄλλο δὲ γῆμα προεῖ-
ρήσεων ὅδε λέγεται, ὅτι

ἀθλητὰς γινώσκων, καὶ
οὗ τ' νόσων εἵνεκα γυ-
μναζομένους τε καὶ
ταλαιπωρούοντας, ἢν
πὴ τῷ σιτίου ἀπολί-
πωσιν, ἢ ἐπεροῖόν τι
φάγωσιν, ἢ ποτῶν πλέ-
ονι χρησώμεται, ἢ τ' πε-
ριπάτου ἀπολίπωσιν,
ἢ ἀφροδισίων τι πορῇ-
ξωσι. τούτων πλείων οὐ
δὲν λαμβάνει, οὐ δ' ἐ-
σμικρόν τι εἴη ἀπειθή-
σας ὠνδρώσας, οὕτως
ἐξηκριβώθη.

Οὗτοι πάντες οἱ πρό-
πει λέγουσι τῶν πορῶ-
ν νόσων. ἐγὼ δὲ βίαια τα-
μὲν οὐ μαιτεύσομαι·
σημεῖα δὲ χρᾶψω, οἷσι
χρὴ περμαίεσθαι τοὺς
τε ὑγίαιας ἰσομελῶν
τῶν αὐδρώπων, καὶ οὗ
ἀπεθανον μελῶν. βύς
τε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἢ ἐν
πολλῷ ὑγίαιας ἰσομέ-
iectare oportet: & tum breui tēpore, tū lon-

athletas & eos q mor-
borū causa exercētur
ac se fatigant cogno-
scere, si quid aut cir-
ca cibū deliquerint,
aut alteratum quip-
piam ederint, aut po-
tu vberiore vfi fue-
rint, aut deambula-
tionem intermise-
rint, aut res venere-
as quasdam exercue-
rint. Horum omniū
nihil illos latet, adeo
vt etiā minima que-
que, in quibus nō pa-
ruerit homo, exacte
cognoscant.

Hi omnes prædi-
ctionū modi esse fe-
runtur. Ego verò ta-
lia quidem non vati-
cinabor, verū signa
scribam, ex quibus &
sanos futuros homi-
nes, & morituros cō-

giore, fanos futu-
ros, aut perituros.
Scriptū est autem à
me & de abscessibus,
quomodo singulos
considerare conue-
niat. Arbitror autem
& eos qui de claudi-
cationibus prædixe-
runt, aliis que eius-
modi, confirmato
iam morbo prædi-
xisse, & quum iam
manifestū esset, quòd
abscessus non esset
recursurus, si modo
intelligentiam ha-
buerunt: multò sa-
pienē magis quàm pri-
usquam abscessus fie-
ri inciperet.

Spero item & alia
prædixisse magis hu-
mano more quàm refertur, quæ videlicet emen-
tibus & negociationes tractantibus prædi-
xisse dicuntur mortes, & morbos, & insanias.

νοὺς, ἢ ἀπολεν μέλους·
γέγραπται δὲ μοι καὶ
πρὸς ἀποσατίων, ὡς
καὶ ἐπισκέπτεσθαι ἐκά-
στας. δοκίω δὲ καὶ τοὺς
προειπόντας περὶ τῶν
χωλασιῶν, καὶ τῶν
ἄλλων τῶν ποιούντων,
ἢ δὴ ἀποσηρίζομαι τοῦ
τοῦ νοσήματος προει-
πεῖν, καὶ δήλον εἶνόν-
τος, ὅτι οὐ καλινδρὸς
μήσει ἢ ἀποσατίς, εἰ-
περ νόον εἶχον· πολὺ
μᾶλλον ἢ τὸν ἄρχε-
δαι πλὴν ἀποσατίν γε-
νομένην.

Ελπίζω δὲ καὶ τὰ λ-
λα τὰς οὐρανῶν, θα-
λάσσας τε καὶ νοσή-
ματα καὶ μανίας.

ταῦτα δ' ἐμοὶ δοκεῖ
ποιῶντα γινέσθαι, καὶ
οὐδὲν π' δοκεῖ χαλε-
πὸν εἶναι προσηπῆν τῷ
βουλομένῳ τὰ ποῖα
δε διαγωνίζεσθαι. πρῶ-
τον μὲν γὰρ τοὺς ἐφύ-
δρους τε καὶ φθινώ-
δεις π' οὐκ αὖ γνοίη·
ἔπειτα τοὺς παρ-
φρονήσας ὅτι μὴ
πολὺ λαμβάνειν, εἰ-
π' εἰδείη οἷσι τὸ νό-
σημα ὅτ' ἢ ξυγγυῆς
ὅστιν, ἢ πρὸς θεὸν πρ-
τ' ἐμαίνεσσαν. εἰ γὰρ
οὐτοι οἱ αὖθρ' ὥστε οἱ-
νόφλυγες εἶεν, ἢ κρε-
νηφαγεῖν, ἢ ἀρεν-
πνοῖν, ἢ τῷ ψύχει
ἢ τῷ θάλλει ἀλεγι-
σως ὁμιλοῖν, πολλὰ
ἐλπίδες καὶ πεντιῶν
τῶν διατημάτων, πα-
ραφρονῆσαι αὐτοὺς.

atque hæc mihi vi-
dentur talia facta ef-
se, & nulla mihi vi-
detur esse difficul-
tas predicendi, si quis
circa talia studium
ac curam adhibere
velit. Primùm ete-
nim aqua inter cu-
tem laborantes &
tabidos quis non co-
gnouerit? Deinde de-
liraturi non diu la-
tere possunt, si quis
nouerit quibus his
morb⁹ cognatus est,
aut prius aliquando
insaniuerunt. Si e-
nim hi homines ebri-
osi fuerint, aut car-
nes vorauerint, aut vi-
gilauerint, aut in frī-
gore aut calore incō-
sideratè versati fue-
rint, mult⁹ timor est
ex tali victus ratione, ipsos deliratu-
ros esse.

Et eos qui hæmorrhoidas habent, si quis hyeme multo potuvti viderit, & bono colore præditos, de his prædicere licet: quod ad ver multa spes sit sanguinis eruptionis, vt & decolores & aquatici sub æstatem fiât. verùm omnia hæc addiscere ac prædicere oportet, si quis in talibus studijs palmã ferre expetat. Licet enim ex scriptis prædicere & mortem, & insaniam, & bonam habitudinem. Possem autem referre & alia multa huiusmodi, sed quæ facillima cognitu sunt visum est mihi scribere. Consulo autem vt quàm prudentissimè agant,

τοὺς τε τὰς αἰμορροΐδας ἔχοντας, εἴ τις ὁρῶν τοὺς χειμῶνος πολυποτίοντάς τε καὶ ἀχρόους ἰόντας, ἔσι ποσειπὶν ἀμφὶ ἐν παντὶς ἢ ἔἴαρε καταρῆσθαι τὸ αἷμα πολλὰ ἐλπίδες, ὥς τε ἀχρόους τε καὶ ἰδαλέας ἀπὸ πλὴν διερεῖν ἐν-
 ζοντες εἶναι. ἀλλὰ καὶ ἡ προ-
 λέγειν καταμαρτυ-
 ροντα πάντα ταῦτα,
 ὅστις τῶν ποιούντων ἐπιθυμῇ ἀγωνισμῶ-
 των ἔσι καὶ οὐ τῶν γε-
 γραμμένων ποσειπὶν καὶ θάνατον, καὶ μα-
 νίαν, καὶ ἀνέξιν. εἴ ποτε
 μὴ δ' αὖ καὶ ἄλλα πο-
 τὲν καὶ εἰσῶτα. ἀλλὰ
 τὰ ἀγνώστοντα ἔδο-
 ξέ μοι γράψαι. συνμῶ-
 λούω δὲ ὡς σωφρονεσά-
 τους εἶναι, καὶ αὐτῶν ἄλ-

λη πύχνη, καὶ αὖ ζῶσι
ποιούεσι προρρήμα-
σι, γινόντας ὅτι ἐπιτυ-
χῶν μὲν αὖ τις τοῦ
προρρήματος, θάνατον
εἴη ἀπὸ τοῦ ξυνιόντος
ἀλγειόνος· ἀμαρτῶν
δ' αὖ τις, ὅς τις τῶ, μι-
σεῖται, τὰ χ' αὖ καὶ με-
μνηναὶ δόξαιεν.

Ὡν δ' ἡ εὐεχὴ κελούω,
σωφρόνως τὰ προρρή-
ματα ποιεῖται, καὶ τὰ ἄλ-
λα πάντα, καὶ ταῦτα
καί τις ἀκούω καὶ ὁρῶ,
οὐτε κρίνοντας ὅς τις
οὐ καὶ ὁρῶντας τὰ λε-
γόμενα τε καὶ ποιού-
μενα αὖ τῇ πύχνη, οὐ-
τ' ἀπογγέλλοντας.

Ἀμφὶ δὲ τῶν γυμνά-
ξιων καὶ παιαι-
ωφροντων, τὰς μὲν ἀ-
ρεκείας τὰς λεγόμενας
ὡς λέγουσιν οἱ λέγον-

tum in huiusmodi
prædictionib⁹, illius
præ memores, quod
si cui successerit præ-
dictio, is apud agro-
tum intelligētia præ-
ditum in admiratio-
ne fuerit: si verò quis
aberrarit, supra hoc
quod odio habetur,
fortasse etiam insa-
nire videbitur.

Quapropter iubeo,
ut tum alias omnes,
tū has prædictiones
prudēter faciāt: quan-
quam sanè & audiā
& videam, neq; iudi-
care rectè homines
ea quæ dicuntur ac
fiunt in arte, neque
narrare.

Cæterū de his quæ
exercentur ac labori-
bus se fatigāt, eas af-
seuerationes quas af-
ferūt hi qui ipsas asse-

runt, neque esse pu-
to, neq; si quis putat,
prohibeo. à nullo enim
signo, neque bono,
neq; malo, læduntur
suspiciones, cui signo
fide habita quis sciat,
an rectè pronuncia-
tū sit, aut secus: alio-
qui per me licet, vt si
quis velit credat: nō
enim ego impedi-
mento sum. arbitror
autem si quid veri ab
ipsis dicitur, aut his
qui de his qui exer-
cētur, asseuerant, aut
illis cui prius scripti
sunt, primūm qui-
dem hunc qui co-
gnouit, ex signis con-
iectasse. Deinde verò
ambiguè & humano
more prædixisse: &
simul eos qui id nar-
rant, monstrosius
quàm factum fuit re-

πες, ἔπε δοκίω εἶναι, ὅ-
τι εἴπης δοκίαι, καλῶς
δοκίειν. ἅπὸ σημείου
μὲν γὰρ οὐδενὸς βλά-
πεται τὰ ἀπονοήμα-
τα, οὔτε καλῶς, οὔτε
κακῶς, ὡς ἤδη περὶ
σάντα εἰδέναι, εἴτε
ὁρθῶς ἀπαγγέλλται,
εἴτε οὐ. ἄλλως δὲ κα-
ποίει τῷ βουλευμέ-
νῳ πρὸς τὸν οὐ γὰρ
ἐμπεδῶν ἴσασμαι. δο-
κίω δὲ αὐτῶν εἶπε ἁ-
ληθῆς λέγεται, ἢ τῶν
δὲ τῶν πρὸς τοὺς γυ-
μναζουμένους, ἢ καὶ
τῶν πρὸς τὸν γυ-
μναστήν, πρὸς τὸν
μὲν τῶν σημείων τε-
κμήρεσθαι ἴσμεν γινόν-
τα. ἴσμεν τὰς ἀπονοήσας
πρὸς αὐτῶν πίνων
πρὸς τὸν ἅμα δὲ καὶ
τοὺς ἀπαγγέλλοντας
τόρα πρὸς τὸν δι-
γινώσκου ἢ ὡς ἐγινώσκου.

ἐπεὶ οὐδ' αὖ τῇσι νοῦ-
σαισιν ἀπὸ τῆς γινώ-
σκων τὰ ἁμαρτήματα
καίτοι καὶ τὰ κινεῖται γὰρ
οἱ αὖθις ποτὶ καὶ δια-
τήμασιν ὀλιγοτέροι-
σι χρωῖνται· ὥστε μὴ
πομπὰ δειδῶντα
ἀποσκεπτόμενον τὸν
μελεδαίνοντα· οἱ μὲν
γὰρ πίνουσι μόνον, οἱ
δὲ πρὸς τῷ πίνειν, ἢ
ξόφημα, ἢ σιτίον βέλ-
πισον ἐπιφέρονται. ἀ-
νάγκη οὖν αὖ τῷ ποί-
τῳ, ὅτι μὲν τῷ ποτῷ,
πλείονι χρῆσασθαι,
δυσπνοώτερον γίνε-
ται, καὶ ἔξοντα πλείον
φαίνεσθαι· πρὸς δὲ τῷ
ξοφίματι ἢ τῷ σιτίῳ
πλεονάσασθαι, διψαί-
ναι μᾶλλον, καὶ πυρεταί-
ναι· εἰδὲ πρὸς ἀμφοτέ-
ροις καὶ τῷ ποτῷ, καὶ ποί-
σι πρὸς τὰ σιτία ἀμέ-
τρως χρῆσασθαι, πρὸς

censere. Nam neque
in morbis facile est
peccata cognoscere:
etiam si decumbant
homines, & victu pa-
rum nutriente utan-
tur. ut nō adeo mul-
ta intueri opus sit eū
qui hæc cōsiderandi
curā suscepit. Alij e-
nim bibunt solūm,
alij ad hoc quod bi-
bunt, aut sorbitio-
nem, aut cibum pau-
cissimum assamunt.
necesse igitur est eos
qui vberiore potu vsi
sunt, magis difficul-
ter spirare, & plus uri-
næ eijcere: eos ve-
rò qui sorbitionem
aut cibum auxerunt,
magis & sitire, & fe-
brile. Si verò quis v-
trisque, & potu & ci-
bo, immodicè vsus
fuerit, ad hoc quod

febrit, & difficulter
spirat, etiam ventrē
circutentum & ma-
iorem habebit.

Licet porro & hęc,
& alia omnia experi-
mētis optimē explo-
rare, quæ & habem⁹,
& omnibus rectē uti-
mur. Primū equi-
dem & intelligētia,
& oculis cognoscere
facilē est hominem
in eodem loco decū-
bentē, & exacta victi-
tatione utētē, si nō
paruerit, aut obam-
bulando, aut multa
edendo. Deinde qui
manibus contrecta-
uit vētrem ac venas,
min⁹ falli potest, q̃
qui non contrecta-
uit. Et nares, in febri-
entibus quidem, &
multa & bene signi-
ficant: odores enim

τῶν πυρεταίνων, καὶ θυ-
πιοῖν, καὶ πλὴν γαστέ-
ρα πῶς πεταμένην αὐ-
τῶν καὶ μείζω ἔχειν.

Ἐξεσι δὲ καὶ ταῦτα
πάντα κατὰ βασανί-
ξιν καὶ λίσσιν, καὶ τὰ λα-
βοῖσι δοκιμίῳσι, οἷσιν
ἐχομένῃ τε καὶ χρεόμε-
σα αὐτῶν πάντα. πρῶτον
μὲν γὰρ τῷ γνώμῃ τε
καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν
αὐθροῶπον κατὰ καίμε-
νον ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ ἔρ-
κίως διακινῶμενον, ἔρ-
κῶν ὅτι γινῶναι, ἢν πᾶ-
σιν ἐνείκη, ἢ πῶς οἰδοῖτο
ρεῖσιν, καὶ πᾶσι πολ-
λα ἐσθίωντα. ἔπειτα
τῶσι χόρσιν φαύσαν-
τα τῇ γαστρί τε καὶ τῇ
φλεβῶν, ἢ πᾶσιν ἐστὶν ἐξ-
απατᾶν, ἢ μὴ φαύ-
σαντα. αἱ τε εἶνες, ἐν
μὲν τοῖσι πυρεταίνου-
σι, πολλὰ τε καὶ καλῶς
σημαίνουσιν αἱ δὲ ὀδ-

μα, μέγα διαφέρουσιν.
 ἐν δὲ τοῖσιν ἰχθύσι τε
 καὶ ὁρῶντες διατρωμένοι
 σιν, ἐκ οἷδα ὅτι αὐτὸν χρη-
 σαίμην οὐδ' ἐν τούτῳ
 τῇ δοκιμῇ. ἔπειτα
 τοῖς ὠσὶ, τῆς φωνῆς ἀ-
 κούσαντα καὶ τὸ πνέ-
 ματος, ὅτι διαγινώ-
 σκειν, ἃ ἐν τοῖσιν ἰχθύ-
 σιν οὐχ ὁμοίως ὅτι δὴ
 λα, ἀλλ' οἷως ἑρῶσεν.

Ὡς τὰ ἡδεατῶν νο-
 σημάτων τε καὶ τῶν
 ἀλγεόντων αἰμάτων, ὅ
 ἐν τῇσιν, οὐ καὶ προλέ-
 γαν οὐδὲν· οὐ καὶ αὐ-
 τὸν πνέοντος ὡς πνο-
 ῆς ἡρώϊο, ἐπὶ πλανω-
 μένης τῆς νόσου, καὶ πυ-
 ρετίναν ὁξυτέρῳ πυ-
 ρί, καὶ ἡ γαστήρ ἐπειτα
 δείη. ὡς τε διὰ ταῦτα,
 ἐκ ἀσφαλὲς προλέγαν
 ἑρῶσεν, πρὶν αὐτὸ καὶ τὰ
 γαστρίν λαβεῖν τὸ νόση-
 τε, πρὶνquam statum accipiat morbus.

multum inter se dif-
 ferunt. At verò in sa-
 nis & recto victu utē-
 tibus, haud scio qua-
 re vel in hoc experi-
 mento faciendo uti
 possim. Postea audiē-
 do, vocem & spiritū
 auribus cognoscere
 datur, quæ in sanis
 nō similiter sunt ma-
 nifesta, sed qualiter
 etiam antea.

Quòd si etiam mo-
 res morborum ac æ-
 grotorū didicerit me-
 dicus, nō tamen quic-
 quā prædicere oport-
 tet. Non enim diffici-
 lius spirabit homo,
 morbo adhuc erran-
 te, & febriet acutio-
 re febre, & venter
 intentus erit. Qua-
 re propter hæc, non
 tutum est prædice-

Verum post hoc tem-
pus, quicquid præter
rationem acciderit,
dicere oportet. mani-
festa verò sunt ma-
la, quæ propter ægri
inobediētiam fiunt.
Nam & spirandi dif-
ficultates, & alia hu-
iusmodi, postridie se-
dabuntur, si ob pec-
catum fiat. Si igitur
quis hanc iudicatio-
nem considerans di-
xerit, non delinquet.

Atque ego quidem
huc considerandi mo-
dum nunc consulo,
tum de his qui domi
manent, tum de his
qui exercētur, itē-
que de alijs omnibus
qualia peccata com-
mittāt. at exactā illā
narrantes rationem
& audio, & derideo.

Qui enim parū inobediētes fuerint homi-

μα. μὲν ὅτι ἐν χρό-
νῳ, ὃ, π αὖ παράλογον
ἔσται, λέγειν χρὴ. δὴ-
λα δὲ τὰ διὰ τὴν ἀπει-
ρίαν γινόμενα κακὰ.
αἱ τε γὰρ δύσωνοιαι, ἐ-
πὶ ταῖς τοιαύταις, τῇ, ὑ-
περαίῃ πᾶσι αἰσέται, ἢ
δ' ἀμαρτάνει. ἔστι δὲ
ἢ ἐν τῇ ταύτῃ τὴν
κρίσιν περὶ τῶν λέγει,
οὐχ ἀμαρτάνει.

Εἰ μὲν νῦν τὸνδε
τὸν λόγον ἐστηγέομαι
τῇ ἐπισκεψίῳ, καὶ
περὶ τῇ οἰκοι μέλον-
των, οἷα ἐξαμαρτάνου-
σι, καὶ περὶ τῇ γυ-
μναζομένων τε καὶ
τῶν ἄλλων παιτῶν. τὰς
δ' ἀκριβείας κείνας ἀ-
κρίτως τε καὶ κατὰ γὰρ
τὰ παλαιὰ γινόμενων. σμι-
κρὰ μὲν γὰρ ἀπειθοῦν-
των τῶν αἰσέται, ὅτι

οἱ δ' ὅπως αὐτὸν ἐλέγ-
ξαιμι.

Εἰ δ' εἴη μείζονα τὰ
ἁμαρτήματα, ὅτι πῖνα
βόπον ὡς σκέπηται
χρῆ, χρῆ φω. χρῆ ἔπεω
τον μὲν τὸν αὐτῶν
εἰ ὡς μέλλει τις γινώσκει
δαί τὰ ἀπειθευμένα,
ἔπασσαν ἡμέρην ὅρα, αὐ
τῶ αὐτῶ τε χωρίω,
καὶ πῶ αὐτῶ ὥρην,
μάλιστα τ' ἡμὸς ἡγίος
νεωστὶ καὶ λαλῶμεν. ἔ-
πον γὰρ τὸν χρόνον ὅ-
πως κεκνωμένος αὐτὸν εἴη.
καὶ νῆσις αὐτὸν ἐπὶ ὅτι, καὶ
τεταλαιπώρητος οὐ-
δὲν, πλὴν τῶ ὁρῶν-
τῶν πῶ πατῶν, αὐτὸς
ἡκιστα ἀπειθεῖ, ἢν γε
ἐπαυεγ ὁρθεῖς ὡντῶ-
πος εἰς πῶ πῶ ὁδὸν κα-
ταστῇ. ὥς τε αὐτὸν γινώσκον
δικαίως διατῶματον
ad deambulandum prodierit. Quare ne-
cesse est eum qui iusta victus ratione utitur,

nes, haud scio quo-
modo id deprehēde-
re possim.

Si verò maiora fue-
rint peccata, quē in
modū cōsiderare o-
porteat, scribā. Opor-
tet autē primū ho-
minem, in quo quis
per inobedientiā ad-
missa cognoscere vo-
let, per totū diem in-
tueri, & in eodem lo-
co, & eadem hora, so-
le præsertim recens
orto. hoc enim tēpo-
re subeuacuatus fue-
rit, & adhuc ieiunus
est, & nullo labore fa-
tigat⁹ est præterquā
matutinis deambu-
lationibus, in quib⁹
minimè inobediens
est, si sanè vbi de
sōno surrexit homo,
prodierit. Quare ne-

hac hora maximè equaliter habere, & coloris, & totius corporis constitutionem.

Quapropter & is qui huius considerationis curam gerit, acutissimus fuerit, & mēte, & oculis, eo tempore.

Contemplari præterea oportet hominis mētem, & mores, & corporis vires. alij enim alia facili⁹ aut difficili⁹s imperata faciunt. Primūm igitur is cui inedia imperata est, si plura comederit & biberit, p hæc manifest⁹ fiet, & tumidi⁹s corpus ipsius apparebit, & plenius ac coloratius erit, si non excrementa alui malè ipsi processerint. Erit itē ani-

μάλιστα ταύτῃ πλὴν ὥρην, ὁ μάλῶς ἔχων πλὴν καὶ τὰς αἰσιν τοῦ σώματος τὸς περὶ τὸ ξύμπαντος σώματος. διὸ καὶ, ὁ ἐπιμελεύμενος, ὁ ξύντατος τ' αὐτῆς, καὶ τὸν νόον, καὶ οὖν ὁ φθαλμὸς, ὑπὸ ὅσῳ τὸν χρόνον.

Ενθυμέειται ὁ καὶ καὶ αὐτὸς ὥσπερ πλὴν γνώμην, οὖν τέρεους, τὸ σώματος πλὴν δυνάμειν ἄλλοι γὰρ ἄλλα ἐνιδύως ἐπιτελεῦσι τῷ ὄρωσιν πασὸν μὲν, καὶ χαλεπῶς. πρῶτον μὲν ἔν τῳ λιμαγχεόμηνος, εἰ πλείονα φάγητε καὶ πίνῃ, τὸν ὄρωσι δὴ λῆσιν ἔσαι, καὶ ὁ γνηρότορον αὐτοῦ τὸ σῶμα φαίνεται, καὶ λιπαρώτερον. καὶ ὁ χρεώτερον ἔσαι, ἢ μὴ καὶ ὡς διακρίνηται τὰ ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ. ἔσαι δὲ καὶ ὁ θυμὸς

PRORRHETIC. II. 401

πειρος ἐν τῇ ταλαιπω-
 ρίῃ. σκεπτεόν δὲ καὶ ἢν
 πιδρυγγαίῃ, ἢ ἅπο φύ-
 σης ἔχῃται ταῦτα πρὸς
 ποροσὴν γίνεσθαι ποῖ-
 σιν ὡς δὲ διακλυμένοισιν,
 ὡς ταύτῃ τῇ ἀμαρτανῇ
 δι. ἢν δὲ ἐσθίειν τε ἢ δὴ
 αὐτὰ γὰρ ζόμιος συ-
 χνὰ, καὶ ταλαιπωρεῖν
 ἰσχυρῶς, ἢ ὅσιπτον μὴ
 κατὰ φάγῃ, ἢ θωρη-
 χθῇ, ἢ μὴ ποτε εἰλθῇ ἅ-
 πο δὲ δείπνου συχνοῦ,
 ὡς ἅπο πλείους. τὸ
 μὲν δειπνον εἰ μὴ κα-
 τὰ φάγοι, ποτε πατήσαι
 δὲ τὰ μεμαθηκότες, ἢ-
 δὶ ὡν τε αὐτὸν ποροσιδεῖν,
 ὁξύντο δὲ τε καὶ ὄρα-
 σικώτερος ἐν τοῖσι γυ-
 μνασίοισιν. ὁ δὲ ἅπο πα-
 ῖος, σμικρότο δὲ τε ἢ
 ξυωεσθὴς μάλισ' αὐτὸν
 ἵδτω, ἢ οἱ δὲ. ἢν ὅ δὲ δει-
 πνον κατὰ φάγων μὴ
 Si verò coena sumpta non deambulauerit,

mosior ad ferendum
 laborem. Cōsideran-
 dum etiam an ructū
 edat, aut à flatib⁹ vr-
 geatur. hæc enim fie-
 ri solēt his qui ita af-
 fecti sunt ppter hoc
 peccatum. Si verò dū
 edere multa cogitur,
 & fortiter laborare,
 aut cibum imperatū
 nō ederit, aut ebrius
 fact⁹ fuerit, aut à coe-
 na larga non obam-
 bulauerit, hoc modo
 explorare oportet. Si
 quidem coenam non
 ederit, solito autem
 more deambulaue-
 rit, iucūdiorem aspe-
 ctum præ se feret, &
 vegetior ac opero-
 sior in exercitijs erit.
 Verū alui egestio mo-
 dica & compacta ma-
 ximè in hoc fuerit.

rustum utique edet,
& flatuosus fuerit, &
plenitudo nō minor
apparebit, & inter la-
borandum magis q̄
anteā sudabit, & dif-
ficulter spirabit, ac
gravis erit: & transi-
tus alui, maiores, ac
minus viscosi his fue-
rint. quōd si neq; ci-
bum cōsumpserit, ne-
que deambulauerit,
pigrior utique fuerit
ac tumidior. Si verō
ebrinus factus fuerit,
sudabit magis quā
anteā, & difficulter
spirabit, & ipse seipso
gravior erit ac hu-
midior. Sed & letior
erit, si non caput ip-
si affligatur. Quōd
si viore semel vsus
fuerit, vegetior uti-
que erit, & magis so-
lutus. Si verō saepius

ποδωπατίσῃ, ὀρίγγα-
νοιτ' αἰ', καὶ φισώδης
εἴη, καὶ πλεῖθος ἐκ ἱλασ-
σον φαίνοιτο, καὶ ἰδρώ-
σοι αὐ' μᾶλλον ἢ πρὸ
σθενεὶ τῇ ταλαιπω-
ρίῃ, καὶ δύσπνοος αὐ'
εἴη, καὶ βαρύνε' αὐτὴ διέ-
ξοδοι τ' κριλῆς, μέζο-
νές τε καὶ ἥσσον γλί-
χραι τουτέων χυνοίν-
τ' αἰ'. εἰ δὲ μήτε τὸ σι-
πὶον καὶ ταλαιώσῃ, μή-
τε πρὸς πατίσει, νω-
τὸτ ὁρος αὐ' εἴη καὶ ὅς-
κωδίστερος. εἰ δὲ μεθυ-
σδεῖν, ἰδρῶν τ' αὐ' μᾶλ-
λον ἢ πρὸς σθενεὶ, καὶ δύς-
πνοος αὐ' εἴη, καὶ βαρύντε-
ρος αὐ' πρὸς ἰωντῷ, καὶ ὑ-
γρότερος. εἴη δ' αὐ' καὶ ὑ-
σμότερος, ἢν μή τι αὐ'
πρὸς ὑπερφανὴ αὐ' ἰῶ. Ἰυναικὶ δὲ χερσὶ ἀμείως
ἀπαξ, ὁ ξύττος τ' αὐ' εἴη
καὶ λεηνμελὲς μᾶλλον.
εἰ δὲ πλεῖστακις διαπρῆ

PRORRHETIC. II. 403

ξαιτο, σκληρότορος
αὐ γήγιστο, καὶ αὐχμη-
ρόν πῖχων, καὶ ἀχρύν-
σιρός τε καὶ κρυώδης
μᾶλλον.

Αποπάτους δὲ χρεὶ
διαχωρεῖαν τοῖσι τα-
λαιπωρούουσιν, ἐς αὐ-
ὀλιγοσιπέωσί τε καὶ ὀλι-
γοσιπέωσι, σμικρούς
τε καὶ σκληρούς· ἢν δὲ
πᾶσαν ἡμέραν. ἢν δὲ
καὶ διὰ τρίτης, ἢ τε-
τάρτης, ἢ διὰ πλείονος
χρόνου διαχωρεῖν, κίν-
δυνος ἢ πυρετόν, ἢ
διχρόοιαν ἐπιλαβεῖν.
ὅσα δὲ ὑγρόπερά· ὅτι
τῶν διαχωρημάτων,
ἢ ὥστε σὺν πυρετῷ
ἐν τῇ διεξόδῳ, ταῦ-
τα δὴ πάντα τοῖσι
κακίω. τοῖσι δὲ συ-
χνὰ ἐσθίουσιν ἢ δὴ,
iores sunt. At verò his qui multum edunt,

re peregerit, durior
euadet, & squallore
quendam habebit, &
decoloratior ac ma-
gis lassatus erit.

Porro egestionibus
alui procedere oportet
his qui laboribus
exercentur, quandiu
parum ederint, ac pa-
rum potauerint, mo-
dicas & duras, atque
hoc quotidie. Si ve-
rò tertio quoque die,
aut quarto, aut ex
longiore interuallo
prodierint, pericu-
lum est aut febris, aut
alui profluvio corripi-
endos esse. Quacūque
verò egestionibus
liquidiores sunt,
quàm ut in transi-
tu conformentur.
hæ sanè omnes pe-
iores sunt. At verò his qui multum edunt,

& multum laborant, egestionis transitum mollem oportet esse ficcum, & copiam ciborum ingestorum pro ratione laboris. Procedunt autem ab æquali ciborum copia, his quidem qui minimum laborant, plurimæ egestionis: his vero qui plurimum laborant, modicæ, si sani fuerint, & iusta viæ ratione utantur. Nā ad hæc coniecturam facere oportet. Liqui diiores autē egestionis, & sine febris orientes, & quæ septima die aut citius iudicatur, comodæ sunt, si semel vix vice omnes fiant & non reuertantur. Si vero insuper febrierint homines, aut alii, profusa redierint, si longa fuerint, pe-

καὶ πολλὰ ταλαιπω-
ρίουσι, πλεονεξίαν
χρὴ μαλθακὴν εἶναι,
ξηρὴν δὲ, πολλὸς τῶν
περὶ εἰσιόντων κτηλῶν
τῆς ταλαιπωρίας. Δια-
χωρεῖται δὲ ἀπὸ τῶν ἰσων
σιτίων, τοῖσι μὲν ἑλά-
χιστα ταλαιπωροῦσι,
πολλὰ δὲ ταλαι-
πωροῦσι πολλὰ, συμ-
κρὸν, ἢν ὑγιαίνωσι τε
καὶ διακρίνεται. ἀλλὰ πρὸς ταῦτα συμ-
βάλλεται καὶ δὲ ὑπερ-
βαίνει τῶν διαχωρίσεων
καὶ ἅττω πνεύματι γι-
νόμεναι, καὶ ἑξομαῖαι,
καὶ διακρίνεται μὲναι,
λυσιτέλεις ἐς ἅπασι πα-
σαι γινόμεναι, καὶ μὴ
ἔτι σφραῖσαι. εἰ δὲ ἐπι-
πνεύματι νοσήσιν οἱ αὖ-
θις, καὶ ἔτι σφραῖσαι
καὶ διακρίνεται ἐν μακρῇ
γίγνεται, πάντως πο-

νηαί, εἴτε χολώδεις
ἦσαν, εἴτε φλεγματώ
δεις, εἴτε ὠμαί· καὶ δια
τημάτων τε ἰδίων προσ
δεόμεναι ἕκασται, καὶ
φαρμακυσίων ἄλλαι
ἄλλων.

Οὕρον δὲ χρῆναι κατὰ
τε τὸ τοῦ πινομένου
πλήθος διουρέειν, καὶ
ἴσον αἰεὶ, καὶ ἀφρόον
ὡς μάλιστα, καὶ ῥοπῇ,
ὀλίγον παχύτορον, ἢ
οἶον ἐπὶ δεξιᾷ. εἰ δὲ εἴη
ἰσχυρὸς τε, καὶ πλεόν
τος προσκαυσμένου πί
νεσθαι, σημαίνει μὴ πει
θεσθαι τὸν αἰσχροπν,
ἀλλὰ πλεόνει ποτὶ
χρῆσθαι, ἢ ὅτι δυνάσθαι
αἰσχροφῆναι, ἔσ' αἰ
τὰ τοιαῦτα ποιεῖν τὸ
ῥον. εἰ δὲ κατ' ὀλίγον
ῥυξοὶ τὸ ῥον σημαί
νει ἢ φαρμακυσίος δεῖ
σθαι τὸν αἰσχροπν,
να, aut medicamentis hominē opus habere si

nitus mala sunt, siue
biliosa fuerint, siue
pituitosa, siue cruda:
& victus ratione pro
pria, singula opus ha
bent, itēque medi
camentis alia alijs.

Cæterum urinam
iuxta potionis copiam
meiere oportet, &
semper æqualem, &
quam maximè acer
uatim, & momento
paulo crassiorē, quā
id quod in potu acce
ptū fuit. Si verò fue
rit aquosa, & copio
sior quā pro eo quod
bibī imperatum est,
significat hominem
non obedire, sed co
piofiore potu uti, aut
non posse renutrirī,
quā diu talia uri
nam faciunt. Si verò
paulatim stridat uri
na, aut medicamentis hominē opus habere si

gnificat, aut qd mor-
bi in vesica habere.

At sanguinē meie-
re, rarò quidem & si-
ne febre ac dolore,
nihil mali significat,
sed lassitudinū solu-
tio fit. Si verò sæpius
meiat, & aliquid ex
his accesserit, malū
est. Verūm prædicere
oportet, siue cum do-
lore meiat, siue cū
febre, fore vt insuper-
pus meiat, atque ita
dolores quiescant.

Crassa verò vrina
albam subsidentiam
habens, aut circa ar-
ticulos dolorem ali-
quem. aut tumorem
significat. Aliæ verò
omnes subsidentia
in vrinis eorum qui
exercentur, à mor-
bis circavesicā sunt:
id quod ipsi manife-

ἢ νόσημά π τ πεί κν
σιν ἔχον.

Αἷμα δ' ἐοῦρησσαι, ὁ-
λιγάκις μὲν καὶ ἄτ' ὅρ-
πυρετοῦ κ, ὁδυνῆς, οὐ
δὲν κακὸν σημαίνει, ἀλ-
λὰ κ' ὅτων λύσις γίνε-
ται. εἰ δ' ἐπολλάκις
οὔρει, ἢ π τούτων
προσγίνοιτο, δεινόν.
ἀλλὰ προλέγειν ἢν τι
ξυὼ ὁδυνῆς οὔρειται,
ἢν τι ξυὼ πυρετῶ, πῶ-
ον ἐπιδουρήσειν, καὶ
οὕτω πάσας τῶν ἀλ-
γούντων.

Παχὺ δ' ἐοῦρον λε-
πὴν ἔχον, ἢ ἔχον,
σημαίνει ἢ πεί τὰ ἀρ-
θρα πινὰ ὁδυνῆν καὶ
ἔπαρσιν. αἱ δ' ἀλλὰ
ἔσχαται αἱ εἰ τοῖσιν
οὔροισι τῶν γυμναζο-
μένων πᾶσαι ἀπὸ τῆς
σημάτων γίνοντι τῶν
πρὶς πλὴν κύνειν δ' ἡ-
λόν δ' ἐπιήσουσι.

ξυνὸν ὁδῶν σὶ περὶ γὰρ
ἴσονται, καὶ δυσά-
παλλακτοί. καὶ ταύ-
τα γράφω πρὸς τούτων,
καὶ λέγω πικρὰτα ἔτε-
ρα. ὧν ὃ δὲ ἀκριβέαι
κατηγροῦνται τῷ προῶ
ἐρήσεων, τοῖσι μὲν αὐ-
τῶν αὐτὸς ξυνηγρό-
μην, τῶν δὲ πασι πε-
ρὶ μαθητῶν σιν ἰλαχ-
νουσάμην, τῶν δὲ ξυ-
γράμματα ἔλαβον. ὥς
περὶ εἰδὼς οἷα ἕκα-
τος αὐτῶν ἰφρόνῃ, καὶ
ταῖς ἀκριβείαις οὐδα-
μοῦ ὄντων, ἐπεχείρη-
σα τὰς γράφαι.

Περὶ δὲ ὑδρώπων
περὶ φθισίων, καὶ τῶν
ποδαγρῶν, τῶν περὶ λαμ-
βαιομελίων ἅπας τῶν ἰε-
ρῆς νόσων καλομελίας,
τὰς δὲ λέγω, καὶ μὲν π-
ρὸς πάντων, τὸ αὐτὸ
τὸν γὰρ ξυγγενία πν-
δico, ex aliqua quidem parte de omni-
bus idem. Nam qui hos morbos congeni-

stū facient. Cū dolo-
ribus enim erūt, & ta-
lesvt difficulter quis
ab ipsis liberari pos-
sit. Atq; hæc quidem
de his scribo, & huius-
modi alia dico. Cete-
rū ex his qui exactā
ac certā prædictionē
rationē prædicāt, cū
aliquibus ipse cōuer-
satus sum, cū aliquo-
rū verò filiis ac disci-
pulis tem cōtuli, quo-
rū dā verò scripta ac-
cepi. quare quā pbē
sciā qualiter quisque
ipso-
rū sentiat, & exa-
ctas certitudines nū-
quam cōpererim, hæc
scribere aggressus sū.

At verò de aqua in-
ter cutē, & tabidis, &
podagris, & his qui à
morbo sacro appella-
to corripuntur, hæc
dico, ex aliqua quidem parte de omni-
bus idem. Nam qui hos morbos congeni-

tos habet, is ægrè ab ipsis liberari potest. Reliqua verò singulatim scribam de singulis.

Eum qui ab hydrope, siue aqua intercutem correptus est, & superstes esse volet, bonis visceribus præditum esse oportet, ita ut natura se exerat, simulq; facile coquat, & bene spiraret, sitque sine dolore, & totum corpus æqualiter tepidū habeat, & non circa extremas partes colligatum. Melius est autē ut tumores potius habeat in extremis partibus. Optimum verò est neutrum horum habere. Nam molles ac graciles esse cōuenit extremas partes, itēq; vētré ad cōtactū mollē. τῶν τῶν νοσημάτων ἔστιν αἰδέσθαι δυσάπυλακτον ἰόντα. τὰ δὲ ἄλλα καὶ ἑκάστον ῥεάψω. Χρὴ δὲ τὸν ἄπο τοῦ ὕδρωπος ἰχόρην, καὶ μέλλοντα πρὸς ἰσχυρὰ, αὐτὰλάγχρυν τε εἶναι, καὶ αὐατείνεα καὶ φύσιν, ἅμα πειπτεῖν τε αὐτῶν. αὐτῶν τε ὄντα, αὐτῶν δὲ πρὸς τὸ χλιαρὸν ὁμαλῶς παύτῃ σῶμα ἔχειν, καὶ μὴ πρὸς τὴν τιμὴν πρὸς τὰ ἰσχυρὰ. κρίσιν δὲ ἰσχυρὰ ματὰ μέλλον ἔχειν ἐν τοῖσιν ἀκρωτηρίοισιν. ἄριστον δὲ μηδὲ ἑτέρον τούτων· ἀλλὰ μαλακὰ τε χρὴ καὶ ἰσχυρὰ εἶναι τὰ ἀκρωτήρια, καὶ πλεῖν γαστέρα μαλακὰ καὶ εἶναι φανομελίην. Ἐνχα

sim

minus, plurima ex
his habeat: nam spes
erit ut superstes eua-
dat. Qui verò nihil
horum habuerit, sed
contraria, eum despe-
ratum esse scito: qui
autem pauca horum
habuerit, quæ bona
esse dixi, si hydropes
laboranti adsint, huic
exiguæ spes restant.
Cui verò multum san-
guinis sursum ac de-
orsum eruperit, & fe-
bris insuper accesserit,
eum multa aqua
repletum iri timor est,
atque hic hydrops
breuissimi temporis
est, & ex quo paucissi-
mi euadunt. Verum
de hoc alteri prius si-
gnificare oportet. at
quibus magni tumo-
res facti emarcescunt,
ac rursus attolluntur,

ποῦ γιγνίσκῃ. εἰ δὲ μὴ, ὥς
πλείστα τῶν ἐχέτω·
εἰ γὰρ πῶς ἔστι πῶς
νέσθῃ. ὅς δ' αὖ μὴδὲν
τῶν ἐχέῃ, ἀλλὰ τὰ
ἐναντία, αἰετίζον
ἰόντα εἰδέναι. ὅς δ' αὖ
τούτων ὀλίγα ἐχέῃ, ἀ-
φ' ἡμῶν χρῆσθαι εἰς τὸ
ὑδρωπῶντι προσόν-
τα, ὀλίγα γὰρ πῶς αὖ
τῶν αὖ αἰμορῶν
εἴη πολλὸν αὖν καὶ
τῶν πυρετῶν ἐπιγίγνηται,
ὑδατος ἐμπλησθῆναι
πολλὰ γὰρ γὰρ πῶς τῶν
καὶ τῶν ὑδρωπῶν ἔως ὅ-
λιγοι χρόνιοι τὰ πῶς τῶν
ἐν τοῖσιν ἀφνικῶς τῶν
σιν. ἄλλω δ' προσημαί-
ναν πῶς τῶν. οἷσι δὲ
οἱ δὲ ματὰ μεγάλα γι-
γνίσκονται καὶ μαρμαί-
νεται, καὶ αὖτις ἐκεί-
νεται, οὗτοι δὲ μάλ-
λον πῶς γίνονται τῶν
hi magis conualescunt

PRORRHETIC. II. 411

καὶ τῶν αἱμάτων τῆς ἀ-
ναρξήξιος ἐμπυλα-
μύων. ἐξαπατίουσι ὃ
οὐ ἀλγέοντες οὐτοι
οἱ ὑδρωπεῖς, ὥς τε ποι-
έουσιν αὐτοὺς ἀποόντας
τοῖσιν ἰητροῖσιν ἀπὸ λ-
λυαζ.

Περὶ δὲ τῶν φθινόν-
των, καὶ μὴ τὸ πνεύ-
λον ἐν πτωβήχα, ταῦ-
τα λέγω, ἀπὸ τοῦ ὅτι
ἐμπύων ἔρχεσθον. καὶ
γὰρ τὸ πνεύλον τὸ μέλ-
λον πτωχὸς ἀπαλλά-
ξιν, ὡς περὶ τῆς αὐτῆς
ἐκείνου, καὶ εἰς λυ-
κόν, καὶ ὁμαλόν, καὶ ὁμό-
χρον, καὶ ἀφλέσμαν-
τον. τὸ δ' ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς καταρρέον, εἰς
τὰς εἴνας βέβηκε. πυ-
ρεθὸν ὃ μὴ λαμβάνειν,
ὥς τε τῶν δείπνων μὴ
κωλύεσθαι, μηδὲ διψῆν.
ἡ δὲ γαστήρ ἀποχωρεῖ-
τω πᾶσαν ἡμέρην,

quàm illi qui ex san-
guinis eruptione im-
plentur. Verùm fallūt
hi hydropes ipsos æ-
grōtos, faciuntque ut
ipsi à medicis disce-
dant ac pereant.

De tabescentibus,
quod ad sputū ac tuf-
sim attinet, eadem di-
co quæ de pectore sup-
puratis scripsi. Opor-
tet enim eum qui pro-
bè liberari volet, fa-
cilè sputum per tuf-
sim reijcere, & id ef-
se album, & æqua-
le, & eiusdem colo-
ris, & ab inflamma-
tione alienum. Quod
verò à capite defluit,
ad nares conuerti. fe-
brem autem non in-
uadere, ut ne à coe-
nis prohibeatur, ne-
que sitiatur. Venter au-
tem egerat quotidie.

d 2

& id quod egerit sit
 durum: copia pro ra-
 tione ciborū ingesto-
 rum. hominem verò
 quàm minimè tenuē
 esse oportet. Pectus
 autem laudare conue-
 nit quadrangulum,
 & hirsutum. & os ip-
 sius paruum sit, & ro-
 buste carnosum. Qui-
 cunque enim hæc om-
 nia habuerit, maximè
 superstes erit: qui ve-
 rò nihil horum habet,
 interitui proximus.
 Quicunque verò pe-
 ctore suppurati facti
 fuerint, dum iuvenes
 sunt, ex humorum il-
 lapsu, aut fistula, aut
 alio quopiam hu-
 iuscemodi, aut ex ab-
 scessus recursu, hi non
 euadunt, nisi valde
 multa bona signa ipsis
 accesserint. Pereunt

καὶ τὸ ἄποχωρεῖον ἐς ω-
 σκληρόν· πλῆθος δὲ χε-
 τὰ εἰσιόντα. τὸν δὲ αὖ
 θρωπον ὡς ἥκιστα λε-
 πτὸν εἶναι. τὸ δὲ σῆθος
 ἐπαίνειν χρὴ τετρα-
 γωνόν τε εἶναι, καὶ λά-
 σιον. καὶ ὁ χόνδρος αὖ-
 τοῦ μικρὸς ἐς ω, καὶ σε-
 σαρκωμένος ἰσχυρῶς.
 ὅς τις μὲν γὰρ ταῦτα
 πάντα ἔχει, σωτηρίας
 παρὸς γίνεσθαι· ὅς δ' αὖ
 μὴ δὲ τούτων ἔχη, ὁ δὲ
 θνήσκει παρὸς. ὅσοι δ' αὖ
 ἔμπροσθεν γινώσκονται, νέοι
 εἶναι τῶν ἐξ ἀποσκήψιος,
 ἢ σύριγγος, ἢ ἀπὸ ἄλ-
 λου πινός τινος ποιού-
 των, ἢ καὶ πυλινδρο-
 μίης ἀποσάσιος, ὃ πε-
 ριγίνονται, ἢν μὴ πολ-
 λὰ κάρτα αὐτοῖσιν ἐ-
 πιγλήνται τὰ ἀγαθῶν
 σημείων. ἀπὸ λυγρῶν
 δὲ οἱ αὖ θρωποι οὕτοι

ἐς τὸ φθινόπωρον. ἰχθυ-
ρῶς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλ-
λων νοσημάτων μα-
κρῶν, ἐς πλεονέκτα τὰ
πλεονέκτα τῶσιν οἱ πλεί-
στοι. τῶν δ' ἄλλων ἡμι-
στα πρὸ γίνονται, αἱ τε
παρθέναι, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες, ἢ σὺν ἀπολήψει
ἐπιμήνιων ἢ φθίσις γέ-
νηται. εἰ δὲ μέλλοι πε-
πρωμένης τῶν παρ-
θενῶν, ἢ τῶν γυναικῶν,
τῶν τε ἄλλων σημεῖ-
ων τῶν τε ἀγαθῶν δεῖ
πολλὰ ἐπιγινώσκειν, ἢ
τὰ ἐπιμήνια λαμπρῶς
τε καὶ καθαρώς ἐπι-
φαίνεσθαι, ἢ οὐδὲ μίαν
ἐλπίδα.

Οἱ δὲ ἐκ τῶν αἰμά-
των τῆς ἀνδρῆς ἡμῶς
ἐμψυχοὶ γινόμενοι τῶν
τε ἀνδρῶν, καὶ τῶν
γυναικῶν, καὶ τῶν παρ-
θενῶν, πρὸ γίνονται ἢ οὐχ ἥσσον. τὰ δὲ σημεῖα
καὶ πάντα ἀναλυσίαν ἔχοντα τὰ τε πρὸ τῶν ἐμ-

ad autumnum. Sed &
ex alijs morbis longis
plerique ad hoc tem-
pus maximè moriun-
tur. Caterùm ex alijs
minimè supstitutes ma-
nent & virgines, & mu-
lieres, quibus ex sup-
pressis mensibus tabes
oborta est. Si verò ali-
qua virgo, aut mulier
euasura est, & aliorū
signorum bonorum
multa accedere oportet,
& menses splendi-
dè ac purè apparere,
aut nulla spes est.

Qui verò ex sangui-
nis eruptione, pectore
suppurati fiunt, & viri,
& mulieres, & virgi-
nes, non minus eua-
dūt. verùm signis om-
nibus tum suppurato-
rum, tum tabescentiū

collectis, & superstitē futurum, & periturū prædicere oportet. maximè verò euadūt ex sanguinis eruptione, hi quibus dolores sunt atrabiliarij, & in dorso, & in pectore, & qui post eruptionem minus dolent. Nam & tusses non valde insuper accedunt, & febres pleræque perseverant, sitim facile ferentes. At reversiones eruptionis sanguinis maximè fiunt his, si non abscessus succedant.

Optimi verò sunt abscessus sanguinolētissimi. Quibus autē in pectorib⁹ dolores insunt, & per tempus attenuantur, & tussiant, ac difficulter spirant, καὶ βήκονσι, καὶ δύσπνοιαί γίνονται, οὐ-

πάντων, τὰ φθινόντων, προλέγειν τὸν τε πόρον σόμνον καὶ τὸν ἀπολλύνμενον. μάλιστα ὅτε περιγίνοιται καὶ τὰ αἵματος αἰσθητέων, οἱ σιν αὖ ἀλγύματα ὑπάρχει μελαγχολικά, καὶ τε τῷ νῶτῳ καὶ τῷ στήθεϊ, καὶ μὲν πρὶν αἰσθητέον αἰσθάνονται ὁρροὶ γλυκύνει. βῆξις τε καὶ κέρταξις γίνονται, καὶ πυρετοὶ οἱ πλείστοι διατελείουσιν ἔόντες, διὰ τὸν ὁπτιῶς φόροντες. ὑποσφοκαὶ ὅτε αἰσθητέος μάλιστα γίνονται ὀντοισιν, εἰ μὴ ἀποστασις ἐπιγλήκει.

Αἰσθάνονται δὲ τῶν ἀποστασιῶν αἱ αἵματηρόταται. ὁκνηροὶ δὲ εἰς τοῖσι στήθεσιν ἀλγύματα εἴσι, καὶ διὰ χρόνον λεπνύονται τε καὶ δύσπνοιαί γίνονται, οὐ-

& accuratè vivit, & laboris amans est, & alium bonam habet ad obediendum pro studiorum ratione. hic sanè medicū intelligentiam habètem nactus, sanus fieri poterit.

Ex his porrò qui à sacro morbo corripiuntur, difficillimè quidē liberantur hi quibus à puero contigit morbus, & simul ad virilem ætatem peruenit. Deinde hi quibus corpore in vigore ætatis constituto factus est, & fuerit à viginti quinque annis, vsq; ad annum quadragesimum quintum. Post hos autem, quibus factus fuerit morbus, nullam significationē præbens ex qua corporis parte initium sumat. At quibus ex capite initium ca-

καὶ τὸν βόπον ὅτιν ἐπιμελής τε καὶ φιλόπονος, καὶ χρηλίας ἀγαθὰς ἔχων ὑπακούειν πρὸς τὰ ἐπιτηδύματ' αὐτοῦ, ὅπως δὴ ἰηστῶ γινώμην ἔχοντες ἐπιτυχῶν, ὑγιὲς αὐτὸ γένοιτο.

Τῶν δ' ἄπὸ τῆς ἱερῆς νόσου λαμβανόμενων, χαλεπώταται μὲν εἰς αὐτὰ, ὁκρῶσι δ' αὖτ' ἀπὸ παιδὸς ξυμβήσονται, καὶ σωανδρωθῇ τὸ νόσημα. ἐπιτα δὲ ὅσοισιν αὐτὸ γίνεται ἐν ἀκμαζόντι τῷ σώματι τῆς ἡλικίας. εἴη δ' αὖτ' ἀπὸ εἰησι καὶ πέντε ἐπέων, εἰς πέντε καὶ πενταέτηντα ἔτια. καὶ δὲ τούτους, ὅσοις αὐτὸ γίνεται τὸ νόσημα μηδὲν προσσημαίνον ὁκρῶεν ἄσχετοι τὸ σώματος. οἱσι δ' ἀπὸ τῆς

κεφαλῆς δοκεῖ ἀρχε
 αὖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πλαν-
 ροῦ, ἢ ἀπὸ τῆς χειρὸς,
 ἢ ποδὸς, ὅτι πέντε εἴδη
 ἰατρικῆς. Πραγματοῦς γὰρ καὶ
 ταῦτα τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς, τοῦ πον χα-
 λειώματα ἐπιτατὰ
 ἀπὸ τοῦ πλανοῦ. τὰ δὲ
 ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ
 τῶν ποδῶν, μάλιστα οἱ ἀ-
 πὸ τῆς ἐξυγιάσεως. ἐπιχα-
 ρεῖν δὲ χρὴ τοὺς τοιοῦτοις
 τὸν ἰατρὸν, εἰδὼτα τὸν
 τρόπον τῆς ἰήσεως, ἢν
 ἔωσιν οἱ αὐτῶν νεοί
 καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς πλάνοις
 ὅσον αἱ φρενὲς πικρὰ
 καὶ ἐχούσιν, ἢ εἰς ἀ-
 πώληκτον γένοντα.
 αἱ μὲν γὰρ μελαγχολ-
 λικὰ αὐτὰ καὶ σπασμῶδες,
 οὐ λυσιτελεῖς. αἱ δὲ ἄλ-
 λαι, αἱ εἰς τὰ κατώτερα
 πορεύονται, πᾶσαι ἀγα-
 θαί. ἄρισται δὲ καὶ αὐ-
 τὰς, boni sunt. Lōgè verò optimi & hīc sūt

pere videtur, aut à la-
 tere, aut à manu, aut
 pede, facilius curatur.
 Verùm differūt etiam
 hec morbi genera, qui
 enim à capite initium
 sumunt, ex hi gravis-
 simi sunt: deinde qui
 à latere. Qui verò à
 manibus ac pedibus,
 maximè sanari pos-
 sunt. Ceterùm horum
 curam aggredi oportet
 medicum, qui me-
 dendi modum novit,
 si homines fuerint iu-
 uenes, & laboris emā-
 tes, nisi mens mali ali-
 qd habuerit, aut quis
 stupore attonito fide-
 ratus fuerit. Nam hæ
 atrabiliaria mentis
 emotiones, non sunt
 conducibiles. Alij ve-
 rò qui ad infernas par-
 tes conuertuntur ab-

qui sunt sanguinolentissimi. Quicumq; vero senes apprehēdi incipiunt, maximē moriūtur, & si nō pereāt, statim celerrimēq; , p se liberantur à medicis autem minimē opem ferunt.

At quibus pueris oculi repentē distorti fuerunt, aut maius quoddam malum perpessi sūt, aut tubercula sub cervicem oborta sunt, aut vocē graciliorem adepti sunt, aut tussēs siccae diurnae adherent, aut maioribus factis dolor pcedit ad ventrem, & non exturbatur, aut in lateribus distortionēs habent, aut venas crassas circa vētrem varicosas, aut omentum descendit, aut testis magni fa-

ταῦτα πολλῶν αἰαματιγρότατοι. ὁποσοὶ ἢ γέροντες ἢ ἑσάνε λαμβάνουσι, ἀπεθνήσκουσι τε μάλιστα, ἢ ἢν μὴ ἀπολύνται, τάχιστα ἀπολλάσσον. ἂν τὸ αὐτομάτη. ἂν τὸ ἢ τὴν τρεῶν ἢ κίς ὠφελίοντη.

Οἱσι δὲ τὴν παιδίῳν ἱεραπίνης οἱ ὀφθαλμοὶ διαστρέφονται, ἢ μείζον ἡ κηκόν ἐπαθόν, ἢ φνυματα ὑπὸ τὸν αὐχένα ἐφύη, ἢ ἰσχυροφωνότεροι ἐχθρόντο, ἢ βῆχες ξηραὶ χρόνιαι προσίχουσιν, ἢ ἐς πλὴν γαστέρα μείζονσι χυμομελίοισιν ὀδυρὸν φαιτὰ, καὶ οὐκ ἐκταράσσεται, ἢ ἐν τοῖσι πλευροῖσι διαστρέμματα ἔχουσιν, ἢ φλέβας παχίας πρὸς πλὴν γαστέρα κιστώδεις, ἢ ἰσχυρὰ λεονταβαίνουσι, ἢ ὄρχις μέγας γέγρ-

ναι, ἢ χεῖρ λεπτή καὶ
ἀκρατὴς, ἢ πούς, ἢ
κνήμη ξύμπασα ἐχω-
λώθη, ἄτορ πορφύ-
σιος ἄλλης, τούτοις
πάνσιν εἰδέναι ὅτι ἢ
νῆσος πορευθήτω πρὸ
τῶν ἀπαίων. καὶ
οἱ μὲν πλείοι τῶν
βροχόντων τὰ παῖδα,
ἐρωτῶμενοι ὁμολογῶ-
σιν· τοὺς δὲ ἢ λα-
οὶ, καὶ οὐ φασὶν
εἰδέναι τοιοῦτον οὐ-
δὲν γυμνῶν.

Τὸν δὲ περὶ τῶν ἐλ-
κίων μέλλοντα γνώ-
σεσθαι, ὅπως ἐκαστα πε-
λουτήσιν, πρῶτον μὲν
χρὴ τὰ εἶδη τὰ αἰσθη-
των ἐξεπίσκαται, τὰ
τε ἀμείνω πρὸς τὰ ἐλ-
κία, καὶ τὰ κακίω.
ἔπειτα τὰς ἡλικίας εἰ-
δέναι, ὅσοι ἢ σιν ἐκ-
στα τῶν ἐλκίων δύ-
σαπλάκτα γίνεσθαι.

Atus est, aut manus te-
nuis & impotens, aut
pes aut tibia tota clau-
da facta est, citra aliā
causam: his omnibus
morbum antea fa-
ctum fuisse, scire oportet,
præ his vniuersis.
Et plurimi qui pueros
educant, si interro-
gentur, confitebun-
tur: quosdam verò e-
tiam res latet, negant-
que se scire quicquam
tale factum esse.

Qui porrò de vlceri-
bus cognoscere volet,
quomodo singula fi-
nient, eū primū ho-
minum species per-
scrutari oportet, tum
eas quæ meliores sunt
ad vlcera, tum quæ
deteriores. Deinde
ætates nosse, in qui-
bus singula vlcera cu-
ratu difficilia existūt.

Locos item in corporibus perspectos habere, quantum alijs ab alijs differunt. Sed & alia qualia in singulis accedunt, tum bona, tum mala, nosse oportet. Si quis enim omnia hæc nouerit, is sanè sciet etiam quomodo singulorum euentus continget: qui verò non nouerit hæc, nō nosse poterit quales fines vlcerū erunt. Species equidem bonæ sunt hæ, Leues, & com-
modatæ, & bonis viscerib⁹ prædite, & neq; valde carnosæ, neq; duræ. iuxta colorē verò sit species alba aut nigra, aut rubens: hæ enim omnes bonæ sunt, si puræ sunt. Si verò pallidus color ammixt⁹ fuerit, aut color ipse pallidus, aut liuidus fuerit,

τὰ τε χωρία ἐπισκέ-
φθαι τὰ ἐν τοῖσι σώμα-
σιν, ὅσον διαφέρει δα-
περὰ δαπέρων· τὰ τε
ἄλλα ὁμοῖά τε ἐφ' ἐκά-
στοισιν ἐπιγίνεσθαι, ὅγα-
ρὰ τε καὶ κακὰ εἶδέναι.
εἰδὼς μὲν γὰρ αὖ τις
ταῦτα πάντα, εἰδὴ αὖ
καὶ ὅπως ἕκαστα ἀπο-
βήσεσθαι· μὴ εἰδὼς δὲ
ταῦτα, ὅτι αὖ εἰδὴ ὅ-
πως αἱ πελονται ἴσον-
ται ἀμφὶ τῇ ἐλκείῳ.
εἰδεὶα μὲν γὰρ ὅγαρὰ
ὅτι τὰ τοιαῦτα, ὅγαρὰ,
καὶ ξύμμετρα, καὶ ὀ-
πωλαγχνα, καὶ μήτε
σαρκώδεια ἰσχυρῶς, μή-
τε σκληρὰ· καὶ ὅ γὰρ
μαῖς ἴσως λανθάνον, ἢ μέ-
λαι, ἢ ἐρυθρόν· ταῦτα
γὰρ πάντα ὅγαρὰ, ὅ-
κρητα ἴόντα. εἰ δ' εἴη
μυξόχλωρον, ἢ χλωρόν
ἢ παλιδρόν ὅ γὰρ χρωμα,

κακίον γίνεται. τὰ δὲ
εἶδη ὅσα αὐτοῖσι προ-
γεγραμμένοις ταῖς αἰ-
τίαις πεφύκη, εἰδέναι
χρὲν κακίῳ ἴοντα.

Πρὸς δὲ ἡλικιών, φύ-
ματ' αὖ μὲν ἔμψυχα γίνε-
ται, καὶ τὰ χοιρώδεια
ταῦτα πλεῖστα τῶν παι-
δῶν ἴσχυσι, καὶ ἔσται ἐξ
αὐτῶν ἀπαλλάσσει
τοῖσι δὲ γεγραπτοῖσι
τε τῶν παιδῶν, καὶ
νενηήκοις. φύνη μὲν
ἐλάσσων, χαλεπώτερον
δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπαλλάσ-
σουσι. τοῖσι δὲ αἰδέσθαι
σι, τὰ μὲν ποικύτα φύ-
ματα οὐ καὶ τὰ ἐπι-
γίνεσθαι. τὰ δὲ κηρία,
δεινὰ, καὶ οἱ κρυπτοὶ κα-
κίνοι οἱ ἀποβύχιοι, καὶ
οἱ καὶ τῶν ἐπινυκτίδων
ἐρπητες, εἰς αὐτὴν ἐξήκον-
τα ἔτια συχνῶς ὑπο-
βάλλωσι. τοῖσι δὲ γέ-
ρονσι, τῶν μὲν ποικύ-
των

peius est. Species verò
quæ præscriptis con-
trariæ sunt, eas dete-
riorēs esse scito.

At verò quod ad æ-
tates attinet, tubercu-
la quidem suppurata
sunt, & strumosa hæc
plurimos pueros occu-
pāt, & facillimè ex ip-
sis liberantur: senio-
ribus verò pueris & a-
dolescentibus, minus
quidem oriuntur, ve-
rùm difficilior ab ip-
sis liberantur. Viris au-
tem talia quidem tu-
bercula nō valde sūt,
verum ceria Græcis
dicta, ad modum fa-
ui concreta, horren-
da: & cancri occulti
submersi, & ex pustulis
nocturnis herpes, do-
nec sexaginta annos
transmiserint. Seni-
bus autē nihil talium

tuberculorū accedit, verūm cancri & occul-
ti, & summas partes oc-
cupantes, & commo-
riuntur.

Cæterū ex locis, sub
alares difficiliores cu-
ratu suat, & laterum
mollitudines, ac femo-
ra. Nam & morę in ip-
sis fiunt, & recidiuæ.

Ex articulis periculo-
sissimi sunt magni di-
giti, & præsertim pedū.

Quibus autem in o-
bliqua lingue parte ul-
cus sit diuturnum, in
his dentes cōsiderare
oportet, an quis iux-
ta illam vlceris par-
tem acutior sit.

Vulnera magis le-
talia sunt, quæ in ve-
nas crassas, in collo
ac inguinibus infli-
gūtur: deinde quæ in
cerebrum, & in hepar:

το τρέπων φυματῶν ἔ-
δεν ἐπιγίνεσθαι οἱ ἤ κε ρ-
κίνοι οἱ κρηπίοι, καὶ οἱ
ἀκρόπαθοι γίνονται, καὶ
ξυλωπεθνήσκουσι.

Τῶν δὲ χωρίων, μα-
χάλα δυσιητότατα,
καὶ κερεῶνές τε καὶ
μυροί· ἡ ποσάσιές τε πρὶν
ἐν αὐτοῖσι γίνονται, καὶ
ἡ ποσροφαί.

Τῶν δὲ ποδῶν ἄρδρα,
ἐπικινδυνότατα οἱ με-
γάλοι δάκτυλοι, καὶ
μᾶλλον οἱ τῷ ποδῶν.

Οἷσι ἡ τῆς γλώττης ἐν
τῷ πλάγιῳ ἔλκυσ γί-
νεται πολυχρόνιον, κα-
ταμαδεῖν τὸ δόνταν,
ἢ νηπὶς ὁξὺς τῇ κατ' αὐτό.

Τὰ δὲ βώματα, θανα-
τωδίστερα ἢ τὰ ἐς τὰς
φλέβας τὰς ποχείας,
τὰς ἐν τῷ βραχίλῳ τε
καὶ τοῖς βουβώσιν·
ἔπιτα ἐς τὸν ἐγκέφα-
λον, καὶ ἐς τὸ ἥπαρ· ἔπι

τα τὰ ἐς τὸν ὄρον καὶ
ἐς κύσιν. ἔστι δὲ ταῦτα
πάντα ὀλίθρια ἰόν-
τα ἰχθυῶς, οὐχ ἕως
ἄφυκτα ὡς δοκέει· τὰ
τε γὰρ χωρία ὀνόμα-
τα ἔχοντα ταῦτα,
μέγα διαφθῆναι, καὶ
οἱ αὐτοὶ πτόποι. πο-
λὺ δὲ διαφέρει τοῦ
αὐτοῦ αὐτῶπου τοῦ
σώματος ἢ παρασκευῆ·
ἔστι μὲν γὰρ ὅτε ἔτ' αὖ
πυρεθῆναι, ἔτε φλεῖ
μῆναι τρωθεῖς· ἔστι
δ' ὅτε καὶ αὖν ὡφο-
φάσιος ἐπυρεθῆναι αὖ,
καὶ φλεγμαίνειν π
τοῦ σώματος πάντως.
ἄλλ' ἢν ὅτε ἑλκὺς ἑ-
χὼν παραφρονέει, νύ-
πιπῶς τε φέρεται
τῷ σώματι, ἰχθυῶν χερσὶ
τῷ σώματι ὡς ἀπὸ βι-
σομύου καὶ τὰ λῶσιν
τῆς ἰντερῆς τε, καὶ
τῇ ἐπιγινωσκῶν

postea quæ in intesti-
num & vesicam. Sunt
autem hæc omnia per-
niciosa valde, non ta-
men ita ut nemo ex
his evadat, velut pu-
tatur. Nam & loci qui
hæc nomina habent,
multum inter se diffe-
runt, & iidem modi.
multum etiam differt
corporis ipsius homi-
nis structura. Aliquan-
do enim neq; febricitat,
neque inflamma-
tur sauciatus: aliquan-
do etiam citra cau-
sam febricitat, & ali-
qua corporis pars o-
mnino inflammatur.
At quando is qui vl-
cus habet, delirat, &
facile fert vulnus, tunc
vulnus aggredi oportet,
velut iuxta medi-
cinæ & accedentiū ra-
tionē, euētū habiturus

moriuntur enim homines ab omnis generis vulneribus: multæ enim venæ sunt, & tennes, & crassæ, quæ sanguinem fundentes occidūt, si gliscere ac eo ferri ipsas contigerit, quas alia temporis occasione si quis pertundat, corporibus prodesse sentiat.

Multa verò vulnera in locis vilibus ac non malis esse, & nulla re gravia videntur, & tamen sic dolore affigit plaga, ut respirare non possit. Alij verò præ vulneris dolore, quod sanè graue nulla re erat spiritum quidem duxerunt, verum delirarunt, & febrientes mortui sunt. Quicunque enim aut corpus febricitans ha-

ἀποθνήσκουσι καὶ οἱ αὐτῶν τοῖς ἀπὸ τῶνμάτων παντεῶν πολλὰ καὶ μὲν ἢ φλέβες εἰσὶ, καὶ λεπτὰί, καὶ παχέαι, αὐταὶ αἱ μὲν ἄρ' ἔσθ' ὅσῃσιν ἀποκτείνουσιν, ἢν αὐτῶν τὴν πύχυνσιν ὁρᾷσιν· ὅς ἐστιν ἐπεὶ ὡς καὶ ὡς διακρίνοντες ὠφελίους τὰ σώματα.

Πολλὰ δὲ τῶν βωμάτων ἐν χωρίοις τε εἶναι οὐδέσι, καὶ οὐδὲν πιδεινὰ φαινόμενα, οὕτως ὁ δυνήσκει ἢ πολλή, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀναπνεύσαι. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῆς ὁδυνῆς τῆς τρώματος, οὐδὲν δὴ πιδεινοῦ ἔόντος, τὸ μὲν πνεῦμα αὐτὴν ἐγκαν· πορεφρόνησαι δὲ, καὶ πυρετῆται τε ἀπὸ θάνατον. ὅσοι γὰρ αὐτὴ τὸ σῶμα πυρετῶδες ἔχουσι,

PRORRHETIC. II. 425

εἶναι, ἢ τὰς γνώμας θο-
ρυβώδεις, τὰ ποιῶν-
τα πτόχουσιν. ἀλλὰ
ἤ μήτε ταῦτα θαυ-
μάζειν, μήτε ὀρεῖω-
δίαν, καὶ αἶψά οἱ ἴδοντα,
ὅτι αἱ ψυχαὶ τε καὶ
τὰ σώματα πλεῖστον
διαφέρουσιν αἰτῇ αὐ-
θρώπων, καὶ διώκων
ἔχουσι μεγίστην. ὅσα
μὲν δὲ τῶν σώματων κα-
ρὺ ἐτύχευ, ἢ σώμα-
τός τε καὶ γνώμης ποι-
αύτης. ἢ ὀρεῖωντος ὅ-
τι αἵματος, ἢ μέ-
γεθος βλαψαῖν, ἢ ὥς
τε μὴ διώκῃ καὶ
εἶναι τὸν αὐτῶν
εἰς πλὴν ἴησιν καὶ φρο-
νέοντα, τοῖσι μὲν ἐξί-
στασθαι καὶ ὅποια αὐ-
τῇ, πλὴν τῶν ἐφημέρων
λαποθυμῶν. τοῖσι
δ' ἄλλοις πᾶσι ἐπι-
χειρίαν, νεοβώτοις
ἔχουσιν, ὥς αὐτοὶ τῶν

bent, aut mentem tur-
batam, talia patiun-
tur. Sed neq; hæc ad-
mirari oportet, neq;
formidare. illud ex-
pendēdo, quod & ani-
mæ & corpora homi-
num plurimum diffe-
runt, & vim maximā
habent. Quæcunque
igitur vulnera tēpus
nanciscūtur, aut cor-
pus & mētem huius-
modi, aut ita gliscen-
tem sanguinem, aut
magnitudine tanta
fuerint, vt homo ad
curationē adduci ab
eius contemptu non
possit, ab his qui dē di-
scedere oportet, qua-
liacunq; tandem fue-
rint, diarijs animi de-
liquijs exceptis: alia
verò omnia aggre-
di, quæ recens sunt
incussa, quo & fe-

bres effugiant homi-
nes, & sanguinis eru-
ptiones, & nomas vl-
cerum proserpètes, hi
qui euadent. Exactis-
simè verò & ad pluri-
mum tempus, eorum
quæ grauissima sunt
custodiâ facere oportet:
nam ita facere ius-
tum est.

At verò nomæ leta-
lissimæ sunt, quarum
putredines profundis-
simæ, & nigerrimæ, ac
siccissimæ existunt.
Præter etiâ sunt ac pe-
riculosæ, quæ nigram
saniem remittunt. Al-
bæ verò ac mucosæ
putredines, min⁹ qui-
dem occidunt, magis
autem reuertuntur, &
diuturniores sunt.

Herpetes autē mi-
nimè omniū vlcera-
rum quæ depascendo proserpūt,
periculosi sunt:

ρετοὺς διαφύλασιν
οἱ αὐτῶν, καὶ τὰς
αἰμορραγίας τε καὶ
τὰς νομὰς πρὸς ἐσομέ-
νων. ἀπρεκίεσθαι δὲ
τὸ πλεῖστον χρόνον
τὰς φυλάκας αἰεὶ τῷ
δαινοτάτῳ ποιεῖν,
καὶ τὸ δίκαιον ἔσται.

Αἱ δὲ νομαὶ, θανα-
τωδίσταται μὲν, ὧν αἱ
σηπιδόντες βαρύντα-
ται, καὶ μελαίνονται,
καὶ ξηρόταται. πονη-
ραὶ δὲ ἢ ἐπικίνδυνοι,
ὅσαι μέλανα ἰχῶρα
αἰαδιδούσιν. αἱ δὲ λευ-
καὶ καὶ μὲν ὥδεις τῶν
σηπιδόντων, ἀποκτεί-
νουσι μὲν ἥσυχον, ἔω-
σπρέφουσι δὲ μάλλον,
καὶ χρονιώτεραι γί-
νονται.

Οἱ δ' ἔρπητες ἀκιν-
δυνότατοι πάντων ἐλ-
κίων ὅσα νέμεται.

δυσαπάλλακτοι δὲ
 μάλιστα, κατὰ γὰρ οὖν
 κρυπτοὺς καὶ κίνοους.
 ὧν πᾶσι δὲ θύσι ποι-
 ουτέοισι, πυρετὸν τε
 ἐπιγυῖσθαι ξυμφέρει
 μὴν ἢ μέγην, καὶ πῦον
 ὥς λευκώτατον καὶ
 παχύτατον. λυσιτελεῖ
 δὲ καὶ σφακελισμὸς
 νούρου, ἢ καὶ ὀστέου, ἢ
 ἢ ἀμφὸν, ἐπὶ τε τῇ-
 σι βαθεύσει σινηπιδόσι
 καὶ μελαίνησι. πῦον
 γὰρ ἐν πῖσι σφακελι-
 σμοῖσι ῥεῖ πονύλν, καὶ
 λύει τὰς σινηπιδόνας.

Τῶν δὲ ἐν κεφαλῇ
 τραυμάτων, θανατω-
 δέσται μὲν τὰ ἐς
 τὸν ἐγκέφαλον, ὥς
 καὶ παρογκεράπται.
 δεῖν δὲ καὶ τὰ ποι-
 αῦτα πάντα ὀστέον
 ψιλὸν μέγα, ὀστέον
 ἐγκεκλασμένον, ὀ-
 στέον καὶ περὶ ῥωγῆς.

verum maximè diffi-
 culter submoueri pos-
 sunt, quemadmodum
 cācri occulti. In om-
 nibus autem talibus
 febrem superuenire
 vna die cōfert, & pus
 quàm albissimum ac
 crassissimū. Commo-
 dat & corruptio ner-
 ui, aut etiam ossis,
 aut etiam amborum,
 tum in profundis, tū
 in nigris putredini-
 bus. nam in corru-
 ptionibus pus multū
 fluit, & putredines
 soluit.

Porro ex capitis vul-
 neribus letalissima
 sunt quæ ad cerebrū
 pertingunt, velut e-
 tiam antea scriptum
 est. Grauiasunt & hu-
 iusmodi omnia: os
 nudum magnū, os in-
 fractum, os diffractū.

Si verò etiam osculū
 vlceris paruum fue-
 rit, fissura verò oris
 aliquandiu perman-
 ferit, periculosius est.
 Hæc autē omnia gra-
 uiora sunt, si & iuxta
 futuram sunt, & ex lo-
 cis semper periculo-
 siores summi in capi-
 te existunt. Cæterū
 in omnibus memora-
 bilibus vulnerib⁹ in-
 terrogare oportet, si
 adhuc recentes fue-
 rint plagæ, aut etiam
 iactus fuerint, an con-
 ciderit homo, aut an
 in soporē altiorē col-
 lapsus sit. Si enim ho-
 rum quippiā factū fue-
 rit, a pliore custodia
 opus habet, nimirum
 quum cerebrū vulnus
 tūc perceperit. Si ve-
 rò non recens sauciatus fuerit, ad alia signa
 respicere oportet, ac consilium capere.

εἰ δὲ καὶ τὸ ὄμμα τοῦ
 ἑλκεος μικρὸν εἴη, ἢ
 δὲ ῥωγμὴ τῷ ὀστέῳ ὑπὸ
 πολὺν παρεμείνοι, ἐπι-
 κινδυνώτερόν ἐστι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα δεινότε-
 ρα γίνεσθαι, καὶ χεῖ-
 ρα φύν τε ὄντα, καὶ τῷ
 χωρίῳ αἰεὶ τὰ ἐν τοῖ
 σιν αἰωπάτω τῷ κεφα-
 λῇ. πευδαίνεσθαι δὲ
 χρὴ ὑπὸ πᾶσι τοῖσιν
 ἀξίοις λέγου ῥώμα-
 σιν, ἢ ἐπὶ νεόρῳτοι αἰ-
 ωληγοῦ εἰσιν, ἢ βλή-
 ματα εἴη, εἰ κατὰ πε-
 σω ὦν θρωπος, ἢ εἰ ἐ-
 καρῶθῃ. ἢ γὰρ πρὸς
 τῶν ἢ γεγενῆος, φυλα-
 κῆς πλείονος δεῖται,
 ὥς τῷ ἐμφάλας ἐσακκῶ-
 σαυθὸς τοῦ τραύματος·
 εἰ δὲ μὴ νεότρωτος εἴη,
 ἐς τὰλλα σημεῖα σέ-
 πτεσθαι καὶ βουλεύεσθαι.

ἄριστον μὲν οὖν μήτε
 πυρετῆναι τὸν τὸ ἔλ-
 κος ἔχοντα ἐν τῇ κε-
 φαλῇ, μήτ' αἷμα ἔπα-
 ναρῆσθαι αὐτῷ, μη-
 δὲ φλεγμαίνην, μήθ' αἷ-
 μα μιν δὲ μὲν ὁ δυνάμει
 ἐπιγινώσκου. εἰ δὲ τῶν
 ζυγίων ἐπιφαίνονται, τῶν
 ἀρχῶν τε γίνεσθαι ἀ-
 σφαλές εἶναι, καὶ ὀλίγον
 χρόνον παρεμείναι.
 συμφέρει δὲ ἐν τῇσιν ὁ-
 δυνάμει καὶ τὰς φλεγμο-
 νὰς τὰς αὐτῶν τοῖσιν ἔλ-
 κουσιν ἐπιγινώσκου. τῇ-
 σι δ' αἷμορῆσθαι ἴσθαι,
 πῶς οὖν τῇσι φλεγμα-
 φαίνεσθαι. τοῖσι δὲ πυ-
 ρετῆσιν αὖ ἐν τοῖσιν ὁ-
 ξείσι νοσήμασιν ἔχου-
 ῖα, συμφέρει οὖν τὸν
 τοῖσι γινώσκου ταῦτα.
 καὶ ἐν ταῖς λέγουσιν ἀγα-
 θὰ εἶναι. τὰ δ' ἐναν-
 τία, καὶ ἀνὰ ἄρξασθαι δὲ
 verò mala. At incipere febrem in capitis

Optimū quidem igi-
 tur est, neque febrire
 eum qui vlcus in capi-
 te habet, neq; sangui-
 nem insuper ipsi eru-
 pisse, neq; inflamma-
 tionem, neque simul
 vllum aliquem dolo-
 rem accessisse. Si ve-
 rò quid horum appa-
 ruerit, securissimum
 est vt in prīcipio fiat,
 & modico tempore
 permaneat. Cōducit
 autem in doloribus,
 etiam inflammatio-
 nes ex vlceribus acce-
 dere: in sanguinis au-
 tem eruptionibus, pus
 in venis apparere. quæ
 verò in acutis mor-
 bis conferre febribus
 scripsi, ea etiam in his
 fieri conducit, & ea-
 dem hic quoq; bona
 esse assero, contraria

vulnere quarta die, πυρετὸν ὑπὸ κεφαλῆς
aut septima, aut vnde τεῶσι περταίῳ, ἢ
cima, valde letale est. ἐξ δομαῶ, ἢ ἐνδεκα-
Iudicatur autem ple ταίῳ, θανάτῳ δὲ μά-
rifq; si quidem quar λαυρίνεται δὲ τοῖσι
ta vulneris die fe- πλείστοισιν, ἢ ἢ τε-
bris inceperit ad vn- ταρταίον ἰόντος τοῦ
decimam. Si verò se- ἑλκεος, πυρετὸς ἄρ-
ptima die febris in- ξηται, ἐς πλὴν ἐνδεκά-
choarit, ad decimam πλὴν ἢ δ' ἐξ δομαῶς
quartam, aut deci- ἰὼν πυρετὴν, ἐς πλὴν
mam septimam. Si πᾶσα ῥέσκει δὲ καὶ πλὴν,
verò vndecimo fe- ἢ ἢ ἢ πᾶσα δὲ καὶ πλὴν.
brile inceperit, ad ἢ δὲ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρ-
vigesimalam, quem- ξηται πυρεταίναν, ἐς
admodum in febrī- πλὴν ἐκθνήν, ὡς ἐν τοῖ
bus descriptum est, σι πυρετοῖσι διαγέ-
quæ absque manife- γραπταί, τοῖς αὖθις προ-
stis causis fiunt. Cæte φάσιν ἐμφανέων γι-
rùm in principijs fe νομύοισι. τῇσι δ' ἄρ-
brium, siue delirium χῆσι τῷ πυρετῷ, ἢ τε
accesserit, siue alicu- παρσφροσύνῃ ἐπιγέ-
ius membri sidera- νητῇ, ἢ τε ἀπὸ πληξίς
tio, perituum homi- τῷ μελέων λινὸς, εἰδέναι
nem sciendū est, si nō τὸν αὖθις πρὸς ἀπολ-
omnino aut ex opti- λύμνον, ἢ μὴ παντὰ
mis signis aliquod ac- πασιν, ἢ τῇ ἄλλῃσι π

σημείον ἐπιγνῆναι, ἢ
σώματος ἀρετὴν ὑποκείν
ναι. ἀλλ' ὡς περὶ τοῦ
τὸν βόσπον. τῷ αὐτῷ
ποτὶ ἐπὶ αὐτῇ ἡσπὶς
γίνεσθαι σωτηρίας. χω-
λὸν δὲ γνῆναι τὸ ἀρ-
θρον ἐς ὃ ἀπεσπείρεται,
αἰσχυρὸν ὄσιν, ἢν ἄ-
ρα καὶ περὶ γνῆναι ὁ
αὐτῷ.

Τὰ δὲ βώματα τὰ ἐν
τοῖσιν ἀρθροῖσι, μεγά-
λα μὲν ὄντα καὶ τελείως ἀ-
ποκρίνοντα τὰ νύκτα
τὰ συνέχοντα ὡς δὴ λαν-
θόντων ἀποδείξει. αἱ δὲ
ἐν τοῖσιν ἀρθροῖσι, ὡς ἔ-
χουσι, ὅτι ἐξ ἑνὸς τῷ
βέλους τοῦ ποιήσαν-
τος ὁρθὸν τὸ πρῶμα
εἶναι ἀμεινον ἐπιμαρ-
σίαι. αἱ δὲ εἰς βαρύνει καὶ
ἀμβλύνει τὸ πρῶμα, ὅθεν
διαφέρει. ἀλλ' εἰς αἰ-
βάθος τε τῆς πληγῆς

cedat, aut corporis vi-
res adsint. Verū confi-
derabis modū. Nam
homini adhuc spes sa-
lutis: sed claudum fie-
ri articulum in quem
incubuit necesse est,
etiam si superstes ma-
neat homo.

Porro vulnera in ar-
ticularis, quæ quidē ma-
gna sunt, & nervos
coniungentes peni-
tus præsecant, clarum
est quod claudos ef-
ficient. Si verò am-
biguum fuerit de ner-
uis, quomodo se ha-
beant, si quidem a-
cutum telum quod
rectum vulnus fecit,
melius est obliquo.
Si verò graue & ob-
tusum fuerit id quod
vulneravit, nihil re-
fert. Sed plage profun-
ditatem & alia signa

considerare licebit. Sunt autem hæc: pus si insuper accedat ad articulum, duriores fieri necesse est. Si vero etiam tumores simul permanserint, hunc locum ad multum tempus durum esse necesse est: & quum sanum iam est vlcus, tumore permanere necessarium est, simulque flecti ac extendi, quæcunque dum articulus incuruus est, curantur. Quibus vero etiam nervus elapsurus esse videtur, securius de claudicatione prædicere licet, tum alias, tum si inferiorum nervorum aliquis fuerit exolutus. Ex his autem cognosces nervum qui excidet: pus albū & crassū, multo

σκέπτεσθαι καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα. ἐστὶ δὲ τὰ δεικνύον ἢ ἐπὶ τῇ γούγγυ τὸ ὀρθρον, σκληρότερον ἀνάγκη γινέσθαι. ἢ ἢ καὶ οἱ δὴ ματὰ συμμαμαμένη, σκληρόν ἀνάγκη πονηρὸν χρόνον ὅσον τὸ χωρίον γινέσθαι. καὶ τὸ οἱ δὴ ματὰ ὑγίους ἰόντος τοῦ ἔλκεος, παραμυθίαν ἀνάγκη, συγκαμπέσθαι τε καὶ ἀπένεσθαι, ὁκνῶσα αὖτε ὀρθρον καμπύλον ἰόντος διερχομένηται. οἷσι δ' αὖτε καὶ νούρον δοκίμη ἀπὸ σπινθῆρος, ἀσφαλες ἔστω τὰ περὶ τῆς χωλώσεως ἢ προλέγειν. ἄλλως τε καὶ ἢ τῶν κάτωθεν νούρων ἢ τὸ ὀκνῶμενον. γνώση ἢ τοῖσι νούρον μέλλον ἀπὸ πίναν, πῶς λυγρὸν τε καὶ παχὺ, καὶ πονηρὸν

χρόνον ὑπορρεῖ, ὁ δὲ
ναί τε καὶ φλεγμοναὶ
γίνονται ποτὶ τὸ ἄρ-
θρον ἐν ἀρχῇσι. τὰ
δ' αὐτὰ ταῦτα γίνε-
ται καὶ ὀστέου μέλ-
λοντος ὡς περὶ τοῦτο.

Τὰ δ' ἐν ὀστέῳ ἀγ-
κῶσι διακνέματα, ἐν
φλεγμονῇ μάλιστα
εἶναι, ἐς διαπύησιν
ἀφικέσθαι, καὶ τομαί-
τε καὶ καύσεις.

Ὁ δὲ νωπῆος μυε-
λός ἢν κοσμή, ἢν τε ὡς
πρώματος, ἢν τε ἐξ ἄλ-
λης τινὸς προφάσιος,
ἢν τε ἀπὸ αὐτομάτου,
πάντε σκελέων ἀκρα-
τὴς γίνεσθαι ὁ ἀνὴρ
ποσ, ὥς τε μηδὲ διγγα-
νόμμος ἐπαίειν, καὶ
τῆς γαστρὸς καὶ τῆς κνέ-
σιος, ὥς τε οὐ μὴ πρῶ-
τους χρόνους, μήτε κνέ-
πων, μήτε ὄρον δια-
χωρεῖν, ἢν μὴ πρὸς ἀνάγκην. ὅταν δὲ πα-

tempore defluit, do-
lorésque ac inflāma-
tiones circa articulū
in principijs fiūt. Ea-
dem fiunt etiam si os
elabetur.

At verò dissectio-
nes in cubiti gibbis,
præsertim quæ sunt cū
inflāmatione, ad sup-
purationem perue-
niunt, sectionésq; ac
vstiones.

Medulla verò spi-
næ si ægrotarit, siue
ex lapsu, siue ex alia
aliqua causa, siue sua
sponte, homo & cru-
ribus impotens fit, vt
neq; si tangatur per-
cipiat, & ventre ac ve-
fica, vt circa prima tē-
pora, neque stercus,
neque vrinam ege-
rat, nisi ad necessita-
tem. quum autem ve-

tustior factus fuerit morbus, non vigente homine, & stercus prodit, & vrina. Moritur autem postea, non multo interposito tempore.

Quod si verò cuiuspiam fauces implentur sanguine sæpe singulis diebus ac noctibus, neque caput antea doluit, & qui neque tussim habuit, neque vomuit, neque febre correptus fuit, neque dolorem habuit, nec pectoris, nec dor- si, huius considerande sunt nares, & fauces, an vlcus aliquod habere compareat in hoc loco, aut hirudinem.

Oculi porrò lippientes optime permittantur, si & lachryma,

λαϊότρονον ἔχουσαι τὸ νόσημα, ἢ ἐπὶ ὀνίτι, αὐθιγῶτα, ἢ τε καὶ πρὸς διαχωρίαι, ἢ τὸ οὖρον. ἀποθνήσκει δὲ μὲν ταῦτα, οὐ πολλῷ ὕστερον χρόνῳ.

Ὡς δὲ ἐμπύπληται αἵματος ἢ φάρυγξ πολλὰκις τῆς ἡμέρας τε καὶ τῆς νυκτὸς ἐκείνης, οὐτε κεφαλὴν προαλγῆσαντι, οὐτε βιχρὸς ἰχούσης, οὐτε ἐμέοντι, οὐτε πυρετοῦ λαμβανόντος, οὐτε ὀδυνῆς ἰχούσης, οὐτε τοῦ σήθεος, οὐτε τοῦ μεταφρενός, ζύζουκα πιδεῖν ἐς τὰς ῥίνας καὶ πρὸ φάρυγγος, ἢν ἔλκρος τι ἔχων φαῖηται ἐν τῇ χωρίῳ τούτῳ, ἢ βδίδλαι.

Ὀφθαλμοὶ δὲ λημῶντες ὄριστα ἰσταλάττουσιν, ἢν τὸ, τε,

δακρυον, καὶ ἡ λήμη,
καὶ τὸ οἰδημα, ἀρξή-
ται ὁμοῦ χυόμενα· ἢ
ἢ τὸ μὲν δακρυον τῇ
λήμῃ μεμιγμένον ἢ,
καὶ μὴ θερμὸν ἰχυ-
ρῶς· ἢ ἢ λήμη λευκή· ἢ
ἢ καὶ μαλακή, τὸ, τε
οἰδημα ἑλαφρόν τε καὶ
λελυμένον· εἰ γὰρ οὐ-
τω ταῦτ' ἔχοι, ξυμ-
πλάσσοιτ' αὐτὸ φθαλ-
μὸς εἰς τὰς νύκτας, ὥς
τε αὐτὸς διωοι· εἴν, καὶ
ἀκινδυνότατον ἔστω
αὐτὸ εἶν, καὶ ὀλιγοχρο-
νιώτατον. εἰ ἢ τὸ δα-
κρυον χωρὶς πυλνύ·
θερμὸν ξυτὸ ὀλίγιστη λή-
μη καὶ μικρὸν οἰδημα
π, εἰ μὲν καὶ τὸ ἐπὶ τῷ
ὀφθαλμῷ, χρόνιον
μὲν καὶ γίνεται, ἀκιν-
δυνον ἢ, καὶ αὐτὸς διωοι
οὐτος ὁ ὅπως· αὐτὸ τοῖ-
σι μάλιστα πῶς δεκρί-
σιν ἢ ποσὶ κέπῃσθαι,

& fordes, & tumor, si-
mul fieri inceperint.
Si verò lachryma for-
di fuerit permixta, &
non valde calida: for-
des autem alba fuerit
& mollis, & tumor le-
uis solutus: si ita hæc
se habuerint, oculus
cōglutinabitur ad no-
ctes, vt doloris exors
sit, atque hoc modo
res minimè periculo-
sa fuerit, ac minimè
diuturna. Si verò la-
chryma procedit mul-
ta & calida cum pau-
cissima sorde ac par-
uo tumore, atque hoc
ex altero oculo tan-
tum, tunc diuturnum
valde fit malum, ve-
rùm non periculo-
sum, & doloris exors
est hic modus. Et iu-
dicationē in his maxi-
mè expectare oportet

primam quidē, ad vigesimam diem. Si verò hoc tempus transmittat, ad quadragessimā expectanda est. Si verò neque in his diebus sedetur, in sexaginta iudicatur. p totum autem tempus hoc, sordem confidere oportet, an in digito misceatur, & alba ac mollis fiat, maximè sub iudicationis tēpus. Si enim desinet, hæc faciet. At si utriq; oculi hæc perpetiantur, in maiori periculo sunt ne vlcerentur. Verùm iudicatio brevioris temporis erit. Sordes autem siccae valde dolorosæ sunt, sed cito iudicantur, si non vulnus acceperit oculus. Si venonται δὲ ταχέως, ἢν μὴ

πλὴν μὲν πρῶτην, ἐς τὰς εἰκοσιν ἡμέρας. ἢν δ' ὑπερβῇ ἡ τοῦτον ὄν χρόνον, ἐς τὰς πεσσεῖς κενταπῶσδε χεῖρας. ἢν δὲ μηδ' ἐν ταύτησι πάνηται, ἐν τῇσιν ἐξήκοντα κρίνεται. πικρὰ πάντα δὲ τὸν χρόνον ἔσθην, ἐν θυμῷ δὲ πλὴν λήμην, ἢν ἐν τῷ δακτύλῳ τι μίσγεται, καὶ λευκὴ τε καὶ μαλθακὴ γίνηται, μάστιγα δ' ὑπὸ τοῦ χρόνου τοῦ κρίσιμους. ἢν γὰρ μέλιη πάνηται, ταῦτα πενήσει. εἰ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἀμφοτέρω ταῦτα πόθοις, ἐπικινδυνότεροι γίνονται ἐλκωθῆναι. ἢ δὲ κρίσις ἐλάσσονος χρόνου ἔσται. λῆμα δὲ ξηραὶ, ἐπὶ δὲ κάρτα. καὶ ἔστωμα λάβη ὁ ὀφθαλ

μὲν οἰδημα δὲ ἢν μέ-
 γα ἢ, αὐτὸ ὠδυνόν τε ἢ
 ξηρόν, ἀκίνδυνον. εἰ δὲ
 εἴη ξυὸ ὠδυνή, καὶ κεν
 μὲν ξηρόν ἐόν καὶ ἐπι-
 κίνδυνον ἐλκώσαι τε
 τὸν ὀφθαλμόν ἢ, ξιμ-
 φύσαι. δεινὸν δὲ καὶ
 ξυὸ δακρύω τε ὄν ἢ,
 ὠδυνή. εἰ γὰρ δάκρυον
 χωρεῖαι θερμόν ἢ, ἄλ-
 μυρόν, κίνδυνος τῇ τε
 κρήνῃ ἐλκώσῃναι, καὶ
 τοῖσι βλεφάροισιν. εἰ
 δὲ τὸ μὲν οἰδημα κα-
 τασαίη, δάκρυον ὃ πο-
 λὺ ἐπιχέεται πολὺν
 χρόνον, ἢ λῆμα ἔωσι,
 τοῖσι μὲν αἰδέσθαι
 βλεφάρων ἀτροπήν
 προλέγειν. τῇσι ὃ γυ-
 ναῖς ἢ, τοῖσι παιδίοι-
 σιν, ἐλκώσιν ἢ, τῷ βλε-
 φάρων ἀτροπήν. ἢν δὲ
 λῆμα χλωραὶ ἢ, περὶ
 δυνάει ἔωσι, ἢ δάκρυον

et tumor magnus fue-
 rit, dolorisque exors
 & ficcus, periculo va-
 cat. Si verò cum dolo-
 re fuerit, malus est, si
 ficcus sit, & periculū
 est ne ulceretur ocu-
 lus ac concreascit. Sed
 & grauis est tumor,
 si lachrymam cōiun-
 ctam habeat, itēmq;
 dolorem. Si enim la-
 chryma procedit ca-
 lida ac salsa, periculū
 est & pupillam exul-
 cerari, & palpebras. si
 verò tumor confede-
 rit, sed lachryma mul-
 ta multo tempore ef-
 fundatur, & sordes
 fuerint, viris quidem
 palpebrarum euersio-
 nem prædicere oportet.
 mulieribus autē &
 pueris exulcerationē
 ac euersionem palpe-
 brarū. At si sordes pallidę aut liuidę fuerint,

& lachryma multa ac calida, & in capite ardor fuerit, & de tempore dolores in oculum decubuerint, & vigilie his accesserint, necesse est vlcus in oculo factum esse, & timor est quoque ut talis rumpatur. Prodest autem febris accedens aut dolor ad lumbos innixus. Prædicere verò his futura oportet, ita ut respectus & ad tempus habeatur, & ad ea quæ ex oculo fluunt, & ad dolores itemque vigilias. Postquã verò & oculum contueri datum fuerit, si quidem compertus fuerit ruptus, & per fissuram promiuerit oculus, malum est & difficile ut sedetur. Si verò

πολύ καὶ θερμόν, ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ μά-
λιν, καὶ διὰ τὸ χροτά-
φον ὁδυνάεις τὸν ὀ-
φθαλμὸν κατὰ σιγῇ-
ξωσι, καὶ ἀγρυπνίῃ του-
τοῖσιν ἐπιγλήῃ, ἔλ-
κας αἰάσκη γινέσθαι ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ. ὅστις
ὅ καὶ ἐργάζηται τὸ ποι-
οῦν. ὡφελίει δὲ καὶ
πυρετός ἐπιγλυόμε-
νος ἢ ὁδυνῇ ἐς πλὴν ὀ-
σφυῶν σιγῇ ξασα. προλέ-
γειν δὲ δεῖ τοῦτοῖσι
τὰ ἐσόμενα, ἔς τε
τὸν χρόνον σκεπτό-
μενον ἐς τε τὰ αἰῶ-
τα ὀφθαλμοῦ ῥέοντα, ἐς
τὰς πενταετίας τε καὶ
ἀγρυπνίας. ἐπὶ δὲ καὶ
τὸν ὀφθαλμὸν οἶόν τε
ἢ κατὰ δειν, ἢ μὲν οὐρε-
θῇ ἐν ῥωγῶς τε καὶ διὰ
τῶν ῥωγῶν ὑποδέχασα
ἢ ὀφθαλμῶν, πονηρὸν καὶ
χαλεπὸν καὶ διδρύνειν.

αὶ δὲ καὶ σηπιδὼν ὑ-
πὸ τῷ ποιούτῳ, τε-
λέως ἀχρεὺς ὁ ὀ-
φθαλμὸς γίνεται. καὶ
δ' ἄλλους τρόπους τῶν
ἐλκῶν ἐς τὰ χωρία
σκεπτομένους προλέ-
γαν, καὶ τὰς τε ση-
πιδόνας καὶ βαδυτῆ-
τας. αἰαγκμὸν καὶ
πλὴν ἰχμὸν τῶν ἐλκῶν
τὰς εἰλὰς γίνεσθαι. οἷσι
μὲν οὐκ ἔγνωται οἱ
ὀφθαλμοί, καὶ μετ' ὑπε-
ρίχουσιν, ὥς τε ἐξω-
πλὴν ὀφθαλμοῦ τῆς χώρας
εἴη, ἀδυνάτοι ὡφελείας
καὶ χρόνῳ καὶ τέχνῃ
εἰς τὸ βλέπειν. τὰ δὲ
σμικρὰ μετακινήμα-
τα τῶν ὀφθαλμῶν οἷα τε καὶ
διδρύνεσθαι, ἢν μή τε καὶ
μὲν ἐπιχρῆσθαι μηδὲν
ὅ, τε αἰδρωτοῦ νέος
ἢ. αἱ δὲ καὶ τῶν ἐλκῶν
εἰλὰς, οἷσιν αὖτ' μὴ
κακὴν πᾶσι προσῆ,

& putredo tali sub-
crit, penitus inutilis
oculus redditur. At
verò alios ulcerum
modos prædicere o-
portet, locos confi-
derando, & putredi-
nes, & profunda-
tes. Necessarium e-
nim est iuxta ulce-
rum vehementiam ci-
catrices fieri. Qui-
bus igitur rumpun-
tur oculi, & postea
prominent, ut extra
locum oculus sit, his
& tempore, & arte,
opem ferre non da-
tur, ad hoc ut vide-
ant. Paruæ verò ocu-
lorum transmotio-
nes sedari possunt,
si nihil mali accesserit,
& homo iuuenis
fuerit. At ulcerum ci-
catrices, quibus nihil
aliud mali affuerit,

omnes, & à tempori-
bus & ab arte, opem
ferre posse putadum
est: maximè recentif-
finias, & in iuuenum
corporib°. Cæterùm
ex locis maximè ocu-
li læduntur, si exulce-
rantur: deinde pars
quæ est supra superci-
lia: postea quicquid
vicinissimum his lo-
cis fuerit. Pupillæ ve-
rò flavescentes, aut ar-
gēti speciem referen-
tes, aut cæruleæ, non
bonæ sunt. His autē
paulò meliores sunt,
quæ aut minores ap-
parēt, aut ampliores,
aut angulos habētes,
siue ex causis tales fa-
ctæ fuerint, siue sua
spōte. Caligines, & nu-
beculæ, & cicatrices
subalbicantes, leni-
gātur ac delētur, nisi

πᾶσαι οἷοιται ὠφελί-
σαι, καὶ ἅπασαν τὴν χρο-
νὴν καὶ ἅπασαν τὴν τέχνην·
μάλιστα δὲ αἱ νεώτα-
ταί τε, καὶ ἐν τοῖσι νεω-
τάτοισι τῶν σωμάτων.
τῶν δὲ χωρίων, μάλι-
στα μὲν αἱ ὀφθαλμοὺς βλά-
πτον· ἢ ἐλκεῖ μὲν αἱ ἑ-
πιτατὰ τὸ ὑπερταύω τῶν
ὀφθάλμων· ἐπιτατὰ δὲ καὶ
ὁ, πᾶσι ἄλλοις καὶ ἢ τοῖς
πᾶσι τῶν ὀφθαλμῶν. αἱ δὲ
κίττειν γλαυκὴν μὲν αἱ
ἢ ὁ γυροειδὲς γινώ-
σκονται, ἢ κινεῖται, οὐ-
δὲν χροσόν. Τυττίων δὲ
ὀλίγων ἀμείνους, ὁμο-
σαι ἢ συμπερόττοι
φαίνονται. ἢ ὁ ἑνὸς τε-
ρῶν, ἢ γωνίας ἔχουσαι,
εἴτ' ἐκ προφασίων τοῖς
αὐτῶν γινώσκονται, εἴτ' αὐ-
τὸ μαλακῶν. ἀχλὺς, καὶ
νεφέλαι, καὶ αἱ γίδες
οὐ φαίνονται περὶ καὶ
ἀφανίζονται, ἢν μὴ
ῥῶμα

τῶματι ἐπιγίνεται
ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ, ἢ
πρὸςθεν τύχη οὐλήν
ἔχων ἐν τῷ χωρίῳ τέ-
τω, ἢ πρὸς γίον. ἢν δὲ
παράλυσιν γλῶττι, ἀ-
πολὸν καὶ τὸ μέλανος
μόριόν τι, ὡς εἰ πον-
λὴν χρόνον παραμυθεῖ
καὶ βηχεῖν τε καὶ πα-
χεῖν, καὶ μνημόσυον
ἔσχατα λιπῶν. αἱ δὲ
κρίσεις ὡς ἐν τοῖσι πυ-
ρεθῶσιν ἐγγραφα, οὕτω
καὶ αἰσθάνεσθαι ἔχουσιν.
ἀλλὰ χρὴ τὰ σημεῖα
καμαθόντα φορέειν,
τὰς μὲν διαφορὰς τῶν
ὀφθαλμῶν, ὅταν τὰ
κακίστα τῶν σημείων
ἐπιγίνεται, τὰς πε-
λυχρονίους τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ὡς διαγέγραπται
ἐφ' ἐκείνησι τὰς ὅλ-
γοχρονίους, ὅταν τὰ ση-
μεῖα προφαίνηται τὰ ἄρι-
στα, quum verò apparuerint optima signa, bre-

vulnus aliquod in
eo loco accesserit,
aut prius cicatricem
habuerit in hoc loco,
aut vngue pterygion
dictum. Si verò splen-
dicans cicatrix in ni-
gra oculorum parte
fiat, partem aliquam
nigredinis dealbat,
adeò vt si multò tem-
pore permaneat & a-
spèra & crassa, etiam
memoriam sui relin-
quat. Porro iudica-
tiones quemadmodum
in febribus scripsi, ita
& hìc se habent. Verum
signa edoctum, iuxta
differentias lippitudi-
num prædictionē fa-
cere oportet, quum
pelsima signa accessse-
rint, diuturnarum lippi-
tudinum, velut de sin-
gulis perscriptum est:
f

uium: tūc enim septima die defituras esse prædicendum est, aut propè hoc tēpus, & alioqui securas esse putādum est. Recidivas autē expectare oportet his, quibus melius habere contingit, neque in diebus iudicatorijs, neq; signis bonis cōspectis. Omnium verò maximè vrinæ statum in oculorū affectionibus considerare oportet. Nā temporum occasiones repentinæ sunt.

Dysenteriaë siquidē cum febre inuaserint, aut varijs alui egestionibus, aut cū hepatis inflammatione, aut præcordij, aut vētris: aut quæ dolorosæ fuerint, aut cibos intercipiūt, sitimque inducunt:

σα, τό, τε προλέγειν
ἰβδομαίαις πάνσα-
δαι, ἢ ἐγγύς τουτίων,
καὶ ἄλλως ἀσφαλῶς
νομίζεν ἔχειν. τὰς δὲ
ὑποστροφὰς πρὸς δέ-
χεαθ, οἷσιν αὖ ῥασώ-
ναι ἤκωνται, μήτ' αὖ
ἡμέρησι κρίσιμοισι,
μήτε σημείων ἀγα-
θῶν ἐπιφανείων.
παύτων δὲ χρὴ μάλι-
σα πλὴν καὶ τὰς αἰτίας τοῦ
ἔργου, αὖ τοῖσι πρὸς οὗ
ὀφθαλμοὺς ἀνδυμᾶ-
σαι· οἱ γὰρ κριτοὶ ὁ-
ξεῖς.

Αἱ δὲ δυσεντερίαι,
ξυὺ πυρετῶ, μὲν ἢ ἐ-
πίωσιν, ἢ ποικίλυσιν
τε διαχωρήμασιν, ἢ
ξυὺ φλεγμονῇ ἢ πα-
τος, ἢ ὑποχονδρείᾳ, ἢ
γαστρὸς· ἢ ὅσαι ἐπὶ ὀδυ-
νοι, ἢ ὅσαι τῶν σιτίων
ἀπολαμβάνουσι, δι-
ψαν τε παρέρχουσιν,

PRORRHETIC. II. 443

αὐταὶ μὲν πάνσαι πονη-
ραὶ· ἢ, ὅς αὖ πλεῖσαι
ἔχῃ ζώντων τ' ἡλικῶν,
τὰ χίιστα ἀπολείται. ὡ-
ς αὖ ἐλάχιστα τ' ποι-
στῶν προσή, πλεῖσαι
αὐτῶν ἢ πίδες. ἀποθνή-
σκουσι ἢ ἅπὸ ταύτης
τῆς νόσου μάλιστα παι-
δία τὰ πενταετία, ἢ
γεραιτέρωτα ἔς τε τὰ
δεκαετία· αἱ δ' ἄλλαι
ἡλικίαι ἡσυχον, ὅσαι δὲ
τ' δυσχερεσιῶν λυσι-
πλείεις, τὰ μὲν καὶ
ταῦτα ὅτι ἐμποιέουσιν·
αἵμα δὲ καὶ ξύσματα
διαχωρήσαντα, ἢ πάν-
σαν τοῖς δομαῖα, ἢ πρὸς
σαρκοκατεργαῖα, ἢ
εἰκυσαῖα, ἢ πτωχε-
κωνδήμερα, ἢ ἐν τῷ
πύτων τ' χρόνων. τὰ
τοιαῦτα γὰρ διαχωρή-
ματα, ἢ ὑπάρχοντα
πρόσθεν ἐν τοῖσι σώμα-
σι νοσήματα ὑγιᾶσι·

hæ omnes malæ sunt.
Et qui sanè plurima
horum malorum ha-
buerit, citissimè pe-
ribit. Cui verò paucis-
sima talium affue-
rint, huic plurimæ
spes sunt. Moriuntur
autem ex hoc morbo
maximè pueri quin-
quennes, & seniores
adhuc, ad decennes:
reliquæ verò æta-
tes minus. At quæ dy-
senterix commodæ
sunt, hæ mala hæc
non inducunt: verùm
sanguine & ramentis
egestis, defuerunt
septima die, aut de-
cimaquarta, aut vige-
sima, aut quadragesi-
ma, aut intra hæc tē-
pora. Huiusmodi e-
nim egestionες, etiā
eos q̄ prius sūt in cor-
porib⁹ morbos sanāt:

f 2

antiquiores quidem
 diutior tempore: re-
 centiores autē in pau-
 cis diebus submoue-
 re possunt. Nā & quæ
 vterum gestāt, etiam
 ipsæ euadunt supersti-
 tes magis ad partum,
 & ex partu, & fœtus
 conseruant, sanguine
 & ramentis egestis, e-
 tiam per multos men-
 ses: nisi dolor ipsis af-
 fuerit, aut aliud quod-
 dam malum signū ex
 his quæ in dysenterijs
 fieri scripsi, accesserit.
 Si verò aliquod illo-
 rum apparuerit, & fœ-
 tui perniciem signifi-
 cat, & prægnanti peri-
 culum, si non post fœ-
 tus effugitū, & secun-
 dæ exolutionem, ipsa
 dysenteria eadē die,
 aut post modicū tem-
 pus, ἀπολυσιν, ἢ δυσκετερίην

τὰ μὲν παλαιότερα,
 ἢν πλείονι χρόνῳ· τὰ
 δὲ νεώτερα διώσται
 καὶ εἰ ὀλίγησιν ἡμέ-
 ρησιν ἀπαλλάσσειν ἐ-
 πὶ καὶ εἰ γαστρίᾳ ἔχου-
 σαι καὶ αὐτὰ περικύ-
 νονται μάλλον ἐς τὴν
 πόλιν τε καὶ εἰ τῶν
 πόλεων, καὶ τὰ ἐμβρυα
 διασώζουσιν, αἵματός
 τε καὶ ξύσματος δια-
 χωρείντων, καὶ πολ-
 λὺς μῆνας· ἢν μὴ πε-
 ς οὐδὲν αὐτῇσι προσῇ,
 ἢ ἄλλο τι τῶν πονη-
 ρῶν ὧν ἔχρατα ση-
 μείων εἴναι αὐτῇσι δυ-
 σκετερίησι, ἐπιγύοι-
 τε. εἰ δὲ πικρίων ἐπι-
 φαίνοιτο, τῷ τε ἐμ-
 βρύῳ ὀλεθρον σημαί-
 νει, καὶ τῇ ἐχούσῃ κιν-
 δυνον, ἢν μὴ μετὰ τοῦ
 ἐμβρύου πλὴν ἀποφθί-
 ξιν, καὶ τὸ ὑέρον πλὴν
 ἀπολυσιν, ἢ δυσκετερίην πάνσηται αὐτὴ μερὸν,

ἢ μετ' ὀλίγον χρόνον.

Αἱ δὲ λειανπερίαι, ξυμειχέες μὲν καὶ πολυχρόνιοι, καὶ πᾶσαν ὥρην, ξυνὸ φόφοισί τε καὶ αὐτὸν φόφον σῆτα ῥαυτόμελαι, καὶ ὁμοίως νυκτός τε καὶ ἡμέρης ἐπικείμεναι, καὶ τοῖς διαχωρήματος ὑπιδόντες, ἢ ὡμοῦ ἰσχυρῶς, ἢ μέλανός τε καὶ λείου καὶ δυσώδεος, αὐταὶ μὲν πᾶσαι πονηραὶ καὶ γὰρ δι' αὐτὰς παρέχουσι, καὶ τὸ ποτὸν οὐκ ἐς πλὴν κύσιν βέβηκέναι, ὥς τε διὰ τὴν οὐρίαν καὶ τὸ σῶμα ἐξυγῆται, καὶ ἔρυνθος ἐξηρμύνον ὑπὸ τῷ προσώπῳ ποτίζονται, καὶ ἐφ' ἡλιδας παντοῖα χρώματα ἐχούσας. ἅμα δὲ καὶ τὰς γαστέρας, ἀποζύμους τε καὶ ἐνπαρεῖς ἀποδεικνύ-

pus desinat.

Leuitates porro intestinorum, lienteriae Græcis appellatae, hæ quidē sunt continuæ & diuturnæ, & per omnem horam, & cū strepitibus & sine strepitibus exturbantur, & similiter noctu ac interdiu incumbentes, & egestione subeunte, aut valde cruda, aut nigra & læui ac graueolente: hæ omnes malæ sunt. nam & sitim inducunt, & potum non ad vesicā promouent, vt per vrīnam eijciatur: & os exulcerant, & ruborē eleuatum in facie efficiunt, & maculas solares varios colores habentes. Simul autē & ventres emollitos, & sordidos ac rugo-

fos reddunt. Ex tali-
bus autem homines
impotentes fiunt ad ci-
bum capiendum, & ad
deambulandum, & ad
faciendum alia quæ
facere debent. Est-
que morbus hic gra-
uissimus senioribus:
vehemens est etiam
viris: reliquis au-
tem ætatibus, multo
minor. Quisquis au-
tem neque in ætati-
bus his est, quas malè
tractari ab hoc mor-
bo dixi, & paucissima
ex signis habet quæ
mala esse scripsi, hic
securissimè disposi-
tus est. Indiget au-
tè curatione hic mor-
bus, donec & urina p-
ratione eius quod in
potu acceptum est,
precedat, & corpus ab
ingestis cibis augmē-

ουσι, & ἐν πιδώδιδας.
ὅκ' ὅ τ' ποικίλων, ἐστὶ-
ν ὅ τ' ἀδυνάτοι γίνονται
οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, & τῇσι
πλείοδοισι χρεῖται, &
τὰλλα τὰ πρᾶκτόμε-
να ποιεῖν. ὅ δὲ νόση-
μα ὅσον, δεινότερον ἢ
τοῖσι πρεσβυτέροιςιν,
ἰσχυρόν ὅ γινεῖται & τοῖς
σιν αὐτοῖς ἐσχίστη τῇσι δὲ
ἄλλοιςιν ἡλικίῃσι, πολ-
λὴν ἥσυχον. ὅς τις ὅ μήτ'
ἐν τῇσιν ἡλικίῃσιν ὅτι
ταύτησιν ἡσυχίᾳ φημὶ ὅ
πὸ τ' νοσήματος ἵσχυ-
ρον ὡς πλείονα, ὅς τις
χρεῖται τ' σημάτων ὅ-
χει τ' πονηρῶν ὅς ἔχῃ
ἴα εἶναι, ἀσφαλές τα-
διάκειναι ὅσον. ὅσον π-
ρος ὅ προσδεῖται ἡ νό-
σος αὐτή, ἐς αὐτὸ, τὸ
ἔσθ' ὅσον χωρεῖται τ' π-
νομήνους καὶ τὸ λόγον,
καὶ τὸ σῶμα τῇσι σ-
πίων ἐσιόντων αὐξή-

ταυ, καὶ τὰ χροῖων τὸ πο-
νηρὸν ἀπαλλαχθῆναι.

Αἱ δὲ ἀλλὰ διὰ ῥο-
ῖαι ὅσαι αὐτὸν πυρε-
τῶν, καὶ ὀλιγοχρόνιοι τὸ
καὶ ἀνῆλθες ἢ γὰρ κα-
τανιφθεῖσαι πεπαι-
σιν, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτο-
μάτου. προσαχρῶν εἶναι
δὲ καὶ πάντως πλὴν ὑ-
πεξοδόν, ὅταν τῇ πε-
χερὶ φαύοντι τὸ γα-
στρὸς, μηδεμίαν κίνησιν
ἴσῃ, καὶ φύσας διέλθῃ
ὡς τελευτῇ τοῦ δια-
χωρήματος.

Εἰδρα δὲ καὶ ῥέπον-
ται, αὐτὸς δὲ μὲν, ὅς
αὐτὸν διὰ ῥοῖα λάβῃ ἔ-
χοντας αἰμορροΐδας·
παιδίοισι δὲ λιθιῶσι
περὶ αὐτῇσι δυσεντε-
ρίῃσι τῇσι μακρῇσι πε-
κ, ἀκμή τοισι προσέ-
τάξοις δὲ, οἷς αὐτὸς πρὸς
πῶματα μύξης αὐτῇ.
bus verò quibus mucī agglutinati insunt.

tum capiat, & à ma-
lis coloribus libera-
tum fuerit.

At verò alia proflu-
uia alui quæ sine fe-
bre sunt, & breui tem-
pore durant & mitia
existūt. Aut enim elu-
ta sedabūtur, aut sua
spōte. Prædicere autē
oportet exscreationē
subtus erūpentem de-
situram esse, quū tan-
genti ventrem manu
nullus motus occur-
rerit, & in fine egestio-
nis flatus penetrarit.

Sedes autē euertun-
tur ac procidūt, viris
quidem, quos vbi hæ-
morrhoidas habent,
alui profluuium cor-
ripit: pueris autē cal-
culo laborantibus, &
in dysenterijs lon-
gis ac meracis: seni-
bus verò quibus mucī agglutinati insunt.

Porro ex mulieribus, quem magis aut minus in utero concipere solent, ita considerationem facere convenit: primum quidem specierum: parvæ enim ad conceptionem præstantiores sunt maioribus, tenues crassius, albæ rubicundis, nigrae liuidis. Quæ ite venas conspicuas habent, meliores sunt quibus non apparent, carnem autem vberiorē habere, anicula malū est. mammæ autem tumidas ac magnas, bonū. Atque hæc quidem ad visum exposita sunt. Verum interrogare oportet etiam de mēstruis purgationibus, an omnibus mēstruis cōpareant, & an copia satis magna, & an boni coloris sint &

Τῶν δὲ γυναικῶν ὅσαι μάλλον ἢ ἥσσον ἐν γαστρὶ λαμβάνουσιν φέρονται, ὥδε ἡποσκεπείσθαι. ὡς ὅσον ὑπὸ τὰ εἶδη σμικρὰί τε γὰρ μείζονες ἀμείνονες ξυλλαμβάνουσιν, λεπταὶ παχυσταῖ, λευκαὶ ἐρυθρῶν, μέλαιναί τε λιθῶν. φλέβας ὅσαι ἐμφανέας ἔχουσιν, ἀμείνονες ἢ ὅσῃσι μὴ καταφαίνονται. σάρκα δὲ ἐπίθρεπτον ἔχειν ὑπερβολικῆς ποιεῖν. μάξους δὲ ὀγκροῦς τε καὶ μεγάλους, ἀγαθόν. ταῦτα μὲν ὡς τῇ ὁψίσει δηλὰ ὅστι. πυνθάνεσθαι χρὴ καὶ περὶ τῶν καταμηνίων, ἢν πάντα μῆνας φαίνονται, καὶ ἢν πολλῶς ἰκανόν, καὶ ἢν

PRORRHETIC. II. 449

ὅτι ἅρα τε καὶ ἰσαὶ ἐ-
καστοὶσι τῶν χρόνων,
καὶ ἐν ταῖς αὐταῖς
ἡμέραισι τῶν μηνῶν
οὕτω γὰρ ταῦτα γί-
νεσθαι ἄριστον.

Τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ
ἡ σύλληψις ὅτιν, ὃ δὲ
μήτην ὀνομάζομεν,
ὑγιὲς τε καὶ εὐ-
ρὸν, καὶ μαλακόν, καὶ
μήτ' ἀνεσπαρμένον ἐ-
σώ, μήτ' ἐπρωπετὲς, μήτ'
ἐσόμα ἀντ' ἀπεσά-
φθω, μήτ' ἐνυμνομένη
τω, μήτ' ἐκπεπλήχ-
θω· ἀμήχανον δ' ὅ, π
αἷν ἢ τρεῖς ἡμέρας καὶ
τῶν συλλήψεων γινέσθαι.

Οκθῆσαι μὲν οὐκ ἔστι
γυναικῶν μὴ δυνάμει
ἵνα γαστρίλαμβανέιν,
φαίον δὲ χλωροί,
μήτε πυρετοὺ μήτε τ
σπλάγχων ἀπὸν ἐόν
των, αὐταὶ φήσασιν καὶ
φαλὴν ἀλγέειν, καὶ τὰ

æquales in singulis
temporibus, & in ijs-
dem mēsum diebus.
Sic enim has fieri o-
ptimum est.

Locū verò in quo
conceptio fit, quem sa-
nè vterū nominam⁹,
sanum esse oportet,
& ficcum, ac mollem.
Sit item neque retra-
ctus, neque pronus,
neq; os ipsius sit auer-
sum, neq; conclusum,
neq; euersum. fieri e-
nim nō potest vt cōce-
ptio fiat, quodcunque
tandem talium impe-
mentorū affuerit.

Quæcunque igitur
mulieres in vtero cō-
cipere nō possunt, ve-
rū pallidæ apparēt,
neque febre, neque
visceribus in causa
existentibus, hæ capi
te se dolere dicēt, &

menes sibi malè ac meracos prodire. Siue autem breui, siue longo tempore, ipsis sic affectis menses nō cōparuerūt, aut vteri in his purgatione opus habent. Quæcunque verò bene coloratæ sunt, & carnem multam ac pinguem habent, & venulas occultatas, & dolore carent, & menses his aut omnino non apparent, aut modici & meraci produnt. Hic modus difficillimus est ad cogendum vt concipiant. Si verò mensibus comparentibus inculpatè, & mulier sic corpore disposita fuerit, & non conceperit, locus in quo est vter⁹ in causa est,

καταμήνια πονηρῶς
τε σφίσι καὶ ἀκρήτως
γίνεσθαι. καὶ ὀλίγως δὲ
καὶ πονυλῶ χρόνον ἐν
τῇσιν οὕτω διακειμέ-
νησιν ἀφανεία, ἢ αἰ μὴ
ῥαι κατὰ ῥασιος ταύ-
τησι προχρηζουσιν.
ὁκρῶσαι τε οὐχ ἥτοι τε
εἰσι, καὶ σάρκα πολλὴν
τε καὶ πῆλιν ἔχουσι, καὶ
φλέβια κεκρυμμένα,
αὐτῶδυνοί τε εἰσι, καὶ
τὰ καταμήνια ταύτη-
σιν ἢ παντὰ παύειν οὐ
φαίνει, ἢ ὀλίγα τε καὶ
ἀκρήτως γίνεσθαι. τὸ ῥό-
πων ἔτος ἐν τοῖσι χα-
λεπωτάτοισιν ὅτι κα-
τανασκάσαι ὥς ἐν γα-
στρί λαμβάνειν. ἢν δὲ πα-
φαινομένων τὸ κατα-
μηνίων ἀπροφασίως,
τὸ τὸ σῶμα ὡς δὲ διάκει-
ται ἢ σωὴν, καὶ μὴ συλ-
λαμβάνειν, τὸ χωρίον
ἐν ᾧ ἢ μήτηρ, αἰπὸν,

PRORRHETIC. II. 451

ὥς τε μὴ δυνάσθαι γί-
νεσθαι οὐκ ἔστι· ἢ γὰρ
αἰετὸν ἀσπόμενον ὄζειν, ἢ
οὐκ ἐπεπληγμένον· τὰ
γὰρ ἄλλα κατὰ γινώ-
μενα αὐτὰ ὕδα, ξυὼ ὁ-
δυνήσιν τε γίνεσθαι, καὶ
ἀχρὸίησιν τε καὶ τήξει.

Ἡσὶ δ' αὖ ἐλκεος γέ-
νηται ἐν τῇσιν μήτη-
σιν, εἴτε οὐκ τὸ κεν, εἴτε
οὐκ φύμαθες, εἴτε ἐξ ἄλ-
λης πινὸς προφάσιος,
πυρετοὺς τε καὶ βου-
βῶνας πάντησιν ἀνά-
κει ἐπιγίνεσθαι, καὶ ὁ-
δυνᾶς ἐν τοῖσι χωρίοι
σὶ τούτοις· εἰ δὲ καὶ
τὰ λεχθεῖα σωμαπολει-
φθεῖν, ταῦτα ὑπάρ-
χοντα κακὰ, πάντη
ἀκρητότ' ὄρα τε καὶ
χρονιώτ' ὄρα. καὶ πρὸς
τούτοις ἰσχυρόνδ' ὄ-
ρων τε καὶ κεφαλῆς ὁ-
δυνᾶς.

Ελκεος δὲ γίνο-

ut foecunda foetu fie-
ri non possit: aut e-
nim reuulsus est, aut
euerfus: nam & alia
quæ isthic fiunt, cum
doloribus decolora-
tionéque ac colliqua-
tione fiunt.

Quibus porro vl-
cus factum fuerit in
vtero, siue ex partu,
siue ex tuberculo, si-
ue ex alia quadā cau-
sa, his febres & ingui-
num tumores succe-
dere necesse est, &
dolores in his locis.
Siverò etiam puerpe-
rij purgamenta simul
fuerint intercepta,
hæc mala si fuerint,
omnino & meraciora
sunt & diuturniora.
Et ad hæc præcor-
diorum ac capitis do-
lores.

Vlcere autem fa-

fito & sanato, locum
hunc leuiorem ac du-
riorē fieri necesse est,
& minus cōcipere pos-
se. Si verò solū in fini-
stra parte fiat vlcus,
& mulier in vtero cō-
cipiat, siue dū adhuc
habet vlcus, siue vbi-
iam sana est masculū
magis enixuram esse
spes est. si verò in dex-
tra parte vlcus fiat, &
mulier concipiat, fœ-
mineū magis fore fœ-
tum expectandū est.
At si febres corripiāt
concupere non poten-
tem, & attenuata sit
muliercula, interro-
gare oportet, an vteri
vlcus aliquod habeāt,
aut aliud quippam ex
malis de quibus scri-
psi. Si enim in hoc lo-
co nihil mali subesse
apparuerit, quod cau-

μήλον, ἢ, ἐξυγισθέν-
τος, τὸ χωρίον ἔσται
ἀνάγκη λειότερον ἢ,
σκληρότερον γίνεσθαι.
ἢ, ἡσυχον δυνάσθαι ἐν
γαστρὶ λαμβάνειν. εἰ δὲ
μένον ἐν τοῖσιν ἐπὶ αἰ-
σερὰ γλῶσσι ἢ, ἢ, ἢ
γυνὴ ἐν γαστρὶ λάβοι,
εἴτε ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
σα, εἴτε λοιπὸν ἢ, ἢ,
ὑγιὲς ἐσθαι, ἄρσεν μᾶλ-
λον τεκεῖν αὐτὴν ἢ, ἢ,
ὄσιν. εἰ δὲ ἐν τοῖσιν ἐπὶ
δεξιὰ ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
θῆλυ μᾶλλον ἢ, ἢ,
νον χρεῖδονέειν ἐσθαι.
ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
δυνάμειν ἐν γαστρὶ
λαβεῖν, ἢ, ἢ, ἢ,
χὸς ἐχέσθαι, πυνθαί-
ει χρεῖ, μή τι αἰ μὴ ἴσῃ
ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ,
τα. εἰ δὲ ἐν τῷ, χωρίῳ
τὸ ἴδιον μηδὲν ἐπὶ τὸν κα-

καὶ φάνοιτο αἶπον
τῆς λεπνώσιος τε καὶ
τοῦ μὴ συλλαμβάνειν
διώσθαι, αἷμα ἐμέ-
σαι πλὴν γυναικὰ πρὸς
δοκιμον. τὰ δὲ καὶ ταμὴν
ναι τῇ πιαύτι ἢ φάι-
σαι αἰάγκη. ἢν δὲ ὁ πυ-
ρετός λιθῇ ὑπὸ τῆς
ἐνέσιος τ' αἵματος, καὶ
τὰ καὶ ταμὴν φα-
νῇ, αἷμα σιλήσεται.
ἢν δὲ τὰ τῆς γαστρὸς
ποτὶν ἢ τὸ αἷμα αἰσθ-
εῖσθαι, ἢ γὰρ γυνή
πονηρὸν τρόπον, κίν-
δυνος ἀπελίσθαι πλὴν
γυναικὰ ἐμφοσθῆναι,
ἢ τὸ αἷμα ἐμέσαι.

Οκῆσαι δὲ αἷμα σιλή-
δοκίονσιν ἔχειν, οὐκ
ἔχουσαι, καὶ πολλοὺς
μήνας ἐξαπατῶνται,
τὰ καὶ ταμὴν καὶ φα-
νομλίων, καὶ τὰς γαστέ-
ρας ὁρῶσιν αἰσθαιόμε-
ναι τε καὶ κινεομλίας,

sa sit attenuationis,
& quòd concipere nò
possit. sanguinem vo-
miturā esse mulierē
expectar dū est. men-
ses autem tali neces-
sariò euannerunt. Si
verò febris soluta fu-
erit à sanguinis eru-
ptione, & menses cō-
paruerint, in vtero cō-
cipiet. Si verò prius-
quam sanguis erum-
pat, alui excrementa
liquida facta fuerint
prauo modo, pericu-
lum est periturā esse
mulierē antea quàm
sanguinem vomat.

Quæcunque in vte-
ro se concepisse pu-
tant, & non concepe-
runt, & p multos men-
ses fallūtur, mēstruis
purgationibus nò ap-
parētibus, & vētres au-
geri ac moueri vidēt,

hæ & caput dolent, & collū, & præcordia, & in mammis lac ipsis nō est, nisi modicum quiddam atque id aquosum. Postquam vero ventris tumiditas exoluta fuerit, ac molles factæ fuerint, in vtero concipient, si non aliud quoddam impedimentum ipsis fiat. Nam hæc affectio bona est ad mutationem in vtero faciendam, ut post hoc tempus in vtero concipiant. At his quæ conceperunt, dolores hi non fiunt, nisi familiares his fuerint, capitis dolores, & lac in mammis gignitur.

At verò eas quæ à diuturnis fluxionib⁹

αὐται κεφαλὴν τε ἀλγίονσι, ἢ, τράχηλον, καὶ ἀποχόνδρια, καὶ ἐν τοῖσι πτθοῖσι γάλα οὐκ ἐγγίνεται σφίσιν, εἰ μὴ ὀλίγον πικρὰ ὑδαεῖς. ἐπὶ δὲ τὸ κνέτωμα τὸ τῆς γαστρὸς ἀπολυθῆ, καὶ λαπαρὰ ἡλύνεται, αὐται ἐν γαστρὶ λήψονται, ἢν μὴ πᾶλλον καὶ λυμα ἡλύνεται σφίσιν· ἐπὶ τὸ πάθος γε τοῦ πᾶσθον ὅτι μεταβολὴν ποιῆσαι ἐν τῇ ὑσέρῃ, ὥς τε μὲν τοῦτον τὸν χρόνον ἐν γαστρὶ λαμβάνειν. τῇσι δ' ἐχούσῃσιν ἐν γαστρὶ τὰ ἀλγύματα ταῦτα οὐ γίνεται, ἢν μὴ ξυνήθειά ἴωσι ταύτησιν αἰ κεφαλαλγία, καὶ γάλα ἐν τοῖσι πτθοῖσιν ἐγγίναται.

Τὰς δὲ ἀπὸ τῶν ῥέων τῶν πολυχρονίων

ἰχομερίας, ὁρώταιν αἱ
κεφαλήν ἀλγίσουσι,
καὶ ὁσφυῖ, καὶ τὸ καὶ
τω τῆς γαστρὸς. ἔρεσται
δὲ καὶ πρὸς αἰμωδίας,
καὶ ἀμβλυωσμοῦ, καὶ
ἡχων. ὁκῆσαι δὲ νή-
σιες ἰούσαι, ὑπὸ χολα
ἐμέουσι πολλὰς ἡμέ-
ρας, μήτε αἰ γαστρί ἔχου-
σαι, μήτε πυρεταί-
νονσαι, πυνδαίνεσθαι
ἐλμινθας στρογγύλας
αἱ ξυμεμέουσιν. ἢν δὲ
μὴ ὁμολογέωσι, φο-
λέγειν αὐτοῖσι τοῦτο
ἔσσεσθαι. γίνεσθαι δὲ
μάλιστα μὲν τοῖσι γυ-
ναξὶ τὸ νέσσημα τοῦ-
το. ἔπειτα δὲ καὶ
παρθένοις, τοῖσι δ' ἄλ-
λοις αἰδρωτοῖσι
ἥσσον.

Ὅσοις δὲ αἰὲν πυ-
ρετῶν ὁδυνῶν γίνον-
ται, θανάτου μὲν οὐκ

vexatur, interrogare
oportet an caput do-
leant, & lumbos, & infer-
nam ventris partem.
Interrogandæ sunt etiā
de dentiū stupore, &
visus hebetudine, &
aurium sonitu. Que-
cunq; autem dum ie-
cianæ sunt, subbiliosa
vomūt p̄ multos dies,
quum neq; vterum ge-
stent, neq; febricitet,
eas interrogare opor-
tet an lumbricos ro-
tundos simul vomāt.
Si enim hoc non con-
fitentur, prædicendū
est ipsis futurum esse.
Fit autem hic mor-
bus maximè quidem
mulieribus: deinde ve-
rò etiam virginibus,
alijs autem homini-
bus minus.

Quibuscūq; verò fi-
ne febribus dolores fiūt, mortem quidē non

inducunt. verum ple-
riq; diuturni sunt &
multas mutationes ac
recidivas habet. Mo-
di autem hi sunt: pri-
mum quidem ex capi-
tis doloribus, aliqui
sunt leues, aliqui mul-
to grauiores. Vtrosq;
verò hoc modo confi-
derare oportet.

Quicumq; hebetem
visum habet, & rubor
quidam ipse sit in oculis,
& pruritus frontem
vexat his sanguis sua
sponte manas opitula-
tur. Atq; hic modus ne-
cessario simplex est.

Quibus verò dolo-
res circa caput & frons
tem. ex magnis ventis
fiunt, & ex frigoribus
cum vehementer cal-
facti fuerint eos gra-
uon & maiorum gignunt,
et cum tunc fluxiones or-
tantur dalaφθωσιν ισχυρως, τόντους δὲ κέρυ-

ιξ ὀργαζόνται. πολυ-
χρόνιοι δὲ αἱ πλείους
εἰσὶ, καὶ πολλὰς μετα-
στάσεις ἔχουσιν, ἅπασ-
σοφάς. οἱ δὲ πρῶτοι,
σφῶτον μὲν. τῶν περὶ
πρῶ κεφαλὴν ἀλγη-
μάτων. τὰ μὲν ἡδέα,
τὰ δὲ χαλεπώτερα
πολλὰ. χροὶ δὲ ἅπασιν
πρῶτον ἐκὰς ὅρα αὐ-
τῶν, ὅδε.

Οἷοι δὲ αὐτὰ μ-
βλυώμενοι, καὶ ὀρθῶς
πᾶσαι, τῶν τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτοῖσι γί-
νεται, καὶ κνησμός ἐστι
τὸ μέγιστον, τὸ δὲ οἷον
ἀνέγει αἷμα ἐν αὐ-
τῷ τῷ αὐτομάτῳ. καὶ
ἐκ ἀνάγκης ἀπλοῦς
ἐστὶ ὁ ὅλος.

Οἷσι δὲ ὀδυνοὶ περὶ
πρῶ κεφαλὴν καὶ τὸ μέ-
γιστον, καὶ τῶν αὐ-
τῶν τῶν μετὰ τὴν ψυχῶν ὀ-
ταν δαλαφθῶσιν ισχυρως, τόντους δὲ κέρυ-
ζαι

PRORRHETIC. II. 457

ῥαι ἢ πελείως μάλιστ'
ἀπαλλάσσουσιν. ὡφε-
λίονσί τε καὶ πλῆρμοι,
καὶ βλενναὶ ἐν τῇσι ῥίσι
γινόμεναι, μᾶλλον ἢ
ἀπὸ τ' αἰθέματος· εἰ δὲ
μὴ, ἐξ αἰάγκης. καὶ
ρυζαὶ γίνονται πελείως,
ὥς τε καὶ ῥινορραγίαι ἐπιγε-
νέσθωσι· οἵ τε πλῆρμοι ἐπι-
γρόμενοι, τὰς ὀδυνὰς
ἢν μὴ παύωσι, φύμα-
τα αἰάγκης ἐπιγρύνουσιν
καὶ ἀχρόϊας πύτοιςιν.

Οὐδ' οἷσι δὲ ὀδυνᾷ
αἰὲν ὀφθαλμοὶ τ' γί-
νονται, καὶ πολυχρόνιοι,
καὶ ἐν πάσῃ τῇ κεφαλῇ,
ἰσχυροῖσί τε ἔσσι καὶ με-
νηνοῖσι, προσέχουσιν ἵνα
ῥῖσι τὸ νόσημα πολ-
λῶ χαλεπώτερον τοῖς
πρόσθεν. ἢν δὲ καὶ ἐς τὸν
ῥάχιλόν τε καὶ ἐς τὸν
νῶτον ἢ ὀδυνῇ καὶ τα-
λαινῇ πρὸς κεφαλὴν ἀ-
πολιποῦσα, καὶ αἰδοῖς

uedines quidē maxi-
mè perfectè liberant.
profunt autem & ster-
nutationes, & q̄ muci
in naribus fiūt, magis
quidem sua spōte: sin-
minus, coacte. Graue
dines autē fiūt p̄fectè,
adē vt & tussēs suc-
cedāt: & sternutio-
nes succedentes, si do-
lores non sedauerint,
necesse est tubercula
& decolorationes his
succedere.

Quibus autē dolo-
res sine manifestis cau-
sis fiūt, & diuturni, &
in toto capite, sūtq;
ipsi & graciles & de-
biles, his prædicendū
est morbū longè gra-
uiorem priore esse.
Si verò etiam ad col-
lum, & ad dorsum do-
lor descendat, caput
relinquens, & rur-

sus ad caput recurrat, adhuc grauior fit. Verum omniū horū grauiissimus est, si ex capite ad collū ac dorsum tendat. Vtilitates autem his ex abscessib⁹ fore expectādum est: aut vbi pus p^{er} tussim reiecerūt, aut hæmorrhoidas habēt, aut pustulas in corporibus enatas. Cōfert etiā caput furfures habens.

Torpores & pūcturæ purginosæ velut ab vrtica, quibus per caput discurrunt, aliquādo per totū, aliquādo per aliquā partem: sæpe verò & frigiditas aliqua ab ipsis sentiri putatur, velut per caput discurrere, hos in interrogare oportet, an etiā ad sūmā linguā punctura illa pcedat.

πάλιν πονηρομέναι
εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ εἰς
χαλιπώπρον γίνεσθαι.
τῶν δὲ πάντων δεινὸν
ταῦτον, εἰ ξυμταίνοι ἐκ
τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν θώρακα
καὶ τὸν νῶτον.
ταῖς δὲ ὠφελείαις ἴστέ-
οισι προσδέχεσθαι ἐξ
ἀπορροιαῶν εἰσεσθαι· ἢ
πύον ἐκίξασιν, ἢ αἱμορ-
ροΐδας ἔχουσιν, ἢ ἐξ αὐ-
τῶν δῆματα ἐν τοῖς σώμα-
σι. λυσιπλῆεις δὲ καὶ πε-
πρωθεῖσαι ἢ κεφαλῇ.

Νόσσηται δὲ καὶ κε-
φαλῆς οἱ σὶ διὰ τῆς κε-
φαλῆς διαίτουσι, τὸ
μὲν διὰ πάσης, τὸ
δὲ διὰ μέρους π-
νός· πολλὰ δὲ καὶ
ψυχρόν τι δοκεῖ αὐ-
τοῖσιν, εἰ διαχωρεῖ διὰ
τῆς κεφαλῆς, τούτους
ἐπανερεῖσθαι, εἰ καὶ εἰς τὴν
γλῶτταν ἄκρην ἀφ-
κίπται ἢ κίδωσις· εἰ

PRORRHETIC. II. 459

ἢ ὅτι καί οἱ, τίλειον
 ἐν ὀσσημα γίνε), καὶ
 χαλεπώτερον ἀπολ-
 λάξαι. οὐκ ἐπὶ τὸ αἶον
 ζήντες. οἱ δὲ βόται τῶν
 ὠφελειῶν ἐξ ἀποστα-
 σίων οἱς τῷ προγέγρα-
 πται. ἤτοι μὴ τι ἐπι-
 γίνοντες ἀποστάσεις ὑπὸ
 τῶν ζώσιν ἢ ἰκεῖνοι σιν.

Οκρούσους ἔξω πῆ-
σιν ὁ δυνῆσιν σκοῦδι
νοι λαμβάνουσι, δυσά-
πολλαζοντες καὶ ἐν-
γέροισι ἔοικότες οὖ-
τος μάλιστα γινέσθαι. αἱ
ἔτι ἀλλὰ νόσοι αἱ ἀμφὶ
κεφαλὰς, αἱ δ' ἐν τῇ
ἐν γυναιξίν, ἀσφαλῶς
ἰσχυρὲς τῇ, καὶ πλεον-
στονιότεραι. γίνον-
ται ἔτι καὶ νεανίσκοις
καὶ παλαιστοῖς
τῇσιν ἐν ἡλικίᾳ, καὶ
μάλιστα τῇ κατὰ μη-
ρίων ἐς πλὴν πρὸς ὄν.

tatis ætate, & maximè circa mēsiū p̄gressū.

Si enim hoc fecerit, perfectius morbus fit, & qui difficilius submoueri possit. Verū absq; hoc facilis est. Modi verò vtilitatū cōsequendarū ex abscessibus contingent, veluti antea scriptum est. Sed tamē abscessus minus in his succedunt, quàm in illis.

Quoscunque verò
vnâ cū doloribus ver
tigines corripit, ma
lum agrè exolubile
ac furiosum existit. se
nibus autē maximè
hic modus fit. At alij
morbi circa caput, &
viris, & mulieribus,
cum securitate vehe
mētissimi sunt, & diu
turniores: sunt autē
& adolescentibus, &
virginib⁹ in ea puber
è circa mēsiū pgressū.

Mulierib⁹ verò in ca-
pitis doloribus, alia
quidẽ omnia fiūt, quẽ
& viris. Verũm pũctu-
ræ illæ pruriginosæ &
affectiones atrabila-
riæ, his minus quàm
viris, si nõ menses pe-
nitius aboliti fuerint.

Quib⁹ colores dũ iu-
venes sunt, pravi sunt
ad multũ tẽpus, & cõ-
tinẽter, nõ tamẽ mor-
bi regij modo: hi siue
viri sint, siue foemine,
caput dolẽt, & lapides
ac terrã comedunt, &
hemorrhoidas habẽt.

Pallidi verò cũ viro
re colores qui diutur-
ni sunt, & morbus re-
gius vehemẽs nõ est,
alia quidẽ eadẽ face-
re solent, verũm pro
lapidum ac terræ esu,
ξυμβάινει. αὐτὴ δὲ τῶν
λίθων τούτους καὶ τῆς
γῆς τρώξιός τὰ ὑποχόνδρια λυπαίει μάλλον

τῆσι ἢ γυναιξὶν ἐν τῇ
σι κεφαλαλγίῃσι, τὰ
μᾶλλον παύλα γίνεθαι,
ἢ καὶ τοῖσιν αὐδράσιν.
αἱ κνιδώσιες δὲ καὶ τὰ
μελαγχολικὰ, ταύτη
σιν ἥσσον, ἢ τοῖσιν αὐ-
δράσιν, ἢν μὴ τὰ κατὰ
μήνια τελείως ὑφανι-
σμένα ᾖ.

Οἷσι ἢ τὰ χρώματα
τέτοις ἴσσι πονηρὰ ὅτι
πολυὺν χρόνον, ξυμ-
χέως ἢ, μὴ ἰκτεριώδια
βόπον, εἴποι καὶ τὸ αὐ-
δρῶν καὶ τῶν γυναικῶν,
κεφαλὴν ἀλγίεσσι, καὶ
λίθους τε καὶ γῆν τρώ-
χουσι, καὶ αἰμορροί-
δας ἔχουσι.

Τὰ ἢ χλωρὰ χρώ-
ματὰ ὅσα χρόνιά εἰσι,
καὶ μὴ ἰσχυροὶ ἰκτεροὶ
εἰσι, τὰ μᾶλλον αὐ-
τὰ ποιεῖν αὐτοῖσι
λίθων τούτους καὶ τῆς
γῆς τρώξιός τὰ ὑποχόνδρια λυπαίει μάλλον

ἢ ἅν' ἐτέρους.

Οἱ δὲ πονηροὶ χρόνον ὥστε φαίνον
 ὅ, καὶ τὰ πρόσωπα ἐ-
 πηρευμένα ἔχοντες, εἰδί-
 ναι χρὴ τούτους πῶς
 κεφαλὴν ὀδυνομένης
 ἢ πῶς τὰ σπλάγχνα ἀλ-
 γήματα ἔχοντες, ἢ ἐν
 τῇ ἔδρῃ καὶ ἐν πῶς
 ἐν ὄσσει. ὅσοι δὲ πλεί-
 σοισι τὰ τοιούτων φα-
 νομένων, ὅ, καὶ τῶν
 τὰ κακῶν φαίνε, ἀλ-
 λ' ἐστὶν ὅτε πολλὰ, ἢ
 καὶ πάντα.

Οἱ δὲ τὸν νυκτὸς ὄρων-
 τες, οὓς δὴ νυκταλώ-
 πας καλεομεν, ὅ, τοι
 ἀλίσκονται ἅπῃ τὸ νο-
 σήματι νεοί, ἢ παῖδες
 ἢ καὶ νεανίσκοι· καὶ ἀ-
 παλλάσσον, ὅ, ἅπῃ τῶ
 αὐτομάτῃ, οἱ δὲ πεσ-
 σαρεκὲς νυκτὸς, οἱ δὲ
 ἐπὶ ἀμνηοί· πρὸς δὲ καὶ
 ἐν αὐτὸν ὅλον ὥστε

præcordia hos magis
 affligunt q̄ alteros.

Quicūq; verò mul-
 to tēpore pallidi ap-
 parēt, & facies in tu-
 morē eleuatas habēt,
 eos caput dolere sciē-
 dum est, aut circa vi-
 scera dolorē habere,
 aut in sede malū ali-
 quod in seipsis. Ex his
 autē apparētibus ple-
 risq;, non vnū aliquod
 horum malorum ap-
 paret, sed plerūq; mul-
 ta, aut etiam omnia.

Qui nocte vident,
 quos sanè nyctalopas
 vocamus, hi morbo
 corripīuntur iuuenes,
 aut pueri, aut etiam
 adolescentes: & libe-
 rātur sua spōte, aliqui
 in quadraginta dieb⁹,
 aliqui septimo men-
 se: quibusdā verò & p
 totū annum perman.

fit. Quapropter de tē-
pore coniectare oportet, ita ut & ad morbi
robur, & ad ægri æta-
tem respicias. Absces-
sus autem his prosunt
insuper apparentes, &
ad infernas partes flu-
entes. Verum nō val-
de accedūt, propter iu-
uentutē. At mulieres
non corripuntur ab
hoc morbo, neq; vir-
gines quibus menses
cōparent. Quibus au-
tem lachrymarū flu-
xiones diuturnæ fue-
rint, & hī nyctalopes
sunt, eos interrogare
oportet, an caput do-
luerint antea, quàm
hæc reuelārent.

Quiscunq; dum ne-
que febricitāt, neque
decolores sunt, sæpe
& verticem & tempo

μεινε. σημαίνει δὲ ἅρῃ
πρὸ τοῦ χροῖος, ἐς τὴν
πλὴν ἰχμὸν τῆ νοσήμα-
τος ὁρῶντα, ἐς τὴν πλὴν
ἡλικίαν τῆ νοσήσεως. αἱ
δὲ ἀποσάσεις, ὡφελείας
σι μὲν βούλῃς ἐπιφανό-
μεν καὶ τὴν, ἐς τὰ κατὰ
ῥεῶ αἵματι. ἐπιγίνοντι
δὲ ὁ καὶ τα. διὰ πλὴν νεό-
τητα. αἱ δὲ γυναῖκες
ὁ καὶ ἀλίσκοντι ὑπὸ τοῦ
νοσήματος τὸ βίον, ὁ δὲ
παρθένοι ἢ σι τὰ ἐπι-
μήνια φαίνοντι. οἳ τι δὲ
ἐν μυχῷ διαφύων πο-
λυχρύνια, ἢ νυκτάλω-
πες γίνοντι, τότε ἐ-
πιπρωτὰν, ἢν πλὴν καὶ
φαλὴν ἢ πρὸς ἡλίου κῆρ-
εῶσι, πρὸ τῆ ἀποκρίσεως
μέτρων τουτέων.

Οκθῆσοι δὲ μήτε πυ-
ρεπίναντες, μήτε ἄ-
χροισι εἶοντες, ἀλγέ-
ουσι πολλάκις πλὴν τὴν
κρυσφῆν, ἢ ὅτι χρυσά

φους, ἢν μὴ πλὴν ἄλλην
φανερὴν ἔχωσιν ἀπο-
σαιν ἐν τῷ προσώ-
πῳ, ἢ βαρὺ φθέγγων
θ, ἢ ὀδόντας ἀλγέω-
σι, τὸ δισιν αἵμα ῥαῖ ἢ
να δὴ τὸ ῥινῶν προσ-
δύχειθ. οἷσι δὲ οὐ τὸ ῥι-
νῶν αἵμα ῥαῖ, δοκεῖον-
σιν οἷοι ὑγιάνειν τὰ λ-
λα τὰ τὰς δὲ ἢ σπληνῶνα
δύσεισι ἐπερμελὺν ἔ-
χοντας, ἢ τὴν κεφαλὴν
ἀλγέοντάς τε ἢ μαρ-
μαρυγῶν τε πρὸ τῷ
φθαλμῶν φαινόμε-
νον σπρίσι. ἑῖσι δὲ πλεί-
στοι τὸ δισίων αἵμα ἢ
τὰ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔ-
πως ἔχοντα φαίνεται,
ἢ τὰ ἀπὸ τῆς σπληνός.

Οὐλα δὲ πονηρὰ
καὶ σόματα δυσώ-
δια, οἷσι σπληνὲς με-
γαλοὶ. ὁμοῖοι δὲ
ἔχουσι σπληνῶνα μεγα-
λὸς, μὴτ' αἵμορῥαγία

ra dolent, si nō alium
manifestū habuerint
abscessum in facie,
aut grauit̃er loquan-
tur, aut dētes doleāt,
his sanguinem per na-
res erupturū esse ex-
pectandū est. Quibus
verō ex naribus san-
guis fluit, hi alioqui
sani esse vidētur: hos
autem vel splenem in-
tumorem eleuatum
habere comperies,
vel caput dolere, &
splendicans quiddam
ipsis ob oculos obuer-
sari. Plerisque verō
horum simul & caput
& splen, hoc modo se
habere apparent.

Gingiuæ vitiatæ, &
ora graueolentia his
sunt, quib⁹ splenes ma-
gni. Qui verō habent
splenes magnos, nec
sanguinis eruptiones

fiūt, nec os foetidū, ho-
rū tibiae praua vlcera
habēt, & cicatrices ni-
gras. fin aliū patētem
habeāt abscessū in fa-
cie, aut graue loquā-
tur, aut dētib' doleāt,
ijs sanguinis eruptio
per nares expectāda.
at quib' partes sub o-
culis valde attollūtur
ijs esse magnos lienes
cōperies. Sin & in pe-
dibus tumores acce-
dāt, aquā etiam habe-
re videbuntur. verūm
veter, & lūbi spectād i.

Distortiones verò in
facie, nulli alij corpo-
ris parti cōmunes, ci-
to sedātur, aut sua spō-
te, aut necessitate: re-
liqui verò siderantur.

Quibus pręter motus
īmpotētīā attenuatur
τοῦ σώματος ἰσχυρὴν ἐν-
ταχέως πάνε, καὶ
αὐτοματὰ καὶ πρὸς αὐτὰς. οἱ δ' ἄλλοι ἀπὸ πλη-
κτοί. οἱσι ᾗ τῷ μὴ δυνάμει κινέσιν, λεπτιώτερι ὅ

γίνοντι, μήτε σῶμα δυν-
σώδες, τὰ πίων αἰκνῆ-
μαι ἔλκεα ποικίλα ἰ-
χθῆσι, καὶ ἑλάς μεγαλί-
νας. ἢν δ' ἄλλην φαί-
νην ἔχουσιν ἀποστῆσιν
ἐν τῷ προσώπῳ, ἢ βα-
ρὺν φθέγγωντι, ἢ ὀδόν-
τας ἀλγέωσι, θυτίοι-
σιν αἰμορραγίην διὰ
ῥινῶν προσδέχεσθαι.
οἱσι ᾗ τὰ ἑπὶ τοὺς ὀ-
φθαλμούς ἐπαίρει
ἰχθυῶς, τούτους σπλη-
νας μεγάλας ἐνρήσεις
ἔχοντας. εἰ δὲ καὶ ἐν
ὄφθαλμοῖσι ποσὶν οἰδήματα
προσγίνονται, καὶ ὕ-
δωρ φαίησιν, ἔχον-
τες ἄλλα καὶ πλὴν γαστέ-
ρα, καὶ πλὴν ὀσφύων ἐπι-
κταπτεῖν.

Τὰ δ' ᾗ τοῖσι προ-
σώπῳ παρὰ σῆμα-
τα, ἢν μηδενὶ ἄλλῳ
τοῦ σώματος ἰσχυρὴν ἐν-
ταχέως πάνε, καὶ
αὐτοματὰ καὶ πρὸς αὐτὰς. οἱ δ' ἄλλοι ἀπὸ πλη-
κτοί. οἱσι ᾗ τῷ μὴ δυνάμει κινέσιν, λεπτιώτερι ὅ

νεκροσηκῶς φθώμαζος,
 ἔτι ἀδυνάτοις τὸ
 κατὰ τὰς οἰσὶν ξυ-
 πηξίαις μὴ ἐπιγύον,
 ἔτοι δὴ ἔσοντες ὑγιέας.
 πρὸς τὸ χρόνον δὲ πο-
 ῖον, ἀφ' οὗ λείγειν ἔς
 τὴν πλὴν ἰσχύϊ τὴν νοσή-
 μαζος ὁρῶντα, καὶ ἐς τὸν
 χρόνον, καὶ ἐς τὴν ἡλι-
 κίην τὴν αὐτοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 ἐς τὴν ὥρην, εἰδὼς ὅτι
 τὰ πικρὰ καὶ τὰ νο-
 σημάτων, καὶ τὰ κακί-
 ας, καὶ κυλινδρῶμα,
 βαρύντατα ὑπακύνει.
 καὶ τὰ ἐν τοῖσι γεγραμ-
 μένοις τῶν νοσημάτων. ἐστὶ δὲ
 καὶ τὸ φθινόπωρον τε
 καὶ ὁ χειμὼν τὸ ἥρος τὸ
 καὶ τὸ θέρος ἀνεπιτη-
 δεύοντες ταῦτα τὰ
 νοσήματα ἀφαιεῖται.

Αἱ δὲ ἐν τοῖσιν ὁμοίσι
 γενόμεναι ἀδυναμίαι, ὁμοί-
 ας καὶ τὰς χεῖρας ἐ-
 πιπλεῖν αἰνέσαι, νάρι-
 κτας τε καὶ ὀδύναις πα-

morbida pars corpo-
 ris, hi sanari nequeunt.
 at quib⁹ colliquatio-
 nes nō accedunt, hi sa-
 ni euadēt. Cæterū de
 tempore quādo sanī
 erūt, prædicēdū est, re-
 spectu habito ad vim
 morbi, ad tēpus, & ad
 ætatē hominis, & ad
 anni tēpus, ita vt eius
 rei memor sis, quod
 vetustissimi morbi, &
 pessimi, & qui reuol-
 uuntur, grauissimè
 obediunt: itēque hi
 qui sunt in vetustissi-
 mis corporib⁹. Sed &
 autūnus & hyems, ad
 tales morbos submo-
 uēdos minorem com-
 moditatem exhibent
 quā ver & æstas.

Dolores porrò in
 humeris orientes, qui
 quidem ad manus
 descendunt, torporēs-
 que ac dolores indu-

cunt, his abscessus nō
succedūt, verū nigrā
bilē vomētes sanātur.
Qui verò isthic in
humeris manent, aut
etiā ad dorsum pgre-
diūtur, eos puris, aut
atræ bilis vomitu ef-
fugiūt. Verūm de his
ita cōsiderationē fa-
cere oportet. Si qui-
dem enim facilē spi-
rauerint ac graciles
fuerint, atrā bilem ip-
sos vomituros esse
spes est. Si verò diffi-
ciliūs spirauerint, &
in faciem ipsis color
incurrit qui prius nō
erat, siue rubicundus,
siue niger, eos magis
pus sputuros esse spe-
randum est. Ad hæc
verò considerandum
est etiā, an in pedibus
tumores sint: nam &
hoc signum in his cō-
sentit. Atque hic mor-

ρῆχουσιν, τὰντησιν ἀ-
ποσάσεις ἢ καὶ ἐπιγί-
νον. Ὡς γὰρ ἔστι, με-
λαίνας χολὰς ἐμέον-
τες. ὁκῆσαι δὲ αὐτοῦ
μὲν οὖν αὐτοῖσιν ὥμοι
σιν, ἢ καὶ ἐς τὸν νῶτον
ἀφικνέονται, τὰντας
πῦον ἐμέσασσας καὶ
φυγαίουσιν, ἢ μέλαι-
ναν χολήν. καὶ ταμὰν-
δαίειν ἢ πῶς τοῦτῶν
ὥς δὲ ἢν ἢ καὶ οὐ πνοοὶ ἔω-
σι καὶ ἰσχυροὶ, μέλαιναν
χολήν αὐτοῦ μάλλον
ἢ πῶς ἐμέσαι. εἰ δ' αὖ
δυσπνοῶται, καὶ ὥς
προσώπων ἐπιτρέχει
πᾶσι χρώμα, ὃ
πρόσθεν καὶ ἐπιγύρετο,
ὥς ὥς ἔστι, εἴτε μέλαι-
να πῦον ἢ πῶς μά-
λλον πῦσιν. σκέπειν
ἢ πῶς τῶν τοῖσι, καὶ εἰ
αὐτοῖσι πῶς ἐν εἰδήμα-
τα εἴσι καὶ ἔστι ὅση
μῆτον τῶν τοῖσιν ὁμο-
λογίον ὅτι. ὅτι δὲ νόση-

μα ὅσων, τοῖσιν αὐδρα-
σι προσγίνει. Ἰχυρό-
τατον, ὅσιν ἀπὸ πε-
σσεύονται ἐπὶ τὸν ἐς
τὰ ἐξήκοντα. πλὴν ἡλι-
κίην, ταύτῃ μάλιστα
ἰχτιάδες βιάζονται.

Συνεπὶ δὲ δεῖ ὥ-
στε πρὸ ἰχτιάδων ὁ χυ-
σσι γὰρ τῷ γερε-
τέρων αἵτε νάρκα ἰ-
χυρόταται καὶ κατὰ
ψύξιν τῆς ὀσφύος τε
καὶ τῷ σκελέων, καὶ
ὅ αἰδοῖον ἐπαίρειν ἀ-
δυναστεύουσιν, καὶ ἡ γα-
στὴρ οὐ διαχωρεῖται, εἰ
μὴ πρὸς ἀνάγκην,
καὶ κατὰ τῆς μύξας
πολλὴ διεξέρχεται,
πομπῇσι χρονιάτα-
τον τὸ νόσημα ἔσται
καὶ προλέγειν ἐνι-
αυτὸν τὸ ἐλάχιστον,
ἀφ' οὗ χρόνου ἤρξα-
το τὸ νόσημα γίνε-
σθαι. καὶ τὰς ὥφε-
λεις ἐς τὸ ἔασι τε

bus, viris vehemētis-
simus esse solet, à qua
dragesimo anno vsq;
ad sexagesimū. Qua
ætate etiam coxendi-
cum morbus maxi-
mè affligit.

Porro de coxendi-
cū morbo sic conside-
rationē facere oportet.
Quibuscunq; se-
nioribus torpores ve-
hementissimi sunt, &
perfrigerationes tum
lūborum, tum crurū,
& qui pudendū arri-
gere nō possunt, & q-
bus alius nō egerit,
nisi ad necessitatem
coacta, & prodit ipsis
multus stercoraceus
muc⁹, his maximè diu-
turnus morbus erit:
prædicendumque est
annum vt minimum
duraturum esse mor-
bū, ab eo tēpore quo
incepit, & opē ad ver,

& æstatē expectandā
esse. At verò iuueni-
bus nō quidē min⁹ do-
loris inducit coxēdi-
cū morbus, verū bre-
uior est, nā xl. die li-
berātur. Sed neq; tor-
pores vehementes acce-
dunt, neq; perfrigera-
tiones crurū ac lūbo-
rū. Quibus autem hic
morbus est quidē in
lūbis ac cruribus, nō
autē affligit adeo vt
decūbant, considera-
re oportet an alicubi
sint collectiōes in co-
xa, & interrogare an
ad inguē dolor pgre-
diatur. Si enim ambo
hæc habet, diuturnus
fit morbus. Interrogā-
dū insuper est, an infe-
more torpores insint,
& ad poplitē pgre-diā-
tur, & si hoc fateatur,
rursus rogandū, an &
p tibiā ad summū pe-

χ, τὸ θέρους προσέχῃ
αἷ. ὅτι οἱ ἰατροὶ νιανίσκοι-
σιν, ἰππὶ δ' αὖτοι μὲν ἔχ-
ουσιν αἱ ἰσχιάδες, βρα-
χύνονται δὲ ἡ πρὸς πρὸς
σαρκῶν δὲ μερῶν ἁ-
παλάλαρον. ἅλλ' ἔ-
στι αἱ νάρκῃς ἰππὶ γίνον-
ται ἰσχυραὶ, ὅτι αἱ κα-
ταφύεσσιν αἱ σκελετῶν
καὶ τὸ σπένος. οἷσι δὲ τὸ
νόσημα τὸ ὅτι μὴ ἐν
τῇ σπένῃ καὶ τῇ σκε-
λετῇ, ἑιάσθῃ ὅτι ἔχῃ ἔτι
ὥστε καὶ τακίαι αἱ, ἐν-
σπρίμματα σκελετῶν
μὴ ἔσθιν ἐν τῇ ἰσχίῃ καὶ
ἰππὶ αἱ αἱ, αἱ αἱ δὲ β-
εῖνα ἡ ὁ δὲ νόσος αἱ αἱ
ἡ δὲ τὰ τὰ τὰ ἔχῃ αἱ αἱ
φω, χρόνιον τὸ νόση-
μα γίνῃ. ἰππὶ αἱ αἱ
ἡ καὶ αἱ τῇ μερῶν νάρ-
κῃς ἰππὶ γίνονται, καὶ ἐν
τῇ ἰσχίῃ αἱ αἱ αἱ
καὶ ἡν φῇ, αἱ αἱ αἱ
αἱ, καὶ ἡν διὰ τὴν κα-
μῆς, αἱ αἱ ἐν ταρσῶν τῷ

πεδός. ὁ κούροι δ' αὖ τῶ
 πίων τὰ πλεῖστα ὁμολο
 γέωσιν, ἐπὶ αὐτοῖσι, ὅ
 τι τὸ σκέλος σπινθῆτι μὴ
 θερμὸν γίνεσθαι, ὅτι δὲ ἔν
 χροῖν. ἢ ἡνέσσοι αὐτὸν, ὁ κού
 ροισι μὴ ἀπὸ τῆς ὀσφυῖ
 οὐκ αἰσθάνεσθαι τὰ κάτω
 ῥέπει, ὅτι θερμὸν. ὁ κού
 ροισι δὲ τὰ τε ἰσχία καὶ τὴν
 ὀσφυῖ μὴ οὐκ αἰσθάνεσθαι
 εἰς τὰ αὐτὰ ῥέπει, προ
 λέγειν δεῖν ἂν εἶναι αἰσθάνεσθαι
 πρὸς τὰ ἄνω, ὅτι αὐτὰ
 τὰ γίνονται καὶ ἐπὶ αἰσθάνεσθαι,
 καὶ χαταπαύον, καὶ εἰς
 τὴν πεδὸς εἰσὶν ῥέπει,
 αὐτὸς αἰσθάνεσθαι τὰ τε ἀπὸ αἰ
 γῆς μεγάλα. καὶ εἰς τὴν ὀ
 σφυῖ αἰσθάνεσθαι αἰσθάνεσθαι, καὶ
 οὐκ αἰσθάνεσθαι ἐν ὀσφυῖ
 εἰ, φησὶ πεδὸς αἰσθάνεσθαι ἄλ
 γίαν, φησὶ δὲ καὶ ἰδῆναι
 τὰς αὐτὰς γίνεσθαι νυκτὶ
 εἰνόν. ἐν οἷς μὴτε ἀπὸ
 τῆς ὀσφυῖ ἢ αἰσθάνεσθαι ἢ ὀσφυῖ
 αἰσθάνεσθαι αὐτὸν, μὴτε οἱ ἰ
 δῆναι γίνεσθαι, καὶ ὀσφυῖ

dē pcedāt. Qui enim
 pleraq; horū confessi
 fuerint, his dicēdum
 crura nūc calida, nūc
 frigida fieri. Quod
 si morbus hic lumbos
 relinquēs, aliquibus
 ad infernas partes ver
 tatur, eos confidentes
 esse iube. Quibuscūq;
 verò coxas & lūbos
 nō relinquēs, ad sup
 nas partes cōuertitur,
 malū id esse prædicē
 dū est. At quib⁹ circa
 articulos dolores fiūt
 & tumores, & sedan
 tur, nō podagricomo
 do, in his cōperies vi
 scera magna, & in vri
 na subsidētiam albā.
 Et talis si tēpora ele
 uauerit, dicet se sæpe
 dolere, dicet etiā su
 dores sibi nocturnos
 oboriri. Si verò neque
 in vrina subsidet talis
 subsidētia, nec sudores

fiunt, periculū est ne aut claudi fiāt articuli, aut affectio abscessus humore melli similis, sub ipsis nascatur. Fit autē hic morbus his quibus in pueritia & iuuentute sanguis ex narib⁹ fluere solitus desijt. Proinde interrogādū est de sāguinis eruptione, an ī iuuentute facta fuerit: & an pruriginosae puncturae, & in pectore, & in dorso insint: & quibus alui dolores fortes inducāt citra exturbationes, & quibus hamēitrhoides fiāt. hoc enim horum morborū principium est. Si verò malo colore sint hi homines, interrogandū est an caput doleant. Hoc enim fatebuntur. Quibus verò ex his alui dolores in dextris fuerint, dolores

vos ἢ χαλαρῆναι τὰ ἀφ' ὅρα, ἢ ὁ δὴ μελικηρίδα καλεῖται γίνεσθαι. ὡς αὐτοῖσι γίνεσθαι ὅσον μακρόν, οἷσιν ἐν τῇ περιδίνῃ καὶ νεότητι ζῶντες ἰὸν αἷμα ἔν οἱ τρεῖν ὧν, πῶς αὐτοῖσι παύσειν ἐν πᾶσι τῷ αἵματι ἐξήξι-ος, εἰ ἐξήξιον ἐν τῇ νεότητι καὶ αἱ κηρίδες αἵτις πᾶσι σὺν δεικῇ, τῷ μεταφράσει, εἰ αἱ εἰσι καὶ ὁκεί-σοις αἱ κηρίδες αἱ χυρῆς ὁ δὲ αἷς πᾶσι χυρῆς αἱ οὐ καὶ ταρξίον, καὶ ὁκεί-σοις αἱ μορφοῖς γίνεσθαι. καὶ τῇ ἐν ἡ ἀρχῇ τῇ νοσημάτων τῶν πάντων. ἢν δὲ καὶ ἡ χυρῆς οἱ αἱ δὲ ω-πῆς ἐπὶ φαίνων, ἢ παύσειν καὶ κεφαλὴν εἰ ὁ δὲ ὡσὶν φέρεται γὰρ. πᾶσι τῶν δὲ ὁκεί-σοις αἱ κηρίδες ἢ παύσειν αἵτις δὲ ξίσις, εἰς τὰ ἀλ-

γήματα ἰαχυρότερα γί-
 νεται καὶ μάλιστ' ὅταν
 πρὸς τῷ ἡπατοχονδρίῳ
 ἡ παρὰ τὸ ὑπόλειμ-
 μα τ' ὀδυῖνός ἢ ὠφελεία
 ἢ πάντας τὰς ὀδυῖνας
 τοπαρχυτῆρα φόβος αὐ-
 τῇ γαστρὶ χυρόμενος. ἐκ-
 ται ἢ ἡ ὀδυῖνός παύση-
 ται, ὅσον παχὺ ἢ χλω-
 ρὸν ἔρεξσιν. ἐστὶ ἢ θανα-
 τώδης ἢ ὑδαμῶς ὁ δὲ
 πρὸς ἑῶς, χροῖος ἢ κί-
 τα. ὁκόταν δὲ παλαιὸν
 ἦδ' ἢ ὀνόσημα, ἀμβλυ-
 ῶσιν οἱ αἰσθητικοί
 ὡς αὐτὸ ἄλλ' ἐπαίρει
 αὐτὸ πρὸς τὸ αἷματος, εἰ-
 νέω ἰόντι ἔρεξ, ἢ πρὸς
 ἀμβλυωσιν, ἢ πρὸς
 ἔρεξ τὸ κενώσιος χλωρό-
 τητος, ἢ ἀμφὶ τὸ φόβον
 εἰς γίνονταί τ' ἢ ὠφε-
 λείσιν ἐπιγινόμενοι. φη-
 σι δὲ πάντα ταῦτα. * εἴτε ἐρυθρόν τ', εἴτε μέ-
 λαν, πνύεισι πῶον ἐλπίξιν μάλλον πλύνειν.
 σκέπει δὲ τρεῖς οἱ καὶ οἱ ὅσοι ποσὶν οἱ δῆμα-
 τα. ὅσοι δὲ σημεῖον ἐντέλινον ὁμόλυσιν ὅσον.

his acriores fiunt, &
 praesertim quū ad pre-
 cordium iuxta hepar
 reliquiae doloris fue-
 rint. His autem dolo-
 ribus prodest strepi-
 tus statim in aluo ob-
 ortus. Postq̄ autē do-
 lor quieuerit, urinam
 crassā ac pallidā me-
 iūt. Atq; hic mod⁹ le-
 talis nō est, verū val-
 de diuturn⁹. quū autē
 iā vetust⁹ fuerit mor-
 bus, homines ab ipso
 caecutiūt. At de sāgui-
 ne interrogare oport-
 et, an in iuuetute flu-
 xerit, & de visus hebe-
 tudine, & de urinae e-
 uacuatiōis pallore, &
 de strepitib⁹ an insint
 & succedētes profint.
 hec enī oīa fatebūtur.

Impetigines & le-
pre, & vitiligines albe
quibus quidē iuueni-
bus aut pueris aliquid
horū factū est, aut pau-
latim conspectum in
multo tempore auge-
scit: his non putare o-
portet abscessum esse,
eā papularū eruptio-
nē, sed morbū. Quib⁹
verò horū quid factū
est multū & derepen-
te, hoc sanē fuerit ab-
scessus. Fiūt autē leu-
cæ quidē ex letalissi-
mis morbis, qualis est
& morbus tabidus ap-
pellatus. Lepræ verò
& impetigines, ex
morbis ab atra bile.
Ex his autem facilius
sanātur ea quæ in ma-
ximè iuuenibus fiūt,
& quæ recentissima
sūt, & in mollissimis
ac carnosissimis corporis partib⁹ producūtur.

Λευχῆνις δὲ καὶ λέ-
πρα, καὶ λευκαί, οἷσι μὲν
νεοῖσιν, ἢ παῖσιν ἴσθιν
ἐγχεῖται πόντων, ἢ κα-
τὰ μικρὸν φανερῶν, αὐξάν-
ται ἐν πολλῷ χρόνῳ,
τῶν τοιούτων δὲ χρὴ ἀπο-
σσεῖν νομίζειν τὸ ἐξ αὐ-
τῆς, ἀλλὰ νόσημα οἷ-
σι δὲ ἐγχεῖται τῶν πον-
τῶν καὶ ἐξ αἰμάτων, ὅ-
τι αὐτὴ ἐστὶν ἀπόσσεσις. γί-
νοντι δὲ, λευκαί καὶ μέν-
τι θανάτου δεσάτων νο-
σημάτων, οἷον καὶ ἡ νοῦ-
σος ἢ φθινικὴ καλεο-
μένη· αἱ δὲ λεύκαι καὶ οἱ
λευχῆνις, καὶ τῶν με-
λαγχολικῶν. ἰσθαι δὲ
πυτρίων ἀντιτίσσειται
ὅτιν, ὅσα νεώτατοις πε-
ρίγεται, καὶ νεώτατα
ὄντι, καὶ τοῦ σώματος
ἐν τοῖσι μαλακωτά-
τοις, καὶ σαρκωδεστά-
τοις φύεται.

HIPPO-

[illegible]

Quisquis de his quæ in somnis obveniunt, rectè coniecit, is magnâ habere vim ad omnia, ipsa reperiet : anima enim vigilat. & quû quidē corpori inseruit, in multas partes distributa, nō sui iuris est, sed partē aliquā singulis corporis partibus, siue sensibus distribuit, auditui, visui, tactui, gressui, actioni, ac omni corporis facultati: ipsa autē cogitatio sui iuris nō est. Quum autē corp⁹ quiescit, anima in motu est, & corporis partes p-

reptans, domū suam gubernat, & omnes corporis actiones ipsa perficit. Nā corpus dormiens nō sentit, ipsa verò vigilās cognoscit, ac visibilia videt, & audibilia audit, vadit, tangit, tristatur, animaduertit: in sūma, quæcūq; corporis aut animæ munia, ea omnia anima ipsa in sōno obit. Quicūq; igitur hæc rectè iudicare nouit, magnam sapientiaē partē nouit.

Quæcūque igitur sōnia diuina sunt, & quædā euētura significāt, aut vrbib⁹, aut populo priuato, siue bona, siue mala, non ob ipsorū delictū, de huiusmodi sūt q iudicāt certā artē habētes.

Quæcūq; autē corporis affectiones sunt,

δοικῆ ἔν ἑαυτῷ οἶκον, καὶ τὰς τῷ σώματι πενήξιας ἀπαύσας αὐτῇ διαπρήσσει. ὅ μὲν δὲ σῶμα καθεύδον ἐκ αἰσθανέται, ἢ δὲ ῥηγορεῖται σινώσκει, καθεύδει τὰ ὄρεα τὰ, καὶ διακίσει τὰ ἀκυσὰ, βαδίζει, ψάλλει, λυπεῖται, ἐν θυμῷ μέλει, ἐν ὀλίγῳ, ὁκνῶσαι τῷ σώματι ὑπερβίβει. ἢ τῷ ψυχῆς, ταῦτα πάντα ἢ ψυχῇ ἐν τῷ ὑπνῷ διαπρήσσει. ὅς τις ἐν ἐπίστα Ἰκρίνην ἰατρὰ ὁρῶν, μέισα μέρος ἐπίστα Ἰσοφίης.

Οἰκῶσα μὲν ἐν τῷ ἐνυπνίῳ δεικνύει, καὶ σημαίνει ἕνα συμβεβηκότα, ἢ πόλιν, ἢ τῶν ἰδιώτη λαῶν, ἢ καμὰ, ἢ ἀγαθὰ, μὴ δὲ αὐτὰ ἀμαρτίνην, εἰσὶν οἱ κρίναι σι πᾶσι τῷ ζῶντι ἀνθρώπῳ πᾶσιν ἔχοντες.

Οἰκῶσα δὲ ἢ ψυχῇ τῷ

σώματος παθήματα
προσημαίνει πλησμο
νῆς ἢ κενώσιος ὑπέρβο
λήν τ' ξυμφύτων, ἢ με
ταβολὴν τ' ἀνθέων, κρί
ναι μὴ καὶ ταῦτα καὶ τὰ
μὴ πύχαισι, τὰ δ' ἀ
μαρτάνουσι, καὶ ὁ δὲ περὶ
τῶν συνώσκει, δι' ὅ
τι ἐν γίνετ', ὅθ' ὅ, παρ
ἐπιπύχουσι, ὅθ' ὅ, καὶ αὐ
ἀμάρτῃσι φυλάττει
ὅτι παραινέουσιν μή π
κακὴν λάβῃ, ὅτι διδά
σκουσιν ὡς καὶ φυλά
ττει, ἀλλὰ δεῖσιν ὅ
τι καὶ μελάνουσι, καὶ ὅ
τι ὅτι πρὸς, καὶ λίην
εἰς ἄσπετον. δὲ δ' ὅτι, καὶ
ὅτι ξυλλαμβάνοντα τῶ
θεῶς ἐπιπύχουσι. ἔχ
ἐν τῷ τῶν ταῦτα ὅτι

Οὐκ ἔστι τ' ἐν πνίον

ταὶ ἡμῶν πρὸς

αὐτῶν πνίον ἡ

διάνοια εἰς πνίον

φρόνη ἐν πνίον

ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

& anima per ipsas re
pletionis aut euacua
tionis excessum, aut
cōsuetorū mutatio
nē prēmōstrat, de his
itidē iudicāt, & partī
assequūtur, partī ab
errāt, & de neutris re
ctē sentiūt, cur nam
fiat neq; sciūt qñ as
sequunt, neq; qñ ab
errāt: cauere admo
nētes ne qd mali ac
cidat, nō docēt quō
cauēdū, verū diis sup
plicare iubēt. Et sup
plicare quidē decorū
ac valde bonū est: o
portet autē etiā ipsū
opitulari, & deos in
uocare. De his igitur
res hoc mō se habet.

Quē isomnia mēs

hoīs in noctē p som

nū offert de diurnis

actionibus, & reddit

h 2

quomodo facta sūt,
ea quæ seria ac iusta
in re per diem facta
sunt, aut de quib⁹ cō
filium initū est, hæc
homini bona sunt. sa-
nitatem enim signi-
ficāt: propterea quod
anima in diurnis cō
filijs p̄seuerat, neq;
repletionē, neq; eua-
cuationē, neque ali-
qua alia forinfecus
allapsa re, victa. quū
autē insomnia diur-
nis actionib⁹ aduer-
santur, & de ipsis pu-
gna oboritur, quum
sanè hoc contigerit,
turbationem in cor-
pore significat. Et si
quidē fortis fuerit,
forte est malū: si ve-
rò levis, debilius.

De actione quidē
igitur, an auertenda
sit, siue nō, nihil de-

χρητέον ἡσυχία,
ἀπὸ τῶν ἡμέρησιν
ἐπαχθῆναι, ἢ ἐκ πλούτου
ἐν δικαίῳ τῶν ἡγμάτων,
ταῦτα τῶ ἀνθρώπῳ
ἀγαθὰ. ὑγίαν γὰρ ση-
μαίνει. Διότι ἡ ψυχὴ
παρεμβλεῖ ἐν τοῖσιν
ἡμόρινοῖσι βελούμα-
σιν, οὔτε πλησμονῇ
πνὶ κρατίζεισα, οὔτε
κενώσει, ἔτε ἄλλῳ οὐ
δυνὶ ἐξωθῆναι προση-
σόντι. ὅταν ᾗ πρὸς τὰς
ἡμόρινας ἐπαχθῆς ὑ-
περσυντίωται τὰ ἐν-
πνια, καὶ ἐγγίνηται πρὸς
ἐαυτῶν ἡ μάχη, ἡνὶ
καὶ αὐτὸς συμβαίνει,
ταραχὴν σημαίνει ἐν
τῷ σώματι, ἢ ἐν μὲν
ἰσχυρῇ ἢ, ἰσχυρὸν ὅ κα-
κόν, ἢ δὲ φαύλη, ἀσθε-
νέστερον.

Περὶ μὲν οὖν τῆς
ἐπαχθῆς, εἴτε δεῖ ἀπο-
τρέψαν, εἴτε μὴ δεῖ, ἔ-

κρίνω. ὅς δ' σῶμα τ' αὖ
 δρώπων διερχάμενος
 ξυμβεβλήω. πλῆσμο
 νης δ' πνὸς ἐγγινομέ
 νης, ἀποκρίσεις ἐγγύετό
 πτε, ἢ πτε ἐπ' αὐτῇ πλώ
 ψυχῇ. ἢ μὲν ἐνίχν
 ρὸν ἢ τὸ ἀναιπώδεν,
 ἐμετόν τε ξυμφέρει
 ποιήσας, καὶ τοῖσι σι
 ποῖσι χυνοῖσι πορο
 σάσιν ἐς ἡμέρας πέν
 τε, καὶ ὅτεσι πλεονάζου
 σι πολλοῖσι καὶ ὅτεσιν
 οὐ ποροσάγωγῃς χρε
 ῖται, καὶ τοῖσι γυμνα
 σίοισιν ἐπιγυμνάζε
 σθαι συμμέτρους πρὸς
 πλὴν ποροσάγωγῃν τ' σι
 λίων. ἢ δ' ἀσθενέστερον
 τὸ ἀναιπώδεν γνῶναι,
 ἀφελὼν τὸν ἐμετόν, τὸ
 βίτον μέρος ἀφελὼν τ'
 σιπτε, καὶ ὅτεσιν ἡσυχῇ
 ποροσάγναι πάλιν ἐς
 τὰς πέντε ἡμέρας, καὶ
 τοῖσι πλεονάζουσι πτε

cerno: verum corpus
 hominis curari con
 sulo. Repletionē enī
 aliqua intus facta,
 secretio quædā con
 tigit, quæ animam
 perturbavit. Si igi
 tur fortis fuerit con
 trarietas, vomitum
 facere cōducit, & ci
 bos leues exhibere
 sensim adiciēdo ali
 quid ad dies quinq;
 & deambulationib⁹
 multis ac velocibus
 sensim augescētib⁹
 uti, & exercitiis exer
 ceri moderatis, pro
 ciborum assumpto
 rum ratione. Si verò
 debilior fuerit con
 trarietas, detracto
 vomitu, tertiam cibi
 partē adime, atque
 hāc sensim rursus ad
 dies quinq; adice, &
 deābulationib⁹ pre

me. Sed & vocis exerci-
citis vtatur, & diis
supplicet, & turbatio
ipsi sedabitur.

At verò solé & lu-
nam, & cœlū ac stel-
las, pura atq; agilia
solito more videre,
singula bona sunt.
sanitatē enī corpori
significant ab omni-
bus presentibus. Ve-
rūm talem habitum
præsenti diat a cōser-
uare oportet. Si verò
quid contrarium his
fiat, morbū quēdam
corpori significat: à
fortibus quidem, for-
torem: à debiliori-
bus verò, leuiorē. Et
astrorū quidem ex-
terior est in corpore
circuitus, solis vero
medi⁹, lunæ autē ad
cauitates. quodcūq;
igitur horū astrorū

ξάν, ἢ τοῖσι τῷ φωνῆς
πρόνοιςι χρεῖσθω, καὶ
τοῖσι θεοῖσιν οὐχέσθω,
καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
τῷ ἢ παραχρή.

Ἡλιον ἢ τὴν σελήνην,
καὶ ὄρανόν τε, ἀστέρας
καθ' ἑαυτὰ καὶ ἀστέρας
καὶ τὸν ὄρανόν τε ὁρῶμενα
ἐκείνα, ἀγαθὰ· ὑγίαν
δὲ τῷ σώματι σημαί-
νει ἀπὸ πάντων τῶν ὑ-
παρχόντων· ἀλλὰ χρὴ
διαφυλάσσειν ταύτην
πλεονεξίαν τῇ παρούσῃ
διαίτη. εἰ δὲ πότε τις
ἐπειναυλίον γήλοιο, νε-
κρόν τινα τῷ σώματι
σημαίνει· ἀπὸ μὲν τῶν
ἰσχυρῶν, ἰσχυροτέρην·
ἀπὸ δὲ τῶν ἀσθενεστέ-
ρων, κατωτέρην. ἢ ἀ-
σθενῶν μὲν ἢ ἐξω πείλο-
δος· ἢ λίξις δὲ, ἢ μέση
σελήνης δὲ, ἢ πρὸς τὰ
κεῖλα. ὅ, πῶς οὐδὲ δο-
κοῖται τῶν τῶν ἀσθενῶν

ὁ βλάπτει, ἢ βλάπτε-
ται, ἢ ἀφανίζεται, ἢ
ἐπιχειρεῖ τὸ πλοῦτος,
κατ' αὐτὸ τὸ μέρος καὶ
τὴν νῦσον προσγίναται.

Καὶ ἢν μὲν ἀπὸ ἀέ-
ρος ὁ ὄρεξ, ἢ νεφέλης πε-
ρὶ τῶν ἀστῶν τῶν πάλ-
λον, ἀσθενέστερον ἢν
δὲ ἀπὸ ὑδατος ἢ χαλά-
ξης, ἰσχυρότερον. ση-
μαίνει δὲ ἀποκρισιν ἐν
τῷ σώματι ὑγρὰν ἢ
φλεγματώδη αἷμα γυο-
μλίνην, ἐς πλὴν ἔσω πε-
ριφορὴν ἐμπεπλωκέ-
ναι. ἐν μφέρεσσι βιγαρεῖν
τῶν τοῖσι περὶ ὁμοί-
σιν ἐν τοῖσιν ἰματίοισι
κεχρησμένοι πολλοῖσιν
ἐξ ὀλίγου προσάγον-
τα, ὅπως ἐξιδρώσῃ ὡς
μάλιστα καὶ τοῖσι πε-
ριπατοῖσιν ἀπὸ τοῦ
γυμνασίου, πολλοῖ-
σι καὶ ἀναρίστοισι χρη-
νται. τῶν τε σιπίων

extingui, aut lædi,
aut disparere, aut fi-
sti à circuitu suo vi-
detur, iuxta illā ipsā
partem morbum re-
dundare significat.

Et si quidē ab aere,
aut nebula, aliquod
ex ipsis astris pati qd
horū videt, debilio-
rem: si verò ab aqua,
aut grāline, fortio-
rem. Significat autē
secretionē in corpo-
re humidā ac pitui-
tosam factam esse, &
in externā circunfe-
rentiā illapsam esse.
Conducit itaq; huic
& cursib⁹ in omni ve-
stitū vti multis, sen-
sim augescētibus, vt
quām maximè exu-
det. Item deambula-
tionib⁹ ab exercitio
multis citra prandiū
vti, & detracta cibo-

rum tertia parte, ad dies quinque sensim adiciēdo rursus exhibere. Sin fortius videatur esse, etiā fouēdū. nā per cuticulā purgare expedit, q̄ in externa circūferētia offensa sit. Cibis verò vtendū est siccis, acribus, austeris, meracis, & laboribus maximè siccātibus.

Si verò quid horū luna patiatur, reuulsionem intro facere cōducit, vtiq; vomitu ab acribus & salisuginosi; ac molli- b^o cibis: cursib^o autē circularib^o celerib^o, & deambulationib^o velocibus. Vtendū & vocis exercitiis & prādiū auferēdū, cibiq; detractiōe, ac rurs^o appositione itidē v-

ἀφ' ὁμοῦ τοῦ ζῆτον μέρος, προσάγειν ἐς πέντε ἡμέρας· εἰ δὲ δοκῇ ἰσχυρὸν εἶναι, καὶ περιῆσαι πλὴν ἢ καὶ παρασιν διὰ τοῦ χρωτὸς συμφίρειν ποιέειν, διότι ἐν τῇ ἔξω περιφορῇ ὁξεία βλάβος τοῖσι ἵσι πίοσι χρηῖσθαι ξηροῖσι, δριμίσι, αὐστηροῖσι, ἀκρήτοισι, καὶ τοῖσι πόνοισι τοῖσι ξηραίνουσι μάλιστα.

Εἴπερ ἡ τούτων ἡ σελήνη πάχοι, εἴσω πλὴν ἀνέπαπασιν ποιέειν συμφίρειν, ἐμέτω, χρησάμενον ἀπὸ τῆ δριμύτων καὶ ἀλμυρῶν, καὶ μαλακῶν σιτίων τοῖσι δὲ ῥοχοῖσιν ὀξείσι, καὶ τοῖσι περιπατοῖσιν ὀξείσι τοῖσι δὲ τῆ φωνῆς πόνοισι καὶ ἀναρσιήσι, καὶ τῇ σίτι τῇ ἀφαίρειν καὶ προσάγειν ἢ ὡ-

σάυτως. διὰ τοῦτο δὲ εἰ-
σω αὐτῶν πᾶσι δὲ π
πρὸς τὰ κατὰ τὸ σῶμα
τοῦ βλαβερόν ἐφάνη.

Εἰ δὲ ὁ ἥλιος τοῦτο π
παύσει, ἰσχυρότερον δὲ
τοῦ ἡδὴ καὶ δυσεξέκρωτο
τερον. Σεῖ δὲ ἀμφοτέ-
ρος τὰς ἀντιπαραστάσεις
ποιεῖται, καὶ τοῖσι δρό-
μοις τοῖσι καὶ ἀμφοτέ-
ροις ῥοχοῖσι χρησάμενος,
τοῖσι πᾶσι τοῖσι καὶ
τοῖσιν ἄλλοις πόντοις
πᾶσι. τὸ δὲ σίτων τῇ ἀ-
φαίρειται, καὶ τῇ προσ-
σῶσιν αὐτῶν. ἐπὶ ταῖς
ἐμίσαντα, αὐτὸς πᾶσι.
πρὸς ἀγνοίαν πρὸς τὰς

Εἰ δὲ αὐτῶν ὅσων
θλίβεται καὶ ἀσθενέα δο-
κῶντι εἶναι ἅπασι τὸ ξηρα-
σίης τὸ πᾶσι δὲ κρατέ-
ειναι, σημαίνει κίνδυν-
ον εἰς νοῦσον πεσεῖν.
ἀλλὰ καὶ τὸ πόντων ἀλ-

tendū est. Ob id autē
intro reuellēdū est,
q̄a ad cauitates cor-
poris offēsa apparet.

Si autē sol tale qd
patiat̄, fortius iā ma-
lum est, & tenacius.
Oportet autē in utrā-
que partē reuulsio-
nes facere, & rectis
curfibus, & curuis, &
circularib⁹ vti, & deā
bulationibus, & aliis
laborib⁹ omnib⁹. Ci-
borū autē detractio-
ne, ac rursus apposi-
tione, eodem modo.
deīde vomere, & rur-
sus sensim cibos au-
gere ad dies quinq;.

Si verò serenitate
existente prematur
hec, & debilia esse vi-
deantur, & præ sic-
citate à circuitu suo
impediri, periculū si-
gnificāt delabēdi in morbū: verū labor de-

trahédus, & diéta hu-
meiōre ac molliv-
ti, & balneis, ac ocio
āpliori, & sōno mul-
to, dū malū sedetur.

Si autē igneū acca-
lidū esse videatur qđ
se illis opponat, bilis
secretionē significat.
Sin superata hęc eua-
nescāt, piculū est ad
mortē pueniendi ex
morbo. Si versa hęc
esse videātur, presen-
tē statū in fugā verti
significāt. Fugere au-
tē ipsa celeriter, ef-
se q; qui ea persequā-
tur, periculū denun-
ciāt futuræ insanix
hominis, si nō cura-
tus fuerit. Omnibus
autē his conducit, vt
veratro purgati opti-
mā vict^o rationē in-
stituāt. sin min^o vt vi-
ctū ad aquā tendēte
vtātur. vinum verò ne bibant aut omnino

φαρίειν, τῇ δὲ διαίτῃ
ὕγροτέραν καὶ μαλακῇ,
χρεῖα δὲ, καὶ λυβρῶσι, καὶ
ἐκδυμῇ πλεόνει, καὶ
ὑπὸ πολλῷ, μέχρῃς
αὐτῇ καταστήσῃ.

Εἰ δὲ πυρετοειδὲς δο-
κοῖν, ἢ ὁ ἐμπύου-
μενον, καὶ θερμὸν, χο-
λῆς ἀποκρίσιν σημαί-
νει· εἰ δὲ καὶ ἀφανίζοιτο
τὰ κρατὶς μύα, κίνδυν-
ος ἐς θάνατον ἐκ τῆ νό-
σου ὕδαίν· εἰ δὲ βρεφθῇ-
ναι δοκοῖν, τραπῆναι
ἐς φυγὴν ὁ ὑπάρχων.
φύγειν δὲ ταχέως, οὗ-
τον δὲ κινδυνὸς μα-
νῆναι τὸν αὐτῶπον, ἢ
μὴ διασπῆναι. ξυμ-
φέρει δὲ τούτοις πᾶ-
σι, κάλλιστα καὶ ἐκτε-
ρω κρατὶθέντας δια-
τῆσαι. ἢν δὲ μὴ, τῇ πρὸς
ὑδατος διαίτῃ, χρεῖα δὲ
ξυμφέρει. οἶνον δὲ μὴ
πίνειν· εἰ δ' ἔν, λυγρῶν.

λεπτόν, μαλακόν, ὑδα-
 ρῆ. ἀπέχεσθαι δὲ δρι-
 μέων, ξηραίνων, θερ-
 μαντικῶν, ἀλμυρῶν.
 πόννοις ἢ θύσι καὶ φύ-
 σιν πλείοσι χρεῖα,
 καὶ δρόμοις ἐν ἱμα-
 τῶ πλείοσι. βίβις ἢ
 μὴ ἔσω, μηδὲ πάλιν, μη-
 δὲ ἀλίνδῃσι. ὕπνοις
 μαλακοῖσι ὅδε ἔτω, καὶ
 ῥαθυμείτω, πάλιν τῶ
 καὶ φύσιν πόνων. ἀπὸ
 ἢ τῶ δειπνῶ πρὶ πατε-
 ρα. ἀγαθὸν δὲ καὶ περι-
 ὄν. ἐμέειν δὲ καὶ τῶ
 ρῆς. βίβοντα δὲ ὕμα-
 ρέων μὴ πληρωθῆ. ὅ-
 ταν δὲ πληρωθῆ, δὲ
 ἐν τῶ μηνί ἐμεσάτω
 ἀπὸ τῶ γλυκέων, καὶ ὑ-
 δαρῶν, καὶ κούφων.

Ὅσα δὲ τούτων
 πλατῶν ἢ ἄλλοι ἄλλοι
 μὴ ὡς αἰσῆς, ψυ-
 χῆς πνῶ πᾶσι ξιν σι-
 μάει ὡς μερίμνης.

albū, tenue, molle &
 aquosum. Abstineant
 autē ab acribus, resic-
 cātibus, calfaciētib⁹,
 ac falsuginosis. Labo-
 ribus secundū naturā
 plurimis utatur, & cur-
 sibus in vestitu pluri-
 mis. Fricatio verò ne
 fiat, neq; lucta, neq; vo-
 lutatio in pulvere. Sō-
 nis utatur molli⁹, &
 ī ocio degat, exceptis
 laboribus naturalib⁹:
 à coena deābulet. Bo-
 nū est & fomētis uti:
 à fomētis verò vomē-
 re. p xxx. verò dies nō
 repleatur. Quū autē
 repletus fuerit, bis in
 mēse vomat à dulci-
 b⁹, aquosis, ac leuib⁹.

Quæcūq; autem ex
 his aliās aliò præ nul-
 la necessitate errāt, a-
 nimæ turbationē quā
 dā præ cura significāt.

Confert autem huic
ociū, & animū conuer
ti ad spectacula, maxi
mè risum mouentia:
quod si fieri non pos
sit, ad id ex quo ad bi
duū aut triduū maxi
mè voluptatē capiat,
& sedabitur. Sin mi
nus, periculum est de
labendi in morbum.

Quæcunq; astra ex
circunferētia excide
re videntur, suntq; pu
ra & splendida, & vl
trā ac prorsum ferri
videntur, sanitatē si
gnificant. Quicquid
enim in corpore parū
ex circuitu excerni
tur secundum naturā
à vespera in aurorā,
id ipsum recte habet.
Nā & quæ in vētre se
cernūtur, & quæ in car
nē eruēantur, omnia
ex circuitu ac circūfe

ξυμφέρεα δὲ τὰ τῶν ἑα
δυμῆσαι τὴν πλὴν ψυ
χὴν βαπτῆσαι πρὸς θε
ωρίας· μάλιστα μὲν πρὸς
τὰς φερούσας γέλω
τας· εἰ δὲ μὴ, ὅ, τι μάλι
στα ἡσθήσεται θεασά
μενος, ἡμέρας δύο ἢ
τρῆς, καὶ καταστήσει. εἰ
δὲ μὴ, κίνδυνος ἐς νοῦ
σον πίπτειν.

Ο, τι δ' αὖν οὐ τὸ πᾶ
σι φορεῖς οὐκ πίπτειν δο
κέειν τῶν ἀστρον, ὁμοίαν μὲν
καθαρόν καὶ λαμπρόν, καὶ
πρόσω δ' οὐκ ἐφέρεται,
ὑγείην σημαίνει· ὅ, τι
δὲ αὖ τῶ σῶματι κα
ταρὸν ἰδόν, οὐκ κρινέται
οὐκ τὸ πᾶσι δὲ καὶ φύ
σιν ἀφ' ἐσπέραις πρὸς
ἡῶν, ὅς τῶν ἔχει ἡ γὰρ
τὰ αὖ τῇ κοιλίῃ ἀπο
κρινόμενα, καὶ τὰ ἐς
πλὴν σάρακα ἀπὸν γό
μενα, ἅπαντα οὐκ τῆς

ποῦ οὐδ' ἐκπίπτει.

Ο, πρὸ αὐτῶν μέ-
λαι καὶ ἀμυδρόν, καὶ
πρὸς ἐσπέρην δοκέη
φέρεσθαι, ἢ ἐς πλωθρά-
λασσαν, ἢ ἐς πλωθρῶν,
ἢ αὖτις, μάλλον ταῦτα
σημαίνει τὰς νοήσεις·
τὰ μὲν αὖτις φθόρονμα,
ἐν μὲν κεφαλῇ ἐστὶ δὴ
λάντα· ὁ κῆρσας ἐστὶ δὴ
λασσαν, καὶ λίαν νοσή-
ματα· ὁ κῆρσας ἐστὶ γῆν,
ἐν φύματι μάλιστα
σημαίνει, τὰ ἐν τῇ σαρ-
κὶ φύοντα. τὰ πρὸς
ἐσπέρην, ὅ τρίτον μέ-
ρος τοσούτου ἀφελεί-
ας· ἐμείσαι τὰ προσά-
γειν ἐς ἡμέρας πέντε.
ὡς ἄλλοι δὲ πέντε κο-
μίσσας τὰ σιτία πάλιν
τα· καὶ ἐμείσαι τα-
πάλιν πρὸς ἡμέρας
καὶ τὰ τὸν αὐτὸν χρό-
νον.

rentia excidunt.

Quaecūq; verò nigra
& obscura sunt, & ad
vesperā ac occasū fer-
ri videtur, aut in ma-
re, aut in terrā, aut sur-
sum, ea magis mor-
bos significāt. Et quæ
quidē sursum ferūtur,
fluxum capitis signifi-
cāt. Quæ verò in ma-
re, ventris morbos.
quæ in terram, tuber-
cula maximè signi-
ficant ex carne ena-
scentia. His condu-
cit tertiā cibi partem
detrahere: & à vomī-
tu ad dies quinq; ean-
dē rursus sensim adii-
ciēdo exhibere, in a-
liis autē quinq; dieb⁹
cibos omnes assume-
re, & vomitu facto, rur-
sus eodē modo cibus
sensim auctus exhi-
beatur.

Quaecunq; verò ex his pura & candida in cælo exharere videbuntur, sanū esse significat, quia quod in hominē descendit, ex æthere est. Tale autē videt anima, quale sanē descenderit.

Quæ autem nigra fuerint, & nō pura, neque cōspicua, morbū significat, nō propter repletionē, neq; evacuationē, sed forinsecus inductā. Huic cōfert cursibus circularib⁹ velocib⁹ uti, quōquā minima corporis colliquatio fiat, & spiritu quā densissimo vtens, id quod inductū est excernat. à cursibus autē, deambulationib⁹ celeribus vtendū est. Viētus autē mollis & levis ad dies

Ο, π δ' αὖ τούτων ἐραρίοισιν ἐφέξειται δόξῃ σοι καὶ θαρρόν καὶ ὑγρόν ἰόν, ὑγιαίναν σημαίνει, διότι καὶ τ' αἰθερὸς ἐς τὸν αὐτρωπον καὶ πλθόν ὅστι. τοιῶτον δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ὁρεῖ, οἷόν τ' ἐσέλθῃ.

Ο, π δ' αὖ μέγαν, ἢ χυμὴ καὶ θαρρόν, μηδ' ἀφανὲς, νεῖσον σημαίνει, ὅτε διὰ πληρομνίαν, ὅτε διὰ κνώσιν, ἀλλ' ἰξωθεν ἐπαγογῆς. συμφέρει δὲ τούτω βροχοῖσιν ὁξείσι καὶ ἡνιχῇ, ὅπως σιῶτηξίς ὡς ἡ ἀχίς τ' σῶματος γλῆται· πινύματι δὲ ὡς πυκνοτάτω χρησάμενος, καὶ κρίνῃ τὸ πυρρὸν, ἀπὸ δὲ τ' βροχῶν, πῶς πάτοισιν ὁξείσιν. ἡ δὲ δύεται, μαλακὴ καὶ κούφη προσαχθήτω

ἐς ἡμέρας πᾶσιν.

Ὁ, π δ' αὖ λαμβά-
νειν παρὰ θεοῦ δοκῇ
καθαρὸν, ἀγαθὸν πρὸς
ὑγίαν σημαίνει τὰ
εἰσιόντα ἐς τὸ σῶμα,
εἴη καθαρόν. ὅ, β δ' αὖ
τῶτον τὸ ἐν κλίον δο-
κῇ, ὅραϊ, ἐκ ἀγαθόν
γῆσον τὰ ἐς τὸ σῶμα ση-
μαίνει ὑψηλὸν εἶναι. χρῆ
οὖν ὡς τὸν ὁπότερον,
θόρα πρὸς τὴν αὖ τ' ὅν.

Εἰ δὲ δοκοῖν ὑπερβα-
λῆναι, μαλιστα καὶ ἐν αὖ-
δίῃ, καὶ μὴ σφόδρα βε-
βαίως, καὶ μὴ δεινῶς χα-
μάζειν, ἀγαθὸν σημαί-
νει τὸ σύμμετρον καὶ κα-
θαρὸν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ
ἥμερον εἰσεληλυθέναι.

Εἰ δὲ τῶτων ταύαν-
τις, σφόδρα ὑπερβαλῆναι, καὶ κα-
μῶνα καὶ ξάλην εἶναι,
ὑπερβαλῆναι τὴν καθαρῶν,

valde complui quis sibi videatur, & tem-
pestatē ac turbinem esse, idque aqua nō pura

quatuor offeratur.

Quicquid porrò à
deo accipere quis sibi
videtur purū, bonum
est ad sanitatē: signi-
ficat enim ea quæ in
corp^o ingesta sunt, pu-
ra esse. Quicquid ve-
rò huic contrariū vi-
dere quis putat, nō est
bonum: morbū enim
in corpus venisse signi-
ficat. Oportet igitur
velut priorem etiam
hunc curari.

Si quis se cōplui pu-
tet clementi cælo, a-
qua molli, & non val-
de madefieri, neq; ve-
hemētē tempestatē
ingruere, bonū est. si-
gnificat enim mode-
ratum ac purū spiritū
ex aere ingressū esse.

Si verò vice versa,

morbū designat à spi-
ritu qui in ipso est. Ve-
rū oportet etiā hūc si-
mili diætā vti, & om-
nes hospauco cibo ali.

De significationib⁹
quidē igitur astrorū
sic iudicare oportet,
prouidereq; ac diætā
statuere, & diis suppli-
care, in secūdis rebus,
Soli, Ioui cœlesti, Io-
ui possessori, Miner-
uæ opulentæ, Mercu-
rio, Apollini. In cōtra-
riis, diis malorum a-
uerforib⁹, & terræ, &
heroib⁹, quo mala ac
grauia oīa auertant.

Cæterū & hæc sani-
tatē præsignant. Nimi-
rum ea quæ in terra
fiunt, acutē videre, &
audire, & securē iter
facere, & securē ac ci-
tra timorē curre-
re, & videre terram

νοῦσον σημαίνει ἀπὸ
πνεύματος τῷ ἐκ αὐτῷ.
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν
ὡσαύτως διατηρῆναι
σιτίοισι τε ὀλίγοις
πάντας τὸν χρόνον.

Περὶ μὲν τῶν ἑραίων
σημαίων ἀστρον, οὕτως
καὶ τῶν ὡσπερ ἰατρον
ἑστῶν, καὶ ἐκ διατηρῆναι
καὶ τοῖς θεοῖς ὀφείλει.
ὡς μὲν τοῖς ἀγαθοῖ-
σιν, ἡλίου, Διὸς ἑραίου,
Διὸς κτησίου, Ἀθηνῆ
κτησίου, Ἑρμῆ, Ἀπόλ-
λωνι. ὡς δὲ τοῖς ἐν-
αντιοῖς, τοῖς ἀπορρο-
πίοις, καὶ γῆ, καὶ ἡρώσιν
ἀποτρύχειν καὶ χρῆσθαι
τὰ χαλεπὰ πάντα.

Προσημαίνει δὲ καὶ
τὰ δὲ πρὸς υἱεῖν τῶν
ὡς γῆς ὅθεν ὄρεται, καὶ
ἀκρεῖν, ὅσοι περὶ τὴν
ἀσφαλῶς, καὶ βίβειν
ἀσφαλῶς καὶ ἡ περὶ φό-
βου, καὶ πᾶσι γῆν ὄρεται
λείπειν

λαίην καὶ καλῶς εἶργα
σμένην, καὶ τὰ δ' αὐδ' εὖ
ἐπαλέοντα, καὶ πολὺ-
καρπα, καὶ ἡμέρα, καὶ
ποταμὸς ῥέοντας κα-
τὰ τέρπον, καὶ ὕδατι
καθαρῶ, μήτ' πλείον,
μήτε ἵσχυρόν τι προσή-
κοντος· τὰς τ' κρήνας,
καὶ τὰ φρέατα ὡσαύ-
τως. ταῦτα πάντα ὅ-
πως ὀρώμενα, σημαί-
νει υἱεῖαν τῷ, αὐτῷ
πῶ, καὶ τὸ σῶμα καὶ
ζῶπον, πάσας τε τὰς
ποτιόδους καὶ τὰς προ-
σαγωγὰς, καὶ τὰς ἀ-
ποκρίσεις εἶναι.

Εἰ δὲ π τῶτων ὡς
 νανλίον ὁρῶ, βλάβος
 σημαίνει ἐν τῷ σώ-
 ματι· ὁ φως μὲν καὶ
 ἀκρῆς βλαπτομένων,
 πρὸ τῆς κεφαλῆς νό-
 σον σημαίνει. Ζῆσιν δὲ
 ὁρῶντοισι ὡριπῶνται,
 καὶ τοῖσιν ἀπὸ δείπνου

leuem ac probè cul-
tam, & arbores floren-
tes, fructuosasque, ac
fatiuas, & flumina so-
lito more fluentia, &
aqua pura, neque co-
piofiore. neque pau-
ciore quàm cōueniēs
est; item fontes, & pu-
teos eodē modo. Hæc
omnia sic uisa, sanita-
tem homini designāt,
& corpus rectè habe-
re, omnesq; circuitus,
& exhibitiones cibo-
rū, ac secretionēs, in-
tegras esse.

Si verò quid his cō-
trarium videatur, de-
trimētum aliquod in
corpore significat: &
visus quidē ac auditus
læsus, morbū circa ca-
put significat. Itaque
matutinis deambula-
tionibus, itemq; à cœ-
na pluribus vtēdū est.

ad superiorem dietā.
Crurib⁹ verò lēsis, vo-
mitib⁹ reuellendū est
& iusta ampliore vtē-
dū, vltra superiorē die-
tā. Terra autē aspera,
carnē nō purā signifi-
cat, quare deambula-
tionibus ab exercitiis
pluribus vtēdum est.

Arborum verò steri-
litas, seminis humani
corruptionē indicat.
Si igit^r folia arborib⁹
decidant, ab humidis
ac frigidis corpus læ-
ditur. Si verò floridæ
sint arbores, verū in-
fructuosæ, à calidis &
ficcis. hæc igit^r p^r dietā
frigefacere ac hume-
ctare oportet, illa verò
siccare ac calfacere.

Flumina autem nō
solito more fluentia,
sanguinis circuitū si-

Ποταμοὶ δὲ μὴ καὶ πτόπων γινόμενοι, αἰ-

πλείοσι χρησίον πρὸς
τῇ προτέρῃ διαίτῃ· τῇ
σκελέων ἢ βλαπτομέ-
νων. ἐμέτοισιν αὖτε π-
σασέον, καὶ τῇ πάλῃ
πλείονι χρησίον πρὸς
τῇ προτέρῃ διαίτῃ. γῆ
ἢ ἄχαρη, οὐ καὶ θαλάσσιον
πλὴν σάρακα σημαίνει.
τοῖσιν ἔν ἀπὸ γυμνασί-
ων πρὸς πᾶσι πλείο-
σι πονητέον.

Δυνάμεων ἢ ἡ ἀκαρ-
πία, πείσματος τῇ αὖ-
θροπίνῃ διαφθορὴν
δηλοῖ. ἢν μὴ οὐκ φυλ-
λαξέουσι τὰ ἢ τὰ δει-
δεα, ἀπὸ τῇ ὑγρῶν ἢ
ψυχρῶν βλάβει. ἢν
δὲ τι δηλημελὲς, ἀκαρ-
πία ἢ, ἀπὸ τῇ θερμῶν
ἢ ξηρῶν. τὰ μὴ ἔν, τοῖ-
σι διαίτημασι χρὴ ξη-
ραίνειν καὶ θερμαί-
νειν, τὰ δὲ ψυχρὰ καὶ
ὑγραίνειν.

ματος πρὸς ὁδὸν ση-
μαίνουσι· πλεον υἱ
ῥέοντες, ὑπερβολὴν·
ἕκαστον δὲ ῥέοντες, ἐλ-
λειψιν. δεῖ δὲ τῇ διαί-
τῃ, τὸ μὴ αὐξήσαι, τὸ ἧ
μειῶσαι· μή κε θάροι
δὲ ῥέοντες, ταρραχὴν
σημαίνουσι. καθαίρον-
τι δὲ ὑπὸ τῶν ῥοχῶν, καὶ
τῶν περὶ πόρων, πνέοντα
πυκνῶ ἀνακινῶμεθα.

Κεῖναι ἡ γὰρ φρέατα
θεώμεθα, πνέοντα
ἐπὶ τὴν κύστιν σημαίνουσι.
ἀλλὰ καὶ τῶν ποσὶν ὅσον
κυστὶν ἐκκαθαίρειν.

Θάλασσα ταρραχὴ
μελὴν, κυστιῶς νοῦσον
σημαίνει. ἀλλὰ καὶ τοῖς
σὶ διαχωρητικῶσι, καὶ
κυστὶσιν καὶ μαλακῶ-
σιν ἐκκαθαίρειν.

Γῆ κινεῖ μελὴν θεω-
μελὴν, ἢ οἰκίαν, ὑγιαίνον-
τι μὴ αὐτῇ, ἀσθενεῖν

moueri videre, sano quidem viro debilita-

gnificant: & auetiora
quidē fluentia, exces-
sum: imminuta verò,
defectū. Oportet ita-
que per diætā, hunc
quidem augere, illū
verò imminuere. Nō
pura autem fluentia,
turbationem signifi-
cāt, quæ à cursibus cir-
cularibus, & deambu-
tionibus, corpore per-
densum spiritum mo-
to, purgatur.

Fontes verò & pu-
tei cōmoti conspecti,
flatus circa vesicā si-
gnificant, quos medi-
camētis urinā cienti-
b⁹ expurgare oportet.

Mare perturbatū, vē-
tris morbū significat,
sed oportet aluū mo-
uentibus, leuib⁹q; ac
mollibus expurgare.

Terram aut domū
quidem viro debilita-

tem significat, ægro-
tanti verò, sanitatem
& ex præsentī statu
transmotionem. Sano
itaq; trāsmutare diæ-
tam conducit: itaque
primū vomat, & rur-
sus, vbi paulatim cibū
assumpsit: à præsentī
enim diæta totū cor-
pus mouetur. Debili
verò eadem diæta vti
conducit. nam corpus
ex præsentī statu transit.

Terram ab aqua ali-
qua aut mari inunda-
tam videre, morbum
significat, humiditate
multa in corpore exi-
stēte. Verū oportet vo-
mitibus, & prædij de-
tractione, & laborib⁹
& sicco victu vti: dein
de sensim adiiciendo,
ac modico cibo re-
nutrire.

Sed neque nigram,

σημαίνει νεσεύω π δὲ,
ὑψαίνω καὶ μετακίνησιν τῶ
ὑπαρχόντος. τῷ μὲν ἐν
ὑψαίνοντι μεταστῆσαι
πρὸς διαίταν ξυμφέρει.
ἐμεσάτω πρῶτον, εἰ
πρὸς δέξιν αὐτοῦ καὶ
μικρόν ἀπὸ τῆς ὑπαρ-
χούσης κινήσει ἅπαν τὸ
σῶμα. τῷ δὲ ἀσθενέ-
ντι ξυμφέρον χρησθῆναι
τῇ αὐτῇ διαίτῃ μεδί-
στα γὰρ δὴ τὸ σῶμα,
καὶ τὸ παρεόντος.

Κατακλυξομελὴν
γῆν ἀπὸ πνέος ὑδατος
ἢ θαλάσσης ὄρεν, νοῦ-
σον σημαίνει, ὑγρασί-
ης πολλῆς ἐνέουσας ἐν
τῷ σώματι. ἀλλὰ χρὴ
τοῖσιν ἐμέτοισι, καὶ ἀ-
ναρρήσει, καὶ τοῖσι πρῶ-
τοι καὶ ξηροῖσι διαί-
τήμασι χρῆσθαι. ἔπει-
τα προσάγειν ἐξ ὀλί-
γων, καὶ ὀλίγοισιν.

Ἀλλ' εἰ μάλιστα

ὄρα ἡ γῆν, ὅδ' ἐκ τῆς κα-
καυμένης δοκεῖ ἀγα-
θόν, ἀλλὰ κίνδυνος ἰ-
σχυρὸς νοσήματος αὐ-
πνυχεῖν καὶ θανάσι-
μα ξηρασίης ἢ ὑπερ-
βολὴν σημαίνει εἶναι ἐν
τῇ σαρκί. ἀλλὰ χρὴ
τὰς τ' ἀπὸ πόνους ἀφελῆν,
ὅτι περὶ σίτου ὁ κῆρ σαξή-
ρα περὶ καὶ θερμὰ, καὶ δρι-
μέα καὶ οὐρητικὰ· δια-
τῆσαι τε τ' ἐπεὶ πρὸς ἀ-
γῆς καὶ δέ φθω τῷ χυ-
λῷ, καὶ πᾶσι τοῖς μαλα-
κῶσι καὶ κρύψουσιν ὀλί-
γοις· ποτὶ χρεῖον π-
ύδαρσιν, λυγρῶ, πλείο-
νι, λυγροῖσι πολλοῖσι
θερμῶσι. ἀλλὰ μὴ ἄ-
σιτος ληνέσθω, μαλα-
κῶν τε, ῥαθυμῶν τε,
ψυχρὸς καὶ ἥλιον φυ-
λαγέσθω. οὐχ ἑλθὲ δὲ
γῆ, καὶ Ἑρμῇ, καὶ ποτ-
εῖν ἡρώσιν.

Εἰ δὲ καλυμμένη ἐν

neque cōbustam ter-
ram videre bonū est,
sed periculum est de-
labendi in fortem ac
lethalem morbū. Sic-
citatē enim excessum
in carne esse signifi-
cat. Verū oportet &
labores detrahēre, &
cibos qui sicci & cali-
di, & acres ac urīnam
cīentes sunt: nutrire q̄;
ptisanæ succo deco-
cto, & omnibus molli-
bus ac leuibus modi-
cis: & potu uti aquo-
so, albo, copiofiore: &
balneis multis cali-
dis: sed ieiunus ne la-
uet, molliter cubet ac
dormiat, & in ocio
degit, frigus & solem
vitet. Supplicet autē
terræ, & Mercurio, &
Heroibus.

Si verò in stagno,
aut in mari, aut in flu-

minibus natate quis sibi videatur, non est bonū: humiditatis enī excessū significat. Cōfert autē huic, & diætā sicca, & laboribus uti: febricitātī verò id bonum est: extinguitur enim caliditas ab humoribus.

Quicquid porrò q̄s circa seipsum videt solito more fieri, ad naturam suipsius, neque maius, neq; minus, bonum est ad sanitatem. Et vestitū albū indutum esse, & calciamentum pulcherrimū, bonū est. Quicquid verò mēbris maius fuerit, bonum nō est: sed neq; quodcunq; tandē fuerit minus: & oportet hoc quidē per diētam augere, illud verò minuire. Nigra autem morbosiora sunt,

λίμνη, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμοῖσι δοκέει, καὶ ἀγαθόν· ἐπὶ βολὴν δ' ὑγρασίας σημαίνει. ἐνμφέσει δ' τὸ τῷ τῇ διαίτῃ τοῖσι τῶ πόνοις χρηστῶς. περὶ τὸν πῦρ δ' ἀγαθόν· σβέννυται γὰρ τὸ θερμὸν ἅπὸ τῆς ὑγρῶν.

Ο, π δ' αὖτις περὶ αὐτοὺς ὁρᾷ· ὅπου γινόμενον, πρὸς πλεονάζειν τῶν ἰσχυρῶν, μήτε μείζω, μήτε ἐλάττω, ἀγαθόν· πρὸς ὑγείην δ' ἐστὶ· καὶ ἐστὶν ταλαιπώρον· ἐν δὲ δύνει, καὶ ὑποδύει πλεονάζειν, ἀγαθόν. ὁ, π δ' αὖτις μείζον τῶν μελῶν, καὶ ἀγαθόν· ἀλλ' οὐδ' ὅπου αὖτις ἐλάττω. καὶ χρηστὸν μὲν αὖξιν τῇ διαίτῃ, τὸ δ' ἐμειώσιν· τὰ δὲ μέλαινα νοσερώτερά τε καὶ ἐπὶ

κίνδυνον. ἀλλὰ χρεῖμα
λάσσειν ἢ ὑγραίνειν. ἢ
τὰ κενὰ μεταλλά-
ξιν σημαίνει.

Τοὺς ἀποθανόντας
ὁρεῖν καθαρούς ἐν ἱμα-
τίοις λευκοῖς, ἀγα-
θόν. ἢ λαμβάνειν π-
πρὸ αὐτῶν καθαρόν,
ἀγαθόν ὑγρὸν ἢ ση-
μαίνει ἢ τὸ σωματικόν,
ἢ τῶν ἐσιόντων ἀπὸ
γαρ τὸ ἀποθανόντων
αἱ βροφαὶ καὶ αὐξή-
σις, ἢ σπέρματα γί-
νον. ταῦτα δὲ καθα-
ρὰ εἰσέρπειν εἰς τὸ σῶ-
μα, ὑγρὸν σημαίνει. ἢν
δὲ πύλαιον τις ὁ-
ρῶν γυμνὸς ἢ μελανο-
εἶμονας, ἢ μὴ καθα-
ρὸς, ἢ λαμβάνοντας
π. ἢ φέροντας ἐκ τῆς
οἰκίας, ἐκ ἐπιτήδειον
σημαίνει ἢ νῆσον τὰ
γαρ ἐσιόντα εἰς τὸ σῶ-
μα βλαβερά. ἀλλὰ

& periculosa. mollire
itaq; oportet & hume-
ctare. Noua quoq; trās
mutationē significāt.

Mortuos videre pu-
ros in vestib⁹ albis, bo-
nū est, & accipere ali-
quid ab ipsis purū, bo-
nū est. Sanitatē enim
significat corporū, &
salubritatē ingestorū:
à mortuis enim nutri-
menta, & incremēta,
ac semina fiunt. Hæc
autē pura in corpus ir-
reperere, sanitatē signi-
ficāt. Si verò contra
quis videat ipsos nu-
dos, aut nigris vestib⁹
indutos, aut nō puros,
aut aliquid accipien-
tes, aut ex domo por-
tantes, non est cōmo-
dum: morbū enim si-
gnificat. quæ enim in
corp⁹ ingerūtur, noci-
ua sunt. Verū oportet

curſibus circularibus
& deambulationibus
depurgari, & alimen-
to molli ac leui à vo-
mitu ſenſim nutriri.

Quæcunq; verò for-
mæ peregrinæ corpo-
ra in ſomnis apparēt,
& hominē perterrent,
ciborū incōſuetorum
repletionē, & ſecretio-
nem, & bilis ſupernē
ac infernē eruptionē,
& morbum periculo-
ſum ſignificant. Verū
oportet vomitū face-
re, & ad dies quinque
cibos quamleuiſmos
nō multos, neq; acres,
neq; ſiccos, neq; cali-
dos ſenſim adiiciēdo
accipere, & laboribus
naturalibus maximē
vti, exceptis deābula-
tionibus à cœna. Vtē-
dum etiā balneis &
calidis lauacris, & o-

χεῖν τοῖσι βροχοῖσι καὶ
ὄφειν πρὸς πάτοισιν ἀ-
ποκαταίρεσθαι, καὶ τῇ
τροφῇ τῇ μαλακῇ τε
καὶ κρύφῃ ποσάγειν
ἐμέσαντα.

Οκόσα δὲ ἀλλόμορ-
φα σώματα φαίνεται
ἐν τοῖσιν ὕπνοισι, καὶ φο-
βία τὸν αἰσθητὸν, ση-
μείων ἀσωμῆτων σημαί-
ναι πλῆσμοιὴν, καὶ ἀπὸ
κρίσιν, καὶ χολέραν, καὶ
νέσον κινδυνώδη. ἀλ-
λὰ χεῖν ἡμετέον ποιή-
σασθαι, καὶ ποσάγειν
γὰρ, ἐς ἡμέρας πέν-
τε σίλοις ὡς κρυφο-
τάτοις μὴ πολλοῖσι,
μηδὲ δριμέσι, μήτ' ὄφει-
σι ξηροῖσι, μήτε τοῖσι
θερμοῖσι, καὶ τῶν πόνων
ὄφειν χεῖν φύσιν μάλι-
στα, πλὴν τῶν ἀπὸ δει-
πνῆς πρὸς πάτων. χεῖν
αὖτ' δὲ καὶ λουτροῖς καὶ
θερμολουτροῖς, καὶ ῥα-

θυμῆσιν. ἥλιον δὲ καὶ
ψυχὸς φυλατῆσθω.

Ἦν δ' ἐν τῷ ὕπνῳ ἐ-
σθίειν δοκῆν, ἢ πίνειν
τῶν συνήθων σιτίων ἢ
πομάτων, εὐδαιμονίαν ση-
μαίνει τροφῆς, καὶ ψυ-
χῆς ἀθυμίαν. κρέα δὲ
τὰ μὴ ἰσχυρότατα, με-
γίστης ἐπιδόλῃς· τὰ
δὲ ἀσθενέστατα, ἡσυχί-
ας ὡς ἐσθιόμενον
ἀγαθόν, ἔγωγε καὶ ὁρῶμε-
νον. ἀφαιρῆσαι δ' ἐν τῷ
σιτίῳ ξυμφέρεται τρο-
φῆς ἢ ἐπιδόλῃς ἢ ἄλλου
σημαίνει. ἀλλὰ καὶ ἄρ-
τοι τυροὶ καὶ μέλιτι
πεποιημένοι καὶ ὕ-
πνου ἐσθιόμενοι, ὡ-
σαύτως σημαίνουσιν.
ὕδωρ δὲ καὶ ψυχρὸν πι-
νόμενον, ἀγαθόν· τὰ δ'
ἄλλα πάντα, βλάπεια.

Οἷον δὲ δοκεῖ οὗτος
ἀνθρώπος θεωρεῖν τὸ

mo ex consuetis ac familiaribus se videre

cio. Solem verò & fri-
gus vitet.

Si verò quis per som-
num edere aut bibere
consuetos cibos ac po-
tus sibi videatur, ino-
piam alimenti signifi-
cat, & animæ tristitiā.
Et si carnes robustissi-
mas quis edere se pu-
tet, maximū alimenti
excessum designat: si
verò debilissimas, ut
minorē. nam ut id quod
editur bonū est, sic e-
tiam id quod videtur.
Cibi igitur detrahen-
di: nā alimentī excessū
hoc significat. Sed &
panes ex caseo ac mel-
le facti per somnū co-
mesti, similiter signi-
ficant. Aquam autē pu-
ram bibere bonū est,
reliqua omnia noxia.

Quæcunque ho-

putat ea animæ concupiscentiam significant. Quæcunq; verò fugit perterrefactus, sanguinem sisti ac præ ficitate coerceri significant. Cōfert itaque frigesfacere corpus ac humectare.

Quñ verò quis pugnat, aut pūgitur, aut ab alio ligatur, secretionem circuitui contrariam corpori cōtigisse significat. Cōducit igit vomere, & attenuare ac deambulare, & cibis leuibus uti, & à vomitu ad dies quinque sensim renutrire.

Quin & oberrationes & ascensus in somnis visi, grania significant. Fluminum transitiones, & hostes, armati, mōstra forme peregrinæ, morbū aut

σωήδων, ψυχῆς ἐπισυμνήν σημαίνει. ὁ κῆσα δὲ φάγει πειφοβή μῦθος, ἐπίστασιν τ' αἵματος σημαίνει ὑποξήρασις. ξυμφέρει δὲ ψύξει καὶ ὑγρῶσαι τὸ σῶμα.

Οἷσα δὲ ἢ μάχη, ἢ κεντρίεται, ἢ ξυνδύεται ὑπὸ ἄλλου, ἀποκρίσιν σημαίνει ὑπὸ ναλὴν τῇ πειφόδω. Σεχνάει τὸ σῶμα π. συμφέρει οὐκ ἐμείν καὶ ἰχναίνειν ἢ πῶτα πατεῖν, ἢ σιτίσι καὶ φρίσι χρῆσθαι, καὶ προσάγειν καὶ τὸ ἐμέτου, ἐς ἡμέρας πέντε.

Ἀλλὰ καὶ πλάνοι καὶ ἀνὰ βάσεις καὶ φαντασμάτων, χαλῶν ταῦτα σημαίνουσι. ποταμῶν διαβάσεις, καὶ ὁπλῖται, καὶ πολέμοι, καὶ πῆρατα ἀλλόμορ

φα, νοῦσον σημαίνει, ἢ
μακρὴν. ξυμφέρει οὖν
τοῖς ἐν πιδύοισιν ἄλω-
μενοῖσι, σιζοῖσιν ὀλί-
γοις, κρύφοις τε καὶ
μαλακοῖσι χρέεσσι, καὶ
ἐμέτοισι. προσάγειν
ἡσυχίαν ἢ ἡμέρας
πάντες καὶ τοῖσι πό-
νοις τοῖσι καὶ φύσιν
πολλοῖσι χρεῖσται,
πλην ἃ ποδείπνυ. Τερ-
μολυσίην δὲ, ῥαθυ-
μίην, ψύχος, ἥλιον,
φυλάττει.

Τούτοις χρωμέ-
νος, ὥς γέγραπται, ὑ-
γιαίνει τὸν βίον. καὶ
ἄρρηται μοι δῖαιτα,
ὥς δυνατὸν εἶναι αὐ-
τῶν ὄντα, ξυν τοῖς
σι δέσιν.

insaniam significant.
Confert itaq; his qui
talibus in somnis ve-
xantur, cibis modicis
vti, leuibusq; ac molli-
bus, itemq; vomitib^o,
atq; sic sensim rursus
ad dies quinque cibū
exhibere. Vtendum &
laboribus naturalibus
multis, præterquam à
coena, Calida laua-
cra, & ocium, frigusq;
ac solem vitent.

Qui igitur his quæ-
admodum conscripta
sunt vtetur, vitā sanus
deget. & inuēta est fa-
nè à me hæc ipsa die-
ta, quantum possibile
est humano ingenio
excogitare, diis auxi-
liantibus.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Ι V S I V R A N -
Τ Ο Υ Σ Ο Ρ - D V M H I P P O
Κ Ο Σ . C R A T I S .

Ο Μνυμι Α-
πόλλωνα ἱη-
τῆρὸν, καὶ Ἀ-
σκληπιὸν, καὶ Ὑγιάν,
καὶ Παιάκειαν, καὶ
θεοὺς πάντας καὶ πά-
σας ἰσορᾶς ποιούμε-
νος, ἐπιπλέα ποιήσιν
καὶ δυνάμιν καὶ κρί-
σιν ἐμὴν, ὅθεν τὸνδε
καὶ ξυλῆρα φῆν πύδῃ.

Ἡγήσεται μὲν τὸν
διδάξαι τὰ με πῶτε
γῆν τάντων, ἴσα γού-
τησιν ἐμοῖσιν· καὶ βί-
α καὶ νόστον· καὶ χρε-
ῶν χρηρίζον· μετὰ δὲ
σιν ποιήσεται· καὶ γέ-
νος τὸ ἐξ ἐωυπέε, ἀδελ-
φοῖς ἴσον ἐπιφρίειν
ἀρεταῖς.

geniem eius fratrem

TEstor Apolli-
nem medicū,
& AEsculapiū,
Hygiénque, & Pana-
ceam, & deos & deas
omnes, me quantum
in me erit & quātum
ingenium meum va-
lebit, hæc omnia ob-
servaturum, quæ hoc
iureiurādo atque his
tabulis continentur.

Tributurū me præ-
ceptorī meo à quo
hæc artē sum edoctus,
nō minus q̃ parenti à
quo sum genitus. Vitā
cū eo cōmunicaturū:
res omnes quas illi ne-
cessarias esse intelli-
gam, pro viribus meis
subministraturū: pro-

Καὶ διδάξαι πῶς
τέχνην ταύτην, ἣν χρη-
ρίζωσι μαθητῶν, ἄνθρω-
ποῦ καὶ ξυγγραφῆς.
παρὰ γὰρ τῆς τε καὶ
ἀκροῦσις, καὶ τῆς λει-
πῆς ἀπόσις μαθηταί-
ος μεταδόντων ποιήσε-
ται ὑποσί τε ἐμοῖσι, καὶ
τοῖσι ποίεμε διδάξαι
τος, καὶ μαθηταῖσι συγ-
γραμμοῖς τε, καὶ
ἐγκισμένοις νόμοις ἰν-
δικῶ, ἄλλω δὲ οὐδενί.

Διαιτήμασι τε χρη-
σομαι, ὡς φιλεῖν κα-
μύοντων καὶ δυνάμει
καὶ κρίσει ἐμῇ. ὡς δὲ
λήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ
εἶργεν.

Οὐ δώσω δὲ οὐδὲ
φάρμακον οὐδενὶ αἰτι-
θεῖς, θανάσιμον, οὐδὲ
ὑψηλὴν σομαι ξυμβου-
λίην ποιήνδε.

Ομοίως δὲ οὐδὲ γυ-
ναικὶ πικρὸν φθόγιον

Hanc artē sine mer-
cede & sine pactioni-
bus edoctorum : prae-
cepta omnia libenter
& fideliter traditurū
meis & praeceptoris
mei liberis, ceterisque
discipulis, qui se legi-
bus medicine astrin-
xerint, atque iurati
fuerint, alij præterea
nemini.

In curandis ægro-
tis pro viribus. & pro
ingenio meo necessa-
riis rebus vsurū. Ne-
mini ægritudinem di-
laturum, nihil per in-
iuriam facturum.

Rogatum nemini
venenum daturū, ne-
que id cuiquam con-
sulturum.

Neque prægñati mu-
lieri ad interficiendū
conceptum foetum po-

tionem porrecturum.

Vitam meam atque
artem meam puram
atque integram ser-
uaturum.

Laboranti lapillo
haud quenquam exci-
surū, sed expertis eius
artis hoc negotium
permissurum.

Quamcunque do-
mum ingressus fuero,
duntaxat liberādis æ-
grotis operam datu-
rum. Omnē iniuriā,
omnem corruptelam,
omne genus turpitu-
dinis, res etiam vene-
reas sponte mea eui-
taturum: siue mulie-
bria corpora curaue-
ro, siue virilia, siue ho-
minis liberi, siue serui.

Quæ inter curan-
dum vel videro, vel
audiero, vel etiam extra curam in vita ho-
minum cognouero, quæ reticenda esse in-

δώσω.

Ἀγνῶς δὲ καὶ ὁσί-
ως διατηρήσω βίον
τὸν ἐμὸν, καὶ τὴν
πρὸς ἐμὴν.

Οὐ τι μέω δὲ οὐδὲ
μὴν λιθιῶντας· οὐχ ὡ-
ρῆσω ἢ ὀρθάτησιν αὐ-
δέξασιν ἢ ἕξις τῆς δι.

Εἰς οἰκίας δὲ ὁρῶ-
σας αὐτὸν ἰσῶ, ἰσελευ-
σομαι ἐπὶ ὠφελείῃ κα-
μόντων, οὐκ ὅς ἐων
πάσης ἀδικίης ἐκρυ-
σίης, καὶ φθορίης τῆς
τῆς ἀλλῆς, καὶ ἀφραδί-
σιων ἔργων, ἐπὶ τι γυ-
ναικείων σωμάτων ἢ
αὐδρώων, ἢ λυθῶ-
ρων τι καὶ δούλων.

Ἀδ' αὖτ' ἐν τερα-
πίῃ ἢ ἰδῶ ἢ ἀκούσω,
ἢ καὶ αὐτὸν τεραπέτης
χρὶ βίον αὐτοῦ ὥσπερ,
ἢ μὴ χρὴ ποτὶ ἐκλα-

λέεσθ' ἔξω, σιγήσο-
μαι, ἄρξῃτα ἡγούμε-
νος εἴτ' τὰ ποιεῖτα.

Ορᾶν μὲν οὐκ μοι
τὸνδε ἐπιτελέα ποι-
εῖντι, καὶ μὴ ξυγχε-
ῖντι, εἴη ἐπ' ἀνέσταθ' ἡ
βίος ἡ, πύχνης δοξαζο-
μένη παρὰ πᾶσιν αὖ
δ' ὥπποισιν εἰς τὸν ἀπ' αὐ-
χρόνον· παρεβαίνον-
τι δὲ καὶ ἐπορκεῖν-
τι, τὰναντία τουτέων.

telligam, nemini ape-
riturum, sed inteme-
ratam taciturnitatem
servaturum.

Præsens igitur ius-
iurandum integre at-
que incorrupte serva-
ti mihi omnia tam in
vita quàm in arte mea
prospera feliciaq; suc-
cedant, & gloria in æ-
ternū parata sit: trās-
gredienti vero atque

EXCVDEBAT GVIL.
MORELIVS, IN GRAE-
CIS TYPOGRAPHVS
REGIVS, LVTETIAE
PARISIORVM M. D.
LVII. CAL. DECEMBR.

Δύ' πρᾶι φρονήδες σοφώ' πρᾶι.

